

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Index Accuratus Et Copiosus Rerum Omnium In Hac Tertia Parte
Contentarvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

INDEX ACCURATUS ET COPIOSUS RERUM OMNIUM IN HAC TERTIA PARTE CON- TENTARVM.

*Numerus Questionem significat; ubi duo sunt numeri, secundus
paragraphum questionis indicat.*

Abbas.

Abbas, Priores, &c. resignantes comprehenduntur regula de infirmis. 336. 4
 Abbates & alie dignitates in odiosis non comprehenduntur nomine beneficiarum. 370. 4
 Abbas monasterii exempti immediate subiecti papa resignatio facta in manibus suorum Conventualium, & subsecuta electio, est invalida. 383. 4 & 396. 4
 Abbates non exempti recipere nequeunt resignationes, etiam in Ecclesiis suis alias subiectis constitutorum beneficiorum, & licet resignantes sint eorum subditi, & beneficia regularia. 392. 1. & 2
 Secus tamen est, si beneficium regulare esset vere manuale, multoq; magis si esset mere claustrale seu religionis. 392. 2
 Abbates habentes jus instituendi in beneficiis constitutis in Ecclesiis suis subiectis, dum ab iis instituti non admittunt sine licentia diocesani, subiecti sunt episcopo. 392. 2
 Abbates similisque Prælati, etiam non exempti, sunt Iudices ordinarii suorum Regularium in causis pertinentibus ad statuta regularia, possuntq; eos punire privative ad Episcopos. 392. 2
 Abbas non exemptus nequit auctorizare permutationem faciendam inter duos monachos suos de beneficiis ad suam collationem spectantibus. 392. 2
 Abbates similisque Prælati exempti à jurisdictione Episcopi recipere possunt resignationes, etiam factas permutationis gratia, beneficiorum constitutorum in Ecclesiis locisque exemptis suis subiectis. 392. 4
 Abbates resignare non debeant, nec possunt, nisi in manibus habentis potestatem instituendi Abbates similisque Prælatos, & destituendi eosdem. 396. 1
 vide v. *Abbatia.*
 Abbates, Priores &c. (quorum institutio non spectat ad Papam) habentes Superiorem potestatem eos deponere, in eius manibus resignare debent. 396. 2
 Abbates alique Prælati, soliti eligi à Capitulis monachorum vel Canonicorum, resignare nequeunt in eorum manibus. 396. 4. & 387. 4
 Abbas similisque Prælati in talium manibus resignans subditos suos absolvere nequit ab obedientia. 396. 4
 Abbates similisque Prælati Regulares à suis electi confirmantur ab Episcopo. 396. 5
 Resignare tamen hodie nequeunt coram Episcopo. 396. 5
 Olim ab Episcopo, in cuius diocesi situm monasterium, deponerentur. 396. 5
 Abbas de iure communi poterat Episcopus dare Coadjutorem, quia & eo remoto, tantisper constituere administratorem. 396. 5
 Abbates tamen etiam tales hodie non possunt videntur Episcopi. 396. 5
 Abbas monasteriorum diversarum diocesium unitorum inter se neque principaliter confirmari debet ab utroque diocesano. 884. 3
 Abbas confirmandus à solo Episcopo, in cuius diocesi

situm monasterium, cui alterum situm in alia diocesi univ. accessorie, 884. 3
 Abbas, etiam exemptus, habens jurisdictionem ordinariam, & quasi episcopalem, non potest cum consensu sui Capituli, etiam ubi præbende aded sunt tenues, eas pro augendis quotidianis distributionibus suppressere. 973. 1

Abbatia.

Abbatia non vacat per affectationem alterius beneficii. 174
 Ad abbatiam regularem similemve Prælatiuram Ecclesiæ Regularis æquivalentem Abbatia promoti beneficia omnia præhabita vacant ipso iure adepta ejus possessione, etiam ante benedictionem. 158. 1
 Idem est de Abbatibus secularibus, similibusque Prælatibus secularibus, modo in Ecclesiis suis habeant generalem & omnimodam, ac quasi episcopalem jurisdictionem; secus est de aliis Abbatibus secularibus, quorum beneficia non magis vacant per adeptionem Abbatia quam aliarum dignitatum. 158. 2
 Abbatia tam regulares quam seculares resignari possunt. Idem est de abbatibus. 283
 Abbatia & Prioratus, dum conferuntur in Consistorio, non cadunt sub regula de infirmis. 336. 12
 Abbatia & Prioratus alique Prælatiuræ, etiam seculares, quarum provisio spectat ad Papam, non nisi coram Papa resignari possunt. 396. 2
 In Abbatibus, Prioratibus &c. resignatis reservatio omnium fructuum non conceditur, nisi Cardinalibus. 420
 Abbatibus consistorialibus imponi nequit pensio ab Ordinariis. 469
 Abbatia consistoriales que dicantur. 469
 Abbatia adepta, per quam vacant priora beneficia, extinguuntur pensio. 652
 Abbatia inter se permutari possunt. 824. 10
 Abbatibus Episcopus unire potest beneficia non exempta suæ diocesis. 890. 1

Abbatissa.

Abbatissa similisque Abbatissarum similisque Prælatiuræ & dignitates, quas habeat in administrationem, resignare possunt in favorem. 330. 2. & 283
 Abbatissa alique Prælatiuræ monialium in Italia ad triennium tantum eliguntur. 330. 2
 Abbatissarum similiumque resignationes in favorem in Italia non admittuntur, nisi cum derogatione Constit. Gregor. XII. 330. 2
 Abbatissa infirma resignante in favorem, & dein intra 20 dies decedente, moniales progredi possunt ad electionem. 336. 7
 Abbatissa in administratione æquiparatur abbati. 336. 7

Abbatissatus.

Abbatissatus est beneficium, non masculinum, sed foeminarum. 330. 1
 Abbatissatus est dignitas cum administratione. 330. 1

Abortus.

Abortum procurantes dicuntur apostatæ à natura. 211
 Sunt veri homicidæ, dum factus est animatus. 211

Index rerum

Ex juris civilis dispositione pœnâ capitali plectuntur 211
Ipso jure privantur beneficiis quibuscumq; citra distinctionem, num forus animatus, an inanimatus, 211
Sunt perpetuò inhabiles ad Ordines & quævis beneficia. 211

Absens.

Absens diu à beneficio, nullo constituto Vicario, dum nescitur, ubi sit, non amittit titulum, nisi post canonicam citationem eo privatus in contumaciam; Vacare tamen de facto dicitur tale beneficium. 2. 1

Accusatio, Accusatus.

Accusatio, quâ parochiani vel patroni laici instant pro depositione beneficiati concubinariî, est legitima; & est actio popularis. 217. 3
Accusatus de crimine num capax sit pensionis. 525

Actio.

Actio prohibita ab Ecclesia intuitu Religionis est irreligiosa. 746. 2
Actio nocturna non caret suspitione fraudis. 791. 3
Actiones non tantum ex se malas, sed etiam habentes speciem mali, aut suspitionem prohibere potest Ecclesia. 746. 1
Actio, quam pensionarius habet contra consentientes pensioni, est quidem personalis, sed in rem scripta. 578. 3
Actio realis & hypothecaria competit pensionario; quæ tamen minus propriè dicitur hypothecaria. 579. 1, & 2
Actio, in quo sensu sit de jure gentium, 635. 2
Actio est jus in judicio persequendi, quod suum est, 635. 2
Actiones omnes introductæ & ordinatæ jure civili. 635. 2
Actio popularis, dum civiliter intentatur, nititur solo interesse; & hinc cullibet de populo, vel alteri ex vicinia habenti interesse competere potest. 217. 3
Actio solum hypothecaria, non verò propriè personalis ad solvendam pensionem intentari potest injustè possidenti beneficium gravatum, 546. & 578. 2
Actio illa personalis, ut utiliter intentari possit, quid requiratur. 578. 2, & 3

Actor.

Actor, dum plenè probavit intentionem suam, debet quoque reus suam exceptionem plenè justificare. 253

Actus.

Actus præsumitur factus omnî meliore modo, ut proficiat. 810. 1
Actus non apparente legitimâ causâ illius, manet evidentè minus solennis, & sic non admittitur. præsumptio solennitatis ex tempore aliquo, 952. 1, & 2
Actus præsumitur factus ad instantiam illius, in cujus favorem vergit. 693. 4
Actus quinam in infirmitate gesti quandam censentur illiciti & infecti ob fraudem à lege præsumptam. 572
Actus aliquis haberi potest pro invalido in favorem tertii, cui fraus per illum parabatur, & pro valido in odium alterius, qui culpate egit, seu fraudem parabat. 33. 3
Actus nullus propriè non est actus. 234. 3
Actus contra legem gestus est nullus. 266. 7
Pro actus valore semper capitur præsumptio. 266. 7
De actu vero loquens dispositio correctoria non comprehendit actum fictum. 320. 8
Actus factus de nocte adhuc dicitur fieri in die. 341. 2
Actus legitimi etiam morti vicinis conceduntur. 349. 3
Actus gestus cum qualitate, hac rejectâ, acceptari acquirit. 382.
Actus requisitus non pro forma præcisâ, impletur per quodvis æquipollens. 461

Administrator.

Administrator datus à Papa, donec Episcopus legitimam ætatem attingat, venit nomine Ordinarii. 389. 3
Habet jurisdictionem ordinariam, non delegatam. 389. 3
Potest recipere resignationes. 389. 3
Administrator Apostolicus constituere potest Vicarium generalem cum potestate conferendi beneficia, eorumque resignationes recipiendi. 389. 4
Administrator Ecclesiæ vacantis datus à Papa auctorizare potest permutationes beneficiorum. 850

Adulterium, Adulter.

Adulterium ipso jure non inducit privationem benefici-

rum; potest tamen hanc pœnam, non tamen teneri infligere Episcopus. 215
Contra adulterum larâ sententiâ depositionis, is per Episcopum peccatâ poenitentia est restituibilis. 215
Quò ad adulterium & fornicationem par est ratio quò ad poenam depositionis. 215
Adulterium in quo sensu non reputetur inter magna crimina. 215.

Aër.

Aëris intemperies est justa causa resignandi Episcoporum. 407.
Est justa causa non morandi in aliquo loco, & excusat a residentia. 407
Item à cursu præscriptionis, & à non comparando ad citationem. 407

Ætas.

Ætas centum annorum est longissimum tempus vitæ, 34. 7
Inde tamen non constituitur legitima mortis probatio. 34. 7.
Ob ætatis defectum nulliter contracto matrimonio, aniaudatur vacatio beneficiorum? 45
Ætatis fragilitas an præcisè ratio, cur restituendus minor. 355. 7
Ætas quæ requiratur ad pensionem? 519. 2, & 3
vide v. Pensio.
Ætas aliàs requisita ad parochialem non requiritur, dum ea accessorie unita simplici. 883. 2

Affinis, vide Consanguineus.

Alienatio.

In alienatione jurium & bonorum Ecclesiæ auctoritas Papæ supplet solemnitates, non causam. 950. 1
Alienatio rerum Ecclesiasticarum sine consensu Papæ nullius est roboris. 199. 1
Alienatio talis inducit ipso facto absque aliqua declaratione privationem beneficiorum, quorum res alienantur, non aliorum, dum alienatores sunt Episcopo & Abbate inferiores; Episcopi verò & Abbates interdiciuntur poenitus ingressu Ecclesiæ. 199. 1
Alienatio cum effectu requiritur ad poenam illam incurrendam. 199. 2
Alienationis nomen propriè ac strictè sumendum, nempe pro translatione domini, ubi agitur de poena incurrenda ob alienationem. 199. 3
Alienatione prohibita, censetur quoque prohibita hypotheca, quâ ad alienationem devenitur. 199. 3
Alienatio rerum Ecclesiæ non prohibita, dum ex illis commodum nullum percipere potest, vel urgens necessitas, non patetetur moram à Papa petendi licentiam. 199. 6
Alienatio facta, non de bonis ipsis Ecclesiæ, sed de eorum melioramentis, quæ fecit Rector, non prohibetur. 199. 7
Alienatio sine solemnitatibus non est prohibita, dum Ecclesia tanquam manus mortua cogitur à domino directo bona noviter obrepta vendere, quorum solum dominium utile habet. 199. 8
Alienationes rei ecclesiasticæ, debent esse conformes pro continuando cursu 40. annorum. 199. 9
Alienatio patrimonii, ad cuius titulum quis ordinatus, an & qualiter licita & valida. 306. 4, & 5
vide v. Patrimonium.
Alienatio rei litigiosa facta lite pendente est nulla. 308. 3.
Alienationes bonorum confiscatorum ipso jure ob crimen valent, usque dum irritentur per sententiam. 312. 1.
Alienatio bonorum immobilium facta à tutore vel curatore sine decreto Judicis est nulla. 376. 1
Alienatio rei obnoxia restitutioni valet in vita alienantis, adveniente tamen casu, pro quo urget restitutio, alienatio fingitur retro nulla. 459
Alienatio bonorum Ecclesiæ vehementem juris restitutionem habet. 461
Alienatio rei specialiter hypothecata cum pacto non alienandi non valet in præjudicium creditoris. 547. 7
Alienatio rei Minoris, et si facta ex decreto Judicis, est nulla, si constat factam ex falsa causa. 909. 1

Ali-

ac materiarum.

Alimenta, vide Sustentatio.

Alimenta constituenda secundum qualitatem personarum. 71. 3
 Alimenta augeri debent aucta dignitate. 71. 3
 Alimentorum nomine veniunt omnia, quibus quis eget ad se & familiam suam sustentandam. 71. 6
 Alimenta etiam spiritibus debentur ex aequitate canonica. 71. 6
 Alimenta prestanda ex redditibus beneficii suspenso ab illo ob crimina, si non habeat aliunde: secus est de excommunicato. 207. 4
 Alimenta quando resignatarius prestare debet resignanti, 238.
 De alimentis resignanti providere debet Episcopus admittens resignationem beneficii, cuius titulo quis ordinatus, si non habeat aliunde, & istius qualitas non est facta mentio. 305
 Alimentorum favore suffragatur triennis observantia. 461
 Alimenta sunt libera ab oneribus & contributionibus quibuscuque. 541. 2
 Alimenta debentur integre, licet sint assignata in certo fundo, ex quo tantum non solet percipi, quantum requirunt integra alimenta. 550. 5
 Alimenta debentur ad ratam temporis, quo vita alimentarii duravit. 560. 1
 Alimenta annua cui debentur, potest is ea vendere; uti & is, qui ea debet, redimere anticipatis solutionibus, 667. 3.
 Alimenta redimi solent ad summum 6. vel 7. solutionibus anticipatis, considerata alimentandi aetate. 667. 5
 Super alimentis futuris transigi nequit sine Superioris auctoritate. 667. 3
 In alimentorum redemptione sufficit auctoritas Ordinarii. 667. 8.
 Alimenta patrono prestare tenetur Rector Ecclesie, cui unitur beneficium patronatum. 923. 3

Altare.

Altaria, praesertim in Germania, sunt beneficia, seu erecta in titulum beneficiale. 887

Alteratio.

Alteratio beneficiorum alia est intrinseca, alia extrinseca, ponunturque utriusque plura exempla. 963
 Alteratio contrahit praecipue tribus modis; nempe sectione, seu dismembratione, suppressione & unione beneficiorum. 963
 Alterationem Ecclesiarum faciendi potestas penes quem sit. 964.
 Alteratio illa quas causas & solemnitates requirat. 965

Amens, Amentia, vide Furiosus.

Amentia non praesumitur, sed concludenter probanda. 835. 1.
 Amenes permutare nequeunt nisi pro tempore lucidi intervalli. 835. 1.

Annata.

Ob annatas non solutas vacant beneficia ipso iure. 189. 1
 De annatis plures scribere sordide & injuriose. 189. 1
 Annata quid sit. 190. 1
 Annata subrogata decima solita colligi ex toto orbe. 290. 1.
 Annata quo iure debita Papae. 190. 2
 Annata, quod minus pergant deberi Papae ex iustitia, non impedit assentia divitiarum in illo. 190. 2
 In annatarum exactione non committitur simonia aut nundinatio. 190. 3
 Annata non exigitur ut debita ex condicto, sed ut debita ex praesistente iam lege. 190. 3
 Annata non exigitur ut debitum aliquam personali obligatione, orra in ipsius collationis articulo; sed tanquam onus reale inunctum rei ab eius origine, seu tanquam debitum reale ipsis fructibus primi anni impositum. 190. 3
 Annata solvenda intra 6. menses a die adeptae possessionis, quo potuerat fructus percipi. 190. 4
 Ad annatam solvendam tenetur, qui fructus ex suo beneficio percipit. 190. 4
 ad annatam solvendam solet indulgeri dilatio subnarrativa intrusionis. 190. 4
 Annata nulla solvenda, dum fructus non excedant 24. ducatos de Camera, nulla habita ratione distributionum. 190. 6.
 P. Leuen. Fori Benef. Tom. III.

Annata solam unica solvenda, dum plures ejusdem beneficii vacationes eodem anno contingunt. 190. 6
 Annata debetur etiam ex beneficiis permutatis. 863

Apostata.

Apostata a fide eandem poenam privationis beneficiorum incurrit quam haereticus. 231.
 Secus est de Apostatis ab Ordine religioso tantum. 231

Appellatio.

Appellatione nulla, suspenditur sententia legis, quod minus secum trahat executionem. 161. 4
 Appellatio datur a sententia privationis beneficii tanquam a sententia hominis, sive is puniat ex suppositione criminis notorii, sive simpliciter declaret factum. 173. 1
 Appellatio a gravamine legis non sustinetur. 173. 1
 Appellationi deferre tenetur Judex, dum prohibitio appellationis est turbida. 173. 2
 Appellatione in hoc casu spreta procedens Judex, destituitur auctoritate, & procedit ut privatus, cui proinde privatum & de facto resisti potest. 173. 2
 Appellationis loco dum succedit supplicatio aut recursus, pariter suspendit executionem; alias secus. 173. 2
 Appellationi renunciatio non censetur hoc ipso renunciare facultati dicendi de nullitate. 178. 2
 Appellatio uti & facultas dicendi de nullitate, etsi expressa statuto submota, adhuc imploratio restitutionis in integrum suspendit executionem post 3. conformes. 179. 4
 Appellationi interposita ante excommunicationem tenetur deferre Episcopus, eaque spreta suspendit. 207. 9
 Appellatio suspensiva a sententia declaratoria excommunicationis non datur. 207. 9
 Appellatio suspensiva datur a declaratione interdicti vel excommunicationis, si lata ob non partitionem, praepro facto sub comminatione interdicti vel excommunicationis, a quo praepro fuerat appellatum. 207. 9
 Appellatio facta per procuratorem resignantis non prodest resignario. 262. 3
 Per appellationem manet integrum jus passivae sententiae. 310. 6.
 Appellatione extinguitur, vel saltem suspenditur sententia. 310. 6.
 Appellatione pendente nihil innovandum: 310. 6
 Appellatio suspensiva non datur a mandato executivo Judicis seu Executoris ad urgendam solutionem pensionis. 389. 4
 Appellatio datur a sententia quacunque forma lata, dum ea habet conexum factum. 395. 1
 Appellatio ab eo, qui ut delegatus procedit, non datur nisi ad delegatum. 390. 2
 Appellatio a decreto divisionis beneficii interponi potest a Rectore beneficii & parochianis. 399
 Apud quem interponenda, & quem effectum habeat. 399

Arbor.

Arborum fructiferarum pertinentium ad Ecclesiam incisio quandoam inducat poenas statutas alienatoribus rerum Ecclesiae. 199. 6

Archidiaconatus.

Archidiaconatus quando nequeat fieri suppressio & unio beneficiorum ab Episcopo. 972. 6

Archidiaconus.

Archidiaconi, praescindendo a consuetudine & privilegio, recipere nequeunt resignationes. 393
 Archidiacono praestari subjectionem, aut etiam juramentum fidelitatis ab obtinente ab eo beneficium, expressè vetitur per c. ex diligenti. 747. 3. & 2
 Archidiaconi, praescindendo a privilegio, praescriptione, consuetudine, permutationes auctoritate nequeunt eorum etiam beneficiorum, quorum alias collatio ad illos spectat. 871. 2

Archivium.

Archivium proprium ad favorem proprium non probat. 932. 7. & 933. 2.

Assassinium, Assassinus.

Assassinium dicitur recessus & apostasia a natura. 210. 1
 Assassinus dicitur, qui conduxit vel conductus est pretio ad occidendum Christianum. 210. 1
 Assassinium inducit ipso iure privationem omnium beneficiorum, etiam respectu juvenantium & recipientium assassinium. 210. 2.

Index rerum

Assassinium est proximum crimen crimini laesae majestatis, & in eo ob atrocitatem punitur æque affectus quam effectus. 210. 2
Ad assassinium probandum sufficiunt probabilia argumenta, & in ordine ad privationem beneficiorum non requiruntur testes citati a parte. 210. 3
Super assassinio lata sententia à laico contra Clericum est nulla. 210. 3.

Attentata.

Attentata per resignantem in causa beneficii resignati purgare tenetur resignatarius, nisi fortè resignans attentasset post resignationem. 259
Attentata purgare tenetur non tantum, qui per se vel alium, de suo tamen speciali mandato attentaverunt, sed etiam is, qui licet actualiter non attentarit, habet tamen causam ab attentante. 259
Attentatum non est capere possessionem, dum eam capias causam quidem habet à colligante, habet tamen illam ante licentiam. 259

Auditor.

Auditores Rotæ sine speciali commissione nequeunt recipere resignationes. 394. 1
Auditores Rotæ recipere possunt cessionem litis super beneficio coram ipsis pendentis. 394. 1. & 716
Auditor Curie cœletur persona in dignitate Ecclesiastica constituta. 617. 5

Bannum.

Ob bannum capitale commoditas pensionis non transit ad fiscum Ecclesiasticum; sed pensio extinguitur, beneficio gravato acquirente libertatem. 641. 1
Ex banno capitali resultat diminutio capitis maxima. 641. 1.
Ob bannum capitale extinguitur usufructus. 641. 1
Ob bannum capitale efficitur quis servus pœnar, & incapax possidendi bona & jura. 641. 1
Ex banno solo contumaciali non resultat mors civilis, & inductio maxima servitutis; sed tunc demum, dum intra annum non purgatur contumacia. 641. 2

Beneficium.

Beneficium tripliciter vacare dicitur; de facto tantum de jure tantum, de facto & jure simul. 2. 1
 vide v. *Vacatio.*
In beneficio jus nullum acquiritur, collatione factâ nondum acceptatâ. 2. 1
Beneficia quot modis vacent. 3
 vide v. *Vacatio.*
Beneficio cedere adhuc dicitur privatus illo. 3
Beneficia vacantia in mensibus papalibus reservantur Papæ, quomodocunque vacent. 4. 1
De Beneficio tanquam per obitum vacante, obtineas provisionem non potest illud capere, dum vacat per resignationem. 5. 1
Beneficium criminosi vel etiam promoti ad aliud incompatible, etiam ante sententiam declaratoriam criminis, criminoso illud occupante, impetrari potest. 8
Ad beneficium vacans de jure, etiam non vacet de facto, presentari & promoveri quis potest. 8
Beneficii vacatio & modus vacandi qualiter exprimendus in impetratione & provisione. 10
 vide v. *Vacatio.*
Beneficii plenitudo seu non vacatio qualiter narranda, 12
 vide v. *Vacatio.*
Beneficium nisi vacet, ut narratum est, gratia censetur nulla. 13. 1.
Beneficium non dicitur plenum nisi respectu illius personæ, cui de eo facta canonica institutio. 17
Beneficium vacans ex uno capite non potest postmodum vacare ex alio sequente respectu personæ ejusdem. 18. 1
Beneficium vacans ex persona unius non potest ex eadem persona vacare rursus, non superveniente post primam vacationem novo titulo. 18. 1
Beneficium vacans ipso jure ob crimen, antequam criminosis dimittat possessionem, non vacat denuo per mortem illius. 18. 1
Beneficia manualia qualiter vacent, vide v. *Vacatio.*
Beneficia de mensâ quæ dicantur; eorum vacatio non datur. 22. 1.

Beneficium unitum in perpetuum nunquàm dicitur vacare. 22. 2
Beneficium mediantè tali unione debuit esse beneficium. 22. 2.
Beneficia Ecclesiæ non numerantur sunt vera beneficia; nunquam tamen dicuntur vacare; sed morte beneficiati extinguuntur. 22. 3
Beneficia quamdiu vacare possint. 23
Beneficium quo tempore dicitur vacare, vide v. *Vacatio.* 24
Beneficium in quo loco vacare censetur, vide v. *Vacatio.* 25
Beneficia reservata omnia dicuntur vacare in Curia. 25. 7
Beneficium præcipue vacat per mortem naturalem. 26. 1. & 2
Beneficium, ut vacet per obitum, quid requiratur. 28
Beneficium non vacat morte Commendatarii. 29
Beneficium an vacet morte privati vel privandi illo, vide v. *Vacatio.* 30.
Beneficium an vacet per obitum habeatis regressum ad beneficium dimissum. 31
Beneficium manuale qualiter vacet per obitum conferentis illud. 32. vide v. *Vacatio.*
Beneficium qualiter vacet per obitum resignantis, vide v. *Vacatio.* 33.
Beneficium ipso jure vacat, & habetur pro derelicto per contractum matrimonium; adeoque mox impetrari potest, & detineri nequii sine peccato. 36. 1. & 2
Beneficii vacationem, vel etiam amissionem per sententiam non inducit sponsalia. 40. 1. & 2
Beneficium ob contractum matrimonium amissum non recuperatur, uxore ante consummationem illius vivente. 41
Jus in beneficio extinguitur per matrimonium, etiam non consummatum. 41
Jus in beneficio extinctum non reviviscit sine nova collatione. 41
Beneficium simplex, ut retineatur post matrimonium contractum, etiam cum virgine, dispensare nequit Episcopus. 42.
Beneficium an & qualiter vacet ob matrimonium contractum nulliter. 43. vide v. *Matrimonium.*
Beneficium, quod ob matrimonium contractum vacat, impetrans probare debet indubitanter factum ipsum matrimonium, etiam tantum attentati, nec sufficit probare sponsalia. 49
Beneficia qualiter vacent per professionem. 50. & seq.
 vide v. *Professio.*
Beneficia qualiter vacent per emissionem votorum simplicium, vel coadjutorum in Societate JESU. 52
Beneficia amittit hoc ipso conversus professus; secus est de converso non professo. 53. 2
Beneficia sua retinet novitius: & insuper aliorum, si quæ ei conferantur, est capax. 54
Beneficia à novitio resignata resignatione hæc suspensa, donec profiteatur, vacant deinceps subsecuta professione, non per hanc, sed per illam resignationem. 54
Beneficia novitii non vacant tempore consueti novitii prorogato cum vel sine causa. 54
Beneficium novitii, si servitium requirit, administrari debet per Vicarium, assignatâ illi congruâ fructuum portione. 57
Et beneficium hoc, si curatum sit, debet obtinere licentiam Ordinarii in scripto. 57
Beneficium vacans ob professionem qui impetrat, qualiter narrare & probare debeat professionem. 58
 vide v. *Professio.*
Beneficium ipso jure vacat per hoc, quod quis etiam in facris Ordinibus constitutus fiat miles, & illud deinceps, etiam de integro rediens ad Clericatum non recuperat, etiam necdum collatum alteri. 59. 1
 vide v. *Militia.*
Beneficiorum vacatio non inducitur captivitate. 60. 1
 vide v. *Captivitas.*
Beneficia incompatible dicuntur, quæ in eadem persona consociari non possunt. 61
Beneficia compatiblea jure sunt, quæ nec jure communi, neque statuto aut consuetudine simul haberi vetantur; eò quod in iis non reperitur cura animarum, residentia, existentia sub eodem tecto &c. ob quæ alias jure humano prohiberentur haberi simul. 61
Beneficia incompatible simpliciter seu primi generis sunt, quorum unum alterum ipso jure excludit. Secundum quid incompatible, quorum unum non ipso jure vacat obrento altero, sed solum per sententiam. 61
Beneficia plura, præsciendò, an simplicia nec ne, an existant.

existentia sub eodem lecto, an residentialia, haberi ab uno, est suo modo contra jus naturæ, & deordinationem quandam involvit. 62. 1
 Non est tamen ita intrinsecè malum, ut nequeat concurrere certis circumstantiis fieri licitum. 62. 2
 Beneficia plura habere, an sit contra jus naturale strictè, an largè sumptum. 62. 2
 Beneficia plura haberi possunt citra dispensationem in circumstantiis deordinationem illam evacuantibus, ubi iura humana circa pluralitatem illam sunt abrogata. 62. 2
 Beneficia plura, etsi dicta iura humana abrogata non essent, conferre potest Papa in illis circumstantiis. 62. 2
 Beneficiorum pluralitas, etiam simplicium, posito quòd omnia residentialia ex juris communis dispositione requirant, jure naturæ est verita. 62. 3
 Beneficia non nisi sub onere residendi concedere conferretur Ecclesia, dum ex juris communis dispositione beneficia omnia requirerent residentialia, & hoc jure consuetudine contrariâ abrogatum non esset. 62. 3
 Beneficiorum pluralitatem, etiam quorumlibet, in una persona semper exorsam habere SS. Canones. 63. & 736. §
 Beneficiorum pluralitas tamen solitariè, hoc est, sine respectu ad sufficientiam, residentialiam, curam vix ullibi damatur à SS. Canonibus. 63
 Hinc beneficiorum, dum simplicia sunt, & residentialia non requirunt, pluralitatem non vetari à jure communi, sententiunt absolute plures. 63
 Beneficia simplicia, residentialia non requirunt, dum eorum unum non est sufficiens ad honestam sustentationem, plura ab uno haberi, & uni conferri possunt. 64. 1
 Idque etiam unum esse dignitas vel Canonatus Cathedralis, vel Ecclesia parochialis. 64. 1
 Beneficium insufficientis habens potest insuper obtinere aliud, etsi id per se solum sufficiens esset: non tamen è contra habens se solo sufficiens potest insuper obtinere aliud insufficientis. 64. 2
 Beneficium etiam tenuissimum jure canonico reputatur beneficium; jure tamen naturali non reputatur pro beneficio. 64. 3
 Beneficia plura, quorum unum est insufficientis, habere simul, dum permittit Trid., & consuetudo, jus nullum naturæ vel etiam canonice relaxatur aut abrogatur. 64. 3
 Beneficia non residentialia insufficientia est præcipua illa circumstantia, quæ turpitudinem illam, quæ est in habendo plura, evacuat. 64. 3
 Beneficia olim omnia requirebant residentialia, & non nisi sub hoc onere conferbantur, dum tamen paulatim consuetudine derogatum est huic juri, Ecclesia non censetur amplius sub ista conditione conferre beneficia. 64. 3
 Beneficia etiam tenuis præhabiti mentionem fieri vult Papa in impetratione alterius. 64. 3
 Beneficia duo non sufficientia habenti olim conferri poterant alia & plura usque ad sufficientiam sustentationem; post Trid., tamen id fieri nequit, nec licitè nec validè. 65. 1
 Contrarium tamen, nempe licet id adhuc, censent plures, quorum aliqui id ita limitant: nisi esset nimis magna multitudo, in quo dubio standum arbitrio Judicis. 65. 2
 Beneficiorum etiam insufficientium pluralitas, si nimia est & immoderata, reprobari à jure. 65. 1
 Beneficium præhabitu dum est sufficiens, obtinere insuper aliud insufficientis non licet. 66. 1
 Beneficia tamen illius secundi collatio est valida. 66. 1
 Beneficium sufficiens habenti olim Episcopus superaddere poterat aliud, & videtur sic habere consuetudo in Hispania, quæ tamen non servanda, quia est contra Trident. 66. 1
 Contrarium tamen, nempe sustinendam talem consuetudinem tenet alii. 66. 2
 Beneficia tamen plura, quorum unum sufficiens, esse contra jus naturale censent plures; èd quòd per hoc Ordo Ecclesiasticus perverratur, & misuratur cultus divinus. 66. 3
 Non esse contra jus naturæ aut divinum tenent alii cum Garcia. 66. 4
 Non esse turpitudinem contra jus naturæ, quæ culpam mortalem involvat, nec opus esse dispensatione tenet Sotus. 66. 4
 Requirit tamen ad hoc dispensationem, censet Hurtado. 66. 4
 Beneficia plura uni conferens distributor, etsi peccet peccato acceptionis personarum, non tamen peccat acceptans plura. 66. 4
 Beneficia tamen plura, ut sibi conferantur, procurare non

P. Lauren. Nov. Benef. Tom. III.

licet; quia talis concurreret ad malam distributionem. 66. 4
 Beneficiorum residentialium pluralitas est indispensabilis, si residentialia est indispensabilis. 66. 4
 Beneficiorum pluralitas congesta in unum minuit cultum divinum. 66. 3. & 4
 Beneficia simplicia non dantur ob exercitia publica in Ecclesia; sed ob recitationem privatam horarum, & ideo non pertinet eorum provisio ad justitiam distributivam. 66. 4
 Beneficia ista simplicia ex natura rei non videntur esse bona communia decertantibus debita. 66. 4
 Beneficia residentialia, utpote quorum fructus, etsi sint stipendia laborum, sunt tamen etiam meritorum præmia, quibus excitantur ad studia & virtutem, spectant ad justitiam distributivam. 66. 4
 Beneficium unum vel plura ad decentem sustentationem sufficientiam habens, ut insuper recipias aut deinceps aliud sine justa causa, nulla consuetudine, privilegio, dispensatione induci potest, aut unquam poruit. 67. 1
 vide v. Consuetudo.
 Beneficia tamen plura, quorum unumquodque sufficiens, simul haberi possunt, dum sic habet fundatio. 67. 2. & 73. 1
 Contrarium, nempe vi consuetudinis posse plura beneficia simplicia, quorum quodlibet sufficiens est sustentationi haberi simul, docent alii. 67. 3
 Auctores tamen isti non ita absolute id tenent, quasi id fieri posset sine omni causa. 67. 4
 Beneficia plura simplicia habita matranti Papa solet concedere insuper alia sine decreto de dimittendo. 67. 3
 Beneficiorum etiam merè simplicium, posito etiam licitum esse habere plura, quorum singula sufficientiam, nimia coactio in una persona est contra jus naturæ. 68. 1
 Beneficiorum pluralitas, ut in coactionem talem illicitam declinet, quanta esse debeat quò ad forum conscientie prudentum judicio; quò ad forum externum Judicis arbitrio relinquendum. 68. 2
 Beneficia talia to. vel §. ut quis possideat, nulla æquitas postulat. 68. 2
 Beneficiorum nimia pluralitas non consideranda in ordine ad congruam sustentationem aliorum Clericorum, quorum plures inde congruè sustentari possent, sed ad congruam sustentationem illius personæ, quæ illis providebitur. 68. 2
 Ex beneficiis duobus insufficientibus, dum unum evadit dein sufficiens, tenetur quis alterum dimittere. 69
 Beneficii loco succedunt pensiones hodie, ac proinde de his loquendum quò ad pluralitatem & nimiam coactionem sicut de beneficiis. 70
 Beneficia plura habere majus odium continet, quàm habere plures pensiones. 70
 Cum beneficiis incompatibilitatem non inducunt plures pensiones; quòd limitatur. 70
 Cum beneficio non haberi possit pensio sub eodem lecto. 70
 Beneficium, quòd sufficiens sit, in genere vix certi quid statui potest. 71. 1
 Taxatio hæc relinquenda prudentum, & maxime Judicis supremi, nempe Papæ judicio. 71. 2
 vide v. Sustentatio.
 Beneficium ad congruam sustentationem sufficiens non dicitur illud, ex quo quis tantum habet, ut non cogatur mendicare. 71. 7
 Beneficium tamen in ordine ad suscipiendos Ordines illud indistinctè dicitur, ex quo vivere quis potest, ita ut non cogatur mendicare. 71. 7
 Ex beneficio plerumque vivere quis potest, redditibus bonorum patrimonialium in alia expensis. 72
 Beneficia plura sufficientia etsi ex certis causis & circumstantiis haberi ab uno permittunt jura, non tamen ea statim existentibus illis causis & circumstantiis conferri & haberi possunt sine dispensatione. 73. 2
 Beneficia sufficientia plura habendi causa, ob quas in hoc dispensare queat Papa, non sunt alia, quàm quæ evacuant omnem, quæ in hoc est aliâ, turpitudinem. 73. 3
 vide v. Causa.
 Reducuntur omnes ad ecclesiæ necessitatè & utilitatem. 73. 4
 Beneficia plura concedi possunt nobilibus & literatis. 73. 4
 Ea his conceduntur non ob privatum commodum, sed ob utilitatem & salutem Ecclesiarum. 73. 4
 Intelligentiùq; id etiam de beneficiis residentialibus. 73. 4
 Ut beneficia plura, etiam curata, concedantur non, nobilitas est causa movens, non tamen sufficiens, sine literaturâ. 74. 1

Index rerum

- Beneficia plura, etiam curata, conferri possunt filio Regis; præcendendo à nimia coactione, & caritate omnis literaturæ re peccu curatorum. 74. 2
- Ad plurima conferenda uni non sufficit claritas generis. 74. 2
- Beneficia plura conferri possunt nepotibus Papæ. 74. 2
- Beneficia plura habendi iusta causa est Cardinalatus. 75
- Beneficia plura conferendi uni, an causa sufficiens sit, quia scitur eorum reditus largius erogaturus in pauperes. 76
- Causa sufficiens est, quod quis habeat parentes, fratres, nepotes ex fratre vel sorore egentes. 77. 2
- Item, quod habeat amicum egentem. 77. 2
- Beneficia plura conferendi uni causa sufficiens est liberalitas Papæ. 78
- Beneficia etiam simplicia sufficientia, ut conferantur uni dispensare nequit Episcopus, etiam dum adest iusta causa dispensandi, & id lege naturæ verum non esset. 79. 1 vide v. Episcopus.
- Beneficium sufficiens unum in titulum, & alterum in commendam, dare potest Episcopus. 79. 2
- Beneficia plura sufficientia per Episcopum concedere potest Episcopus. 79. 2
- In beneficiorum pluralitate dispensare quoque nequit Legatus Apostolicus, multoque minus Prælati inferior, ac minime Reges ac Principes eorum plura conferre possunt uti. 79. 3
- Beneficia plura, qui obtinuit, cessante ex post causâ legitimâ, v. g. mortuis parentibus, quos sustentare debebat, non tenetur ea renuciare, reuocatis solum necessariis ad congruam sustentationem. 80
- Beneficiorum tamen illorum non amplius necessarium fructus tenetur in pios usus impendere. 80
- Super beneficiorum pluralitate facta dispensatio papali, causis non subsistentibus, num subsistat? 81
- Beneficia præhabita non necessaria ad congruam sustentationem, vel in quibus non intercessit legitima causa, etiam resignare quis tenetur ad ademptionem novi sufficientis; non tamen fructus ex iis perceptos restituere. 81
- Beneficia plura obtinens vi talis dispensationis datæ, causis non subsistentibus, tunc nequit esse in conscientia; contrarium tenent alii. 82
- Sententiam de pluralitate beneficiorum iure naturæ licitâ iudicari esse minus probabilem, vel etiam falsam, num sequendo tamen contrariam, quam sequitur potest, cum absoluerit possit? 82
- Ad beneficia plura retinenda simul censetur dispensasse Papam, dum conscius præhabitorum ab aliquo beneficiorum quodam quantitatem & qualitatem, confert eidem aliud. 83. 1
- Beneficiorum præhabitorum tamen vi istius concessionis motu proprio compos non fit, dum ea obtinebat non canonicè. 83. 2
- Beneficium dicto modo ex motu proprio collatum à Papa acceptare, & una cum præhabitis retinere potest provivus tunc conscientia abique eo, quod ei occurrat sufficientis causa. 83. 3
- Ad beneficia præhabita retinenda non hoc ipso dispensatus est quis, quod post ea narrata obtineat aliud à Papa. 84.
- Beneficium habenti jam illud de novo conferens Papa cum facultate præhabitorum retinendi, præsumit nullum ex iis sufficientem ad sustentationem. 84
- Beneficij à Papa impetratio est subreptitia non factâ mentione beneficij præhabiti, etiam insufficientis. 86. 1
- Idque siro tunc illud tacitum per ignorantiam & oblivionem, sive de industria. 86. 1
- Secus tamen est, seu valet impetratio facta ab inferiore Papa, nullâ præhabiti insufficientis factâ mentione. 86. 2
- Super beneficijs pluribus retinendis petita dispensatio est nulla, si tacitum vel tunc. 87. 1
- In beneficij novi impetratione exprimi debet pensio data in titulum beneficij, si quam habet. 87. 2
- Item præhabitorum beneficium & obtentum & possessum iustè. 87. 2
- Item beneficij de novo obtinendi; non verò præhabitorum valor. 87. 2. vide v. Valor.
- Beneficia plura alijs non incompatibilia, etiam dum unum eorum est sufficientem, an liberè quis retinere possit dispensatis alijs inhabilibus ad beneficia vi dispensationis ad quæcumque & qualicumque recipienda & retinenda, modo plura non sint, quam quæ à Trident. permittuntur. 88.
- Super beneficiorum pluralitate ex iusta causa dispensans Papa accessit habet expresse derogare Tridentino. 89
- Beneficia plura possidens an & quando exhibere teneatur titulum & dispensationem? 90 vide v. Dispensatio, Titulus.
- Beneficium sufficientem obtinens, dum ei insuper conferatur aliud, sive sufficientem sive insufficientem, tenetur alterum dimittere. 91. 1
- Nec olim ante Trident. retinere licitum duo talia beneficia simplicia. 91. 1
- Neutrius tamen ante Trident. ius canonicum irrogabat privationem, neque ipso iure, neque per searcentiam ferendam. 91. 1
- Per beneficij secundi sufficientem assentionem potest amissionis primi irrogata per Trident. sententia alii. 91. 2
- Est tamen probabile, Tridentinum non constituisse, ut obtento sufficientem secundo illud aut primum amittatur ipso facto, nullâ mentione prævia. 91. 2
- Beneficiorum incompatibilitatem oram præcise ex unius sufficientia Tridentinum non videtur comprehendere, dum ob incompatibilitatem inducit vacationem ipso facto. 91. 2.
- Beneficium sufficientem habenti collator ordinarius conferre potest aliud. Idem est de prælatore valide præcitate talem ad aliud beneficium. 92
- Secus est de conferre ex potestate delegata. 92
- Beneficium sufficientem habens, etiam curatum, non est incapax beneficium aliud, etiam curatum recipiendi, si vult prius habitum dimittere. 92
- Beneficium sufficientem habenti, quod is retinere vult cum obtinendo, neque Ordinarius, neque Legatus Papæ conferre potest aliud. 92
- Beneficium habenti ne conferatur à se fundatum, vel etiam ne à se fundatum habens consequi possit aliud, statueri potest fundator; in quo casu ipso iure vacat illud fundatum per assentionem alterius. 93
- Beneficia duo insufficientia habenti, si conferatur tertium sufficientem, cum ipso iure vacent illa duo. 94
- Beneficia plura incompatibilia habenti ex dispensatione non potest aliud tale conferri, & per ejus assentionem vacant ipso iure omnia illa prius habita. 95
- Beneficia duo incompatibilia cum vacent per assentionem tertij, dum ea habens una cum facultate dimittendi ex illis unus, & loco illius recipiendi aliud, dimittit unum, reservatis sibi eorum fructibus. 95
- Ad beneficij præhabiti vacationem ipso iure inducendam ob assentionem alterius qualiter requiratur possessio; & non sufficit collatio etiam acceptata. 92. & seq. vide v. Possessio, Vacatio.
- Beneficium censetur obtineri pacificè, si nulla lite super titulo aut possessione molestata quis fuerit tempore collationis aut possessionis acceptatæ, vel immediatè post. 97. 3. vide v. Possessio.
- Beneficij litigiosi obtentione & possessione non inducitur vacatio prius habiti. 98
- Beneficium præhabitorum ex eo, quod litigiosum sit, non impeditur ejus vacatio per obtentionem & possessionem pacificam secundi. 99
- Beneficium secundum litigiosum non vacat per hoc, quod quis ante hujus possessionem pacificam assequatur possessionem pacificam primi, quam ante secundi obtentionem non habebat. 99
- Beneficium primum tunc prius vacat per possessionem secundi, ubi ab ea capta duo clapsi sunt menses, & intra illos lis nulla mota. 100. 1
- De beneficio præhabito dimittendo intra duos menses adijcitur decretum in provisionibus Apostolicis, dum Papa dispensare non vult ad retinenda præhabita; quod decretum elapsis illis mensibus insit titulum & possessionem. 100. 1.
- Beneficium plenè obtineri non censetur, quoad quis non est in possessione percipiendi fructus; hinc ad vacationem primi requiritur possessio fructuosa secundi. 101
- Beneficium præhabitorum vacat, etiam pro primo anno non percipiatur fructus ex secundo, modo hi post mortem beneficiarij obveniant illi, aut ejus heredibus. 102
- Beneficium illud num vacet, dum fructus illi non percipiuntur non reservantur defuncto ejusve heredibus? 104
- Beneficium præhabitorum vacat per possessionem secundi captam re ipsa injustè & perperam scienter, v. g. dum scitur nullitas tituli, vel etiam dum habens ad illud ius per vim, & propriâ auctoritate illud occupat. 105

- A beneficio præhabito dimittere excusatur ignorans cap-
tam possessionem secundi per procuratorem. 105
- Beneficium præhabitu, ut vacet per obtentionem secun-
di, requiritur, ut utrumque sit perpetuum, sive in titu-
lum, sive commendam collarum. 106
- Beneficium præhabitu non amittitur per acceptationem
Vicariatus Episcopi. 106
- Beneficia manualia, dum dantur in titulum, inducunt in-
compatibilitatem. 106
- Beneficium vacans per affectionem alterius, qui impetrat,
debet probare concludenter incompatibilitatem, sicutum
ipsius affectionis, & actuale perceptionem fructuum,
107. 1. & 2.
- Beneficia an & qualiter incompatibilia ratione residentia?
108. & seq.
vide v. *Incompatibilitas, Residentia.*
- Beneficia omnia simplicia, scilicet Canonice Cathedralibus
Collegiatis, in dubio præsumuntur non resi-
dentia vi communis consuetudinis, quâ simplicia sunt
libera à Residentia. 109. 1
- Beneficium simplex, cuius omnes fructus consistunt in quo-
tidianis distributionibus, num sit incompatibile cum
alio, exigente continua residentia? 109. 2
- Beneficia, dum ratione residentia sunt incompatibilia, an
obtentio eorum secundo, præhabitu vacet ipso iure?
110. vide v. *Vacatio.*
- Beneficia ambo residentialia ambo vacant ipso iure, dum
quis utrumque simul retinere contendit. 111
- Beneficia illa ambo simul retinere velle quis præsumitur,
dum scias esse incompatibilia, seu vacasse ipso iure
præhabitu ad secundi obtentionem retinet. 112
- Beneficia simplicia duo residentiam requirentia, ut quis
simul retineat, consuetudine nullâ induci potest, neces-
sitate residendi prius non abrogatâ per consuetudinem.
114. vide v. *Consuetudo.*
- Beneficia plura simplicia residentialia ex solo iure humano
habere quis potest, præsciendâ à sufficientia, Papâ
dispensante residentia, etiam sine causa iusta. 115
- Beneficia duo, quorum utrumque strictè curatum (secus
est, si eorum unum minus strictè curatum) simul in titu-
lum haberi nequeunt. 116
- Haberi simul possunt, quorum unum curatum actu, alte-
rum solo habitu. 116
- Item quorum unum cura per se incumbit, & alteri solum ac-
cessorie. 116
- Item duo, cui utrique cura solum accessorie annexitur.
116
- Beneficium principalis solum natura attenditur. 116
- In beneficiis, cui accessorie solum cura incumbit, impetra-
tione, mentio curæ faciendâ non est. 116
- Beneficia duo curata haberi nequeunt ab uno in commen-
dam perpetuam, vel etiam unum in titulum, & alterum
in commendam perpetuam. 117. 1
- Idem est de aliis beneficiis undecunque incompatibilibus,
117. vide v. *Commenda.*
- Beneficia duo curata haberi simul in titulum ita est contra
ius divinum & naturæ, ut in eo validè dispensare ne-
queat Papa sine iustissima causa, evacuante illam turpita-
dinem. 119
- In hoc tamen nulla amplius est turpitudine, si id concedatur
quandoque ex iustis causis à Papa, qui solus eo potest
modò post decretum Concilii Lateranensis. 120
- Beneficia duo curata in diversis Ecclesiis ut quis habeat
passim, & sine iusta causa, nullâ consuetudine immemo-
riali induci potest. 121
- vide v. *Consuetudo.*
- Ut ea habeat ex iusta causa citra dispensationem, num
consuetudine, saltem immemoriali, induci possit? 121
- In beneficiis curatis, quò minus residere quis teneatur per-
sonaliter, modò ea administrat per Vicarium idoneum,
videtur posse induci consuetudine immemoriali. 121
- Ut beneficia plura curata ab uno obtineri possint, causa
sunt ferè eadem, quæ de pluribus sufficientibus ad lu-
stentationem simul habendis sunt assignatæ. 122. 1
- vide v. *Parochialis.*
- Reducuntur ferè, omnes ad Ecclesiæ necessitatem, & ma-
gnam utilitatem. 122
- Beneficium curatum qualiter vacaret olim, & modò vacet
per obtentionem secundi curati. 123
- vide v. *Vacatio.*
- Beneficia plura curata simul retinere præsumens, præter
amissionem utriusque incurrit inhabilitatem ad Ordines
& quæcumque alia beneficia. 124
- Pœna hæc inhabilitatis non extendit se ad beneficia iam
obtentâ, sed obtinenda. 124
- Nec locum habet in dispensato ad plura, qui ea recipit non
canonicè; quod ipsum limitatur, ut procedat, si dispen-
satio concessa ad obtinenda; secus si ad obtenta. 124
- A dictâ pœna qualiter excuset dispensatio subreptitiè ob-
tentâ? 124
- Pœna illa inhabilitatis locum non habet in retinente ali-
unde incompatibilia. 124
- Habet verò locum etiam in retinente sive strictè sive largè
curatum cum dignitate, personatu vel officio sine cura;
vel duas dignitates, personatus, officia sine cura.
124
- Beneficium præhabitu, ut evitetur pœna illa amissionis
utriusque & inhabilitatis, dimittendum sub testimonio
publico verbaliter, realiter, & cum effectu. 125
- Consuetudine tamen receptum, ut sufficiat realiter sine
fraude illud, ejusque possessionem dimitti absque eo,
quòd necesse sit resignare verbaliter præsentem personâ
publicâ coram Ordinario. 125
- Debet dimitti liberè & absolutè, & resignari nequit in fa-
vorem, vel permutationis gratiâ, vel sub reservatione
pensionis aut fructuum. 125
- Beneficium illud præhabitu, cum in eo casu ipso iure va-
cet, resignari propriè nequit; sed dimissio illius solum
factum abdicacionis possessionis spectat. 125
- Beneficiorum pluralitatem in eadem Ecclesia magis hor-
rent SS. Canones quàm in diversis. 127. 2
- Beneficium incompatibile cum beneficio, ad quod habetur
jus vel expectatio, consecutione jus illud & expecta-
tio extinguitur. 128
- Beneficia duo uniformia sub eodem testè, etiam simplicia
non residentialia, insufficientia sunt incompatibilia. 129
- Beneficiorum similium sub eodem testè simul retentionem
magis horrent iura, quàm duorum curatorum in diver-
sis Ecclesiis. 129
- Ad beneficia duo uniformia dispensatus à Papa, non potest
ea habere in eadem Ecclesia. 129
- Beneficia talia duo adhuc simul haberi nequeunt, etiam si
annexum unum alteri tertio difformi, etiam existenti
in diversâ Ecclesia. 130. 1. & 2
- Secus tamen est, dum unio facta accessorie, adeoque ex-
tinctiva tituli. 130. 4
- Beneficium præhabitu vacat ipso iure ob affectionem
alterius uniformis in eadem Ecclesia. 132
- Beneficia duo difformia in eadem Ecclesia non sunt exinde
incompatibilia; tria tamen haberi nequeunt sine dispen-
satione Papæ. 134. 1
- Beneficia difformia in eadem Ecclesia habere duo, posito,
quòd sint incompatibilia, non tamen præhabitu vacat
ipso iure ad affectionem alterius. 134. 2
- Beneficia difformia in eadem Ecclesia habere duo, posito
quòd iure vetitum sit, num valeat statutum in contra-
rium, vel in eo dispensare queat Episcopus. 135. 1. & 2
- Talia habendi simul valet consuetudo. 136
- Beneficium de venio, seu nullos habens redditus, non inducit
incompatibilitatem. 137
- Beneficia alia difformia præter dignitatem & præbendam
num haberi possint simul ex consuetudine vel concessio-
ne Episcopi. 138
- Beneficium simplex præter dignitatem & præbendam, ut
quis habeat in eadem Ecclesia, consuetudinè aut dispen-
satione Nuncii fieri acquit. 139
- Beneficia duo incompatibilia habens est inhabilis, ne con-
feratur illi tertium: non verò habens unum, est inhabi-
lis, ut conferatur ei alterum incompatibile; estque col-
latio secundi valida, non tertii. 140
- Beneficia sira in Capella, claustrò, cæmeterio vel ambitu
contiguo Ecclesiæ censentur esse sub eodem testè, seu in
eadem Ecclesia in ordine ad effectum incompatibilitatis;
secus, si Capella, cæmeterium &c. non sint coni-
gna Ecclesiæ, sed extra eius sepra. 143
- Beneficia Canonice Collegiatæ non censentur esse sira
partim

Index rerum

partim in Ecclesia Cathedrali, dum illi ad hanc quotidie
 veant, serviant in ea, & recipiant distributiones. 142
 Beneficium dicitur consistere ibi, ubi beneficium recipit
 proventus ratione officii & exercitii: & si servit in duo-
 bus locis, v. g. in cimiterio & Ecclesia, ibi dicitur con-
 sistere beneficium, ubi dignus & frequentius exercet of-
 ficiam. 142
 Beneficia regularia, etiam simplicia, ejusdemque Ordinis,
 sine Papa dispensatione habere nequeunt Religiosi, nisi
 forte unum alteri annexum. 143
 Beneficium primum regulare ad obtentionem secundi va-
 cat ipso jure, & illud statim non dimittere fit ineligibi-
 lis, & dimovendus ab utroque. 145. 1
 Beneficium vel administrationem alienis monachis com-
 mittens pro ea vice privatur potestate committendi, &
 suscipiens illud ipso jure fit ineligibilis. 145. 2
 De beneficio incompatibili prius habito dimittendo de-
 cretam quid importet & operetur. 146. & seq.
 vide v. *Decretum*.
 Beneficium præhabitu dimissum vi decreti aliorumque
 jurum de dimittendo recuperabitur, dum deinceps
 duobus illis mensibus, datis ad dimittendum, lis move-
 tur super secundo, illudque evincitur; modò mox à
 competita invaliditate collationis secundi ad illud regre-
 diatur. 148
 Ad beneficium illud in hoc casu regredi volenti compe-
 tunt remedia possessoria, ex quo nunquam primam pos-
 sessionem amisit, sed eam in animo conservavit. 148
 Secus tamen est, ubi non simpliciter dimisit, sed resigna-
 vit in favorem. 148
 Ad beneficium simpliciter dimissum facilius reditur, quam
 ad resignatum in favorem. 148
 Beneficia omnia & quæcumque præhabita vacant ipso jure
 per promotionem ad Episcopatum post ejusdem confir-
 mationem, & adeptam possessionem. 149
 Beneficium collatio facta electo in Episcopum valet; vacabit
 tamen hoc ipsum post illius confirmationem. 149
 Beneficia omnia vacant per promotionem ad Papam, &
 hæc ab eo retineri est inhonestum. 150
 Beneficia præhabita promoti ad Episcopatum solum tita-
 larem ab eo sine dispensatione retineri possunt. 151
 Ad beneficia alia de novo obtinenda incapax redditur pro-
 motus ad Episcopatum tunc. 152
 De simplicibus tamen respectu Episcopi pauperis id ac-
 gant alii. 152
 Beneficia præhabita, ut retineat promotus in Episcopum,
 dispensare quandoque solet Papa, quæ dispensatio, ut
 pote in materia odiosa, est strictæ interpretationis. 153
 Beneficium inferioris assuetudine non vacat Episcopatus. 154
 Beneficium talis collatio facta Episcopo est nulla ipso jure,
 154.
 Beneficia promoti in Episcopum à quo tempore vacare in-
 cipiunt? 155
 vide v. *Vacatio, Confirmatio*.
 Beneficia à promotis in Episcopos in Hispania resignantur
 in favorem eorum, quos Rex nominat. 155. 2
 Ad beneficia præhabita, etiam eorum jam possessionem acce-
 pisse alius vi decreti, quo Papa decrevit, ea vacare à
 puncto promotionis, dum promotus nequit accipere
 possessionem sui Episcopatus, possit residere sine nova
 collatione. 155. 3
 Beneficia omnia præhabita promoti ad Abbatiam regula-
 rem, adeptæ ejus possessione pacifica, vel si per eum ste-
 terit, quò minus ea accipiatur, vacant ipso jure, etiam
 ante benedictionem. 158. 1
 Idem est de similibus Prælati Ecclesiarum regularium,
 dum sunt loco Abbatis, & habent Prælatum in illa
 Ecclesia principalem. 158. 1
 Idem est de Abbatibus & Prælati similibus sæcularibus,
 dum habeant in Ecclesia illa sua Collegiata generalem,
 omnimodam & quasi episcopalem jurisdictionem: secus
 est de aliis Abbatibus sæcularibus. 158
 Beneficia vacant per sententiam privatoriam tam legis
 quam hominis ob crimen. 161
 Beneficium privatio inflicta ab ipsa lege, dum est notoria,
 quia notorium delictum, ob quod ea inflicta, opus non
 est sententiæ declaratoriæ; sed ante hanc illud dimitten-
 dum. 163
 Beneficio privatus ipso jure ob delictum, passusque sen-
 tentiam declaratoriam facti, adhuc pro spoliatione be-
 neficii citandus per Judicem, ad quem spectat priva-
 tio, etiam delictum per sententiam dicatur notorium,
 165. 2.

Beneficium amittitur à momento commissi criminis, dum
 ejus privatio irrogatur ipso jure. 166. 1
 De beneficio ab eo momento nihil statui potest reus, &
 si hic interea moriatur, nihil vacat per obitum illius:
 secus est, dum reus solum privandus per sententiam.
 166. 1. & 2.
 Beneficium in hoc secundo casu firmiter & irrevocabiliter
 resignare potest delinquens. 166. 2
 Beneficium num statim à commissio criminis, cui statuta
 privatio ipso jure tenetur dimittere ante sententiam de-
 claratoriam. 167
 Beneficia sunt bona communia pertinentia ad dispensatio-
 nem Ecclesiæ, à qua dantur Clericis sub hac condicione,
 ut abstineant à quibusdam delictis, alioquin ea ami-
 tant. 167. 3
 An ad beneficia dimittenda mox à commissio delicto obli-
 gare possit Ecclesia. 167. 3
 Beneficium, quo quis ipso jure privatus, potest, nulla ex-
 spectatâ sententiæ, nullo citato possessore conferri & im-
 petrari. 167. 3
 Beneficium, saltem ubi tanquam vacans per privationem
 ipso jure esset alteri collatum, retineri non potest usque
 ad sententiam declaratoriam. 167. 3
 Ex beneficium talis dimissione non sequitur, cogaliquem ad
 prosequendum crimen suum. 167. 3
 Beneficium privatio ob delictum quando locum habeat? 169
 vide v. *Privatio*.
 Beneficium vacat mox, ut lata sententiæ depositionis juxta
 juris præscriptum ob delictum, ob quod quæ depende-
 nus seu privandus. 174. 1
 Ad beneficium restitutum an & qualiter competat privato
 eodem ob delictum. 179
 vide v. *Privatio*.
 Beneficia vacantia per privationem, quantum præcisè est
 ex hoc, conferri possunt sicut & aliter vacantia. 182. 1
 Beneficia vacantia ipso jure, vel per sententiam à nullo col-
 latore provideri possunt iis, qui causam illarum fue-
 runt Judices civiles vel criminales, neque eorum consan-
 guineis, affinis, familiaribus, sollicitatoribus, procu-
 ratoribus, &c. 182. 2
 Beneficium curatum ob non servatam in ejus provisione
 formam præscriptam à Pio V. non tam vacat ipso jure,
 quam vacare pergit. 184
 Beneficium ob non promotionem intra annum an vacet
 ipso jure ante sententiam declaratoriam? 185
 Beneficia qualiter vacant ob non residentiam? 186
 Beneficia qualiter vacant ob non delationem habitus cleri-
 calis? 189
 Beneficia incompatibilia possidens ex dispensatione, hanc
 exhibere tenetur Ordinatio id exposcenti sub pena pri-
 vationis eorum ipso jure. 188
 vide v. *Dispensatio*.
 Beneficia vacant ipso jure ob non solutas Camere Apostolice
 annatas. 189
 Beneficia præhabita non vacant ob non expressum verum
 valorem illorum, aut de novo obtinendorum; sed solum
 resolvitur gratia de novo facta. 191
 vide v. *Valor*.
 Beneficia tam præhabita quam de novo obtentum à Papa
 vacant ipso jure, dum possessionem hujus accipit ante
 expeditionem literarum Apostolicarum. 193. 1
 vide v. *Possessio, Vacatio*.
 Beneficium vacans ob captam possessionem ante expediti-
 onem literarum qui impetrat, quid debeat justificare.
 193. 8.
 Beneficio privatur legitime de eo provisos, dum sit violenta
 ter & auctoritate propria capit illius possessionem, uti &
 propterea privatur beneficio, si illud similiter ac secun-
 dum est curatum. 194
 Beneficium, super quo, seu in cujus causa impostum se-
 questrum, vacat ipso jure ob violatum sequestrum. 195
 vide v. *Sequestrum*.
 Beneficia eorum, qui Scripturas Camere Apostolice, retinent,
 vel retineri sciunt, & id non revelant, vacant ipso jure;
 uti & detinentium bona Palatii Apostolice. 196
 Beneficiorum privatio ipso jure incurritur ob falsificatas li-
 teras Apostolice. 197
 vide v. *Litteræ*.
 Beneficia malè promoti ad ordines qualiter vacant, si ista
 iis ministrare præsumat. 198
 Beneficiorum privatio & vacatio qualiter inducatur ob
 alienationem bonorum Ecclesiæ seu beneficiorum. 199
 Beneficiorum eorum etiam, circa quæ commissa summa, pri-

ac materiarum.

privatio non inducitur ipso jure ob simoniam conventionalem, 200. 3
 Beneficiorum præhabitorum vacatio non inducitur ipso jure ob simoniam realem commissam in provisione vel receptione alterius beneficii. 200. 6
 Beneficium eo ipso, quod quis accipiat in confidentiam, est excommunicatus, irregularis, inhabilis ad omnia beneficia, privaturque præhabitis. 201. 3. & 4
 Beneficium collatoris ob commissam ab eo in collatione aliquam simoniam, ut impetretur, debet concludenter probari factum, & eum recepisse, quod promissum fuerat. 203. 1. & 2.
 Beneficium excommunicato validè conferri nequit, aut etiam ante excommunicationem collatum post illam validè acceptari. 204. 1
 Beneficium in excommunicatione acceptatum per mortem acceptantis illud non vacat. 204. 1
 Beneficiorum privatio non iacitur ob excommunicationem. 204. 1
 Nec ipso jure ob infirmitatem in ea; potest tamen ob eam infirmitatem, & quidem dupliciter. 204. 2. & 3. vide v. *Privatio, Infirmitas*.
 Beneficium in suspensione accepto privandus quis; non præhabitis. 205
 Beneficium suspensio validè conferri nequit. 205
 Beneficium, à quo quis suspensus, ipso jure est privatus, si ejus administrationi se ingerit. 205
 Beneficium impetrans ex capite infirmitatis in excommunicatione, quid justificare debeat. 206
 Beneficia non vacant per crimina inductiva irregularitatis. 208.
 Ad beneficiorum privationem loco pœnæ à Judice deveniri potest. 208. 1
 Beneficiorum privationem homicidium, etiam patris, Clerici &c. non inducit ipso jure; iis tamen privandus homicida per sententiam. 209. 1
 Beneficium habitum ante homicidium retineri potest usque ad sententiam, & resignari, quantumcumque crimen sit notorium, & interea non desinitur remedio possessorio. 209. 1.
 Beneficiis omnibus privantur ipso jure occidentes, percutientes &c. Cardinalem, eosque adjuvantes, recipientes &c. 209. 3
 Idem est de occidentibus Rectorem Ecclesie vel conbeneficiatum suum in eadem Ecclesia. 209. 2
 Beneficiis ipso jure privantur occidentes, vulnerantes, offendentes in Curia Rom. litigantes, eorumque Judices, Advocatos, Notarios &c. 209. 2
 Beneficiis ipso jure non privantur, nec regulariter privandi per sententiam percussores, vulneratores, mutilatores aliarum personarum, etiam Clericorum. 209. 3
 Beneficiorum privatio ipso jure inducitur ob assassinium. 210. 2.
 Beneficium ex hoc capite impetrans quid justificare debeat. 210. 3.
 Beneficiis quibuscumque privantur procurantes abortus contra distinctionem, num fetus animatus, an inanimatus. 211.
 Beneficiorum omnium privationem ipso jure inducit sodomia; non quidem jure communi, quo solum veniunt privandi; sed vi constitut. Pii V. 212. vide v. *Sodomia*.
 Beneficiorum privatione digni sunt; non tamen ipso jure privantur exerceantes pollutionem vel bestialitatem. 213
 Beneficiis an priventur defensores monialium? 214
 Beneficiorum privationem non inducit adulterium; potest tamen propter ea infirmitatem. 215
 Beneficiis ob fornicationem quis non privatur ipso jure, nec per sententiam privandus, nisi ubi notoria & scandalosa ob continuationem. 216. 1
 Idem est de concubitu. 216. 1
 Beneficiis ipso jure non privatur quis ob perjurium, etiam factum in judicio; privari tamen iis propterea potest. 218. 1.
 Beneficiis qualiter priventur blasphemus? 219
 Beneficiis qualiter priventur sacrilegus. 220
 Beneficiis qualiter priventur fures, usurarii, incendiarii &c. 221.
 Beneficiis qualiter priventur dicentes missæ & audientes confessiones ante presbyterium. 222
 Beneficiorum omnium privatio præter excommunicationem latæ sententiæ & inhabitatam ad ulla amplius ob-

tinenda inducitur ipso jure sine ulla declaratione ob crimen simulationis. 224
 Beneficiorum privatio inducitur ipso jure ob crimen lætæ majestatis humanæ. 225. & 226. 2
 Non tamen ob crimen lætæ majestatis Principis alicujus sæcularis; etsi propterea contrahendo infamiam redatur inhabilis ad beneficia, sitque in arbitrio Episcopi eum ideo privare. 226. 2
 Beneficiorum præhabitorum ante hæresim privatio an per illam incurritur ipso jure. 228. vide v. *Heresis*.
 Beneficiis an & qualiter priventur hæreticorum receptatores, fautores & filii. 230
 Beneficiorum privationem qualiter incurraat Apostata & schismatici? 231
 Beneficium ex capite hæreticos impetrantem non sufficit justificare latam contra aliquem sententiam contumaciam; quod limitatur. 232
 Beneficia obtenta ad preces hæreticorum vacant ipso jure. 233.
 Beneficii resignatio quid & quoruplex sit. 234. & 235 vide v. *Resignatio*.
 Beneficio suo aliquem resignare non est facile præsumendum. 235. 1.
 Beneficia vacantia per resignationem puram factam coram Ordinario in quolibet mense ab Ordinario eorum collatore conferri possunt. 236. 2
 Beneficia quolibet mense permutari possunt coram Episcopo. 236. 2.
 Beneficia verè vacant per resignationem puram admittam. 238. vide v. *Resignatio*.
 Etiam quò ad possessionem naturalem ac civilem, 239
 Item vacant per resignationem conditionatam, etiam factam permutationis gratiâ. 240. 1
 Beneficia tamen per resignationem factam permutationis gratiâ vacare non cœntur ad effectum reservationis, suppressionis &c. 240
 Beneficia resignata conditionatè acceptata resignatione non vacant simpliciter, sed ut conferantur resignatario cum conditionibus apposis. 240. 3
 Beneficia resignata in favorem quando vacant. 240. 4. & seq. vide v. *Resignatio, Vacatio*.
 Beneficii possessio an & quando amittatur resignatione conditionata? 241
 Beneficii titulus & possessio qualiter amittatur, resignatione seu dimissione invalida? 242 vide v. *Resignatio*.
 Beneficii possessionem an continuare & exercere, quæ sunt beneficii usque ad captam à resignatario possessionem possit resignans. 243
 Beneficii possessionem non privatur, qui dedit mandatum ad resignationem, quod non fuit effectuatum. 244
 Beneficii resignati fructus qualiter participare possit resignans? 246. vide v. *Resignatio*.
 In beneficiis non succeditur. 245. 1
 Beneficii statum ultimum non probat confessio facta a resignante post resignationem. 246. 2
 Beneficium idem ab eodem secundò resignari nequit. 263. 1
 Beneficium resignatum, resignatione perfectâ, repetere nequit resignans, & ad illud regredi. 270. vide v. *Resignatio*.
 Beneficii restitutionem petenti obstat exceptio renunciationis spontaneæ. 270
 Ad beneficium, in quo resignatarius jam jus quæsit, redire potest resignans, dum non serventur conditiones. 274
 Ad beneficium regrediens cum nova collatione recuperat omnia jura & onera beneficii; non tamen eandem antiquitatis prærogativam; adeoque nec jus optandi locum eundem &c. 275. 5
 Ad beneficium resignans redire nequit, dum literis expeditis in forma dignum, iis necdum executis, moritur resignatarius. 278
 Ad beneficium redire nequit resignans, resignatario reposito minus idoneo. 277
 Beneficia omnia, cujuscumque sint generis & qualitatis possunt resignari, nisi specialiter id jure prohibeatur. 279. 1
 Beneficiorum simplicium resignatio facilius, non item parochialium, & Prælaturarum habentium ordinariam jurisdictionem adhuc difficilius admittitur. 279. 2
 Beneficia quæ in specie resignari possunt aut non possunt. vide v. *Resignatio*.

Bene-

Index rerum

Beneficia consistorialia etsi quædam dicantur, de quibus tamen de stylo & consuetudine non providetur consistorialiter. 285
 Beneficium consistoriale potest Papa extra consistorium conferre. 285
 Consistorialitatis qualitas optimè inferretur ex libris Camera. 285.
 De beneficio manuali à Papa provisus ab eo amoveri per suum Superiorem qualiter possit aut nequeat. 291. 2
 Beneficia vacantia per resignationem à Papa admissam sunt eidem reservata. 292. 1
 Beneficium juris. resignatum sine consensu patroni, resignante mortuo ante ratificationem patroni, vacat per obitum resignantis; etsi jam collatum alteri. 295. 4
 Beneficiorum unioes, quò minus fortiantur effectum, impediri nequeunt per resignationem. 298. 1
 Ad beneficia reservata permutata coram Ordinario non datur regressus. 295. 4
 Beneficium litigiosum validè conferri potest ab Ordinario alicui tertio, dum colligantium unus simpliciter cessit lite, modò collatio hæc facta, priusquam alterius colligantis jus confirmatum à Papa. 308. 2
 Beneficium litigiosum lite pendeat impetrari nequit, nullà lictis facta mentione. 308. 4
 Beneficium quoadonam dicatur litigiosum. 310. 6
 vide v. *Litigiosum*.
 Beneficium criminosis privandi illo impetrari qualiter possit in eventum privationis. 310. 13
 Beneficium an acceptari possit cum animo illud resignandi, 319. 4. & 5. 310. & seq.
 Beneficia qui resignare possint. 310. & seq.
 vide v. *Resignatio*.
 Beneficium dimissum à novitro ante professionem reddendum egredienti: secus est, si professionem emisisset nulliter. 328. 2.
 Beneficia quæ comprehendantur sub regula *de infirmis*. 335
 Beneficium patronatum, sive coram Papa, sive coram Ordinario resignans, si moriatur intra 20. dies, vacat per obitum, & non per resignationem. 335. 7
 Beneficium suum dimittens ad effectum, ut uniat alteri, vel loco alicui pio incorporatur, si moriatur intra 20. dies, vacat illud per obitum. 335. 11
 Beneficia consistorialia non solent concedi, priusquam per Papam & Cardinales persona resignatarum fuerit approbata. 335. 12
 Beneficium vacans per obitum resignantis contingentem intra 20. dies à resignatione non est reservatum Papæ, sed liberè ab Ordinario conferri potest, etiam si resignatio facta coram Papa. 346
 Beneficium, resignante mortuo intra 20. dies, nulliter collatum tanquam vacans per resignationem potest dein ab eodem collatore conferri de novo validè tanquam vacans per resignationem. 346. 4
 Beneficium illud impetrans à Papa tanquam vacans per obitum facere debet mentionem mensis, & exprimere speciem vacationis inductæ per hanc regulam. 347. 1. & 2.
 Beneficia quibus resignari queant. 350. & seq.
 vide v. *Resignatio*.
 Beneficium conferri nequit facto Clerico ab Episcopo non proprio sine proprii licentia. 365
 Beneficia resignata conferri nequeunt consanguineis, affinitibus, familiaribus resignantium, vel etiam collatorum, 370. 1.
 Beneficium conferri nequit alteri, quàm illi, in cuius favorem resignatum. 371
 Beneficium propriè auctoritate dimitti nequit. 372. 1
 Beneficiorum resignatio coram quibus faciendâ. 372. & seq.
 vide v. *Resignatio*.
 Beneficium an & qualiter dimittere possit criminiosus. 374
 vide v. *Criminosus, Resignatio*.
 Beneficium præhabitu incompatibile cum de novo obtento adhuc dimitti non debet, nisi in manibus Superioris, & de eius licentia. 375. 1
 Beneficiorum quorum resignationes, etiam puræ, quantum fieri nequeant nisi coram Papa. 383
 Beneficiorum resignatio an & qualiter requirit causam. 399. & seq.
 vide v. *Resignatio*.
 In beneficiorum quorum resignatione locum habeat reservatio omnium fructuum. 420
 Beneficia sine diminutione conferenda. 434. 1. & 445. 2. & 451.

Beneficium maxima distinctio à pensione. 440. 4
 Beneficium semper fundatur in spirituali officio & ministerio. 440. 1
 Beneficium distinctio à pensione maxime patet ab utriusque causis extrinsecis & intrinsecis. 440. 4
 Beneficium causa efficiens est quisque habens jurisdictionem Episcopalem. 440. 4
 Beneficium causa finalis est retributio pro officio divino. 440. 4
 Formalis est reductio profanae materiae ad spiritualitatem. 440. 4
 Causa materialis fundi & redditus, eorumque administratio. 440. 4
 Beneficium ipsi an, & qualiter ab Episcopo imponi possit pensio. 444.
 vide v. *Pensio*.
 Beneficium dimissio tunc propriè non fit, dum pensio statuitur in persona beneficiarii, & non in fructibus beneficii, seu in ipso beneficio. 451. 1
 Beneficium sibi incorporatis qualiter pensionem imponere possint Monasteria, Collegia &c. 452
 Beneficium Religionis suæ qualiter imponere possint peniones Prælati regulares? 473
 vide v. *Pensio*.
 Beneficium quibus imponi possit pensio, 464. & seq.
 vide v. *Pensio*.
 Beneficium cuiusvisque jam obtenti faciendâ mentio in impetratione secundi. 505. 2
 vide v. *Impetratio*.
 Beneficia præsumuntur libera à pensione. 531. 3
 Beneficium nemo iure acceptare potest, habens in animo mox illud dimittendi. 673
 Ad beneficium idem accipiendum & dimittendum constitui nequit procurator. 673
 Beneficia ab Ecclesia instituta & ordinata sunt tanquam ob finem suum intrinsecum, ut inde vivant, & temporale subsidium habeant beneficiarii. 744. 1
 Beneficium seu præbendæ finis, ad quem ordinatur ejus temporalitas, nempe sustentatio est finis intrinsecus minus principalis; ad quem ordinatur ejus spiritualitas, finis intrinsecus magis principalis est commodum spirituale. 744. 1.
 Beneficium simoniacè obtentum qualiter dimittendum, 756
 vide v. *Simonia*.
 Beneficium parochiale amittit, qui, quia ignorat illud sibi collatum, non promovetur intra annum. 787. 1
 Idem est de eo, qui beneficium resignatum sibi collatum, quia ignorat, omittit publicare provisionem intra tempus ad publicandum, etiam si sit minor 14. annis. 787. 2
 Nec restituitur in integrum. 787. 2
 Beneficium de peritica quod dicatur. 822
 Beneficium, quod habuit dorem, & dein amisit illam, per hoc non desinit esse beneficium. 822
 Tale beneficium cum alio permutari potest. 822
 Beneficia patrimonialia quæ dicantur. 824. 15
 Beneficium status collativus, & ejus erectio probatur ex eo, quòd aliquoties fuerit collatum per Ordinarium, etiam ignoretur à quo erectum. 871
 Beneficium præsumitur erectum cum debita solemnitate, dum Ordinarius est in possessione illius conferendi, instituti &c. 871

Beneficiatus.

Beneficiatus à mortuè miraculosè confurgens nullum haberet jus ad recuperandum beneficium. 26
 Beneficiati sunt legari & intercessores pro populo ad Deum pro ejus gratia & venia impetranda. 66. 3
 Beneficiatio simpliciter minus assignandâ pro congrua sustentatione quàm Canonico. 71. 5
 Beneficiatus num vivere possit ex suo beneficio, etiam in gravi necessitate proximi, patrimonialibus aliò impensis. 72. vide v. *Fructus*.
 Beneficiatus iure non censetur, cui beneficium datum in commendam temporalem. 117. 2
 Beneficiatus ob crimen ipso iure privatus, quæ agit ratione muneris publici, dum crimen occultum est, valet, 168
 Beneficiatus depositus admittitur ad correctionem, non ut suspendatur executio privationis, sed ut excludatur potestas iudicis laici, ne is contra eum, tanquam à foro Ecclesiæ rejectum ad suum forum, protrahat. 174. 1
 Beneficiatio confidentiario conductores rerum beneficii solvere non tenentur. 201. 3
 Bene-

ac materiarum.

Beneficiatus excommunicatus vel suspensus ab officio, modo illud exequatur, non est præcisè ratione ceaturæ privatus redditibus, 207. 1
 Contrarium sentiunt alii, vide v. *Frustr.* 207. 2. & *seq.*
 Beneficiatus non tam est Dominus quam procurator beneficii, 264. 3
 Beneficiatorum nomine in odiosis non veniunt Episcopi, Abbates, vel alia Dignitates. 370. 4

Bestialitas.

Bestialitas est majus crimen sodomia, 213
 Bestialitatem exercentes digni sunt privatione beneficiorum; non tamen eam ipso jure incurrunt. 213
 Ob bestialitatem non incurritur irregularitas. 213

Bigamia, Bigamus.

Bigamus, etsi tonsuratus, est incapax beneficii. 360. 4
 Bigamus talis reputatur merè laicus. 60. 4 & 115. 2
 Bigamus, etiam extra matrimonium constitutus, est incapax pensionis. 555. 2
 Bigamia non est annexa irregularitate jure naturæ, sed merito positivo. 516. 2
 Cum bigamo dispensare potest Papa potestate sua ordinaria. 516. 2
 Cum bigamo tamen ad obtinendas & retinendas pensiones dispensare non solet, præterquam ex suppositione continuationis status ecclesiasticitatis. 516. 1
 Bigamia cur per canones damnata in clerico. 516. 5
 Cum bigamo nequit quis permurare, etsi beneficium sit simile illi, quod is habet, 340

Blasphemus.

Blasphemus olim privabatur beneficiis. 219
 Qualiter hodie privatur fructibus & beneficiis? 219
 Blasphemus nonquam privatur beneficiis ipso jure, quousque hujus criminis declaratoria sententia accedat. 219

Bona.

Super bonis omnibus à Prælato defuncto possessis fundatam intentionem habet Ecclesia. 741. 2
 Ex bonis patrimonialibus factas expensas in melioranda prædia beneficii refundere tenetur successor. 741. 3
 Bonorum patrimonialium habenda non est ratio in iudicando, num beneficium sit sufficiens ad sustentationem. 72
 Bonorum patrimonialium redditibus aliò impensis, vivere quis potest ex beneficio. 72
 vide v. *Frustr.*
 Bonis ob delictum privatus ipso jure ante sententiam, an retineat eorum possessionem & dominium? 167. 2
 Bonorum Ecclesiæ alienatio, ut inducat privationem beneficii, aliaque pœnas, debent ea esse in ipsa periodo alienationis sub dominio Ecclesiæ. 199. 4
 Item, ut actu sint incorporata Ecclesiæ, Conventui &c. 199. 5
 Bona aliter non possunt constitui in dominio Ecclesiæ, quam per incorporationem. 199. 5
 Bona quædam incorporata non sunt Ecclesiæ, alienari possunt sine solennitatibus aliis de jure requisitis. 199. 5
 Bona esse incorporata Ecclesiæ unde colligatur. 199. 5
 Bona de novo acquisita Ecclesiæ ex donatione, Legato, hereditate &c. an sint incorporata, & consequenter inalienabilia, dum dubitatur, tutius & sanius consilium est, ut non alienentur sine solennitatibus. 199. 5
 Bona sua donans vel legans Ecclesiæ non censetur aliter ea donare, quam ut Ecclesiæ incorporentur. 199. 5
 Bona Ecclesiæ an possint sine solennitatibus juris per transactionem dimitti apud possessorem. 199. 8
 Bonorum cessio non est necessariò faciendâ coram Superiore, sed potest fieri extra iudicium. 264. 3
 Bona immobilia, & quæ servando servari possunt, alienare non possunt Tutores & curatores sine decreto iudicis; estque alia alienatio nulla. 376. 1
 Bona de mensa quæ dicantur. 488. 2
 In bonis mensæ reputatur iurisdictio. 488. 2
 Ex bonis potius Ecclesiæ quam propriis præsumitur beneficiatus fecisse expensas in meliorandos fundos, vel domos beneficii. 741. 2
 Ex bonis Ecclesiæ in dictum finem factæ expensæ repeti non possunt à resignante illud beneficium, aut ejus heredibus. 741. 2
 Bona omnia Prælatorum & Clericorum acquisita post obitum beneficia, præsumuntur acquisita de bonis Ecclesiæ, cui præerant, nisi probetur contrarium. 741. 2

Bulla.

Bulla Pii V. confirmatoria Tridentini præsumitur usu recepta, quandiu contrarium non probatur. 103
 Bullæ huic non contraria consuetudo non percipiendi fructus pro primis annis, dum hi reservantur defuncto ejusve heredibus, aut citra talem reservationem cedunt Episcopo, vel Capitulo. 103
 Bulla cœnæ, etsi non nisi Romæ promulgata, obligat. 759. 2.

Camera Apost.

CAMERA Apost. solvit pensiones impositas Episcopo patribus, dum fructus percipit tempore vacationis illorum. 553. 1. & 555. 2
 Camera Apost. sibi vendicat nomine spoliæ pensiones decursas non exactas pensionario mortuo. 559. 1
 Camera Apost. Clerici censentur in dignitate Ecclesiastica constituti. 617. 5

Campfor.

Per campforem in vim seculæ banariæ qualiter solvatur pensio. 568. 2
 Per campforem facta solutio pensionis num præjudicat titulari, pariendo possessionem exigendi pensionario. 575
 Campfor ille num habeat hoc ipso à principali debitore mandatum ad solvendum pensionatio statis temporibus exigente. 575
 Campforis confessio non attenditur in præjudicium debitoris. 576. 7

Cancellaria.

Cancellariæ stylus facit jus, & est attendendus; quia mentione principis declarat. 305. 5
 In Cancellaria quæ sunt, dicuntur fieri in consistorio; imò in conspectu Papæ. 305. 5
 Cancellariæ & Curie Rom. stylus tollit omnem dubitationem, non solum in Curia, sed & in partibus. 305. 5
 De Cancellariæ stylo an admittantur resignationes beneficiorum titularium, facta solum mentione, quod quis aliunde vivere possit. 305. 5

Canonicatus.

Cum Canonicato, etiam Cathedrali potest haberi beneficium aliud, dum unum eorum sufficiens non est ad honestam sustentationem. 64. 1
 Per Canonicatus alterius seu beneficii simplicis affectationem non vacat ipso jure Canonicatus, vel beneficium simplex præhabitur, dum ambo non sunt residentialia. 91. 2
 Canonicatus Cathedralium & Collegiarum ex decreto Trident. requirunt residentiam. 109. 1
 Canonicatus Cathedrales in pluribus Ecclesiis Germaniæ non nisi paucorum mensium, vel etiam dierum residentiam requirunt; & hinc eorum plures haberi possunt simul, quantum est de ratione residentie. 110. 2
 In Canonicatibus solo jure canonico inducta est residentia, 115.
 Canonicatum lecturæ vel doctoralem habens obtinere insuper potest dignitatem in eadem Ecclesia. 137
 Canonicatus simul cum dignitate in eadem Ecclesia ex consuetudine haberi potest, estque ea consuetudo rationalis. 136. & 138.
 Canonicatus, five in Collegiata, five in Cathedrali, resignari nequit minori 14. annis, 362. 2
 Canonicatus non excedenti 100. ducatos imponi pensio non solet. 470. 2
 Canonicatus Cathedralis strictè loquendo non est dignitas. 617. 4
 Canonicatum, cui accessorie unita parochialis, adhuc obtinere potest illegitimus dispensatus ad Canonicatum, 883. 3
 Canonicatus Collegiata, etsi ex natura sua non obligent ad residentiam, uniti nequeunt ab Episcopo seminario. 889. 3
 Canonicatibus Cathedralium & insignium Collegiarum uniti possunt per Episcopum simplicia, dum tenues sunt, non verò curata. 893. 1. & 2
 Non tamen alii Canonicatus aut dignitates, 893. 3
 Canonicatus non possunt per Episcopum uniti parochialibus, nisi per modum suppressionis. 894. 3

Canono-

Canonici.

Canonico plus quam simplici beneficiato, & minus quam Dignitati designandum pro congrua sustentatione. 71. 5
 Canonici Regulares non minus quam monachi professionem edunt ad stabilem locum, & in monasteriis suis jus Collegii & cuiusdam beneficii habent. 144. 3
 De Canonici & Clerici ea quoque statuta censentur, et si odiosa, quae à jure communi statuuntur de monachis, si in iis eadem adest ratio. 144. 3
 Canonici ob crimen occultum, cui statuta ipso jure privato Canonici, adhuc validè eligit. 168
 Canonici in excommunicatione optare possunt præbendam. 204. 1
 Canonici restitutus in integrum restitutione justitiae, recuperat locum pristinum in capitulo, choro, &c. secus, si restituitur gratiosè. 325. 10
 Canonici Cathedralis reputatur persona in dignitate Ecclesiastica constituta ad hoc, ut sit Delegatus Apostol. quò ad exequendam translationem pensionis. 617. 4
 Canonici Collegiatæ non possunt eligi executor translationis pensionis, nisi expressè ad hoc à Papa nominatus. 617. 4
 Canonici Cathedralis censetur persona capax causarum & commissionum apostolicarum. 617. 4
 Canonici unius non sunt Canonici alterius, dum duæ Collegiatæ æquè principaliter ununtur inter se. 884. 3

Cantoria.

Cantoria, quæ est dignitas, plerumque confertur personæ gravi, quæ hoc onus regendi chorum, incipiendiq; cantus ipsos per seipsum subire nescit, aut non vult, ac proinde necesse habet substituere succentorem, qui id munus exequatur expensis Cantoriae. 553. 3

Capellania.

Capellaniae duæ in eadem Ecclesia in duobus illius altaribus reipsa non sunt uniformia beneficia ad effectum incompatibilitatis, si habeant diversa & separata onera ac munia; secus si institutæ ad eadem omnino onera ac munia. 133
 Capellaniam simul cum Rectoria, seu beneficio curato in eadem Ecclesia retinere potest Rector, seu parochus. 133. & 134. 1
 Capellaniam cum dignitate in eadem Ecclesia obtinere quis potest, vi saltem consuetudinis immemorialis, si dignitas vel officium non sit sufficiens ad decentem sustentationem. 133
 Capellania istiusmodi habentes diversa onera habendi simul sine dispensatione, aut cum dispensatione Ordinarii vel Nuncii consuetudo, etiam post Trident. est tolerabilis. 133.

Capitulum.

Capitulum suscipit administrationem Episcopo ducto in captivitatem, donec aliud statuat Papa. 60. 1
 Ad Capitulum velut sede vac. transit jurisdictio à momento, quo Episcopus notitiam accipit se absolutum in Consistorio Papæ à vinculo suæ Ecclesiæ. 160. 4
 Capitulum Canoniceatum resignationes recipere solet, dum eisdem independenter ab Episcopo confert. 378. 3
 Capitulum sede vacante majorem potestatem habet, quam Vicarius Episcopi absque specialibus ei factis commissionibus. 389. 5
 Capitulum sive Cathedrale sive Collegiatæ sede plenè regulariter recipere nequit resignationes. 391. 1
 Ad Capitulum regulariter non spectat collatio; sed ad Episcopum. 391. 1
 Capitulum ex privilegio quandoque habens potestatem destituendi, non habet adhuc potestatem recipiendi resignationes. 391. 1
 Capitulum sede vacante beneficiorum spectantium ad collationem Episcopi resignationes factas simpliciter recipere potest. 391. 3
 Capitulum sede vacante succedit Episcopo in omnibus, quæ sunt jurisdictionis ordinariæ, exceptis casibus in jure expressis. 391. 3
 Capitulum sede vacante multa potest, quæ sunt jurisdictionis voluntariæ. 391. 3
 Capitulum sede vacante interdicit alienatio. 391. 3
 Capitulum sede vac. potest dare licentiam transfundendi ab una Ecclesia ad alteram. 391. 3
 Capitulum sede vac. recipere potest resignationes benefici-

corum patronatorum, & spectantium ad collationem solius Episcopi. 391. 4
 Capitulum recipiens resignationem, non hoc ipso resignatum confert aut conferre potest. 391. 3
 Capitulum sede vac. admittit potest resignationes factas permutationis gratiæ: secus tamen est quò ad beneficia spectantia privatè ad collationem Episcopi. 391. 5
 Capitulum recipere nequit resignationes permutationis gratiæ, & resignata sic reservare conferenda Episcopo successori. 391. 5. & 849. 2
 Capitulum sede vac. committere potest receptionem resignationum, & nominatim Vicario suo. 391. 6
 Capitulum sede vac. in casibus, in quibus recipere potest resignationes eorum, quorum resignationes alias sede plena recipere non poterat, eaque conferre, debet id facere, antequam in Consistorio de novo Prælato provideatur. 391. 6
 Capitulum percipiens fructus, quibus neo-canonici ex consuetudine pro primo anno carere debeat, solvere debet pensionem. 391. 6
 Capitulum an solvere debeat pensionem, si ea imposita distributionibus aut beneficiis non habentibus distinctos redditus, pro tempore vacantis beneficii, vel quo titularis impeditur illas aut illos lucrari, si illos percipiat Capitulum jure accrescendi. 391. 6
 Capitulum onera singularia & propria certis præbendis aut dignitatibus tempore vacantis illarum solvere debet, si illud pro tunc earum fructus percipiat. 391. 3
 Capitulum ex fructibus præbendæ vel dignitatis vacantis solvere debet expensas in electionem & promotionem ad illam dignitatem faciendas, & nequaquam hæ reservanda solvenda successori. 391. 3
 An Capitulum solum, an verò singuli de Capitulo, ad quos pervenerunt illi fructus, & distributiones vacantium præbendarum, aut absentium possessorum earundem solvere debeant pensionem. 391. 3
 Capitulum sede vac. num possit auctoritate permutationes beneficiorum. 949. 3
 Capituli mensæ Episcopus unire nequit beneficia, etiam simplicia. 391. 1
 Capituli consensus requiritur ad hoc, ut Episcopus uniat beneficia. 391. 1
 Capitulum seu capitulari mensæ, adhuc dici non potest facta unio, dum ea facta omnibus præbendis & distributionibus simul. 391. 2
 Capitulum in istis unionibus factis præbendis singulis præstando, prout requiritur, suum consensum, non dicitur adhuc præstare illum in proprio facto. 391. 2
 Capituli consensus, etsi requiratur ad uniones faciendas ab Episcopo, sede tamen plenè nec ipsum unire potest, nec illum consensum præbere unioni faciendæ sibi directè & principaliter. 908. 1
 Capitulum sede vac. sibi unire nequit. 908. 2
 Potest tamen aliis piis locis vel beneficiis unire. 908. 3
 Capitulum sede vac. succedit Episcopo in iis, quæ spectant ad jurisdictionem necessariam, imò secundum plures in iis, quæ sunt jurisdictionis voluntariæ. 908. 3
 Cum Capitulo omnia ardua negotia expedire debet Episcopus. 913. & 914. 1
 Cum Capitulo de unione beneficiorum faciendæ an tractare necesse habeat Episcopus. 914
 Capituli consensus qualiter necessarius ad unionem faciendam per Episcopum, vide v. Unio. 914
 Capitulum si sede vac. unire potest, potest & uniones factas dissolvere. 915. 2
 Capituli Cathedralis consensus an & qualiter requiratur ad dismembrationem beneficiorum. 914. 7
 vide v. Dismembratio.
 Capituli Cathedralis utriusque & Collegiatæ consensus qualiter requiratur ad suppressionem. 909. 3
 vide v. Suppressio.

Captivitas.

Captivitate non inducitur vacatio beneficii. 60. 1
 In captivitatem redacto Episcopo, Ecclesia vacare non censetur, nec verè viduata; Capitulum tamen suscipit administrationem, donec Papa ordinet aliud. 60. 1
 Censetur tamen tunc, ac si sedes vacaret, & adhiberetur terminus viduitatis per quendam modum improprium loquendi. 60. 4
 In captivitatem ducto aut capitaliter damnato, aut ad vitæ termines damnato viro, mulier reputatur vidua, & gaudet privilegiis viduarum. 60. 1
 In

ac materiarum.

In captivitate mortuo beneficiato, vacant eius beneficia per hanc mortem naturalem, ejusque proinde tempus attendendum. 60. 1
 In captivitate moriens juxta jus civile fingitur mortuus ipsa præambula captivitatis hora, ad quam mors naturalis ex longo etiam intervallo secuta retrahitur. 60. 1

Carcer, Incarceratio.

Incarceratio perpetua æquivalere pœnæ damnationis ad metallum. 60. 2
 Incarceratione perpetua non vacant beneficia, dum de illa privatione nihil dictum in sententia. 60. 2
 Incarceratio probat justum metum. 704. 5
 Incarceratio debet esse injuncta ad actum extorquendum intentam, ut actus gestus in carcere dicatur esse gestus per vim & metum. 704. 5
 Carcer in proposito hoc dicitur quilibet locus, à quo quis liberè discedere nequit. 704. 5
 Incarceratio an & quando præbeat justum impedimentum publicationi resignationis. 805. 5

Cardinalatus.

Cardinalatus est præcipua dignitas in Ecclesia. 75
 Cardinalatus est causa justa habendi plura beneficia. 75
 Ad Cardinalatum promotus beneficia præhabita simplicia retinere potest, & alia de novo obtinere; non tamen id potest sine dispensatione, si fiat curata. 159
 Cardinalatus resignari potest, non tamen in favorem. 281. 1
 Cardinalatus resignari nequit nisi coram Papa. 383. 1
 Cardinalatus privatio fit in Consistorio. 383. 1
 Ad Cardinalatum promotione non extinguitur pensio. 650

Cardinalis.

Cardinalibus plura conferri possunt à Papa beneficia; conferunturque ea illis non ob privatam, sed Ecclesiarum utilitatem. 73. 4
 Cardinalis, ut habeat redditus suo statui congruentes, conveniens est. 75
 Cardinales passim Episcopatus, Abbatis retineat sub nomine commendationis perpetuæ, seu administrationis ex concessione Papæ. 117. 1
 Cardinales serviendo Ecclesie universali singularum Ecclesiarum utilitati se impendant. 122. 2
 Cardinales excipiuntur in *Execrabilis*. veterate, ne quis plures dignitates, officia &c. obtineat. 122. 2
 Cardinales occidentales, percontantes &c. privantur ipso jure omnibus beneficiis. 209. 2. & 225. 2
 Cardinalis personam hostiliter persequentes committunt crimine læsæ majestatis & perduellionis. 225. 2
 Cardinales Lateri Pontificis immediatè adhaerentes dicuntur unam cum hoc suo principe efficiere spiritum. 225. 2
 In Cardinalis in Papam electi ædes irruentes privantur ipso jure omnibus suis beneficiis. 225. 2
 Cardinales qualiter præstent consensum suum in resignatione. 266. 4
 Cardinales resignantes comprehenduntur sub regula de *infirmis*. 336. 3
 Cardinales tenentur Regulis Cancellariæ. 336. 3
 Cardinales ob dignitatem suam digni speciali notâ. 336. 3
 Cardinales comprehenduntur Regulâ de publicatione. 336. 3
 Cardinales comprehenduntur sub revocatione regressuum. 336. 3
 Cardinales comprehenduntur, dum agitur de fraude evitanda. 336. 3. & 2338. 2
 Cardinales, quo majore dignitate prædicti, eò plus à fraudibus debent esse alieni. 336. 3
 Cardinales, etsi Episcopi, non veniunt nomine Episcoporum vel Ordinariorum. 370. 4
 Cardinales privandi facultas est penes solum Papam. 383. 1
 Cardinales sex illi Episcopi Romæ vicini recipere possunt resignationes beneficiorum in suis diocesis. 384. 1
 Cardinales alii non Episcopi recipere possunt resignationes in suis titulis. 384. 2
 Cardinales in Ecclesia sui tituli jurisdictionem ordinariam & quasi Episcopalem habent. 384. 2
 Possunt in iis beneficiarios destituere. 384. 2
 Cardinales habentes Episcopatus vel Abbatis in commendam, ratione horum possunt recipere resignationes non secus ac alii habentes Episcopatus in titulum. 384. 3
 Cardinales habentes indulta ordinaria vel extraordinaria conferendi beneficia in mensibus papalibus, non habent hoc ipso potestatem recipiendi eorum beneficiorum resignationes. 384. 4
 Cardinali resignanti Episcopatum indulgetur retinere facultatem ibidem conferendi beneficia, quam ante habebat. 384. 4
 Ad Cardinalem Vice-Cancellarium hodieum amplius non spectat recipere resignationes. 384. 5
 Cardinalibus solis hodieum in beneficiis ab iis resignatis conceditur reservatio omnium fructuum. 420
 Item, si petant, præterea reservatur administratio, jurisdictione, collatio beneficiorum. 420
 Cardinales ad retinendas præhabitas pensiones non egent speciali indulto. 650
 Cardinalis, cui intuitu hujus dignitatis ad decentius vivendum reservata pensio, hanc non amittit, dum Cardinalatum dimittit, & manet Clericus. 657. 2
 Cardinales, dum resignant, præstent consensum suum per sygrapham propria manu subscripam, & missam ad Notarium Cameræ vel Cancellariæ; vel hi Norani ad eos accedunt, ut hunc eorum consensum exquirant. 672. 1
 Cardinalis esse potest procurator ad resignandum. 676
 Cardinales factas in favorem sui resignationes publicare requeantur. 770

Cathedralis.

Cathedralis an, & à quo inter se uniri possint. 896
 vide v. *Unio*.
 In Cathedrali mutare parochialem, aut aliam Collegiatam, solius est Papæ. 964. 1
 Item Cathedrali in Metropolitanam. 964. 1

Causa.

Causa unionis non est causa beneficalis. 883. 14
 Cause quæ fiunt, ob quas dispensare possit Papa, ut plura quis habeat beneficia sufficientia. 73. 3. & seq.
 Cause illæ non iustæ aliæ, quàm quæ evadunt omnem turpitudinem, quæ est in habendo plura. 73. 3
 Cause illæ sufficientiunt ad declarandum jus divinum hic & nunc non obligare. Item ad interpretandam vel immutandam voluntatem testatorum requirentium residentiam. 73. 4
 Cause, cur plura curata ab uno haberi possunt, reducuntur ferè ad Ecclesie utilitatem & necessitatem. 122
 Cause à Sede Apost. non nisi in dignitate constitutis committuntur. 251. 1
 De causa commissa à Papa ante resignationem alicui, an is adhuc cognoscere possit post factam resignationem? 251. 1
 Cause commissio est personalis, dum in ea expressum est nomen proprium & simul dignitatis. 251. 1
 Causam etiam inchoatam post regressum sui ex provincia finire nequit Legatus. 251. 1
 Causa delegata transit ad successorem in dignitate, si nomen dignitatis expressum in delegatione, mortuo eo, cui primo delegata. 251. 3
 Causam an & qualiter requirat beneficiorum resignatio. 399. & seq.
 vide v. *Resignatio*.
 Causam quam requirat resignatio Episcopatus. 405. & seq.
 vide v. *Episcopatus, Resignatio*.
 Causa reservationis omnium fructuum factæ resignanti. 418. & 419
 Cause justæ permutationis quæ. 856
 vide v. *Permutatio*.

Censura.

Censuris magis ligantur Clerici quàm Laici. 204. 3
 Ex censurarum per annum perfectione inferuntur ad contempum & privationem feudi. 204. 3
 Ex censuris proveniens impedimentum tollit clausula: *Teneque à quibusvis*: apponi solita in provisionibus Apost. 357. 1

Census.

Census perpetui non variantur per hoc, quod ex uno in alium transferantur, sicut beneficia non mutantur ex mutatione beneficiorum: secus est de censibus non perpetuis. 608. 1
 Censibus non perpetuis assimilantur pensiones. 608. 1
 Census non variantur ex mutatione hypothecæ, & quare. 608. 1
 Census imponi potest super fundo ex nunc & validè, non sortitur tamen effectum, nisi cessante usufructu vel alio censu illi prius jure imposto. 658. 5
 b Clau-

Clausula.

Clausula: sique absolventes : non iuvat irregularitatem, §24. 3
Clausula: sique absolventes : qualiter suffragetur excommunicato. 357. 1. & 2. & §24. 1
Clausula motus proprii, qualiter adhuc non det valorem gratiae. 455. 1
Clausula motus proprii, tollit subreptionem; dum tamen exprimitur causa falsa, seu qualitas falsa de facto alieno, nihil prodest, probato contrario. 535. 4
Clausula motus proprii, non operatur ultra mentem concedentis, & intelligitur, veris existentibus expressis. 535. 4
Clausula motus proprii, etiam scripta manū Papæ, non operatur, dum Papa declarat, se concessisse ad instantiam partis. 860. 3
Clausula: quorum tenores : habet vim specificæ derogationis. 541. 5
 Ita ut jam clausula derogatoria derogatoriarum frustra obtendatur. 541. 5
Clausula: habitâ vel non habitâ possessione : cur quandoque adijci soleat in reservatione pensionis. 544. 3
 Clausula illa habet plurimum æquiritatis. 544. 3
 Clausulam illam qualiter interpretetur Rota. 544. 3
Clausula: ex nunc prout ex tunc : adjecta in reservatione pensionis explicatur. 512. 1
Clausula: hujus: siue præmissis, siue alio quovis modo vacet : vis. 5. 4
 Clausula illa solet ex stylo adijci in impetratione beneficiorum. 5. 4
 Vi illius resignatarius capere potest beneficium, quamvis illud vacet per obitum alterius. 5. 4
 Clausula dicta in provisionibus inferiorum collatorum num admitti possit? 5. 4
 Clausula: illius vis qualiter elidatur. 6
 vide v. *Vacatio*.
 Clausula illa extorta per dolum contra intentionem concedentis amittit omnem vim, & unde id arguatur. 6. 4
 Clausula: illius usus excogitatus, non ad fovendam malitiam, sed ad excusandam simplicitatem & probabilem credulitatem impetrantis. 6. 4
 Vi clausula: hujus quondam liceat proviso recurrere ad quemcunque vacationis modum. 6. 4
 Ex clausulis generalibus etiam : siue hoc vel alio modo : capi nequit beneficium, nisi verificata narratione mensis vacationis. 14. 1
Clausula: non obstantibus : tollit subreptionem; non tamen inducit dispensationem. 84
Clausula: parito iudicato : vis. 178. 3
 Per clausulas generales, v. g. per hanc : quocunque modo vacet : non derogatur Regula de infirmis. 349. 4

Clericatus.

Clericatus ad obtinendas pensiones eccles. potius ex stylo Curiae, sic interpretantis voluntatem Papæ, reservantis pensionem est necessarius. 208. 3
 Per Clericatum non desinit quis esse civis, vel pars populi aut Reipubl. 226. 1
 Clericatus collatio facta ab Episcopo non proprio, sine proprii licentia est irrita, quod ad exercitium Clericatus, 355.
 Clericatus requiritur ad obtinendam pensionem eccles. adesseque debet tempore reservationis pensionis, & non sufficit, statim post illam fieri Clericum. 512. 1
 vide v. *Pensio*.
 Clericatum sufficit adesse tempore præsentationis, & necesse non est, ut adse tempore nominationis, dum hæc quandoque præcedit præsentationem. 512. 1
 Clericatus, cessante dispositione juris positivi, compatitur se cum bigamia, etiam quod ad exercitium ex permisso antiquorum canonum. 516. 3
 Clericatus mentionem fieri necesse non est in impetratione pensionis, si reservatarius sine characterè clericali sit nihilominus persona de foro ecclesiastico, ecclesiasticâ gaudens immunitate. 517
 Neque Clericatus per talem probandus, etsi se in supplicatione nominasset Clericum. 517
 Ad Clericatum sufficit septennium. 519. 2
 Ad Clericatum num dispensatione egeant expositi. 521
 Clericatus incompatibilis est cum feudo suscepto à principe laico ob militiam, quam includit. 643. 3
 Clericatus incompatibilis est cum militia. 644. 1
 Clericatus expirat per matrimonium. 644. 1

Clericus.

Clericus transiens ad statum conjugalem jure non minus efficitur laicus, utcumque sub aliquibus circumstantiis retineat privilegium fori & canonis. 42
 De Clericorum delictis quibuscumque cognitio ita competit magistratui ecclesiastico, ut nihil in ea vendicare sibi possit magistratus civilis. 176. 1
 Neque in contrarium ulla prætendi potest consuetudo, etiam immemorialis, utpote repugnans juri divino. 176. 2
 Clerici sunt res spirituales, utpote qui ex toto corpus & animam dederunt in servitium & sortem Christi. 176. 2
 Clericorum ista prærogativa ex divino præcepto non criminali nec judiciali, sed morali est, quod Papa in totum tollere nequit. 176. 2
 De Clericorum tamen delictis certis, ut per suos Judices cognoscat, Papa Principi sæculari concedere potest. 176. 2.
 Clericus offendendo majestatem supremi alicujus Principis sæcularis committit crimen læsæ majestatis. 226. 1
 Clericus conjugatus habetur ut laicus. 333. 3
 Cum Clerico conjugato dispensare nequit Episcopus, ut habeat beneficium, etiam simplex. 333. 3
 Clericus non incedens in habitu & tonsura clericali non est incapax pensionis. 514
 Clericus conjugatus non est capax pensionis. 515. 1
 Uti nec Clericus bigames. 515. 2
 Clericus per bigamiam supervenientem redigitur in statum laicalem. 515. 2
 Clerico habenti Clericatum aliunde quam ex matrimonio aut bigamia inæquabilem, invalidè reservatur pensio. 515. 3.
 vide v. *Pensio*.
 Clericus, si præventivè contra effectus juris resuscitantes à matrimonio vel bigamiâ dispensetur ad certum finem, v. g. ad obtinendam pensionem, non dicitur dispensatus bigamus, nec tanquam bigamus detrusus ad laicos. 516. 3
 In Clericum talem conjugatum aut bigamum sic præventivè dispensatum, & vi istius dispensationis retentum in statu ecclesiasticitatis transferri aut constitui potest pensio à potente eam transferre in personam ecclesiasticam. 516. 3.
 Clerici & Ecclesiastici principi laico præstare possunt juramentum fidelitatis. 643. 2
 Clerico etiam in sacris constituto licitum est militare Papæ. 644. 5.

Coadjutor.

Coadjutor, si expressè in datione coadjutorie concessa non est hæc facultas, recipere nequit resignationes, præsertim si datus Episcopo coadjutor præcisè ob temporalia. 390. 1
 Potest id tamen cum consensu Episcopi, etsi non expressum in concessione coadjutorie, si datus Episcopo seni vel infirmo. 390. 2
 Coadjutor datus Episcopo dementi generalem & liberam habet in spiritualibus & temporalibus administrationem. 390. 3
 Coadjutorem dare Abbati de jure communi potest Episcopus. 396. §
 vide v. *Abbas*.
 Coadjutor Episcopi an & quando auctorizare possit permutationes beneficiorum. 419. 2
 Coadjutor unire nequit beneficia excepto casu, quo datus Episcopo ob imbecillitatem mentis. 907

Coadjutoria.

In coadjutoria cum futura successione impetratione locum non habet publicatio. 767. 1
 Coadjutoria: talis impetratio habet speciem aliquam resignationis. 767. 1

Collatio.

Collatio unica beneficii sufficit, ut probetur ultimus status illius, modo non probetur status antecessens contrarius ultimo. 971
 Collationibus, siue Apost. siue ordinariâ auctoritate factis, satis probatur beneficium ab initio erectum, ut esset perpetuum, & in statu collativo. 971
 Collatione nondum acceptatâ jus in beneficio non acquiritur. 2. 1. & 17
 Colla-

Collatione legitima necdum acceptata non consumitur vacatio beneficii. 19. 3
 Collatione acceptata, etiam ante captam possessionem consumitur vacatio. 19. 3
 Collatio beneficii impeditur per unionem illius cum alio. 19. 5
 Collatio secundi beneficii sufficientis ad sustentationem valet. 81. & 92
 Collatio beneficii sufficientis facta à Papa motu proprio, & ex certa scientia, nullà factà mentione de præhabitis beneficiis, valet. 83. 1
 Idem de collatione dicto modo facta à Legato, tenent plures. 83. 2
 Collatio siue ab Ordinario, siue à Legato Apost. facta habenti jam sufficienti, dum is illud retinere intendit cum obtinendo, est nulla. 92
 Collatio facta habenti jam duo compatiblea valet; non valet facta habenti jam duo vel plura incompatiblea. 95
 Collatio beneficii tertii facta alicui habenti ex dispensatione vel consuetudine duo incompatiblea, est ipso iure nulla. 140
 Collatio beneficii facta electo in Episcopum valet, & per eius acceptationem & possessionem non amittitur jus ei per electionem quasitum. 149
 Collatio facta Episcopo est ipso iure nulla. 154
 In collatione facta ab inferioribus non exigitur certa verborum forma, nec expeditio literarum. 193. 3
 Collatio fieri potest ante captam possessionem dignitatis, cui annexum est jus conferendi. 193. 8
 Collatio, in qua commissa simonia conventionalis, necdum solato pretio pacto, an valeat? 200. 4
 Collatio facta in confidentiam est ipso iure nulla. 201. 3
 Collatio favorit quendam quasi contractum, per quem beneficiarius obligatur Ecclesie, & hæc ad illum pro servitio alendum. 234. 6
 Collatione novà num egeat regrediens ad beneficium resignatum vel permutatum ob conditiones non servatas? 275. 3
 Collatio facta infcio patrono non est ipso iure nulla; sed manet semper ratificabilis. 294. 4
 Collatio facta patrono reclamante est ipso iure nulla. 294. 5
 Collatio litigiosa facta ab Ordinario valet, colligante cedente lite, vel etiam simpliciter dimittente beneficium; modo facta, priusquam colligans sui juris confirmationem à Papa acceperit. 308. 2
 Collatio litigiosa facta à Papa motu proprio, nullà factà mentione litis, est invalida. 308. 4
 Collatio nova an requiratur in restitutione minoris in integrum ad beneficium resignatum. 325. 9
 Collationis nomen in regula de infirmis sumitur generaliter, prout etiam comprehendit collationem necessariam. 335. 7
 Collatio facta in vim resignationis, resignante moriente intra 20. dies, est nulla. 332. 2 & 335. 11
 Collationes omnes, seu à quocunque, etiam Legato Apost. & Cardinalibus factæ comprehenduntur Regula de infirmis. 338
 Nec possunt collationes illæ haberi ratæ, sed necesse est, ut de novò conferatur beneficium tanquam vacans per obitum. 338. 2
 Collatio fieri potest de nocte. 344. 2
 Collatio à Papa facta, non sortita effectum, non inducit affectionem. 346. 1
 Collatio facta alicui publico est irrita ipso iure; facta occulto est irritanda. 356. 2
 Collatio quibus criminosis fieri nequeat. 356. 2
 Collatio facta excommunicato est ipso iure nulla. 357. 1
 Collatio facta irregulari non valet, etsi admissa cum clausula: *Itaque à quibusvis censuris &c.* 357. 4
 Collatio facta minori 14. annis, stante Tridentino, est nulla. 362. 1
 Collatio & desinitio regulariter non ad Capitulum, sed ad Episcopum spectat. 391. 1
 Collatio facta ab inferiore Episcopo collatore sub reservatione pensionis non est per hoc nulla. 451. 1
 Collatio est quid separatum à reservatione pensionis. 451. 1
 Collatione, in qua fit reservatio pensionis, existente nullà, non propterea ipsa reservatio est nulla. 508. 2
 Collatio non est nulla exinde, quòd facta in illa reservatio pensionis sit nulla. 508. 1
 Collatio etiam non simoniaca secuta ex resignatione simoniaca est nulla. 713. 2
 Collatio facta sub conditione, quæ quidem de iure non inest beneficio; continet tamen aliquid, quòd alias collatio. *P. Lauren. Fori Benef. Tom. III.*

tori est debitum, an sit simoniaca? 732
 Collatio facta cum onere, ut collatarius dimittat præhabita, non est simoniaca, dum illa beneficia sunt incompatiblea: secus si sint compatiblea. 736. 1. & 2
 Collatio tamè alieni facta ab Episcopo pinguioris beneficii, cum onere, ut dimittatur tenuis, non est simoniaca, etiam, dum illa beneficia sunt compatiblea. 736. 2
 In collatione tali non intercurrit pactum; sed iustus solum Episcopi. 736. 2

Collator.

Collatores Papæ inferiores an in suis provisionibus uti possint clausula: *siue premissis siue alio modo vacet*: & conferre, vacationis modo non expresso? 5. 4
 In collatore ordinario non cadit subreptio, & modus vacationis expressus non videtur causa taxationis. 13. 4
 Collatori præsumitur parati fraus per resignationem factam ab infirmo. 31. 3
 Collatore peccante in conferendo beneficium, non semper etiam peccat collatarius acceptando illud. 83. 3
 Collator ordinarius providere potest jam sufficienter beneficiario. 92
 Collatores conferre tenentur sine diminutione. 451. 1
 Collatores ordinarii Episcopo inferiores reservare nequeunt pensionem, ne quidem in persona beneficiarii. 451. 1
 Collatores inferiores Episcopo vocandi in unionem faciendam de beneficio spectante ad eorum collationem. 922. 2 & 923. 1.

Collegiata.

Collegiata insignis qua dicitur. 893. 1
 Collegiata Ecclesie Capituli consensus præter consentum Capituli Cathedralis requiritur ad faciendam per Episcopum unionem Canonice dictæ Ecclesie Collegiatae. 916. 2
 Collegiata de novò erigere, aut in illam mutare parochialem vel aliam Ecclesiam nequit Episcopus; quin & Legatus. 964. 2
 Collegiata Ecclesia est verè dignitas. 964. 2
 In Collegiata facta tali ex simplici subjecta iur. parsonas ad omnes præbendas retinet juspat. 965. 2

Commenda, Commendatio.

Ex commenda perpetua cessatione resultat vacatio solida, id est, tum de iure, tum de facto. 18. 3
 Commenda perpetua habet vim provisionis, & est titulus canonicus; & qualiter hic titulus sit imperfectus. 18. 3
 Commendatione beneficii non consumitur vacatio. 19. 4
 Commenda perpetua incompatibilitatem inducit tam inter se, quam quo ad alia beneficia habita in titulum. 117. 1
 Commendatio perpetua est contra antiquos canones, & inserta in Ecclesiam ex ambitione; quin & in fraudem legis veteris haberi plura in titulum. 117. 1
 Commendatio in perpetuum non mutat statum beneficii, & hinc actu curatum retinet curam animarum actu, residentiam, & inde ortam incompatibilitatem. 117. 1
 Commendationis perpetua seu administrationis nomine Cardinales retinent passim Episcopatus, Abbatis &c. ex concessione Papæ. 117. 1
 Commenda temporalis non inducit incompatibilitatem. 117. 2
 In commendam ad 6. menses, & iis evolutis, iterum ad 6. menses beneficium ob utilitatem aut necessitatem Ecclesie concedere potest Episcopus. 117. 2
 In commendam perpetuam dari unum curatum, & alterum curatum in titulum, conisat turpitudinem aliquam contra jus naturæ, non obsterendum nisi ex iustitia causæ. 118
 Provifum tamen taliter de utroque à Pontifice dispensante, etiam sine causa, tutum fore putat Hurtado. 118
 Commenda perpetua resignari potest in favorem & permutari; secus est de commenda temporali. 299. 1 & 2
 Commenda nostri temporis sunt perpetua, ex quo sunt in utilitatem personæ, & non Ecclesie; adeoque nihil aut parum distant à beneficiis. 320. 4
 Commenda cadunt sub Regula de infirmis. 335. 10. & 337. 6
 Commenda sunt beneficia reservata. 337. 6
 Commendis perpetuis imponi potest & solet pensio. 472
 Commenda perpetua permutari potest cum beneficio; secus est de commenda temporali. 821. 7
 Commenda perpetua parum aut nihil distant ab aliis provisionibus beneficiorum. 821. 7

Index rerum

Commendatarius.

Commendatarii perpetui morte non inducitur nova seu secunda vacatio, sed prima quasi reviviscit. 18. 3. & 29. & 177. 1.
Ex commendatarii persona datur vacatio de facto, simulque vacatio juris ut prius respectu ipsius tituli conservatur. 18. 3
Commendatarius habet jus percipiendi redditus, illisque convertendi in usus proprios. 18. 3
Commendatarius perpetuus detinet beneficium titulo canonico. 18. 3
Commendatarius, in quo mense obierit, non est attendendum. 29
Commendatarius perpetuus in beneficio residentiali residere tenetur. 117. 1
Commendatarius temporalis fructus beneficium commendati non acquirit sibi, sed successori reservat, contentus congrua sui sustentatione. 117. 2
Commendatarius etiam perpetuus non tam est Ecclesie Prælatum quam procurator. 118
Commendatarius perpetuus habet in illo beneficio verum jus ac titulum, potestque illud resignare, etiam in favorem: secus est de commendatario temporali. 299. 1. & 2
Commendatarius temporalis dimittens commendam in manibus Superioris nullo titulo se abdicat, sed solum administratione. 299. 1

Commissio.

Commissio causæ quando transeat ad successorem. 251

Commoditas.

Commoditas pensionis, etiam constituta loco beneficium cedi potest laico mediâ pecuniâ sine consensu Papæ. 309. 2 & 627. 1
Commoditatis hujus cessio non est de substantia pensionis, nec jus ullum in re tribuit cessionario. 309. 2
Commoditatem illam cessionarius transferre potest in suos successores. 309. 2
Commoditatis hujus cessionarius nomine solum procuratorio cedentis exigit fructus. 309. 2
Supervivens cedentem nihil habet expectare à titulari, aut defuncti heredibus. 309. 2
Ei tamen cedens ejusve heredes de evictione vel restitutione pretii & damno refarciendo tenentur, dum cedens voluntarie amittit pensionem. 309. 2
Commoditas pensionis ipsi titulari seu debenti solvere pensionem cedi potest à pensionario. 627. 2
vide v. Pensio.
Non tamen fiduciario manenti tali. 627. 3

Compensa, Compensatio.

Compensatio, dum faciendâ in permutatione inæqualium beneficiorum per pensionem aliquam, citra simoniam considerari nequit dignitas, jurisdicctio &c, adjuncta beneficio, sed soli fructus & emolumenta temporalia. 827. 2
Compensa gratuita quæ sit, & qualiter differat à gratuita donatione. 747

Compositio.

Compositio in beneficalibus fieri potest, dato vel accepto aliquo auctoritate Superioris; non verò auctoritate puri arbitrii. 451. 3. & 751. 4
Compositio inter partes fieri potest auctoritate Episcopi, ita ut uni adjudicetur beneficium sub onere solvendi pensionem alteri colliganti. 751. 4
Compositio super litigioso beneficio facta sub pacto oneroso sine Superiore est simoniaca. 751. 4

Concordia.

A concordia in beneficalibus licitum est recedere ante beneplicium Apost. 868. 2

Concubinarius, Concubinatus.

Concubinarius & carnalis non pertimescit culpam, quam nummis redimere potest. 216. 5
Contra concubinarios Ordinarii perpetram procedunt multis pecuniariis. 216. 5
Contra eos procedere possunt vel secundum jus commune, vel servatâ formâ Tridentini. 216. 5
Concubinatus qualiter probandus ad effectum privationis. 217. 1. & 2

De concubinato accusatio facile eliditur præscriptionis exceptione quo ad effectum privationis. 217. 2
Ad accusandum de concubinato in ordine ad depositionem admittuntur parochiani & patroni laici. 217. 3
Concubinatus non inducit privationem beneficium ipso jure, nec per sententiam, nisi ubi est notorius & scandalosus ob continuationem. 216. 1
Concubinarii suspensionis poenâ puniendi. 216. 1
Concubinarius notorius quis? 216. 1
Concubinam fornicariam & meretricem inter quæ differentia? 216. 1
Concubinarius publicus non venit privandus, nisi quando post legitimas monitiones in eo persistit. 216. 2
Non est suspensus ipso jure à divinis. 216. 3
Ut privari possit beneficiis, hodie dum requiritur tria monitio, vel una tria æquivalens. 216. 4
Monitiones illæ debent ei incitari; eas fieri in visitatione non est necesse. 216. 5
Concubinarius qualiter privetur fructibus? 216. 4

Concurfus.

Concurfu opus non est in provisione parochialis, dum hæc accessorie unitur præbendæ, alterive beneficio simplicis. 883. 2

Conditio.

Conditio non purificata nihil ponit in re. 491. 2

Conductor, vide Locatio.

Conductor, si pretium conductionis solverit anticipatò, non liberatur erga successorem in beneficio; agere tamè potest contra hæredes & bona locatoris defuncti. 255. 3
Per conductorem solutiones factæ pro fructibus nondum perceptis non liberant solventem, utpote factæ non legitimo creditorum. 255. 3
Si tamen conductor probaret pecunias solutas rectori mortuo conversas fuisse in utilitatem Ecclesie, vel in alimentum studentium ejusdem Collegii, successor eas repetere acquirat. 255. 3
Conductor seu colonus contumax in solvendo ob non factam solutionem expelli potest, & tamen hæc ab illo adhuc peri & præstanda. 600. 2

Confessio.

Confessio partis qualiter probet non factam publicationem 811. 1. & 5
Confessio qualiter probet commissam simoniam. 203. 3
vide v. Simonia.
Confessio à resignante facta ante resignationem nocet resignatario; secus est de confessione ab eo facta post resignationem. 261. 1. & 2
Confessio resignantis facta post resignationem non probat statum ultimum beneficium. 261. 2
Confessionem procuratoris cedentis factam ante renunciationem revocare nequit cessionarius. 261. 1

Confidentia, vide Simonia.

Confidentia beneficalis alia licita, alia illicita; hæc alia est simoniaca, alia non simoniaca. 201. 1
Confidentia simoniaca est species simoniæ conventionalis. 201. 1.
Confidentia simoniaca definitur. 201. 1
Subjacet poenæ & censuris, etsi nondum completa. 201. 2
Confidentia simoniacæ poenæ. 201. 3. & seq.
Confidentia simoniaca poenæ non incurrit, dum solum utrumque tractatum & conventum sub confidentia, nullo adhuc secuto effectu. 202. 2
vide v. Simonia.

Confirmatio.

Post confirmationem prius vacare incipiunt præhabita à promotò in Episcopum. 155. 1
Ante confirmationem tamen consecrati illicitè, valde tamen, vacant beneficia præhabita. 155. 1
Confirmationem intra trimestre non petens amittit jus ad Episcopatum; non autem præhabita. 155. 1
Confirmatio Abbatis à quo Episcopo danda, dum monasteria diversarum diocesium ununtur inter se æque principaliter, vel accessorie solum. 884. 4
vide v. Abbas.
Confirmationi Apost. etiam cum consensu Capituli derogare nequit Episcopus. 972. 13

Con-

ac materiaram.

CONGRUA.

- Congrua seu congruentia vivendi non pendet à proprio affectu, sed ab arbitrio moderato beneficii. 434. 2
 Congrua non nisi ex fructibus certis, nisi aliter cautum, constituitur, dum agitur de beneficio simplice. 488. 1
 Congrua constituitur in bonis de mensa, dum agitur de beneficio, cui annexa administratio cum jurisdictione, 488. 2
 Ad congruam unius ex ecclesiis parochialibus æque principaliter unitis, dum non sufficiunt fructus illius, non tenetur Rector eam supplere ex fructibus, quos percipit ex altera, sed parochiani. 880. 2

Conjectura.

- Conjecturis legitimè ac plenè probandis probatur metus, 705. 2
 Conjectura, cum non sint definitæ in jure, remittuntur arbitrio Judicis. 705. 2
 Conjecturis & præsumptionibus probatur dolus. 711. 3
 Conjectura & præsumptiones licet sui naturæ non probent, in his tamen, quæ occultè fiunt, faciunt plenam probationem. 711. 3
 Conjecturae resignationis alteriusve actûs ex dolo facti cauterantur. 711. 4

Consanguineus, Consanguinitas.

- Consanguineis & affinis resignare quis potest beneficium suum. 368
 Consanguineis, affinis, familiaribus resignantium, vel etiam collatorum conferri nequeunt beneficia resignata. 370. & 413. 2
 Excipiuntur tamen beneficia jurispat. 370. 5
 Consanguinitas permutantium exprimenda non est in permutacionibus. 860. 6

Consecratio.

- Consecrationem, si intra 3. menses à confirmatione non acceperit Episcopus, vacant ipso jure omnia ejus beneficia præhabita. 155. 2
 Ante consecrationem vacant præhabita, ubi in confirmatione dixit Papa vacare ea ex tunc. 155. 4
 Ad consecrationem suscipiendam à jure concedantur tres menses. 155. 4
 Mox à consecratione ante possessionem facta vacant præhabita beneficia etiam ante lapsum trium istorum mensium. 155. 4
 Consecratio vel lapsus ille mensium requiritur ad inducendam præhabitorum vacationem. 155. 4
 Ad differendam consecrationem dispensatio an impediat vacationem illam? 155. 4

Consensus.

- Consensus defectus, matrimonio existente nullo, an inducatur vacatio seu amissio beneficiorum. 441. & seq. vide v. *Vacatio.*
 Consensus Papæ an ex adnotatione parvæ datæ det gratiæ valorem. 265. 1
 Consensus in resignationem præstitus parvæ datæ non impedit, quò minus res adhuc sit integra in ordine ad pœnitendum de resignatione. 265. 1
 Consensum præstitum resignationi in Camera Apost. consequitur demum plenè approbatio Papæ. 265. 1
 Consensus, quo valor gratiæ perficitur implicite induci potest ex correctione supplicæ, quod si factum, res definit esse integra, & compelli talis potest ad præstandum consensum explicitem. 265. 2
 Consensus formalis, qui præstatur in vim Regulæ 25. *Cancellar.* expeditioni literarum, aufert potestatem pœnitendi. 265. 3
 Consensus hic formalis respectu gratiæ & illius substantiæ, quæ per consensum illum priorem causativam præstitum parvæ datæ perficitur, reputatur quid velut superinductum pro executione actûs jam perfecti. 265. 3
 Consensus illi casuali attribuitur tota vis in abdicando jus & possessionem à resignante. 265. 4
 Consensum in Camera Apost. præstare tenetur procurator (dum per eum facta resignatio) principali mortuo post signatam supplicam. 265. 5
 Consensus parvus præstitus à promotore, ut revocatus censetur à principali, sufficit, quod is revocet procuratorem. 265. 6

P. Leuren. *Fori Benef. Tom. III.*

Consensum in Camera vel Cancellaria præstare nequit procurator, postquam à principali per literas Julius est sitere. 265. 6

Consensus præstitus in Cancellaria, tanquam causa formalis, per quam perficitur resignatio, & sine qua ipso jure invalidatur, est attendendus. 265. 7

Consensus ille formalis non exigebatur à jure communi, vi cujus sufficiebat simplex consensus per supplicationem. 265. 8

Sed singulariter introductus per Regulam *Cancellar.* cum hæc forma, quod præstare debeat cum juramento de non interveniente dolo, simoniâ &c. 265. 8

Consensus hic quare dicatur extensus. 265. 8

Consensus hic multum differt à consensu illo præstito supplicationi, seu parvæ datæ. 265. 8

Consensus hic formalis etsi recipiat datam diversam à supplicatione, retrahitur tamen semper ad datam supplicæ. 265. 8

Consensum illum parvum inter & extensum differentia hodie ex stylo est sublata. 265. 9

Consensus enim ille parvus à tergo supplicationis signatæ non adicitur, priusquam is in libris Camera sit extensus sub ea verborum forma, quæ respiciat tam signaturam supplicationis, quam expeditionem literarum. 265. 9

De consensu hoc præstando in Camera vel Cancellaria ideo inventa Regula 45. ut obviatur fraudibus. 266. 1

A quo tempore post præstitum consensum supplicæ præstandus. 266. 2

Consensus ille hodie dum præstari potest à procuratore, etiam post 4. annos à morte resignantis. 266. 2

Non tamen, si procurator vivo resignante non porrexisset supplicam, aut resignans retractaret, retractione hac intimata. 266. 2

Consensus hunc præstare nequit defuncto resignante, si prius post ab ipso resignante porrectam supplicam constitutus. 266. 2

Consensus resignantii (dum hic quoque necessarius est, v. g. in resignatione cum pensione) & resignantis, num suum præstandus in Camera. 266. 3

Consensus ille uterque donec extensus in Camera vel Cancell. resignans possidere potest. 266. 3

Consensus ille resignantii ita necessarius, ut si ante illum moriatur resignans, beneficium vacet per obitum. 266. 3

Consensus hic præstitus alibi quàm in Camera vel Cancell. Apost. est nullus. 266. 4

Consensum præstare sine requisita solemnitate, & consensum non præstare, sunt paria. 266. 4

Consensum illum qualiter præstent Cardinales. 266. 4

Consensus hic extendendus per Notarios Camera vel Cancell. in eorum libris. 266. 4

Scribitur quoque in supplicatione & literis à tergo. 266. 4

Consensus ille num præstari possit per procuratorem, dum ipse principalis est præsens in Curia. 266. 5

Consensus ille formalis est approbatio consensûs dari in porrectione supplicationis. 308. 6

De consensu hoc præstando Regula illa 45. *Cancell.* locum habet in omnibus beneficiis ac dignitatibus, exceptis consistorialibus. 266. 6

Consensus ille præstandus in Camera vel Cancell. debet esse expressus. 266. 7

De consensu expresso intelligitur, quoties in actu aliquo requiritur consensus. 266. 7

Consensus formalis requiritur, quoties agitur de præjudicio alienius. 266. 7

Consensus, qui colligitur ex præsentatione supplicæ, est invalidus. 266. 7

Consensum illum fuisse invalidum, dum constaret, requiritur in revalidatione novus consensus. 266. 7

Consensum in expeditione literarum intervenisse bonum, præsumitur, dum aliud non constat. 266. 7

Consensus requisitus ad valorem actûs ex spatio longi temporis præsumitur intervenisse. 196. 7

Consensu semel legitime præstito, dum reformandæ sunt literæ propter defectum aliquem aliunde, opus non est novo consensu. 267. 1

Consensus in vim Regulæ 45. nulliter præstitus potest revalidari per resignantem post expeditionem literarum. 266. 2

Consensus tamen, si absolute præstitus non fuisset, superveniens deici expeditioni literarum, an revalidet resignationem? 267. 2

Consensus requisitus in aliquo actu sufficit, ut quomodo-cunque præstetur, si præcedat, si ve subsequatur. 267. 2

- Consensus ille retrahitur ad diem datæ supplicationis. 268. 1. & 304. & 308. 6
- Consensus ille præstitus plenè probandus, uti id fit, dum de eo in Bullis provisionis fit mentio. 268. 2
- Consensus ille probatur quoque ex dicto Notarii Camerae & testium. 268. 2
- Consensus hic præsumitur visis literis renunciationis. 268. 2
- Regulæ de consensu hoc præstando, an, qualiter, & in quibus casibus derogetur. 269
- Consensus electorum an & qualiter necessarius in resignatione & permutatione electivorum. 293
- vide v. *Resignatio*.
- Consensus patroni qualiter necessarius in resignatione & permutatione beneficiorum juris. 294
- vide v. *Resignatio*.
- Consensus collatoris inferioris non est necessarius ad resignationem simplicem. 294. 1
- Consensus electorum & collatorum inferiorum necessarius est in permutationibus factis coram Ordinario. 294. 3 & 351. 2
- Consensus Ordinarii qualiter requiratur ad hoc, ut Prælati de priore sua Ecclesia transeat ad aliam. 375. 2
- vide v. *Ordinarius, Resignatio*.
- Consensus patroni requisitus necessaria ad receptionem resignationis beneficii patronati. 387. 3
- Consensus quoque aliorum, ad quos spectat collatio vel electio, requirendus à recepturo resignationem 387. 3. & 6
- Consensus resignatarii requiratur in reservatione omnium fructuum. 423
- Consensu resignatarii quando eget in capicendis fructibus sibi reservatis resignans. 424
- Sine consensu beneficiati an & qualiter possit & soleat Papa imponere pensionem. 456
- vide v. *Pensio*.
- Consensus titularis perficit gratiam reservationis pensionis, & hæc in eo radicatur. 456. 3
- De consensu principali & casuali hæc intelligenda; non verò de formali, qui præstat in expeditione literarum, & substantiam gratiæ non respicit. 456. 3. & 4
- Consensui illi formali quando derogari soleat. 456. 4
- Consensus tamen etiam hujus derogatio debet esse expressa & denominatim. 456. 4
- Consensus ille formalis citra derogationem regulariter requiritur; sed solum ad satisfaciendum Regulæ 45. Cancell. & pro majore cautela pensionarii. 456. 4
- Consensus pensionem solvere debentis multò magis requiritur, dum ea imponitur per inferiores Papæ. 457
- Consensus cujus requiratur in impositione pensionis facta beneficio vacante. 548
- Consensus habentis regressum ad beneficium requirendus necessariò non est in impositione pensionis, annullanda tamen, ubi de facto est locus regressui. 459
- Consensus præstitus pensioni, priusquam accedat consensui Papæ, est revocabilis, non obstante quovis juramento. 461
- Consensus præstitus pensioni à titulari præsumitur ex observantia diuturna factæ solutionis. 461
- Consensus ille non requiritur pro solemnitate de forma præcisa, ita ut in ipso actu intervenire debeat; sed sufficit illum subsequi, aut etiam præstari implicite. 461
- Ex consensu titularis in pensionem resultat formalis contractus, tam respectu illius quam successorum. 462
- Consensus pensioni præstitus à non legitime proviso de illo beneficio non præjudicat legitime de eo proviso. 463
- Consensus patroni qualiter necessarius in impositione pensionis beneficio patronato. 464
- vide v. *Pensio*.
- In consensu titularis consentientis reservationi pensionis fundatur actio personalis, quam contra illum habet pensionarius. 578. 2
- Consensu titularis non eget regressus ob non solum pensionem, concessus in reservatione pensionis. 603
- Consensus fruents pensionem requiritur ad ejus translationem. 623. 2. & seq. 6
- vide v. *Pensio*.
- Consensus patronorum non requiritur ad translationem pensionis impositæ fructibus beneficii jurispar, laicorum. 623. 4
- Consensus Capituli Cathedralis requiritur ad faciendam per Episcopum unionem. 914. 1
- Amplior id ipsum. 914. & seq.
- vide v. *Unio*.
- Consensus Capituli an & quando requiratur in unione facienda per Legatum Apost. vide v. *Unio*. 915
- Consensus quoque Capituli Collegiæ Ecclesiæ præter consensum Cathedralis requiritur ad unionem Canonice dictæ Ecclesiæ. 917. 1
- Idem est de consensu alterius Ecclesiæ habentis Collegium aliquod Clericorum, constituentium quasi Capitulum. 917. 2
- Consensus Rectoris seu possessoris beneficii an & qualiter requiratur ad unionem. 918
- vide v. *Unio*.
- Consensus defensoris beneficii non est necessarius ad unionem. 919
- Consensus populi ubi necessarius ad unionem, quomodo præstandus. 921
- Consensus populi aut etiam domini loci non est necessarius ad unionem. 921. 1. & 2
- Consensus omnium, in quorum præjudicium credit unio, requirendus. 922. 1
- Consensus collatoris, patroni, electorum ad unionem requirendus. 922. 2
- Consensus ille non præsumitur, etiam Episcopo, illum intercessisse, asserente, adeoque probandus. 922. 3
- Sine consensu illo injustè negato procedi potest ad unionem. 922. 2
- Consensus ille qualiter præstandus à patronis. 923
- vide v. *Unio*.
- Consensus expressus Rectoris beneficii dismembrandi requiritur ad dismembrationem. 954. 2
- Consensus hic non requirit scripturam, & sufficit illum subsequi. 954. 2
- Sine eo procedi potest ad dismembrationem, dum si negatur, & est causa justa. 954. 2
- Consensus quorum præterea requirendus ad dismembrationem. 954. & seq.
- vide v. *Dismembratio*.
- Consensus Rectoris beneficii dividendi, & parochianorum, dum parochialis est, qualiter ad divisionem requiratur. 959.
- Consensus patronorum requiritur ad mutationem simplicis Ecclesiæ in Collegiatam. 965. 2
- Consensus quorum requiratur ad suppressionem beneficiorum. 969. & seq.
- Consistorium.**
- Extra consistorium dum providetur de consistorialibus, cadunt sub regula de infirmis. 335. 12
- In consistorio principis non consideratur de subtilitatibus juris; sed magis ibi attenditur veritas, quam Judiciorum ritus. 335. 12
- In consistorio provisum per resignationem non eget publicatione. 335. 12
- Constitutio.**
- Constitutio Clem. VII. de præstando consensu resignationi in Camera vel Cancell. intra 15, à præstito consensu supplicationi an sit adhuc in usu. 266. 2
- Constitutio est perpetua; quia habet vim legis. 266. 2
- Constitutio servari potest quò ad aliqua, & quò ad alia abesse in defectudinem. 266. 2
- Constitutionum apost. vis non pendet ab usu popularium. 653. 2
- Contra constitutiones tamen apost. datur non usus in Curia ob Papæ tolerantiam. 653. 2
- Constitutiones pontificiæ perpetuæ per hoc, quòd Romæ sint publicæ, ligant per totum orbem. 759. 2
- Constitutio Gregor. XIII. de publicandis num sit in observantia, ac ita, ut contra eam obtendi acqueat non publicatio, & non acceptatio in partibus. 759
- Constitutio dictæ Gregorij est Extravagans satis nota. 759. 2
- Sententia lata contra illam est nulla, tanquam lata contra legem scriptam. 759. 2
- Per constitutionem illam infinitæ causæ terminantur, & plurimæ resignationes annullantur. 759. 2
- Consuetudo.**
- Consuetudo nulla prævalere potest contra jus divinum. 643
- Consuetudo passim permittit haberi plura beneficia, quorum unum est insufficientis. 64. 3
- Consuetudine passim derogatum juri, quo olim omnia beneficia requirebant residenciam. 64. 3
- Con-

Consuetudine hac generali stante, nulla opus est relaxatione juris ad obvianda duo beneficia, quorum unum insufficientis. 64. 3
 Consuetudo, ut habenti sufficiens superaddi possit ab Episcopo beneficium aliud insufficientis, non est servanda; quia abrogata per Trident. 66. 1
 Consuetudinem tamen hanc, etiam post Trident. sustinendam censent alii. 66. 2 & 67. 3
 Alii tamen censent, esse id ipsum contra jus naturale. 66. 3
 Consuetudine nulla induci potest, aut unquam potuit, ut habens animum aut plura beneficia sufficientia ad congruam sustentationem recipiat vel retineat insuper aliud. 67. 1
 Consuetudo talis est contra jus naturæ & corruptela. 67. 1
 Consuetudo etiam nasci possit contra statuta Tridentini, hæc tamen nasci non potest. 67. 2
 Consuetudo, etiam immemorialis, quæ est irrationalis, non excusatur à peccato. 67. 1
 Consuetudo tamen illa prævalere possit, si turpitudine illa contra jus naturæ fundaretur solum in præsupposita lege Eccles. requirent residentiam; quia talis lex abrogari possit per consuetudinem. 67. 2
 Consuetudo quarundam Ecclesiarum non percipiendi pro primis annis fructus beneficii, dum in reservantur defuncto ejusve hæredibus, non repugnat Tridentino: secus dum in cedunt Capitulo vel Capitularibus, non refundendi defuncto ejusve hæredibus. 103. & 104. 1
 Consuetudo quarundam Ecclesiarum, ut nullus lucretur fructus, quamdiu non est in Ordinibus sacris, est rationabilis. 103
 Consuetudo illa non percipiendi fructus pro primis annis (saltem ubi in non reservantur solvendi post mortem beneficiarii) tanquam irrationalis & scandalosa reprobanda à Trid. & novissime ab Innoc. XII. 104. 3
 Ad consuetudinem talem dimitteadam non obtendi potest non receptio Tridentini. 104. 2. & 3
 Consuetudo etiam habeat majorem vim, quam non receptio legis, non valet tamen, etiam immemorialis, dum ex se est iniqua & scandalosa. 104. 3
 Consuetudo, dum non damnatur ut iniqua & irrationalis, ea abrogata renasci de novo potest. 114
 Consuetudo abrogans residentiam in merè simplicibus, quæ Canonicatus non sunt, non damnatur à Trident. ut irrationalis. 114
 Consuetudine abrogante residentiam, plura istiusmodi simplicia aliàs residentialia simul haberi possunt. 114
 Consuetudo, ut duæ dignitates vel duo curata ordinariè uni conferri possint, est damnanda. 120
 Consuetudo, ut homicidis vita donetur solutâ pecuniariâ multâ, non valet, & est iniqua. 120
 Consuetudine induci nequit, etiam immemoriali, ut quis habeat duo curata sine causa. 121
 Consuetudine non induci potest immemoriali, ut habeat ea ex justa causa dispensationem. 121
 Consuetudine immemoriali induci posse videtur, ut quis in curatis residere personaliter non teneatur, modo ea per Vicarium idoneum administret. 121
 Consuetudine per legem damnatâ ut irrationali, consuetudo quælibet, etiam immemorialis, damnatur. 121
 Consuetudo immemorialis æqui pollet privilegio. 121
 Consuetudo immemorialis facit præsumptionem dispensationis jam olim obtentæ à Papa. 121
 Consuetudine, etiam immemoriali haberi nequeunt duo pariformia in eadem Ecclesia, estque talis consuetudo corruptela. 131
 Consuetudo habendi in eadem Ecclesia duas Capellanas habentes diversa onera & munia sine dispensatione, vel etiam cum dispensatione Ordinarii vel Nuncii, est tolerabilis, etiam post Trident. ubi illud non receptum. 133
 Consuetudo habendi duo difformia in eadem Ecclesia, v. g. dignitatem cum Canonicatus, tenet, & est rationalis. 136
 Consuetudo tamen non tenet, ut poenitentiarium Canonicus in eadem Ecclesia obtineat dignitatem. 137
 Consuetudo, ut habens Canonicatum Lecturæ vel doctoralem habeat insuper dignitatem in eadem Ecclesia, valet. 137
 Consuetudo habendi alia duo difformia in eadem Ecclesia, v. g. curatum vel Canonicatum cum Capellania, præstimonio &c. non valet. 138
 Consuetudo, ut quis sit triplex in eadem Ecclesia, seu præter dignitatem & præbendam habeat simplex in eadem Ecclesia beneficium, nequit sustineri. 139
 Consuetudo habendi duo difformia in eadem Ecclesia, cur

procedat, & non procedat consuetudo habendi duo difformia. 141
 Consuetudo, ut Magistratus civilis super crimine Clericorum cogoscere possit, est contra jus divinum; adeoque ex nullo tempore, vel etiam Papæ convenientia nasci potest. 176. 2 vide v. Clericus.
 Consuetudine immemoriali iustificata, allegari potest privilegium Apost. 176. 2
 Consuetudinis cognoscendi à Magistratu civili immemorialitas est probatu impossibilis. 176. 2
 Consuetudo non amittendi fructus beneficii in excommunicatione valet, eaque stante excommunicatus iis privari nequit per sententiam. 207. 11
 Consuetudo, quamvis mala, & quæ reprobari meretur, in poenaliibus excusatur. 652. 2
 Consuetudo dandi aliquid à noviter receptis in Canonicis convertendum in usus pios valet, & non reprobanda à Trident. 748. 2
 Consuetudo à noviter receptis solvendi aliquid in commodum proprium Canonicorum singulorum, v. g. pro meliorandis bonis mensæ capitularis, sublata per Trident. 748. 2
 Secus est de consuetudine, ut fructus dimidii anni cujuslibet beneficii, postquam vacavit, cedant in utilitatem mensæ capitularis. 748. 2

Contemptus.

Ad contemptum non inferitur ex simplice negligentia. 193. 6

Contractus.

In contractibus innoctatis, re adhuc integrâ, est locus poenitentia. 868. 2

Contributio.

Contributio imposita clero de beneficiis longè quid diversum est à pensionis imposita certo beneficio simpliciter ac perpetuo. 655. 2
 Contributio imposita clero de beneficiis pro sustentatione Seminarum cessante hac necessitate. 655

Contumacia.

Contumacia intra annum purgari potest; Item ex principis rescripto post annum. 180. 3

Conversus.

Conversorum duplex est genus, professorum & non professorum. 53. 1
 Conversus professor hoc ipso amittit beneficia; secus est de converso non professore. 53. 2

Creditor.

Creditoribus quibuscumque, etiam anterioribus, præferunt pensionarius super fructibus beneficii. 581
 Creditor, cui à beneficiario assignati ante excommunicationem fructus beneficii, non potest dein eo excommunicato eos recipere suo aut beneficiarii nomine. 207. 6
 Creditori negligentia in exigendo quando noccat. 556. 6
 Creditoris nimia festinatio cum sacro parato molesta & incivili reputatur. 556. 7
 Creditor, si ultra 6. menses differat exigere, non vacabit culpa. 556. 7
 Creditor debet esse paratus ad recipiendam pecuniam in loco solutioni determinato ad hoc, ut debitor poenam incurrat. 562. 2
 Creditore statuto tempore non comparate in loco solutioni destinato, opus non est, debitorem ibi facere depositum pecuniæ, nisi in casibus, ubi sic expressè vult jus. 562. 2
 Debitor satisfacit solvendo pecuniam in alia moneta, si inde damnatum nullum patitur creditor. 563
 Creditor acceptare nolens speciem monetæ recuse præter bonitatis intrinsecæ deterioratæ, tenetur hanc deteriorationem probare. 564. 3
 Creditor, ubi cum debitore subjectus est eidem Principi, non attenditur illa deterioratio, si princeps edicto suo cavet, debitorem in alia illa specie liberari, solvendo tantundem in nova illa specie. 564. 3

Crimen, vide Delictum, Sententia.

Crimen suum debere aliquem proderi non sequitur ex eo, quod teneatur dimittere beneficium suum à tempore admitti criminis. 167. 3
 Ob

Index rerum

- Ob crimina occultum ipso jure privatus beneficio, officio &c. quæ agit, valent. 168
 Crimen nullum, etiam privatione dignum, hanc pœnam inducit, nisi ita expresse cautum in jure. 170. 1
 Ex criminis atrocitate nunquam prætendi debet privatio beneficii ipso jure, nisi addit lex specialis eam determinans. 170. 1
 Pro crimine quocunque gravi imminet pœna privationis beneficii. 175
 De criminibus Clericorum autem ex consuetudine aut concessione Papæ cognoscere possit Judex laicus. 176
 vide v. *Clericus, Consuetudo, Papa.*
 Crimina privilegiata unde dicantur: majestatis læsæ, monetæ causæ, vis publica. 176. 2
 Crimen falsi quam pœnam irroget. 197
 vide v. *Literæ, Vincatio.*
 Crimina occultè committi solita, & ideo difficilioris probationis, admittunt testes minus idoneos. 203. 4
 Crimen læsæ majestatis est Apostasia à principe per offensam ejus majestatis. 210. 2
 Crimen nullum paucis exceptis, inducit privationem beneficiorum ipso jure. 221
 Crimen nullum regulariter inducit illam privationem ipso jure absque declaratione. 221
 Ob crimen læsæ majestatis incurritur ipso jure privatio beneficiorum. 225. 1
 Crimen hoc patratum duplici modo, directo & indirecto. 225. 1
 Crimen hoc in quo casu sortiatur specificum nomen perduellionis. 225. 1
 Crimen hoc committitur per dehonestationem imaginis Principis; non verò per dicta contumeliosa jactata in personam principis. 225. 1
 Crimines hujus rei declarantur à Leone X. etiam principes, loca & terras ad Ecclesiam Rom. spectantia invadentes. 225. 1
 Crimines læsæ majestatis rei sunt culores falsæ monetæ; non tamen plectuntur pœnâ perduellionum. 225. 1
 Item falsificantes literas Apost. 225. 2
 Item, qui spargendo in vulgus de obitu principis instant, turbant tranquillitatem publicam. 225. 2
 Item, qui Papæ persuadent alienationem alicujus partis temporalis ditionis. 225. 2
 Item, qui Cardinalis personam hostiliter persequuntur. 225. 2
 Item duellantes. 225. 2
 Item deportantes arma feneratorum, dum per hoc resultat trepidatio inter cives. 225. 2
 Item, qui occasione litis invadunt, verberant, mutilant Judicem, partis adversæ Notarium, Advocatum, testes &c. 225. 2
 Item, qui à Magistratu apprehensus prosperet se in aedes alicujus potentis acclamando franchitiam. 225. 2
 Crimen læsæ majestatis Papæ incurrit offendens Imperatorem. 225. 2
 Crimen læsæ majestatis committit Clericus offendendo majestatem alicujus supremi Principis sæcularis. 226. 1
 Ob crimen læsæ majestatis an & qualiter requiratur subjeccio. 226. 1
 Ob crimen læsæ majestatis Principis alicujus sæcularis non incurritur privatio beneficiorum ipso jure; sed est in arbitrio Episcopi cum ex inde privare. 226. 2
 Redditur tamen etiam talis infamis, adeoque inhabilis ad beneficia. 226. 2
 Crimines læsæ majestatis damnatus à Judice laico non est propterea privatus jurepat. 226. 2
 De crimine læsæ majestatis cognoscere non spectat nisi ad Judicem ecclesiasticum respectu Clerici. 227
 Crimina illa ita reddunt indignum, ut beneficium ei resignari nequeat, quæ inducunt privationem, excommunicationem, infamiam juris vel facti. 356. 1
 Crimina, etiam post persæctam pœnitentiam, impediunt executionem officii Episcopalis, adeoque talia, ob quæ cedere possit ac debeat Episcopatu, quæ? 405. 2
 Crimine tali commisso in ipsa obtentione Episcopatus notorio, cedere illo potest, non requisitâ licentiâ Papæ; eo verò non notorio, resignare debet in manibus Papæ. 405. 2
 Crimina, ob quæ Episcopus incurrit pœnam depositionis aut suspensionis in perpetuum sine spe relaxationis. 405. 2
- Criminosus.*
- Criminosus an & quando permutare nequeat beneficiū. 841
 Incriminoso tolerabilior est retractio pœnitentiæ quam beneficii. 638
- Criminosus privandus qualiter resignare possit. 310
 vide v. *Resignatio.*
 Criminosus privandus ante sententiam privationis beneficii potest permutare. 310. 13
 vide v. *Permutatio.*
 Criminoso an resignari possit beneficium, vide v. *Resignatio.*
 Criminosus an & qualiter dimittere nequeat beneficium sine auctoritate Superioris. 374
 vide v. *Resignatio.*
- Curia.*
- Cura animarum pro foro interno & penitentiâ dicitur strictè talis; cura verò jurisdictionalis pro foro interno & contentioso est cura animarum minus strictè talis, & incompatibilitatem non gignit cum strictè curatis. 116
 Cura animarum actu, seu quò ad exercitium, est pœnes Vicarium, quem in parochiali accessorie unitâ dignitati vel Ganonicatui substituere debet hunc vel illum habens; cura verò animarum fori penitentialis, seu parochialis habitu tantum pœnes dignitatem illam, vel Canonice, rum. 116
 Cura, quæ venit accessorie, & in habitu tantum, non est attendenda, sed solum qualitas beneficii principalis, est id minus dignum. 116
- Curia.*
- In Curia quondam vacare dicantur beneficia? 27
 Curia accipitur pro muris tantum Urbis, vel ad summum de suburbiis, & non pro spatio duarum diatarum, dum agit de consensu præstando resignationi in Camera vel Cancell. Apost. ab ipso principali in Curia præsentem. 266. 5
 Curia styly quare modò albus, modò niger. 320. 10
- Data.*
- Ex data parvæ annotatione post porrectam supplicam qualiter Papæ consensus det valorem gratiæ? 265. 1
 Data parva describitur à Notariis, & post illam, ut plurimum supplica manet apud impetrantes seu resignantes, qui illam lacerare possunt, vel apud se retinere. 265. 1
 Data parvæ præstitus consensus non impedit, quò minus res adhuc sit integra ad pœnitendum. 265. 1
 Data parva nec per Papam, nec ejus datarium adjicitur; sed per præfectum parvæ datæ; & hinc actus est imperfectus. 265. 1
- Debita.*
- Debita à resignante contracta pro necessitate Ecclesiæ, vel etiâ pro necessitate personæ illius solvere tenetur resignarius, nisi & alius successor. 257
 Debita contracta pro necessitate personæ Rectoris videntur contracta pro necessitate Ecclesiæ. 257
 Debiti partem solvens censetur totum debitum agnoscere. 571. 4
- Decanus.*
- Decani, similisque Prælati in Ecclesiis sæcularibus, præscindendo à consuetudine & privilegio, resignationes recipere nequeunt. 393
- Decima.*
- De decimarum solvendarum necessitate & justitia nihil tollit affluentia divitiarum in persona, cui debentur decimæ. 189
 Decimæ olim solitæ colligi ex toto orbe Christiano pro Papa subrogatæ sunt annatæ. 189
 Decima decimarum in lege veteri debita summo Sacerdoti à Levitis. 189
 Decimas solvendi indultum ipsi etiam pensionariis quandoque Papa concedit Principibus sæcularibus. 541. 5
 Ad decimas prædiales de præterito non solutas tenetur possessor fundi. 516. 3
 Decimæ injustè denegatæ post acquisitum plene titulum ab hac vexa redimi possunt pecuniâ. 749. 5
 Cum decimis permutari nequit beneficium. 821. 3
- Declaratio.*
- Declarationes S. Congreg. vim legis habent. 524. 3
- Decretum.*
- Decretum conciliare irritans ligat manus Papæ, quando de ejus expressa derogatione non constat. 89
 Decretum

ac materiarum.

Decreta omnia Tridentina adjunctum habent decretum irritans. 89

Decretum de dimittendo prius habito additum in impetratione secundi, dum Papa dispensare non vult in retentione utriusque, vult, ut primum intra duos menses dimittatur in manibus Papæ, alias utrumque vacet ipso jure. 146.

Decreto de dimittendo adjungi solet aliud decretum irritans, inficiens titulum & possessionem, quod non venit nisi accessorie ad decretum de dimittendo, adeoque non intrat, nisi postquam constiterit locum esse principali decreto de dimittendo. 147

Decretum illud de dimittendo, ut effectum habeat, quid indagandum & justificandum impetranti ex hoc capite? 147.

Vi hujus decreti dimissum prius habitum an & qualiter recuperetur, si dein post duos illos menses datos ad dimittendum lis moveatur super secundo, & illud evincatur? 148.

Decreto de dimittendo non satisfit, dum præhabitu resignatur in favorem; quamvis quandoque Dataria talem resignationem admittat. 148

Decretum irritans inficit titulum & possessionem. 295. 4

Decretum irritans afficit etiam ignorantes, 310. 19. & 415 & 759. 2

Defensor.

Defensor beneficii vocandus, dum dissolutio unionis fit beneficio vacante. 938. 2

Defensoris consensus requiritur ad dismembrationem beneficii vacantis. 954. 4

Defensor Ecclesie vacantis ad effectum dismembrationis illius constitui debet ab Episcopo, cujus sit disquirere de sufficientia cause ad dismembrandum. 854. 4

Defensor talis constituendus qui corrumpi nequeat, 954. 4

Defloratio.

Defloratio monialium an inducat privationem beneficiorum? 214

Degradatio.

Degradatio actualis implicat avulsionem personæ ab altari. 222.

Per degradationem actualem, & non aliter contingit reiectio Clerici à foro Ecclesie ad forum laicale. 174. 2

Ad degradationem actualem sine imploratione Episcopi adhuc devenire nequit iudex laicus habens indultum papale, & ex eo condemnans Clericum super crimine, pro quo de jure sit degradandus. 176. 3

Ad degradationem actualem ob sodomiam deveniendi potestas concessa est Ordinario. 212. 1

Degradandi sunt, & Curie seculari tradendi, qui missas dicunt & confessiones audiunt ante sacerdotium. 222

Ante illam illorum degradationem non vacat eorum beneficia. 222

Delegatio, Delegatus.

Delegatio est stricti juris, & non extenditur de persona ad personam. 617. 6

Delegatus quidem habere potest jurisdictionem ante præsentatum rescriptum; sed non illius exercitium. 618. 1

Delegati jurisdictio tota statim scientia delegationis, seu in reali productione rescripti. 618. 1

Delictum, vide Crimen.

Delictum, dum est notorium, non est opus sententiæ declaratoria illius. 163

Ob delictum à lege ipso jure privatus beneficio vel bonis num ante sententiam amittit possessionem & proprietatem, teneaturque dimittere in conscientia beneficium. 167. 1. & 2.

vide v. *Pœna, Sententia.*

Delictum, ob quod privatus ipso jure, quamdiu occultum, non admittit jurisdictionem, potestas eligendi &c. vel ea tunc potius extraordinarie ad singulos actus confertur ob bonum commune. 168

Delictum, dum inducit irregularitatem, dignumque est privatione beneficii, an hæc inducatur, si in sententia condemnatoria non exprimitur, neque à jure statuitur, sed relicta arbitrio Judicis. 175

Ob delicti atrocitatem licet quandoque transgredi jura. 201. 4.

Derogatio.

Derogationis specificæ vim habet clausula: *quorum tenores*; & ita quidem, ut in vacuum obrendatur clausula derogatoria derogatoriarum. 541. 5

Devolutio.

Devolutio, dum narrata Papæ, is beneficium vacare de jure intelligit. 10. 4

Devolutio facta ad Sedem Apost. non impedit, quò minus Episcopus de devolutis disponat, dispositione non impediante dispositionem Apost. adeoque quò minus ea unire possit. 902. 1

Secus est, si devolutio facta ob propriam Episcopi negligentiam. 902. 2

Diocesis.

Ad diocesis divisionem, quâ causa procedi possit. 961

De diocesium divisione agere spectat ad Congregationem consistorialem. 961

Dies.

Dies quare 20. statuatur in Regula de infirmis? 344. 1

Dies hi ad effectum hujus Regule qualiter accipiantur. 344. 2

Dies in jure communiter accipitur ita, ut dies & nox pro una die reputetur. 344. 2

In die adhuc dicitur fieri actus factus de nocte. 344. 2

Dies ad effectum Regule de infirmis incipiunt currere à die præstiti à resignante consensus resignationi à Superiore approbata. 344. 3

Dies ipsa resignationis, seu quâ præstat consensus, computari debet in numero 20. illorum dierum. 344. 4

Dies termini non computatur in termino in odiosis; secus est in favorabilibus. 344. 4

Dies, quo resignans moritur, inchoatus habendus non est pro completo. 344. 5

Dies cæpta in favorabilibus habetur pro completa, dum tempus definitum per annos; secus ubi definitum per dies. 344. 5

Dies prima horum 20. dierum cæpta non habetur pro completa; sed currit de momento ad momentum. 344. 6

Die eadem, dum fiunt duo, quorum unum ad essentiam alterius prærequiritur, in dubio præsumitur, illud prærequiritum fuisse factum prius, prout fieri debebat. 353. 5

Dissamatio.

Dissamatio an sufficiat, ut procedatur ad privationem beneficii. 172

Dissamatio vehemens est, ob quam delictum apud populum habetur pro certo, & quid ea operetur? 172

Dignitas.

Dignitates quæcunque & Magistratus Ecclesiastici amittuntur ipso jure contracto matrimonio. 36. 2

Cum dignitate ad honestam sustentationem insufficiente haberi potest beneficium aliud. 64. 1

Dignitates vel personatus plures & officia exigentia assiduitatem personarum haberi ab uno contrarium est rationi naturali. 66. 4

Dignitates, personatus, officia curata, ut quis obtineat, nemo præter Papam dispensare potest. 79. 1

Poterant id olim Episcopi. 79. 1

Dignitatem unam habenti, si conferatur alia similis, ejus pacifica possessione vacat ipso jure prima. 95

Dignitates ad tempus collatæ non inducunt incompatibilitatem. 106

In dignitatibus non curatis inducta est residentia solo jure canonico. 115

Dignitas, cui accessorie unita parochialis, censetur beneficium simplex. 116

Dignitas etiam sine cura qualiter sit incompatibilis cum beneficio alio curato vi *Extrav. Excecrabilis*? 123. 1

Dignitates duas sine cura, vel unam sine cura cum curato strictè vel largè retinere præsumitur pœna statuta præter amissionem utriusque inhabilitas ad Ordines, & quæcunque beneficia; limitatur & extenditur hoc ipsum, 124

vide v. *Beneficium.*

Dignitates due vel duo personatus sine cura, etiam in diversis Ecclesiis, sunt incompatibiles jure divino & naturali, & sine dispensatione ex justa causa haberi nequeunt, 127. 1.

De

Index rerum

- De dignitatibus talibus quod ad amissionem & poenam inhabilitatis eadem statuta, quae de beneficii curatis simul habentur. 127. 2
- Dignitatem ad vitam sui erectam habens, cui annexa portio pro eius dote, non potest habere aliam portionem in eadem Ecclesia; quia portio illa per temporalem illam unionem non amittit titulum suum. 130. 3
- Dignitatem tamen habens, cui in perpetuum annexa accessorie seu unione extinctiva tituli, obtinere potest in super aliam portionem in Ecclesia eadem, 130. 4
- Dignitati principali conceditur quandoque praebenda duplex temporalis, seu jus fruendi duplici reddito; & tales praebendae nullam inducunt incompatibilitatem. 130. 4
- Dignitas cum Canonicata in eadem Ecclesia num haberi possit de iure aut consuetudine? 134. 1. & 136
- Dignitas cum Capellania in eadem Ecclesia num haberi simul possit? 133
- Dignitatem obtinere in eadem Ecclesia nequit Penitentiaris Canonicus sine dispensatione Apost. 137
- Dignitatem tamen simul obtinere potest Canonicus Lecturae, & habens Canonicatum doctoralem. 137
- Dignitas & praebenda, dum habentur simul in eadem Ecclesia, habentur quasi per modum unius. 138
- Dignitatis nomine in odiosis non venit Episcopus. 154
- Dignitatem habenti resignari potest beneficium. 366
- Dignitates maiores post pontificalem in Cathedralibus, & principales in Collegiatis, praescindendo à privilegio & consuetudine, non nisi coram Papa resignantur. 383. 3
- Dignitates Episcopata inferiores ex iisdem causis, quibus Episcopus, resignari possunt. 411. 1
- Eorumque resignationes passim in Curia ex levioribus causis admittuntur, 411. 2
- In dignitate eccles. constituta persona nomine venit etiam Canonicus Cathedralis; quod ad exequendam pensionis translationem; & ut in hoc casu sit Delegatus Apostol. 617. 4
- Dignitas de cetero non est Canonicatus Cathedralis. 617. 4
- In dignitate eccles. constituti censentur Referendarii utriusque signaturae; Auditor Camerae, Clerici Camerae Apost. Protonotarii Apost. etiam extra Curiam existentes. 617. 5
- Dignitatem vel officium suppressere potest Episcopus, ejus fructus applicando, non Capitulo, sed assignando singulis praebendis portionem certam. 891. 2
- vide v. Episcopus.
- Dignitatibus tam Cathedralibus quam Collegiatis insignis uniri per Episcopum possunt simplicia. 892. 1
- Dignitates, cessante consuetudine, de iure non dicuntur de Capitulo. 892. 1
- Dignitates, quod nullam habeant praebendam, neque Ecclesiae cultui aut servitio vacent, consistente ferè earum munere in iurisdictione aliqua, id inquam, procedit magis juxta usum antiquorum canonum. 892. 1
- Dignitates primae Collegiarum hodie dum magis Praetorum quam Capitularium figuram faciunt, nullamque habent praebendam. 892. 1
- Dignitates aliae hodie dum de generali consuetudine sunt de Capitulo, instarque aliorum Canonicorum detervunt Choro, participant de massa grossa, & quotidianis minutis distributionibus, cum aliqua tamen praeminentia. 892. 1
- Dignitatibus non habentibus vocem in Capitulo uniri simplicia non videntur posse Episcopus. 892. 1
- Dignitatibus per Episcopum non videntur posse uniri curata. 892. 2
- Dignitates non possunt per Episcopum uniri parochialibus. 894. 3
- Dignitates primae in Cathedralibus, & principales aliis non nisi à Papa uniri possunt. 897
- Dignitatem de novo erigere nequit Episcopus. 964. 2
- Dignitatem num suppressere possit Episcopus? 972. 7
- Dignus.*
- Minus dignum omisso digniore eligens aut promovens peccat, provisus tamen & electus minus dignus accipit & retinet beneficium rursus conscientia, 66. 4
- Cum minus digno num permutare quis possit beneficium. 352. & 878
- Minus digno uniri nequit magis dignum. 895. 2
- Dismembratio.*
- Dismembratio fructuum ab Ecclesia parochiali vetatur. 414. 3
- Dismembratio qualiter differat ab unione, 878. 1
- In dismembratione beneficii vocandus Rector illius, 918. 5
- In dismembratione vocandus defensor beneficii, 919
- Dismembratio quomodo definiatur. 946
- Dismembratio non extinguitur titulus beneficii, etiam illud alteretur, 946
- Dismembratio potius est quam unio, dum fructus beneficii uniantur alteri, titulo illius remanente penes Rectorem. 946
- Dismembratio qualiter differat à divisione beneficii. 946
- Dismembratio censetur species formalis & verè alienationis. 947. 1
- Dismembratio regulariter prohibita, non tamen ita prohibita & odiosa, quam unio extinctiva tituli, 947. 1
- Permissa est ex legitima causa. 947. 2
- Dismembrationem sine causa nemo praeter Papam autorizare potest. 948. 1
- Dismembrare parochialem aut curatum, ita ut redditus ab eo separati applicentur simplici beneficio erecto vel erigendo, non potest Episcopus. 948. 2
- Neque etiam dismembrare seu separare ab Ecclesia parochiali simplicia, vel oratoria ei unita, etsi eis non egeret parochialis. 948. 3
- Dismembratio fieri nequit sine subsistente causa & solennitatibus requisitis in alienatione rerum Eccles. 949.
- Dismembrationes absque omni solennitate & causa facere potest Papa. 950. 1
- Dismembratio facta à Papa ob falsam causam est nulla. 950. 1
- Auctoritas Papae supplet solennitates, non autem causam in dismembratione. 950. 1
- Dismembratio facta à Papa non egerit ullam solennitatem, 950. 2
- Idem est de dismembratione facta nomine Papae per Delegatum Apost. modò is ad hoc habere specialem delegationem. 950. 3
- Dismembrationem sine solennitatibus facere nequit Visitor Apost. deputatus pro visitandis Ecclesiis Urbis. 950. 4
- Dismembrationis causa debet exprimi. 951. 1
- Non justificatur illa ex assertione Episcopi autorizantis dismembrationem. 951. 2
- In dismembratione adhibitam solennitatem extrinsecam, praesumitur ex lapsu 30. annorum, non tamen patiorum. 952. 1
- Praesumptio tamen solennitatis ex nullo lapsu temporis admittitur, non apparente de legitima causa, 952. 1
- Tempus illud non sufficit pro inducenda causae praesumptione, adeoque & ipsius substantiae actus dismembrationis. 952
- Ad dismembrationem sustinendam nullius temporis lapsus sufficit, nisi causa illius sit evidens. 952. 2
- Dismembrationis eadem requiruntur causae, quae in unione, aut in alienatione rerum Ecclesiae; nempe necessitas aut utilitas Ecclesiae, cui alio modo occurrì nequit. 953
- Ad dismembrationem parochialium faciendam quaevis in specie causae constituat illam necessitatem. 953
- In dismembratione adhibendae eadem ferè solennitates, quae in unione, adeoque potissimum consistentium in vocatione certarum personarum, exquirunturque earum consensu. 954. 1
- In dismembratione literis expediendis in Cancellar. apponitur semper clausula: *vocatis vocandis.* 954. 1
- Dismembratio fieri nequit non vocato Rectore beneficii dismembrandi. 954. 2
- Item requiritur Rectoris illius consensus expressus, qui tamen non est de forma dismembrationis; adeoque sufficit, illum subsequi. 954. 2
- Ad dismembrationem tamen procedere potest Episcopus invito Rectore, ubi adest iusta causa. 954. 2
- In ordine ad praestandum consensum nomine Rectoris quis veniat? 954. 2
- Ad dismembrationem requiritur quoque consensus Ecclesiae, cuius beneficium dismembrandum, 954. 3
- Dismembrationi consensum praebere, dum spectat ad Capitulum, non sufficit consensus singulorum de Capitulo, sed requiritur consensus regulariter. 954. 2
- Item requiritur consensus defensoris, dum beneficium dismembrandum est vacans. 954. 4
- Consensus partonorum an requirendus. 954. 5
- In dismembratione parochialis requiritur consensus parochianorum. 954. 6
- In dismembratione beneficiorum, etiam non spectantium ad Capitulum Cathedralis, requiritur ejusdem consensus. 954. 7
- Ad dismembrationem beneficiorum ipsiusmet Capituli Cathedralis.

ac materiarum.

thedralis requiritur eisdem consensus, etiam independenter ab eo, quod in iis sit intercessum. 954. 7
 Ad dismembrationem quoque præter consensum requiritur tanquam necessaria solemnitas tractatus Episcopi cum Capitulo super dismembratione. 954. 8
 In dismembratione non intrat necessitas solemnitatis benedicti Apostol. sicut ea requiritur ad alienationem aliarum rerum Ecclesie. 954. 9
 Dismembratio quandoam censetur sortita suum effectum. 955.
 Dismembrationes an & quæ cadant sub Regula revocatoria unionum? 956

Dispensatio.

Dispensatio habitans ad beneficium obtenta aliis non mittitur ob contractum matrimonium. 39
 Dispensatio nullâ intervenciente, habere quis potest duo beneficia simul, quorum unum est insufficientis. 64. 3
 Dispensatio nullâ induci potest, ut quis habens unum vel plura beneficia ad congruam sustentationem sufficientiam recipiat vel retineat insuper aliud. 67. 1
 Dispensatio seu remissio, quâ Papa ea, quæ sunt juris divini vel naturalis, sine causa iusta remittit, non subsistit coram Deo. 67. 1
 Vi dispensationis tamen talis invalidæ habentes plura beneficia sufficientia immunes sunt à pœnis statutis à jure. 67. 1
 Dispensatio enim papalis quod ad pœnas illas jure humano statuta est valida. 67. 1
 Dispensatio tamen solâ Papæ, quod ad habenda talia plura simul, tutum fore talem in conscientia, docent alii. 67. 3
 Dispensatio insuper adhuc opus ad habenda plura sufficientia, etiam existentibus illis causis & circumstantiis, in quibus id permittunt jura. 73. 2
 Dispensatio Papæ opus, dum dubium, an istæ causæ & circumstantiæ sufficientes. 73. 2
 Dispensatio papalis super pluralitate beneficiorum sufficientium, causis in hoc dispensandi non subsistentibus, an subsistat? 81
 Dispensatio in eo casu in tantum saltem prodest in foro conscientie, in quantum liberat à pœnis statutis iis, qui habent plura beneficia. 81
 Ex dispensatione tali facta sine causa habens plura tutus esse acquirit in conscientia. 82
 Dispensatio ad retinenda plura præhabita non censetur facta eo ipso, quod post ea narrata Papa de novo conferat aliud. 84
 Dispensatio non venit sub quacunque signature in quavis gratia, nisi totaliter gratia effectum hujusmodi dispensationis concernat. 84
 Dispensationem non iuducit; sed tantum tollit su breptionem clausula: non obstantibus. 84
 De dispensatione apparet debet claris, & non ambiguis verbis. 84
 Dispensatio non est omnia taciturnitas & patientia Superioris potentis dispensare. 85
 Dispensatio super pluralitate beneficiorum hoc ipso est nulla, quod in ea petenda taciturnitas fuerit, etiam tunc beneficium habitum. 87. 1
 Dispensationem concessam ad petitionem reddit subreptionem & nullam taciturnitatis qualitatis, quam jus & stylus Curie necessariò requirit. 87. 1
 Dispensatio super pluralitate beneficiorum difficilior, si unum est curatum. 87. 2
 In ea petenda exprimenda beneficii habitus cura, si eam habet. 87. 2
 Item pensio, si ea in titulum beneficii data. 87. 2
 Vi dispensationis, quâ inhabilis aliis ad beneficia dispensatus ad quæcumque & qualicumque recipienda & retinenda, modò plura simul non sint, quam quæ à Trid. permittuntur, num liberè & licitè retinere possit plura aliis non incompatibilia, etsi unum sit sufficientis. 88
 Dispensationem super pluralitate incompatibilium exhibere tenetur eorum successor: secus est de dispensatione super pluralitate compatibilium. 90. 1
 Dispensationem papalem super pluralitate aut incompatibilitate beneficiorum admittere debet, & dum super ea dubium oritur, discutere nequit Ordinarius. 90. 2
 Per dispensationem papalem non admittitur Ordinarius potestas & obligatio, quâ compellere potest dispensatos super pluralitate ad ea ritè administranda. 90. 2
 Dispensatio Papæ facta sine iusta causa in hoc, ut quis ha-

bere possit duo curata, unum in titulum, alterum in commendam perpetuam an valeat. 118
 Dispensatio Papæ facta sine iusta causa in hoc, ut quis habeat duo curata, non valet, nec exulat in conscientia provisum. 119
 Dispensationis jam olim obtentæ à Papa præsumptionem facit consuetudo immemorialis. 121
 Dispensatio ad plura subreptione obtenta num excuset à pœna statuta plura retinere præsumeri? 124
 Dispensatio papalis ad habenda duo pariformia non extendit se ad habenda illa in eadem Ecclesia. 129
 Idque etiam si eorum unum annexum esset tertio beneficio difformi existentem in eadem vel etiam diversa Ecclesia. 130. 1, & 2
 Dispensatione Episcopi haberi nequeunt duo simplicia pariformia in eadem Ecclesia. 131. & 132
 Ex dispensatione Papæ solita quandoque fieri potest promotus in Episcopum retinere præhabita beneficia, etiam incompatibilia, & nova acquirere; est autem hæc dispensatio strictè interpretandis. 153
 Per dispensationem hanc eadem beneficia tanquam per appositionem manus Papæ manent eidem affecta. 153
 Dispensatio ad differendam ultra trimestre consecrationem, num interea impediatur vacationem præhabitorum? 155. 4
 Dispensationem non suscipiendi à curato intra annum sacerdotii solus Papa concedere potest. 185. 2
 Concedere eam amplius nequit Episcopus ratione studiorum. 185. 2
 Dispensationem super incompatibilibus obtentam exhibere tenentur habentes ea ad requisitionem Ordinarii sub pœna privationis ipso jure. 188
 Ad dispensationis hujus ostensionem negandam possessor incompatibilium tueri se nequit Regula de trienniali. 188
 Dispensatio ad retinenda beneficia, in quorum provisione commissa conscientis, non solet concedi. 201. 5
 Dispensatio obtenta licet pendente in præjudicium alterius, v. g. qui beneficium impetravit certo modo, non valet. 310. 13
 Dispensare num censetur Papa admittendo scienter resignationem in favorem inhabilium? 356. 3
 Dispensatio Papæ præventiva contra effectus juris resultantis aliis ab aliquo actu, sive quâ dispensat, ut quis facere possit aliquid, per quod aliis incurreret impedimentum seu irregularitatem, censetur ab illo actu removere pœnam illam. 516. 3
 Dispensatio versans circa habilitandam personam non admittit distinctionem inter habilem naturaliter seu de jure, & habilem ex dispensatione. 516. 3
 Dispensatio concessa ad unum finem non est producenda ad alium, neque ad consequentiam, etiam ex majoritate rationis. 516. 4
 Dispensare sic præviè cum Clerico conjugato ad obtinendas pensiones minus est, quam dispensare cum eo, ut in statuta laicali eas obtineat. 516. 6
 Dispensare cum expositis ad Ordines nequit Episcopus, 521
 Dispensatione ad Clericatum & beneficia num egeant expositi? 521
 Dispensatione ulteriore ad pensiones non egeant expositi facti jam Clerici. 521
 Dispensationes pro expositis solent expediri sub iisdem clausulis, quibus pro illegitimis. 521
 Dispensatio ad beneficia num hoc ipso sit dispensatus ad pensiones? 523
 Dispensatio est stricti juris, adeoque non extendenda ultra proprietatem verborum. 523. 2
 In dispensatione non valet argumentatio à majore ad minus, nec de pari seu simili ad simile. 523. 2
 Dispensatione eget regularis ad obtinendam pensionem impositam beneficio seculari; novâ tamen dispensatione non eget ad obtinendam pensionem impositam tali beneficio, si illud habuit ex dispensatione. 529. 1. & 2
 Dispensatione tamen expressâ, expresso statu regularitatis pensionarii regulariter non eget ad pensionem ejusmodi obtinendam regularis. 529. 3
 Dispensationem de cætero ad hoc dare potest Cancellaria Apost. 529. 3
 Dispensatio præsumitur ex trienniali quietâ possessione. 810. 2

Dispositio.

Dispositio occurrens fraudibus dicitur favorabilis. 334
 Dispositio eadem esse potest odiosa & favorabilis respectu diverso. 334
 Dispo.

Index rerum

Dispositio num sit favorabilis, quid potissimum attendendum? 334.
 Dispositio, dum habet sui rationes plures, principales, cessante una, non cessat. 337. 4

Distributiones.

Distributiones (idem est de anniversariis) non lucratur Canonico tempore novitatis. 56
 Distributiones duplices participare potest, qui in eadem Ecclesia habet dignitatem & Canonicatum. 136
 Distributiones quotidianas & alia emolumenta incerta, quae dantur pro labore & ministerio personali, an recipere possit, qui non habet legitimum titulum beneficii? 207. 4
 Distributiones quotidianas an percipere possit excommunicatus? 207. 4
 Distributiones, etiam si jam adjudicatae aliis, restitui debent injuste excommunicato, dum is fuit praesens in loco beneficii, vel legitime absens, alias solitus interesse divinis, idque, esse culpam fuisse in mora abolitionis. 207. 10
 Distributiones quotidianae pertinent ad haeredes Clerici defuncti. 247. 3
 Distributiones quotidianae non veniunt nomine fructuum, in quibus constituitur pensio. 478. 2
 In distributionibus condemnatus non censetur condemnatus in fructibus. 478. 2
 In distributionibus an, & quando, & qualiter constituatur pensio. 481.
vide v. Pensio.
 Distributiones numerantur inter incerta emolumenta. 488. 1
 Super distributionibus dum est imposta pensio, num Capitulum percipiens illas pro tempore, quo eas non lucratur titularis, teneatur solvere pensioem? 553
 Distributiones nullas praebendae in absentia possessoris habent. 553. 1
 Super distributionibus Papa imponens pensioem non considerat, an praestetur à titulari servitium aliquod, nec ne, sed simpliciter onerat illas distributiones. 553. 1
 Ob distributiones frequentare chorum, quando sit simoniacum, & peccatum mortale. 744. 2
 Pro distributionibus quotidianis augendis, ut supprimi possint ab Episcopo aliquot praebendae, quanta harum praebendarum debeat esse tenuitas. 972. 10

Divisio.

Divisio beneficii quid sit? 957. 1
 Prohibetur à jure, permittitur tamen ex justa causa. 957. 2.
 & 3.
 Divisionis justa causa est unica, & quae? 958
 Sufficientis causa illius non est, quod cultus divinus augetur multiplicatione beneficiarum. 958. 2
 Neque extinctio litis & litigantium concordia, 958. 3
 Neque parochialem dividendi sufficientis causa est multitudine parochianorum, si seclusa divisione, omnibus illis administrari possint sacramenta à Rectore, aliisque in adiutorium assumptis. 958. 4
 Ad divisionem necessaria conditio est, ut fructus pro singulis beneficiis designati sint sufficientes pro congruo sustentando utroque beneficiato. 959
 In divisione eadem, quae in dismembratione, requiruntur solemnitates. 959
 Divisio est vera alienatio rei Ecclesiae. 959
 Ad divisionem an & qualiter requirendus consensus Rectoris beneficii dividendi, & parochianorum, si parochiale est? 959
 A divisionis decreto facto per Episcopum, etiam ut Sedis Apostol. Delegatum, appellare possunt Rector & parochiani. 959
 Divisionem beneficiorum sibi subditorum facere potest Episcopus ex causa justa. 960. 1
 Divisionem Canonicatum in ecclesia numerata an, & quando facere possit aut nequeat Episcopus. 960. 2
 Divisio diocesis quae de causa possit fieri. 961
 Divisio provinciae Ordinis alicujus Religiosi quae de causa fieri possit? 962

Doctoratus.

Doctoratum consecuti in Universitate publica aequiparantur Nobilibus. 122. 2

Dolus.

Dolus consensum excludit. 701. & 710
 Dolus & frus sunt synonyma. 709
 Dolus tollit omnino libertatem, quam minuit metus, 710
 Dolo inductus ad quid faciendum sibi non praesudicet? 710
 Dolus & violentia quomodo sibi aequiparentur quod ad redintegrationem? 710
 Ex dolo dimissa redintegrantur solum de facto, non de jure; quia solum de facto, & non de jure dimissa sunt; contrarium est in dimissis ex metu. 710
 Dolus est probandus, & non praesumitur. 711. 1
 Dolus, utpote in animo consistens, reputatur difficilis probationis, & hinc leviores probationes admittit, factiliusque probatur, dum agitur de praesudicio tertii. 711. 2
 Dolus probatur conjecturis & praesumptionibus. 711. 3
 Dolo facti actus conjecturae enumerantur. 711. 4

Donatio.

Donatio facta Collegio alicui futuro non valet. 888. 2
 Donationem inter, quae una Ecclesia donatur alteri, & annexione, quae una annectitur alteri, differentia. 890. 1
 Donatione resoluta, omnia à se donata monasterio, habet novitius regressus ad saeculum. 894. 1
 Donatio revocari potest à donatore, quamdiu à donataro accepta non est. 264. 2
 Donatio in dubio non praesumitur. 400
 Donatio gratuita quomodo distinguatur à gratuita commutatione. 745. & 746
 Donationem gratuitam rei temporalis factam occasione accepti beneficii, aut alterius spiritualis prohibere potest Ecclesia tanquam suspectam de simonia. 746. 1
 Donatio talis prohibita intuitu Religionis, non utitur, sed quia habet speciem commutationis rei spiritualis pro temporali, foret sacrilega in illo Ordine, in quo est commutatio talis. 746. 2
 Donationes pure gratuita factae occasione accepti alicujus spiritualis num de facto ut simoniace prohibita ab Ecclesia? 746. 3
 Donatio onerosa in materia beneficiorum absque eo, quod sit emptio aut venditio, de facto ut simoniaca videtur prohibita ab Ecclesia. 746. 5
 Donatio pure liberalis in materia Ordinum de facto ut simoniaca prohibita à Trident. contrarium sentientibus aliis. 746. 5
 Donatio pure liberalis facta Examinatoribus occasione examinationis pro parochia prohibita ut simoniaca à Trid. contrarium sentientibus aliis. 746. 5
 Donatio pure liberalis alicujus temporalis facta occasione accepti aut resignati beneficii, num tanquam simoniaca de facto sit prohibita ab Ecclesia, nullatenus meminit Cardenas in hac materia rigidissimus. 746. 5
 Donatio num sit gratuita, an verò ex obligatione aliqua ultra auctoritatem, quae consideranda. 746. 6
 Donatio merè gratuita praesumitur inter conjunctos. 746. 6
 Item ex nobilitate personae, & ex morum integritate donantis & recipientis. 746. 6

Dos.

Ad dotis causam in ejus praesudicium non extenditur lex aut statutum, etsi loquatur generaliter. 941. 3
 Ex dote necessariae loci, vel rei alicujus pie causa factae uniones non comprehenduntur Regulam Cancell. Revocatori unionum. 941. 8
 Idque siue factae pro dote beneficii jam erecti, siue in ipsa erectione. 941. 9
 Dos beneficii dicitur necessaria, dum nulla est, vel ita tenuis, ut profus insufficientis sit ad sustentationem ministrorum. 941. 10
 Dotem non habere, & habere dotem insufficientem, sunt paria. 941. 10

Ducatus.

Ducati illi mille, qui remanere debent Episcopo, computandi juxta valorem ducatorum illius Regionis, in qua est Episcopatus. 466. 2
 Idem dicendum de ducatis 100. qui remanere debent Rectori parochialis. 467. 3
 Ducatus auri de Camera est scutum aureum & Julius. 563. 2
 In ducatis auri de Camera, si reservata pensio, qualiter solvenda in Curia, qualiter in partibus. 563. 2
 Eccle-

ac materiarum.

Ecclesia.

Ecclesia non numerata, seu recepticia, quæ sit. 22. 2
 Ecclesia Regularis & Cathedralis ultra trimestre vacare non debet. 23
 Ecclesiarum Collegiarum Prælatuæ vacare possunt ad semestre. 23
 Ecclesia non censetur verè viduata, Episcopo ducto in captivitate: illius tamen admistrationem suscipit Capitulum, donec alud Papa statuat. 60. 1
 Ecclesia fraudatur Clericorum plurium operâ & industriâ & ministris sibi debitis, dum uni conferuntur plura beneficia. 66. 3. & 4
 Ecclesiæ curatæ qualiter & quando plures conferri possint uni. 122.
 vide v. *Parochialis.*
 Ecclesiâ pollutâ vel interdictâ, censentur etiam interdicta claustra, ambitus, cæmeterium. 142
 Ecclesiæ, num obligate possit in pœnam ad dimittenda mox à commisso delicto beneficia? 167. 3
 Ecclesiam priorem vacare ipso jure per transitum ad aliam quomodo intelligendum? 375. 2
 Ecclesiâ priore relicta, ut quis transeat ad aliam, requiritur consensus Superioris, & quidem expressus, si illa ad quam transitur, est alterius diocesis. 375. 2
 Ecclesia una alterius censurâ constituti non debet. 434. 3
 Ecclesiarum duarum ut unus sit Rector, dupliciter fieri potest, 880. 2
 Ecclesiarum duarum dum sit unio æquè principaliter, unaquæque retinet sua bona, jura, privilegia separata & incomposita. 880. 2
 In quo casu beneficiarii unius Ecclesiæ non tenentur supplere defectum servitii in altera. 880. 2
 Ecclesiæ duæ, dum æquè principaliter quidem uniantur inter se, ita tamen, ut in unam permixtis juribus coalescant, Canonici in una sunt etiam Canonici in altera. 880. 3
 Ecclesiam parochialem vel aliam mutare in Collegiatam nequit Episcopus, aut etiam Legatus. 964. 2
 Ecclesiam regularem mutare in secularem nequit Episcopus; potest tamen Legatus. 964. 3
 Ecclesiæ regulares olim Episcopi auctoritate erigebantur, 964. 4
 Modo sunt exemptæ ab Episcopis. 964. 4
 Ecclesiam regularem unius Ordinis mutare in alteram diversæ Religionis est solius Papæ. 964. 4
 Ecclesiam simplicem in curatam, seu parochialem mutare potest Episcopus auctoritate sua ordinariâ. 964. 5
 Ecclesiam parochialem in simplicem convertere nequit Episcopus. 964. 6
 Ecclesiarum illa mutatio, quas causas & solemnitates requirit. 965

Electio, Elector.

Electio metu facta cur potius ipso jure nulla, quam resignatio metu facta. 703. 1
 Electio faciendâ ab omnibus Canonice simul, seu utroque Capitulo, dum duæ Cathedrales uniantur inter se æquè principaliter. 884. 3
 Electores, ad quos spectat electio beneficii unendi, vocandi sunt, & eorum requiritur consensus in unione faciendâ. 922. 2
 Electio non venit nomine collationis & contra, nisi ubi eadem in utraque est ratio. 145. 2
 Electionem confirmans Papa solet decernere, beneficia habita ab illo puncto vacare. 155. 3
 Electio non annullatur ipso jure, sed est annullandâ, dum in procurement electionis committitur simonia. 200. 6
 Electio facta à Capitulo ad Præposituras & Decanatus resignatas à promovendis in Episcopos in ejus manibus est nulla ex duplici capite, etiam in Germania. 320. 2 & 397. 4

Electiva.

Electiva cadunt sub regula *de infirmis.* 335. 8

Electus.

Electus, etiam in Episcopum, etiam post præstitum electioni consensum, ante confirmationem sine licentiâ Superioris resignare potest. 373. 1
 Electus ad aliam alterius diocesis Ecclesiam electioni suæ consentire potest sine consensu Superioris; non tamen sine iis ad illam Ecclesiam transire. 375. 2
P. Lauren. Feri Benef. Tom. III.

Emphyteuta.

Emphyteuta ob non solum canonem, ut cadat à jure suo, requiritur declaratio domini directi. 315. 2
 Emphyteuta non excidit fundo ob non solum canonem, priusquam declaratum, eum excidisse in commissum, & bona emphyteutica effecta caduca, & dominium velle uti jure suo. 594. 1
 Emphyteuta depelli potest ob non præstitum canonem, & tamen hic ab eo solvendus, & peti potest; quin & expelli potest, etiam si dominus receperit canonem de præterito. 600. 2

Enunciativa.

Per enunciativas antiquorum instrumentorum probatur legitime unio. 932. 4
 vide v. *Unio.*
 Enunciativæ plurium instrumentorum vim famæ habent. 932. 4
 Enunciativæ antiquorum instrumentorum non habent vim publicæ vocis & famæ, si videntur emanasse à personis suspectis. 932. 7

Episkeia.

Episkeia est moderatio legis propter universale, & temperat rigorem illius in casibus specialibus; non tamen dat potestatem aut jurisdictionem non habeat. 79. 2
 Episkeia locum non habet in jure naturali. 79. 2

Episcopatus.

Episcopatus creare & extinguere est solius Papæ. 964. 1
 Episcopatus inter se permutari possunt; sed non nisi intercedente auctoritate Papæ. 824. 9
 Episcopatum resignandi sufficiens causa quænam sit infirmitas, vel senectus. 405. 3
 vide v. *Senex.*
 Episcopatum resignandi aliz causæ. 405. & seq.
 vide v. *Resignatio.*
 Episcopatus an, & qualiter gravari possint pensione. 466.
 vide v. *Pensio.*
 In Episcopatibus Hispaniæ Rex ex auctoritate Papæ reservare solet pensiones usque ad tertiam partem. 466. 2
 Ad Episcopatum promotio expirat pensio, non de jure communi, sed speciali. 651. 1
 Secus est de Episcopatibus existentibus in partibus infidelium, quorum non habetur possessio. 651. 2
 Episcopatus resignatio olim admittebatur in Concilio provinciali, hodie non nisi coram Papa fit. 383. 2
 Episcopatum resignandi sex enumerantur causæ. 405. 1
 Episcopatu cedere potest non requisitâ licentiâ Papæ, dum crimen commissum in ipsa Episcopatus obtentione est notorium & tale, ut etiam post penitentiam impediat officii episcopalis executionem. 404. 2
 Episcopatum renunciari potest, non tamen in favorem. 282
 Episcopatum resignationes sunt in Consistorio præsentibus Cardinalibus. 266. 6
 Ad Episcopatum promotus non potest resignare in favorem prius habita. 312. 3
 Ad Episcopatum solum titulares promotorum beneficia non vacant per talem promotionem. 320. 2
 Episcopatus, dum conferuntur in Consistorio, non cadunt sub regula *de infirmis.* 335. 12
 Episcopatus venit nomine beneficii in favorabilibus, & juri consensu. 359. 1
 Episcopatus plures quandoque etiam ante ætatem conferuntur filiis principum; quia Ecclesiæ egent potente defensore contra hæreticos. 122
 Episcopatus quandoque plures ob tenuitatem reddituum conferuntur uni, præcipuè si ita conjuncti, ut ab uno commodè regi possint. 122
 In Episcopatu tunc uno residens videtur residere in utroque. 122.
 Ad Episcopatum promoti vacant omnia illius beneficia ipso jure post confirmationem & possessionem, & amittuntur pensiones. 140
 Ad Episcopatum jus quæ situm per electionem non amittitur per allocationem alterius beneficii. 149
 Ad Episcopatum titulare solum promoti beneficia non vacant, sed retinetur ab eo possunt citra dispensationem. 157
 Episcopatus in odiosis non venit nomine dignitatis vel personatus. 154
 Episcopatus non potest sine licentiâ Papæ deferri. 154
 Episcopatus an vacet obtentione alterius beneficii? 154

Episco-

Index rerum

Episcopus.

- Episcopus** seclusa reservatione mensium, potest liberè providere in omnibus mensibus. 15. 2
- Episcopus** dispensare nequit, ut post contractum matrimonium, etiam cum virgine retineatur beneficium simplex. 42.
- Episcopo** ducto in captivitatem, Ecclesia non censetur propriè viduata; Capitulum tamen suscipit administrationem, donec Papa aliud statuat. 60. 1
- Idem** est de Episcopo profecto in partes remotas, non constituto Vicario. 60. 1
- Episcopus**, etiam, dum aliàs adest iusta causa dispensandi, dispensare nequit, ut uni conferantur plura beneficia sufficientia, etsi id lege naturali vetitum non esset. 79. 1
- Episcopus** jus commune relaxare nequit, nisi in causis in iure concessis. 79. 1
- Episcopus** dispensare nequit, ut habens jam unum sufficiens obtinere in super possit aliud insufficientis. 79. 1
- Idque**, etiam si adhuc hodie dispensare possit, ut quis habeat duo difformia sub eodem recto. 79. 1
- Episcopi** dispensare possunt contra jus canonicum, etiam Concilii in magna causa utilitatis, dum Superior consuli nequit. 79. 1
- Ab Episcopo** dispensatus quò ad habenda plura sufficientia tutus esse nequit in conscientia. 79. 1
- Episcopi** olim dispensare poterant ex iustis causis ad habendas dignitates & personatus plures curatos. 79. 2
- Episcopus** beneficium unum sufficiens conferre potest in titulum, & alterum in commendam, usque dum impetretur dispensatio. 79. 2
- Episcopus** in causa magnæ utilitatis, utendo episcopica, dispensare posse, ut quis habeat beneficia duo, quorum utrumque sufficiens, tradit Garcias. 79. 2
- Episcopus** non posse dispensare in pluralitate beneficiorum, non provenit ex eo, quòd Papa hanc dispensationem sibi reservet; sed quòd inferior in lege Superioris dispensare nequeat. 79. 2
- Episcopus** quia dispensare potest in omni voto, nisi ubi id Papa sibi specialiter reservavit, dispensare potest in voto castitatis in casu magnæ utilitatis; utendo episcopica. 79. 2
- Episcopus** nequidem per episcopiam dispensare potest in impedimenti matrimonii. 79. 2
- Episcopus** tamen in iis dispensare potest, quando Papa adiri nequit, & est causa magnæ utilitatis, non privata, sed publica. 79. 2
- Episcopi** auctoritate fieri nequit, ut quis habeat beneficium unum residentiale in commendam perpetuam, & aliud residentiale in titulum. 117. 1
- Episcopus** ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ concedere potest beneficium in commendam ad 6. menses, & iis evolvis iterum ad 6. alios. 117. 2
- Episcopi** ex iusta causa modò amplius dispensare nequeunt, ut quis habeat duo curata in titulum. 120
- Episcopus** dispensare nequit, ut simul habeantur duo simplicia pariformia in eadem Ecclesia. 131
- Episcopus** num dispensare possit, ut habeantur simul duo difformia sub eodem recto? 135. 2 & 138
- In Episcopum** promoti beneficia omnia vacant ipso iure, uti & pensiones post adeptam confirmationem & possessionem. 149
- In Episcopum** electo facta collatio valet per ascensionem illius jus ei per electionem quaesitum non perditur. 149
- Episcopus**, etiam pauper, obtinere denuo nequit alia beneficia, etiam simplicia, citra Papæ dispensationem, negat tamen id ipsum alii. 153
- In Episcopum** promoti beneficia à quo tempore vacant? 155 vide v. Vacatio, Confirmatio.
- Per Episcopum** translationem ad aliam Ecclesiam prior Ecclesia vacat ipso iure, etiam ante captam possessionem secundæ; quin & ante expeditionem literarum Apost. à momento, quo à vinculo prioris Ecclesiæ absolvitur in Consistorio Papæ. 160. 1. & seq.
- Episcopus** post notitiam dictæ absolutionis habitam, etiam ex testimonio Secretarii Consistorii, debet illico abstinere ab usu jurisdictionis, eà translata in Capitulum veluti sede vacante. 160. 4
- Episcopus**, si Ecclesiæ, ad quam transfertur, nunciis non potest possessionem, redit ad primam. 160. 4
- Episcopus** propria auctoritate se transferens ad alium Episcopatum, priore Episcopatu privatur non ipso iure, sed per sententiam. 160. 5

- Utramque Ecclesiam in hoc casu amitti ipso iure tenet A. zor. 160. 5
- Episcopus** ob crimen occultum, cui ipso iure statuta privatio, privatus Episcopatu validè conferit beneficia &c. 168
- Sine Episcopi** imploratione ad actualem degradationem à iudice laico habeat indulgentiam papalem, & ex eo per sententiam condemnante Clericum de crimine, pro quo de iure est degradandus, deveniri nequit. 176. 3
- Episcopus** in eo casu requisitus pro degradatione prius expendere debet factum iudicis. 176. 4
- Episcopus** hodie dum amplius dispensare nequit cum curato ratione studiorum in obligatione suscipiendi intra annum sacerdotii. 181. 2
- Episcopum** occidentes, percutientes &c. privantur ipso iure beneficiis habitis in ejus Ecclesia. 209. 2
- Episcopus**, qui à Papa petit & obtinuit licentiam resignandi, potest cogi ad resignandum Episcopatum. 264. 3
- Episcopus** resignare potest Episcopatum, non tamen in favorem. 282
- Episcopi** interdum tantum renunciant loco & regimini, servatà dignitate & potestate Episcopali. 282
- Episcopus** ingrediens Religionem præsumitur & dignitatis & potestatis resignare. 282
- Episcopus** resignantibus non ingredientibus Religionem ordinariè Papa permittit Ordinis episcopalis dignitatem & exercitium. 282
- Episcopus** admittens resignationem beneficii, ad cuius titulum quis ordinatus, non factà mentione de aliunde ad vivendum superpetentibus, tenetur resignanti providere de alimentis. 305. 1
- Episcopus** sine sufficiente causa dans licentiam alienandi patrimonium non habenti aliunde vivere, tenetur illi providere de alimentis. 306. 5
- Episcopus** electus nondum consecratus resignare nequit sua beneficia. 320. 3
- Episcopi** resignantes comprehenduntur sub Regula detinfirmis. 336. 4
- Episcopi** proprii licentia præcedens vel subséquuta collationem Clericis factam ab Episcopo non proprio qualiter probetur? 355
- Episcopo** proprio resignanti potest beneficium. 366
- Episcopus**, quantumcunque criminiosus, dimittere nequit Episcopatum sine licentia Papæ. 374. 1
- Episcopus** resignanti coram se purè constituere an possit pensionem? 381. 2
- Episcopi** quid possint circa recipiendas resignationes. 387. & 388. vide v. Resignatio.
- Episcopus** olim destitueret & deponere poterat Abbates non exemptos, non hodie. 396. 5
- Coram Episcopo** tales resignare nequeunt suas prælaturas. 396. 5
- Episcopus** ob crimen, quod etiam post peractam poenitentiam impedit executionem episcopalis officii petere tenetur cessionem. 405. 2
- Episcopus** sine licentia Papæ cedere potest Episcopatu, dum tale crimen vel defectus invalidans titulum est notorium. 405. 2
- Aliàs** resignare debet in manibus Papæ, vel petere ab eo revalidationem rituli per novam institutionem. 405. 2
- Vel** citra novam institutionem solvendo vel dispensando in tali impedimento. 405. 2
- Episcopus**, canonicè institutus ob quæ crimina incurrat poenam depositionis aut suspensionis in perpetuum sine spe relaxationis. 405. 2
- Episcopo** in crimen aliquod v. g. sodomie prolapsio, potest is ad se absolvendum proprium confessarium deputare cum eadem auctoritate, quam ipse potest ex eodem capite in suos subditos exercere. 405. 2
- Episcopus** ob qualem seueritatem vel infirmitatem petere & obtinere possit licentiam resignandi Episcopatum. 405. 3
- Episcopus** ob podagram non habet sufficientem ad hoc causam; secus est de lepra, cæcitate, item de facto muto & surdo. 405. 5
- Episcopi** senes & moribidi, adeoque parum utiles Ecclesiæ cogendi non sunt ad resignandum, sed dandus illis coadjutor. 405. 3
- Episcopus** tamen senex & infirmus, utilitate Ecclesiæ sic exigente, cogi potest ad resignandum. 405. 3
- Episcopus** carens scientiâ necessariâ habet sufficientem causam resignandi. 405. 4
- Non** tamen obligatur ad hoc, si spes est, brevè scientiam sufficientem assecuturum, aut usu & longâ experientiâ didicit, quæ ad officium episcopale spectant. 405. 4
- Aliàs.

ac materiarum.

Alias, dum defectus ille tantus est, ut impediatur executio-
nem officii pastoralis, cogendus est ad renunciandum,
vel deponendus. 405. 4
Episcopus cedendi Episcopatu quando causam sufficientem
habet ob maiorem plebis, 405. 5
Episcopus quandam ob perfectio nem liceat deserere Ec-
clesiam. 405. 6
Episcopus quandam scandali vitandi gratia renunciare
debeat. 405. 7
Episcopus ob quam irregularitatem supervenientem cogi
possit ad resignandum. 405. 8
Episcopus, qui irregularitatem suam tempore promotionis
tacuit, & hæc occulta mansit, non expedit concedere li-
centiam renunciandi, si laudabiliter gerit officium suum;
sed dispensandum potius cum eo, in iudicium ei ponenti-
am, 405. 8
Episcopus iusta causam resignandi habet ob æris intem-
periem per totam dioccesim. 407.
Episcopus iusta causa resignandi sunt inimicitia capitales.
408.
Episcopo an sufficiens causa sit ratio inspirationis, divina,
humilitatis, melioris seu vitæ contemplativæ. 409
Episcopo resignandi causa sufficiens non est ingressus in re-
ligionem. 410. 1
Episcopus tamen propter delictum & irregularitatem tran-
sire potest ad statum monachalem. 410. 1
Episcopus decessus in monasterium ad agenda pœnitenti-
am ad Episcopatum redire nequit. 410. 1
Ab Episcopo facta professio religiosa sine licentia Papæ est
nulla. 410. 2
Episcopus Ecclesiæ suæ adhuc utilis retrocedere à perfe-
ctione, si religionem ingredi veller. 410. 3
Episcopus ingressus in religionem secundum canones con-
cedi nequit sine legitima causa. 410. 3
Episcopus adhuc utilis Ecclesiæ suæ invalidè vover Religio-
nem. 410. 3
An tale votum teneatur aperire Papæ? 410. 3
Episcopus, qui ante Episcopatum voverat ingredi Religio-
nem, tenetur resignare Episcopatum, & implere suum
votum. 410. 3
Episcopus quid possit circa impositionem pensionis. 444.
& seq. vide v. *Pensio*.
Episcopus potest, etiam maiore parte Capituli contradi-
cente, statueret, ut quilibet Canonicus de sua præbenda
conferat certam quantitatem pauperi scholari. 444. 4
Episcopus vetitum cum diminutione conferre beneficia 445. 2
Episcopus nequit fructus seu jus ad fructus à titulo spiri-
tuali separare. 445. 2. & 731. 2
Episcopus non habet potestatem transferendi pensionem.
445. 2.
Episcopo asserenti, se iustam imponendi pensionem ha-
buisse causam, non deservit, sed causa illa aliunde pro-
banda. 447. & 445. 1
Episcopus nequit pensione gravare beneficium juris. lai-
calis sine consensu patroni. 465
Episcopus præiudicare nequit ultimis voluntatibus. 465
Neque iuri à Papa approbato & confirmato. 469
Episcopo, constituta super Episcopatu pensione, remanente
debet, de reatibus ordinariis, mille ducati. 466. 2
Episcopus citra dispensationem capax non est pensionis. 531
Episcopus impotentibus recitare Officium B. Virginis (ad
quod obligatur pensionarius) potest concedere pen-
siones; quia potest ex iusta causa obligationem illam in al-
iam commutare. 532
Episcopus concedere nequit facultatem transferendi pen-
sionem. 613. 2
Episcopus nequit compensare inæqualitatem proventuum
in permutatione beneficiorum, imposita pinguiori be-
neficio pensione. 735. 2
Multo minus suam auctoritatem interponere in compen-
sanda illa inæqualitate pecuniâ. 735. 2
Episcopus transferre potest personas de una Ecclesia ad al-
teram, factâ etiâ prius inter beneficiatos pactatione. 736. 7
Episcopus, licet non possit approbare pactationes ab ipso
initas in proprium commodum, potest tamen approbare
initas à se in utilitatem Ecclesiæ, bonoq; ejus regimine,
736. 7
Episcopi auctoritas necessaria ad redimendam veram pecu-
niam in beneficiabilibus, estî conterit alias licere. 749. 6
Episcopus potest præbere auctoritatem permutationibus,
848. 2
Episcopus delegare potest alteri facultatem auctorizandi
permutationes. 852
Non tamen recipiendi resignationem singularis alicui-
P. Leuren. *Furi Benef. Tom. III.*

jus beneficii vacaturi, illudque conferendi. 852
Episcopus existens in Curia recipere potest resignationes. 853
Non tamen ibidem coram se resignata conferre, etiam per-
mutantibus. 853
Potest tamen resignata coram se alibi conferre existens in
Curia. 853
Episcopus quorum beneficiorum permutationes auctorizare
nequeat. 854. vide v. *Permutatio*.
Episcopi, etiam Germaniæ, in quolibet mense auctorizare
possunt permutationes, & beneficia permutantibus con-
ferre. 854. 1
Episcopus, dum proprium beneficium permutare vult, de-
bet hæc permutatio fieri coram Metropolitanò. 854. 3
Episcopus, dum duos Episcopatus habet conjunctos sibi æ-
que principaliter, rescribens, illius Episcopatus nomen
anteponere debet, in cujus causa rescribit. 880. 2
Episcopus quæ beneficia unire possit, aut non possit Semi-
nario. 889. vide v. *Unio*.
Episcopus quæ unire possit, vel non possit locis Religioso-
rum, Hospitalibus, aliisque locis piis, 890
vide v. *Unio*.
Episcopus uniendo potestas monasteriis aliisque locis piis
quælibet suæ diocesis beneficia, valde restricta per Trid.
890. 2
Episcopus nequit mensæ suæ aut etiam Capituli unire be-
neficia, etiam simplicia. 891. 1
Episcopus potest suppressere dignitatem vel officium, ejus
fructus applicando, non Capitulo, sed singulis præben-
dis, assignando certam pensionem; vel etiam secundum
Garciam simul & indistinctè distributionibus. 891. 2
Id tamen nequit, dum bona Capituli & Episcopi sunt
communis, velut si Episcopus sit quoque Ecclesiæ suæ
Canonicus. 891. 2
Episcopus quoque fabricæ, etiam Cathedralis, facere po-
test uniones. 891. 3
Episcopus potest simplicia unire dignitati: secus tamen vi-
detur de dignitate non habente vocem in Capitulo. 892. 1
Sed neque dignitati unire potest curata. 892. 2
Neque simplicia Capellaniis Ecclesiæ Cathedralis. 892. 1
Potest tamen curam animarum incumbentem toti Capitu-
lo per viam unionis transferre in obtinentem dignitatem
vel Canonicatum in illa Ecclesia. 892. 2
Episcopus potest unire parochialibus alias parochiales, &
simplicia non residentialia; non tamen dignitates aut
Canonicatus, nisi per modum suppressionis. 894
Episcopus beneficia diversarum diocesis unire nequit. 898
vide v. *Unio*.
Item dignitates primas in Cathedralibus & principales in
Collegiatis. 897
Item liberum cum beneficio juris. quod limitatur. 899
Episcopo an, uade, & qualiter competat potestas facienda
uniones. 901. & seq.
vide v. *Unio*.
Episcopo competere potestas uniendo privative ad eo infe-
riores, etiam illos, ad quos Ecclesiæ spectant pleno jure,
nisi forte habeat jurisdictionem quasi episcopalem. 903. 1
Limitatur id ulterius, 903. 3
vide v. *Unio*.
Episcopus omnia ardua negotia debet expedire cum Capi-
tulo, & de ejus consensu. 913. & 914. 1
Episcopum qualiter necesse sit requirere consensum Capi-
tuli ad faciendam unionem. 914.
vide v. *Unio*.
Episcopus, ad cuius collationem spectat beneficium unendum,
vocandus non est in unione faciendi per Legatum. 920
Episcopo asserenti unionem factam non est credendum. 922. 7
Episcopus dissolvere potest uniones factas à prædecessore
suo; imò à Papa factas potestate ordinariâ; non verò
ab eo factas ex plenitudine potestatis. 936. 2
Quia & uniones factas à Legato de Latere ex speciali com-
missione. 936. 2
Episcopus dissolvere nequit uniones beneficiorum exem-
ptorum. 936. 2
Episcopus non potest Rectori parochialis obtrudere ad-
jutorem parè, quia illa habet pinguiore redditus. 953
Episcopus verò id potest, assignatâ tali adjutori pensione,
ex redditibus talis parochialis, ubi illud exigit necessitas,
aut evidens utilitas talis parochialis. 953
Episcopus beneficiorum sibi subjectorum divisionem ex
iusta causa facere potest. 960. 1
Nequit tamen facere divisionem Canonicatum in Ecclesia
numerata; quod tamen limitatur. 961. 2
Episcopus nequit parochialem aut aliam Ecclesiam murare
in Collegiatam, 964. 2
Item

Index rerum

Item nequit de novo erigere Collegiatam, vel etiam dignitatem. 964. 2
 Neque parochialem convertere in simplicem; potest tamen simplicem murare in parochialem. 964. 5, & 6
 Neque mutare potest regularem in saecularem, aut unius Ordinis religiosi in alteram alterius Ordinis. 964. 3 & 4
 Episcopus quid possit circa suppressiones beneficiorum. 972 vide v. *Suppressio*.
 Episcopus nunquam facere potest suppressionem cedentem in favorem sui, aut mensae capitularis. 972. 12

Equites.

Equites sancti Jacobi Calatravae & Alcantarae, etsi non nisi large sint Religiosi, sunt tamen personae ecclesiasticae. 50. 2.
 Censentur item Regulares ad habenda beneficia saecularia. 50. 2.
 Equites S. Joannis Ierosolymit. sunt proprii Religiosi, & emittunt professionem religiosam. 50. 2

Eremitoria.

Eremitorium resignari potest. 288
 Eremitoria sunt beneficia. 288

Error

Error communiis jus tribuit, modo ad sit titulus coloratus, 168
 Error communis facit, ut gesta per aliquem sint valida; non tamen reddit illum habilem, 353. 2
 Error in nomine vel cognomine resignantis factus in publicatione resignationis non nocet valori publicationis, dum ex aliis circumstantiis satis constat de persona. 795
 Error in pronominis non vitiat, dum constat de persona. 795
 Ut nec error in officio & dignitate, dum ex circumstantiis constat de identitate personae. 795

Examinator.

Examinatores occasione examinis habiti in concursu pro parochia recipientes aliquid incurunt simoniam, a qua absolvi nequeunt, nisi dimissis, quae quomodolibet habent, beneficiis. 200. 5

Exceptio.

Exceptio a tribus conformibus, & facultati dicendi de nullitate quando sit locus? 173. 2, & 178
 Exceptio a tribus conformibus locum habet & suspendit executionem, dum nullitas deducitur ex defectu manifesto jurisdictionis; idque speciale, quia tunc exceptio nullitatis concernit potius publicam utilitatem. 173. 4
 Exceptio nullitatis cujuscuque resultantis ex actis admittitur post tres conformes, ubi executio est irretractabilis. 178. 4
 Exceptio notoriae injustitiae, etsi diversum quid sit ab exceptione de nullitate; ei tamen aequiparatur quod ad effectum impediendi executionem, 178. 5
 Exceptio de nullitate in casu trium conformium gignit praesumptionem calumniae, quae est praesumptio juris & de jure; in casu vero duarum haec praesumptio est simplex juris. 178. 6
 Exceptio cessionis eundem effectum operatur, quem exceptio litis finitae & rei judicatae. 270
 Exceptio spontaneae renunciationis inducit defectum notorium proprietatis. 270

Excommunicatio.

Excommunicatio injusta non ligat quod ad Deum, nec tamen quod ad participanda Sacramenta. 704. 3
 Excommunicatio suspendit a beneficio & officio. 207. 8
 Excommunicationis nullitatem probandi onus incumbit excommunicato. 207. 9
 Excommunicationis injustitia & invaliditas consistit in praecipitancia sine cognitione causae, vel spreta appellatione interposita. 207. 9
 Excommunicationem suspendit praecedens eam appellatio, non subsequens. 207. 9
 Excommunicatio statuta non solventibus pensionem. 592 vide v. *Pensio*.
 Excommunicationis metus est justus. 704. 3
 Excommunicatio an & quando incuratur ob simoniam conventionalem mixtam, in qua res spiritualis tradita, necdum tamen solum pretium. 200. 4
 Excommunicatio lata contra non solventem pensionem, etsi sit lata sententiae; non tamen censetur incurra, nisi pensionarius declaret, se velle, ut sit incurra. 200. 4

Excommunicationem ipso facto incurunt omnes, qui operam suam interponunt, ut beneficium conferatur simoniacae. 200. 5
 Excommunicatio non incurritur a committentibus simoniam circa officia ecclesiastica, pensiones, Vicarias temporales & similia, quae beneficia non sunt. 200. 5
 Excommunicationem ipso facto utriusque parti inducit simonia confidentialis. 201. 3
 Ob excommunicationem non inducitur privatio beneficiorum; neque ob infirmitatem in ea per annum, 204. 1. & 2
 In excommunicatione tamen iuste lata infirmitas per annum & ultra potest privari beneficiis. 204. 3
 Contra in excommunicatione infirmitatem procedi potest tanquam suspectum de haeresi. 204. 3
 In excommunicatione infirmitati non prodest clausula: *Teque a quibusvis*. 377

Excommunicatus.

Excommunicati sunt extra Ecclesiam. 366. 1
 Excommunicato valide conferri acquirit beneficium, 204. 1
 Excommunicatus non habet jus optandi Canonatum, dignitatem seu novum titulum; secus est de optatione, qua non acquiritur novus titulus, 204. 1
 Excommunicatus Canonicus potest optare praebendam, 204. 1
 Excommunicatus intra annum audiendus; eo casu, repellendus. 204. 3
 Excommunicati post annum citatio ad se purgandum quomodo requiratur, ut procedatur ad privationem beneficiorum. 206. 4
 Excommunicatus infirmitas citatus qualiter per purgationem liberetur a suspensione haeresis, & evadat sententiam privationis. 209
 Excommunicatus qualiter privetur fructibus beneficii, 207 vide v. *Fructus*.
 Excommunicato contumaci, etsi egeat, deneganda alimenta ex fructibus beneficii. 207. 4
 Excommunicatus an percipere possit distributiones & emolumenta. 207. 4
 Excommunicatus a quo tempore recessit a communia, & non potuit habere absolutionem, potest recipere ex fructibus beneficii pro sui sustentatione. 207. 4
 Excommunicatus amissos fructus an recuperare & retinere possit post absolutionem? 207. 5
 Excommunicati creditor fructus ab eo, etiam sibi assignatos ante excommunicationem non recipere. 207. 6
 Excommunicatus, in fraudem creditoris mansens in excommunicatione facit ei injuriam. 207. 6
 Excommunicatus pensionarius pro tempore excommunicationis non lucratur pensionem. 207. 7
 Excommunicatus est privatus administratione bonorum beneficii. 207. 8
 Excommunicato nulliter seu injuste debentur fructus & distributiones quotidianae, etiam si haec adjudicatae fuissent aliis. 207. 9. & 10
 Excommunicatus non amittit fructus, si alibi sic habet consuetudo. 207. 11 vide v. *Fructus*.
 Ab Excommunicato amissi fructus beneficii quod impendendi. 207. 12
 Excommunicatus qualiter incapax sit pensionis. 524 vide v. *Pensio*.
 Ab Excommunicato amissi redditus pensionis remanent ipsi titulari, 207. 12
 Excommunicatus pro tempore excommunicationis non lucratur fructus beneficii, nec redditus pensionis, debetque sibi a titulari ignoranter solum pensionem restituere, 524. 1
 Excommunicatus iuste retinens possessionem beneficii; sed nullos ob excommunicationem percipiens fructus, num solvere tenetur pensionem. 549
 Excommunicatus debet solvere onera beneficii fructibus imposita, v. g. subsidium charitativum, etsi fructus, non percipiat. 549. 1
 Excommunicati non percipiunt fructus beneficiorum. 549. 1
 Excommunicatus est, qui inserit metum ad extorquendam resignationem beneficii. 704. 1
 Excommunicato facta permutatio est nulla. 819. 1
 Ab Excommunicato impetratum rescriptum, seu gratia non valet, 819. 1

Executio.

Executionem sententiae privationis beneficii quando suspendat appellatio? 173
 Executio

ac materiarum.

Executionem suspendit supplicatio & recursus, ubi succedunt loco appellacionis; alias non. 173. 2
 Executionem non suspendit nullitatis aut extraordinarii remedii restitutionis in integrum deductio, ubicunque deducitur iudicatum ex tribus conformibus, vel ex duabus, ubi statutum sic habet. 173. 2
 Executionem suspendit deductio nullitatis, ubi deducitur iudicatum ex tribus conformibus. 178. 3
 Secus tamen est, si proponeretur nullitas ex defectu iurisdictionis. 178. 4
 Executio, ubi est irretractabilis, admittitur exceptio nullitatis cuiuscunque post 3. conformes, modò resurreret ex actis. 178. 4
 Executionem impediendi effectum eundem cum exceptione de nullitate habet exceptio notorie iniustitie. 178. 5
 Executio quidem non suspenditur, dum dicitur de nullitate post duas conformes, non tamen restituitur cum clausula: *parvo iudicio*. 178. 6
 Executio suspenditur per implorationem restitutionis in integrum, ubi non sunt tres conformes, & non est præventum in exequendo. 179. 4
 In executione, ut præventum censetur, non sufficit eam petitam esse; sed requiritur eius admissio per decretum iudicis. 179. 4
 Executionem, ubi iudex decrevit, ea inchoata dicitur. 179. 4
 In executione suspendenda magis spectatur æquitas in superioribus tribunalibus, quam in inferioribus rigor in exequendo iudicatum, ubi detegitur iniustitia. 179. 4
 Executio iudicari, quin suspendi debeat, nihil est, cessante præsumptione calumnie. 179. 4

Executor.

Executor vel alius constitutus ad dandam pecuniam, cui voluerit, sibi eam reservare nequit. 687. 3
 Executor vel alius constitutus ad distribuendam pecuniam inter pauperes, potest sibi ipsi vel monasterio suo applicare, si egeat. 687. 3
 Executor ad transferendam pensionem quis eligi possit à pensionario. 617. 4. & 529.
 Executor qualiter re adhuc integrâ procedere possit ad executionem gratiæ, Papâ mandante seu concedente mortuo? 658
 Executor testamenti ad pias causas esse potest laicus. 673. 2
 Executors à Papa deputati ad providendum de beneficiis vacantibus & vacaturis recipere nequeunt resignationes, nisi hanc facultatem quoque expresse habeant in suo mandato. 395
 Executor ad exequendam pensionis solutionem aut facultatem eam transferendi fidem de expeditione literarum desuper & mandato sibi dato habere non potest parti id asserenti, & validè procedere sine literarum illarum exhibitione sibi factâ. 578. 1. & 2
 Executor ad urgendam solutionem pensionis debet esse constitutus in dignitate Ecclesie, aut Canonicus Cathedralis. 589. 1
 Executor pensionis solvendæ est mixtus. 589. 1

Exemptus.

Exempti resignantes comprehenduntur Regulâ de infrimis. 336. 5
 Exempta beneficia non nisi coram Papa resignari possunt; quod tamen limitatur. 383. 4
 Exemptorum Superior est solus Papa. 383. 4 & 936. 2
 Exempti monasterii Prælati resignatio facta in manibus suorum Conventualium est nulla. 383. 4
 Exempti factas in favorem sui resignationes publicare tenentur. 770
 Exemptorum beneficiorum uniones dissolvere potest Legatus, non Episcopus seu Ordinarius. 936. 2

Expensa.

Pro expensis in litem pro defensione tituli à titulari numeretur contribuere pensionarius. 543
 vide v. *Pensionarius*.
 Expensa seu salaria onerum annexorum præbendæ vel dignitatis alicui facta, durante vacatione illius, solvenda à Capitulo ex fructibus vacantis illius dignitatis, & nequaquam referenda solvenda successoris ex fructibus illius propriis. 553. 3
 Idem est de expensis faciendis in electionem & promotionem assumendi ad illam dignitatem. 553. 3
 Ad expensas à procuratore factas pro executione mandati ei dari tenetur revocans illum. 770
 Expensarum factarum à resignante in consequendo beneficii. *P. Lauren. Fori Benef. Tom. III.*

cio solutio faciendâ à resignatario, dum ea deducitur in pactum, est simoniaca. 739. 1
 Expensas omnes, etiam à resignante faciendas in expedendis literis Apost. super reservatione pensionis, ut solvat resignatarius ex pacto, est simoniacum. 739. 2
 Item ut unus permutantium ferat expensas omnes. 739. 2
 Expensas factas à resignante in reparanda domo vel ecclesia beneficii, ut refundatis, cui hac lege resignatur beneficium, num sit simonia? 741
 Expensas in talem finem à beneficiario factas ex bonis potius Ecclesie quam propriis, in dubio præsumuntur. 741. 2
 Expensas factas ex bonis patrimonialibus in melioranda beneficii prædia à prædecessore refundere debet successor in illo beneficio. 741. 3
 Expensas illas solvendi pactum adjectum permutacioni non reddit illam illicitam. 862
 Ad expensas factas ratione resignacionis vel permutacionis, num alteri parti teneatur relictis? 868. 2

Expositus.

Expositi, quorum pater ignoratur, num sine dispensacione capaces sint beneficiorum? 521
 Num dispensacione egeant ad Clericatum. 521
 Expositi ut plorimum nati ex furivo congressu. 521
 Expositi in omnibus habeantur pro illegitimis ex stylo Datarie. 521
 Expositi facti legitime Clerici sine ulteriore dispensacione capaces sunt pensionum. 521
 Cum expositis ad Ordines dispensare nequit Episcopus. 521
 Pro expositis sub iisdem clausulis solent expediri dispensaciones, sub quibus pro illegitimis. 521

Expectativa.

In Expectativa de vacature comprehenditur omnis modus vacationis. 4. 1
 Expectativa amittitur contracto matrimonio. 98. 1
 Item per consecucionem beneficii incompatibilis cum illo, ad quod habetur expectativa. 128
 Expectativa primò vacaturi non extendit se ad vacaturum per resignacionem in favorem. 236. 1
 Expectativa se solâ non inducit reservationem. 292. 1
 Expectativa non capit reservata. 292. 1
 Expectativa concessâ super beneficio, illud resignari in favorem, aut permutari nequit. 296
 Expectativas sustulit Tridentinum. 326. 10
 Expectativæ resignare quis potest sine Superioris seu concedentis illam auctoritate. 373. 1
 Per Expectativam probatur titulus coloratus in beneficio. 715. 3
 Expectativæ resignare pro pecunia, vel sub conditione adipiscendæ pensionis aut beneficii, est simoniacum. 752. 2
 Expectativa una cum expectativa alterius permutari nequit. 820

Exteris.

Exteri incapaces videntur pensionum in regno aliquo, in quo ex privilegio incapaces sunt beneficiorum. 527. 1
 Exteris ne statuatur pensiones, habet pragmatica quorundam regnorum. 527. 2
 Exteris, dum stante tali pragmaticâ, reservare pensiones, vult Papa, qualiter id faciat. 527. 2

Extinctio, vide Suppressio.

Fabrica.

Fabricæ etiam Cathedralis, uniones facere potest Episcopus. 891. 3
 Fabrica est locus pius & religiosus. 891. 3

Factum.

Facta non præsumuntur; quod fallit in iis, quæ jure faciendâ sunt, maxime in iis, quæ fieri consuetâ sunt, & accessoria ad principalia. 810. 1

Fama.

Fama in antiquis plenè probat, etiam dum agitur de magno præjudicio, modò sit firma & uniformis. 932. 4

Familia.

Familie sustentandæ nomine veniunt famuli, parentes, fratres, filii, etiâ spurii, ac nepotes, consanguinei cognates. 71. 6

Index rerum

Familiars.

Familiars Papæ & Cardinalium resignantes comprehenduntur regula *de infirmis*. 336. 6
 Familiars Episcopi quoniam dicantur? 370. 5

Famulus.

Famulus Episcoporum & similium durum est damnare simonia ex eo, quod servium cum spe obtinendi à dominis beneficium, 744. 3
 Famuli talium dum tanquam finem principalem famularius sui respiciunt obtinendum à dominis beneficium, committunt simoniam. 744. 3
 Famuli talium cavere debent, ne famulentur talibus cum animo alliciendi famularum suo dominos ad conferendum beneficium. 744. 3

Feudum.

Feudum susceptum à principe laico ob militiam inde resultantem est incompatible cum Clericatu, pensione, beneficio. 643. 3
 Secus est de feudo status ecclesiastici accepto à Papâ. 643. 4 & 644. 5
 Feudum susceptum à principe laico est militia, & quidem major simplice illâ militiâ, magisqua qualificata. 643. 3
 Post feudi caducitatem recipiens canonem censetur renunciare caducitati. 599. 1
 Feudi caducitatem, dum dominus directus vivens non declarat, ejus successor eam declarare nequit. 315. 3
 Feudum in dotem filie dare potest pater carens filiis; non tamen valente hac donatione ultra vitam patris. 459
 Feuda ecclesiastica eo ipso contracto matrimonio amittuntur, nisi ex tolerantia Ecclesiæ consuetudo obtinuerit contrarium. 36. 2
 Ad feudi privationem infertur ex censuram per annum perpessione. 204. 3
 Feudi devolutione secuta per mortem naturalem feudatarii seu ex natura sine culpa subinfeudantis, cessionario non est præstanda evictio: secus, si hæc devolutio secuta ex culpa subinfeudantis. 309. 2

Fictio.

Fictio non habet aliud subiectum, quam assumptum indubitata falsitas. 18. 2
 Cum fictione concurrere veritatem etiam in civilibus est impossibile. 18. 2
 Fictio, licet intendatur contra veritatem, versatur nihilominus circa possibilia. 18. 2
 Fictio à jure inducta habetur pro veritate, quod ad juris dispositionem. 33. 4. & 345
 Fictionem meram non importat *trò censetur*. 33. 4
 Fictiones contrariantes mendacium, etiam non peccaminosum, non facile admittuntur à jure canonico. 60. 1
 Fictio tantum operatur in jure ficto, quantum veritas in casu vero. 346. 2

Fidejussor.

Fidejussoris dati in favorem primi pensionarii obligatio non perseverat, translata pensione. 609
 Fidejussoris hujus prorogatio non pendet ex voluntate pensionarii transferentis aut Papæ. 609

Fideicommissum.

Fideicommissum factum à moribundo loquelâ destitutum per natus sustinetur. 616. 3

Fiduciarius.

Fiduciarius, in cuius caput reservata pensio, potest illam transferre, vel etiam ejus cassationi validè consentire, sine consensu illius, in cuius commoditatem constituta. 661. 1
 Fiduciarium illius morte naturali vel civili non extinguitur pensio. 661. 2
 Fiduciarius, in cuius caput reservata pensio in favorem tertii, dum moriturus transfert pensionem in similem fiduciarium, translatio facti censetur à Papâ. 617
 Fiduciarium manenti tali cedi non potest à pensionario commoditas pensionis. 627. 3
 Fiduciarium cedi non potest in præjudicium illius, in cuius commodum reservata. 661. 1
 Per fiduciarium mortem an & quando cesset pensio. 661. 2 & 3

Penes fiduciarium illum an & quando censetur esse proprietarius pensionis? 661. 3
 Fiduciarium morte an & qualiter cesset obligatio schedulata, seu compensis solvendi pensionem. 661. vide v. *Pensio*.

Filius.

Filius principum conferuntur quandoque, etiam ante aetatem, plures Episcopatus. 122. 2
 Filii Regum ob claritatem generis potiore prerogativa gratiæ attollendi sunt, & suat magis utiles. 122. 1
 Filius hæreticorum an & qualiter incurran privationem beneficiorum præhabitorum, & inhabilitatem ad obtinendam? 230. 2
 Filius in Ordine ad dictam pœnam privationis & inhabilitatis non nocet, contra patrem latam sententiam constitutivalem in causa hæresis. 233
 Filius illegitimus dispensatus aliis ad pensiones qualiter habere possit pensionem patris, aut in beneficio, in quo is habet aut habuit pensionem. 522
 Filius etiam legitimus non potest succedere patri in eodem beneficio. 522. 1
 Filius illegitimus non potest habere beneficium in Ecclesiâ, in qua pater ejus habuit beneficium. 522. 1

Fœmina, Fœminium.

Fœmina reputatur vidua, & fruitur privilegiis viduarum, viro ducto in captivitatem, aut capitaliter bannito, vel damnato ad tritemes. 60. 1
 Non tamen per hoc solvitur matrimonium, aut est revivenda. 60. 1
 Fœmina in rigore habere nequit beneficium ecclesiasticum simplex, habere tamen potest beneficium in se continens dignitatem & administrationem. 330. 1. & 365
 Fœminæ visitare possunt, non tamen per seipsas, sed visitationem committendo aliis. 310. 1
 Fœminæ habere possunt Prælaturas. 330. 1
 Fœmina habens dignitatem in titulum vel administrationem potest illam resignare in favorem. 330. 2
 In fœmina locum habet Regula *de trienniali*; Item Regula *de infirmis*. 330. 2. & 336. 7
 In Fœminis quoque locum habet *Extrav. Excecrabili*, loquens de masculis habentibus incompatibilia. 336. 7
 Fœmina in favorem alterius fœminæ resignare potest suam prælaturam. 365
 Fœminium, dum sumus in materia indifferente, concipitur à masculino. 336. 7

Fornicatio.

In fornicatione locus non est privationi beneficiorum, nec ipso jure, nec per sententiam, nisi ubi auctoritas & scandalosa ex diuturna continuatione. 216. 1

Fraus.

Fraus non solet committi sine utilitate. 320. 7
 Fraus non præsumitur. 343. 1
 Fraus nemini patrocinatur. 347. 5

Fructus.

Fructus beneficii simpliciter resignati spectant ad eos, ad quos spectaret, si vacarent per obitum, nempe ad successorem. 31. 1
 Fructus in absentia perceptibiles ex beneficio acquiritur Novitio: secus est de fructibus, qui non lucrantur in absentia. 56
 Fructus an restituere teneatur, qui plura. Papâ dispensante, obtinuit beneficia, circumstantiis illis, quæ alias evacuant disordinationem, quæ est in illa pluralitate, non subsistentibus. 62. 2
 Fructus beneficiorum residentialium, etiam sint stipendia laborum, sunt tamen etiam meritorum præmia, quibus excitantur ad studia & virtutem. 66. 4
 Ex fructibus beneficii vivere quis potest, redditibus patrimonialium bonorum in alia expensis. 72
 Fructus bonorum patrimonialium sibi servare potest ordinarius titulo patrimonii, & vivere ex beneficio sibi perveniente. 72
 Fructus beneficiorum an erogare quis teneatur in usus pios, dum sufficienter vivere potest ex bonis patrimonialibus. 72
 Fructibus omnibus beneficii tenetur quis habens aliunde sustinere. 72

- sufficiencia patrimonialia succurrere proximo graviter egenti. 72
- Quod tamen, ubi non faceret, etsi peccaret, non tenetur tamen ad restitutionem. 72
- Fructus beneficiorum non amplius necessarium (in casu nempe cessantis ex post causa, ob quam habebat plura) in pios usus tenetur impedire. 80
- Fructus perceptos ex beneficiis præhabitis, non necessariis ad sustentationem, dum ea dimittere tenetur, non tenetur restituere. 81
- In fructibus beneficii in ordine ad inducendam vacationem præhabiti non computatur habere vocem in Capitulo, stallum in choro. 101
- Fructuum reservatio facta alteri non impedit, quò minus quis tenetur intra annum à pacifica possessione beneficii promoveri ad sacerdotium. 101
- Fructus beneficii, ubi pro maiore sui parte primo vel secundo anno debentur fabricæ alterive loco pio, non vacat interea præhabiti per possessionem secundam. 101
- Fructuum primi anni pars media, ut cedat fabricæ aliive piis usibus, consuetudinem permittit Trident. 101
- Fructuum beneficii præhabiti maiore parte reservatæ alteri ad vitam illius, non vacabit præhabiti, & retineri potest cum secundo, quamdiu reservatarius ille vivit. 101
- Fructus beneficii, etsi pro primo anno non obveniant beneficiario, si tamen post eius mortem eidem obveniant, ut inde solvantur eius debita aut funeralia, aut eius hæredibus, non impeditur per hoc vacatio præhabiti. 102
- Fructus, ut primo anno, vel primis duobus annis, non obveniant beneficiario, obveniant tamen ei post mortem aut eius hæredibus consuetudo vel statutum non repugnat Tridentino aut Bullæ Pii V. 103
- Repugnat tamen & facit præsumptionem simoniæ, dum dicti fructus primo anno non percepti cedunt mensæ Episcopi aut Capituli, vel inter Canonicos dividuntur, & non reservantur hæredibus defuncti. 103. & 104. 1. vide v. *Consuetudo*.
- In quo casu, an de facto post Tridentinum interea non vacet beneficium præhabiti? 104. 1
- Fructus in hoc casu, stante decreto Tridentini, quòd non percipiatur, stat penes provisorum non removeant illud impedimentum obtendendo decretum illud. 104. 1
- Fructus non percipiendi, usque dum beneficiarius sit in Ordinibus sacris, consuetudo est bona. 103
- Fructus beneficii commendati non acquirit sibi Commendatarius temporalis, sed reservat successori. 117. 2
- Fructus Episcopatus non percipiens promotus, eò quòd illi ad tempus reservati alteri, non amittit præhabita beneficium. 155. 2
- Fructus à momento commissi criminis, ob quod ipso iure irrogatur amissio beneficii, percipere nequit reus. 166. 1
- Fructibus ante sententiam distantiæ, & post delictum acquisitis non est quis privandus, dum privato beneficii non irrogatur delinquenti ipso iure. 166. 2
- Fructuum restitutionem à die commissi criminis, cui ipso iure statuitur poena privationis, vix sustinetur. 166. 2
- Fructus eo anno perceptos restituere non tenetur privatus beneficio ob non promotionem intra annum. 185. 1
- Fructus perceptos ut tenetur restituere privatus ob non gestationem habitus clericalis, requiritur sententia declaratoria, dato etiam, eam non requiri ad privationem beneficii in eo casu. 187
- Fructus primi anni, ut ab obtinente beneficium solvantur in subsidium huius vel illius Clerici, vel in communem aliquam utilitatem, lege statueri potest Papa sine ulla simonia. 190. 3
- Fructus non lucratur, qui propria auctoritate, etiam sine violentia, possessionem accipit. 194
- Fructus beneficiorum præhabitorum non sunt ipso iure restituendi post admittam simoniam, etsi illi per sententiam privati possit. 200. 6
- Ad fructus ipsos terminari debet sententia condemnatoria, & non sufficit esse privativam beneficii. 200. 6
- Fructibus ipso iure non privatur suspensus ab officio. 207. 1
- Fructibus beneficiorum an privetur, eosque lucrari nequeat existens in excommunicatione maiore, etiam occultæ, & licet id in sententia non exprimat. 207. 2
- Fructus juxta Garciam non lucratur etiam à tempore, quo excommunicato negatur injustè absolutio, etsi ad illos & damna secuta contra injustum absolutiois denegatorem habeat actionem. 207. 3
- Fructus suæ sustentationi necessarios an retinere possit excommunicatus beneficiatus. 207. 4
- Fructuum partem correspondentem suo servitio an retinere possit præstans illud sine sufficiente titulo beneficii. 207. 4
- Ex fructibus beneficii excommunicatus à tempore, quo recessit à contumacia, & absolutionem obtinere non potuit, recipere potest pro sui sustentatione. 207. 4
- Fructus amissos an post absolutionem recuperare & retinere possit excommunicatus? 207. 5
- Fructus etiam ante excommunicationem assignatos sibi percipere nequit creditor beneficiati excommunicati. 207. 6
- Fructus non amittit excommunicatus, dum alicubi sic habet consuetudo. 207. 11
- Nec iis, stante hac consuetudine, per sententiam privati potest. 207. 11
- Fructus ob excommunicationem amissos ad quem spectent, aut in quid expendendi? 207. 12
- Fructus perceptos ante sententiam facit irrevocabiliter suos homicida, nec tenetur illos post sententiam privatoriam beneficii restituere. 209. 1
- Fructuum tam perceptorum quam perceptibilium à die commissi criminis restitutio vix sustinetur in eo delicto, pro quo lata poena privationis beneficii ipso iure. 209. 1
- Fructibus beneficiorum qualiter privetur concubiniarius. 216. 4
- Fructibus beneficiorum omnium unius anni mulctatur pro prima vice blasphemus. 219
- Fructus beneficii resignati qualiter post resignationem percipere queat resignans. 246
- vide v. *Resignatio*.
- Fructus interea, dum confertur beneficium simpliciter resignatum, spectant ad legitimum successorem in beneficio. 246. 4
- Fructus beneficii resignati amplius percipere nequit resignans in favorem post factam ei intimationem expeditionum literarum in favorem resignatarii: sed neque usque ad expeditionem illam, aut illius notificationem. 246. 5
- Fructus debentur domino à die, quo is dominium rei fructiferae acquisivit. 246. 6
- Fructus pendentes vel percepti medio tempore à die præstiti & expressi consensûs ad acceptationem usque resignatarii spectant ad resignatarium. 246. 7
- Fructus conditione pendente ad quem spectent, resignantem, an resignatarium. 246. 7
- Fructus ad illud momentum usque & non ultra recipere potest resignans, quo abdicatur ab eo titulus & possessio, etsi forte non statim quaratur jus in beneficio resignatorio, ad illum tamen spectant. 246. 8
- Fructus civiles quinam dicantur. 247. 1
- Fructus civiles in resignatione simpliciter, etiam cessi ante resignationem, sed necdum à resignante percepti integri spectant ad successorem in beneficio, nisi illos expressè sibi reservare resignans. 247. 1
- Fructus tamen hi, seu jus illud & actio spectant ad hæredes in vacatione necessaria beneficiario moriente. 247. 1
- Debenturque hi fructus tunc pro rata temporis usque ad diem mortis beneficiati, etiam si terminus solutionis non advenerit, hæredibus. 247. 1
- Idem est de fructibus naturalibus & industrialibus, qui quotidie obveniunt, seu colliguntur. 247. 1
- Fructus civiles magis dicuntur obventiones quam fructus; utpote qui quotidie incipiunt deberi. 247. 1
- Fructus civiles in resignatione in favorem pro rata temporis debentur resignanti usque ad tempus acceptationis. 247. 2
- Fructus naturales & mixti qui dicantur. 247. 3
- Fructus naturales & mixti pendentes adhuc tempore mortis beneficiati non spectant ad hæredes; sed vel ad Ecclesiam, vel successorem in beneficio. 247. 3
- Fructus naturales & mixti pendentes adhuc tempore resignationis in favorem admittæ & acceptatæ integri spectant ad resignatarium. 247. 3
- Contrarium sentiente Covarruvia, nempe eos non secus ac civiles pro rata temporis dividendos inter resignantem & resignatarium. 247. 3
- Fructus tempore mortis separati à solo, quamvis necdum exacti, & in horreo reconditi, spectant ad hæredes defuncti, & non ad successorem in beneficio. 247. 4
- Fructus tempore resignationis in favorem admittæ & dati consensûs separati à solo, quamvis necdum exacti, spectant ad resignantem. 247. 4
- Fructus perceptos, dum possessor restituere cogitur pensiones,

Index rerum

- Sones, si quis solvit, computare potest. 248. 1
 Fructus interea, quò beneficium vacans providetur, in Regno Neapolitano, debentur Camera Apolt. 248. 2
 Fructus à die vacationis Episcopatù usque ad subrogationem alterius in Gallia integrè solvuntur Regi. 248. 2 & 555. 2
 Ante fructus collectos, & à solo separatos, nihil disponere potest Rector beneficii, sed reservandi successori. 251. 3
 Fructus quandoque omnes in admissione resignationis reservantur resignanti. 418. 1
 Fructus sic reservati habentur loco pensionis. 418. 2
 Fructuum reservatio non est juxta jus commune, sicutque potest à solo Papa. 418. 3
 Fructus olim non nisi ex magna causa reservabantur: & id ab Alexand. VI. restrictum ad solos Cardinales, uti & hodie à Tridentino. 419. & 483. 1
 Fructuum reservatio non conceditur in Episcopatibus, nisi detractis pro Episcopo mille ducatis. 420
 In parochialibus non nisi relictis Rectori 100. ducatis. 420
 In Abbatibus, Prioratibus non nisi Cardinalibus. 420
 Fructibus omnibus reservatis resignanti, qualiter is habeatur pro titulari? 421
 In fructuum reservatione opus non est mentionem fieri de pensione, quà jam gravatum beneficium. 422
 In fructuum omnium reservatione requiritur consensus resignantii. 423
 Fructus quandam propriam auctoritate capere possit reservatarius seu resignans. 424
 Fructus reservatos cum clausula; vel si maluerit pensionem 100. ducatorum: percipere nequit, postquam per annos aliquot pensionem illam percepisset. 425
 Fructuum media pars loco pensionis concedi solet; non tamen cum clausula percipiendi eos auctoritate propria. 426. 1. & 3. & 478.
 Fructuum pro media parte reservatio dicitur justa, si ex altera medietate vivere possit resignatarius. 426. 3
 Fructuum medietas pro vero valore competit reservatario, etsi in supplicatione, ut solet, dicatur, fructus non excedere 24. ducatos. 427
 Fructus pendentes quiaam dicantur? 428
 Fructuum reservatarius non venit nomine pensionarii. 430. 1 & 478. 1
 Fructuum reservatio est jus majus, majorèque beneficii servitutem, & quandam speciem ususfructus redolentem importat. 430. 1. vide v. *Pensio*.
 Super fructibus, etsi imponatur pensio, hi tamen sunt in simplice obligatione, non in solutione. 430. 1. & 478. 1
 Fructuum partem sibi appropriare nequit collator. 434. 3
 Fructuum coarquantorum gratia nequit in permutatione Ordinarius pinguiori beneficio imponere pensionem. 445. 1. & 2
 Fructuum reservatarius non tenetur justificare valorem narratum. 478. 1
 Fructus dicuntur subjectum, in quo residet substantia pensionis. 478. 1
 Fructus gravare, & non ipsum beneficium ut beneficium intendit Papa imponendo pensionem. 478. 1. & 579. 1 & 3.
 Fructus dicuntur pro ipsa pensione affecti & hypothecati. 478. 1. & 579. 1. & 2
 Fructuum nomine proprie nihil aliud venit, quam quod ex fundo funditur & renascitur. 478. 1
 Fructuum nomine in latiore significatione venit omne emolumentum & commodum. 478. 1
 Fructuum appellatio, in quibus quò ad obligationem statuitur pensio, non veniunt distributiones quotidiana, etsi sint ex fructibus. 478. 2
 In fructibus condemnatus non censetur condemnatus in distributionibus. 478. 2
 Fructuum nomine in materia pensionum non veniunt anniverfaria & manualia missarum. 480. 2
 Fructus loco pensionis, dum reservat Papa, semper eos expressè distinguit à distributionibus, easque excipit. 481. 2
 Qui fructus vel emolumenta reputentur in estimatione congrua. 488.
 vide v. *Congrua*.
 Fructus certus ex incertis quando constitui dicitur. 488. 1
 Fructus jurisdictionis reputantur in congrua beneficii habentis annexam administrationem cum jurisdictione. 488. 2
 Fructus beneficii à beneficio separate, & profanos efficere est solius Papae. 511. 1
- Fructus beneficii omnes unius diei amittit omitrens omnes unius diei horas. 517. 3
 Fructus seu partem pensionis correspondentem unius diei amittit omitrens regitare officium B. Virginis. 537. 3
 Fructus beneficiorum non percipiunt excommunicati. 549. 1
 Fructus, super quibus imposta pensio non percipiens titularis, regulariter num tenentur solvere pensionem? 550. 1 vide v. *Pensio*.
 Fructus quandam assignati sunt pro pensione taxationis, quandam demonstrationis gratia? 550. 5
 Fructus, quos ceteri Canonici jure accrescendi lucrantur, ob absentiam aliorum, lucrantur, seu suam singuli ex his quotam participant, non nomine alieno, sed proprio suae praebendae. 553. 1
 Fructus dicti ab aliis praesentibus participati non sunt fructus praebendarum vacantium, aut illorum absentium, 553. 1
 Fructus dum speciales nulli assignati sunt praebendis, praebenda vacans nullos fructus habet, sed illos haberet, si possessorem residentem haberet. 553. 1
 Fructus aliorum annorum subrogantur fructibus anni, pro quo non est soluta pensio, consumptis à titulari. 556. 4
 Fructus beneficii collecti tempore antecessoris obligati sunt solutioni pensionis; at ubi non existant, in illorum locum subrogantur fructus aliorum annorum. 556. 4
 Fructus beneficiorum non exacti non transeunt ad haeredes defuncti beneficiarii. 559. 2
 Fructus civiles sunt locagia ædium, census pecuniarum, &c. 560. 1
 Fructus à beneficii possessore perceptos est juris praesumptio. 578. 3
 Super fructibus beneficii creditores beneficiarii nullum jus habent, priusquam illi separati à causa sua effecti sunt de patrimonio beneficiarii. 581
 Fructus beneficii gravati pensionario affecti sunt per speciem hypothecae cum ordinae & prioritate temporis ad alios creditores. 581
 Fructus beneficii futuros ad certum tempus locare & vendere licet, nisi specialis lex prohibeat. 667. 3
 Fructus pensionis futuros, etiam ad totum vitæ suae tempus, locare, vel anticipari solutionibus vendere sine ulius Superioris auctoritate potest pensionarius. 667. 3
 Fructibus ante restitutionem ex metu resignari uti non potest resignans ante restitutionem ad illud faciendam per Judicem. 703. 3
 Fructus perceptos & consumptos num restituere teneantur permutantes redeuntis ad sua beneficia, dum alter permutantium plus altero percepit. 873
- Fundator.**
 Fundatores beneficiorum & Ecclesiarum fraudantur suo voto & voluntate, dum uni conferuntur plura beneficia. 66. 3. & 4
 Fundator constituere potest, ut beneficium à se fundatum sufficiens conferatur habenti jam aliud sufficiens, etiam dum aliàs solo jure positivo essent incompatibilia. 73. 1
 Fundator donare potest sua bona sub quacunque conditione à jure positive non reprobata. 73. 1
 Ad fundatorum seu testatorum requirementum in utroque beneficio residentiam voluntates immutandas sufficienti causa illæ evacuantis aliàs turpitudinem, quæ est in pluralitate beneficiorum. 73. 4
 Fundator statueret potest, ut habens à se fundatum, simplex etiam & non residentiale, nullum aliud consequi valeat; in quo casu ipso jure vacabit ab eo fundatum per affectationem alterius. 93
- Fundus.**
 Fundus dotalis dicitur, qui datus mulieri in dotem. 475
- Funeralia.**
 Funerarium participatio ex parochiali concessa alicui ex privilegio non amittitur, dum parochialis illa erigitur in Collegiatam. 656.
- Fur.**
 Fures ipso jure non privantur beneficiis. 231
 Furiosus, Furor, vide *Amentia*.
 Furiosus resignare nequit, nisi tempore lucidi intervalli. 321. & 2. vide v. *Resignatio*.
 Furor 231

Furor præsumitur durare, & contrarium dicenti incumbit probatio. 321. 2
 Furor non sufficiens probare, uti & in dubio præsumitur quis sanæ mentis. 321
 Furiosus non præsumitur, dum furor modico tempore duravit. 321. 2
 Furiosus habetur pro mortuo. 695
 Furioso facto constituto, revocatur procurator, modò res adhuc sit integra. 695

Gratia, vide Impetratio.

In gratiis, etiam motu proprio concessis, expresso uno vacationis modo, non veniunt alii. 5. 1
 Gratia nulla est, nisi beneficium vacet, ut narratum est. 13. 1
 Gratia pars est narrativa adeoque justificanda. 13. 1
 Gratia omnis, ejusque clausulæ restringuntur ad reservationem, dum narratus est mensis vacationis Apostolicus. 14. 1
 Gratia perficitur per signaturam supplicæ tanquam per scripturam Papæ. 19. 3
 Gratiam concessam ad petitionem alicujus reddit obreptiam & nullam taciturnitas qualitatibus de jure & stylo Curie necessariò exprimenda. 87. 1
 Idque etiam constat, Papam, etiam dictâ qualitate expressâ, concessurum fuisse gratiam. 87. 1
 Gratia, quam quis à Papa habet de obtinendo beneficio, amittitur per obreptionem beneficii incompatibilis cum illo, ad quod habetur gratis, vel etiam jus, v.g. vi collationis necdum acceptata. 128
 Gratia in forma dignum quatenus censetur perfecta, etiam ante executionem? 240. 7. & 658. 2
 Gratiam qualiter perficiat signaturâ supplicationis? 265. 1
 Gratia sine literis dicitur informis. 265. 1 & 335. 13
 Gratia à Papa signata est perfecta, sed tamen revocabiliter, donec præstetur consensus formalis à resignante in Camera Apost. 304. 1
 Gratia mox à signata supplicæ est perfecta ad effectum, ut beneficium resignatum iterum à resignatario resignari possit. 335. 13
 Gratia alicui factæ per literas de providendo de vacante resignare quis potest sine auctoritate Superioris: secus, si literæ istæ ipsam collationem contineant. 373. 1
 Gratia concessa motu proprio non debet operari ultra mentem & intentionem concedentis. 455. 1
 Gratiam, etiam motu proprio concessam, perpetuò annullat falsitas causæ. 455. 1
 Gratia solo verbo Papæ perfici dicitur. 496
 Ad gratiæ certitudinem & perfectionem non sufficit supplicatio signata, nisi sit registrata. 496
 Gratia subalternam non tollit amissionem supplicationis originalis. 496
 Gratia solâ signaturâ perficitur. 497
 Gratia in ea parte distincta & separata, in qua cessat defectus intentionis, non vitatur ex defectu intentionis contingente in altera parte gratiæ. 508. 2
 Gratia conditionalis nihil ponit in esse ante conditionis existentiam. 512. 1
 Gratia & ejus narrativa præsumuntur justificata ex lapsu longissimi temporis. 535. 3
 Gratia facta, aut fieri per executores demandata, an & qualiter re integrâ expirat morte Papæ mandatis vel concedentis? 658. 2
 Gratia de providendo alicui in forma dignum de cetero beneficio, etiam re adhuc integrâ, non expirat morte concedentis Papæ. 658. 2
 Gratia ad vacaturum incertum quandom non expirat morte Papæ ante vacationem? 658. 2
 Gratia conditionalis ante eventum conditionis jus nullum neque in re, neque ad rem tribuit. 658. 3
 Gratia fieri seu perfici dicitur non de tempore datæ; sed de tempore purificatæ conditionis. 658. 3
 Gratia conditionalis morte Papæ cam concedentis contingente ante purificatam conditionem expirat. 658. 3
 Gratia illico perfecta dicitur, quamvis executio seu effectus illius dilata ad aliud tempus. 658. 4
 Gratia impetrata ab excommunicato non valet. 839. 1

Habitus.

Habitus religioni gestatione qualiter inducatur professio tacita? 50. 3
 vide v. *Professio.*
 Habitus clericalis abjectio num ipso jure inducat pœnam privationis beneficiorum? 59. 3

Habitus clericalis non gestatio infert privationem beneficii & pensionis Eccles. vi Bullæ Sixti V. 187
 Habitus clericalis non gestationis probatio in ordine ad effectum dictæ privationis, etsi fieri possit per testes, est tamen difficillima; quia concludere debet ad abjectionem, & quodammodo ad defectum Ordinis clericalis per incesum in habitu laicali, sine rationabili causa, in locis publicis, & perpetuò frequentibus. 187
 Ex non delatione habitus clericalis perdens beneficium non hoc ipso amittit privilegium clericale & canonis, aut incurrit inhabilitatem, quò minus possit præsentari. 187
 Habitus clericalem non deferens beneficiatus tenetur in foro conscientie dimittere beneficium, & ante illam dimissionem non est absolvendus. 187
 Habitus & tonsuram clericalem non deferens privatur privilegio fori. 442. 1
 Ob habitum non delatum clericalem quando amittatur pœna? 642

Hæreditas.

Adversus hæreditatem paternam repudiatam minor obtinere potest restitutionem in integrum, etsi bona in emptores translata. 325. 4
 Hæreditatem repudiatam inter & resignantem beneficium quæ differentia? 325. 4
 Ad hæreditatem tamen repudiatam tanquam damnosam, v.g. implicitam licibus & are alieno gravatam, studio deini substituti purgatam, restitui non debet minor. 325. 5

Hæres.

Hæres ob delictum redditus indignus hæreditate quò ad favorabilia non habetur pro hærede; habetur autem pro hærede quò ad odiosa. 31. 3
 Hæres defuncti titularis pro nata temporis tenetur solvere pensionem. 556. 2
 Hæreses hi tenentur primariò & directè ad solvendas pensiones decursas, & successor non nisi in subsidium. 556. 2
 Hæreses hi prius conveniendi quàm successor. 556. 3
 Ad hæreses defuncti titularis regressum & actionem habet successor, si solverit pensionem. 556. 3
 Ad hæreses pensionarii defuncti transeunt pensiones decursæ non exactæ; non verò transit actio exigendi pensiones necdum decursas. 559. 2
 Hæres pensionarii nequit declarare incurfas pœnas ob non solutam pensionem. 593. 5
 Hæreses defuncti domini actionem non habent contra emphyteutam privandi cum feudo ob non solutam pensionem, dum dominus in vivis non declaravit contra eum hanc pœnam caducitatis. 594. 1
 In hæreses non transit possessio defuncti, sed opus novæ apprehensionis. 610. 1

Hæresis.

Ad hæresim probandam qualibet persona, etiam criminosa & aliis inhabilis, admittitur. 203. 4
 De hæresi suspectus habetur per annum infordeus in excommunicatione. 204. 3
 Ob hæresim num beneficiorum habitorem ante illam privatio incurritur ipso jure? 228
 Antequam deveniatur de facto ad privationem, opus semper est declaratoriâ hæresis. 228
 Hæresicos postulati beneficia quidem ante dictam declaratoriam impetrari possunt, non tamen ante illam tenentur dimittere possessionem. 228
 Ob hæresim solâ mente conceptam non incurritur pœna. 229. 1
 An ea incurritur ob hæresim exteriorem, sed occultam? 229. 1
 Hæresis crimen pro incurrendis pœnis non consumitur in errore contra fidem, sed in pertinacia. 229. 2
 De hæresi postulatus, si è vestigio errorem suum agnoscat sponte, non incurrit pœnas. 229. 2
 Hæresis insimulatus è vestigio respiciens, & per positentiam reincorporatus Ecclesie ante sententiam declaratoriam, non est hæreticus, & sic impeditur sententia illa declaratoria. 229. 2
 Pro hæresicos justificatione non sufficit, impetratam ex hoc capite ostendere, contra talem laram sententiam contumaciam, nisi hæresis antecedenter positivè probata fuerit. 232
 De hæresi suspectus monitus se purgare, isque mox abjurer, & absolvatur, recuperat beneficium, dum illud pendente anno collarum alteri. 232
 De

De hæresi tantum suspecti non contrahunt inhabilitatem ad beneficia & officia eccles. 526. 3

Hæreticus.

Hæreticus non admittitur ad probandam simoniam vel confidentiam. 203. 4
 Hæreticus manifestus quis dicatur. 229. 1
 Hæreticus mox, ut insimulatus, resignans jvatur regulâ de annuali: secus est, si prius post sententiam declarationem respicitur. 229. 2
 Hæreticorum receptatores & fautores comprehendit poena privationis beneficiorum ipso jure. 230. 1
 Hæreticorum filii an ipso jure privati, vel etiam privandi beneficiis ante hæresim paternam obtentis? 230. 2
 Hæreticorum filii usque ad secundam generationem (& ex femina descendentes usque ad primam) etiam illegitimi, inhabiles sunt ad omnia beneficia; secus tamen est, ubi constaret, parentes ante mortem emendatos & re-incorporatos Ecclesie. 230. 2
 Idem est de filiis receptorum & fautorum hæreticorum. 230. 2
 Hæreticus etsi quis in veritate non esset, tamen de hæresi insimulatus, & latâ contra eum sententiâ contumaciali, se non purgavit, est contra eum præsumptio juris, & subjacet poenis hæreticorum. 232
 Ad hæreticorum preces obtenta beneficia vacant ipso jure. 233
 Hæretico resignari nequit beneficium. 356. 2
 Hæretici incapaces sunt pensionis oblatæ. 526. 1
 Item eorum filii ac nepotes. 526. 2
 Non tamen suspecti tantum de hæresi. 526. 3
 Hæretici eorumque filii, nepotes &c. sunt incapaces obtinendi & retinendi pensiones ecclesiast. 629

Homagium.

Homagium propriè acceptum continet commodum temporale illius, cui præstatur. 747. 1
 Homagium præstans efficitur illius, cui præstatur, subditus & vasallus, & obligatur illi ad certa servitia. 747. 1
 Homagium in quo differat à juramento fidelitatis. 747. 1
 Homagium præstare & exigere pro beneficio obtinendo est simoniacum. 747. 1

Homicida, Homicidium.

Homicidis, ut vita donec solvatur multâ pecuniariâ, consuetudo non valet; potest tamen id in certo casu, qui Reip. præstet. 120
 Homicidium voluntarium non causat amissionem pensionis. 640
 De homicidio condemnatus, ex quo in sententia non est expressa privatio beneficii præhabiti, etiam post illam sententiam retinet jus in illo beneficio. 175
 Homicidium quatenus inducit irregularitatem, ardet à beneficiis obtinendis, & privat ipso jure exercitio seu executione Ordinis sacerdotii. 209. 1
 Homicida per sententiam privandus beneficiis. 209. 1
 Homicidium voluntarium, etiam patris, Clerici, &c. non inducit ipso jure privationem beneficiorum. 209. 1
 Homicida ad sententiam usque retinere potest beneficium, illudque resignare ante illam, quantumcunque crimen sit notorium; nec interea desinitur remedia possessio. 209. 1
 Homicida fructus ante sententiam perceptos facit irrevocabiliter suos. 209. 1
 Homicidium tamen Cardinalis omnium beneficiorum; Episcopi verò non nisi beneficiorum habitorem in ejus Ecclesia (idem est de homicidio Rectoris Ecclesie beneficiarii) inducit ipso jure. 209. 2
 Homicida resignari nequit beneficium. 356. 2
 Homicida voluntarius non est incapax pensionis. 524. 2

Horæ.

Ad horas recitandas non tenetur resignans amplius admittâ resignatione, si aliunde ad eas non obligetur. 249. 1
 Ad horas an teneatur resignans, cui omnes fructus beneficii resignati reservati sunt loco pensionis? 249. 1
 Ad horas an statim, etiam ante capram possessionem, teneatur resignarius post collationem sibi factam. 249. 2
 Ad horas an teneatur resignarius, cui reservatus merus titulus, fructibus omnibus reservatis resignanti vel alteri. 249. 2

Hospitale.

Cum hospitali non collato in titulum permutari nequit beneficium. 821. 5
 Hospitale titulum beneficiale seu beneficium esse, unde colligatur. 821. 5
 Hospitalibus unire potest Episcopus beneficia non exempta suæ diocesis. 890. 1
 Hospitalia data in titulum resignati possunt in favorem; quin & data Clericis in administrationem, 302. 1. & 2
 Hospitalia data Clericis in administrationem non sunt titulus totaliter profanus, sed ecclesiasticus, & sine simonia vendi non possunt. 302. 2
 Hospitale dari potest laico in administrationem, & taliter ei dandum potest in eum resignari. 313. 6
 Hospitalium administrationem habentes, etiam laici, non possunt eam deserere sine Episcopi licentia. 372. 2
 In hospitalibus, etiam dari solitis in administrationem laicis, locum habet publicatio. 769. 2
 Hospitalium administratores æquiparantur tutoribus & curatoribus. 769. 2
 Hospitalia in materia favorabili veniunt nomine beneficiorum. 769. 2
 In hospitalibus militant eadem rationes contentæ in Constitut. Gregor. XIII. de publicandis, 769. 2

Hypotheca, Hypothecatio.

Hypotheca mutata, non variantur census. 608. 1
 Hypotheca censuræ prohibita, prohibita alienatione. 199. 3
 Hypothecatio rerum Ecclesie sine consensu Papæ est prohibita, & nullius roboris. 199. 1. & 3
 Hypothecatio tamen illa non inducit ipso facto privationem beneficii aliisque poenas, quas inducit alienatio. 199. 3
 Hypothecam non habet pensionarius super præditi beneficii, sed solum super ejus fructibus. 556. 5. & 579. 3
 Hypotheca tacita censuræ res, cui omnia aliquid imponitur, obligata pro illo onere. 579. 1
 Hypothecam imponit dictio super prolata ab eo, qui obligare potest. 579. 1

Ignorantia.

Ignorantia juris dubii assimilatur ignorantie facti ad exequendum à poena. 294. 9
 Ignorantia inductiva privationis beneficii qualis esse debeat. 294. 9
 Ignorantia juris communis in foro externo locum non habet. 370. 3
 Ignoranti quomodo currat tempus. 787. 7
 vide v. Tempus.
 Ignorantia juris non datur in Papa. 950. 3

Illegitimus.

Illegitimus dispensatus ad Canonicatum aliudve simplex potest illud obtinere, etiam si ei annexa parochialis, 883. 3
 Illegitimus legitime factus Clericus, an citra ulteriorem dispensationem possit obtinere pensionem? 520
 Illegitimus filius de cetero dispensatus ad pensiones, qualiter obtinere possit pensionem patris, aut in beneficio, in quo pater habuit aut habet pensionem, aut quod habet aut habuit pater. 522
 vide v. Pensis.
 Cum illegitimo permutate quis nequit, etiam dum beneficium permutandum est simile illi, quod is habet. 840
 Illegitimus est incapax beneficii, factaque ei collatio est ipso jure nulla. 360. 1
 In illegitimi favorem admittâ resignatio à Papa ignorante huac defectum est nulla. 360. 1
 Illegitimus obtinere nequit beneficium in Ecclesiis, in quibus pater illius obtinuit simile vel dissimile, etiam si alius illegitimus ille dispensatus esset ad beneficia. 360. 2
 Ut illegitimo filio suo resignetur de novo resignatum à se beneficium, resignare nequit ejus pater. 360. 3

Illiteratus.

Illiterato penitus resignari nequit beneficium. 318. 4
 Illiteratus penitus est irregularis. 405. 4
 Illiterato penitus facta collatio est ipso jure nulla. 405. 4
 Cum illiterato an & quando permutari possit beneficium. 842. vide v. Permutatio.

Inme

Immemorialia.

Immemorialis præcipua vis est, quòd vigore illius allegari possit titulus melior de mundo. 93. 9
 Immemorialis requisitum essentialè est, quòd non doceatur de initio. 93. 9
 Immemoriali qualiter probetur unio beneficii. 93. 9

Immissio.

Immissio datur etiam in incorporalibus. 610. 1
 Ad immissionis effectum servit subrogatio ad possessionem. 610. 1

Impedimentum, Impeditus.

Impedimentum obtinendæ possessionis ex intrusione alterius allegare nequit provisorius, nisi doceat de diligentia pro eo removendo à se adhibita. 97. 2
 Impedimentum non præsumitur. 556. 6
 Impedito non currit tempus. 802. 1
 Impeditus non dicitur negligens. 802. 1
 Impedimentum legitimum excusat à publicatione resignationis faciendæ; quod ipsum variè limitatur. 802. 1. & 2
 Impedimenti probatio difficilis censetur. 802. 2
 Impedimentum probatur conjecturis, testibus, instrumento, arbitrio iudicis, iuramento impediti. 802. 2
 Impedimenta iusta publicationis. 803

Impetratio.

In impetratione dum necesse est facere mentionem de præhabitis, non est opus facere mentionem de unio accessorie. 883. 12
 Secus, si unio æquè principaliter. 884. 6
 Impetratio beneficii accessorie unio impeditur vi talis unionis. 883. 8
 Impetratio beneficii necdum vacantis in eventum conditionis alicujus nulla est in ordine ad tribuendum jus in re, vel etiam ad rem ad tale beneficium, nisi sub conditione, v. g. futuræ privationis. 310. 13
 In impetratione beneficii vacantis ob non factam resignationis & provisionis publicationem quid exprimendum. 809.
 Impetratio illius facta tempore dato ad publicandum est nulla, etsi postea publicatio non fiat. 809. 2
 Ab impetrante concludenter probanda non publicatio. 810
 In impetratione & supplicatione, dum fit mentio vacationis simpliciter, comprehenditur omnis modus vacationis. 4. 1
 In impetratione, utpote materia ambitiosa, non venit nomine vacationis nisi vera, & non ficta. 4. 5
 In impetratione per cessum vel decessum non comprehenditur vacatio per mortem civilem. 4. 5
 Impetratio non valet, dum beneficium non vacat modo expresso, sed alio, ubi communis est opinio, illud vacare modo vacationis expresso. 5. 3
 Ad impetrationis valorem non suffragatur alius vacandi modus vi clausulæ; seu alio quovis modo: dum datus fait dispositivè certus modus vacandi. 6. 3
 Impetratio beneficii vacantis de jure, occupati tamen adhuc per aliquem, est subrepticia, non facta mentione illius occupationis. 12
 Quod tamen intelligendum de occupatione seu possessione colorata. 12
 Impetratio tamen, etiam quòd ad substantiam gratiæ, non vitatur per taciturnitatem plenitudinis illius de facto; sed solum quòd ad partem, quæ datur Executoribus. 12
 In impetratione beneficii vacantis ob professionem narranda professio, & justificanda, & qualiter. 58.
 vide v. *Professio*.
 In impetratione beneficii Papa vult fieri mentionem præhabiti jam beneficii, etsi tenuis, & sine dicta mentione facta impetratio est subrepticia. 64. 3. & 86. 1. & 505. 2
 Secus est de impetratione sic obtenta ab alio collatore. 86. 2
 Impetratio, tamen si etiam à tali obtenta, nullus est momenti, dum de jure beneficium illud cum præhabito non est compatibile. 86. 2
 In impetratione beneficii, cui solum accessorie annectitur cura seu parochialis, curæ mentio faciendæ non est. 116
 Impetratio beneficii ob non delationem habitus clericalis est difficillima ob difficultatem probandi commissum in hoc delictum. 187
 Impetratio beneficii criminosis illo privandi in eventum privationis qualiter fiat. 310. 12
 Impetratio certo modo quæ dicatur. 310. 12

Incendiarium.

Incendiarium non privatur ipse jure beneficiis. 221

Incompatibile, Incompatibilitas.

Super incompatibilitate obtinens dispensationem exhibere tenetur eorum possessor. 90. 1
 Super incompatibilitate daram à Papa dispensationem admittere tenetur Ordinarius, eamque, dum de ejus valore oritur dubium, cognoscere nequit. 90. 2
 Incompatibilitatem habent duo beneficia non residentialia, quorum unum sufficit ad sustentationem. 91. 2
 Incompatibilitas tamen hæc orta potest ex sufficientia unius, non tam est beneficiorum quam beneficiati, cui illorum collatio interdicitur. 91. 2
 Incompatibilitatem hanc non videtur Tridentinum comprehendere, dum inducit vacationem ipso jure ex beneficiis incompatibilibus. 91. 2
 Incompatibilitatem cum beneficiis non habeat plures pensiones. 70
 Incompatibilitatem nullam cum insufficiente præhabito habet sufficiens secundò collatum; adeoque cum illo prius habito retineri potest. 91. 3
 Incompatibile ut sit beneficium à se fundatum cum quovis alio beneficio, statueri potest fundator. 93
 Incompatibilitatem inducunt beneficia manualia, dum dantur in titulum, 106
 Incompatibilitas ante omnia concludenter probanda ab impetrante vacans ob assecutionem alterius. 107
 Incompatibilitas non opponitur assecutioni secundi beneficii; sed tantum retentioni primi; hinc non impedit secundam gratiam, sive provisionem secundæ gratiæ. 108
 Incompatibilitas non est exceptio apta ad retardandum executionem literarum Apost. secundæ provisionis. 108
 Incompatibilitatem non inducunt dignitates ad certum tempus collatæ, v. g. Vicariatus Episcopi. 106
 Incompatibilia sunt etiam pure simplicia, & præscindendo à sufficientia, quæ ambo requirunt residentialiam personalem incompatibilem, sive de jure, sive de consuetudine, aut ex fundatione. 109. 1
 Incompatibilitas constituitur ex residentiali præcisa, non ex causativa. 109. 2
 Incompatibilitas num sit inter beneficia, quorum unum residentialiam requirit continuam, & dum alterius residentialiam consistunt in quotidianis distributionibus. 109. 2
 Incompatibilitatem habent beneficia duo strictè curata; non verò unum strictè, & alterum minus strictè curatum. 116
 Incompatibilitatem non habent unum strictè curatum actum, & alterum strictè curatum solo habitu. 116
 Neque duo, quorum utrique cura solum accessorie annectitur. 116
 Incompatibilitatem inducunt commendæ perpetuæ, tantum inter se, quàm quòd ad alia beneficia habita in titulum, 117. 1
 Incompatibilitatem habent duo curata, vel etiam alia residentialia, quorum unum datum in titulum, alterum in commendam perpetuam, vel etiam ambo in talem commendam data. 117. 1
 Incompatibilitatem non habent duo residentialia, etiam parochiales, unum habitum in titulum, alterum in commendam temporalem. 117. 2
 Incompatibilitatem jure divino & naturæ habent duæ dignitates, duo personatus sine cura in diversis Ecclesiis, ita ut sine dispensatione ex justa causa simul haberi nequeant. 127. 1
 Incompatibilitas hæc est primi generis, ita ut vacet ipso jure unum per assecutionem alterius. 127. 1
 Multò major est hæc incompatibilitas, si sint in eadem Ecclesia. 127. 2
 Incompatibilitatem habent duo uniformia sub eodem titulo, etiam simplicia non residentialia, insufficientia. 129
 Idque, etiam si unum eorum unitum esset æquè principaliter (secus, si solum accessorie) tertio alicui difformi existenti etiam in diversa Ecclesia. 130. 1. 2. & 3
 Incompatibilitatem inducit unio facta æquè principaliter, seu non exactiva tituli. 130. 3
 Incompatibilitatem quænam præbendæ inducant? 130. 4
 Incompatibilitatem an & quando habeant Capellanæ duæ in eadem Ecclesia. 133.
 vide v. *Capellani*.
 Incompatibilitatem non habent duo beneficia difformia ideo, quia sunt sub eodem titulo. 134. 1
 Incompatibilitatem, postquam quòd habeant, ea non est primi

Index rerum

primi generis, five non vacat unum ipso jure ob affectu-
tionem alterius. 134. 2
**Incompatibilitatem non inducit beneficium de vento, seu
 nullos habens redditus.** 137
**Ad incompatibilitatis effectum quantum beneficia censentur
 sub eodem recto?** 142.
 vide v. *Beneficium.*
**Incompatibilitatem habent cum Episcopatu beneficia alia
 inferiora, incompatibilitate hac respiciente non solum
 primum Episcopatus ingressum, sed & ejus continuatio-
 nem.** 152
**Incompatibilitatem non dicunt pensiones inter se, aut cum
 beneficiis, etsi cum beneficio constitutæ sub eodem re-
 cto. §40. 1. & 2**
Incompatibilitatem impedit unio accessoria. 88, 11
 884. 5
Secus est de unione æque principali.
**Incompatibilia aliis, dum uniantur inter se æque principa-
 liter ratione hujus unionis non sunt incompatibilia
 cum tertio aliquo.** 884. 5

Incorporatio.

Incorporatio non semper infert unionem propriè talem.
 878. 2.

Indultum.

**Indultum exigendi decimas ab ipsis etiam pensionariis con-
 cedit Papa quandoque Principibus secularibus.** 541. 5
**Indultum illud quale præjudicium creet pensionariis, &
 qualiter illos immediate obliget.** 541. 5

Infamia, Infamia.

**Infamia superveniens beneficiato num eum à beneficio de-
 jiciat.** 175.
Infami notoriè resignari nequit beneficium. 356. 3
**Infamia juris est, quæ ob crimen ab ipsa lege, aut per sen-
 tentiam Judicis infligitur.** 405. 2
**Infamia facti per publicam penitentiam & vitæ emenda-
 tionem deleri potest.** 405. 2
**Infamis facti incurritur per quodlibet mortale graviter læ-
 dens æstimationem apud prudentes.** 405. 2
**Per infamiam facti non privatur quis ante sententiam Judi-
 cis dignitate.** 405. 2
Cum infami quando nequeat permutari beneficium. 841

Infans.

**Infantes, quantum est ex natura rei & de jure communi,
 obtinere possunt pensiones Eccles.** 511. 3. & 519. 1
Infans 7 annorum num de stylo etiam capax pensionis? 519. 2
**Infans, cum quo dispensatum, ut ante septennium fieret
 Clericus, hoc ipso jam capax est pensionis.** 519. 2

Infirmus.

Infirmus quælibet præsumitur longo tempore durare.
 343. 2
**Infirmus quænam sufficiens causa petendi & dandi licen-
 tiam resignandi Episcopatum.** 405. 3
**Infirmus, ob quam Ecclesiæ minus utiles citius inducit
 parochis præceptum resignandi.** 405. 3
**Infirmus num ab Ordinario substitui possit quis, reservatâ
 infirmo pensione pro ejus alimentis?** 446.
Infirmus non cogendus ad resignandum. 405. 3
**Infirmus resignante, & ante 20 diem post resignationem
 moriente, datur tantum una vacatio beneficii, nempe
 per obitum.** 18. 2
**Infirmi, etiam mortui proximi, possunt resignare, etiam in
 favorem.** 332. 1
**Item celebrare alios actus legitimos, v. g. transigere, tes-
 tamentum condere, matrimonium contrahere,
 leges ferre, absolvere &c.** 332. 1
**Infirmorum tamen resignatio in Curia non admittitur nisi
 resignans 20. dies supervixerit.** 332. 2
De Infirmis Regula Cancell. ortum habuit à Bonifac. VIII.
 333. 1.
Regulæ hujus rationes. 333. 2
Regula hæc num sit à jure exorbitans & odiosa. 334. & 344. 4
Regula hæc comprehendit beneficia omnia. 335.
Regula hæc locum non habet in translatione pensionum.
 355. 14.
Neque comprehenduntur officia secularia Curie Rom.
Secus est de spiritualibus. 355. 15
Regula hæc comprehendit omnes resignantes. 356

**Regula hæc extendit se ad quamlibet resignationem, ces-
 sionem, depositionem beneficii.** 337.
 vide v. *Resignatio.*
**Regula hæc comprehendit annullando collationes omnes,
 seu à quocunque factas in vim resignationis, resignante
 infirmo moriente intra 20. dies.** 338.
**Regula hæc locum non habet resignante moriente post 20.
 dies à præfrito suo consensu, intra 20. tamen dies à præ-
 frito consensu resignatarii in reservationem pensionis.**
 339.
**Regula hæc num intrat, dum resignatio facta non in infir-
 mitate, sed à sano.** 341
**Regula hæc locum non habet, resignante intra 20. dies
 à resignatione defuncto morte civili.** 342
**Regula hæc intrat privando resignante, & dein intra 20.
 dies moriente.** 342.
**Ad regulæ hujus effectum à quo, & qualiter probandum,
 resignantem obiisse intra 20. dies.** 343. 1. & 2
**Regula illa cur ponat 20. dies, & qualiter hi accipiendi?
 344. vide v. *Dies.***
**Per Regulam hæc inducta vacatio num sit vera vacatio per
 obitum, an verò talis per fictionem juris tantum.** 345.
Regula hæc in Gallia non expirat morte Papæ. 348
Regulæ huic in quibus casibus derogetur? 349

Inimicitia.

**Inimicitia capitales sunt causa sufficiens resignandi Epi-
 scopatum.** 408
**Inimicitia, quæ sint capitales, remittendum Judicis arbi-
 trio.** 408
Inimicitia non præsumuntur, adeoque probandæ. 408

InforDESCENTIA.

**Ob inforDESCENTIAM in excommunicatione per annum &
 ultra non inducitur ipso jure privatio beneficiorum; po-
 test tamen quis ob inforDESCENTIAM illis privati, 204. 2
 & 3.
**InforDESCENTIA hæc operatur, ut inforDESCENS habeatur
 pro confesso vel convicto de crimine vel causa, de qua
 accusabatur.** 204. 2
**InforDESCENTIA, ut quis propter eam privetur, debet esse
 cum animi pertinacia & contempitu clavium.** 204. 3
An ultra annum expectandum tempus ulterius. 204. 3
**Ex inforDESCENTIA capite impetrans beneficium quid iusti-
 ficare debeat.** 206.
**InforDESCENTI non prodest clausula: *Teque à quibusvis. apo-
 poni solita in provisionibus Apost.*** 357. 2
**InforDESCENTI facta resignatio, etiam admissa cum dicta
 clausula, non valet.** 357. 2**

Interdictum.

**Interdictum, cui supposita terra alicujus domini, extendit-
 tur ad terram, quam dominus ille tenet de facto, & non
 de jure.** 9. 1

Intimatio.

**Intimatio revocationis fieri debet, ut procurator censetur
 validè revocatus; limitatur id ipsum.** 698. 4. & seq.
 vide v. *Resignatio.*
**Intimatio revocationis procuratoris ad resignandum qua-
 liter, & cui fieri debeat.** 698. 10. & seq.

Instrumentum.

**Instrumento probantur crimina, quoties crimen consistit
 in facto incorporato vel annexo ipsi instrumento.** 203, 3
 vide v. *Simonia.*
**Instrumentum habens sua requisita dicitur probatio pro-
 bata, & est probatio omnium perfectissima.** 203. 3
Instrumentum quondam plenè probet solutionem. 576. 3
**Instrumentum non habens subscriptionem Notarii, nec
 rogatum, nec sigillum, non est in forma probante.** 690.
**Neque valet, si in eo non est appositus locus, in quo con-
 sectum.** 680
**Instrumentum procuratorium ad resignandum in Curia
 quale esse debeat?** 690.
 vide v. *Resignatio.*
**Per instrumentorum antiquorum enunciativas legitime
 probatur unio beneficiorum.** 521. 4
**Pro instrumentorum antiquitate sufficiunt 100. vel etiam
 99. anni.** 522. 4
**Instrumenta illa antiqua loco testium deponentium de
 immemoriali succedunt.** 522
 Infirm.

ac materiarum.

Instrumentorum antiquorum cauciatiua non habent vim publicae vocis ac fama, si videntur emanasse a personis suspectis. 322. 7

Intrusio, Intrusus.

Intrusi possessio notorie est decolorata, & habetur pro vacua simpliciter. 8
 Intrusionem proprie generat scientia nullitatis tituli, dum cum ea capitur possessio. 105
 Intrusus ex quo beneficium habet & fructus percipit, solvere tenetur pensionem, & non verus beneficiarius. 248. 5 & 546.
 Intrusus tenetur ad subsidium charitativum. 248. 5
 Intrusus resignare, vel potius dimittere potest beneficium sine auctoritate Superioris. 373. 3
 Intruso in beneficio gravato pensione, modo fructus percipiat, intentari potest actio hypothecaria; non vero proprie personalis ad solvendum, 546. & 578. 2

Irregularis, Irregularitas.

Cum irregulari nequit quis permutare beneficium. 839. 2
 Irregularitas superveniens non causat amissionem pensionis, 640. & 643. 2
 Ab irregularitate non absolvitur quis per clausulam: *neque absciverit*: adjici solitam. 524. 3
 Irregularis pensionem consecutus, & ex post dispensatus, an cogat nova reservatione? 524. 5
 Irregularitas per se spectata non facit collationem beneficium aut pensionis nullam, sed ad summum illicitam; tamen tamen reddit gratiam nullam. 524. 4
 Irregularis licet incapax beneficiorum, capax tamen est pensionum. 524. 3
 Irregulares nequeunt resignare sine auctoritate Superioris. 374. 5
 Irregularitas nulla superveniens inducit ipso jure privationem beneficium. 405. 8
 Irregularitas non expressa an causet subreptionem? 524. 4
 Irregularitas inducit incapacitatem pro beneficiis obtinendis, non pro obtentis. 175. & 208
 Irregularitatem ipso facto inducit simonia confidentialis. 207. 3
 Irregularitas apta esse potest, ut Judex procedat ad privationem beneficiorum. 208. 1
 Irregularitas quid sit. 208. 1
 Irregularis aliquis, etiam Episcopus, cogi potest ad resignandum, 208. 2. & 404. 8
 Irregularis an sit incapax obtinere pensionem. 208. 3
 Irregulares in effectu exiunt sodomita. 212. 1
 Irregularitas non incurritur ob bestialitatem. 213
 Ab irregularitate non cessatur Papa absolvere, nisi id exprimat. 357. 4
 Irregulari resignari nequit beneficium. 357. 4

Judeus.

Judeus, paganus, haereticus non admittitur ad probandam simoniam. 209. 4
 Judei filio Christiano resignari potest beneficium, 361. 2
 Judeorum filios ad SS, Ordines promoveri vetuit Palus IV. 361. 2

Index.

Judicibus civilibus, vel etiam criminalibus, in causis beneficiorum ea vacantis ipso jure, vel per sententiam provideri nequeunt, neque eorum consanguineis, familiaribus, sollicitatoribus, procuratoribus a quocunque collatore. 182. 2
 Judicis de causa cognoscentis auctoritas purgat & excludit omnem suspicionem violentiae & metus. 716
 Judex ratione causae coram ipso pendens dicitur Superior. 710
 Judex competens in simonia est solus ecclesiasticus. 757
 Judex in causis ecclesiasticis nequit esse laicus. 673. 2
 Judex in cognoscendo & declarando de crimine laesae majestatis respectu Clerici non est competens nisi ecclesiasticus. 227
 Coram Judice fieri sequit resignatio. 394. 4
 Judex qualiter pro bono pacis & cessatione litis imponere possit pensionem. 445. 1. & 451. 3
 Judex non potest habere fidem de gratia Principis, nisi ex presentatione rescripti. 587. 1
 Judicis factum reputatur factum passi sententiam. 3

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

Judicis arbitrio relinquenda ea, quae a jure non sunt definita, & certa sub regula comprehendendi nequeunt.

71. 2
 Judicis arbitrio relinquitur, quod tenue, quod magnum dicatur. 71. 2
 Judicis arbitrio relinquendum, quod beneficium sufficiens ad congruam sustentationem. 71. 2
 Judex in hoc arbitrio formando ad quid attendere debeat, 71. 3
 Judex pronunciare debet privandum, & non privatum, lege jubente privati: lege vero ipsamet privante debet pronunciare super facto, cui statuta poena, & ejus sententia opus non est.
 Judicis sententia in primo casu est de essentia poenae; in secundo de essentia executionis tantum. 162. 3
 Judex in casu privationis ipso jure excederet fines, dum diceret, se ob tale delictum privare: sed solum pronunciare debet, aliquem privatum esse, ita ut actus privationis neutiquam sit illi attribuendus. 166. 3
 Pro Judice habitus communi errore populi, quod agit, habetur pro raro & firmo, dum id agit ratione officii publici. 168
 Judex in similibus non expressis quod ad poenam debet sequi eandem regulam, 169. 1
 Judici praeterea appellatio legitima, vel etiam de cetero prohibita dubitatur, procedenti, utpote destituro auctoritate, privatum & de facto resisti potest. 173. 2
 Quod tamen limitatur, ita ut resistencia illa non admittatur, nisi pro tuenda persona; non autem pro tuenda re & possessione. 173. 2
 Judex in infligenda poena privationis beneficium; dum ea non est statuta a canone, sed relicta ejus arbitrio, quomodo procedere debeat. 175
 Judex laicus nihil potest circa poenam privationis beneficium, neque quod ad cognitionem, neque quod ad condemnationem. 176
 vide v. Clericus.

Judex laicus habens indultum papale, vi cuius condemnetur per sententiam suam Clericum de crimine, pro quo sit de jure actualiter degradatus, adhuc nihil sit, quin impetrari pro actuali degradatione debeat Episcopus, & is ad eam devenire. 176. 3

Judex laicus in casu habiti indulti Apostoli non intelligitur processisse vel iudicasse quam Delegatus Apostoli & usus non sua, sed delegantis jurisdictione. 176. 3

Judice laico citra tale indultum procedente, processus est nullus, & nequit ulla justificatio delicti in eo consingi. 176. 5.

Juramentum.

Juramentum semper regularur a natura actus, super quo interponitur. 109. 1, & 723. 1
 Juramento, quo aliquis juravit, se velle residere in beneficio, alias residentiam non exigente, ea non inducitur, 109. 1

Juramentum implere non tenetur, qui juravit se resignaturum, si beneficium est titulare, & non habet aliunde vivere. 305. 8
 Juramentum non est vinculum iniquitatis, 305. 8. & 868.

Juramentum fidelitatis Clerici & Ecclesiastici praestare possunt Principi laico. 643. 2

Juramentum super actu alias prohibito reddit illum invalidum; secus, si alias actus ille sit licitus, 697. 5

Juramento firmata resignatio facta ex metu est nulla. 702. 5

A juramento tamen illo prius absolvendus resignans ad effectum, ut agere, & petere, & redire possit ad beneficium taliter resignatum, sive jurata ex metu, sive prius facta ex metu resignatio, & dein interpositum juramentum de non repetendo. 702. 5

Juramentum servandum, quoties absque animae interitu servari potest. 702. 5, & 720. & 865

Juramentum metu extortum obligat merito jure, & hinc absolutionem requirit. 702. 5 & 720. 2

Juramentum tale propriam auctoritate sperni nequit. 702. 5

Juramenti praestri super actu facto ex metu relaxatio requirit citationem partis. 702. 5

Juramenti absolutio peti potest, etsi juratum, illam non petere, 702. 5

Juramentum de non petenda absolutione a juramento est illicitum. 702. 5

d

Jura.

Index rerum

Juramentum, quod præstat in resignationibus factis in Curia de non interveniente metu aut dolo, non obstat, quò minus resignans agere possit, & audiri debeat de metu. 702. 5
 Juramentum interpositum super actu ipso jure reprobaro seu nullo est nullum, seu non obligat. 703. 1
 Juramentum metu factum super renunciatione beneficii tenet & obligat. 703. 1
 Juramentum de non repetendo beneficio resignato post spoliationem non obstat, quò minus resignans restitui possit ac debeat. 714. & 720
 Juramentum tale præsumitur extortum vi, metu, dolo; cum sequatur naturam actus, super quo interpositum. 714.
 Juramentum, quo resignans post spoliationem jurat, se non acturum spolio, valet, & impedit restitutionem. 720. 2
 Juramento non validantur conventiones rursus & simoniacæ. 723. 1
 Juramentum fidelitatis præstare resignanti vel collatoribus inferioribus Episcopo pro obtinendo beneficio, est simoniacum. 747. 2
 Juramentum tamen fidelitatis præstare Præbato inferiori aut Capitulo juxta statuta, dum accipitur beneficium, non est simoniacum. 747. 3
 Juramento impediti probatur impedimentum. 802. 2

Jurisdictio.

Jurisdictio, quamdiu delictum occultum, ob quod quis ipso jure privatus, non auferitur; vel potius ob bonum commune extraordinariè ad singulos actus conferri censetur. 168
 Jurisdictionem non delegam, sed ordinariam habet administrator constitutus à Papa, donec Episcopus attingat legitimam ætatem.

Jus.

Juxta jus canonicum, & non civile procedere debemus in materia spirituali & canonica. 60. 1
 Juxta jus civile retrotrahitur mors naturalis, etiam diu post secuta, ad horam captivitatis, captivo moriente in captivitate. 66. 1
 Injuribus incorporalibus pro eorum exercitio sufficit habere jus circa facti possessionem. 193. 8
 Jus positivum est in manibus Papæ. 726. 1
 De jure non minus est, quod jus consuetudinis, quam quod præcipit. 736. 6
 Jus non redditur Sede papali vacante. 804
 Juris ignorantia non datur in Papa. 950. 4

Jus patronatus.

Jus patronatus ideo quis non est privatus, quòd à Jure laico damnatus læsæ majestatis. 226. 2
 Juspat. Ecclesiastici non est opus fieri mentionem in resignatione in favorem. 294. 3
 Juspat. derogare nequit Ordinarius. 294. 6
 Juspat. dicit inseparabilem connexionem cum jure spirituali ipsius tituli beneficialis, & hiac circa juspat. committitur simonia. 439. 3
 Juspat. quælibet diminutio cedit in damnum Ecclesiæ, & ejus integra conservatio in illius utilitatem. 464. 3
 Juspat. laicalis (saltem ex fundatione vel donatione) facienda mentio in reservatione pensionis. 464. 4
 Juspat. propria auctoritate abdicere potest patronus. 664. 1
 Juspat. simoniacè vendens pretium acceptum non tenetur jure naturæ restituere. 755. 3
 Juspat. extinguitur unione accessoria, 885. 10
 Secus est de unione æquæ principali. 884. 3

Justitia.

Justitia distributiva attenditur in distributione; adeòq; pluralitas eorum in unum collata est contra illam. 66. 3. & 4
 Justitiæ distributiæ objectum est ratio debiti secundum proportionem meritum. 66. 4
 Ad Justitiæ distributivam spectant beneficia residentialia; non verò alia simplicia. 66. 4

Læso.

Læso magna requiritur, ut competat alicui restitutio in integrum. 325. 8
 Læso quæ dicatur magna? 325. 8
 Læso enormissima in beneficiis non datur. 325. 11

Læso enormissimè datur restitutio, etiam post 4. annos. 325. 11.

Laicus

Laicus jure communi efficitur Clericus transiens ad statum conjugatam. 42
 Laicus, ut in statu tali retineat beneficium, nemo præter Papam dispensare potest. 42
 Laicus ad accusandum vel ferendum testimonium contra Clericum non admittitur; secus tamen est in criminibus exceptis, v. g. simonia, hæresis, crimine læsæ majestatis. 203. 4
 Laicus proximè clericandus præsentari potest. 353. 1
 Laico, etiam reputato Clerico, facta resignatio est nulla. 353. 1. & 2
 Item facta laico converso vel religioso. 353. 4
 Laicus tamen conversus fruitur privilegio Canonis. 353. 4
 Coram laico fieri nequit resignatio. 379. 1
 Laicus esse aut dici nequit Superior respectu Clericorum & beneficiorum ecclesiasticorum. 379. 1
 Laicus, etsi sit patronus, vel etiam Rex aut Imperator, recipere nequit resignationes. 379. 3 & 4
 Laico ex privilegio competere potest recipere resignationes. 379. 3
 Laicus qualiter capax sit pensionis ecclesiasticæ. 379. 3
 vide v. *Pensio*.
 Laicus constitui potest ad resignandum, & ad acceptandum beneficium procurator. 674. 2
 Laicus in causis & negotiis spiritualibus, dum ei nudum mandatum ministerium, alieno nomine agit, nullo in eo jure radicato, constitui potest procurator. 674. 2
 Laicus esse nequit Judex in causis ecclesiasticis. 674. 2
 Laicus potest cognoscere in causis spiritualibus & ecclesiasticis quoties tantum controversatur questio facti, non juris. 674. 2
 Laicus potest esse executor testamenti ad pias causas. 674. 2
 Laicus nequit esse arbiter in causis ecclesiasticis. 674. 2
 Laicus nequit interesse electioni Prælati ecclesiasticæ. 674. 2
 Laicus nequit esse collector vel subcollector decimarum parochialis. 674. 2
 Laicus potest esse procurator ad permutandum. 886. 6

Legatus.

Legatus Apost. pari modo ac Episcopus dispensare, etiam ex causis iustis, acquirit pluralitatem beneficiorum, quorum unum sufficiens. 79. 3
 Legatus sufficienter jam proviso conferre potest beneficium. 92
 Legatus dispensare nequit citra speciale mandatum, ut quis præter dignitatem & præbendam habeat insuper aliud simplex in eadem Ecclesia. 139
 Legatus causam etiam inchoatam post regressum sui ex provincia finire non potest. 251. 1
 Legatus de Latere derogare nequit sine speciali ad hoc potestate ei concessa Regniæ de *infirmis*. 349. 9
 Legatus exemprorum beneficiorum resignationes recipere potest. 385. 4
 Legati de Latere resignationes puras beneficiorum provinciarum suarum recipere possunt. 385. 1
 Habent in iis potestatem instituendi & destituendi. 385. 1
 Possunt conferre beneficia omnia, & in collatione prævenire Ordinarios. 385. 2
 Possunt recipere resignationes factas permutationalis gratiæ. 385. 2
 Non tamen factas in favorem vel aliter conditionatas vi præcisè legationis. 385. 3
 Potest tamen id Legatus Avenionensis. 385. 3
 Legati de Latere, neque in genere, neque in specie date possunt alicui potestatem, ut recipiat resignationes beneficiorum, & resignata conferat idoneis. 385. 4
 Possunt tamen date facultatem recipiendi beneficiorum resignationes, & his receptis, eidem committere, ut resignata conferat idoneis. 385. 4
 Legati missi & nati vi legationis suarum non habent potestatem recipiendi resignationes, nequidem simplices. 385. 5
 Et, si forte specialiter eam haberent, non extendit se illa ad Canonicatum Cathedralium resignationes. 385. 5
 Legatus Apost. quid possit circa reservationem pensionis. 450. vide v. *Pensio*.
 Legatus de Latere idem juris habet in provincia sibi commissa, quòd Episcopus in sua diocesi. 450. 1
 Legati alii missi, dum specialem facultatem habent conferendi beneficia, ea non nisi potestate delegata conferunt. 450. 2
 Lega-

ac materiarum.

Legatus non est Ordinarius, sed delegatus in iis, quæ ei competunt ex speciali facultate sibi concessa. 450. 2
 Legatus de Latere concedere nequit facultatem transfere-
 re pensionem. 613. 2
 Legatus Apost. sine speciali ad hoc facultate nequit præ-
 lare auctoritatem redemptioni pensionis. 667. 4
 Legatus de Latere auctoritatem præbere potest permuta-
 tionibus suæ provincie. 848. 3
 Secus est de Legatis aliis, nisi id forte iis specialiter con-
 cessum. 848. 3
 Legatus in provincia sibi demandata est Ordinarius, & ju-
 risdictionem ordinariam habet non secus ac Episcopus,
 imò illo majorem. 905. 1
 Potest beneficia provincie suæ ex justa causa unire. 905. 1
 Quin & in hoc derogare juripat. ecclesiastico, non requi-
 rendo consensum patroni. 905. 1
 Legatus de Latere nequit facere uniones ad vitam, nisi ad
 hoc habeat specialem facultatem, 905. 1
 Legati alii, ex quo conferre nequeunt, nequeunt etiam u-
 nire. 905. 2
 Legatus faciens unionem, non tenetur tractare desuper cum
 Capitulo sicut Episcopus. 913
 Secus tamen est, ubi unit potestate ordinariâ, in quo casu
 eger consensu Capituli non secus ac Episcopus; contra-
 rium sentiunt alii. 915
 Legatus, dum unit beneficium spectans ad collationem Epi-
 scopi, non habet necesse hunc vocare. 920
 Legatus unicuique beneficium jurispat. etiam merè ecclesia-
 stici, tenetur requirere consensum patroni. 923. 4
 Legatus, etsi quo ad provisionem beneficiorum derogare
 possit jurip. ecclesiast. non tamen quod ad unionem, 923. 4
 Legatus dissolvere potest uniones factas ab Episcopo, uti
 & factas à Papa potestate ordinariâ; secus est de factis
 à Papa ex plenitudine potestatis. 936. 2
 Legatus dissolvere potest uniones beneficiorum exempro-
 rum. 936. 2
 Legatus est Superior beneficiorum exemptorum. 936. 2
 Legatus Apost. nomine Papæ faciens dismembrationem,
 supplet omnes sollicitates in ea aliis adhiberi debitas.
 950. 3
 Legatus de novo erigere Collegiatam, vel in eam mutare
 parochialem, aliamve Ecclesiam nequit. 964. 2
 Legatus potest regularem Ecclesiam convertere in seculari-
 rem. 964. 3
 Legatus est exemptorum Ordinarius. 964. 3

Lex.

Legis anima est ratio. 320. 9. & 346. 2
 Lex & generalis constitutionis executionem an interim
 suspendat interposita supplicatio, donec secunda iussio
 supervenerit. 370. 5
 Lex nulla scripta esse potest Papæ. 649
 Non leges, sed exempla suis successoribus imponunt prin-
 cipes. 649
 Lex non cessat, cessante, seu falsâ hinc & nunc præsumptio-
 ne, in qua fundatur lex. 746. 1
 Lex pontificia, ut liget extra Curiam, sufficit esse promul-
 gatam Romæ. 759. 2
 à Legis promulgatione obligantur ad illam subditi absen-
 tes ex eo, quod ad eorum noticiam devenierit, aut deve-
 nire poterit. 759. 2
 Lex ream, non homo occidit. 27. 4
 Lex nihil violenter agere intelligitur. 27. 4
 Lex obligat inferiorem, quamdiu ex custodia illius nihil e-
 videnter sequitur contra intentionem legislatoris. 79. 1
 Lex canonica non recepta non obligat, etsi primi non recipi-
 entes non recipiendo peccarint. 104. 2
 Idque, etiamsi continet decretum irritans, & etiamsi dero-
 get consuetudini: quin & non sit recepta per ignorantiam. 104. 2
 Lex tunc dicitur non recepta, dum à principio per majorem
 partem communiter non servatur, principe sciente &
 tolerante: vel dum eo ignorante per decennium negligi-
 tur & non admittitur; quin & citra decennium per a-
 ctus contrarios. 104. 2
 Quod lex non recepta non obliget, quando vetat quid tan-
 quam aliis malum & scandalosum, damnaque consue-
 tudinem non simpliciter, sed tanquam iniquam & irra-
 tionabilem. 104. 3
 Legibus etsi non tenetur Papa, debet tamen secundum il-
 las vivere, & astringitur lege humanitatis. 150
 Legis sententia & hominum sententia qualiter differant. 161
 vide v. Sententia.
 Lex ipso jure irrogans amissionem beneficii illam inducit
 R. P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

ab eo momento, quo in illam commissum est, notari fa-
 ctum, & non sententiam circa illud. 166. 1
 Leges statuentes, ut beneficium vacet ipso jure, non videntur
 in eo rigore receptæ, ut spontè se reus teneatur spo-
 liare. 167. 2
 Lex, etsi forte ligare non possit in conscientia, ut ipse delin-
 quens sit executor suæ pœnæ amissionis bonorum
 suorum; poterit id tamen in bonis communibus, qua-
 lia sunt beneficia, officia publica &c. 167
 Lex per verba illa: ipso facto: ipso jure: sicut in pœna ex-
 communicationis, inhabilitatis, &c. obligat ad se ha-
 bendum pro excommunicato, inhabili &c. ita etiam quod
 ad amissionem beneficiorum. 167. 3
 Lex perpetua justa est, & a nemine gravat. 173. 1
 A legis gravamine non sustinetur appellatio. 173. 1
 Leges humanæ latæ super immunitate Clericorum à Ju-
 dicio magistratûs civilis sunt juris divini relativa: non
 autem novi juris alicujus inductivæ. 176. 2
 Legis vis, quâ punit, diversa est à vi legis, quâ prohibet, &
 ab una ad aliam malè inferitur. 199. 3
 Leges pontificiæ non possunt non receptione seu non usu,
 vel contrario usu abrogari. 199. 11
 Legis tamen, etiam pontificiæ non usus, urcuq; aliàs non
 allegabilis pro evitanda dispositione, excusat pro evi-
 tanda pœna ipsius legis. 199. 11

Liber.

Libri capitulares, in quibus descripti redditus, emolumenta
 & onera beneficii, illius valorem plenè probant. 534. 6
 Ex libris Cancellariæ & Cameræ Apost. optimè probatur
 non expeditio literarum. 811. 4

Lis, Litigiosum.

Lis super possessione narrata justificanda, ut obtineatur sur-
 rogatio etiam quod ad possessionem. 308. 5
 Litis faciendâ mentio in resignatione litigiosi in favorem,
 etsi lis introducta in favorem resignantis, 308. 4
 Litis non est opus facere mentionem, si illa cœpta solum
 per citationem, 308. 4
 Lite morâ intra duos menses (vel etiam in Gallia intra an-
 num) à capta possessione, ea adhuc dicitur turbari in
 continente, seu suo limine, seu non esse pacifica in or-
 dine ad impediendam vacationem præhabiti beneficii.
 100. 1
 Lis continuè redintegratur, & ponitur in illo statu, in quo
 erat ante iudicatum, commissa restitutione. 179. 4
 Lis finitur, dum collitigantium alter cedit simpliciter lite,
 308. 2
 Lis finitur cessione non secus ac morte, vel per rem iudica-
 tam, vel per transactionem. 308. 2
 Lire pendente, litigiosum coram se resignatum conferre
 nequit Ordinarius. 308. 2
 Ad lites finiendas à jure canonico tempus certum consti-
 tutum non est; si tamen longo tempore cessatum, ea
 tanquam derelicta censetur finita. 308. 3
 Litem finitam, à qua per annos 37. vel etiam 25. aut 18. ces-
 satum, judicavit aliquando Rora. 308. 3
 Lite pendente supplicari nequit Principi ad impetrandum
 rescriptum pro obtinendo beneficio. 308. 4
 Litis faciendâ mentio in unione litigiosi, 925. 2
 Lis super unito accessorie beneficio non est lis super bene-
 ficio. 883. 14
 Lite contestatâ super ipso titulo post factam resignatio-
 nem, resignans potest continuare possessionem. 308. 6
 Item resignatarius eam capere. 308. 6
 Lis mora & lata sententia post resignationem in favorem
 mandari non potest executioni contra resignantem, nisi
 hic sustinuerit litem post resignationem, vel steterit in
 possessione. 308. 6
 Lite pendente potest quis jus suum corroborare. 308. 6
 Lite pendente potest resignatarius petere novam provisio-
 nem, vel gratiam si neutri. 308. 6
 Lis circa pensionem narranda non est in ejus translatione,
 aut facultate eam transferendi. 631
 Liti super beneficio renunciare pro pecunia est simonia-
 cum. 751. 1
 Liti super beneficio cedere propriâ auctoritate ob pecu-
 niam, pensionem, aut aliud beneficium, est simoniacum;
 secus, si fiat auctoritate Superioris. 751. 4
 Litigiosa beneficia qualiter resignari queant. 308.
 vide v. Resignatio.
 Litigiosa omnia de jure sunt reservata Papæ, quamvis hæc
 sit minus propriè reservatio. 308. 2

Index rerum

Litigiosi collatio facta à Papa motu proprio, nullà factâ mentione litis, est invalida. 308. 4
 Litigiosum beneficium, ut dicatur, non sufficit lis super possessione; cum per eam possessio, & non res, fiat litigiosa. 308. 5
 Litigiosam rem non facit lis mota coram Iudice incompetente, vel per falsam procuratorem. 308. 5
 Litigiosa res non dicitur, dum solùm incidenter litigatur de illa. 308. 5
 Litigiosum non redditur beneficium ex eo, quòd lis pendat solùm super crimine. 308. 5
 Litigiosum non est beneficium, dum lis est super sola privatione beneficii, nisi etiam sit super eo, ut adjudicetur alteri. 308. 5
 Litigiosum non efficitur beneficium, dum agitur de privatione illius per sententiam, nisi superveniat re ipsa hæc sententia, & illud alteri adjudicetur. 310. 13
 Litigiosi beneficii cessio facta propriâ auctoritate ob pecuniam, pensionem, vel aliud beneficium dandum colliganti est simoniaca. 751. 3
 Secus est, si fiat talis cessio aut pactio onerosa ad componendam litem intercedente auctoritate Superioris. 751. 4

Literæ.

Literæ aliâ subreptitiâ obtentæ, stante gratiâ perinde valere, sunt validæ, & vi illius gratiâ validantur ab initio. 798.
 Literæ Apost. resignationis exhibendæ in publicatione illius, & hæc nequaquam ante illas fieri potest. 789
 Literas collationis à possessore beneficii per 30. annos exigentis reputatur calumniola exactio. 715. 3
 Literæ non expediuntur Sede papali vacante. 804
 Literæ Apost. num necessariæ ad extinctionem pensionis per viam redemptionis; an verò sufficiat supplicatio manu Papæ signata. 669
 Literis expediendis super reservatione pensionis statutum terminum sex mensium num prorogare possint ipsi Officiales Cancellariæ. 653. 2
 Literis Apost. aut ipsius Executoris super translatione factis per Executorem opus non est; secus, si fieret translatio coram Papa. 621.
 Literas ipsius reservationis necesse non est exhiberi Executori, ut is procedat ad translationem pensionis. 619
 Literæ originales concessæ facultatis transferendi pensionem, an & qualiter exhibendæ Executori, ut is eam translationem facere queat. 618
 Literæ super reservatione pensionis sunt exhibendæ & intimandæ Executori, dum agitur de pensione exequenda. 587. 2.
 Literæ quoque super facultate pensionem transferendi sunt exhibendæ, dum agitur de facultate illa exequenda. 587. 2
 Non nisi à die præsentationis literarum Delegatus recipit exercitium jurisdictionis, etsi aliâ jurisdictionem habeat in habitu à die datæ. 587. 1
 Literæ illæ in super justificandæ cum omnibus narratis, si pensionario, qui non est in possessione, est controversia cum titulari successore, qui pensioni non consensit. 587. 2
 Literæ illæ quoque in possessorio adipiscendæ sunt exhibendæ & justificandæ. Item si sumus in possessorio recuperandæ. 587. 3
 Literarum quoque illarum productio an necessaria, & qualiter in iudicio summarissimo retineandæ. 587. 4
 Literæ ad reservationem pensionis qualiter necessariæ. 497 vide v. *Pensio*.
 Literarum gratiæ forma, & non supplicationis, est attendenda in ordine ad effectum & necessitatem justificandi. 534. 1
 Literæ reservationis pensionis nisi pensionarius intra novem menses expedierit, pensio est ipso iure nulla. 557. 2 & 585. 5. & 653. 2
 Ante literas illarum expeditionem non debetur pensio. 557. 2
 Ante literas exigere pensionem veritum est sub excommunicatione. 557. 7
 Literis reservationis expeditis ante triennium, præsentatis tamen titulari non nisi in fine tertii anni, is tenetur solvere pensionem trium annorum. 558
 Literæ illæ, quòd expediendæ sint, non introductum favore partium, sed Officialium Cancellariæ Apost. 584. 3 & 653. 2
 Literæ unionis non sunt literæ de beneficio, sed de re profana. 883. 14
 Literarum non expeditio, aut ante eas factas exactio, ut in-

ducatur nullitas pensionis, debet concludentissime probari. 557. 11
 Literas super indulto retinendi pensiones num queq; expedire tenetur promotus ad Episcopatum. 586. & 653. 1
 Literarum transumptum ex regilro Apost. fidem facit, saltem in Curia. 589. 2
 Literarum non expeditio optimè probatur ex libris Cancellariæ & Cancellariæ Apost. 811. 4
 In literis provisionis factæ ob non factam publicationem necesse est apponi clausulam: *vocatus possessore*.
 Anteliterarum Apostolicarum super provisione vel confirmatione Apost. expeditionem non consumitur vacatio Sedis Episcopalis, vel Abbatialis. 20
 Ante literarum Apost. expeditionem capiens possessionem qualiter incurrit privationem beneficiorum præhabitorum, uti & de novo obtenti. 193
 vide v. *Privatio, Possessio*.
 Literæ Apost. super provisione quando exhibentur, præsumitur earum expeditio facta in tempore pro evitando delicto. 191. 8
 In istis literis solet annotari tempus, quo eæ missæ ad plumbum. 193. 8
 Illas expeditas esse ante plumbationem est impossibile. 193. 8
 Literas Apost. falsificantes incurrit excommunicationem & privationem beneficiorum habitorum. 197
 Debent tamen prius esse de hoc crimine convicti in iudicio. 197.
 Literas alias non Apost. falsificantes d'ham privationem non incurrit; redduntur tamen inhabiles ad beneficia de novo obtinenda propter infamiam, quam hoc crimen irrogat. 197
 Literas Apost. falsificantes rei sunt læsæ Majestatis. 225. 2
 Literæ resignationis non expediendæ vi 45. *Regula Cancellariæ*, nisi hujusmodi expeditioni consenserit resignans in Camera, vel Cancell. Apost. 265. 2
 Literis his à tergo apponitur hic consensus, & nisi id fiat, literæ sunt nullæ. 266. 3
 Literæ expeditæ sine extenso illo consensu sunt ipso iure nullæ. 266. 7
 Literis illis non expeditis capi nequit possessio, multo minus fructus percipi. 266. 7
 Literæ provisionis dum reformandæ, opus non est novò consensu, consensu semel legitime præstato. 267. 1
 Post literarum illarum expeditionem potest revalidari consensus prius nulliter præstitus. 267. 2
 Literis expeditis in forma *dignum* necdum executis, dum moritur resignatarius, resignans nequit redire ad beneficium. 276
 Literis necdum expeditis fieri potest resignatio in favorem; ea tamen resignatio ægrè admittitur. 304. 1
 Literarum istarum expeditio de jure communi non requiritur; est tamen necessaria de stylo & vi Regular. Cancell. & sine illa titulus non est in suo esse perfectus. 304. 1
 Literæ illæ concessæ in Cancellaria mittuntur ad officium, ut iis apponatur plumbum. 304. 2
 Ante literas illas plumbatas fieri potest resignatio in favorem. 304. 2
 Literis de providendo de beneficio vacante resignate quis potest sine auctoritate Superioris, secus, si ipsam collationem contineant. 373. 1
 Sine literis portigi nequit pensio reservata per Papam. 496

Literatus.

Literatæ personæ majoribus & pluribus beneficiis honorandæ. 122. 2
 Literatæ personæ æquiparantur nobilibus. 122. 2

Locatio.

Locatio rerum Ecclesiæ ultra triennium nullius est roboris, induciturque vacationi seu privationem beneficii, cujus bona elocantur. 199. 1
 Triennium illud computandum non ratione anteriorum, sed ratione fructuum. 199. 10
 Locatio quando censetur facta nomine Ecclesiæ. 256. 1
 Locationi factæ nomine Ecclesiæ per antecessorem, stare tenetur Successor; secus, si ea facta nomine proprio. 255. 1. & 2
 Locationem factam per antecessorem raram habere debent omnes Administratores. 255. 1
 Locationis effectus est, ut conductor agere possit contra fidejussores & hæredes locantis ad consequendum suum interesse. 255. 3
 Locationes factæ per antipatas solutiones in præjudicium Successorum sunt nullæ, quocumque privilegio non obstant. 255. 3
 Locat.

ac materiarum.

Locus.
 Locus, in quo vacare censetur beneficium, quis? 25
 vide v. *Vacatio.*
 Locus, in quo situm beneficium, quis censetur? 142
 vide v. *Beneficium.*
 Locus, in quo solvenda pensio. 362
 vide v. *Pensio.*

Lusor.
 Lusori ludorum prohibitorum conferri aut resignari nequit beneficium curatum. 356. 2
Majestatis lese crimen, vide Crimen.
 Majestas Papæ censetur laesa, laeso Imperatore. 225. 2
 Majestatis laesa reo resignari nequit beneficium. 356. 2

Mandatum.
 Mandato dato ad resignandum non effectuato, mandans nec jus, nec possessionem amittit. 244
 Mandatum procuratorium cessat, cessante causâ mandati, item cessante interesse mandantis. 245
 Mandatum cessat morte mandantis, etiam re non integrâ, ubi non sit, qui ut successior repræsentet personam mandantis. 245. 1
 Mandatum procuratorium ad lites & negotia beneficii qualiter expiatur resignatione illius beneficii. 245
 vide v. *Resignatio.*
 Mandatum de providendo alicui in forma dignum, non expirat morte Papæ mandantis, etiâ re adhuc integrâ. 688. 2
 Mandatum ad resignandum datum per privatas litteras aum sufficit. 679
 Mandatum datum ad resignandum per scripturam publicam quale esse debet. 680
 Mandatum speciale requiritur ad resignandum. 681
 Mandari jam expediti noticiam habens procurator, ante tamen ejus actuale receptionem nequit resignare. 682
 Mandatum illud scriptum à quò recipere debet procurator. 683
 A mandato dato intra quod tempus facienda resignatio. 686
 Dum mandata duo contraria reperiuntur data eodem die, loco, rebus, Notatio, neutrum valet ad resignandum. 688
 Mandato legitimo præcedente, præsumitur facta resignatio. 692. 1
 Mandatum legitimum quando præsumatur & proberur. 692. 2
 Mandatum ad resignandum quando expiatur. 693. & seq.
 vide v. *Resignatio.*

Manzeres.
 Manzeres qui dicantur. 405. 8
 Cum Manzerebus difficilius dispensatur. 405. 8

Maritus.
 Maritus cum Uxore habitare præsumitur. 25. 8

Massa grossa.
 Massæ grossæ qualiter imponi possit pensio. 482
 vide v. *Pensio.*

Massum, vel Mansus.
 Massum, Massus, Mansus, Mansa, Mansum idem sunt, & quid significant.

Massaritium.
 Massaritium, vel Massaritia quid sit. 741. 2

Matrimonium.
 Matrimonio à beneficiato contracto in mense Apost. intrat reservatio *regula v. r. v. e.* 25. 5
 Matrimonium contractum ipso jure sine sententia, etiam declaratoria, inducit vacationem omnium beneficiorum habitorum. 36. 1. & 2
 Matrimonium contractus ipso facto beneficium pro derelicto habet. 36
 Matrimonium contractus beneficiati distinctione ecclesiastica compellendi ad relinquenda beneficia. *vi c. 1. de Cleric. conjug.* hoc est, quò ad factum seu possessionem, quia sunt injusti possessores. 36. 2
 A matrimonio contracto beneficium mox tanquam vacans imperari potest. 36. 2
 Matrimonium contracto, quæcunque dignitates & magistratus ecclesiast. amittuntur & vacant. 36. 2
 Quin & feuda ecclesiast. nisi ex tolerantia Ecclesiæ consuetudo obtinuerit contrarium. 36. 2
 Matrimonium tamen non inducit vacationem eorum, quæ Græci more suo constituta habent. 37
 Matrimonio quoque contracto, amittuntur omnia jura ad beneficia, v. g. expectativa, jus accessus & regressus, jus acquisitum electione, præsecratione &c. 38. 1
P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

Item pensiones ecclesiasticæ. 38. 2. & 645. 1
 vide v. *Pensio.*

Matrimonio tamen non amittitur dispensatio aliâs obtenta & habitans ad beneficium. 39
 Matrimonium contractum per verba de futuro, seu sponsalia non inducit beneficii vacationem, vel etiam amissionem per sententiam. 40
 Matrimonio necdum consummato, dum decedit uxor, non recuperatur beneficium amissum. 41
 Per matrimonium, etiam non consummatum, extinguitur jus in beneficio. 41
 Post matrimonium contractum, etiam cum Virgine, ut beneficiatus beneficium simplex retineat, dispensare nequit Episcopus. 42
 Post matrimonium nulliter contractum (quæcunque sit causa nullitatis) ipso jure non vacat beneficium. 43. 1
 Matrimonii nulliter attentati delictum nullibi in jure punitur pœnâ privationis beneficii ipso jure. 43. 1
 Ob matrimonium tamen nulliter contractû seu attentatum incurri pœnam privationis beneficii ipso jure sentiant alii. 43. 3
 Pœna illa inducitur ob attentationem statûs contrarii statui beneficiati. 43. 3
 Matrimonium, dum non declaratur nullum, etsi constaret impedimentum canonicum, quia habet tamen consensum, tenet merito jure, & inducit publicâ honestatem. 43. 3
 Matrimonium nulliter contractum Ecclesia ex hoc facto censet beneficium habere pro derelicto, & ideo illum tanquam transfugâ punit pœnâ amissionis beneficii. 43. 3
 Ad dictam pœnam incurrendam aliqui requirunt sententiam declaratoriam facti. 43. 4
 Ob matrimonium nulliter (inreligie ex alio capite quam defectu consensûs) contractum amittitur pensio ecclesiastica. 43. 4
 Ob matrimonium nulliter contractum cum impubere, etiam scienter, à beneficiato pubere ipso jure non amittitur beneficium. 45
 Matrimonium tale juris interpretatione resolvitur in sponsalia. 45
 Ob matrimonii attentationem non qualemcunque, sed eam solùm, quæ nullam inducit obligationem, vacant beneficia. 45
 Ob matrimonium contractum clandestinè ipso jure vacant beneficia. 46
 Pro matrimonii valore latam esse sententiam, non sufficit ad inducendam vacationem beneficiorum, dum pendet causa restitutionis in integrum. 49. 2
 In matrimonii impedimentis an & quando dispensare possit Episcopus. vide v. *Episcopus.* 79. 2
 Adversus matrimonium non restituitur minor pubes, 325. 2
 Matrimonium metu contractum cur potius ipso jure nullum, quam resignatio beneficii facta metu. 703. 1

Mensis.
 Mensis vacationis sub pœna nullitatis narrandus in omnibus gratiis beneficiis. 11
 Mensis vacationis narratio nisi verificetur, capi non potest beneficium, etiam ex clausulis generalibus. 14. 1
 Idque, etiam si non concurrat aliter provisus ab Ordinario. 14. 2
 Item, etiam si mensis expressus citra necessitatem eum exprimendi. 14. 2
 Mensem vacationis exprimere opus non est, dum beneficium aliâ, quam mensium reservatione reservatur. 14. 2
 Mensis mentionem dum facit Papa in provisione sua, id facit, ne Ordinario fiat injuria. 14. 2
 Mensis vacationis probatio debet esse plena. 14. 3
 Limitatur id ipsum. 14. 4
 Mensis, in quo obiit Comendatarius, non est attendendus. 29

Metropolitanus.
 metropolitanus recipere nequit resignationes beneficiorum existentium in diocesisibus suorum Suffraganeorum, 386
 Metropolitanus nequit unire beneficia diocesis suorum Suffraganeorum; quod tamen limitatur. 904. 1. & 2
 Metropolitanus in diocesisibus suorum Suffraganeorum nihil jurisdictionis habet, quàm quòd expressè à jure conceditur. 904. 1

Metus.
 Metus & violentiæ omnem suspensionem purgat auctoritas Judicis de causa cognoscentis. 716
 Metus adhuc allegari & probari potest, etsi quis in literis resignationis dicatur resignasse libere. 705
 Metus est instantis periculi vel futuri causâ mentis trepidatio. 205. 1
 d 3 Metus

Index rerum

Metus illatus non creditur nec praesumitur, adeoque id asserenti incumbit onus probandi. 705. 1
 Metus reputatur difficilis probationis. 705. 1
 Metus probatur per testes, magis que creditur duobus testibus de metu deponentibus, quam mille deponentibus de spontanea voluntate. 705. 2
 Metus speciem & qualitatem dicere, & de eo in specie, & non in genere, deponere debeat testes. 705. 2
 Metus quoque probatur per literas. 705. 2
 Item per conjecturas & indicia legitimè ac plenè probanda. 705. 2
 Metus probari nequit contra Judicem, dum is procedit jure; secus, si procedat de facto. 705. 2
 Metus probationem adjuvat facta protestatio, etiam clandestina, dum publicè protestari ausus non fuit. 706
 Metus in actu interveniens purgatur per hoc, quòd passus metum, per plures annos siluit non allegando metum, dum interea cessavit causa metus, secus, si ea interea duravit. 707
 Metus simplex praesentia non sufficit, ut actus dicatur metu factus, nisi de metu protestetur, quando protestatio non potest impediri. 571. 3
 Metus causa gesta sunt nulla. 698. 5
 Per metum facta constitutio procuratoris, adeoque nulliter, valet revocatio, etsi hæc necesse intimata. 698. 5 & 702. 2
 Metu extorta resignatio graviter reprobat. 701
 Metu facta resignatio, etsi juramento firmata, est nulla. 702. 1. & seq.
 Non tamen est irrita ipso jure, sed solum irritanda. 703. 1 vide v. *Resignatio*.
 Quæ metu fiunt, meto jure valent. 703. 1
 Metu facta electio est ipso jure nulla, & cur, 703. 1
 Metu contractum matrimonium est ipso jure nullum; & cur. 703. 1
 Metum inferens ad resignandum est excommunicatus, & privatur beneficiis, si quæ habet. 703. 3
 Metus annullandam reddens resignationem debet esse justus. 704. 1
 Metus justus dicitur, qui cadit in constantem virum. 704
 Metus quis hic & nuac sit justus, Judici arbitrandum relinquatur. 704. 1
 Metus justus censetur, habità ratione personarum. 704. 1
 Metus minor sufficit in senibus & literatis. 704. 1
 Metus minor est, ubi adest, quam ubi adest princeps. 704. 1
 Metus mortis & cruciatuum est justus; quod limitatur. 704. 3
 Item metus amissionis omnium vel majoris partis bonorum. 704. 4
 Metus amissionis bonorum æquiparatur metui mortis. 704. 4
 Metus inductus à præcepto comminatorio privationis dignitatis, aut carceris lato à Rege vel principe est justus. 704. 5
 Metum justum probat incarcerationio. 704. 5
 Per metum gestus in carcere actus, ut dicatur, requiritur incarcerationio injusta, & intenta ad illum actum extorquendum. 705. 5
 Metus justus respectu patris est periculum imminens filio. 704. 6
 Metus justus est periculum imminens fratri aut consanguineo. 407. 6
 Metum justum quandam inducant preces. 704. 7
 Metus reverentialis a & quando vitiet, & annullandam reddat resignationem. 704. 4

Militia.

Per miliciam sæcularem vacant ipso jure beneficia. 59. 1
 Militiæ sæcularis status incompatibilis est cum statu beneficii. 59. 1. & 644. 5
 Militiam ingressus eo ipso censetur renunciare beneficio, & illud habere pro derelicto. 59. 1
 Et hinc etsi ex integro redeat ad Clericatum, non recuperat beneficium etsi nondum collatum alteri. 59. 1
 Idque, etiam si factus miles fuit constitutus in sacris. 59. 2
 Militiæ tamen non nisi adscriptus, modò insuper militiam non sequatur, militaria sæva exerceat dimicando, non est ipso jure privatus beneficiis, nec illis tacite censetur renunciare. 59. 3
 Militia Clericis solo jure positivo ecclesiast. interdicta. 59. 3
 Militia est status incompatibilis cum Clericatu. 644. 1
 Per militiæ sæcularis assumptionem, tanquam per speciem mortis civilis, cessat pensio. 644. 1

Ampliatu id ipsum ab aliquibus variè. 644. 2
 Limitatur ab aliis. 644. 3. & 4
 Militia Papæ exhibita non est incompatibilis cum Clericatu, Ordinibus sacris, beneficiis, prælaturis, pensionibus ecclesiasticis. 644. 5
 Militia sæcularis non est incompatibilis cum pensione reservatâ alicui in stipendium pro servitio temporali, uti laico. 644. 6

Milites.

Milites S. Joannis Jerosolym. absque eo, quòd insigniti sint clericali charactere, capaces sunt pensionis Eccles. 577
 Non sunt tamen capaces pensionis impostæ super beneficio sæculari, etsi essent Clerici. 579. 1
 Milites aliorum Ordinum militarium, qui propriè Religiosi non sunt, num capaces sint pensionis istiusmodi. 579. 1
 Milites S. Jacobi, & similes viventes in conjugio, largè & minus propriè sunt Regulares. 579. 1
 Dicuntur tamen personæ ecclesiasticæ, & forum ecclesiasticum sortiuntur. 579. 1

Minor.

Minor 25. annis admittitur ad testamentum in criminalibus. 203. 4
 Minor quis dicatur? 324
 Minores, qui decimum annum non attingunt, sunt sub tutoribus. 324
 Qui annum 14. excesserunt, habent curatores. 324
 Minorum appellatione venit tam pueritia quam adolescentia. 324
 Minor excedens 14. annos potest sine curatoris consensu resignare sua beneficia. 324. 1
 Habetur in beneficiis, & causis spiritualibus, dependentibusque ab iis pro majore. 324. 1. & 325. 5
 Potest stare in judicio, agere, procuratorem constituere; quin & extra judicium actus & contractus celebrare sine curatore. 324. 1. & 325. 3.
 Potest constituere procuratorem ad resignandum, etiam absque cognitione causæ, & Judicis decreto. 324. 2
 Minor annis 14. resignare potest, sed ut resignatio teneat, debet accedere auctoritas tutorum cum cognitione causæ, & decreto Superioris. 324. 3
 Minor talis non habet administrationem Ecclesiæ, aut bonorum sine decreto Superioris. 324. 3
 Nec tenet legitimam personam, neque consensum in spiritualibus ad agendum & defendendum. 324. 3
 Minor impubes, si resignavit cum cognitione causæ & iudicio Superioris, non debet restituere; secus, si absque tutore & cognitione causæ resignavit. 325. 1
 Minor pubes, dum læsus non est in resignatione, restituendus non est in integro. 325. 2
 Minor quando dicatur in resignatione non læsus. 325. 2
 Minores factas in favorem sui resignationes publicè tenentur. 770
 Minori 14. annis ignorantis sibi collatum beneficium resignatum, currit tempus ad resignandum. 787. 1
 Minor in hoc casu non factæ publicationis non est restituendus. 787. 1
 Minori etsi detur restitutio propter lucrum perperam & incoasulto ab eo amissum, id tamen non procedit, dum tempus currit odio non facientis actum. 787. 2
 Minor talis pubes in iis, quæ spectant ad salutem, non excusatur, & non restituatur in integro, v.g. adversus matrimonium & ingressum religionis. 325. 2
 Minor pubes in resignatione facta alterius læsus est restituendus in integro, dum res adhuc integra, seu necesse collatum beneficium. 325. 3
 Minori tali inducto ab Episcopo, ut resignaret, si læsus graviter in resignatione, Episcopus debet simile ei beneficium concedere. 325. 4
 Minores graviter læsi sunt restituendi, nisi contrarium constet in jure. 325. 4
 Minori graviter læso debetur restitutio in integro, etsi res non sit amplius integra. 325. 4
 Minor adversus hæreditatem patetnam repudiatam restitutionem in integro obtinere potest, etsi bona in emptores translata. 325. 4
 Minoribus num debeatur restitutio in integro, dum agitur de lucro. 326. 5
 Minor ex eo, quòd in beneficiis habetur pro majore, & quòd sustineat personam legitimam in judicio, non impeditur petere restitutionem in integro. 326. 5
 Minor passus adversarium pacificè possidere beneficium resignatum non obtinere possit adversus lapsum triennii. 326. 6
 Minor

ac materiarum.

Minoribus concessum remedium restitutionis in integrum propter ætatis fragilitatem. 325. 7
 Minor resignans inconsulto in favorem personæ, sub cujus gubernio erat, v. g. præceptoris, restituendus. 325. 7
 Minori fundanti se in læsione incumbit illius probatio. 325. 5
 In minori datâ restitutione, an requiratur nova collatio, 325. 9
 Minori læso ad restitutionem petendam datur quadricennium integrum. 325. 11
 Minori 14. annis excedenti septennium de jure communi, non verò hodie, stante Tridentino, resignari potest beneficium, estque resignatio tali facta nulla. 362. 1
 Minor excedens 14. annos resignatum sibi beneficium acceptare potest sine curatore, reservatâ etiam resignanti pensione. 362. 3. & 4
 Minor talis qualiter aliàs consentire nequeat sine curatore in rebus sibi utilibus, ubi adjunctum est onus. 362. 4

Monachus.

Monachus est beneficium regulare simplex. 143
 Ad monachatum, ut descendat præsul, difficilius conceditur, quam ut monachus ad Episcopatum ascendant. 409. 4

Monachus, vide Religiosus, Regularis.

Monachis non licet habere locum in diversis monasteriis, quorum unum ab altero non dependet. 144. 1
 Monachi aliique Religiosi plures Prioratus vel Ecclesias curatas habere nequeunt sine Papæ dispensatione. 143
 vide v. *Regulares.*
 Monachus seu professus esse quis nequit in diversis monasteriis. 144. 2
 Monachus emitendo professionem contrahit quasi spirituale matrimonium cum hoc monasterio, eique se totum tradit. 144. 2
 De monachis quæ statuuntur jure communi, etsi odiosa, de aliis etiam regularibus Canonicis & Clericis statuta censentur, ubi in his eadem est ratio. 144. 3
 Monachus à Prælato suo, spectato jure communi, cogi nequit, ut ad aliud monasterium, etiam ejusdem Ordinis, transeat. 144. 4
 vide v. *Religiosus.*
 Monachus est inhabilis ad beneficia secularia sine dispensatione. 363

Monasterium.

Monasterium ex persona Religiosi fruitur beneficio, ad quod retinendum cum eo est dispensatum. 50. 3
 Monasterium unum dum alteri subjectum monasterio, seu ab eo dependet, potest quis sine dispensatione simul habere jus Collegii & beneficii. 144. 2
 Monasteria in parochia sibi incorporata possunt facere investiri in Vicarium, reservatâ sibi pensione. 452
 Monasterium simoniacè recipiens aliquem ad religionem non tenetur jure naturæ acceptum pretium restituere. 751. 3
 Monasteriorum diversarum Diæcesum unitorum inter se æquè principaliter Abbas confirmari debet ab utroque diocesano. 884. 3
 Monasterium, dum unum alteri existenti in alia diocesi unitum accessorie, solus Episcopus in cujus diocesi illud situm est, cui unitur habet confirmare Abbatem. 884. 3
 Monasterio alterive loco pio Episcopus unire potest beneficia, etiam secularia non exempta, item donare. 890. 1
 Non tamen parochialia & curata. 890. 2

Moneta, vide Pecunia.

Monetæ falsæ cursores efficiuntur rei læsæ majestatis, non tamen puniuntur pœnâ perduellium. 225. 1
 Nec videtur puniri privatione beneficiorum ipso jure. 226
 Moneta, sive aurea, sive argentea, habet functionem in genere suo. 563. 1
 In qua moneta solvenda pensio. 563.
 vide v. *Pensio.*
 Moneta aurea & argentea æstimatur ex moneta cuprea & minuta, & non e contra. 564. 2
 Monetæ inferioris & minutz bonitas intrinseca præsumitur deteriorata, quando aucta est æstimatio monetæ grossæ, retentâ ejus bonitate intrinsecâ. 564. 2
 Monetæ minoris intrinsecam bonitatem diminutam neganti incumbit onus id probandi. 564. 2
 Monetæ grossæ augmento contingente ex decremento bo-

nitatis intrinsecæ minoris monetæ, augmentum debetur perpetuo creditori. 564. 2
 Moneta specie ex toto sublatâ, etsi fortè adhuc reperiretur apud unum alterumve, non reputatur amplius pecunia expendibilis. 564. 3
 Moneta specie recusam & substitutam antiquæ reculas acceptare creditor prætextu bonitatis imminutz, debet idiplum probare. 564. 3
 Monetæ deterioratio non habetur in consideratione, si Princeps, qui monetam cudidictio suo cavet, debitorem in ea specie alia liberari, solvendo in illa specie nova tantumdem. 564. 3
 In moneta imaginaria v. g. torlibræ, qualiter locum quoque habeat bonitas intrinseca & extrinseca, & subjecta sit alterationi. 564. 4

Mori, Mors, vide Obitus.

Mori quis præsumitur, ubi degere solebat. 25. 8
 Morte mandantis expirat mandatum ad resignandum, etsi eâ ignoratâ à procuratore, modò res sit adhuc integra. 693. 1. 2. & 4.
 vide v. *Resignatio.*
 Mors in Ordine ad illum effectum probanda. 693. 3
 Mors quomodo probetur. 693. 3
 Mors naturalis propriè significatur, dum in materia beneficii utimur voce *decedere*. 3
 Mors civilis & naturalis, dum operantur eundem effectum, æquiparantur in favorabilibus; adeoque expresso modo vacationis per mortem naturalem venit, & vacatio per mortem civilem. 5. 2
 Morte electi vel præsentati non vacat beneficium. 17
 A morte electi vel præsentati rediintegratur totum tempus ad eligendum & præsentandum. 17
 Morte collatarii ante acceptatam ab eo collationem non vacat beneficium. 17
 Nec morte habentis mandatum simplex de providendo. 17
 Mors omnia jura solvit. 26
 Mortis nomine in jure non venit condemnatio ad mortem, neque quidquam aliud quàm interitus hominis. 27. 1
 Mors civilis non reperitur in jure, sed id nomen à magistris juris inventum ad significandam mortem fictam. 27. 1
 Mors naturalis propriè significatur per voces *obitus & decessus*. 27. 1
 Ad mortem civilem ceu fictam significandam nunquam adhibetur vox *obitus*. 27. 1
 Sub mortis vocabulo venit tamen etiam mors civilis. 27. 1
 Mortis naturalis narrativa quibus verbis concipienda ad tollendam æquivocationem. 27. 1
 Mortis nomine venit etiam mors civilis, dum exprimitur à lege; secus, si ab homine. 27. 2
 Mortis nomen simpliciter pronuntiatum à Regulis Cancell. inducentibus reservationes non clausas in corpore juris intelligendum tantum de morte naturali. 27. 2
 Mors civilis nunquam æquipollet naturali, nisi in casibus in jure exceptis: neque sub nomine mortis naturalis unquam venit mors civilis, nisi in casibus, in quibus ita expressè cautum in jure. 27. 3
 Mors naturalis etsi pluribus contingat modis, omnes tamen ii dicuntur mors naturalis, saltem largè. 27. 4
 Mors quæ naturalis, quæ violenta? 27. 4
 Mors violenta venit adhuc nomine mortis naturalis, prout hæc contra mortem civilem distinguitur. 27. 4
 Mortem naturalem obisse dicitur damnatus capite post cæcus luitonem. 27. 4
 Mors iniusta jussu magistratus in executionem legis non dicitur adhuc violenta in hoc sensu, quòd non homini, sed legi attribuitur. 27. 4
 Morte habentis solum jus in beneficio illud vacat. 28
 Morte illius ex litigantibus vacat beneficium, qui decedit in possessione, nullâ habitâ ratione, an jus bonum haberit, nec ne. 28
 Morte privati ipso jure beneficio non vacat illud; secus est de privando, dum nimirum moritur post contractum crimen ante sententiam. 30
 Morte Commendatarii perpetui non vacat beneficium. 29
 Morte possidentis manuale vacat illud. 32. 1
 Morte concedentis beneficium, etiam aliàs perpetuum, ad beneplacitum suum vacat illud. 32. 2
 Mors qualiter probetur. 34.
 vide v. *Obitus.*
 Mortem asserere est quid negativum, vivere aliquem asserere, est quid affirmativum. 34. 6
 d 4 Mor.

Index rerum

Mortem asserentibus restibus difficilius creditur, quam asserentibus aliquem vivere. 34. 6
 Mors est justificanda, etiam dum simpliciter narrata pro explanatione vacationis, & absque eo, quod gratia fundetur in tempore mortis. 34. 7
 Mortis legitima probatio non est ex antiquissimo tempore 100. annorum, sed solum presumptiva &quivoca. 34. 7
 Mors naturalis juxta jus civile per fictionem retrahitur ad horam praambulam captivitatis, ita ut tunc censetur mortuus moriens in captivitate. 60. 1
 Mors & resignatio beneficii aequiparantur. 255. 2
 Mors naturalis & civilis aequiparantur. 162. 1
 Morti civili defuncto intra 20. dies a resignatione resignante, non intrat regula de infirmis. 342
 Mors non praesumitur, ideo probanda. 343
 Mors est, dum sumus in levioribus, probetur per publicam vocem & famam, vel etiam juramentum; non tamen, dum agitur de magno alterius praesudicio. 343. 2
 Morte Papae concedentis pensionem an & qualiter caecinguatur. 656

Motus proprius, vide Clausula.

Mulier, vide Famina.

Narrativa.

Narrativa omnis est alias necessaria non esset, debet verificari, cum sit pars gratiae. 13. 1
 Narrativa facta solum debitivè non est justificanda, 13. 1
 Narrativa facta adhibito: *prout asseritur*: consideratur, ac si facta non fuisset. 13. 1
 Ad narrativam gratiae verificandam sufficit probatio facti carentis ad ministris juris. 13. 4
 Narrativa mensis vacationis, si hic est apostolicus, facit ut omnis gratia, ejusque clausulae restringatur ad reservationem. 14. 1
 Narrativa mensis vacationis justificanda, etiam si is expressus citra necessitatem. 14. 1. & 2
 Narrativa gratiae praesumitur justificata ex lapsu longissimi temporis. 535. 3
 Narrativa reservationis pensionis qualiter & quando justificanda a pensionario. 535
vide v. Pensionarius.
 Narrativa facti alieni, in qua fundat se Papa, probat, si emanavit gratia motu proprio, est adit verbum illud *ut accipimus*. 535. 4

Negativa.

Negativa probanda per eum, qui in ea se fundat, sive agendo, sive excipiendo, sive sit negativa juris, sive facti, seu qualitatatis. 811
 Negativa actus probatur per personas, per quas fieri debebat. 811
 Negativa probatur per testes, qui ex consuetudine seu communiter actum scite consueverunt, & nunc non sciunt illum gestum. 811. 2

Neophytus.

Neophytus dicitur recenter legem Christi professus. 361. 1
 Neophyto tali resignari nequit beneficium. 361. 1
 Neophytus talis promoveri nequit ad Ordines. 361. 1

Nobilis, Nobilitas.

Nobiles sunt majoribus beneficiis honestandi. 71. 3
 Ad nobilitatem sustentationem plus requiritur. 71. 7
 Nobili quàm Clerico non debetur amplior sustentatio. 71. 7
 Nobilitas ordinari potest titulo beneficii, quo potest ignobilis. 71. 7
 Nobilibus conferri possunt à Papa plura beneficia, etiam residentialia, conferunturque ea illis, non ob privatum commodum, sed ob salutem & utilitatem Ecclesiarum. 73. 4
 Nobiliores, quia potentiores, eo ipso solent esse Ecclesiis utiliores. 73. 4
 Nobilitas est causa movens, ut uni concedantur plura etiam curata, non tamen sufficit sine literaturis. 74. 1
 Nobilitas dari debet beneficium, dum inter eum & plebejum est ferè par literaturis. 74. 1
 Nobilitas generis non sufficit ad conferenda uni plurima, quorum singula aliis laicis alendis sufficientis. 74. 2

Notarius.

Notario asserenti, se fecisse publicationem resignationis cum exhibitione literarum, credendum. 794.

Notarii Apost. sive intra, sive extra curiam, recipere nequeunt resignationes, possunt tamen id nomine Superioris. 394. 3
 In eorum manibus extra curiam facta resignatio est ratiocabilis. 394. 3
 Notarius rogatus ad faciendum instrumentum, si illud perficiat, postquam ei notificatum fuerit, rogantem, puniatur ut falsarius. 698. 13

Notitia.

Notitia vacationis debet esse iadubitata, & non sufficit praesumpta ad hoc, ut consecratur clapsus terminus ad praesentandum, conferendum &c. 16

Notoreitas, Notorium.

Notorium habet vim expressionis, operaturque idem, quod expressio. 168. 1
 Pro notoreitate qualitate inducenda exigitur rei veritas justificata cum hac ipsa qualitate, quod sit notoria. 164. 1
 Notorium non est, quod simpliciter verum & manifestum; sed cujus veritas publice, adeoque majori parti populi patet: sufficit tamen ad simplex notorium facti, id gestum coram decem hominibus. 164. 2
 Notoreitas qualitas ex sola negatione inficiantis simpliciter factum dissolvitur. 167. 1
 Notorium est aliàs allegare sufficit, non tamen sufficit, dum id ipsum in dubium vocatur. 167. 2
 Notoreitatem justificandi necessitas vix in ullo casu evitari potest. 167. 2
 Notoreitas, est innotescat aliis, non est tamen per hoc adhuc cognita Judici ut Judici, ad quod necessaria est cognitio causae cum citatione partis. 167. 2
 Notoreitas, etiam si justificanda, non requiritur tamen speciale pronuntiatum super ipsa: quod ipsum distinguitur. 167. 2
 Notorium est dicatur delictum, per sententiam tamen adhuc citari debet per Judicem, ad quem spectat privatio pro spoliatione beneficii. 167. 2
 Ex notorio, ut supplet Judex, requiritur notorium aut naturae aut lege. 618. 2
 Notoreitas de facultate transferendi pensionem an & qualiter sine exhibitio literis sufficiat, ut Executor procedere possit ad translationem. 618. 2

Novitiatus, Novitius.

Novitiatus expleto, vacant in Societate praehabita beneficia à Novitio, & pensiones non vi ingressus in religionem per vota simplicia, sed vi resignationis, quae ea tunc resignare debent modo, dum ea olim retineri poterant ad professionem usque, vel vota Coadjutorum. 52
 Novitiatus consuetudo tempore sine vel cum causa producta, non vacant beneficia Novitii. 64
 Novitiatus prorogatio fit cum qualitatibus ei propriis. 55
 Novitiatus non est causa injure expressa, ob quam abscens reputari debet pro praesente in ordine ad lucrandos fructus, qui residentiam requirunt. 16
 Novitiatus ingressus resignare nequit intuitu Religionis ingrediendae, est jam admissus ad Ordinem. 346. 3
 Novitius non Clericus incapax est pensionis. 518
 Novitius gaudet privilegiis professorum, & ut talis potest eligi: id tamen intelligendum de pertinentibus ad Religionem. 518
 Novitius non Clericus dici nequit persona Eccles. 518
 Novitius est quasi Religiosus. 518
 Novitius actu ante professionem validè resignare potest beneficium, ad cuius titulum ordinatus, vel aliud etiam, si non habeat aliunde vivere. 327
 Novitius num ante illos duos menses praecedentes professionem validè renunciet beneficium non ritulare, dum aliunde habeat vivere. 328. 1. & 2
 A Novitio facta resignatio intra dictos duos menses non requirit consensum Superioris Regularis. 328. 3
 Novitius egrediens à Religione post professionem nulliter factam non recuperat beneficium. 328. 2
 Novitius retinet sua beneficia. 64
 Novitius tenet medium quandam statum inter saecularem & religiosum, quasi dubius de suo statu futuro. 64
 Novitius, si quae donavit monasterio, regrediens ad saeculum omnia donata habet ut prius, resoluta donatione. 54
 Novitius regressus ad saeculum remanet cum suis beneficiis, etiam quae sponte resignaret. 54. 1. & 328. 2
 A Novitio facta resignatio suspensa manet, donec facta professio. 54. & 327
 10

ac materiaram.

In quo casu vacat beneficium, non per professionem, sed per resignationem factam ante professionem. 54
 Novitius retinet beneficia prorogato novitiatu ultra tempus consuetum, cum, vel sine causa, 55
 Contra Novitium tamen talem tanquam illegitimè absentem agere potest Episcopus, cui subiecta illius beneficia, usque ad privationem. 54
 Novitio acquiruntur fructus beneficij, & is de iis tanquam de bonis propriis disponere potest; secus tamen est de fructibus, qui in absentia non lucrifunt, 56
 Novitii beneficium, si servitium requirit, administrari interea debet per Vicarium. 57

Nox.

Nox & dies in iure computantur pro una die, 344. 2
 De nocte factus actus fieri adhuc censetur in die. 344. 2
 De nocte fieri potest collatio & resignatio. 344. 2

Obitus.

Voce obitus propriè significatur mors naturalis, & ea nunquam adhibetur ad significandam mortem civilem. 27. 1
 Per obitum verè, an sicte num vacet beneficium, resignante moriente intra 20. dies. vide v. Vacatio.
 Per obitum resignantis quandonam vacet beneficium. 33 vide v. Vacatio.
 Obitus qualiter probandus, dum ex eo inducta & narrata vacatio. 34
 Obitus probatio semiplena sufficit, dum ejus narrativa consideratur simpliciter, & in nullius, quam, qui defunctus dicitur, cedit præjudicium. 34. 3
 Obitus probatur plenè ex confessione partis venientis ex eadem vacatione; item ex actis publicis, libro parochi vel hospitalis, item per testes referentes talia, unde mors notoriè iudicatur. 34. 5
 Obitus probatio ubi videri posset minus plena, unde possit coadiuvari & integrari. 34. 9
 Obitus probatio per famam sufficit, ubi is contigit in remota, bello, navigatione, 34. 6
 Obitus tempus, ubi in eo vis est, v. g. oritur ex eo reservatio, concludatur probandum. 35.
 Obitus contigit in mense Apost. probandum à proviso Apost. fundante gratiam in reservatione. 35
 Obitus tamen tempus probari etiam potest tunc per famam ob difficultatem alterius probationis. 35
 Obitus, etsi probetur per testes, dicentes vidisse se talem sepeliri, non tamen tempus v. g. mensis obitus. 35
 Pro obitu tempore probando permittitur est conjungere depositiones diversorum testium. 35

Obligatio.

Obligatio cameralis continet renunciationem cujuscunque remedium juris & auxilii, etiam beneficij capitis Odonatus. 548. 3
 In obligatione camerali obstringit se quis, ut possit capi, incarcerari. 548. 3
 Obligationis cameralis vis, 556. 4
 Obligatio naturalis antidotalis nata ex ipsa datione beneficij non determinat aliquod temporale, per quod compensari debeat datio beneficij. 745. 2
 Obligatio illa expletur sufficienter per hoc, quod collatorius fundet preces, seu præter quid ad gratificandum, prout ipse acceptor beneficij sponte elegerit, 745. 2
 Ultra illam obligationem naturalem antidotalem existitur aliquid, dum existitur determinatè temporale aliquid, 745. 2
 Obligatio antidotalis de præstando aliquo obsequio ad placitum recipientis beneficium de jure inest; non verò obligatio de præstando tali determinato obsequio. 744. 3
 Obligationem illam antidotalem naturalem impleturum se quis promittere potest, non contrahendo ex illa promissione obligationem novam ultra illam naturalem antidotalem, 744. 3

Observantia.

Observantia longissimi temporis requiritur ad ea, quæ vehementer juris resistentiam habeat. 461.
 Observantia præscripta 30. annorum requiritur, ut pensio statuta in tali moneta solvi possit in alia, 563. 3

Officium.

Officia singula singulis conferenda. 143

Officia Ecclesiastica, dum sunt beneficia, resignari possunt. 284.
 Officia secularia Curie Rom. non comprehenduntur Regula de infirmis; secus est de officiis spiritualibus. 335. 15.
 Officium seculare incompatible cum Clericatu num inducat amissionem pensionis. 643
 Officia in domo & habitu pro emolumentis & præmientiis possident quodq; viri nobiles & magnates, etsi ipsi inepti ad exercitiu, vel hoc etià ipsi indignum. 643. 2
 Ex officii secularis susceptione non resultat necessarid omnimoda illa incompatibilitas cum statu clericali, ex qua oritur dimissionis Clericatus præsumptio. 644. 1

Onera.

Onera ordinaria & extraordinaria solita imponi fructibus beneficij an & quando pro rata pensionis solvere teneatur pensionarius. 541 vide v. Pensionarius.
 Onera contra juris prohibitionem imposita per principes laicos an solvere teneatur pensionarius. 542
 Onera fructibus beneficij imposita solvere num teneatur excommunicatus, nullo ob excommunicationem percipiens fructus. 549
 Onera imposita beneficiis à quo solvenda pro tempore vacationis illorum. 552. & 553
 Onera singularia ex natura sua adhaerentia præbendæ tempore vacationis solvenda à Capitulo. 553. 3
 Onera inherentia beneficio pergunt illud officere, dum vi permutationis obvenit alteri. 863

Optatio, Optare.

Optandi jus ratione antiquitatis non recuperat regrediens ad beneficium cum nova collatione. 275. 5
 Optari solita resignari possunt, etiam in favorem. 292. 1
 Optandi consuetudo cessat, tali resignatione admissa. 292. 1
 Optandi consuetudo non habet locum in reservatis Papæ. 292. 1
 Optandi juri vel consuetudini num necesse sit derogare expressè in provisionibus Apost. 292. 1
 Optari solita possunt permutari. 292. 2

Oratorium.

Oratoria resignari possunt. 288
 Oratoria sunt beneficia. 288

Ordinarius.

In Ordinarium rescriptis & concessionibus num expresso uno vacationis modo veniant & alii. 5. 1
 In Ordinariis locum non habet subreptio. 5. 1
 Ab Ordinario provisos, secusà reservatione, opus non habet, nisi probare anterioritatem suæ collationis. 15. 2
 Ordinarius admittere tenetur dispensationem papalem super pluralitate & incompatibilitate beneficiorum, eamque cognoscere nequit, orto super ejus valore dubio. 90. 2
 Ordinario tamen per talem dispositionem non admittitur potestas & obligatio compellendi tales dispensatos ad ea ritè administranda. 90. 2
 Ordinarii recipere possunt resignationes simplices reservationum, non tamen permutationes eorum, 295. 1. & 2. & 387. 3
 Ordinarii qualiter recipere possint resignationes beneficiorum jurisp. 295
 Ordinarii qualiter recipere possint resignationes electivorum, 295.
 vide v. Resignatio.
 Ordinarius exemptorum, hoc est soli Papæ subjectorum, resignationes, etiam simplices, nequit recipere, 297
 Ordinarius recipere potest resignationem litigiosi lite pendente, non tamen illud resignatum conferre. 308. 2
 Ordinarius subrogare nequit aliquem in locum cedentis vel decedentis lite pendente. 308. 2
 Ordinarius reservatum coram se resignatum conferre nequit. 308. 2
 Coram Ordinario resignare nequeunt exempti. 311
 Ordinarii minus decipi possunt in provisione beneficiorum quam Papa. 337. 3
 Coram Ordinariis ab infirmo facta resignatio subiacet Regula de infirmis. 337. 3
 Ordinarius num liberè conferre possit beneficium vacans per obitum resignantis morientis intra 20. dies, dum resignatio facta coram Papa. 346.
 Ord.

Index rerum

- Ordinarii consensus necessarius, ut quis à sua ad aliam Ecclesiam transeat. 375. 2
- Ordinarius sciens talis Prælati discessum, & non contradicens, neq; intra sex menses revocans, censetur illum habere ratum. 375. 2
- Ordinarii per Papam concessa potestas conferendi alteris mensibus cumulativè, non privativè. 381. 2
- Ordinarius nomine venit, qui jurisdictionem quasi Episcopalem in aliqua Ecclesia vel territorio habent. 383. 2
- Ordinarii nomine venit administrator, quem Papa statuit, donec Episcopus legitimam ætatem stringat: item Vicarius, quem quandoque statuit Papa, donec causa Episcopi decidatur. 389. 3
- Ordinarius quid possit circa reservationem pensionis, 444 & seq. vide v. *Pensio*.
- Ordinarii nomine quis veniat, dum ad exequendam pensionis translationem denominatus est Ordinarius. 617. 3
- Ordo.*
- Ob Ordines sacros, in quibus erat beneficiatus, matrimonium contractum nulliter inducit ipso jure vacationem beneficiorum, 46
- Ad Ordines ejusdem beneficii titulo promoveri potest nobilis, quo ignobilis: nec requiritur in ordine ad hunc effectum amplior pro nobili sustentatio, 71. 7
- Ad Ordines malè promoti suspensi sunt ab eorum exercitio, & nequeunt ad alios Ordines ascendere.
- Ad Ordines malè promoti dum in iis ministrare præsumunt, qualiter vacent eorum beneficia. 198
- Ad Ordines minores non opus est titulo. 306. 3
- Ad Ordines factos qualiter quis promoveri possit titulo pensionis. 441
- Ad Ordines nemo promoveendus, etsi idoneis moribus, scientiâ, ætate, nisi habeat beneficium. 441
- Pactum, Pactatio.*
- Pactum, quo resignans post spoliationem pacifcitur, se non actutum spolio, valet. 720
- Pactum post furtum, ne furti agatur, & ne sblatum restituarur, est firmum. 720
- Pactum de non agendo possessorio, seu de non molestando, intelligitur tam de molestia juris quàm facti. 720. 3
- Pacta, quæ sunt contra bonos mores, sunt nulla ipso facto. 720. 3
- Item, quæ præstant materiam delinquendi. 720. 3
- Pactum de non agendo spolio factum ante spoliationem est nullum, eoque non obitante, facienda restitutio. 720. 3
- Pactum de non agendo possessorio, seu de non molestando post spoliationem concernit possessorium. 720. 2
- Pacta purgantur à simonia auctoritate Papæ, & qualiter. 726. 1. & 2
- Pacta circa beneficalia, ut purgentur à simonia auctoritate Papæ, quænam requirantur. 726. 4
- Pactatio omnis in spiritualibus est prohibita ob simoniam vitandam. 727. 1
- Pactio omnis, quæ fit circa spiritualia, aut spiritualibus annexa, est simonia. 736. 7. & 752. 1
- Pactationes iniustas à se in commodum proprium etsi approbare nequeat Episcopus, potest tamen eas approbare à se iniustas in utilitatem Ecclesiæ, & bonum ejus regimen, 736. 7
- Pactiones super permutatione perficienda auctoritate Superioris non sunt illicitæ. 868
- Papa.*
- Papa supponit beneficium vacare tam de jure quàm de facto, dum ei facienti gratiam narratur vacatio. 4. 4
- Papa faciens alicui gratiam nulli alteri intendit præjudicare, etiam in possessione. 4. 4
- Papa dum motu proprio providet, num expresso uno vacationis modo veniant & alii non expressi. 5. 1
- Papæ intentionem in concessione gratiæ non restringi ad solum modum vacandi expressum, unde colligatur, 5. 4
- Papa etsi in beneficalibus habeat plenissimam potestatem, habet tamen liberiores in beneficio vacante quàm plenus. 9. 2.
- Papa tanquam Princeps optimus ex scripto suo jus cuique suum integrè servare vult, nec cuiquam præbere animam captandi mortem alterius. 10. 1
- Papa, dum ei narratur devolutio, intelligit beneficium vacare de jure. 10. 4
- Papa, dum in literis facit mentionem de mense vacationis, id facit, ne Ordinario fiat injuria. 14. 2
- Papa facere potest, ut resignante moriente intra 20 dies, beneficium censetur vacare per obitum, habetque se, ac si nulla facta resignatio. 33. 3
- Papa quò ad habenda plura simul beneficia, quorum quolibet sufficiens ad sustentationem, sine causa dispensans, invalidè coram Deo dispensat: dispensat tamen etiam in hoc casu valdè quò ad penas talibus statutas à jure humano. 67. 1
- Papa narranti plura beneficia simplicia solet alia intus concedere abique eo, quò ad admittatur decretum de dimittendo. 67. 3
- Papa amico suo, ut ei ob accepta ante Papatum ab eo beneficia se gratum exhibeat, conferre potest plura beneficia ecclesiastica. 77. 2
- Papæ liberalitas est causa sufficiens dispensandi contra jus, adeoque ut uni plura conferre possit beneficia. 78
- A papa commissum peccatum in provisione beneficiorum & dispensatione turpe est præsumere, etsi causa sufficiens dispensandi ignoretur. 83. 3
- Papa conferens habenti jam aliud de novo beneficium cum potestate illud prius habitum retinendi, præsumit nullum ex iis esse sufficiens ad sustentationem. 84
- Papæ sciente & tolerante, aliquem habere, seu promoveri sine dispensatione ad plura beneficia, ea adhuc bona contentiâ retineri nequeunt. 87
- Papa etsi motu proprio aliquid non emendet, id tamen non approbat per hoc. 87
- Papa ex causa justa dispensans super pluralitate beneficiorum, debet expressè derogare Tridentino. 89
- Papæ ligantur manus à decreto concilii irritante, quando de expressa derogatione non constat. 89
- Papa num validè dispense sine justa causa, ut quis habeat beneficium curatum in titulum, & alterum in commendam perpetuam. 118
- Papa validè dispensare nequit sine urgente causa, ut quis duo curata habeat in titulum. 119
- Papa solus ex justa causa dispensare in hoc potest. 120
- Papæ dispensatione & privilegio obtineri potest, ut quis in curato non residere personaliter, modò id per Vicarium idoneum administret. 121
- Papam retinere præhabita beneficia & pensiones est inhonestum, nec caret scandalo. 150
- Papa est Episcopus. 150
- Papa etsi solutus sit legibus, debet tamen secundum illas vivere, & attingitur lege humanitatis. 150
- Papa, nisi aliud dicatur, censetur iuri communi. 150
- Papa dispensare quandoque solet, ut in Episcopum promovetur præhabita retineat, & nova acquirat, maximeque per hanc dispensationem eadem illi beneficia affecta. 153
- Ex Papæ communitate robur sumere nequit concludere, ut Magistratus civilis cognoscat de criminibus Clericorum. 176. 2
- Papa præceptum illud divinum morale, ex quo nascitur illa Clericorum prærogativa in totum tollere nequit. 176. 2
- Ex Papæ tamen privilegio ob iustissimam causam potest concedi Principi alicui seculari, ut de certis criminibus Clericorum per suos iudices cognoscat. 176. 2
- In quo casu Judex laicus intelligitur procedere vel iudicare ut Delegatus Apostoli, non suâ, sed delegantis, usus jurisdictione. 176. 3
- Papa restituere plenariè potest privatam beneficium, resolvendo effectum privationis præcedentis usque ab illius principio, etiam respectu possessionis. 180. 2
- Papæ majestas læsa censetur læsa Imperatore. 221. 2
- Papa Papatui resignare potest. 280
- vide v. Resignatio.*
- Papæ non creditur, dum agitur de præjudicio tertii. 310. 11
- Papa quæcumque dando potestatem contra se, & veluti ligando se, majorem tamen retinet penes se ad eam iterum cassandam. 310. 10
- Papa an & qualiter derogare censetur Regule Cancell. de beneficiis vacaturis per promotionem. 310. 10
- Papæ presentia & scientia purgat omnem suspensionem. 335. 12
- Papæ prohibetur in mortis articulo constituere sibi successorem, & sic in eo locum non habet regula de infirmis. 336. 2
- Papæ manus applicatio non sortita effectum non inducit affectionem. 346. 1
- Papæ, qui sub conditione fecit gratiam, mors non impedit, quò minus, conditione impletâ, jus acquiratur. 354
- Papa

ac materiarum.

Papa est, qui jus transferentis pensionem, & resignantis beneficium extinguit, ac novum creat. 354
 Papa respectu quorumcumque beneficiorum competit potestatis recipiendi resignationes. 380. 1
 Papa plenissima in beneficiis habet potestatem. 380. 1
 Papa in his, quae sunt juris positivi, dispensare potest sine causa. 399. 2
 Coram papa facta resignatio an & qualiter requiritur causam. 399. 2
 Papa num ex causa aliqua cogi possit ad renuntiandum. 40. 3
 Papa sine legitima causa imponere nequit pensionem, & sine ea impositam revocare tenetur. 443. 2
 Potest id tamen valide sine causa legitima, & pensionarius eam securè retinere. 443. 3
 Papa an & qualiter pensionem reservare solet sine legitima causa. 443. 3
 Papa regulariter non assignat pensionem sine causa alicujus expresse. 443. 5
 Papa an & qualiter solet confirmare reservationem factam ab Ordinario. 448
 Papa an & qualiter pensionem reservare solet sine consensu beneficiarii. 456
 vide v. *Pensio*
 Papa qualiter imponere solet aut possit pensionem beneficiis, nisi per non requiritur consensu Patroni. 465
 vide v. *Pensio*
 Papa qualiter possit aut solet pensionem gravare Episcopatus. 466
 Papa potest parochialibus, aliisque curatis, etiam tenuis valoris, imponere pensionem propriè talem. 467. 2
 Papa preventivè dispensando seu renovando effectus juris alius ex actu aliquo resultatos, v. g. irregularitatem, censetur ab illo actu eam poenam removere. 615
 Papa sic preventivè dispensando cum Clerico retinet Clericum etiam post conjugium & bigamiam in statu Ecclesiasticitatis, adeo què capacem reddit obtinendi pensionem abique eo, quòd hæc jam ei constitui debeat in statualcalitatis. 516. 3
 Papa sic preventivè dispensando non removel factum, sed effectum juris à quo procedit defectus, & sic realiter cum effectu suspendit jus positivum, v. ejus intraturus erat ille defectus, postea tali actu. 516. 5
 Papa auctoritas in transferendo pensiones, concedendoque potestatem eas transferendi est inadubitata. 643. 1
 Papa lex nulla scripta esse potest. 649
 Papa concedente pensionem in oriente, qualiter extirret pensio ab eo concessa. 658
 Papa auctoritas & beneplacitum à resignatione facta suo certa satisfactione tollit simoniam. 726. 1
 Papa, dum interponit auctoritatem suam super pactis alioqui illicitis & simoniis privatorum inter se, ex sola sua intentione separat quiddam est spirituale à temporali, & temporale commedam cum temporali coequat. 726. 2
 Papa ad approbanda istiusmodi pacta alioquin simoniaca non movetur ullo affectu proprio, sed iustis partium precibus & rationibus. 726. 2
 Papa subiecit omne jus humanum. 726. 1. & 2
 Papa impossibile est impingere simoniam, sed solum simplex peccatum scandali ex defectu iustae causae. 726. 2
 Papa, aut sua auctoritate purget pacta circa beneficia à simonia duo requiruntur. 726. 4
 Papa solus cathedrales duas inter se unire potest, & què principaliter, aut etiam accessorie. 896. 2
 Papa solus primas dignitates in cathedralibus, & principales in collegiatis unire potest. 897.
 Papa quod confirmavit, sine ejus licentia retractari nequit. 927.
 Papa confirmans concessiones factas ab inferioribus, semper illis aliquod robur adjicit. 927
 Ad papam cur recurritur pro unione faciendâ. 927
 In papa non datur ignorantia juris. 930. 3
 Papa censetur habere omnia jura in scripto pectoris. 930. 3
 Papa solus est parochialem vel collegiatam mutare in cathedralem, vel etiam cathedralem in metropolitanam. 964. 1
 Papa solus est creare & extinguerè Episcopatus. 964

Papatus.

Ad papatum promoti omnia beneficia vacant, & pensiones, amittuntur. 190
 Papatus resignari potest, etiam per procuratorem, non tamen licite sine rationabili causâ; valore hujus resigna-

tionis non pendente à ratihabitione & acceptatione Beneficium. 280
 Papatus resignari potest sine causa validè, non licite. 403
 Ad papatum promotione non extinguitur præhabita à tali promotore pensio. 649
 Papatus resignari potest etiam per procuratorem. 672. 3

Parochialis. Parochia.

Parochialibus per Episcopum uniti possunt aliae parochiales, & simplicia non residentialia: non tamen dignitates aut canonicatus. 894
 Parochiales, dum hodie dum passim videntur unitæ & incorporatæ monasteriis & collegiis, eas uniones factas vel ante Tridentinum per Episcopos, vel post illud per papam, credendum est. 890. 2
 Parochiales, quæ certos limites non habent, sed solum certum populum, & per certas familias distinguuntur, non sunt propriè parochiales, sunt tamen propriè beneficium parochiale. 890. 2
 Parochialem habens unitam suo canonicatu potest obtinere in super aliud curatum in titulum. 883. 11
 Parochialis etsi accessorie unita simplici induat hujus naturam, non tamen ita alterat statum, quis in ea more solito, nempe per vicarium, inserviri debeat. 883. 2
 Parochialis habitu tantum talis quæ? 116
 Parochialis accessorie annexa dignitati vel canonicatu dicitur esse suppressa, & dignitas illa simplex beneficium. 116.
 Parochialis accessorie unita alteri sortitur naturam & conditiones istius principalis. 116. & 130. 4
 Parochiales duæ simul haberi possunt, una in titulum, altera in commendam temporalem. 117. 2
 Parochiales duæ conferti possunt uni, quia Clerici alii ad hoc idonei desunt. 122
 Item, etiam citra papalem dispensationem ex juris concessionem, saltem accedente Episcopi auctoritate, si tenues redditus habeant, ut sustentare nequeant proprios sacerdotes. 122
 Parochiales duæ ob eandem tenuitatem reddituum uniti possunt. 122
 Parochialium talium tenuium, dum una redierit ad statum pinguiorem, eâ retentâ, aliam dimittere tenetur beneficiarius, quod ipsum tamen limitatur. 122
 Parochialis est numero parochianorum tenuis dicitur, quæ non habet nisi 10. familias. 122
 Parochialis in hoc sensu tenuis non est sufficiens, ut conferatur actu habenti parochiam sufficientem. 122
 Parochiales & Ecclesie curatæ plures conferti possunt uni, dum is solus magis putatur profuturus Ecclesie, etiam absens, auctoritate, prudentiâ, doctriâ, potentia, &c. quàm alius præfens, aut alii plures. 122. 2
 Parochialis unita accessorie præbendæ fit prædium præbendæ extincto titulo parochialis; & præbendatus talis non intitulatur in parochiali, sed solum in præbenda. 130. 4
 Parochialis unâ cum capellania in eadem parochiali ab uno haberi potest. 133. & 134. 1
 Parochialis qualiter resignari possit & permutari. 286
 vide v. *Resignatio*
 Parochialibus an & quando imponatur pensio. 467
 vide v. *Pensio*
 Parochiales duæ, dum æquè principaliter inter se uniantur in perpetuum, quælibet in suo statu pristino perseverat, impermixtis juribus ac bonis, ita ut bona unius non transeant in dominium alterius. 880. 2
 Constitutus in una vicarius, pro cuius congrua dum non sufficiunt bona illius, Rector non tenetur supplere ex fructibus, quos percipit ex altera, sed parochiani. 880. 2
 Parochiali annexa accessorie præbendâ, non intitulatur jam quis in parochiali, sed in præbendâ, nec censetur habere curam, nec requiritur in eâ etas requisita ad curatum, nec opus concutius, sed residentiali in parochiali. 883. 2
 Ad parochialem cum illegitimo dispensare nequit Episcopus; dispensans tamen cura illo ad simplex, cui accessorie unitur illa parochialis, opus non est aliâ dispensatione. 883. 2
 Ad parochialis divisionem non sufficit multitudo parochianorum, si seclusâ divisione omnibus administrari possunt Sacramenta à Rectore, assumptisque ab eo in adiutorium. 958. 4
 Parochialium Rectores quondam ab Episcopo cogendi ad assumendos sibi in adiutorium alios. 958. 4
 Parochialem in simplicem convertere nequit Episcopus; potest

potest tamen convertere simplicem in parochialem. 964
5. & 6

Parochus.

Parochus ob crimen, cui ipso jure statuta privatio, privatus parochiali beneficio, adhuc valide absolvit. 168
Parochus ob causam senii, vel duritiam inimitatis citius inducitur praecipuum resignandi. 405. 3
Parochi, alique animarum pastores amovendi & transferendi quandoque sunt, si plebs aut subditi ad eos ipsos, quamvis culpabiliter, contradicant, vel ab iis abhorreant sine spe reconciliationis. 405. 6
Parochus remanere debeat 100. ducati liberi ab omni onere & gravamine ordinario, non extraordinario. 467. 5
Dantur parochi, qui in vicinia, vel etiam eadem collegiata sunt canonici absque suppresso vere canonice tali, & absque eo, quod vocem habeant in capitulo. 881. 3

Pater.

Pater sine dispensatione papae resignare nequit in filium. 368
Patris beneficium neque per collationem liberam immediate post illum consequi potest filius. 368
Patri donanti filio non creditur, dum testatur praecessisse merita. 455. 1
Pater Clericus habens potestatem transferendi suam pensionem potest eam transferre, etiam in filium suum illegitimum, dispensatum aliis ad pensiones. 522. 1
Pater tamen nequit transferre pensionem impositam beneficio, quod ipse aliquando habuit, in filium illegitimum; nisi forte istius beneficii pensionem non habuisset pater. 522. 2
Pater potest pensionem impositam beneficio a se habito & possessio transferre in filium suum legitimum. 522. 2
Pater potest resignare beneficium suum in favorem Titii, reservata pensione filio suo. 522. 2

Patrimonium.

Patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatus Ordinibus sacris, redonari, resignari, alienari, nec licite, nec valide potest sine licentia Episcopi, si talis resignans haberet beneficium, vel aliunde possit viveret. 306. 4. & 5
Patrimonium taliter illicite & invalide alienans non incurrit suspensionem. 306. 4
Patrimonii alienatio facta a tali constituto in sacris tenet, si facta cum licentia Episcopi eam concedentis, etiam sine iusta causa. 306. 5
Patrimonii, ad cuius titulum quis ordinatus, alienationem prohibens decretum, locum tantum habet in alienatione voluntaria, non necessaria. 306. 5
Patrimonium tale alienandi num causa sufficiens solutio debitorum. 306. 5
Cum patrimonii titulo, cum quo quis promotus ad Ss. Ordines, permurari nequit beneficium. 821. 8
Patrimonii titulus talis non est beneficium. 821. 8

Patronus.

Patronorum, etiam ecclesiasticorum, consensus requiritur ad suppressionem. 970. 2
Patronus retinebit jus praesentandi ad omnes praebendas, dum ex simplici erigeretur collegiata. 965. 2
Consensus patronorum requiritur ad mutationem simplicis in collegiatam. 965. 2
Patroni consensus num necessarius in dismembratione. 954. 5
Patronorum, etiam laicorum, consensus non requiritur in translatione pensionis impositae fructibus beneficii jurispatroni. 623. 5
Patronus, absque cuius consensu requisito permutatum est beneficium, ad illud tanquam vacans liberè potest praesentare alium. 871. 5
Patroni consensus & vocatio an & qualiter necessaria ad faciendam unionem beneficii patronati. 923
Vide v. *Unio.*
Patrono alimenta praestare tenetur Rector ecclesiae, cui facta unio beneficii patronati. 523. 3
Patronus praesentare potest ad beneficium vacans tantum de jure. 8
Patronus, etiam ecclesiasticus, sufficienter jam beneficiatum validè praesentat ad aliud beneficium. 92
Patronus in patronatu hereditario validè praesentat, antequam missus in possessionem hereditatis. 193. 8

Patroni consensus qualiter requiritur ad resignationem beneficii iuris. 294

Vide v. *Resignatio.*

Patroni, etiam ecclesiastici, consensus requiritur in permutatione facta coram Ordinario. 294. 3
Patrono reclamanti intra tempus datum ad praesentandum, resignatio, permutatio, collatio est annullanda, & ipso reclamante ante illam, ea facta est ipso jure nulla. 294. 5
Patronis laicis invidis permutatio coram papa facta est irrita, nisi sit expressè huic iuris, deroget. 294. 6
Patrono positive spreto vacat beneficium in personam per resignationem vel permutationem factam sine magna ecclesiae utilitate. 294. 8
Patronus positive spreto per talem resignationem vel permutationem factam non intercedente magna ecclesiae utilitate, liberè potest praesentare alium institendum. 294. 9
Patronis etiam invidis redire potest resignans & permutans ad beneficium, dum in resignatione culpa, & haec reservec per patronum. 294. 9
Patronus, postquam praesentavit ad beneficium tanquam vacans per resignationem, resignante moriente, potest denudè praesentare tanquam ad vacans jam verè per obitum. 335. 7
Patroni consensus an & qualiter necessarius in impositione beneficii patronato pensione. 464
Vide v. *Pensio.*
Patrono egente alimentis, revocanda pensio. 464. 3
Patrono sit grave praesudicium gravando cum subiectum beneficium pensione. 465
Patronus potest petere reductionem vel extinctionem pensionis immodicè impositae beneficio iuris. 491
Patronus potest propria auctoritate abdicare ius. 664. 1

Pecunia. vide Moneta.

Pecunia constat materia, v.g. auro, aere, argento, &c. & forma, nimirum aestimatione publica ex caractere cuius indicata. 564. 1
Pecunia habet valorem intrinsecum ex ipsa materia, extrinsecum ab ipsa aestimatione publica. 564. 1
De pecunia: ceu nummi ratione est proportio aestimationis illius cum valore materiae, habita ratione expensarum factarum in cudendo. 564. 1
Pecuniam propriis expensis cudere non tenentur principes. 564. 1
Pecunia illa aestimatio publica ad hoc solum inventa, ne homines solliciti de valore illius intrinseco. 564. 1
Pecuniae aestimatio illa publica si non responderet valori intrinseco, jam sub fide publica fieret fraus. 564. 1
Pecuniae illa aestimatio est & esse debet perpetua respectu usus naturalis pecuniae; hoc est, ut per illum res aliae estimantur, secus est respectu alterius usus, quo una pecunia alia emitur. 564. 1
Pecunia illa aestimatio antiquitus apud imperium Romanum perpetua & uniformis, cur deinceps reddita ita difformis. 564. 1
Pecuniae alterato valore extrinseco qualiter solvenda pensio. 564. 2
Vide v. *Pensio.*
Pecunia, quae est in obligatione, aestimatur secundum tempus obligationis, sive quo incipit obligatio: quae vero est in solutione, aestimatur secundum tempus ipsius solutionis. 564
Pecunia deposita ad emptionem praediorum censetur res immobilis. 888. 5

Pensio.

De Pensionis natura & introductione.

Pensio quid nominis sit, & quid in genere significet. 428
Pensio secundum quod quid rei & facti est, dicitur. 429. 2
Pensionem debere in perpetuum quid significet. 429. 2
Pensio secundum quod quid iuris est, dicitur. 429. 2
Pensio est pars quaedam reddituum beneficii, & res per se a titulo & iure beneficii separata, sicut usufructus a proprietate. 429. 2
Pensionis reservatio in quo differat a reservatione fructuum. 430. 1. & 478. 1
Pensionis nomen, etiam late sumptum, non convenit reservationi fructuum. 430. 1
Pensionem pensionarius tenetur accipere de manu alterius. 430. 1

ac materiarum.

Penſio minorem ſervitutem beneficii, quàm reſervatio fru-
ctuum importat. 430. 1
Penſio ſuper fructibus imponitur ita, ut hi ſint in obliga-
tione, non in ſolutione. 430. 1
Penſio in multis aſſimilatur uſufructui, aſſimilatio tamen
hec non eſt omnimoda, ſed æquivoca. 430. 2
Penſio non eſt in commercio noſtro. 430. 2. & 309. 2
Penſionis tamen commoditas eſt in libero commercio. 430. 2
Penſiones poſt mortem reliquæ habentur inter ſpolia, & ad
hæredes non tranſmittuntur. 430. 2
Penſio eſt onus reale in hærens beneficio, ſeu fructibus il-
lius. 431. 551. 552. & 556.
Penſio alia eſt ſpiritualis, Clerico quæ tali ſolita concedi,
alia temporalis. 432. 1
Penſio alia eſt temporalis non perpetua, concedi tantum
ſolita ad vitam penſionarii, diciturque propriè penſio,
de qua hic; alia perpetua. 432. 2
Alia item ex cauſa oneroſa, nempe reſignationis in favo-
rem; alia reſervata ex cauſa lucrativa. 432. 3
Penſiones olim non ita in uſu, 433. 1
Penſionum Eccl'eſ. uſus à jure can. nec introductus, nec re-
jectus, ſed potius non agnitus. 433. 2
Penſiones quomodo à jure quodam commenticio introdu-
ctæ. 433. 2
Penſionum introductionis ratio quæ? 433. 3
Penſionum reſervatio eſt honeſta, dum duas habet cauſas,
& quæ hæc. 434. 1
Penſionum reſervatio non eſt contra charitatem. 434. 2
Penſionum reſervationem non eſſe contra canones oſten-
ditur. 434. 3
Penſionum reſervatio non inferit beneficiorum diviſionem.
434. 5
Penſio impoſita beneficii in favorem reſignantis ſic vo-
lentis & non alter, eſt de hoc antecedenter tractatum
inter reſignantem & reſignatarium, eſt licita, & nullo
modo ſimoniacæ. 435
Penſio non venit nomine beneficii. 522. 1. & 523. 2
Penſio num ſit odioſa, an favorabilis. 436. & 456. 3
Penſionis impoſitio pro cauſa formali habet concurrentem
titularis, & auctoritatem Papæ. 437. 1
Penſionis cauſa, eum motivum impulſivum quod? 438. 1
Penſionis conſtituendæ duplex cauſa motiva, prima onero-
ſa, altera lucrativa. 438. 1
Penſionis cauſa propria finalis ſemper eſt unica, nimirum
alimentorum ſuppeditatio. 438. 2
Penſio aſſignata imitatur naturam alimentorum, & eorum
jure regulatur. 438. 2
Penſionem aſſignari tanquam beneficium: & penſionem
aſſignari in locum, vel loco beneficii, ſunt diverſa. 439. 2
Penſio, quæ datur in titulum beneficii, eſt quid ſpirituale.
439. 1. & 2
Penſio conſtituta ſuper fructibus beneficii titulo ſæculari
aſſignata laico in ſtipendium ſervitii temporalis eſt
quid merè profanum. 439. 2
Penſio aſſignari ſolita non niſi in locum beneficii eſſe ſpi-
rituale quid, tenet Garcias. 439. 2
Contrarium tenent alii. 439. 3
Penſionis ſubjectum non eſt beneficium, ſeu titulus benefi-
cialis, ſed fructus beneficii, prout ſeparari ab ipſo benefi-
cio. 439. 3
Penſio adhuc integra manet extincto per unionem titulo
beneficiali. 439. 3
Super penſione jam reſervata inaitum pactum, non tacto
beneficio, non eſt ſimoniacæ. 439. 3
Penſionem ex eo dicere ſpiritualem, quia reſervatur Cleri-
cis ſub onere recitandi officium B. Virginis, vanum dicit
Lotterius. 439. 3
Penſio an & quando rationem beneficii habeat. 440
Ob penſionem clericalem non recitatur quis recitare offi-
cium majus. 440. 4
Penſio non eſt jus ſpirituale perpetuum percipiendi fructus
ob miniſterium ſpirituale. 440. 4
Penſio extinguitur morte penſionarii velut uſus fructus, &
& non datur in ea ſucceſſio. 440. 4
Penſio conceſſa in titulum non datur propter officium ſpi-
rituale, eſt obligatio penſionarii ſit recitare officium
B. Virginis. 440. 4
Penſionis ſpiritualitas (ſi quæ illi ineſt) maxime diſtincta
à ſpiritualitate beneficii. 440. 4
Penſionis & beneficii maxima diſtinctio ex utriuſque cau-
ſis, tam intrinſecis, quàm extrinſecis. 440. 4
Penſio qualiter eſſe poſſit titulus promotionis ad Ordines
ſacros. 441

P. Lauren. Novi Benef. Tom. III.

Penſionem obtineas ex hoc præciſe, non gaudet privilegio
fori & canonis. 442

De poſentibus imponere penſionem.

Penſionem licitè imponere nequit Papa ſine cauſa legitime;
443. 2
Penſio in eum, qui bonis abundat, ſine legitima cauſa jure
conferri nequit. 443. 2
Penſionem ſine legitima cauſa impoſitam Papa revocare
debet. 443. 2
Penſionis conceſſio nulla eſt, dum Papa putavit ad eſſe le-
gitimam cauſam, quæ tamen reipſa non fuit. 443. 4
& 455. 1
Penſionem Papa regulariter ſine expreſſione cauſæ reſer-
vare non ſolet. 443. 5
Penſionem ex juſta cauſa beneficiatorum perſonis unæ cum
illis exorituram imponere poſſunt Epifcopi, alique lo-
corum Ordinarii. 444. 1. & 751. 4
Penſionem etiam ſuper fructibus beneficii pinguioris im-
ponere poteſt Epifcopus, ut deinceps deſerviat pro dote
novi beneficii. 444. 2
Penſio quoque ab Epifcopo imponi poteſt beneficiis ad ſub-
levandam inopiam fabricæ, ſolvenda debita Epifcopa-
rũ. 444. 2
Penſionem quoque beneficii vacantis ex cauſa neceſſitatis
augere poteſt. 444. 2
Penſione tamen propriè dictâ beneficium ipſum gravare
nequit Epifcopus, aut ullus Ordinarius. 444. 3
Penſio à Papa impoſita, eſt penſionario non tribuat jus for-
male in beneficio, tribuit tamen jus reale in ipſis fructi-
bus, etiam futuris pro terminis decurſis per quandam
hypothecam, vel actionem rei proſecutoriam. 444. 3
In penſione impoſita per Ordinarium nulla ſervitus Eccle-
ſiæ, vel ejus bonis imponitur, nullumque jus reale exer-
cibile contra ſucceſſorem acquiritur. 444. 3
Penſionem imponere beneficiis non ſolum de ſtylo Curie
& conſuetudine, ſed & jure communi prohibetur Epi-
ſcopis. 444. 3
Penſionem imponendi poteſtatem num quoque adempta
Epifcopis per conſtitutionem Pii V. 444. 3
Penſionem num ipſi beneficio & tranſituram ad ſucceſſores
in illo imponere poſſit Epifcopus ad ſecundas lites.
444. 4
Penſionem ſuper beneficio pinguiore ſolvendam comper-
mutanti in permutationibus nequit Epifcopus, dum de
hoc antecedenter pacti permutantes. 445. 1
Penſionem imponere nequeunt inferiores Papæ, dum de hoc
intervenit pactio partium. 445. 1
Penſionem pro bono pacis imponere nequit Judex, ſi de hoc
prius convenerint partes. 445. 1
Penſionem imponere beneficio pinguiori fructuum coæ-
quandorum gratiæ nequit Ordinarius, etiam comper-
mutantibus de hoc antecedenter non tractantibus. 445. 2
Penſio num ab Ordinario reſervari poſſit in ſtricto beneficia-
to pro ejus alimentis, ſubſtituto eſt aliâ. 446
Penſionis cauſam juſtam ſe habuiſſe aſſerenti Epifcopo non
ſtatut; ſed ea aliunde probanda. 446.
Penſio impoſita ab Ordinario an, & qualiter egeat confir-
matione Papæ. 448
Penſionem novam concedit Papa; & non confirmat factam
ab Ordinario. 448
Penſionem reſervante Epifcopo, pro expeditione & bullis
recurrendum ad Papam. 448
Penſionem ſolum designat Ordinarius, illùmque in cuius
favorem reſervatur; in ſignatura autem expediuntur li-
teræ. 448
Penſionem reſervare nequit Vicarius Epifcopi. 449
Circa reſervationes penſionis idem poteſt Legatus Apoſt.
de Latere, quod poteſt Epifcopus. 450. 1
Penſionem imponere nequit Legatus beneficiis, quæ con-
ferre nequit. 450. 2
Neque etiam reſervatis Papæ, etiam dum aliàs haberet fa-
cultatem reſervandi penſiones. 450. 1
Penſionem num ſicut Epifcopi reſervare poſſint Legati Apo-
ſtol. miſi, dum haberent ſpecialem poteſtatem confe-
rendi beneficia. 450. 2
Penſionem, nequidem in perſona beneficiarii, conſtituere
nequeunt Collatores ordinarii Epifcopo inferiores.
451. 1
Penſionis reſervatio eſt quid ſeparatum à collatione, &
hinc facta ſub reſervatione penſionis à tali inferiore Col-
latore non eſt nulla. 451. 1
Penſionem, ne quidem in perſona beneficiarii, etiam dum de

Index rerum

de hoc partes prius non convenerunt, constituere nequeunt Commissarii. 451. 2
 Pensio reservata ab arbitris talibus, etiam sub beneficiato Apost. valida non est ante impletam hanc conditionem. 451. 2
 Pensio reservanda initium habere debet à Superioris auctoritate. 451. 2
 Pensionem imponere nequit Judex pacis gratiâ, dum de hoc partes inter se convenerunt. 451. 3
 Pensione sibi reservatâ, possunt monasteria in parochia sibi incorporata constituere Vicarium, eandemque auctis redditibus augere. 452
 Pensionem aliquam temporariam super beneficio manuali suæ religionis imponere possunt Prælati & Superiores regulares. 453
 Pensionem in commendis suæ Religionis in favorem reservare potest magnus Magister Ordinis S. Joannis Hierosolymit. 453
 Pensio privatâ auctoritate constitui nequit. 454. 1
 Pensionem solvendi obligatio super beneficio non tam constituitur conventionæ partium, quàm ex sola Papæ auctoritate. 454. 5
 Pensio solâ auctoritate privatâ resignantis & resignarii constituta redoler simoniam. 454. 1
 Pensionem tamen in casu valde proprio qualiter beneficiarius auctoritate propriâ in suo beneficio constituere possit. 454. 2
 Pensio ab inferiore Papâ imposita sine causa est nulla. 455. 1
 Pensionis impositio facta à tali inferiore præsumitur in fraudem, nisi constet de causa. 455. 1
 Pensio commensurata esse debet causâ, & eam non excedere. 455. 2
 Pensio tamen excedens causam non est in totum nulla, sed reducenda ad debitam quantitatem. 455. 2

De consensu beneficiati in pensionem.

Pensionem reservare potest Papa sine ullo consensu beneficiati. 456. 1
 Regulariter tamen id non facit. 456. 2 & 3
 Pensio est nulla, ubi de hoc beneficiati consensu, aut ejus expressa derogatione non constat. 456. 2
 Pensionis reservatæ gratia radicatur in illo consensu titularis, eamque pericit. 456. 3
 Nec nisi de plenitudine potestatis consensus ille suppleri potest. 456. 3
 Intelligenda hæc de consensu principali & causali, non vero de formali, qui præstat in expeditione literarum. 456. 3 & 4
 In pensionis reservatione sæpe, & quando derogari solet consensui illi formali. 456. 4
 Eger tamen istius expressâ derogatione, & citra illam regulariter requiritur, non nisi tamen ad satisfaciendum regulæ 45. Cancell. 456. 4
 Pensio sine expeditione literarum exigi nequit sub pœna amissionis. 456. 4
 Pensionis termini decursi ante expeditionem literarum exigi possunt literis expeditis. 456. 4
 Pensionem si reservaret Papa beneficio vacante, provivus deinceps, mox ut acceptat beneficium illud pensionem gravatum, in eam consentit. 456. 5
 In pensionis impositione facta per inferiores Papâ multo magis requiritur consensus ille pensionem solvere debentis. 457
 In pensionis impositione facta beneficio vacante, an, & cujus consensus requiratur. 458
 Pensio non est nulla, deficiente consensu illius, qui ad beneficium eâ gravatum habebat regressum; annullanda tamen, ubi de facto est locus regressui. 459
 Pensio adveniente tali regressu erit nulla, etiamsi motu proprio constituta. 459
 Pensioni præstitus consensus, priusquam accedat consecutus papæ, est revocabilis, non obstante quovis juramento. 460
 Pensioni præsumitur præstitus à titulari consensus ex diuturna observantia factæ solutionis. 461
 Pensioni titularis consentit non pro se solum, sed & pro omnibus suis in eodem beneficio successoribus. 462
 pro pensione solvenda unâ cum titulari ab initio constituitur se debitorum in solidum omnes successores in eodem beneficio. 462
 Pensioni præstitus consensus ab eo, cui de beneficio nulliter provivus, non præjudicat legitime de eo provivso. 463

De beneficiis, quibus imponi potest pensio.

Pensio à Papa imponi potest beneficiis jurispat. 464. 1
 Et quidem de plenitudine potestatis non requirito consensu Patroni. 464. 2
 Pensionem non censetur Papa imponere beneficiis jurispat. laicalis, nisi id exprimat; secus est de beneficiis jurispat. ecclesiastici. 464. 3
 Pensio imposita beneficio jurispat. nihil derogat juri Patroni. 464. 3
 Pensio imposita beneficio non requirito consensu Patroni etiam valet; tollenda tamen, ubi Patronus ad egestatem deveniens egerit alimenterari de beneficio. 464. 3
 In pensionis constitutione faciendâ necessariò mentio jurispatronatus laicalis. 464. 4
 Pensione gravare ejusmodi beneficia jurispat. laicalis solet Papa. 464. 4
 Pensionem beneficio jurispat. laicalis imponere nequit Episcopus, etiam ad vitam tantum titularis sine consensu Patroni. 464. 4
 Pensione gravari possunt, sed non solent, nisi ex magna causa à Papa Episcopus. 466. 1
 Pensiones imponi mensis Episcopalis veritè Consilium Lateran. sub Leone X. nisi ex causa resignationis in Consistorio visâ licitâ. 466. 1
 Pensiones imponendo Episcopis Papa necesse habet derogare dicto Concilio. 466. 1
 Pensiones hodie dum vi decreti Trid. imponi nequeunt Episcopis non excedentibus in vero valore mille ducatos. 466. 2
 Pensio Episcopis imponitur non nisi cum clausula: *si mille ducati remaneant.* 466. 2
 Omisio dictæ clausulæ signum est, Papam scientem ac volentem gravare Episcopatum, etiam tenium redditum. 466. 2
 Pensiones usque ad tertiam partem reservare solet Rex in Episcopis Hispaniæ. 466. 2
 Pensionem propriam talem in quantitate sibi bene vite imponere potest Papa parochialibus, aliisque curatis, etiam tenuis valoris. 467. 1
 Pensio parochialibus, quorum valor non excedit 100. ducatos, non imponitur; aliis imponitur; & pro quantitate excedente dictum valorum. 467. 1 & 4
 Pensio imposita parochialibus est nulla; etiamsi titularis consentiat, dum illi 100. non remaneant. 467. 3 & 4
 Pensio olim omnibus beneficiis, etiam curatis, imponebatur usque ad tertiam partem. 467. 4 & 483. 3
 Pensio adhuc erit valida, dum narrato vero valore beneficii curati, Papa eam imponit; etiam non remaneant 100. illi ducati. 467. 6
 Pensionis constitutæ tempore debent remanere illi 100. pro Rectore parochialis, & illi mille pro Episcopo, ita ut licet postmodum diminutis fructibus illi non remaneant, valida manet pensio; & si illi ducati non remanserint tempore constitutionis, & si augeantur fructus, pensio ab initio nulla non convalescat. 468. 1
 Pensio tamen minuenda, dum 100. illi aut mille traçu temporis non remaneant. 468. 1 & 2
 Pensio Abbatis consisterialibus imponi nequit ab Ordinariis. 469.
 Pensio imponi non solet beneficio simplici non excedenti 24. ducatos de Camera. 470. 1
 Idem est de Canonatu & dignitate non excedente 100. ducatos. 470. 2
 Pensio imponi non solet præbendis theologalibus. 471
 Pensio imponi potest ac solet beneficiis in perpetuum commendantis. 472
 Pensio imponi potest non in beneficio resignato, sed in alio tertio, quod habet resignatarius; vel in illo tertio, & simul in beneficio resignato. 473
 Pensio imponi nequit super fructibus beneficii necdum etiam. 474.
 Pensio super fructibus unius beneficii imponi potest pro dote alterius beneficii. 475
 Pensio ex causa resignationis constitui potest super beneficio tertii, v. g. Titio resignanti in favorem Caji constituitur pensio in beneficio Sempronii. 476.
 Pensio reservata super pluribus beneficiis non intelligitur reservata in solidum, sed pro rata. 477.
 Pensionis causa materialis est certa pecunia. 478. 1
 Pensio tamen imposita dicitur fructibus, quatenus hi sunt in simplice obligatione, non autem in solutione. 478. 1

ac materiarum.

Pensio substantia dicitur in fructibus residere, quatenus hi sunt illius subiectum. 478. 1
 Pro pensione ipsa affecti & hypothecari dicuntur fructus, 478. 1
 Pensio fructus, non beneficium, gravare intendit Papa. 478. 1
 Pensio duplex est subiectum, unum in obligatione, nempe fructus; alterum in solutione, nempe pecunia. 478. 1
 Pecunia in qua significatione hic accipitur, 478. 2
 Pensio reservari potest solvenda in certa quantitate vini, olei, tritici. 478. 2
 Pensio quandoque statuitur alternativè, vel in quantitate rei, v. g. tritici, vel in quantitate pecunie; in quo casu electio erit penes pensionarium. 479
 Facta autem semel electione, pensionarius deinceps mutare nequit. 479
 Pensio ex stylo Curie non imponitur super incertis, nisi idipsum (ut quandoque fit) exprimat. 480
 Pensio imponi potest super distributionibus quotidianis, uti & aliis quibuscunque provenibus & redditibus. 481. 1
 Pensionem dum reservat Papa super distributionibus, non attenditur an sit præstitum servicium an non. 481. 1
 Pensionis loco dum Papa reservat fructus, expressè eos distinguit à distributionibus, easque excipit. 481. 2
 Pensio hodieum nullo casu censetur reservata in distributionibus, nisi idipsum exprimat. 481. 3
 In pensionis reservatione posita hæc verba: *super redditibus, provenibus, iuribus & obventionibus universis* non veniunt distributiones. 481. 3
 Pensione non censetur gravari beneficia, quorum provenus consistunt in distributionibus. 481. 3
 Excipitur ab hoc usus casus, 481. 3
 Pensione adhuc gravari non censetur Canonicatus & dignitates, quorum valor, spectatis propriè provenibus, non est nisi 24. ducati, ex distributionibus verò percipiuntur mille & ultra. 481. 4
 De pensione imponenda massæ grossæ pariter loquendum, ac de ea imponenda distributionibus. 482

De pensionis quantitate & reductione.

Pensio constituenda in quantitate, v. g. 100. vel 50. ducatorum, & non in quota, v. g. in dimidia, tertia, vel quarta quantitate fructuum. 483. 1
 Pensio debet esse moderata, ita ut titulari remaneat, unde congruè vivat. 483. 2
 Pensio iusta olim reputabatur, quæ imponebatur ad tertiam partem usque omnibus beneficiis, etiam curatis. 483. 3
 Pensio hodie de stylo & regulariter beneficiis simplicibus non imponitur ultra medietatem. 483. 4
 Pensio reservata cum clausula: *dummodo medietatem fructuum non excedat*: si tempore date, vel in minimo excedat medietatem, in totum corrumpit, & non est reductioni locus. 484. 2
 Ad pensionis solutionem astringi nequit titularis dictâ clausulâ non iustificatâ, nisi aliis obligatus in forma Camera. 484. 3
 Pensionis gratia suspenditur, & pensio non censetur debita, dictâ clausulâ non iustificatâ. 484. 3
 Ad pensionis solutionem, dictâ clausulâ non iustificatâ, agi nequit, etiam contra eum, qui tali pensioni excessivæ coactus est. 484. 3
 Pensio etsi motu proprio imposita, adhuc dictâ clausulâ iustificanda. 484. 3
 Pensio reservata cum narrativa, quod medietatem non excedat, in totum corrumpit, si excedat. 484. 4
 Item, si reservata ultra potestatem reservantis. 484. 4
 Pensio reservata, valore narrato etiam in modico non iustificata, unde narrativa dicitur falsa, in totum corrumpit, & non est locus reductioni. 485. 1
 Quod ipsum tamen distinguit Lotterius. 485. 1
 Pensionis reductioni qua: donam locus, dum expressus valor falsus per ascensionem. 485. 2
 Pensione reservatâ cum clausula illa: *dummodo*, & cum consensu resignantis non aliter in totum corrumpit, num resignans redire possit ad beneficium resignatum. 486
 Pensio etiam diminutis redditibus reduci nequit, dum in eius constitutione subjecta clausula: quod reduci aut minui non possit. 487. 1
 Pensio in tunc dimisus in tantum redditibus, ut soluta pensione titulari non remaneat congrua. 487. 2
 R. P. Lauren. Fori Benef. Tom. III.

Pensio non statim reducenda, si per annos solum aliquot non remaneant 100. pro Rectore. 487. 3
 Pensionis reductio deduci qualiter possit ex persona tam pensionarii, quam titularis. 487. 4
 In pensionis reductione illud semper spectandum, ut fiat salva congruâ titularis. 487. 5
 Pensio reservatur super omnibus fructibus & emolumentis mensæ, dum beneficium eâ gravandum annexam habet administrationem cum iurisdictione. 488. 2
 Ad pensionis cum resignante conventæ solutionem teneatur resignatarius, non obstante allegato pensionis excessu. 489. 1
 Pensionis reductionem in hoc casu allegare nequit resignatarius, ejusque prætextu impedire regressum reservatum resignanti; sed totam pensionem solvere debet, aut pati regressum. 489. 1
 Pensio non statim in totum deficit, ubi vel in minimo falsò narratus valor. 489. 1
 Ad pensionis solutionem etiam astringi potest resignatarius resignantii, non obstante reductione petita, & excessu allegato. 489. 1
 Limitatur hoc ipsum. 489. 1
 Pensionis reductionem, vel totalem cassationem semper petere potest possessor beneficii curati, dum non habet unde vivat. 489. 1
 Pensionis reductionem adhuc in vanum præterit, qui ejusdem reservationi consensit, etiam si deducatur excessus pensionis ab initio, & etiam si falsus valor fuisset expressus. 489. 2
 Suffragatur tamen ista deductio successorii illius, qui consensit. 489. 2
 Pensionis excessum allegare potest, & veritatem valoris narrati successor in illo beneficio, si is obtinuit illud aliunde, quam per resignationem istius primi resignantii consentientis illam pensionem excessivam. 490
 Pensionis immodicæ reductionem vel extinctionem petere potest patronus beneficii eâ gravati. 491
 Pensionis reductio fieri potest ab Ordinario, dum reducenda ob imminutos tractu temporis redditus, etiam si reservata per papam, nisi forte cum clausula, quod nequeat reduci. 492. 1
 Pensio reduci nequit ab alio, quam papa, dum reservata à papa reducenda ad petitionem successoris illius, qui consenserat pensioni. 492. 2
 Pensio sicut in totum remitti, sic multò magis diminui potest solâ voluntate pensionarii. 492. 3
 Quod ipsum limitatur. 492. 4
 Pensionis reductio interea, dum petitur, non suspenditur executio. 493

De modo imponendi pensionem.

Pensio imponitur & ante, & post collationem. 494
 Si imponitur post, opus est consensu collatarii. 494
 Imponenda ab Episcopo ante collationem. 494
 Pensionem augere potest Episcopus ob causam justam, provenientibus ex beneficio copiosioribus fructibus. 494
 Pensione cedente directè vel indirectè in eodemmodum Collatoris, est periculum simoniæ, si imponatur in collatione. 494
 Pensio beneficio pleno reservari consuevit non nisi de consensu titularis. 495. 1
 Ad pensionis reservationem beneficio pleno requiritur urgens causa, & adjicitur decretum irritans, ut nisi per titulare solvatur statim temporibus integrè, gratia sit nulla. 495. 1
 Pensiones reservatæ beneficio pleno habitæ semper à dataria pro fraudulentis. 495. 1
 Pensionem reservans papa super fructibus beneficii vacantis ante omnia considerat vacationis factum certum tam ex persona, quam modo sibi subiectis, ac dein qualitatem personæ, cui reservat, ac denique quantitatem reddituum. 495. 2
 Ad pensionis substantiam & valorem necessaria non est scriptura. 496. & 497
 In pensionibus per papam reservatis necessaria sunt literæ, sine quibus pensio exigi nequit, & si exigatur, corrumpit gratia. 496. & 497
 Ad pensionis validè constitutionem conservacionem necessariæ sunt literæ. 497
 Pensionis reservatio evadit nulla, si literæ desuper intra 9. menses non sunt expeditæ. 497
 Pensio num

Index rerum

Penfio num ab inferiore Papâ reservari possit sub condi-
tione eam dimittendi, si beneficium assequatur. 498
penfio sub hac clausula: *habita, vel non habita possessione*
beneficii, iuste statui potest. 499. 1
penfionem statutam in fructibus solvendi obligationem
tam suscipere potest, etsi fructus nullos percipiat, mo-
dò habeat jus illos percipiendi. 499. 1. & 3
Neque simoniacum quid continet. 499. 1
Penfionem solvendi, etiam non habitâ possessione benefi-
cii, clausula mitius accipitur in Rota. 499. 2
Clausula dicta adici solet promiscuè etiam in beneficiis
italicis. 499. 2
Penfionis reservatio pro persona incerta nominanda, & non
expressa, non valet facta ab inferiore Papâ. 500.
penfio super pluribus beneficiis per papam imponi potest
singulis in solidum; non tamen censetur sic imposita.
501.
In penfionis impositione super pluribus beneficiis dicitur,
quòd reservetur super singulorum fructibus proportio-
naliter. 501
In penfionis impetratione facienda mentio penfionis ante-
rioris, si quæ jam eidem beneficio imposita, & sine dicta
mentionem penfio est nulla. 502. 1
Penfionem duplici non censetur papa velle gravare idem be-
neficium. 502. 1
Penfionis antiquæ num etiam facienda mentio, dum ea ef-
fer perpetua, & de novo imponenda temporalis.
502. 2
penfionis antiquæ adhuc facienda mentio, etsi ea esset con-
ditionalis. 502. 3
Penfionis huius quò minus facienda mentio, non juvat,
quòd aliunde habeatur de ea scientia. 502. 4
Ad penfionis valorem non sufficit ignorantia istius anti-
quæ penfionis. 502. 5
penfionem annullatâ ob non factam dictam mentionem, re-
signanti non datur regressus. 502. 6
Penfionis tamen antiquæ facere mentionem non necesse,
dum ea est invalida. 502. 7
penfionem antiquam esse invalidam, aut exceptione elidi-
bilem probare non incumbit penfionario, sed titulari.
502. 7
penfionis habitæ facienda mentio in impetratione benefi-
cii, dum ea titulo & jure beneficii Eccles. statuta, esto
injusc & simoniacè possideatur. 502. 7
penfionis antiquæ in impetratione novæ non est facienda
mentio, dum ea non probatur acceptata. 502. 8
Item, dum est, aut creditur extincta. 502. 9
penfionis novæ reservatio sustinetur facta solum in genere
mentionem antiquæ. 502. 11
penfiones plures dum sunt impostæ eidem beneficio, suffi-
cit omnes exprimi genericè & collectivè. 503
penfionem secundam impugnans ex capite non factæ men-
tionis de prima, tenetur probare primam jam fuisse va-
lidè impostam. 504
In penfionis impetratione num necessariò facienda mentio
de beneficiis à reservatario habitis. 505
penfionis præhabita exprimens quantitas non est necessa-
riò exprimens. 506. 1
penfionis tamen antiquæ eidem beneficio gravando novâ
penfionem exprimens est quantitas. 506. 2
Uti & quantitas reddituum beneficii gravandi. 506. 3
penfionis reservatio ex causa resignationis, si est nulla, nul-
la quoque est resignatio. 508. 1. & 2
penfione existente nullâ, non propterea etiam collatio, in
qua facta illa reservatio, est nulla. 508. 2
penfio ab initio ex reali aliquo vitio, v.g. simoniz invalida,
tractu temporis non redditur valida. 509. 1
penfio ob non factam mentionem penfionis anterioris in-
valida, tractu temporis convalescit, si per longum tem-
pus utraq; penfio soluta. 509. 1
penfionem invalidam validare dependet non à facto par-
tium, sed à potestate papæ. 509. 2
*De iis, qui obtinere possunt pen-
siones.*
Penfionis num incapax sit ille, qui incapax est beneficii.
510. & 520. & 519. 3. & 523. 3
Penfionis temporalis, seu concessa ob ministerium tempo-
rale, capax est laicus. 511. 1
penfionem talem temporalem reservare super fructibus be-
neficii est Papæ. 511. 1
penfio quoque eccles., etiam si spirituale quid dicatur, po-
test adhuc concedi à papa laico ex causa rationabili.
511. 2.

Penfionem purè laico concedens papa nunquam orationem
vocat Clericum, sed scholarem. 511. 2
penfionem quoque Ecclesiasticam, ex natura rei, & quan-
tum est de jure communi, capaces sunt laici & infantes.
511. 3. & 519. 1
penfiones tamen de stylo & observantia Sedis Apost.
nisi Clericis reservantur. 511. 4
penfio facta laico, etiam in cælibatu viventi, est omnino
nulla vi constitutionis Pii V. 511. 4. & 512. 2
penfionem papa volens laico reservare, reservat eam in ce-
puit laici. 511. 4
penfionis reservationis tempore necesse est adesse in refer-
vatario Clericatum, & non sufficit, illum statim post re-
servationem fieri Clericum. 512. 1
penfio cum clausula: *quamprimum clericali characterem*
fuertis insignitus: reservata adhuc dici non potest ante
adventum dictæ conditionis. 512. 1
penfio reservata laico cum clausula: *ex nunc prout extant*:
non potest exigi à penfionario, nisi postquam is factus
Clericus. 512. 1
Penfionis taliter reservatæ terminos decursos à die date li-
terarum hujus reservationis usque ad diem, quo factus
Clericus, non potest exigere. 512. 1
penfio reservata quasi in abstracto pro persona nominanda
non requirit ab initio Clericatum, sed sufficit huic ad-
esse tempore nominationis. 512. 1
penfio nequidem reservatur validè laico incedenti in habi-
tu clericali, & habito per plures annos pro Clerico.
512. 3.
penfio dum invalidè reservata est laico, qualiter eidem
subveniat. 513
penfionis incapax est Clericus conjugatus; adeoque & præ-
habitam per initum matrimonium amittit. 515. 1
penfionis incapax non est Clericus non incedens in habitum
& tonuram clericalem. 514
penfionis incapax est Clericus bigamus, etiam extra matri-
monium constitutus. 515. 2
penfionis incapax est Clericus habens Clericatum in exco-
municabilem, quia ordinatus ab altero Episcopo sine licentia
proptii. 515. 3
penfionis tamen obtinendæ talis evadit habilis accedente
rathabitione proprii Episcopi ante reservationem pen-
sionis. 515. 3
Ad penfiones obtinendas & retinendas, etsi cum Clerico
conjugato aut bigamo pro illo statu dispensare possit,
non tamen solet papa, nisi ex suppositione continuationis
status ecclesiasticitatis. 516. 1
Penfionem potest constituitur vel transferre in personam
ecclesiasticam potest eam constituitur vel transferre in
eum, qui ex dispensatione præventiva est, & manifestus
talibus v. g. in Clericum conjugatum, vel bigamum.
516. 3
penfionis capaces sunt personæ de foro ecclesiastico, & ec-
clesiasticâ immunitate gaudentes, etsi clericali charac-
tere carentes; in specie Milites Ordinis S. Joannis Je-
rosolym. 517
Penfio talibus reservatur non factâ mentione Clericatus, &
quamvis se talis in supplicatione nominasset Cleri-
cum, Clericatus ab eo probandus non est. 517
penfio reservata infanti sustinetur, dum Papæ infantilis æ-
tas fuit expressa. 519. 1
De penfione provideretur infanti tanquam laico cum clausu-
la: *est clericali characterem nondum insignitus.* 519. 2
penfionis num capax sit infans 7. annorum. 519. 2
Ad penfionem nulla per se, seu præcisè requiritur ætas juxta
Lotter. secundum alios requiritur ætas eadem, quæ ad
beneficia. 519. 3
penfionis incapax est Novitius non Clericus. 518
penfionem citra omnem ulteriorem dispensationem obti-
nere potest illegitimus, factus legitime Clericus.
520.
penfiones sine ulteriore dispensatione obtinere possunt ex-
positi, quorum pater ignoratur, postquam facti Clerici.
521.
penfionem patris obtinere potest filius ejus illegitimus, di-
spensatus de cæteris ad penfiones. 521. 1
penfionem suam in talem filium transferre potest Pater
habens potestatem transferendi penfionem. 522. 1
penfionem in beneficio, quod habuit Pater, habere non
potest filius ejus illegitimus. 522. 2
Secus est de filio legitimo. 522. 2
Penfionem, quam habet Pater in beneficio à se re-
signato, transferre is acquirit in filium illegitimum.
522. 2
penfio.

Pensionem tamen super beneficio, quod quidem habuit Pater, sed nunquam capta ejus possessione dimittit, habere potest filius illegitimus. 521. 2.
 Pensionem habere potest filius illegitimus in beneficio, in quo pater ejus habuit, aut habet pensionem. 522. 3.
 Ad pensiones num censetur hoc ipso quis dispensatus, quod dispensatus sit ad beneficia. 523.
 Pensionis incapax est excommunicatus. 524.
 Pensionis reditus non facit suos excommunicatus pro tempore excommunicationis. 524. 1.
 Pensionem non tenetur tali pro illo tempore excommunicationis solvere titularis, & si ignoranter solvisset, potest repetere. 524. 1.
 Ad pensionem consequendi effectum excommunicatus absolvitur per clausulam: *etque absolventes regulariter apponi solitam in reservatione pensionis*. 524. 2.
 Quae tamen clausula non suffragatur infordescenti per annum in excommunicatione; nec operatur ex regula Cancell. ad favorem scienter excommunicati ultra 4. menses. 524. 2.
 Pensionis tamen reservatae in stipendium pro servitio temporali ut laico capax est excommunicatus. 524. 2.
 Pensionis num incapax sit irregularis. 524. 3.
 Pensionis incapax est suspensus non secus ac excommunicatus. 524. 6.
 Pensionem num sibi reservare possit accusatus de crimine. 525.
 Pensionis obtinenda incapaces sunt haeretici. 526. 1.
 Non tamen suspecti tantum de haeresi. 526. 3.
 Pensiones, ne reserventur exteris, viget in quibusdam regnis pragmatica. 527. 2.
 Pensionem in eo casu dum reservare vult Papa in favorem exteri, reservat eam ad vitam alicujus curialis originarii illius provinciae, ad commodum tamen alterius extranei; & sic servat pragmaticam illam. 527.
 Pensionem de caetero incapaces sunt exteri habendam in regno aliquo, in quo incapaces sunt beneficiorum. 527. 1.
 Pensionis constituta in fructibus monasterii alicujus, aut beneficii regularis incapax est Clericus saecularis. 528.
 Pensionis constituta super beneficio saeculari citra consensum & dispensationem Papae, est incapax regularis; idque etiam si detur, Regulares quandoque capaces esse beneficii curati citra dispensationem. 529. 1.
 Pensionis constituta super beneficio saeculari incapaces sunt Milites S. Joannis Hierosolym. 529. 1.
 Pensionem istiusmodi num capaces sint Milites aliorum Ordinum militarium, qui proprie Religiosi non sunt. 529. 1.
 Ad pensionem impositam beneficio saeculari, quod cum dispensatione habuit regularis, obtinendam non eget nova dispensatione. 529. 2.
 Pensionem tamen impositam beneficio saeculari Papa saepe reservare solet Monacho, alcerive regulari, expressa illius beneficii qualitate, & sic ex certa scientia, & dispensative. 529. 3.
 Pro pensionis tamen huiusmodi reservatione expresso statu regularitatis regulariter non requiritur dispensatio expressa. 529. 3.
 Ad pensionem istiusmodi obtinendam a regulari dispensare potest Cancellaria Apost. 529. 3.
 Pensionis impositae super beneficio regulari, quantum est de se, capax est Religiosus. 530. 1.
 Pensionem tamen etiam tali beneficio imponere nequit Praelatus, seu Superior regularis istius Religiosi. 530. 1.
 Pensionem tamen minus proprie talem imponere potest, gravando nimirum ipsius beneficiarum regularem, ut alteri Religioso vel monasterio partem fructuum cedat. 530. 2.
 Pensionis citra dispensationem capax non est Episcopus. 531.
 Pensionem obtinere nequeunt impotentes recitare Officium B. Virginis, nisi ab eo, qui hanc obligationem remittere, aut in aliam commutare potest. 532.
 Pensionem constitutus scienter inhabili ad obtinendas pensiones, censetur cum tali dispensare, adeoque pensionem reservare valide, dum habet potestatem in tali inhabilitate dispensandi. 533. 1.
 Pensionem constitutus scienter inhabili, cum quo nec ipse dispensare valet, quaeque a potente dispensare dispensationem impetratum novit, peccat graviter. 533. 2.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

De solutione pensionis.

Ad solutionem pensionis ab Executor compelli nequit titularis ad favorem pensionarii, qui non est in possessione exigendi, nisi iustificata clausula: *nisi remaneant 100. Sc. & altera; modo pensiones simul non excedant.* 534. 1.
 Pensionis valor, adeoque dictus non excelsus, plene probandus. 534. 5. & seq.
 vide v. Pensionarius.
 Pensionis titulus seu reservatio non praesumitur in petitorio ex possessione etiam quadrageneraria, in possessorio vero ex decensali. 535. 3.
 Pensionis reservationem ostendere debet pensionarius, sive agatur in petitorio, sive in possessorio, etsi fuerit in possessione. 535. 3.
 Pensio peti non potest ab eo, qui non est successor juris vel possessionis consentientis. 536.
 Pensionem titularis tenetur solvere sub gravi culpa & poena excommunicationis; etiam si sit successor illius, qui consensit pensioni. 544.
 Pensionem solvere non tenetur titularis, non habens possessionem beneficii pensione gravati. 545. 1.
 Nisi per eum iter, quod minus possessionem accipiat. 545. 2.
 Vel nisi adsit in reservatione clausula: *habita vel non habita possessione.* 545. 3.
 vide v. Clausula.
 Pro pensionis solutionis majore cautela quomodo detur quandoque (schedula bancaria, 545. 3.
 Pensio solvenda ab injuste possidente beneficium gravatum, seu ab intruso, modo fructus percipiat. 546.
 Pro pensione tamen ab eo solutum debet postea deduci in restitutione fructuum. 546.
 Non datur tamen contra talem intrusum actio personalis ad solvendum, sed solum hypothecaria. 546.
 Pensionem amplius solvere non tenetur titularis resignato dimisitve aliter beneficio (nisi manserit in detentatione) etiam si consenserit pensioni, & obligaverit se ad solvendum sub juramento. 547. 1.
 Imo, etsi cesset obligatio fidejussorum datorum a titulari. 547. 2.
 Item, etiam si invalida fuerit resignatio, modo resignatarius possideat. 547. 2.
 Pensionem solvere tenetur, non verum beneficii titulum habens, sed possidens illud fructuosum. 547. 2.
 Pensionem adhuc tenetur solvere resignans beneficium gravatum, si post resignationem obligaverit se ad solvendum. 547. 3.
 Item, si resignatio facta in fraudem. 547. 5.
 Item, si ita post resignationem reassumeretur resignans ad idem beneficium. 547. 6.
 Item, dum resignatio facta sub clausula, ut contentiens pensioni non possit in favorem resignare, nisi facta pensionario intimatione de solvenda pensione cum omnibus clausulis. 547. 7.
 Item, ubi retento titulo beneficii gravati, ejus bona permittat cum aliis bonis, quae subrogantur in locum bonorum dimissorum. 547. 8.
 Pensionem solvere non tenetur, qui ex inopia, & sine iactura status clericalis id non potest, potestque is tunc frui beneficio c. Odoardus, si bonis cedat, petita & relicta sibi congrua sustentatione: contrarium sentiunt alii. 548. 1. & 2.
 Qui pensionem se soluturum, aut regressum passurum obligavit, non est honestum, ut mox praetextu paupertatis arceat pensionarium. 548. 3.
 Ad pensionem debentis favorem vix locus est dispositioni capitis Odoardus. 548. 4.
 Ut frui possit beneficio dicti capitis, quamnam concurrere debeant. 548. 3.
 Pensionem debentibus, seu titularibus iuste & prudenter denegatum refugium ad illud cap. Odoardus, & quas ob causas. 548. 4.
 Pensiones decursas non solutas usque ad diem resignationis acceptatae solvere tenetur resignans. 547. 4.
 Pensionem num solvere teneatur titularis iuste excommunicatus, retinens possessionem beneficii, sed nullos percipiens fructus ob excommunicationem. idem est de suspensio. 549.
 Pensionem solvere non tenetur regulariter fructus, super quibus posita pensio, non percipiens sine sua culpa aut facta. 550. 1.

Index rerum

- Pensionem integrè solvere non tenetur, dum ita in perpetuum diminui fructus, ut soluta integrè pensione deficiat congrua, à jure vel in literis reservationis statuta.** 550. 2
- Secus est, dum fructus non quidem percepti integrè pro illo anno, in eam tamen quantitate, ut soluta pensione maneat titulari integra sua congrua.** 550. 3
- Pensionem integrè solvere debet titularis, si fructus, postquam eo anno collecti, dein casu perierunt.** 550. 4
- Pensio adhuc integrè solvi debet, si inopinato casu ante collectionem perierunt fructus; contrarium tenentibus aliis.** 550. 5
- Pensiones præteritas non solutas à titulari tenetur solvere ejus successor.** 550. 6
- Pensionem solvere tenetur titularis in primo anno, etsi primo anno juxta consuetudinem nihil percipiat.** 550. 5
- Pensionem non tenetur solvere titularis, si probet fructus perceptos ab alio præcedente jus in illo beneficio vel super illis fructibus.** 550. 6
- Titulari probante partem fructuum ab alio perceptam, & fructus, quos ipse percepit, esse insufficientes pro solvenda pensione, manet contra eum elisa actio personalis.** 550. 7
- Si verò non probet fructus à se perceptos esse ad hoc insufficientes, in libertate pensionarii est instituire vel actionem personalem contra titularum, vel realem contra illum alium, qui partem illam fructuum percepit.** 550. 7
- Pensionem solvere tenetur Capitulum pro illis annis, quibus neo-Canonici fructus non percipiunt, dum Canonici redditus distinctos habent; quod ipsi limitatur.** 551
- Pensio vacante ecclesiâ ab eadem percipiente fructus solvenda.** 552
- Pensio solvenda ab Oeconomo dato Ecclesiæ vacanti.** 552
- Pensio solvenda à Sequestro sequestrato beneficio.** 552
- Pensionem impositam super fructibus beneficiorum non habentium distinctos redditus, vel etiam super distributionibus, non solvere tenetur Capitulum pro tempore vacationis, vel etiam quo beneficiatus impeditus fuit eos percipere.** 553
- Pensio non est imposita super cumulo fructuum omnium, dum præbendæ distinctos redditus non habent.** 553. 1
- Pensionem impositam Episcopatibus solvit Camera Apost. fructus illorum percipiens tempore vacationis.** 553. 1 & 555. 2
- Pensionem non solum Capitulum, an verò saguli de Capitulo, inter quos absentium distributiones aut vacantium præbendarum fructus divisi, solvere debeant pensionem.** 554
- Pensio solvenda etiam à successoribus tantum in fructibus percipiendis, etsi non in ipso beneficio.** 555. 1
- Pensio non solvitur, sed fructus integri Episcopatum à die vacationis illorum ad diem subrogationis novi Episcopi solvuntur Regi in Gallia.** 555. 2
- Pensionem decursam ante donationem solvere tenetur ille, cui forte Papa donasset fructus vacantis beneficii ad Camera Apost. spectantes.** 555. 3
- Pensionem solvendi onus transit & pertinet ad successorem in beneficio gravato.** 556. 1
- Pensio solvenda inter antecessorem adhuc supersitem, & successorem in beneficio pro rata temporis, quo quisque possedit beneficium, & fructus fructibus, non habita ratione temporis, quo erat solvenda.** 556. 2
- Pensiones decursas usque ad resignationem acceptatam solvere tenetur resignans, & resignarius deinceps.** 556. 2
- Pensionem decursam, non tempore sui prædecessoris, sed suo tempore, solvit successor.** 556. 2
- Pensionem pro rata temporis solvere tenentur hæredes defuncti titularis, & successor.** 556. 2
- Ad pensiones decursas solvendas primariò & directè tenetur antecessor, aut eo mortuo, illius hæredes, & successor solum in subsidium.** 556. 3
- Pro pensionis decursæ solutione prius conveniendus antecessor ejus, que hæredes quam successor.** 556. 3
- Pro pensionis solutione ad successorem recurri nequit, nisi factis diligentibus contra antecessorem, ejusque hæredes.** 556. 3
- Ad pensiones decursas factis dictis diligentibus successor tenetur in solidum pro tempore, quo prædecessor percepit fructus.** 556. 3
- Pensiones decursas si solvit successor citra dictam diligentiam illam adhibitam, illiusque justificationem à pensionario, non censetur solvere indebitum, ac idco non potest eam repetere.** 556. 3
- Pensionem si solvit successor, habet actionem & regressum ad antecessorem, ejusque hæredes.** 556. 3
- Pensiones decursas cur solvere obligetur successor, etsi fructus non percepit.** 556. 4
- Pensio non alligatur his aut illis determinatè fructibus, sed quibuscunque fructibus, dum ea non est soluta.** 556. 4
- Ad pensionem exigendam non est statutum tempus.** 556. 6
- Pensio nis literæ, earumve transumptum ex Camera Apost. invidanda & exhibenda successor, ut contra eum agi possit.** 556. 8
- Ad pensionem decursæ terminos solvendos dum Judex compellit successorem, quid cavere debeat.** 556. 9
- Pensionem solvere non tenetur successor pro annis, quibus pensionarius literas pensionis non expedit.** 557. 2
- Pensionem solvere non tenetur titularis ante expeditas, literas Apost. reservationis ejusdem.** 557. 2
- Pensiones exigere ante dictas literas vetatur pensionarius sub poena excommunicationis.** 557. 2
- Pensio non debetur nisi à die expeditarum illarum literarum.** 557. 2
- Pensio ipso jure est nulla, si intra menses 9. à die supplicationis pensionarius non expedit literas.** 557. 2. & 585. 5
- Pensionem non solvere tenetur successor ostensis sibi reservationis literis, quam per plures annos non solvit titularis, eò quod expeditæ quidem literæ, ei tamen non præsentatæ.** 558
- Pensionem trium annorum solvere tenetur titularis, dum in fine prius tertii anni præsentantur ei literæ expeditæ ante tricenarium.** 558
- Pensiones non exactæ, decursæ tamen, transunt ad hæredes.** 559. 2
- Ad pensiones non decursas exigendas actio non transit ad hæredes.** 559. 2
- Pensio mortuo pensionario solvenda hæredibus, alterive in eo succedenti, non pro rata temporis, quo vixit pensionarius, sed pro rata fructuum, quos titularis tempore, quo vixit pensionarius, percepit, aut propter maturitatem percipere debuit ac potuit, nullâ habita ratione terminorum, pro quibus solvenda pensio.** 560. 1
- Pensio solvenda termini solum statuatur ob commo- diorem solutionem, tam respectivè titularis, quam pensionarii.** 560. 1. & 561. 2
- Pensio integra debetur hæredibus, si pensionarius mortuus tempore, quo titularis jam percepit fructus omnes.** 560. 1
- Pensio, si reservata v. g. 25. Octobr. quo jam collecta vindemia & pensionarius mortuus, v. g. 22. Julii, quo hec dum collecta messis, debetur tantum hæredibus pro rata percepti à 25. Octobr. ad 2. Jul. quod erit nihil, si fructus tantum consistant in vino & frumento.** 559. 1
- Pensio dum cessavit per actum voluntarium, puta, per translationem ante maturitatem termini, tota pensio spectat ad translatarium.** 560. 2
- Pensio solvenda habito respectu ratæ fructuum perceptorum, non autem temporis decursi.** 561
- In pensionis solutionis materia regulare se solet Rota secundum l. defuncta. de usus.** 561. 1
- Pensio debetur ab initio anni, qui inchoatur ab eo momento, quo reservatur pensio.** 561. 1
- Pensionis exactio sola est, quæ differtur ad tempus, de quo conventum fuit inter partes.** 561. 1
- Pensio regulariter solvenda in duobus terminis, seu semestribus; natiuitatis Christi, & sancti Joannis.** 561. 2
- Pensio quantum dicatur anticipata, & quæ solutio pensionis dicatur posticipata.** 561. 3
- Pensiones anticipatè solvi, nullâ habita ratione fructuum perceptorum, qualiter plerumque decernat Papa.** 561. 3
- Pensio, nullâ aliâ factâ declaratione, solvenda in loco beneficii, seu ubi fructus percipiuntur.** 562. 1
- Pensionis solvendæ locus ut assignetur in ipsa reservatione pensionis, habet stylus Curie.** 562. 1
- Pensionem debens non est in culpa, si pensionarius non est in loco destinatæ solutionis tempore statuto.** 562. 2

penſionis depositum in hoc casu fieri in loco statuto per titulum non est necesse, quod tamen limitatur. 562. 2
 Debet tamen in illo loco fieri proclamatio, ut constet, num penſionarius sit ibi, de cetero opus non est, ut protestetur titularis. 562. 2
 Penſio solvenda in ea pecunie moneta, de qua conventum. 563. 1
 In penſionis reservatione semper solet specificari qualitas monetae. 563. 1
 Penſio reservata in ducatis auri de Camera, & solutio fieri debet in Curia, solvenda penſio præcisè in dictis ducatis, scilicet in scutis aureis, addendo singulis unum julium; si verò solvenda in partibus, sufficit solvi in quacunque moneta, modò ea tantundem valeat. 563. 2
 Penſio simpliciter reservata in ducatis vel florensis, in qua moneta solvenda. 563. 3
 In dubio, quænam species monetae fuerit posita in obligatione, tollitur satis ista dubietas ex una altera vel solutione in tali decretumate specie; quod ipsum limitatur. 563. 3
 Penſio reservata in tali specie monetae, dum de hoc constat ex solutionibus pluribus, nisi concurrat observantia longissima & præscripta, non oritur observantia illa interpretativa in contrarium. 563. 3
 Penſio solvenda vel in illa specie seu moneta, in qua reservata, si ea haberi potest; vel in illa æstimatione, quam illa habet tempore solutionis, dum valor extrinsecus mutatus. 564. 2
 Penſionem solvere in moneta antiqua, in qua reservata, compelli nequit, dum ea in toto sublata, substituta aliâ ejusdem nominis, majoris tamen vel minoris bonitatis. 564. 3
 Penſio dum reservata in moneta aliqua imaginaria, v. g. in tor Libris alicujus provinciae, qualiter idem dicendum, quod de reservata in specie quoad alterationem illius. 564. 4
 Penſio reservata vel in fructibus, vel in pecunia solvenda pro libitu & electione, non titularis, sed penſionarii solvenda vel in fructibus, vel in pecunia. 565. 1
 Penſionis reservatione in resignatione facta de in resignans & resignatarius convenire potest, & à resignatario resignanti seu penſionario assignari ceteri fructus loco penſionis. 565. 2
 Penſio reservata super pluribus beneficiis à principio non censetur inposita in solidum, sed pro rata singulorum. 566. 1
 Hinc penſio talis solvenda pro rata fructuum singulorum beneficiorum, ita ut deficientibus fructibus unus non sit solvenda adhuc integrè ex fructibus aliorum. 566. 1
 Penſio illa, dum contingeret beneficia illa plura à diversis obtineri, solvenda ab eorum singulis pro rata, & contra nullum eorum agi potest in solidum. 566. 2
 Penſio tamen reservata in solidum super singulis beneficiis habitorum ab uno, iis dein divisim in plures, hi successores excipere nequeunt, se tenent tantum pro rata. 566. 3
 Penſio inposita uni beneficio, quod dein quoad fructus diffimbratur, solvenda adhuc integrè ex illo beneficio, modò remaneat ei tot fructus, ut exinde solvi possit. 567
 Diffimbrato verò unâ cum fructibus ipso titulo penſio ex utroque debetur, habetque penſionarius electionem agendi contra quem maluerit ex duobus illis possessionibus. 567
 Penſio in vim veri mandati solvi potest per procuratorem vel mandatarium. 568. 1
 Penſio qualiter per campforem in vim schedulæ bancariæ solvatur. 568. 2
 Penſionis beneficio pleno de consensu titularis inposita solutio qualiter probetur ad evitandam nullitatem penſionis in eventu non integrè factæ solutionis ex vi decreti adjecti soliti istiusmodi reservationi ob fraudis præsumptionem. 569
 Penſio soluta, dum ea non debebatur, repeti potest. 570. 1
 Ad penſionem solvendam condemnatus in spolio, postquam paruit & solvit, potest solummodo à penſionario repetere. 570. 1
 Penſio indebitè soluta non repetitur tanquam fructus rei alicujus perceptus, sed tanquam simplex quantitas debita actione personali, adeoque de ea loquendum non est quoad hoc punctum restitutionis, sicut de fructibus bonâ fide perceptis à possessore. 570. 2

penſionem exigendi possessio acquiritur per unum actum solutionis ad omnes effectus juris. 571. 1
 Ut penſionis exactio & solutio non retardetur, etiam lite pendente, operatur talis possessio per unum actum acquisita. 571. 1
 Ex penſionis unica solutione, etiam facta à prædecesore, in beneficio gravato acquiritur dicta possessio exigendi contra successorem. 571. 2
 Penſionem exigendi possessio acquiritur per talem unum actum solutionis, etiam si factus metu censurarum, præcedente etiam compulsionem & mandato judicis, sine iusto, sine iniusto, nisi solvens fuisset protestatus, se ex metu solvere. 571. 3
 Penſionem exigendi totam possessio acquiritur per exactam & solutam etiam minimam partem penſionis, modò ea soluta animo solvendi & reliquunt. 571. 4
 Penſionis unica solutio, etiam facta à moribundo, constituit penſionarium in possessione exigendi possessionem. 572
 Penſionis reservatio facta pleno beneficio de consensu titularis constituit in infirmitate, ex qua obicit, est nulla. 572
 Penſionis solutio facta à non habente verum titulum beneficii gravati, etsi ad eum alias spectent fructus vacantis beneficii illius, non parit penſionario possessionem exigendi contra titulum. 573. 1
 Sic penſionis solutio facta ab administratore vel exactore fructuum beneficii vacantis non parit dictam possessionem. 573. 2
 Neque facta à sequestrario. 573. 2
 Neque facta à Camera regia, dum ad eam spectarent dicti fructus. 573. 2
 Secus tamen est de facta à reservatario fructuum habente facultatem percipiendi illos auctoritate propria. 573. 2
 Penſionis solutio facta per procuratorem, de cujus sufficiente ad hoc mandato constat, parit dictam possessionem. 574. 1
 Secus est, dum de tali sufficiente mandato non constat. 574. 2
 Penſionis solutio facta per alium, dum non constat de mandato, generat adhuc illam possessionem, si facta sciente & tacente titulari. 574. 3
 Imò quotiescunque ex aliis adminiculis præsumi potest mandatum titularis de solvendo. 574. 4
 Idque etiam, si solutio esset quidem de uno tantum termino, quantitas tamen non minima. 574. 5
 Dum constat mandatum alteri datum, sed non fuit effectuatum, non generatur per hoc dicta possessio. 574. 6
 Penſionis solutio facta per campforem num inducat istiusmodi possessionem exigendi. 575
 Penſionis solutio ut gignat possessionem illam, debet esse liquida & nullatenus turbida. 576. 1
 Ad istum effectum gignendum debet concludenter ac plene probari. 576. 2
 Penſionis solutionem contra successorem non probat confessio titularis prædecessoris, neque simplex quierantia illi prædecessori data à penſionario. 576. 2. & 3
 Penſionis solutionem quandam, etiam contra successorem, probent concludenter quierantia. 576. 4. & 5
 Penſionis solutionem in ordine ad gignendam illam possessionem qualiter probet schedula bancaria. 576. 7
 Penſionem exigendi possessio parta in vi factarum solutionum præscriptione decennali amitti nequit. 577
 Penſionis solutione negata, etsi penſionarius tantum possideat civiliter, adhuc titularis dici nequit possidere naturaliter. 577
 Penſionem solvere non tenetur, qui ejus reservationi consentit, si nec sit juris, nec possessionis successor. 577

De exactioe penſionis, & penſis non solvendum.

penſionem exigere potest Titius, in quem eam transtulit Cajus post acceptas trium annorum penſiones anticipatis solutionibus. 583
 Penſio eadem non transfertur, sed ea extincta, creatur nova in translatario. 583
 Penſio exigi per procuratorem ut possit, debet is verificari habitum à penſionario mandatum. 584. 1
 Item si titularis opponeret penſionarium tempore decursæ penſionis decessisse, debet probare supervenientiam penſionarii. 584. 2
 Penſio exigi nequit ante expeditionem literarum a possit. super reservatione penſionis. 585. 1
 Penſio.

- pensionis exactio ante dictas literas, ne quidem pro primo
 semel, licita est in foro interno. 585. 2
 Imò ne quidem ad pensionis solutionem exequendam, et-
 iam cum consensu titularis, & obligatione in forma Cam-
 erarum procedi potest ab Executoribus ad hoc datis. 585. 3
 Pensio tamen exigi potest ante literas illas, si in re-
 servatione habeatur, quòd sola supplicationis signatura
 sufficiat. 585. 4
 De cetero de pensionem non exigendi ante illas literas, de-
 que iis expediendis nulla potest allegari ignorantia, quin
 per hoc reservatio pensionis evadat nulla. 585. 6
 Idque etiam licet ante exactioem pensionis fiat capta
 expediri. 585. 7
 Sunt autem sufficienter expeditæ, quando sunt plumbatæ,
 et si necdum pervenerunt ad manus pensionarii. 585. 7
 Pensionis reservatio adhuc erit nulla solutione exacta ante
 illas literas, aut iis statuto tempore non expeditis, et-
 iam si partes inter se convenerint de pensione sic sol-
 vendâ. 585. 8
 Pensionis illa nullitas non evitatur per expeditionem lite-
 rarum factam, antequam de hac nullitate opponeretur,
 vel etiam quòd ea fiat post exactioem solutionis de
 consensu titularis. 585. 9
 Evitatur tamen, si pensionarius impeditur ab expeditione
 literarum ab iis, quorum est eas conficere. 585. 10
 Item evitatur illa nullitas, nisi probata fuerit per conclu-
 dentissimas probationes. 585. 5
 Pensionis terminus etiam decursus ante expeditionem litera-
 rum, vi earum deinceps exigi possunt. 585. 12
 Pensiones ex indulto retineas promotor ad Episcopatum,
 num quoque super illo indulto teneatur expedire
 hujuscemodi literas. 586
 De pensione exequenda dum agitur, literæ illæ sunt exhi-
 bendæ & intimandæ Executori. 587. 1
 Idem est, dum agitur de exequenda facultate transfereadi
 pensionem. 587. 2
 Quia & literæ illæ justificandæ cum omnibus narratis, si
 pensionario, qui non est in possessione, iis est cum titu-
 laris successore. 587. 2
 Literæ dictæ producendæ & justificandæ in iudicio post-
 sorio adhibendæ & retinendæ. 587. 3
 Quia literarum productio necessaria in iudicio summariis-
 simo retinendæ. 587. 4
 Pensionis exactio paratam habet iram executivam. 588. 1
 In pensionis materia qualiter detur duplex pensionis pri-
 vilegium. 588. 2
 Pensionis solutionis executio prætextu professionis retrar-
 dari non potest in monacho, itante possibilitate solâ di-
 spensionis. 588. 4
 In pensionis solutione urgenda viâ executionis contra titu-
 larem quæ praxis. 589
 A mandato executivo iudicis seu executoris pro urgenda
 pensionis solutione non datur appellatio suspensiva so-
 lutionis. 589. 5
 Pro pensionis solutione pari modo viâ executivâ procedi
 potest contra successorem & heredem pro solvendis de-
 cursis tempore prædecessoris, si contra hunc adhibita
 diligentia. 590
 Pro pensionis solutione Executor nequit ponere seque-
 strum in fructibus beneficii ante sententiam & conde-
 mationem titularis, post laram verò sententiam id
 potest. 591
 Pensionem non solvatibus statuta excommunicatio vel
 privatio beneficii cum potestate pensionatio concessa re-
 grediendi, vel accedendi ad illud beneficium. 592
 Pœna illæ non incurritur, nisi quatenus pensionarius vult
 illas incurri, & hoc ipsum declarat. 593. 1
 Ad talem declarationem faciendam per procuratorem
 opus est speciali mandato. 593. 1
 Talis declaratio voluntatis debet esse juridica, titulari in-
 timata soleant notificatione. 593. 2
 Ob pensionis non solutionem statuta illa excommunicatio
 eger sententiâ declaratoriâ iudicis, & non sufficit privata
 parisi. 593. 2
 Ad declarationem incursum illarum pœnarum procedere
 nequit pensionarius, nisi post elapsum mensem à termi-
 no solutionis. 593. 3
 Item non nisi literis pensionis originalibus, eo ùnque
 transcripto authentico legitime intimatis titulari, si is
 successor est, qui non consentit pensioni expressè. 593. 3
 Fieri tamen potest hæc declaratoria de incurrenda exco-
 municatione, quin titularis prius reali vel personali exe-
 cutione compellatur ad solvendum. 593. 4
- Excommunicatio illa non est lata in subsidium executio-
 nis realis & personalis, quia lata est quâsi per legem et
 consensu titularis. 593. 4
 Dictam declarationem incursum pœnam ob pensionem
 non solutam facere nequit hæres pensionarii. 593. 5
 Declaratio illa iuridicè & legitime facta per pensiona-
 rium, excommunicatio illa non incurritur à termino so-
 lutionis præfixo sed morâ à facta illa declaratione. 593. 6
 Ob pensionem non solutam titularis non amittit benefi-
 cium, priusquam lata contra eum sententiâ, pensionarius
 declarat, velle se uti jure suo regredicadi ad beneficium
 illud in casu perleverant per 6. menses in excommu-
 nicatione contra non solventem lata. 594. 1
 Ob pensionem non solutam, ut regressus ad beneficium sit
 locus, quid requiratur præterea. 594. 2 & 3
 Vide v. *Regressus*.
 Pensionis solutionis mora semper est purgabilis. 595. 1
 Ob pensionis non solutionem locum esse regressui, post-
 quam declaratum per sententiam, ab hac sententiâ de-
 tur appellatio. 595. 1
 Ob pensionis petitam annulationem contra quod conven-
 tum, ut intrat regressus, opus quoque est dictâ sententiâ
 declaratoriâ. 595. 2
 Secus, ut intrat regressus ob petitam reductionem pen-
 sionis. 595. 2
 Ob pensionis intentatam reductionem aut annulationem,
 quòd referretur regressus, de qua reductione & annu-
 latione id intelligendum. 595. 1
 Pensionis solutionem offerendo, stante appellacione à sen-
 tentiâ declaratoria regressus, huic evitate potest titu-
 laris. 596
 Item & renuntiare potest pensionarius. 596
 Pensionis, dum dimidiâ parte exactâ, non solvitur para-
 reliqua, an intrat regressus. 597
 Ob pensionem non solutam non tantum à successore, sed
 etiam ab antecessore poterit successor intentari regres-
 sus, dum diligentia adhibita, & prædecessori intentatus
 regressus, secus, si id non factum. 598
 Pensiones decursæ, ob quas non solutas intravit regressus,
 num, eo jam intrante, nihilominus adhuc solvendæ. 600
 Pensione impositâ super duobus beneficiis, num ob non so-
 lutam partem pensionis impositam beneficium sit regres-
 sus ad utrumque. 601
 Ob pensionem non solutam conceditur quoque regressus,
 vel potius accessus ad beneficium, si quoque possessionem
 propriâ auctoritate capiendam iis, qui illius titulum nun-
 quam habuerant. 602
 Ob pensionem non solutam concessus regressus in reserva-
 tione pensionis non eget titularis consensu. 603
- De pensionis translatione.
- Pensio de uno in alium transferri potest. 607. 1
 Pensionis translatio est juris activi, seu exigendi pen-
 sionem mutatio de uno in alium. 607. 2
 Pensionis translatio diversificatur extrinsecè à diverso mo-
 do, quo facultas transferendi conceditur. 607. 3
 Pensionem transferendi facultas quandoque conceditur in
 ipsâ reservatione pensionis, quando citra, & post illam
 ad supplicationem partium, quandoque motu proprio,
 quandoque in vi privilegiorum generaliter concessorum.
 607. 3
 Pensionem transferendi facultas qualiter concedi solet ad
 supplicam partium extra reservationem pensionarii.
 607. 4
 Quibus ea facultas concedatur cum clausula: *etiam literis
 super pensionis reservatione non expeditis*. 607. 4
 Pensio proprie accepta pro jure activo exigendi certam pec-
 uniam, non est numericè eadem in translatorio, sed per
 translationem extinguitur prior pensio, seu jus transfe-
 rentis, & creatur novum in translatorio omnino simile
 priori. 608. 1
 Pensiones assimilantur censibus non perpetuis. 608. 1
 Pensionis unitas ex unitate pensionarii desumitur, dum eo
 pereunte, perit. 608. 1
 Pensio ut est jus passivum solvendi, est, & manet semper
 eadem, & in effectu non extinguitur, nec alteratur per
 translationem. 608. 2
 Pensionis acceptæ pro jure illo activo substantiam & vali-
 ditatem concernentes derogationes & decreta ab initio
 semper durant post translationem. 608. 2
 Pensione translata non manet obligatio fidejussoris dati in
 favorem primi pensionarii. 609
 Pen.

ac materiarum.

Pensionem transferentis possessio non transit in translata-
rium, sed eger novâ apprehensione. 610. 1
Idque licet Papa expresse translatarium subroget, etiam ad
possessionem; uti quandoque facit. 610. 1
Pensionem transferentis possessio translatorio servit ad ef-
fectum immisionis, non ad effectum manventionis.
610. 1
Neque ad effectum justificationis, nisi esset possessio anno-
rum 30. & bene formata. 610. 2
Pensionem exigendi possessionis tempora transferentis &
translatarii tempora possunt conjungi pro præsumen-
da justificatione pensionis. 610. 2
Pensionem transferendi facultas unâ cum translatione
pensionis non transfertur in translatarium. 611
Pensiones tamen semel translatas transferendi facultas
conceditur aliquando à Papa, non nisi tamen personis
plurimum qualificatis, eisdemque acceptis. 611
Pensionis translatio facta per eum ipsum, cui reservata in
personam illi bene visam, est odiosa, & quare. 612. 2
In quo casu ea sit favorabilis. 612. 2
Pensionem transferendi facultas concedi potest à Papa.
613. 1
Non tamen ab Ordinario, aut etiam à Legato de latere.
613. 2
Pensionem quandoque ipse papa transfert. 613. 1
Pensionem transferendi facultas ex quibus causis conce-
datur. 614
Pensionem transferendi facultas concessa alicui intuitu of-
ficii vel dignitatis cessat, cessante illo officio vel digni-
tate. 615. 1
Concessa verò intuitu personæ pensionarii durat, durante
hac personâ. 615. 2
Finitur tamen & in hac personâ, primâ translatione validè
factâ. 615. 2
Facultatem hanc consumptam dicens per translationem
primam, debet docere, translationem factam in vim
eiusdem facultatis. 615. 2
Pensionis translatio fieri potest in articulo mortis, etiam
dum in concessione facultatis transferendi non adest
clausula: *etiam in articulo mortis*. 616. 1. & 2
Etiam à defuncto jam loquelâ per natus. 616. 3
Etiam à moribundo extorta blanditiis. 616. 4
Etiam dum desuper factum instrumentum, dum illud non
esset subscriptum, nisi aliâs mos provincie exigeret sub-
scriptionem in omnibus contractibus & instrumentis.
616. 5
Pensionis translationis materia non pertinet ad contra-
ctus. 616. 5
In pensionis translatione locum non habet regula *de in-
firmis*. 616. 6
In pensionis translatione etiam à moribundo facta servan-
da est forma præscripta in literis concessione facultatis
transferendi. 616. 8
Pensionis translatio fieri nequit per testamentum. 616. 8
Pensionis translatio est nulla, dum ita convenitur, ut ea facta
intelligatur, si eger, seu transferens moriatur ex ista
infirmitate; secus, si non. 616. 9. & 622. 2
Pensionis translatio fit ab ipso papa, dum fiduciarius, in cu-
jus caput sine commoditate reservata pensio, mortuus
transfert illam in alium similem fiduciarium. 617. 1
Pensionem transferendi facultatem papa quandoque de-
mandat personæ in dignitate eccles. constitutæ; quan-
doque ipsi pensionario concedit. 617. 1
Ut in pensionis translationis materia excludatur omnino
successionis species, translatio semper fit hoc ordine, ut
prior pensio extingatur, ut dein creetur nova in trans-
latario à papa. 617. 1
Ad pensionis translationem exequendam si constitutus ter-
tius quis, & dictus ordinarius, quis veniat hoc nomine.
617. 3
Ad pensionis translationem Executor quis eligi possit. 617.
4. & 5
Pensionis translatio, dum faciendâ per Executorem, pote-
rit pensionarius eligere quem maluerit, non tamen in
alium, quam qui in literis datæ facultatis transferendi
denominatus aut comprehensus est, etiam si nullus ex
iis reperiretur in loco translationis faciendæ, & mors
instaret. 617. 6
Poterit tamen tunc constitui procurator ad eligendum ta-
lem Executorem in loco, ubi talis adest. 617. 6
Pensionem transferendi per ipsammet pensionarium co-
ram Notario & testibus conceditur quandoque potestas
personis papæ acceptis. 617. 7

In quo casu Notarius ille nihil exercet jurisdictionis, sed
adhibetur solum ad promovendam probationem factæ
translationis. 617. 7
Pensionis translatio est nulla, si non prius exhibitæ literæ
concessæ pensionario ad transferendum Executori, dum
is adhibendus. 618. 1
Pensionem transferendi facultatem esse notoriam proinde
non sufficit; quod tamen limitatur. 618. 2
Pensionis translationis materia est nimis delicata & pe-
riculosa. 618. 2
Pensionem transferendi coram Notario & testibus dum
concessa est facultas, non requiritur dicta literarum ex-
hibitio. 618. 3
Idque, etiam si simul cum Notario & testibus adhiberetur
Executor pro libitu pensionarii. 618. 3
Ad pensionis translationem ut procedat Executor, opus
non est exhiberi eidem literas ipsius reservationis pen-
sionis. 619
In pensionis translatione cavendum, ut præcedat extinctio
prioris pensionis, antequam procedatur ad creationem
novæ in translatorio. 620. 1
Pensionis antiquæ in transferente extinctio non deman-
datur Executori, sed permittitur ipsi transferenti seu
pensionario. 620. 2
Pensionis antiquæ illa extinctio, uti & novæ similis creatio
necesse non est, ut fiat explicitè verbis expressis. 620. 3
Pensionis translatione factâ coram Notario & testibus ab
ipso pensionario, uti & facta coram Executore, seu per
illum, præter instrumentum super translatione factum
à Notario opus non est insuper expediti desuper alias
literas Executoris. 621. 1 & 2
Pensionis translatio facta ab Executore in vim concessæ
facultatis transferendi ipsi exhibitæ, habet vim literarum
Apostol. super nova illa pensione creata in transla-
tario. 621. 1
Pensionis tamen translatio si fieret coram papa citra facul-
tatem alias obrentam transferendi illam coram Execu-
tore, aut Notario & testibus, opus esset literis Apost.
desuper expeditis. 621. 3
Pensionis translatio fieri nequit nec licitè, nec validè sub
pacto, ut illam, aut aliquid illius exigat transferens quo-
ad vixerit. 622. 1
Nec à moribundo sub conditione, si ex illa infirmitate mo-
riatur. 622. 2
Fieri tamen potest sub conditione, si translatus factus
fuerit Clericus, in quo casu ante conditionis eventum
nihil actum censetur. 622. 3
Ad pensionis translationem requiritur consensus pensiona-
rii expressus. 623. 1
Non tamen consensus beneficiati debentis solvere pen-
sionem. 623. 2
Nisi is fuerit resignatarius, & pensio reservata ob causam
resignationis. 623. 3
Sic quoque requiritur consensus, eam solvere debentis,
dum pensio jam semel translata transfertur denudè ex in-
dulto papæ. 624.
Ad pensionis impositionem fructibus beneficii jurispat, etiam
laicorum, translationem non requiritur consensus pa-
troni, quod limitatur. 623. 5
In pensionis translatione opus non est facere mentionem
qualitatum beneficii, super cujus fructibus imposita.
624. 1
Pensionis translatio novum gravamen non inducit; sed ad
hunc effectum est pensio semper eadem cum primis
constituta. 624. 2
In pensionis translatione (sicut opus erat in prima ejus con-
stitutione) opus non est fieri mentionem jurispat, etiam
laicalis, dum pensio imposita talis beneficii fructibus.
624. 2
Neque beneficii gravati, dum id aliâs est speciali notâ di-
gnum, & oportet ejus meminisse in prima ejusdem pen-
sionis constitutione. 624. 3
Neque pensionum antiquarum eidem beneficio imposita-
rum. 624. 4
Specificè tamen exprimendum beneficium, super cujus fru-
ctibus imposita pensio. 624. 5
In impetratione facultatis transferendi pensionem, facien-
da est mentio pacti initi aliâs inter titularem & pensio-
narium de non transferenda pensione. 625
Pensionem transferendi facultate simpliciter concessâ, po-
terit transferri una pars illius, alterâ retentâ. 626. 1
Pensio potest in unam vel plures personas transferri. 626. 1
Pensionem 200. v. g. ducatorum transferendi facultate con-
cessâ

Index rerum

cessa ad quantitatem tantum 100. ducatorum, valet ad-
huc translatio facta ad quantitatem 150. ducatorum,
quoad quantitatem 100. ducatorum. 626. 2
Pensionem transferendi facultas determinata ad pensionem
determinatam ex determinata quantitate extendi nequit
ad translationem alterius pensionis, etiam minoris quan-
titatis; quod tamen limitatur. 626. 2
Pensionis cetera, v.g. 100. ducatorum, dum concessa trans-
latio, id ita intelligendum: si dicta quantitas non excedat
medietatem valoris fructuum beneficii, super quibus
imposita; quod si tamen illam excedat translatio, non
in totum, sed pro ea parte, qua excedit, redditur nulla.
626. 3
Pensionis commoditas cedi potest a pensionario sine bene-
placito papae, etiam pecunia interveniente. 627. 1
Et sic ea cedi potest ipsi debenti solvere pensionem, vel gra-
tuito, vel etiam mediante solutione anticipata, aliove
temporali, idque ad evitandum beneplacitum Apostol.
quod alias esset necessarium ad extinctionem pensionis.
627. 2
Pensionis tamen illa commoditas cedi non potest fiducia-
rio manenti tali. 627. 3
Pensionem transferre num possit pensionarius post termi-
nos aliquot exactos, & anticipato solutos sibi, ita ut ti-
tularis a translatorio molestari nequeat. 628
Pensio Clericalis pro pecunia aut pretio transferri nequit.
629. 1
Pensionem transferendi potestas non est ordinaria, sed
commisaria. 629. 1
Pensionis tamen fructus pensionario locare vel vendere, et-
iam ad totam vitam, uti & donare sine auctoritate papae
licet pensionario. 629. 1
In foro externo tamen talis donatio censenda translatio
pensionis, adeoque rata non habenda sine auctoritate
papae. 629. 1
Pensionis translatio pro pretio non est simonica in sen-
tentia negantium esse aliquid spirituale. 629. 2
Secus est in sententia opposita. 629. 3
Pensionis translatio impediri nequit vitio litigiosi. 630
In pensionis translationis materiam non cadit vitium liti-
giosi. 630
In pensionis translatione aut facultate transferendi narra-
da non est lis circa pensionem. 631
Pensionis translatio, etsi in ea servata forma, est invalida ex
incapacitate translatorii. 632. 1
Pensionis in se transferenda is capax censetur, qui capax
est, ut eadem pensio sibi reservetur. 632
In translatorio adest debet capacitas tempore translario-
nis. 632. 1
Pensionis in se transferenda incapaces sunt laici, novitii
non Clerici, bigami. 632. 2
Pensionis translatione facta, transferens illic destituitur
omni jure, etiam respectu exactiois pendente termini
pro rata fructuum perceptorum per titularem ante trans-
lationem, nisi illos expressè reservavit. 633
Pensionis facta translatio intimanda intra tres menses de-
benti solvere pensionem. 634
Ad pensionis solutionem agendum & qualiter translatorio
detur via executiva. 635
Prima via ad eam est agere contra titularem in vim obliga-
tionis cameralis, dum consensus titularis in reservatio-
nem pensionis sub dicta obligatione praestitus. 635. 2
Secunda via est intentio regressus, dum translarius ca-
pax est beneficii, ad quod concessus regressus. 635. 3
Tertia ex interdicto adipiscenda. 635
Quarta est ipsa via directa pro executione literarum Apo-
stolicarum; & haec via ex parte translatorii dupliciter inten-
tari potest. 635. 5 & 6
Translarius utcumque intendens agere contra titularem,
qui non consensit pensioni ad concludendum processum
suum, tenetur intimare literas, & instrumenta reserva-
tionis ei, a quo petitur solutio. 636. 1
Quoad justificationem tamen illarum literarum jure ac
privilegio uti potest, nec plus gravari debet, quam gra-
varetur ipse transferens. 636. 2
Extra casum reservatae pensionis pure motu proprio trans-
larius tenetur gratiam justificare, nisi relevetur ab
hoc onere ex possessione. 636. 3
Translarius, dum est in possessione exigendi, petique in
ea manentem, & pro decursis terminis concedi sibi
mandatum executivum, non tenetur justificare literas
justificationis, neque suam, aut transferentis habilita-
tem. 637. 1

Secus est, si ipse nunquam exegerit, & transferens non nisi
ad tempus longum exegerit, dum agit contra titularis suc-
cessorem, qui non consensit pensioni, nec unquam solvit.
637. 2
Multoque magis, si neque transferens unquam exegerit, 637. 4
Relevabitur tamen ab isto onere justificandi, dum transfe-
rens fuit in longissima, nempe 30. annorum possessione.
637. 3.

De extinctione pensionis.

Ad pensiones non extendit se privato beneficiorum. 638
Pensionis retentio in criminoso est tolerabilior: quam be-
neficii. 638
Pensionibus obtentis privatur quis ob haereticum, extenditur-
que hoc ipsum ad ipsius filios, nepotes, &c. 639
Pensio non amittitur seu extinguitur ob commissum a pen-
sionario homicidium, aliudve crimen qualificatum, & ir-
regularitatis induktivum. 640
Pensio ecclesiastica (secus est de mere temporali consti-
tuta in bonis secularibus) quoad commoditatem non
transit ad fiscum Eccles. lata sententia banni capitalis ob
delictum; sed extinguitur, Ecclesiam libertatem acqui-
rentem. 641
Intelligi utique hoc de Banno per annum contumaciam
confirmato. 641
Quoad pensionis redintegrationem non suffragatur pen-
sionario relicto post annum obtenta adversus ban-
num contumacia. 641. 1
Pensio quondam amittitur ob non delatum habitum
clericalem. 642
Pensio num extinguitur ob obtentum officium seculare
incompatibile cum clericatu, v.g. quo quis occupatur in
criminalibus. 643. 1. & 2
Cum pensionis Eccles. retentione incompatibilitatem ha-
bet feudum a principe laico susceptum, in quo eidem
praestatur subjectionis juramentum, & ex quo resultat
militia. 643. 3
Pensiones, uti & beneficia & dignitates Ecclesiasticas, secum
comparantur feudum status Eccles. a Papa acceptum.
643. 4
Pensio cessat per militiae secularis assumptionem. 644. 1
Idque non ideo, quia jus statuitur, ut militia causet hanc
amissionem, sed quia per assumptionem militiae cessat
status clericalis, sine quo pensio haberi nequit. 644. 1
Hoc ipsum, nempe quod ob militiae cesset pensio, ab ali-
quibus variè ampliatur. 644. 2
Limitatur ab aliis. 644. 1. & 4
Pensiones tamen non cessant per hoc, quod quis militet
papae. 644. 5
Nec pensiones habita in stipendium ob ministerium tem-
porale cessant per militiae secularem assumptionem. 644. 6
Pensio extinguitur per matrimonium initum, etiam cum
una, & virgine. 645. 1
Ampliatur id ipsum ferè, sicut ampliatur fuit de amissione
beneficii ob eandem causam. 645. 2
Pensio manet tantisper inextincta, pendente judicio de nul-
litate matrimonii ob defectum consensus, pensionario
etiam agente pro validitate. 645. 2
Pensio manet extincta, sponsa ante consummatum mat-
rimonium ingrediente religionem. 645. 2
Pensio non extinguitur per sponsalia seu promissionem
matrimonii de futuro. 645. 3
Neque per matrimonium, dum cum clerico, ut pensionem
retinere valeat, etsi matrimonium in eam, a Papa preven-
tive est dispensatum. 645. 5
Super pensionis capacitate & retentione in matrimonio fu-
turo Papa cum clerico dispensare non solet, nec vult, nisi
ex suppositione continuationis status ecclesiasticitatis.
645. 5
Pensionis retinenda indulta concessa Ordinibus militari-
bus, compatentibus statum matrimonii, qualiter revo-
cari aut retineri Papa Pius V. 645. 5
Pensionem ut in statu matrimonii obtinere possit & reti-
nere, qualiter cum Militibus S. Jacobi de Alcantara &
similibus Papa dispensat. 645. 5
Pensionem retinendi potestas, etiam contracto matrimo-
nio, num intelligatur tantum de primo matrimonio.
645. 5
Pensio laicalis non extinguitur per matrimonium. 645. 6
Pensio clericalis super beneficio saeculi extinguitur per
professionem religiosam. 645. 1
Idque etiam in Ordine verè religioso militati. 645. 3
Secus

ac materiaram.

Secus est in religioſis Societatis Jeſu, qui eas poſt vota ſim-
plicitate retinere poſſunt, ſecus accidit in beneficiis ab iis
habitis, 648. 3
penſio non extinguitur profeſſione religioſa, ſi ex tenore
litterarum conſtat, meorem Papæ fuiſſe, ut penſio non
oblante profeſſione deberetur. 648. 4
Ad penſionem ſibi reſervandam novâ diſpenſatione non
eget religioſus diſpenſatus ad beneficium ſeculare illud
dein reſignans ſub reſervatione penſionis. 648. 4
penſiones titulo adminiſtrationis, & ſub poteſtate ſuperio-
ris regularis, quandoque concedere ſolet Religioſis pro-
feſſis Papa. 648. 4
penſio non extinguitur per aſſumptionem penſionarii ad
pontificatum. 649
penſio ceſſat ceſſante cauſa ejus finali alimentatiſſionis tem-
pore reſervationis penſionis, non verò eâ ceſſante ex
poſt. 649. & 651. 1
penſiones præhabitas exegerunt, vel in alios tranſtulert
plures, poſtquam eceſſi ad pontificatum. 649
penſio non extinguitur per promotionem ad Cardinalatum.
650
Ad hanc penſionis retentionem Cardinales non egent alio
indulto. 650
penſio expirat per promotionem ad Episcopatum non ju-
re communi, ſed ex ſtylo Camere, & variis Pontificum
conſtitutionibus. 651. 1
Secus eſt, ſi ſuper retentione habeatur indultum; quod ta-
men indultum non extendit ſe ad translationem ejusdem
penſionis, etiam ſi talis ad promotionem ſui habuiſſet
facultatem tranſferendi illam penſionem. 651. 4
Secus etiam eſt, ſi ſint Episcopatus exiſtentes in partibus in-
fideliſſim, quorum non habetur adminiſtratio. 651. 2
Item in Episcopatibus illis ſeu Cardinalatibus Romæ viciniſ.
651. 2
penſio non extinguitur per adeptum Episcopatum, niſi con-
curat conſecratio & poſſeſſio. 651. 3
penſio extinguitur Abbatia adeptâ, per quam vacant priora
beneficia. 652
penſio promoti ad Episcopatum extinguitur, dum in ex-
pediſſis promotionis capit poſſeſſionem, non ex-
pediſſis literis ſuper retentione penſionis unâ cum Episco-
pato. 653. 1
penſio extinguitur penſionario exigente illam ante ex-
peditionem litterarum reſervationis. 653. 2
penſio num extinguitur ob literas intra ſem. meſes ſuper re-
ſervatione non expediſſas. 653. 2
penſio num extinguitur, dum penſionarius aſſequitur bene-
ficiam gravatam penſione. 654. 1
penſionem in eo caſu conſolidari potius cum beneficio, &
quâdiu hæc conſolidatio durat, manere ſolum ſopita,
& non extinctam, ita ut ſi penſionarius ille privaretur
hoc beneficio, aut illud dimittere cogeretur, remaneret
illi penſio, tradit Azor. 654. 1
penſionem contra in hoc caſu extingui, ſi liberè dimittatur
illud beneficium, tradit idem. 654. 1
penſio non extinguitur penſionario obtinente aliud bene-
ficiam. 654. 2
Inter penſionem & beneficium de jure poſſivo non eſt in-
compatibilitas, de jure tamen naturali eſſe poteſt, dum
unum illorum ſufficit ad congruam ſuſtentationem.
654. 2
penſio minus propriè talis, quam Episcopus imponere po-
teſt ipſi beneficiati perſonæ ob ſuſtentationem alicujus
pauperis ſcholæ, hæc neceſſitate ceſſante, probabiliter
ceſſat. 655. 1
penſio propriè talis reſervata ſimpliciter pro fundatione
alicujus collegii, non extinguitur, dum ex poſt eadem
collegio obvenerit ſufficientes reditus. 655. 2
penſio non extinguitur per hoc, quod alteretur benefi-
cium, cui impoſita, v. g. dum ſimplex eccleſia fit paro-
chialis. 656
penſio reſervata alicui habenti certam qualitatem, non ex-
ſpirat ceſſante illâ qualitate, dum ea qualitas non eſt
cauſa conceſſionis. 657. 2
Sed neque, ſi talis qualitas ſuit cauſa reſervationis penſio-
nis, quod ipſum exemplificatur. 657. 2
penſio conceſſa ſimpliciter, & in eſſe deducta, non expirat
morte Papæ eam concedentis. 658. 1
Neque etiam, dum gratia reſervationis non eſt quidem
deducta in eſſe, commiſſa tamen alicui reſervatio certæ
penſionis in partibus in favorem Titii. 658. 2
Secus eſt, ſi commiſſa aſſignatio penſionis incertæ, nempe
quantitatis. 658. 2

penſionis gratia verò conditionalis expirat morte Papæ
concedentis ſecurâ ante conditioneſeventum, etiam
dum gratia eſt cum clauſula: *ex nunc pro ſunc.* 658. 3
penſio morte concedentis Papæ non extinguitur, dum ſo-
lum apparet conditionata, v. g. dum reſervatur de tali
tempore, executione ſolum illius dilata ad aliud tempus.
658. 4
penſionem Papa concedere poteſt ſuper eadem eccleſia ſi-
multaneè pluribus, ita ut prius eam obtineat unus, & dein
alter. 658. 4
penſio ſuper beneficio, cujus fructus jam reſervati alteri, re-
ſervari poteſt, non niſi poſt mortem illius ſortitura ef-
fectum, abſque eo, quod dicatur, aut ſit conditionalis.
658. 4. & 5
penſio extinguitur non ſolutis verò & effectivè omnibus
terminis in vita titularis. 659
penſio non extinguitur in tranſferente, dum ob non ſerva-
tam formam præſcriptam in translatione hæc eſt nulla,
ſeu nulla nova creatur in tranſlatario. 660
penſio ſemel extincta non revivificat. 660
penſionis caſſationi num validè conſecrare, aut etiam tranſ-
ferre poſſit ſiduciarius, in cujus caput ea reſervata, ſine
conſenſu illius in cujus commodum ea reſervata. 661. 1
penſionem facere extingui tacite, vel etiam expreſſè
poteſt penſionarius, poſt ceſſationem commoditatis fa-
ctam alteri ceſſionario, manente ſolum actione contra
talem ceſſionario. 661. 1
penſio non extinguitur morte naturali aut civili talis pen-
ſionarii. 661. 2
Idque etiam, ubi mors illa contingeret, ſede papali va-
cante. 661. 3
penſio num morte iſtius penſionarii ſiduciarii extinguitur,
dum in vita ſua inſtante periculo mortis eam non tranſ-
tulit in alium ſiduciarium ſimilem. 661. 3
penſionis jus & proprietates ea, & quando conceſſatur eſſe pe-
nes talem ſiduciarium. 661. 5
penſio ceſſat per mortem illius, in cujus commodum reſer-
vata, cito ſupervivat ſiduciarius. 661. 4
Non ceſſat, ſi commodatarius ille in alium illam commo-
ditatem tranſtulit; quod poteſt, etiam ſine aliqua ſo-
lennitate, & inſcripto & inſerto ſiduciario. 661. 5
penſionem ſolvendi obligatio ſcheduliſtæ ſeu campoſoris
non extinguitur, morte ſiduciarii contingente ſede pa-
pali plena. 662. 1
Neque morte civili iſtius ſiduciarii contingente ſede pa-
pali vacante. 662. 1
Ceſſat verò morte naturali illius contingente, ſede papali
vacante. 662. 1
penſionis translatio in alium ſiduciarium num fieri poſſit
ſede papali vacante. 662. 1
penſionis donatio & extinctio non pender à perſona ſidu-
ciarii, ſed commodatarii, ſeu illius, in cujus favorem re-
ſervata. 662. 1
Obligatio verò illa ſcheduliſtæ ſeu campoſoris extinguitur
per mortem commodatarii. 662. 2
penſio non translatio in vita penſionarii ordinarii extingui-
tur ejus morte naturali & civili. 663
penſio non tantum manui, ſed & in totum extingui poteſt
ſola voluntate penſionarii citra Papæ alteriſve ſu-
perioris auctoritatem. 664. 1
penſionis extinctio eſt favorabilis, & ſemper cedit in eccle-
ſiæ utilitatem. 664. 1
penſio morte penſionarii extinguitur, eſſi expreſſè reſer-
vata pro illius alimentis. 664. 2
penſio extingui aut remitti acquit à penſionario, dum in
illius titulo promotus eſt ad Ordines ſacros, & non ha-
bet aliunde congruenter vivere. 664. 3
penſionis caſſatio debet fieri liberè & gratuito ſine pecunia.
664. 4
penſionis caſſatio facta pro pecunia aliòve temporalis, eſt
non ſolum invalida, ſed etiam ſimoniaca. 664. 4 & 665
penſionis caſſatio pro temporalis eger non tantum auctori-
tate Papæ, ſed & literis Apoll. deluget expediſſis. 664. 4
penſionis etiam gratuita extinctio in præjudicium & frau-
dem illius, in quem translatio illius commoditas, 664. 5
penſionis extinctio facta perſeram, v. g. non gratuito ſine
beneplacito Apoll. præjudicat penſionario. 665
penſio an & qualiter præſumatur extincta ob diuturnam
ejus non exactiſſionem. 666
penſionis extinctivam præſcriptionem non generat talis
diuturna non exactio. 666
penſio laicalis poteſt redimi pecuniâ abſque Papæ con-
ſenſu. 667. 1
penſionis

Index rerum

- Pensionis fructus etiam ad totam vitam sine Superioris ul-
 lus auctoritate licite venduntur. 667.2
 Pensio clericalis redimi nequit anticipatis solutionibus sine
 auctoritate papae. 667.3
 Pensionis extinctio per viam illam redemptionis est con-
 tra mentem papae. 667.3
 Pensionis redemptio, etiam quoad jus ipsum penitus extin-
 guendum, fieri potest de consensu papae. 667.4
 Non tamen de consensu Nuncii Apost. nisi is ad hoc spe-
 cialem habeat facultatem. 667.4
 Pensionem redimendi anticipatis solutionibus papa non
 solet concedere in ipsa reservatione pensionis, sed postea
 seorsim. 667.5
 Pensio redimi solet 6. vel 7. ad summum solutionibus anti-
 cipatis, considerata pensionarii aetate. 667.5
 Pensionem redimere anticipatis solutionibus sine interve-
 niente auctoritate papae, num sit simoniacum. 668
 Pensionis extinctio per viam redemptionis num egeat liti-
 ris Apostol. an verò sufficiat supplicatio manu papae si-
 gnata. 669
 Pensio semel extincta gratuito, vel etiam mediâ redemptio-
 ne, non reviviscit amplius, etiam si titularis obligaret se
 de novo ad eam solvendam. 670
 Pensio, dum probaretur cassata ex metu, adeoque extincta
 nulliter, per solvendam manet. 670
 Pensionem exigendi possessio naturalis amittitur, titulari
 petitam à se pensionem solvere recusante. 671.1
 Pensionem exigendi possessio quoque civilis amittitur, dum
 pensionarius per decennium acquiescens illi denegatio-
 ni, eam non exigendo, animum quoque possidendi ab-
 jecit. 671.2
- Miscellanea de Pensione.*
- Pensiones reservatae resignanti, reservatione existente nul-
 là ob non factam publicationem, manent validae. 807
 Pensio Ecclesiast. amittitur ob contractum matrimonium.
 39
 Pensio succedit loco beneficii, & eodem modo ac illud
 vacat. 39
 Pensio Eccles. amittitur ob matrimonium nulliter (intelli-
 ge ex alio capite, quam ex defectu consensu) con-
 tractum. 43.4
 Pensio qualiter amittitur per professionem. 50. & seq.
 Vide v. *Professio.*
 Pensiones qualiter amittantur in Societate per vota sim-
 plicia, vel etiam coadjutorum. 52
 Vide v. *Vota.* & v. *Vacatio.*
 De pensionibus clericalibus, quae ex fructibus beneficii ad-
 inistrantur, & loco illius conceduntur ad commodiorem su-
 stentationem, eorumque pluralitate, eodem modo ac
 de beneficiis loquendum. 70
 Pensiones nullae jure communi incompatibiles dicuntur. 70
 Pensiones plures, quarum una est sufficiens ad sustentatio-
 nem congruam, habere, est contra, vel non est contra jus
 naturae, prout diversimodè sentiunt AA. de beneficiis. 70
 Pensiones, licet etiam succedant loco beneficiorum, non
 sunt tamen tituli beneficiales. 70
 Pensiones plures habere minus est odiosum, quam habere
 plura beneficia. 70
 In pensione nihil refert, an quis habeat unam valentem
 mille, an habeat centum pensiones decem ducatorum. 70
 Pensiones plures non inducunt incompatibilitatem ali-
 quam cum beneficiis. 70
 Quod tamen intelligendum, ubi pluralitas illa pensionum
 una cum beneficiis non excedit congruam sustentationem.
 70
 Pensio num haberi possit cum beneficio sub eodem recto.
 70
 Pensionis datae in titulum beneficii facienda est mentio in
 impetratione beneficii. 87.2
 Pensiones alicujus promoti ad Episcopatum ipso jure amittuntur
 post confirmationem & possessionem. 149
 Pensiones amittuntur per promotionem ad papatum. 150
 Pensiones retinere potest sine dispensatione ad Episcopatum
 solum titulare promotus. 151
 Pensiones ob promotionem ad Episcopatum non amittuntur,
 nisi secus possessione pacificâ, & consecratione, vel
 lapsa trium mensium datorum ad consecrationem susci-
 piendam. 156
 Ad pensionum amissionem non extenditur illud decretum
 papae, quo in promotione talis dicitur, vacare beneficia ex
 tunc, quod si tamen id etiam expressè diceretur de pen-
 sionibus, de iis loquendum sicut de beneficiis. 156
- Pensionem pro tempore excommunicationis suae non ha-
 cratur pensionarius. 207.7
 Pensionis reditus ob excommunicationem amissi remaneant
 ipsi titulari. 207.12
 Pensionibus obtentis non privatur irregularis, incapax tam-
 men est obtinenda rum. 208.3
 Pensionis retentio facilius quam beneficii toleratur in cri-
 minoso. 208.3
 Ad pensiones obtinendas Clericatus potius de stylo tantum
 Curiae est necessarius. 208.3
 Pensiones beneficio resignato impositas qualiter post ad-
 missionem resignationem solvere teneatur resignans, 248
 Vide v. *Resignatio.*
 Pensio super fructibus beneficii constituta est onus reale,
 sicut sunt decimae, census, collectae, adeoque transit in
 singularem successorem & possessorem. 248.2
 Pensio adveniente tempore solutionis solvenda ex fructi-
 bus ab oeconomio, dum beneficium simpliciter resigna-
 tum non statim providetur. 248.2
 Pensio in Gallia à die vacationis Episcopatus usque ad sub-
 rogationem non solvitur, sed fructus integri solvuntur
 Regi. 248.2
 Pensionem interea, dum beneficium vacans, cui imposita,
 providetur, solvit Camera Apost. cui debentur interea
 fructus in regno Neapolitano. 248.2
- Pensionarius.*
- Pensionarius seu agens ad pensionem, dum non est in pos-
 sessione exigendi, tenetur probare non excessum pen-
 sionis. 534.1
 Idque etiam clausulae illae: *modo remaneant contentum, &c.*
 &: *dimmodo pensiones omnes non excedant.* 534.1
 Pensionarium non liberat ab onere probandi illum non ex-
 cessum possessio, dum titularis agit petitorio, allegans, se
 non teneri ob excessum pensionis; operatur tamen tan-
 tum possessio, ut licet durante retardari nequeat solutio.
 534.2
 Liberat tamen illum ab isto onere, dum titularis agit in
 possessorio. 534.3
 Pensionarium quoque ab isto onere probandi liberat con-
 fessio titularis super valore per ascensum sub narrativa
 praesambulae informationis cum juramento. 534.4
 Pensionarius valorem pensionis, adeoque dictum non ex-
 cessum probare debet, ut hanc plenam probationis neces-
 sitatem non excludit consensus titularis. 534.5
 Quod fiet plenè probando valorem beneficii, & unde haec
 plena probatio desumatur. 534.6
 Potest tamen in praesenti plena illa probatio constitui ex
 duabus semipenis; modò probatio valoris non inten-
 deretur per modum objectis à titulari. 534.7
 Et qualiter in praesenti dictus valor probandus per titula-
 rem, dum intenditur per modum objectis contra gratiam
 factae pensionis. 534.7 & seq.
 Pensionarius non existens in possessione exigendi debet
 ostendere literas reservationis pensionis, & narrata in
 hac gratia reservationis verificare, maxime parte oppo-
 nente, & dum non agit contra eum, qui pensioni consen-
 sit, sed ejus successorem. 535.1
 Secus, dum est in possessione, etiam per unicum actum. 535.1
 & 571.1
 Pensionarius tamen etiam, dum titularis agit in petitorio,
 objiciendo nullitatem pensionis, justificare tenetur nar-
 rata in gratia reservationis, etiam si existat in possessio-
 ne exigendi. 535.2
 Pensionarius tenetur in petitorio verificare conditionem,
 & narrata in reservatione, nisi per 30. annos fuerit in
 possessione exigendi. 535.3
 Et hoc quidem, ubi constat de titulo, seu reservatione, alias
 enim ne quidem ex quadragenaria possessione praesumit-
 tur titulus. 535.3
 Pensionarius ubi non fuit in possessione per longum tem-
 pus, id est, decennium, tenetur etiam in possessorio osten-
 dere titulum, seu reservationem pensionis. 535.3
 Pensionarium justificare reservationem necesse non est, ubi
 pensio reservata motu proprio. 535.4
 Pensionarius qualiter tenetur probare possessionem & jus
 illius, qui consensit pensioni. 536
 Pensionarius non obligatur recitare officium canonicum
 majus. 537.1
 Obligatur tamen recitare officium B. Virginis minus. 537.2
 Item, licet cesset pensionem in parte. 537.4
 Item, licet passus pensionem redimi. 537.4
 Tenetur autem sub eadem poena & peccato ad hoc, sub

sub qua, & quo tenetur beneficiatus orate Horas. 537.3
 Pensionarius deobligatur à recitatione dicti officii recitanda Horas, ad quas aliunde est obligatus. 537.4
 Item, si ea reservata pensio absque prævia conditione itatus clericalis. 537.4
 Pensionarius solotitulo seculari percipiens pensionem dictam officium recitare non tenetur. 537.4
 Item, si in ejus solummodo caput reservata pensio, & commoditas in alium; hic enim commodatarius tunc tenetur. 537.4
 Pensionarius ratione pensionis non tenetur ad residentiam, vel servitium per se vel alium præstandum in Ecclesia; nisi pensio imposita ob ministerium aliquod temporale. 538
 Pensionarius num tenetur id, quod sibi ex pensione superfuerit, in pios usus impendere ex iustitia. 539.1
 Pensionarius num possit pro libitu disponere de fructibus perceptis ex pensione. 539.2
 An possit de illis testari. 539.3
 Pensionarius num possit plures simul pensiones, aut pensiones cum beneficiis obtinere; an verò recatur alias pensiones vel beneficia dimittere, dum una est sufficiens ad congruam sustentationem. 540
 Pensionarius pensione constituta cum clausula: *liberam, & immunam, & exemptam*, prout hodie dicitur constituitur, non tenetur ad solvendum subsidium charitativum, aliâque onera fructibus beneficii imposita, etiam extraordinaria. 541.2
 Secus, si pensio constituta sine dicta clausula, uti jure communi constitui debet. 541.1
 In quo casu titularis integrè solvens illa onera potest retinere partem, quæ pro rata pensionis solvenda erat à pensionario. 541.1
 Pensionarius, seu cui constituta pensio cum dicta clausula exemptiva, si nihilominus cogereur à collectore Apost. ad solvendam decimam papalem, aliudve onus simile, non nocet illi ista solutio, si solutus procectetur, se id facere metu censuratum. 541.4
 Pensionarius qualiter deobligetur ab excusato concessio Regi Hispaniæ super beneficiis solvendo. 541.3
 Pensionarius, etsi habeat pensionem cum dicta clausula exemptiva, adhuc tenetur præstare pro rata pensionis istiusmodi onera ex post indicta, dum in iudicio illa illi clausula derogatur. 541.5
 Habebit tamen & tunc actionem contra titulum pro reintegratione solutionis à se factæ, idque ex pacto quodam illum inter & titulum. 541.5
 A pensionariis ipsis quandoque ex indulto Pontificis exiguntur decimas principes seculares. 541.5
 Pensionarius, cui reservata pensio libera vi dictæ clausula, num eximitur quandoque ab oneribus, si quæ de facto contra juris prohibitionem imponantur à principibus laicis. 542
 Pensionarius habens pensionem liberam ab omni onere excogitato, & excogitabili non tenetur contribuere titulari pro impensis, quas fecit in litem pro defensione tituli sui. 543
 Pensionarius habet actionem realem hypothecariam & personalem contra possessorem beneficii & fructuum. 556.1
 Pensionarius non obtinet hypothecam super beneficio e jusve prædiis, sed soli fructus sunt subiectum illius hypothecæ. 556.9
 Pensionario nulla imputatur culpa, qua præcludatur ei actio contra successorem, si titularis subito desit esse solvendo. 556.6
 Secus est, seu nocet omisisse exigere pensionem, ubi paulatim titularis, decoquendo sua, redigitur ad impotentiam solvendi; quod & ipsum tamen limitatur. 556.6
 Pensionario agente contra successorem pro terminis præteritis, iustificari debent diligentia adhibita contra Antecessorem, ejusve hæredes. 556.7
 Pensionarii an nimium in adhibenda hac diligentia fuerit socordia, arbitratu Judex. 556.7
 Pensionarius, si per 6. menses differat exactionem pensionis, non vacabit culpa. 556.7
 Pensionarius iustificare debet dictas diligentias factas debito modo, hoc est judicialiter & valide. 556.7
 Item, diligentias illas ab omni parte absolutas & perfectas. 556.7
 Pensionarius habet actionem personalem, tam contra titulum, qui primò consensit pensioni, quam contra omnes illius in illo beneficio successores. 578.1

R. P. Lawson. *Terri Benef. Tom. III.*

Pensionarius actionem personalem non habet contra eos, qui fructus beneficii gravari perceperunt, si non habent verum ejusdem beneficii titulum. 578.2
 Pensionarius, ut actionem illam personalem contra aliquem utiliter intentare possit, quid requiratur. 578.2. & 3
 Pensionario quoque competit actio realis minus: proinde hypothecaria. 579.1. & 2
 Pensionarius actione illâ reali agere potest contra quemcunque beneficii gravari, offessorum fructuosum. 579.4
 Pensionarius, qui vel semel recepit solutionem, agere potest spolio contra titulum, dum is dein negat solutionem. 580.1
 Quin & contra successorem illius, dum is dictam solutionem negat. 580.2
 Pensionarius super fructibus beneficii præfertur quibuscunque creditoribus, etiam anterioribus. 581
 Pensionarius an, & qualiter habeat regressum ad beneficium gravatum pensione, eâ non soluta. 594. & seq. vide v. *Pensio & v. Regressus.*
 Pensionarius censetur hoc ipso renunciare regressui, si post elapsum tempus requisitum ad regressum recepit nihilominus pensionem. 599.1
 Item recipiendo pensionem postquam egit in iudicio ad pensionem tantum, nihil dicendo de regressu. 599.2
 Non tamen recipiendo pensionem, postquam egit ad solutionem & regressum, & super utroque pronunciatum fuit. 599.3

Perduellio.

Perduellionis nomen specificum quando sortitur crimen læsæ majestatis. 225.1
 Perduellionis crimen committit hostiliter persequens personam Cardinalis. 225.2
 Perduellionis crimen non minus incurrit is, qui magistratum, quam qui personam principis offendit. 225

Perjurus.

Perjurus perjurio facto in iudicio inhabilis est ad obtinenda beneficia, iis tamen habitis, ipso jure privatur eorum est, sed privati potest. 218.1. & 2
 Perjuro resignari nequit beneficium. 356.2
 Perjurus est exercens actum alias licitum, super quo non faciendo juravit; quod limitatur. 697.4

Permutare. Permutatio.

Permutare ut quis possit, sufficit, quod beneficium possideatur à se de facto. 9.1
 Permutatione nullâ ad expressum falsò valorem, permugtans amittit titulum, efficiuntque beneficium affectum Papæ, si coram eo facta permutatio. 242.7
 Permutatione non sortita effectu, an permutantes redire possint ad sua beneficia sine nova provisione. 275.8
 Permutari qualiter possint parochialia. 296. & 324.7
 Permutari cum beneficiis nequeunt præfimoniam, quæ beneficia non sunt. 290.1. & 321.6
 Permutari potest Vicaria perpetua. 287. & 324.8
 Permutari possunt, etiam coram Ordinario, beneficia jurispari. 294.2
 In permutatione hac facta coram Ordinario requiritur consensus patroni, etiam ecclesiastici. 294.3
 Permutatio facta in scio, vel etiam in preto patrono, etiam laico, non est irrita ipso jure, sed tenet mero jure, estque semper ratificabilis, quâ ratificatione subsecuta convalescit irrevocabiliter. 294.4
 Permutatio talis annullanda, patrono intra tempus datum ad præsentandum reclamante; secus, si intra dictum tempus sciens non reclamavit. 294.5
 Permutatio coram Ordinario facta, patrono, electoribus, collatoribus reclamantibus, est ipso jure nulla. 294.5
 Permutatio tamen requisito patrono, eo reclamante sine rationabili causa, facta coram Ordinario, saltem in magnam Ecclesie utilitatem, valet. 294.5. & 7
 Permutatio facta coram Papa in vitis patronis valeret, si ipse expressè derogaret juripat. laicorum, alias non. 294.6
 Ex permutatione datur nova vacatio. 294.10. & 319
 Permutatio reservatorum fieri nequit coram Ordinario; quin & Legatis Apost. 295.2. & 387.2
 Permutatione reservati facta coram Ordinario inducitur vera vacatio, & est vacatio per resignationem, & non per obitum, tali permutante moriente. 295.4
 Permutatio

Index rerum

Permutari nequeunt, super quibus concessa expectativa. 296. & 820. & 825. 1.
 Permutari qualiter possint exempta. 297. & 824. 3
 Permutari nequeunt unita, proutquam unio sortita suum effectum, 298. 1
 Permutatio uniorum, etiam facta coram Papa, est invalida, tacita unione. 298. 2
 Permutari poterunt beneficia, dum unio facta, vel petiit faciendae de proximè vacaturo. 298. 4
 Item dum unio facta de certo beneficio vacaturo per cessum vel decessum, illud poterit adhuc permutari & resignari in favorem, 298. 5
 Permutari nequeunt unita unione sortitè effectum; hac tamen dissoluta, permutari possunt. 298. 6
 Permutari possunt suppressa. 298. 7
 Permutari nequeunt data in Commendam temporalem; secus est de datis in Commendam perpetuam. 299. 1. & 2 & 821. 7
 Permutari nequit beneficium, super quo tantum habetur jus ad rem, cum alio beneficio. 303. 1. & 820
 Permutari nequit expectativa una cum alia. 303. 2. & 820.
 Permutari nequit beneficium, cujus titulo quis ordinatus, nisi facta mentione, & quòd sit beneficium titulare, & quòd aliunde habeat vivere; nisi forte permutatio sit planè æquivalens. 305. 6. & 821. 8
 Permutare potest criminosis privandus auctore sententiam privationis. 310. 13. & 830
 Permutationi huic non obstat, quòd tertius aliquis illud criminosis beneficium impetravit in eventum privationis. 310. 13.
 Neque, si casu quo sit crimen, quod inhabilitat ad consequendum de novo beneficium, adeòque impediens, ne criminosis alterius fecum permuraus beneficium obtineat. 310. 13. & 841
 In permutationibus, etiam beneficiorum æqualium, locum habet regula *de infirmis*. 337. 4
 In permutatione æqualium qualiter adhuc committi possit fraus. 337. 4
 In permutationibus plerumque consuevere Pontifices derogare regulæ *de infirmis*. 349. 1
 Permutare beneficium cum alio æquè digno sufficit, 352. & 838.
 Permutatio facta cum excommunicato est nulla, 357. 1
 Permutatio facta cum non habente ætatem requisitam ad beneficium resignatum est nulla. 362. 1
 Permutatio beneficiorum spectantium ad collationem inferiorum sit cum eorum consensu coram Episcopo. 387. 6 & 851. 2
 In permutatione hæc duo, receptio resignationis, & resignationis collatio separari nequeunt, saltem ad longum tempus; vel ita, ut uni competat admissio resignationis, & alteri collatio. 391. 5
 In permutatione non est opus novâ aliquâ collatione expressâ permutantibus faciendâ; sed ipsa admissio habet vim tacitæ collationis; contrarium tamen sententibus aliis. 391. 5. & 816
 Permutantibus resignata conferre tenetur, qui eorum ex hac causa resignationem admisit. 391. 5
 Permutationi faciendæ inter duos monachos prælatus eorum non exemptus præstare nequit auctoritatem, et si beneficia ad ejus collationem pertineant. 392. 2
 Permutationis admissio vel rejectio absolvi debet in cramentum. 398
 In permutationibus nequit Ordinarius pinguiori beneficio imponere pensionem fructuum coarquantorum gratiâ, 445. 1. & 2. & 735. 2
 An id faciens committat simoniam. 445. 2
 Permutari nequit beneficium cum pensione non erecta in titulum beneficii. 445. 5
 Permutatio beneficiorum fieri potest per procuratorem, 672. 3
 Permutationis ex dolo factæ conjecturæ enumerantur. 711. 4
 Permutatio facta coram Ordinario, ita ut in æqualitas proventuum compensetur pecuniâ, est simoniaca, 735. 2
 Permutatio triangularis est simoniaca, 735. 4. & 815
 Quod permutatione tali triangulari intenditur, qualiter viâ aliâ licitè obtineri valeat, 735. 4. & 837
 Permutatio beneficiorum ab Episcopo approbati nequit, nisi beneficia pacificè possideantur. 751. 4
 Permutatio jurium, quæ duo habent ad beneficia diversa, v.g. per præsentationem, etiam cum consensu patrono- rum fieri nequit coram Ordinario, & si fiat auctoritate propriâ, est simoniaca. 752. 3
 Permutatione existente nullâ, adhuc opus publicatione, 782.
 Permutatio, et si notoria, adhuc opus publicatione, 783.
 Permutationis definitio. 815
 Permutatio includit duplicem resignationem conditionatam duorum. 815.
 Permutatio non venit nomine resignationis simpliciter prolato. 817
 Permutatio est favorabilis, dum è contra resignatio non reciproca in favorem est odiosa. 818
 Permutatio beneficiorum, super quibus habetur solum jus ad rem, non valet. 810
 Permutatio facta per procuratorem constitutum tempore, quo constitutus necdum erat dominus beneficii, non valet, et si tempore, quo procurator permutavit, constitutus esset dominus beneficii. 810
 Permutari an possit jus ad beneficium cum jure ad beneficium aliud, intercedente legitimi Superioris, etiam Ordinarii auctoritate. 810
 Permutari potest beneficium cum pensione, si ea assignata est Clerico. 821. 2
 Secus est de pensione non titulari; estque talis permutatio simoniaca. 821. 2
 Permutari nequit beneficium cum decimis. 821. 3
 Neque cum Capella non erecta in titulum, seu Legato aut fundatione simpliciter. 821. 4
 Neque cum hospitali non collato in titulum. 821. 5
 Neque cum Commenda temporali; se cum est de perpetua. 821. 7
 Neque cum titulo patrimonii, quo quis promotus ad SS. Ordines. 821. 8
 Estque permutatio cum tali titulo simoniaca. 821. 8
 Neque cum beneficio fictitio, seu de pernica, quod alter singie se habere. 822
 Estque talis permutatio simoniaca. 822
 Permutari nequit beneficium simoniacè, aut aliis sine vero titulo obtentum. 823
 Permutari possunt beneficia necdum possessa, tam inter se quam cum alio possesso, 824. 2
 Item verbo collata à papa ante expeditionem literarum, 824. 2
 Permutari possunt coram Ordinario beneficia existentia in exempta Ecclesia à jurisdictione illius. 824. 3
 Exempta beneficia etiam quòd ad se permutari possunt coram prælato, cui subsunt, dum is jurisdictionem quasi episcopalem habet. 824. 3
 Permutari possunt manualia. 824. 4
 Item electiva, accedente tamen consensu Electorum, 824. 5 & 293. 2
 Item consuetæ operari; quòd tamen limitatur. 824. 5. & 292. 2
 Item parochialia & curata tam inter se, quam cum non curatis. Idque etiam tam intra annum, quam in fine anni, quo possessor fieri debebat Sacerdos. 824. 7. & 827. 1.
 Permutatio tamen talis facta in fine dicti anni præsumitur fraudulenta. 824. 7
 Permutationes curatorum in Curia indistinctè non admittuntur, sed exprimentum, à quo tempore à permutante possessa. 824. 7
 Permutari possunt Episcopatus, sed non nisi interveniente auctoritate Papæ. 824. 9
 Item Abbatia; idque etiam coram Legato de Lateran. 824. 10
 Item prælaturæ, ejusdem etiam Ecclesiæ Collegiatæ, tam inter se quam cum aliis simplicibus cum consensu tamen Capitularium, dum sunt electivæ; idque etiam coram Episcopo. 824. 11. & 827. 1
 Item patrimonialia, modò permurentur cum illis, qui quocumque sunt filii patrimoniales. 824. 12
 Permutari nequeunt coram Ordinariis, aut etiam Legato de Lateran sine speciali commissione reservata Papæ. 825. 1
 Permutari illa quando possint auctoritate Apost. non facta mentione reservationis. 825. 1
 Exempta in hoc sensu, quòd soli Papæ subjecta, permutari nequeunt, nisi coram Papa. 825. 2
 Permutari nequeunt unita. 825. 3
 Permutari nequit beneficium, cujus titulo quis ordinatus est, nisi facta hujus tituli mentione. 825. 5
 Permutatio

ac matieriarum.

- Permutari nequeunt inter se litigiosi; Litigiosus tamen permutari potest cum alio beneficio quiete possessio à colligante. 825. 5
- Permutari potest unum pro pluribus; quod tamen limitatur. 816
- Permutari possunt inter se beneficia inaequalium reddituum. 827. 1
- Permutatio tenuis cum pingui praesumitur fraudulenta, praecipue convenientibus variis conjecturis. 817. 1
- Permutatio fraudulenta est nulla. 827. 1. & 835. 2
- Permutationem non in fraudem, sed ex honesta affectione processisse credendum est, ubi Superioris scientia & auctoritas intervenit. 827. 1
- In permutatione inaequalium, dum facienda forte compensatio aliqua per assignatam pensionem, considerari nequit sine simonia condicio dignitatis, potestatis, jurisdictionis, similive juris conjuncti cum beneficio, sed solum quantitas fructuum, vel aliorum emolumentorum temporalium provenientium ex beneficio. 817. 2
- A permutantibus pactum propria auctoritate initum, quo alter pinguioris fructus excedentes reservat sibi, aut pensionem compensari vult, est simoniacum. 827. 3
- Permutari tamen licite possunt beneficia habentia annexa sibi quaedam praedia vel possessiones inaequales, & deinde circa omne pactum compensandi id, in quo unum ab altero separatur, seorsim illa possessiones permutari. 827. 3
- Permutatorum beneficiorum inaequalitas illa potest pecunia, vel alia re temporali, maxime pensione compensari, interveniente auctoritate Papae. 827. 4
- Nam idem fieri possit auctoritate Ordinarii, controversatur. 827. 4
- Permutari nequit beneficium praebitum, quod vi decreti appositum in obtentione secundi erat dimittendum, neque postea, neque ante possessionem secundi. 828.
- Permutatio illa quidem, etiam facta coram Ordinario, valet; habet tamen possessionem secundi, & adveniente termino dimittendi, irrita censetur. 828
- Permutatio tamen illa erit & permanebit valida, ubi is, qui illud dimittere debebat, moritur, vel contrahit matrimonium ante adventum dicti termini. 828
- Permutari possunt existentia in diversis diocesisibus. 829. 1
- Ad permutationem talem requiritur utriusque Episcopi auctoritas & consensus. 829. 2
- Permutatio tamen existentium in diversis diocesisibus non subsistet, dum unus permutantium est alienigena, & est consuetudo in alterius compermutantis provincia, vi cujus beneficia externis conferri nequeunt. 829. 2
- Permutare nequit ante sententiam declaratoriam privatus ipso jure ob crimen, vel etiam ob possessionem secundi incompatibilis. 831
- Permutare nequit prohibitus acquirere de novo beneficium. 832.
- Permutare an possit beneficium, qui illud accepit animo dimittendi. 833
- Permutare quis nequit beneficium, ad quod dispensatus, cum alio simili. 834
- Permutare nequeunt amentes, nisi pro tempore lucidi intervalli. 835. 1
- Permutatio facta à laeae praesumitur fraudulenta. 835. 2
- In permutationibus factis ab infirmis quomodo locum habeat regula de infirmis. 835. 2
- Permutare potest, quin & debet intra 3. menses illegitimus beneficium, quod habet in Ecclesia, in qua pater ejus habet, aut habuit beneficium, cum alio extra illam ecclesiam. 836
- Permutationis via beneficium obtinere potest filius legitimus in ecclesia, in qua pater ejus habet beneficium; non tamen illud idem Patris. 836
- Permutatio pro tertio seu triangulari damnatur; potest expediti coram Papa, sed in hodieum tales permutationes non admittit. 837
- Permutatio facta cum excommunicato est nulla. 839. 1
- Valere tamen quod ad compermutantem non excommunicatum. 839. 1
- Valere item quod ad excommunicatum, si non erat amplius talis tempore collationis, etsi esset talis tempore factae, & admittae resignationis causa permutationis. 839. 1
- Permutari cum irregulari aut suspenso nequit beneficium. 839. 2
- Permutari nequit cum illegitimo, vel etiam bigamo, etiam, dum beneficium permutandum est simile illi, quod is habet. 840
- Permutari nequit cum criminoso & infami, si crimen aut infamia talis est, quae etsi non privet beneficio habito, reddit tamen indignum, cui de novo provideatur. 841.
- Permutari nequit cum penitus illiterato. 842. 1
- Sed nec cum carente illa scientia, quam beneficium illi obtenturum requirit. 842. 2
- Idque, etiam si is respectivè majorem scientiam habeat, quam is, qui beneficium illud dimisit. 842. 2
- Permutari nequit cum illo, qui artem requisitam ad beneficium ei vi permutationis obtenturum non habet. 843.
- Permutari in genere nequit cum iis, qui vel beneficia habitata resignare, vel permutanda acquirere nequeunt. 843.
- De permutationis incundae modo, forma, conditionibus liberè & licitè inter se tractare possunt beneficiarii, in ordine tamen ad consensum Superioris. 844
- Permutari nequeunt praebendae sine titulo, cui annexae. 845. 1.
- Permutari nequeunt sine auctoritate Superioris ipsi tituli beneficiales; sed nec praebendae iis annexae. 845. 1.
- Quin nec praedia ipsa seu bona annexa titulo beneficiarii. 845. 1.
- Permutationis propria auctoritate non faciendae quae sit ratio. 842. 2
- Permutare beneficia propria auctoritate est simoniacum. 846.
- Non est tamen simonia propria talis. 846. & 847
- Permutantes propria auctoritate incurunt poenam amissionis beneficiorum; non tamen ipso jure, sed per sententiam ideo privari possunt. 847
- Permutationes auctoritate possunt, quotquot habent potestatem, non tantum instituenti, sed & destituenti in beneficiis permutandis. 848. 1
- Sic permutationem auctorizare potest Episcopus loci, in quo sunt beneficia permutanda. 448. 2
- Item Legatus de Latere respectu beneficiorum suae provinciae. 848. 3
- Secus est respectu beneficiorum reservatorum Papae. 848. 3
- Secus est etiam de Legatis aliis, nisi id forte iis specialiter concessum. 848. 3
- Permutationes quoque auctoritate possunt Praelati Episcopales inferiores, habentes jurisdictionem quasi episcopalem, & Episcopis non subiecti. 848. 4
- Quin & Praelati non exempti, ubi id forte praescriptione acquisiverunt. 848. 4. & 5
- Permutationes auctorizandi potestas ad jurisdictionem spectat. 348. 4. & 5
- potestatem hanc praescriptione acquirere possunt Praelati inferiores, etsi careant potestate destituenti. 848. 5
- Permutationem auctorizare non potest sine speciali commissione Vicarius Episcopi. 849. 1
- Quandam id concessum vel non concessum censetur illi. 849. 1
- Qualiter, si id concessum illi, valeret auctorizata ab eo permutatio post mortem Episcopi, aut post ejus revocationem. 849. 1
- Permutationes auctorizare an & quando possit Episcopi Coadjutor. 849. 2
- Permutationes an auctorizare queat Capitulum Sede vacante. 849. 3.
- Permutationes auctorizare potest Administrator seu Vicarius Ecclesiae vacantis datus ei à Papa. 850
- Permutationes beneficiorum, quorum collatores sunt Praelati inferiores, num ipsi auctorizare possint, praesens deo à consuetudine & praescriptione, dum ii nec potestatem destituenti, nec jurisdictionem quasi Episcopalem habent. 851
- Permutatio, ut expediti valeat ab Episcopo, requiritur inferiorum, ad quos eorum beneficiorum collatio spectat, consensus. 851. 2
- Permutationes auctorizandi potestatem Episcopus delegare potest alteri. 852
- Permutationes resignatorum coram se existente in Curia nequit auctorizare Episcopus. 853
- Secus est, si ea resignata permutationis gratia coram illo existente

Index rerum

- existente extra Curiam; illorum enim permutationes etiam intra Curiam expedire potest. 853.
 permutationes reservatorum Papæ auctoritate nequit Episcopus, 854. 1
 potest tamen permutationes expedire in quolibet mense, etiam Apostolice. 854. 1
 Neque exemptorum. 854. 2
 Neque priorum, seu quæ ipse possidet in sua diocesi; hæc enim permittenda coram Metropolitanò. 854. 3
 Permutatio debet fieri coram Superiore, 854. 3
 Permutationes unius cum pluribus, quæ simul haberi nequeunt sine dispensatione Papæ, auctoritate nequit Episcopus. 854. 4
 permutatio coram Ordinario fieri nequit sine justa causa, 855.
 Permutatio talis est irrita. 855
 Permutata sine justa causa coram Ordinario tanquam vacantia reservantur Papæ, aut Superiori Ordinarii, 855.
 Permutatio in dubio an præsumatur facta ex justa causa. 855.
 permutationis causa justa est necessitas, aut utilitas ecclesiæ, maiorque Dei cultus. 856. 1
 Item utilitas & commoditas permutantium, dum hæc redundat in bonum Ecclesiæ; secus, si ea sola spectetur. 856. 2. & 3
 Permutatio, si proterreno tantum commodo utriusque vel alterius permutantium fiat, est simoniaca. 856. 3
 In permutatione nullam spectari aut intervenire utilitatem Ecclesiæ, nisi ille est de iure. 856. 3
 Permutationis iusta causa est alterutrius ecclesiæ permutantium utilitas. 856. 4
 Permutationem Superior tenetur admittere, ubi est magna necessitas vel utilitas ecclesiæ. 856. 5
 Ad permutationem an necesse sit, ut exprimat, resignationem fieri permutationis gratiâ. 857
 In permutatione num necesse sit facere mentionem beneficiorum iam habitorum à permutantibus. 859
 In permutatione necesse non est exprimere qualitates beneficiorum permutandorum, dum sit coram Ordinario. 860. 1
 Nisi esset beneficium, cuius titulo permutans fuisset ordinatus. 860. 1
 Permutatio, dum fit coram Papâ, aut ejus Legato de Latere, exprimendæ necessariò qualitates beneficiorum permutandorum debent aliter exprimi, & in specie, quòd beneficium sit reservatum reservatione speciali secretâ; secus est de reservatione generali. 860. 2
 Permutatio, si facta auctoritate Papæ motu proprio, necesse non est exprimere qualitates beneficiorum. 860. 3
 Item, si absque clausula *motus proprii* ex literis permutationis colligi queat, Papam fuisse nescium qualitates beneficiorum permutandorum, 860. 4
 Item, si citra illam scientiam & clausulam *motus proprii* qualitates essent parvi momenti; secus, si magni momenti, v. g. si iurispatriæ laicalis, si curatum, si Canonice, si ad nulum ejus quis ordinatus, 860. 5
 Neque in permutationibus factis coram Papâ opus est exprimere consanguinitatem permutantium, gravem aetatem, infirmitatem. 860. 6
 In permutationibus tam factis, coram Papâ, quam coram Ordinario, locum habet regula *de infirmis*. 861
 permutatio facta sub conditione, ut alter permutantium solvat expensas in meliorationem beneficii, vel debita contracta nomine ecclesiæ, est licita; secus est de debitis contractis à beneficiario nomine suo. 862
 permutatio fit cum qualitatibus & oneribus aliis beneficio permutando inherentes. 863
 permutatio fieri potest per intervalla temporis. 864
 Permutationi perficiendæ, seu permutatæ beneficia conferendi tempus à jure statutum non est. 865. 1
 permutationem totam, ut intra certum tempus expediat, inferiori prælato Ordinarius præcipere potest, alias ipse eam perficiet. 865. 1. & 2
 Permutationi coram Ordinario faciendæ hodie eodem tempore determinatum à Gregor. XIII. nempe mensis. 865. 2
 Permutata, nisi conferantur in præfixo à Superiore tempore, num devolvantur; an verò permutantes redire possint ad permutata, 865. 2
 permutatio fieri potest per procuratorem, & eundem quidem ab utroque permutantium constitutum. 866. 1. & 2
 Circa permutationem ortâ lite, ad eam unus idemque præcurator deservire nequit. 866. 2
 Ad permutandum requiritur speciale mandatum ad resignandum permutationis gratiâ. 866. 3
 permutatio non videtur valere, si procurator constitutus ad permutandum prius post annum à constitutione sua permuret. 866. 4
 Ad permutandum coram Papâ constitutus procurator permutare nequit coram Ordinario. 866. 5
 Ad permutandum procurator potest esse laicus. 866. 6
 Ubi permutat procurator, ibi vacat beneficium; non verò in loco, ubi moratur constitutus. 866. 7
 Ad permutandum etiam invitus compelli potest, & quando. 867.
 Ad permutandum cogi potest, qui datâ fide convenit de expedienda permutatione, altero instante. Contrarium sentit Garcias. 868. 1. & 2
 Ad permutandum constitutus procurator cum juramento de non revocando, an revocari possit. 868. 1
 Ad permutandum compelli potest alter, dum res non est amplius integra, sed unus jam resignavit suum beneficium. 869
 Ad permutandum constitutus procurator, dum jam resignavit, compelli potest, mortuo etiam principali, ad extendendum consensum. 870
 Permutatione non sortitâ effectum sine culpa permutantium, num permutantes redire possint ad sua beneficia propriâ auctoritate, & sine nova collatione. 871
 permutatione non sortitâ effectum & nullâ ex defectu permutantium, non potest is, qui culpam admisit, redire ad beneficium permutatum, saltem sine nova collatione. 871. 5
 Sic permutatione nullâ ob contemptum patroni, permutans non potest reverti ad suum beneficium resignatum permutationis gratiâ, non requisito patroni consensu; sed in poenam ingratitude patronus præsentare potest alium tanquam ad vacans. 871. 5
 permutatione utrimque completâ, si non impletur conditio aliqua ei adjecta, regredi non potest ad beneficium is, in cuius commodum adjecta. 872
 In permutationibus non est poenitentia locus, quando ex una parte totum impletum est, & ex altera parte saltem aliquid impletum est circa partem intrinsecam permutationis, si poenitentia talis alteri pari foret damnosa. 872.
 Permutantes, dum redeunt ad sua beneficia, num teneantur fructus perceptos consumptos restituere, ubi alter plus altero percepit. 873
 permutatio expedita per Ordinarium ab eodem rescindi nequit, instante uno prætextu lationis & ingratitudinis factum, 874. 1
 Rescindi tamen debet, si ecclesiæ vel beneficium decepta. 874. 1
 Item si pars decepta dolo alterius. 874. 2
 Item, dum facta permutatio cum minore. 874. 2
 Permutatio utrimque completa publicanda, remissive. 875.
 Vi permutationis collatæ collatione, consumitur turnus non minus quàm collatione ex alia qualibet vacatione. 876.
- Personatus.*
- Personatus inter se, & cum dignitate, vel aliis curatis qualiter incompatibiles sunt, vide v. *Dignitas*; quod enim hac in parte dicitur de dignitate, locum quoque habet in Personatu. Item vide v. *Incompatibilitas*, & v. *Beneficium*.
- Pignus.*
- Pignus sibi ipse vendere nequit is, cui data facultas vendendi illud, cui voluerit.
- Pœna.*
- Pœna incurritur ex actu nullo ob defectum formæ, seu solennitatis. 46
 Quò ad pœnas statutas jure humano habentibus sine iusta causa plura simul beneficia, quorum quolibet sufficiens, Pœna dispensat valide. 67. 1. & 81
 Pœna quæ statuta retinere præsumuntibus dicitur curata, vel unum curatum cum dignitate, officio sine cura, vel duas dignitas &c. sine cura. 114
 vide v. *Beneficium*. 114

ac materiarum.

pœna illa, ut evitetur, qualiter dimittendum præhabicum. 125. vide v. *Beneficium*.

pœna quæ sit regularium habentium beneficia regularia plura, eaque simul retinere volentium. 145. vide v. *Beneficium*, & v. *Religiosus*.

pœna committentium beneficia vel officia sui monasterii alienis monachis, & ea suscipiantur. 145. 2

pœnam dum irrogat ipsa lex, Judex tantum pronunciare debet super ipso facto, cui statuta pœna; si vero jubet irrogari pœnam, Judex pronunciare debet puniendum, v. g. privandum, & non declarare privatum. 161. 3

De pœnæ essentia in hoc secundo casu est Judicis sententia; in primo casu solum de essentia executionis. 161. 3

In pœnis, quæ non exigunt factum hominis ad executionem, an opus sit sententiâ declaratoriâ delicti. 163

pœna irrogata consistens in mera privatione, non requiritur aliquam actionem seu executionem positivam, sed primam rei acquisitionem impediens, obligat absque Judicis declaratione. 167. 2

Secus est de pœna requirente actionem aliquam seu executionem positivam, & quæ est privatio rei jam acquisitæ. 167. 2

pœnæ privationis beneficii quando sit locus. 159. & 170. vide v. *Privatio*.

pœnam gravissimam & ordinariam æquivalentem pœnæ mortis importat in beneficiis privatio. 169. 2

pœna eadem per S. Canones non est statuta omnibus criminibus atrocibus. 170. 1

pœna privationis beneficii, quamvis imminet pro quocunque gravi delicto, non censetur tamen illata, quantumvisque à jure justa inferri, si non sit id in ea expressum. 175.

In pœna privationis infligenda, dum ea non est statuta à canone, sed relicta arbitrio Judicis, qualiter ab eo provocandum. 175

Pœnam ab aliquo incursum esse, dum notorium est, potest Judex ordinarius statuere tempus ad excusationem attendendam. 188

pœna ipso jure inflicta non citatur pœnitentiâ post delictum commissum. 193. 5

pœna privationis præhabitorum, & de novo obtenti ob possessionem captam ante literas Apost. qualiter locum habeat. 193.

vide v. *Privatio, Possessio*.

pœna violantis sequetrum impositum beneficio est amissio istius beneficii. 195.

vide v. *Sequestrum*.

pœna detinentium scripturas spectantes ad Cameram Apost. est privatio beneficiorum ipso jure. 196

Pœna falsificantis literas Apost. est excommunicatio & privatio beneficiorum habitorum, & inhabilitas ad alia obtinenda. 197

pœna alienantium bona ecclesiæ sine consensu papæ. 199. 1

pœnas juris ipso facto nulla simonia inducit, nisi quæ committitur in Ordinibus, beneficiis, Religiosis ingressu. 200. 1

pœnas nullas inducit simonia mentalis, etiam mixta. 200. 2

Num pœnæ juris incurrantur per simoniam conventionalem mixtam, in qua res spiritualis tradita, sed necdum solum pretium, & num ea retrotrahatur ad tempus pactionis. 200. 4

pœnæ simoniæ confidentialis. 201. 3. & seq.

vide v. *Simonia*.

pœna procurantium abortum. 211

pœna sodomitarum. 212

pœna concubinariorum. 216

pœna dicentium missas & audientium confessiones ante presbyteratum. 222

pœna criminis simulationis. 224

pœna criminis læsæ majestatis, præcipue quo ad privationem beneficiorum. 225

pœna non incurritur ob hæresim solâ mente conceptam. 229. 1. vide v. *Hæresis*.

pœna privationis beneficiorum qualiter comprehendat receptatores, fautores, & filios hæreticorum. 230

pœna conferentium coram se resignata consanguineis suis, vel resignantium. 270. 2. & seq.

pœnæ statutz non solventibus pensionem. 292.

vide v. *Pensio*.

R. P. Lewen. Fori Benef. Tom. III.

Pœnitere, Pœnitentia.

Post pœnitentiam de matrimonio à se nulliter contracto num de auctoritate Episcopi redire possit ad beneficium beneficiatus. 48

pœnitentia consummato delicto est intemptiva pro evitanda pœna ipso jure inflicta. 193. 5

Pœnitentiarius.

Pœnitentiarius canonicus in eadem ecclesia habere non potest dignitatem sine dispensatione Apost. 137

Pœnitentiarius habet annexam præbendam seu Canoniarum suo officio, quæ vel qui per illam annexionem non est extincta. 137

Pœnitentiarii officium de per se non habet fructus, sed ratione annexi Canoniciatus. 137

Pœnitentiarii officium spectat ad provisionem solius Episcopi. 281. 3

Pollutio.

Pollutionem exercentes digni sunt privatione beneficiorum, non tamen illam ipso jure incurrunt. 213.

Portio.

Portiones, etiam dimidiæ, resignari possunt. 287

Portiones, etiam dimidiæ, valeant nominæ beneficii. 287.

Possessio, Possessor.

Ex possessione alterius de facto resultans plenitudo beneficii, non habetur in consideratione ad effectum, ut sustineatur, vel corrumpatur impetratio. 8

Possessio nequit conferri alteri, dum beneficium solo jure vacat, eo, qui illo privatus, illud adhuc possidet, non vocato. 8

Possessio tamen talis, si colorata non est, talis possessor vocandus non est. 8

Possessio non colorata in jure nullatenus consideratur. 8

Possessio intrusi notoriè est decolorata propter decretum irritanz, dum de reservatione agitur. 8

Ad possessionem talis intrusi, eo non vocato, rectè procedit executor. 8

Possessio talis veluti iactata habetur pro vacua simpliciter. 8

Possessionem de facto probati sufficit, ut permutare quis possit beneficium. 9. 1

Possessio sola attenditur, ut quis conferre vel præsentare possit. 9. 1

Possessionis coloratz de facto taciturnitas non vitiat substantiam gratiæ, sed solum quò ad illam illius partem, quâ dantur Executores. 12

Possessionis color non attenditur, nisi in ordine ad hoc, ut mediante citatione possessionis, ille excutiat, priusquam procedatur ad executionem. 12

Possessor plurium beneficiorum comparibilium aliquamdiu possessorum titulum exhibere non tenetur. 90. 1

Possessor plurium incompatibilium ad dispensationem super ista pluralitate, & titulum exhibendum cogi potest, & nisi intra terminum præfixum eum inhibuerit, præsumitur ea injustè possidere, & iis privari potest. 90. 1

Contra possessorem plurium incompatibilium est præsumptio juris. 90. 1

Possessio secundi beneficii requiritur ad hoc, ut per ejus affectuonem vacet primum. 97. 2

Secus est, si per provulum stet, quò minus possessio obtineatur. 97. 2

Nisi fortè possessionem ideo non obtineat, quia nullam diligentiam facit pro ea capienda contra intrusum. 97. 2

Possessio enim in hoc casu, quò minus obtineatur, non stat per provulum, sed per intrusum. 97. 2

In possessione capienda tunc provulus non censetur morosus & culpabilis, sed solum in remotione impedimenti. 97. 2

Hæc tamen non procedunt, dum provulus monitus est ad faciendam diligentiam & omnem conatum in adipiscenda possessione. 97. 2

Quod

Index rerum

- Quod ipsum tamen etiam limitatur. 97. 2
 Possessio insuper secundi beneficii debet esse pacifica pro ea vacatione inducenda. 97. 3
 Possessio quantum in ordine ad hunc effectum dicatur pacifica. 97. 3
 Possessio num sufficiat, dum non super ea, sed super ipso titulo movetur lis. 98
 Possessio num in eo casu dicatur pacifica. 98
 Possessio pacifica prius habita non requiritur, ut id vacet obtentione & possessione pacifica secundi. 99
 Possessio dicitur adhuc in continentem, & in limine suo turbida, & sic impeditur vacatio primi beneficii, dum intra bimestre ab ea capta movetur lis. 100. 1
 Possessionem & titulum insicite elapsis 2. mensibus decretum de dimittendo intra 2. menses prahabitura, adici solitum in provisionibus Apost. ubi Papa dispensare non vult ad retinenda prahabita. 100. 1
 Possessio secundi in ordine ad inducendam vacationem primi tunc demum in Gallia dicitur pacifica, ubi intra annum ab ea capta non est lis mota. 100. 1
A Possessionis captae initio, & non a puncto temporis, quo elapsi sine lite dicti 2. menses. 100. 2
 Possessionem non sufficit esse pacificam, sed debet etiam esse fructuosa secundi, ut vacet primum. 101.
 Possessio pacifica absque eo, quod sit fructuosa, sufficit, ut quis intra annum teneatur promoveri Sacerdos. 101.
 Possessio secundi beneficii de facto solum, & non de jure, de cetero pacifica inducit vacationem prahabita in poenam commisi delicti. 105
 Possessio injuste & perperam capta habetur pro bona in odium capientis. 105
 Possessionem secundi beneficii captam per procuratorem ignorans excusatur a dimissione prahabita. 105
An ante possessionem pacificam & fructuosam Episcopatus non vacent beneficia prahabita. 155. 2
An ante possessionem captam a confirmato vacent prahabita mox a promotione, dum in hac Papa decernit, vacare ea ex tunc; secus, si tale decretum non adsit. 155. 3
 Possessionem accipere potest de istis vacantibus ob promotionem provisus, antequam confirmatus accipiat possessionem sui Episcopatus, ubi Papa dixit, vacare ea ex tunc. 155. 3
 Possessionem tamen Episcopatus si capere nequit promotus, redire potest ad sua beneficia sine nova collatione, non obstante illo decreto. 155. 3
 Possessio requiritur ad inducendam prahabitorum a promoti in Episcopum vacationem; secus tamen est, ubi per promotum non stetit, quod minus ea capta. 155. 4
Possessio hac in ordine ad hunc effectum adhuc expectanda post consecrationem; post possessionem vero expectanda vel consecratio, vel lapsus trimestris dati ad illam. 155. 4
In possessione manutendus est reus, dum discussio pendet, an locus sit privationi ipso facto inducitur. 162. 3
An possessionem juris & non meri facti retineat quis usque ad sententiam declaratoriam criminis, cui statuta privatio beneficii ipso jure. 167. 2
 Possessionem continuantem, etiam secuta sententia declaratoria privatum ipso jure non esse intrusum, nec teneri dimittere beneficium, donec spoliatur ipsa possessione, docet Covaruvias. 167. 2
 Possessione captam ante expeditionem literarum Apost. de beneficio a Papa collato, tam hoc, qualecunque sit, quam prahabita vacant ipso jure. 193. 1
Idque, etiam si possessio capta invalida. 193. 4
Secus est, dum beneficium obtentum ab inferiore, utpote in quo casu opus non est literis. 193. 3
 Possessione tamen nulliter capta ante eas literas, non incurritur poena privationis prahabitorum. 193. 4
 Possessione captam ante literas Apostol. non incurritur illa privatio, ubi sine ulla necessitate declinat auctoritate Ordinarii, presentaretur a patrono Papae, & is eum insti veret. 193. 6
 Possessionem captam in vi possessionis habitae ab Ordinario collatore, dum dein provisus insuper a Papa de eodem beneficio continuat, non incurrit privationem. 193. 7.
An ante possessionem captam beneficii, cui annexum est jus conferendi, provisus de tali beneficio potest conferre. 193. 8
- Possessione etiam a legitime proviso capta violenter, & propria auctoritate, privatur is eo ipso omni jure, quod habet in eo beneficio, nisi & beneficio prahabito, si id similiter ac secundum est curatum. 194
 Possessione tamen capta propria auctoritate, non tamen adhibendo violentiam ei, qui est in possessione, non amittitur jus in illo beneficio; puniendus tamen talis, & non manutendus in ea possessione. 194
 Possessor privatus ipso jure beneficio, in ejus impetratione non est citandus. 194
 Possessionem capere non potest provisus de vacante ob haresim, intruso non citato, & negotio cum eo discussio. 225.
 Possessio naturalis & civilis amittitur per resignationem puram. 239. 1. & 264. 1
Ad possessionem amittendam solus actus & affectio possidentis sufficit, etiam in beneficiis. 239. 1
 Possessionem quoque renunciare voluisse resignantem, presumitur in dubio. 239. 1
 Possessorio agere impeditur resignans, nisi praecedat declaratoria nullitatis resignationis. 239. 1
 Possessione de jure non dicitur resignans post spontaneam resignationem. 239. 1
 Possessionis restitutionem petere potest, qui postquam dejectus possessione, resignavit. 239. 1. & 714
 Possessio, etiam in beneficiis, non aliter amittitur quam si possidens eam amittere intendat. 239. 1
Quod ad possessionem, ut quis restitatur in beneficiis, necessarius est titulus, sicut coloratus. 239. 1. & 264. 1. & 715. 1
 Possessione realiter & de facto incumbere potest resignans, eamque incumbendo animo continuandi retinet naturalem. 239. 2
 Possessionem amittit, non amisit proprietate, resignans in manibus non Superioris. 239. 2. & 242. 1
 Possessionem non amittit resignans conditionate, priusquam impleta conditio, & beneficium quantum resignatario. 241
 Possessio sine animo non transfertur. 241
Ad possessionem denuo apprehendam eget auctoritate Superioris, qui eam amiserat ob factam resignationem non in manibus Superioris. 241. 1
 Possessio naturalis ac civilis qualiter amittitur ex resignatione facta nulliter. 241. 9
 Possessionem incumbere nequit resignans simpliciter, resignatione amisit. 241. 1
 Possessionem incumbere potest resignans in favorem, donec resignatarius capiat possessionem. 243. 2
An ante possessionem captam resignatarius ingerere se nequit beneficio. 243. 2
An ante possessionem ab eo captam resignans conferre potest beneficia, si qua ratione beneficii resignati conferenda habet. 243. 2
 Possessionem beneficii non amittit, qui mandatum dedit ad resignandum, quod non fuit effectuum. 244.
 Possessionis restitutionem impedit spontanea renuntiatio nis exceptio. 263. 1
 Possessio beneficii resignati capi nequit, literis in Camera vel Cancell. non expeditis. 266. 7
 Possessionem vacuum ingrediens colligans post resignationem simplicem litigiosam factam ab altero colligante, non attentat. 308. 2
 Possessionem capere potest resignatarius lite contestata, & pendente sine metu attentatorum, si resignatio facta ante litem contestatam. 308. 6
Idque, etiam si consensus major in Cancell. a resignante praestitus post litem motam. 308. 6
 Possessor pacificus dicitur in hoc casu resignans. 308. 6
 Possessionem veram juris retinet privatus ipso jure, interea, quo fertur declaratoria criminis. 311. 1
 Possessione beneficii non statim privatur quis per sententiam hominis ante ejus executionem, cum ea alias transierit in iudicatum. 311. 1
 Possessor exigui temporis num resignare possit residentiale in favorem, praesertim cum pensione. 319
 vide v. Resignatio.
Contra possessorem triennale pacificum beneficii resignati num obtinere possit restitutionem minor. 325. 6
 Possessio beneficii amittitur, etiam si ante omnem Superioris declarationem per resignationem factam sine legitimi Superioris auctoritate. 376. 4
 Pos.

ac materiarum.

Possessione renunciare quis potest, etiam renunciare nequeat proprietati ab ipse Superiore. 376. 4
 Possessio beneficii non habet quid spiritualitatis seu vinculi indissolubilis, quin dimitti possit sine Superiore. 376. 4
 Ad possessionem novam apprehendam opus est auctoritate Superioris, dum, qui beneficium dimisit sine Superiore, rediret ad illud, antequam dimissio illa à Superiore acceptetur. 376. 4
 Possessio exigendi non liberat pensionarium ab onere probandi non excessum pensionis, dum titularis agit in petitorio; operatur tamen id, ut non retardetur solutio lite pendente. 374. 2
 Possessio tamen illa ab isto onere probandi, etiam contra successorem consentientis pensioni, dum titularis agit in possessorio. 374. 3
 Possessio non nisi tricennalis liberat ab isto onere probandi in petitorio; quin & dum non constat de titulo, seu reservatione pensionis, ne quidem ex quadragenaria in petitorio præsumitur titulus ille. 375. 3
 Possessio exigendi pensionem qualiter acquiratur, etiam ex uno actu solutiois. 371
 Vide v. *Pensio*.
 Possessio in incorporabilibus recipit suum esse, non ex latitudine facti extrinseci, sed ex effectu & patientia illius, contra quem acquiritur. 371. 4
 Possessio exigendi acquiratur etiam per solutionem factam à moribundo. 372
 Qualiter ea acquiratur per solutionem factam per tertium nomine titularis. 373
 Vide v. *Pensio*.
 Ad dictam possessionem acquirendam qualiter solutio facta probanda. 376
 Possessio illa exigendi acquisita in vi factarum solutionum, a amitti possit prescriptione decennali. 377
 Possessione duplici, nempe naturali locus quoque est in incorporabilibus. 377
 Possessio semel per exercitium acquisita præsumitur semper continuata. 377
 Possessio defuncti non transit in hæredes, sed opus novæ apprehensionis. 710. 1
 Similiter possessio transferentis pensionem non transit in translatarium. 710. 1
 Ad possessionem subrogatio servit ad effectum immisionis, non ad effectum masuentionis. 610. 1 & 2
 Possessio transferentis pensionem non servit ad effectum justificationis, nisi esset possessio 30. annorum. 610. 2
 Possessionis exigendi pensionem tempora transferentis & translatarii conjungi possunt pro præsumenda justificatione pensionis. 610. 2
 Ex possessione exigendi pensionem qualiter translatararius relevetur ab onere justificandi gratiam translationis. 617
 Vide v. *Pensio*.
 Possessio naturalis & civilis exigendi pensionem qualiter amittitur. 671. 1 & 2
 Possessionis civilis amissioni us sit locus, juxta Romam requiritur, ut naturalis possessio sit per alium occupata. 671. 2
 Possessionis solius habitæ probatio in profanis sufficit, ut spoliatus restitatur; non verò in beneficalibus. 715. 1
 Ex possessione longa beneficii oritur præsumptio ingressus canonici. 715. 3
 Possessione diuturnâ probatur titulus coloratus. 715. 3
 In possessione beneficii, etiam curati, existens quis longo tempore habet intentionem suam fundatam, et sic careat literis clericatus, collationis, &c. 715. 3
 De possessione frustra tractatur cum eo, qui possidere non potest, nec potuit. 715. 3
 Possessio rei spiritualis an sit quid spirituale. 749. 5
 A possessione beneficii, in quo quis jus certum & firmum habet, injustè impeditus, num pecuniâ hanc vexam redimere possit. 749. 5
 Possessio beneficii resignati & collati num capi possit ante factam publicationem dictæ provisionis. 750
 Possessionis petitio ab Ordinario, eaque publicè coram notario & cellibus capta, continuata etiam ad decennium non æquivaleret publicationi resignationis faciendæ. 801. 1 & seq.
 Possessio triennalis generat præsumptionem factæ publicationis. 805
 Ex possessione triennali quæta præsumitur obtenta dispensatio. 810. 2

Possessione beneficii defici non potest inauditus, non vocatus. 812
 In possessionem mittere nequit Executor illum, cui facta collatio ob non factam publicationem, non vocato possessore, seu eo, qui exinde amittit beneficium. 812
 Possessio beneficii obrenti occasione resignationis receptæ ab Ordinario capienda intra 3. menses. 865. 2
 Capta possessione beneficii principalis, censetur & capta possessio accessorie illi uniti. 883. 5
 Capta possessione Ecclesiæ censetur & capta possessio bonorum & jurium illius. 883. 5
 Possessio bonorum & jurium Ecclesiæ non vacat, sed manet penes Ecclesiam, quæ repræsentat personam fidam. 883. 5
 Possessio an & qualis beneficii uniti requiratur & sufficiat ad hoc, ut unio dicatur sortita suum effectum, in ordine ad effectum dispositionis Tridentinæ, & regulæ 12. Can. cell. 928. 1. & seq.
 Vide v. *Unio*.

Possulatio.

Possulatio alicujus ad prælaturam, dum præsentata est Superiori, revocari nequit à postulantibus. 264. 2

Præbenda.

Præbendæ sunt stipendia Deo in Ecclesiis deservientibus constituta. 66. 4
 Præbendæ ex sua significatione annexæ sunt servitio Ecclesiæ, & personali residentia. 66. 4
 Præbendæ sæpe cum quovis simplici beneficio confunduntur. 66. 4
 Præbenda secundum proprium usum hujus nominis non est idem in jure, quod simplex beneficium, nullum habens exercitium in Ecclesia, sed solum onus recitandi privatim horas; sed est jus percipiendi fructus in Ecclesia, cui præbendatus interservit. 66. 4
 Præbendæ propriæ tales non ideo sunt incompatibiles, quia pluralitas beneficiorum est jure naturæ illicita; sed quia sunt incompatibiles, earum pluralitas est jure naturæ illicita. 66. 4
 Præbendæ duæ in eadem Ecclesia, etiam si una connexa esset dignitati, alterive beneficio difformi, etiam existenti in diversa ecclesia, simul haberi acqueunt. 130. 1. & 2
 In præbenda, cui accessorie unita parochialis, insinuitur quis, & non in parochiali. 13. 4
 Præbenda canonialis dicitur propriè præbenda. 130. 4
 Præbenda quasi canonialis dicitur, quam qui habet, reputatur pro Canonico, & habet vocem in Capitulo ut canonicus, et si Canonicus non sit. 130. 4
 Præbendæ duæ canonicales, vel etiam quasi canonicales in eadem Ecclesia simul haberi nequeunt, etsi una annexa dignitati per talem annexionem non solet extingui titulus, & nomen præbendæ & canonicatus. 130. 4
 Secus est de præbendis aliis, qui tituli beneficalies non sunt, sed portiones quedam temporales, seu jus fruendi duplici reditu, quales jus, seu quales præbendas etiam duas habet quandoque principalis dignitas. 130. 4
 Præbendæ quot sunt in Ecclesia, tot constituendi Canonici. 131
 Præbenda, quæ pro munere psallendi in Choro assignatur, non reputatur spiritualis, quò minus sit expers simonia. 439. 3
 Præbendis theologalibus imponi non solet pensio. 471
 Præbendæ titulis beneficalibus annexæ propriâ auctoritate permutari nequeunt. 845. 1
 Præbenda canonialis, dum unitur dignitati, officio, &c. ejuldem Ecclesiæ, et si unio videatur facta accessorie, non tamen sit per viam incorporationalis & suppressionis, sed habentur ut duo beneficia. 881. 3
 Præbendam istiusmodi non esse suppressam, vel ex eo constat, quòd cum alia simili maneat incompatibilis. 881. 3
 Præbendæ annexæ officio penitentiarum collatio spectat ad illos, ad quos ante illam annexionem spectabat, et si provisio officii penitentiarum spectet ad solum Episcopum. 881. 3
 Præbendæ duæ simul haberi nequeunt in eadem Ecclesia, etsi una annexa sit dignitati vel officio. 881. 11
 Præbendis singulis, saltem distributivè sumptis, Episcopus potest unire simplicia, dum unâ cum distributionibus non sufficiunt ad congruam sustentationem. 891. 2
 Præbendis tamen iis taliter unire nequit Episcopus simplicia regularia, aut etiam curata sæcularia. 891. 4

Index rerum

- Præbendarum quæ tenuitas sufficiens ad suppressionem caruadem. 967.2
 Et in specie, quæ earum tenuitas requiratur, ut earum aliquot pro augendis quotidianis distributionibus unire possit Episcopus. 972.10
 Præbendarum suppressionem adhuc facere potest Episcopus, etsi earum numerus in Ecclesia aliquis à papa approbatus & confirmatus, dum nimirum ex post earum fructus notabiliter diminuti sunt; sicut & in hoc casu hunc numerum augere potest, ubi fructus notabiliter excreverunt. 972.13
 Præbendarum ille numerus excrecentibus fructibus adhuc augeri possit ab Episcopo, ubi in illa confirmatione Apostoli non adesse decretum irritans. 972.13
 Ut præbendarum numerus augeatur, regulariter loquendo, est Ecclesiis utilius. 972.13
- Præceptorie.*
 Præceptorie Ordinum S. Antonii, S. Joannis, & Teutoniarum, etsi ad nutum amovibiles, resignari possunt in favorem. 302.3
- Prædium.*
 Prædia, seu bona annexa titulis beneficalibus propria auctoritate permutari nequeunt. 845.1
- Prælatura. Prælati. vide v. Abbas.*
 Prælati Ecclesiarum Collegiatarum vacare possunt ad semetipsum; quod limitatur. 23
 Prælati Ecclesiarum Collegiatarum spectato jure communi, non exercent jurisdictionem in Clericos, sed ea competit Episcopo. 23
 Prælati regulares, licet non exempti, exercent jurisdictionem ordinariam in Religiosos suos. 23
 Prælati quis sit ex sola papæ pronuntiatione. 265.1
 Prælati coram quo resignari possunt ac debeant. 396
 Vide v. Abbas.
 Prælati, etiam ejusdem Collegiatarum, etiam coram Episcopo permutari possunt, tam inter se, quam cum aliis simplicibus. 824.11. & 827.1
 Vide v. Permutatio.
 Prælati qui, & quorum beneficalium uniones facere possunt, eadem etiam suppressere possunt. 973.2
- Præpositus. Præpositura.*
 Præpositura, Decanatus, &c. invalidè resignantur in manus Capituli à promovendis, vel promotis in Episcopos; & tunc eorum nova electio invalida, etiam in Germania. 320.3
 Præpositi in Ecclesiis secularibus, præscindendo à privilegio & consuetudine, recipere nequeunt resignationes. 393.
- Præscriptio.*
 A præscriptionis cursu excusat æris intemperies. 407
 Præscriptione ab inferiori prælato acquisita potest potestas auctorizandi permutationes beneficalium absque eo, quod habeant potestatem destituendi. 848.5
- Præsentatio.*
 Præsentatione, etiam subsecutâ institutione, factâ contra mentem fundatoris non consumitur vacatio. 19.2
 Præsentationi, jurisque per illam quæsito renunciare quis potest sine consensu Superioris in manibus patroni. 373.2
- Præstimonium.*
 Præstimonium in Hispania dicuntur beneficia omnino simplicia, nec residentiam, nec ullum servitium requirentia. 66.4
 Præstimonium quid sit. 66.3. & 821.6
 Præstimonium data in titulum sunt beneficia. 290
 Præstimonium illa resignari possunt & permutari: secus est de illis, quæ beneficia non sunt. 290. & 821.1
- Præsumptio.*
 Præsumptio juris est contra possessorem. 90.1
 Præsumptio alias stat pro possessore. 90.1
 Præsumptio injustæ possessionis plurimum incompatibilium resultat ex denegata exhibitione tituli & dispensationis super pluralitate hac. 90.1
 Præsumptionibus & conjecturis probari potest simonia. 303.5
- Per præsumptiones facta probatio est vera probatio, & illi probari solent, quæ secretæ, & inter amicos tractati solent. 203.5
 Ex præsumptionibus & conjecturis procedere potest Judex ad condemnationem, & declarare, collationem, prælectionem esse simoniacam. 203.5
 Præsumptio quoties est posita à lege, potest ex ea sequi condemnatio, etiam capitalis. 203.5
 Præsumptiones quales esse debeant, ut probent simoniam. 203.5
 Vide v. Simonia.
 Præsumptio una probata per duos testes plus probat quam plures probationes singulis testibus probata. 203.5
 Præsumptio una violenta in crimine simoniae sufficit ad condemnationem. 203.5
 Præsumptio violenta habetur pro conclusente probatione, etiam in criminalibus, modo non agatur de pena corpori infligenda. 203.5
 Præsumptiones quæ movere possunt Judicem ad pronuntiandum, non esse commissam simoniam confidentialem. 203.6
 Præsumptio semper capitur pro actûs validitate, ita ut hæc præsumptio præferatur aliis præsumptionibus. 266.7 & 343.2
 Præsumptio non admittitur in materia odiosa, & de fraude suspecta, in qua habetur decretum speciale, præscribens formam præcisam. 563.1
 Præsumptionibus probatur dolus. 711.3
 Præsumptiones, etsi naturæ sui non probent, faciunt tamen plenam probationem in his, quæ sunt occulte. 711.3
 Præsumptio, in qua fundatur lex, est hic & nunc sit fallax, finis legis, ad eoque nec lex cessat. 746.1
 Præsumptio donationis merè gratuita unde generetur. 746.6
 Præsumptio juris est liquidissima probatio. 810.1
 Contra præsumptionem juris, & de jure non admittitur probatio; admittitur tamen confessio partis. 811.1
 Præsumptio adhibitarum solennitatum requisitarum ad actum aliquem intrat ex lapsu 30. annorum cum possessione & observantia per totum illud tempus continuata. 929.3
 Ad præsumptionem solennitatis essentialis non minores requiruntur conjecturæ, quam ad præsumptionem tituli. 929.3
 Præsumptioni solennitatum adhibitarum locus non est ex quocumque lapsu temporis, dum in instrumento constiterit adhibitas non fuisse. 929.4
 Præsumptio ex nullo lapsu temporis inducitur, ubi apparet de non causa actûs. 952.1
 Præsumptio solennitatis extrinsecæ adhibita in discriminatione beneficii inducitur ex lapsu 30. annorum; quod ipsum limitatur. 952.1
 Vide v. Dismembratio.
 Pro inducenda præsumptione ipsius actûs dismembrationis, seu etiam causæ illius, non sufficit lapsus 30. annorum. 952.2
- Præces.*
 Præces Superiorum sunt mandatum. 704.7
 Præces quandonam inducant metum justum. 704.7
- Prioratus.*
 Prioratus obtinens ad receptionem similis beneficii regularis privatur illo ipso jure; & si statim eum non dimittat, sit ineligibilis; & ab utroque beneficio tanquam ambiciosus est dimovendus. 145.1
 Prioratus administrationem committens alienis monachis privatur eâ vice potestate illa committendi, eâ devolutâ ad Ordinarium, vel si exemptus, ad papam. 145.2
 Prioratus resignari possunt. 283
- Privatio. Privatus.*
 Privationem beneficii, dum lex irrogat illam ipso jure, non suspenditur hujus tententia legis executione interea, dum factum excutitur pro obtinenda declaratione; ubi eâ opus. 166.1
 Privatione delicto annexâ ipso jure, hæc, & non per oblitum delinquentis, censetur vacare beneficium. 166.4
 Esto, ut privatio executionis mandetur, requiratur sententia declaratoria criminis. 166.4
 Privationis actus in casu privationis ipso jure neutrumque attribuendus Judicis; hinc is dicendo, se private ob tale delictum, excederet fines suos; sed pronuntiare debet aliquem esse privatum. 166.3
 1714.

ac materiarum.

Privatio, ubi inducitur ipso jure, num quis statim a commisso crimine amittat titulum, ita ut statim quoque in conscientia teneatur dimittere beneficium ante sententiam declaratoriam? 167
 Privatus ob crimen beneficium, officio, &c. ipso jure, quæ agit ratione muneris publici, dum crimen occultum est, valet. 168
 Privationi beneficium locus non est nisi in casibus in jure expressis. 169.1, & 175. & 263.1
 Privationis pœna, dum in sententia condemnatoria super crimine expressa non est, non incurritur. 169.1
 Privatio sequitur ex sola sententia delicti, pro quo ea irrogatur, etsi de ea nihil dictum in sententia. 169.1
 Ad privationem beneficium non extendit se condemnatio ad perpetuos carceres. 169.1
 Privationis seu depositionis pœnam canones antiqui de facili imponebant; ad hos proinde non multum attendere debet Judex. 169.1
 Privatio beneficium non nisi in magno crimine locum habet. 169.2. & 172.
 Non inducitur ipso jure, etsi crimen eâ dignum, nisi expressè sit cautum in jure 170.1
 Privatio in materia beneficii importat pœnam gravissimam & ordinariam, & assimilatur pœnæ mortis. 169.2 & 172.
 Privatio nunquam præsumitur ipso jure, sed tantum per sententiam, in dubio, ubi verba non sunt clara. 170.2
 Privationem ipso jure quæ verba importent? 171
 Ad privationis pœnam procedi nequit nisi contra legitime confessum, vel convictum. 172
 De privatione beneficium dum agitur, requiritur plena probatio, & non sufficit, aliquem judicatum, aut diffamatum: videtur tamen sufficere vehementis diffamatio. 172
 Privationis beneficium, dum ea à jure ipso non intenditur, sententia qualiter suspendatur, 173
 Vide v. *Appellatio. Sententia.*
 Privationis pœna etsi pro quocunque gravi delicto imminet, non censetur tamen illata, quantumcumque à jure iusta inferri, nisi id in sententia expressum. 175
 Circa privationis pœnam, quoad cognitionem & condemnationem, an & qualiter à Judice laico procedi possit. 176.
 Vide v. *Clericus. Consuetudo. Papa.*
 Privationis pœnam intelligere nequit Vicarius generalis Episcopi sine speciali hujus mandato. 177
 Privatio ipso jure ob delictum beneficium, dum spoliatus eodem aliud, non competit actio spoli, seu de jure non est restituendus. 179.1
 Secus est de spoliato, dum is non est privatus ipso jure. 179.1
 Privatus ob delictum si restituatur, restitutio se extendit ad beneficium, si illud interim nulli collatum: secus, si illud collatum jam alteri. 179.2
 Privatio injustè debetur restitutio in integrum, hoc est, ad beneficium, & omnia, quæ prius tanquam beneficio annexa habebat; idque, etiam si beneficium jam collatum alteri. 179.3
 Privatio beneficium ob non promotionem intra annum an verè sit pœna, an verò solum defectus conditionis à lege requisitæ, ut collatio firma maneat? 185.1
 Privatio ob dictam causam num intret ipso jure ante omnem sententiam, etiam declaratoriam? 185.1
 Privatio ex dicto capite evitabitur ob legitimum impedimentum, etiam propriâ culpâ contractum. 185.2
 Item ob datam dispensationem quoad promotionem intra annum suscipiendam. 185.3
 Privati omni beneficio & pensione eccles. sine omni mentione & Judicis decreto declarantur per Bullam Sixti V. non deferentes habitum clericalem, 187
 Privatio tam præhabitorum, quam de novo obtenti à Papa incurritur ipso jure, captâ possessione ante expeditas litteras Apost. 193.1
 Idque, etiam possessione captâ nulliter; respectu tamen de novo obtenti; non verò respectu præhabitorum. 193.4
 A dicta pœna non excusat pœnitentia & abstinentia ab ulteriore ingestione. 193.5
 Neque excusat, quòd faciat sibi de eodem beneficio provideri ab inferiore, & in vi illius provisionis capiat possessionem ante litteras Apost. 193.6
 Privatio illa non intrat, dum provisus ab Ordinario capiat possessionem, & dein insuper de eodem provisus à Papa possessionem illam priorem continuat non expeditis litteris Apost. 193.6
 Privatio juris quæriti ad beneficium per electionem vel

presentationem intrat ipso jure, dum capitur possessio ante institutionem, vel confirmationem. 194
 Item juris quæriti in beneficio per legitimam provisionem dum illius capitur possessio violenter propriâ auctoritate: secus, si id fiat non adhibita violentiâ ei, qui est in possessione. 194
 Privatio beneficiorum ipso jure inducitur ob alienationem bonorum eorundem, dum alienatores sunt Episcopo & Abbate inferioribus. 199.1
 Privationis pœna ut inducatur ob alienationem rerum eccles. quæ requirantur. 199.2. & seq.
 Privationis illius pœnam quandonam inducat incisis arborum fructiferarum. 199.6
 Privatio præhabitorum beneficiorum ipso jure non inducitur ob commissam circa aliud beneficium simoniam realem; sed solum ipso jure existit quis privatus beneficio, super quo commissam simonia. 200.6
 Privatio beneficiorum non inducitur ob excommunicationem, 204.1
 Neque per infirmitatem in ea per annum inducitur illa privatio ipso jure. 204.2
 Privati tamen potest ob illam infirmitatem, ita ut in privatione tunc non consideretur causa excommunicationis; sed novum delictum ex pertinaciâ, nempe contemptus interpretatus clavium. 204.3
 Ad privationis dictæ effectum requiritur, excommunicationem fuisse justè & validè latam, & infirmitatem esse cum animi pertinaciâ, & contemptu clavium, 204.3
 Ad privationem hanc antequam procedatur, num ultra annum tempus ulterius expectandum? 204.3
 Privatio beneficium in infirmitatem dupliciter induci potest, consecutivè, & principaliter. 204.5
 Privatio beneficium accepti in suspensione, non præhabitorum, inducitur suspensione. 205
 Privationem fructuum qualiter inducat excommunicatio, vel suspensio. 207
 Privationem beneficiorum non inducit irregularitas; apta tamen esse potest, ut ad eam loco pœnæ deveniat Judex. 208.1
 Privationem beneficiorum obtentorum non inducit ipso jure homicidium deliberatum, etiam patris, clerici, &c. privandus tamen homicida per sententiam. 209.1
 Privatio tamen beneficiorum ipso jure inducitur ob occisionem, percussorem Cardinalis, & Episcopi respectu beneficiorum habitorum in hujus Ecclesia; uti & ob occisionem Rectoris Ecclesie, in qua occisor habet beneficium. 209.2
 Item ob occisionem, vulnerationem, &c. litigantium in Curia Rom. corumque Judicum, Advocatorum, &c. 209.3
 Privatio non inducitur ipso jure, nec regulariter inducenda per sententiam ob percussorem, vulnerationem aliarum personarum, etiam clericorum. 209.3
 Privatio beneficiorum inducitur ipso jure ob assassinium, 210.2
 Privatio beneficiorum quorumcumque ipso jure inducitur ob procuracionem abortus. 211
 Privationem beneficiorum ipso jure inducit simonia, non vi juris communis, sed vi constitutionis Pii V. 212
 Vide v. *Simonia.*
 Privatio hæc num respiciat quoque forum internum. 212.1
 An ad hanc privationem requiratur consuetudo exercendi sodomiam. 212
 Privatione beneficiorum digni exercentes pollutionem, aut bestialitatem; non tamen eam ipso jure incurruunt. 213
 Privationem beneficiorum num inducat deformatio monialium? 214
 Privationem ipso jure non inducit adulterium, potest tamen ea propterea infligi. 215
 Privatio beneficiorum non inducitur ipso jure ob fornicationem, nec per sententiam inducenda, nisi ubi est notoria & scandalosa ob diurnam continuationem. Idem est de concubinato. 216.1
 Privationem beneficiorum non inducit perjurium, etiam judiciale, iis tamen propterea privati potest, 218.1. & 2
 Privatio beneficiorum qualiter inducatur ob blasphemiam, 219
 Privatione beneficiorum dignus est sacrilegus; ipso jure tamen iis privatus non est. 220
 Privatio solum per sententiam inducitur, & quidem non, nisi ea pœna à jure exprimitur pro furibus, usurariis, incendiariis, &c. 221
 Privationem beneficiorum nullum crimen, patetis exceptis inducit ipso jure. 222
 Privationem

Index rerum

Privationem beneficiorum an & qualiter incurrant legentes Missas, & audientes confessiones ante sacerdotium. 222
 Privatio beneficiorum qualiter inducatur ob crimen simulationis. 224
 Privatio beneficiorum inducitur ipso jure ob crimen læsæ majestatis humanæ. 225
 Privatio beneficiorum ipso jure non incurritur ob crimen læsæ majestatis Principis alicujus sæcularis; quin & est hæc pœna privationis in arbitrio Episcopi. 226. 2
 Privationem præhabitorum num ipso jure inducat hæresis? 228
 Ante privationem de facto ob hæresim antequam deveniatur, requiritur declaratoria. 228
 Privationis pœna qualiter comprehendat receptatores, fautores, & filios hæreticorum. 230
 Privationem an & qualiter incurrant apostatæ & schismatici. 231
 Privatio beneficiorum inducitur ob crimen stellionatus. 263. 1
 Privatio beneficiorum non extendit se ad pensiones. 638
 Privandus ob delictum, vel aliàs, qualiter possit resignare. 310 Vide v. *Resignatio*.
 Privatus beneficio non est, qui condemnatus per sententiam super crimine privatione digno, nisi id ipsum in sententia exprimat. 310.9
 Privatus ipso jure, vel per sententiam, an & qualiter resignare possit. 312
 Vide v. *Resignatio*.
 Privatus per sententiam hominis qualiter, eâ necdum executâ, resignare queat. 312
 Vide v. *Resignatio*.
 Privatus beneficio non restituitur, si beneficium interim collatum alteri. 325.5

Privilegium.

 Privilegio papali obtineri potest, ut quis non resideat personaliter in curato. 121
 Privilegium apostolicum allegari potest, justificatâ immemoriali consuetudine. 176. 2
 Privilegium in præjudicium concedentis latissimè interpretandum. 378. 2
 Privilegium specialiter à jure concessum non tollitur per dispositionem quantumcunque generalem. 941. 8

Probatio. Probare.

 Probatio mensis vacationis debet esse plena. 14. 3
 Probatio obitus per famam non sufficit, sed requiritur plena, dum agitur de excludendo aliquem à possessione. 14. 3
 Limitatur hoc ipsum. 14. 4
 Probatio semiplena obitus sufficit, dum ejus narrativa non cedit in præjudicium tertii; secus, si implicet tale præjudicium. 34. 3. & 4
 Probatio obitus qualiter fiat. 34. 5. & seq.
 Vide v. *Obitus*.
 Probatio mortis minus plena unde integretur & coadjuvetur. 34. 6
 Probatio mortis per famam in eo loco, in quo mors secuta asseritur, sufficit, si agatur de morte secuta in remoto loco, vel in bello, navigatione, &c. 34. 6
 Probatio qualis esse debeat emissæ professionis in impetratione vacantis beneficii ex hoc capite. 58
 Vide v. *Professio*.
 Probatio qualis & quorum fieri debeat ab impetrante vacans per affectationem alterius. 107
 Probatio in ordine ad inducendam privationem beneficii ob non delatum habitum clericalem, qualis esse debeat. 187
 Vide v. *Habitus*.
 Probatio valoris præhabitorum, aut de novo obriendi expressio an & qualis requiratur. 192. 6 & seq.
 Probatio plena & concludens simonia requiritur ad effectum privationis beneficii habitus; levior sufficit ad repellendum ab obtinendo. 203. 2
 Vide v. *Simonia*.
 Probatione non egent quæ Judici sunt notoria. 203. 3
 Probationem effectivalem inducit confessio resignantis contra eundem quomodocunque facta. 203. 3
 Probatio per testes est naturalis, congruens cum jure divino, ac ideo dignior aliis probationibus. 203. 4
 Probatio simoniae confidentialis qualiter fiat per testes. 203. 4
 Probationes duæ imperfectæ in criminalibus regulariter

loquendo non constituunt unam perfectam; secus tamen est in simonia propter ejus gravitatem, uti & in civilibus. 203. 4
 Probatio per conjecturas & præsumptiones est vera probatio. 203. 5
 Probatione hac probari solent, quæ inter amicos, & secretò tractari solent. 203. 5
 Probationes in criminalibus requiruntur luce meridiana clariore. 203. 5
 Probatio major est, quæ fit per unam præsumptionem probatam per duos testes, quam quæ fit per plures præsumptiones, quarum singulæ uno teste probantur. 203. 5
 Probatio infordescentiæ in communi qualis esse debeat in ordine ad impetrandum ex hoc capite beneficium. 206. 1. & seq.
 Probatio valoris beneficii plena unde constituatur. 534. 6
 Probatio valoris pensionis plena quando incumbat pensionario. 534. 5
 Probatio plena confurgere potest ex duabus semiplenis. 534. 7
 Probationum tamen illarum semiplenarum unio non admittitur in criminalibus, utpote requirentibus probationem luce meridiana clariorem. 534. 7
 Admittitur tamen ad concludenter probandum à pensionario valorem beneficii; quod ipsum limitatur. 534. 7
 Probationem plenam faciunt conjecturæ & præsumptiones in his, quæ occulte fiunt. 711. 3
 Probanda negativa per eum, qui in ea se fuadat, sive agendo, sive excipiendo; sive sit negativa juris, sive facti, seu qualitatibus. 810. 1
 Probare tenetur quisque ea, quæ sunt fundamentum iuris intentionis. 810. 1
 Probatio nulla major & excellentior confessione partis. 811. 1
 Probatio nulla admittitur contra præsumptionem juris, & de jure; admittitur tamen confessio partis. 811. 1
 Probati à quo, & qualiter debeat, & possit negativa actus, 810. 1. & 811. 2. & seq.
 Probatio literarum non expeditarum optimè desumitur ex libris Cancellariæ & Camerae Apost. 811. 4
 Probatio unionis qualiter fiat. 921
 Vide v. *Unio*.
 Probationes leviores seu præsumptivæ & conjecturales et si admittantur in antiquis; id tamen locum non habet contra possessorem, contra quem actor debet plenissimè probare, non obstantè antiquitate temporis. 932. 8
 Probationes adminiculatæ ad probandam unionem aq, & qualiter sufficiant. 933
 Vide v. *Unio*.
 Probationes adminiculatæ sunt difficiles; quia adminicula debent esse univoca. 933. 2

Procurator.

 Procurator constitutus ad lites & negotia beneficii censetur revocatus resignatione illius beneficii fortitè plene effectum; quod limitatur. 245
 Procurator revocatur morte naturali mandantis; & etiam civili. 245. 1
 Procurator revocatur cessione. 262. 3
 Per procuratorem resignantis facta appellatio non prodest resignatario. 262. 3
 Procurator, dum per eum fit resignatio, tenetur præstare consensum in Camera Apost. principali mortuo postsignatam supplicam. 265. 5
 Procurator constitutus ad renuntiandum cum juramento de non revocando, revocari potest. 265. 6. & 697. 1
 Procurator, postquam is porrexit supplicam, eaque registratâ præstitit consensum parvum, revocari potest à principali, intimando in Camera hanc suam revocationem. 265. 6
 Procurator consensum in Camera, vel Cancell. Apost. præstare nequit, postquam à principali per literas jussum fuerit. 265. 6. & 698. 11
 Procurator etiam post 4. annos à morte resignantis consensum illum præstare potest, modò vivente resignante supplicam præsentârè, & resignans non retractavit tractatione hac intimatâ. 266. 2. & 693. 4
 Procurator constitutus post præstatum supplicationi ab ipso resignante consensum, eo defuncto, consensum in Camera præstare nequit. 266. 2. & 693. 4
 per procuratorem an, à quibus, & quorum beneficiorum resignatio fieri possit. 672
 Vide v. *Resignatio*.

procurator con-

ac materiarum.

Procurator constitui nequit ad beneficium idem accipien-
dum & dimitteundum. 673
Procurator ad resignandum constitui potest laicus. 674. 2
Procurator esse potest laicus in causis spiritualibus, dum ci-
nudem demandatur ministerium, alienoq; nomine
agit, nullo jure in eo radicato. 674. 2
In procuratore est potestas vicaria & ministerialis tantum.
674. 2
Procurator ad resignandum constitui potest religiosus. 675
Procuratores plures simul constitui possunt, vel in solidum,
vel in simul ad resignandum idem beneficium. 677. 1 & 2
Procurator unus idemque constitui potest à resignante ad
resignandum, & à resignatario ad consentiendum pen-
sioni. 678
Procurator an constitui possit ad resignandum per literas
privatas; an verò requiratur ad hoc instrumentum pub-
licum. 679
Vide v. *Resignatio.*
Procurator generalis cum libera administratione æquiva-
let procuratori speciali. 681
Procurator specialiter constituto cum speciali mandato
opus est ad resignandum. 681
Procurator habens notitiam mandati ad resignandum jam
confecti, & ad se deferendi, invalidè resignat ante ejus
receptionem. 682
Per procuratorem gesta ante receptionem mandati non
valent. 682
Procurator à quo mandatum illud ad resignandum recipere
debet. 683
Procurator intra quantum tempus ab accepto mandato de-
beat præstare consensum resignationi. 684
Procurator constitui potest per potestatem per alium sup-
plicam, càmque à Papa signatam. 685
In actis per procuratorem non valet retrotractio ad diem
dati mandati. 686
Procurator constitui potest ad resignandum certo modo,
formâ, conditione, quam servare debet. 687
Vide v. *Resignatio.*
Procurator, dum resignat inhabili, num vacet beneficium.
689
Vide v. *Resignatio.*
Procurator ad concordandum super beneficio sub quibus-
cunque conditionibus constitutus num illud queat resi-
gnare. 690
Procurator constitutus ad resignandum beneficium, ad
quod habet regressum, sibi non præjudicat resignando
illud, etiam in favorem. 691
Procurator ad resignandum quid possit, vel non possit, man-
dante, seu principali mortuo. 693. & seq.
Vide v. *Resignatio.*
Procurator revocatus censetur, dum constituens factus fu-
rius. 695
Procurator ad resignandum an & qualiter revocari possit
per consentientem. 697. & 698
Vide v. *Resignatio.*
Procuratoris revocatio debet fieri re adhuc integrâ 698. 3
Procuratoris revocatio non præsumitur. 698. 4 & 8
Procuratoris revocatio tam tacita, quam expressa ut sit va-
lida, debet ei intimari. 698. 4
Procuratorem revocans qualiter teneatur ad interesse il-
lius & damna. 670
Per procuratorem facere quis potest, quod potest facere per
se, nisi specialiter sit prohibitum. 617. 6
Per procuratorem qualiter facienda permutatio. 866
Procurator unus idemque utriusque parti deservire nequit.
866. 2
Procurator ad resignandum post annum etiam admittit
Camera, secus Cancellaria Apostolica. 866. 4
Per procuratorem à papa obtemperata provisio, suppressio quod
mandatum sit superannuale, est subrepticia. 866. 4
Procurator constitutus ad permutandum coram papa, per-
mutare nequit coram Ordinario. 866. 5
Procurator ad permutandum potest esse laicus. 866. 6
Procurator ibi, ubi permutat, vacat beneficium. 866. 7
Procurator ad permutandum constitutus cum juramento
de non revocando, adhuc revocari potest; contrarium
sentientibus aliis. 868
Procurator postquam resignavit permutationis gratiâ, et-
iam post mortem principalis, compelli potest ad ex-
tendendum consensum. 870
Procurator pensionarii sine hujus speciali mandato decla-
rare nequit, non solventem pensionem iacurrisse penas
statutas non solventibus pensionem. 593

Per procuratorem solvi potest pensio. 568. 1
Per procuratorem qualiter eligi possit Executor ad trans-
ferendam pensionem. 617. 6

Professio

Professione religiosa tacita vel expressa ipso jure amittun-
tur beneficia habita in saeculo. Item jura ad beneficia &
pensionem ecclesiasticâ. 50. 1
Secus est de professione, quæ emittitur in Ordinibus qui-
busdam militaribus non religiosis. 50. 2
Professione religiosa redditur quis incapax domini. 50. 1
Professio tacita dicitur, quæ inferitur per conjecturas, & si-
gna extrinseca, censeturque fieri per actum aliquem
professis proprium. 50. 3
v. g. per præsentiam in actibus Capitularibus, & lationem
iustitiam. 50. 3
Præcipue per gestationem habitus extrinsecâ aliquâ for-
mâ distincti ab habitu non professorum scienter sulcep-
ti solemniter de manu habentis potestatem, sciente Ca-
pitulo. 50. 3
Ad professionem tacitam non sufficit, quod ingressurus.
50. 3
Professio tacita neque per Tridentinum, neque alibi subla-
ta, modò servetur forma & modus à Trid. præscriptus
50. 3
Professionis tacite inductivus actus qualis esse debeat ex
præcepto Tridentino. 50. 3
Per professionem inducenda vacatio impeditur, dum cum
novitio dispensatur, ut retinere etiam post professionem
possit beneficium. 50. 3
Professione existente nullâ, non vacant beneficia. 51
Professionis emissio & ingressus in religionem distinguntur
in Societate Jesu. 54
Professione solemniter, & per vota coadjutorum in Societa-
te Jesu vacant beneficia habita in saeculo. 54
Per professionem ingreditur quis religionem. 55
Non per professionem, ad quam usque suspensa manet re-
signatio facta à novitio; sed per hanc resignationem,
subsecutâ professione, vacant ejus beneficia. 54. 1
Professio emissâ narrari debet in impetratione beneficii ob
eam causam vacantis. 58. 1
Et narrata justificari debet; sufficit autem semiplena pro-
batio per famam, dum ingressus religionem non con-
tradicit. 58. 2 & 3
Probatio verbalis & expressa propter formalem votorum
emissionem reputatur longe fortior ad generandam cer-
titudinem, quam tacita. 58. 4
Nec admittit exceptionem vis & metus, etsi præcesserit
protestatio, nisi sit metus cadens in virum constantem.
58. 4
Professio tacita, etiam quæ fit in delatione habitus, non ex-
cedit vim probationis præsumptæ, admittitque excep-
tionem metus, de quo protestatum. 58. 4
Professionis tacite, etsi multa sint signa, nullum tamen ex
his attenditur, si fiat extra Convenerum. 58. 4
Ex professionis tacite capite impetranti beneficium, quæ
attendenda. 58. 4
Professio religiosa facta ab Episcopo sine licentia papæ, est
invalida. 410. 2
Professione religiosa extinguitur pensio habita super be-
neficio seculari, etiam in Ordinibus militaribus verè re-
ligiosis. 648. 1 & 2

Promissio.

Promissio de adimplenda obligatione antidotali naturali,
nata ex acceptatione beneficii, si ultra illam obligatio-
nem non inducat novam, est licita, & non simoniaca.
745. 3

Promotio.

Promotionis nomine intelliguntur electio & confirmatio
simul. 155
Promotionis tempore habita beneficia censentur à puncto
promotionis vacare ad effectum, ne ea promotus possit
resignare, aut permutare. 155. 2

Protestatio.

Protestatio facta non est opus ad hoc, ut resignatio ex me-
tu facta valeat rescindi. 706
Protestatio facta adjuvat probationem metus. 706
Etiam clandestina, dum quis publicè non fuit ausus prote-
stari. 706

Protono.

Protonotarius.

Protonotarii Apostolici, etiam extra curiam existentes, censentur personæ in dignitate Ecclesiast. constitutz. 617. 5

Provisio.

Provisio à papa obventa per procuratorem, suppressio quoddam mandatum sit superannale, est subceptitia. 866. 4
 Provisio est dictio latissima, comprehendens omnem modum providendi. 320. 4
 Provisio de beneficio curato facta non callenti idioma loci, non valet. 319. 1
 In provisionibus, etiam factis ab Ordinariis & Legatis, locum habet regula Cancellariæ de idioma. 359. 1
 Provisio beneficii facta digno, omnis dignioribus, valida est, et si illicita. 443. 3

Publicatio.

Ante publicationem resignationis à resignatio fieri potest resignatio in favorem tertii, etiam dum instat finis termini ad publicandam. 304. 3
 Publicatio non egent, quæ per resignationem conferuntur in Consistorio. 335. 12
 Publicatio adhuc faciendâ, dum resignanti reservari omnes fructus, administratio, denominatio, &c. 421. 1
 Publicatio non habet locum in impetratione coadjutoriatæ cum futura successione. 767. 1
 An locum habeat in eius dimissione. 767. 2
 Publicatio opus in cessione juris super beneficio. 767
 Publicatio locum habet in hospitalibus concedi solitis in administrationem laicis. 769. 2
 Publicatio provisionis factæ opus non est, ubi beneficium impetratum simpliciter dimissum ab alio (v.g. ob incompatibilitatem) nullâ intercedente resignatione. 780
 Publicatio resignationis non tantum est de illius forma; sed etiam publicationi præscripta certa forma, quæ præteriri nequit; & hinc per æquipollens, v.g. per notitiam resignationis aliunde habitam suppleri nequit. 783
 Publicationi quantum statutum tempus. 784
 Hoc tempus à quo die incipiat currere. 785

Qualitas.

Qualitas requisita in aliqua persona certo tempore, superveniens nihil operatur. 512. 1
 Qualitates eadem requiruntur pro pensione, quæ pro beneficio, 519. 3
 Qualitates beneficiorum permutandorum an, & quando in permutatione exprimentur. 860
 Vide v. *Permutatio.*
 Qualitates requisitæ ad beneficium requiruntur quoque in permutatione, cui id obventurum. 863

Redemptio.

Redemptio vixæ circa beneficia qualiter fieri possit sine simonia. 749
 Vide v. *Vexæ.*

Reditus.

Reditus ecclesiastici superflui erogandi in pauperes. 434. 1
 Redituum diminutio quando sufficiat ad suppressionem beneficij. 967. 2
 Reditus beneficiorum præsumuntur congrui. 968. 2
 Quia & præsumuntur potius aucti. 968. 2
 Redituum diminutio in ordine ad effectum suppressionis probanda, & qualiter. 968. 2

Reductio.

De Reductione pensionis. 484. & seq.
 Vide v. *Pensio.*

Regressus.

Regressu reservato super beneficio, qualiter illud in favorem resignari possit. 300.
 Vide v. *Resignatio.*
 Regressus reservatus in eventum non solutz pensionis locum non habet, dum ad illum non egit pensionarius 315. 2
 Item nisi regressus canonizetur per declaratoriam Judicis. 315. 2
 Regressu sibi reservato qui semel non usus, dum uti poterat, non potest uti amplius. 315. 2

Regressum ad beneficium resignatum ante professionem, sed nulliter factam, num habeat novitius egrediens à religione. 315. 2
 Regressum habentis ad beneficium gravandum pensionem qualiter requiratur in hac impositione. 459
 Regressus pendet à futuro eventu, illique potest esse, & non esse locus. 469
 Regressum reservatum resignanti ob non solutam pensionem impedire nequit resignatarius non solvens, allegando excessum pensionis. 489
 Regressus ob non solutam pensionem non intrat, nisi quatenus lata contra solventem sententiâ, pensionarius declaret, se velle uti regressu. 594. 1
 Regressui illi locus non est post mortem non solventis, dum eo vivente pensionarius huic animum utendi regressu non declaravit. 591. 4
 Regressui illi, ut actu sit locus post latam contra non solventem excommunicationem, expectandi in eisdem sex, post quorum lapsum insuper adhuc opus sententiâ declaratoriâ Judicis, qua is declaret, esse regressui locum. 594. 2
 Regressui huic ut sit locus, dum intima parte titulari non solventi literæ pensionis continentes regressum. 594. 3
 Regressus hic est odiosus, & fundatur ex toto super protervia & contumacia dolosa nolentis solvere pensionem. 595. 1
 Regressum huic intrare, postquam declaratum est per sententiam, ab hac datur appellatio. 595. 1
 Regressus, ut intret ob petitam annulationem pensionis contra quod conventum, pariter opus est sententiâ declaratoriâ appellabili. 595. 2
 A regressu repellitur regressarius exceptione regulæ de *trivernali.* 599. 2
 Regressum reservari ob tentatam annulationem aut reductionem pensionis, de qua annulatione & reductione id intelligendum. 595. 3
 Regressum evitare potest titularis offerendo solutionem, itante appellatione à sententiâ declaratoria regressus. 596
 Regressui huic, stante hac appellatione, renunciare potest pensionarius. 596
 Regressus num intret, dum dimidiâ parte pensionis extinguitur, non solvitur pars reliqua. 597
 Regressui quoque locus est contra successorem, etiam ob non solutam pensionem ab ejus antecessore, dum contra hunc adhibetur diligentia, adeoque ei intentatus regressus; secus, si ille illi viventi non intentatus. 598
 Regressui quando renunciare censetur pensionarius. 599
 Vide v. *Pensionarius.*
 Regressu semel intrante, absque nova collatione recuperari nequit beneficium, regressario etiam consentiente. 599. 3
 Regressu jam intrante, num adhuc solvenda pensiones decurrit, ob quas non solutas intravit regressus. 600
 Regressui num sit locus ad utrumque beneficium, cui imposita pensio, si pars pensionis imposita beneficio A non solvatur. 601
 Regressus, vel potius accessus ad beneficium ob non solutam pensionem conceditur quoque iis, qui beneficij illius titulum nunquam habuerunt. 602
 Regressus ob non solutam pensionem in ejus reservatione concessus non eger consensu titularis. 603
 Regressus concessus etiam in aliis casibus extra reservationem pensionis, v.g. in eventum, quo resignatarius premoriatur. 604. 2 & 3
 Item, dum obvento secundo beneficio incompatibili dimissis quis primum, securâ deinceps evictione secundi, seu deprehensa nullitate collationis illius. 604. 3
 Idque, etiam si secundum illud possessum per duos menses, modo simpliciter dimissum. 604. 3
 Item regressus ad permutatum conceditur, dum permutatum nequit obtineri fructuose. 604. 4
 Item dum resignatio facta per vim. 604. 5
 Regressus ad beneficium propriâ auctoritate qualiter licitus. 605
 Regressus quinam hodie sublatis. 606
 Regressus ad beneficium per se vendi nequit sine simonia. 629. 2
 Transferitur tamen cum pensione, dum ea pretio transferatur. 629. 2
 Regressus num concedatur resignanti ex metu. 703. 2

ac materiarum.

Regula.

Regula Cancellariæ octava intelligenda quoque de vacatione de facto tantum, 9. 2
 Regulæ Cancell. non inducentes reservationem clausam in corpore juris, hominis potius quam legis dispositionem continent. 22. 2
 Regula de 20. intendit delictum præsumptum, nempe fraudem factam collatoribus, punire. 33. 3
 Regula de infirmis est favorabilis, utpote obrians fraudibus. 33. 3. & 334.
 Regula de triennali non suffragatur possessori contra decreta Tridentini. 79. 1
 Regula de triennali non suffragatur habenti plura sufficientia ex dispensatione Episcopi. 79. 11
 Regula de annuali non juvatur, de cuius non titulo constat notorie. 229. 2
 Regula 45. Cancell. de præstando seu extendendo consensu in Cancell. vel Camera Apost. pro expediendis literis resignationis inrecta est ad obviandum fraudibus. 266. 1
 Regula hæc locum habet in omnibus beneficiis & dignitatibus, exceptis consistorialibus. 266. 6
 De vi hujus Regulæ de præstando consensu vide v. *Consensu*.
 Regulæ de præstando consensu qualiter, & in quibus casibus derogetur. 269
 Regula Cancell. de beneficiis vacaturis promovendorum quid contineat. 320.
 Regula illi num solet, & necesse sit derogari. 320. 10
 Regula illa num hodieum sit in usu. 320. 10
 Regula de infirmis explicata. 333. & seq.
 vide v. *Infirmus*.
 Regula Cancell. de *illiomare* explicatur. 339. 1
 Regulæ Cancell. sunt stricti juris. 334
 Regula Cancell. concernunt bonum publicum, & salutem animarum. 336. 3
 Regulis Cancellariæ tenentur Cardinales. 336. 3
 Regulæ Cancell. obligant etiam extra Curiam, nisi manifestò appareat, esse materiam ibi non practicabilem. 337. 3. & 759. 2
 Regulæ Cancell. morte Pontificis expirant. 348
 Regulæ de infirmis plerumque per Papam derogari solet in permutationibus. 349. 1
 Derogatum illi sæpius in aliis resignationibus. 349. 2
 Regula illi frequenter solet derogari extra Italiam, in Italia aliquando, dum locus resignationis distat à Curia. 349. 3
 Non derogatur illi per clausulas generales. 349. 4
 Derogare illi regulæ quam possint. 349. 8. & seq.
 Regula de infirmis num locum habeat in translatione pensionis. 616. 6
 Regula de triennali privilegio frui nequit resignans ex metu per triennium remanens in possessione illius beneficii resignati. 705. 3
 Regula de annuali aut triennali non juvatur omittens publicationem beneficii resignati sibi collati. 801. 4
 Regula de triennali locum non habet in accessorie unito; quod tamen limitatur. 883. 6
 Regula 12. Cancell. *revocatorie unionum* quænam uniones subjiciantur. 941
 vide v. *Unio*.
 Regula mensium num capiat unita unione necdum sortitâ effectum. 944
 Regula revocatoria unionum an, & quas capiat dismembrationes. 956
 Regularis, vide *Monachus*, *Religiosus*.
 Regularibus specialiter prohibetur obtinere duo vel plura beneficia regularia in diversis monasteriis vel Ecclesiis. 144. & seq.
 Regularis an & qualiter incapax sit pensionis statuta super beneficio seculari. 529.
 vide v. *Pensio*.
 Regularis, si citra dispensationem ad beneficium curatum seculari promoveri possunt, id contingit ob necessitatem, ne fideles destituantur mediis ad salutem. 529. 1
 Regularis dispensatus ab beneficium seculari, ad obtinendam statutam super illud pensionem non eget novâ dispensatione. 529. 2
 Regularis quantum est de se, capax est pensionis impositæ. *R. P. Leuran. Fori Benef. Tom. III.*

sive beneficio regulari; illam tamen illi beneficio imponere nequit Prælati, seu Superior regularis. 530. 1.
 Regularis tamen Superior potest imponere pensionem improprie talem, hoc est: ipsi beneficiato regulari, obligando illum, ut monasterio vel alteri religioso suo det partem fructuum. 530. 2

Religio.

Religionis ingressus sit per emissionem professionis, 52
 Religionis tamen ingressus & professionis emissio distinguuntur in Societate JESU. 52
 Religionis ingressu in Societate non vacant beneficia, nec pensiones habitæ tempore novitiatus. 51. & 648. 2
 Religionem ingredi, & ingredi monasterium sunt distincta. 53.
 Religionem ingressurus, seu inuitu religionis ingrediendæ qualiter quis resignare possit beneficium. 326.
 vide v. *Resignatio*, *Novitius*.
 Religionem ingressurus beneficiatus debet, & sufficit petere licentiam ab Episcopo. 375. 3
 In Religionem ingressus est causa insufficientis resignandi Episcopatum. 410. 1
 Religionem ingrediendi votum factum ab Episcopo, potestate adhuc utiliter præesse Ecclesiæ, est invalidum. 410. 3
 Religionis statu, quod perfectior sit status episcopalis, ex eo est, quod in suscipiente Episcopatum requirat & supponat perfectionem; non autem, quod ad illam multum conducat. 410. 3
 Religionem, relicto Episcopatu, ingredi tenetur Episcopus, qui ante Episcopatum voverat ingredi Religionem, 410. 3.
 Religionem ingressus, elapso quinqueennio sine reclamatione, non potest præterire, se per vim & metum ingressum. 719

Religiosus.

Religiosus eligi nequit procurator ad lites & judicia. 675.
 religiosus num eligi possit procurator ad resignandum. 675.
 religiosus dispensatus ad beneficium seculari, & illud deinceps resignans cum reservatione pensionis, non eget ad eam obtinendam novâ dispensatione. 648.
 religiosus resignare potest prælatum, etiam extraneam, quam legitime habet de licentia sui Superioris, etiam sine licentia hujus Superioris. 329
 religiosum uti Superior cogere nequit ad acceptandam dignitatem extraneam, ita nec ad eam retinendam. 329.
 religiosus non habet velle & nolle, seu dependet ex voluntate prælati in iis tantum, quæ ad Ordinis regulam & institutum spectant. 329
 religiosi Societatis JESU num sint capaces pensionis impositæ beneficio seculari. 529. 2
 religiosus eo ipso, quod constituitur parochus, constituitur tam beneficii quam omnium fructuum illius administrator independens ab Abbate. 530. 2
 religiosi Societatis JESU post vota simplicia retinere possunt præhabitas pensiones. 648. 3
 religiosus professus, dum Papa quandoque concedere solet pensiones, concedit eas titulo administrationis, & sub potestate Superioris. 648. 4
 religiosus ob delictum ejectus quod ad favorabilia habetur pro non amplius religioso; quod ad odiosa habetur pro religioso. 33. 3
 Non religiosus, cum quo dispensatum, ut retinere possit beneficium; non is, sed monasterium eo fruatur. 50. 3.
 religiosum constituunt vota simplicia emissâ in Societate JESU. 52
 religiosi cogi non possunt ad relinquenda jura monasterii, in quo professi, & alimenta ibi sibi debita. 144. 4
 vide v. *Monachus*.
 religiosus obtinens prioratum vel curam Ecclesiam, si simile aliud beneficium recipiat, ipso jure privatus est primo; & si illud statim non dimittat, sit ineligibleis, & dimovendus ab utroque. 145. 1
 Religiosus alienis committens beneficia vel officia sui monasterii

Index rerum

monasterii, privatur pro illa vice potestate committendi, cā devolutā ad Ordinarium, & ea suscipiens sit ineligibilis ipso jure, 145. 2

Rescriptum.

Rescripto Papæ, dum est in forma dignum, non consumitur vacatio beneficii. 19. 3
 Rescriptum super causa gravaminis, vel nullitatis, vel restitutionis in integrum non concipitur aliter, quam cum clausula: *parito judicato*.
 Rescriptum hoc dicitur conditionale, ita ut non nisi impletā hac conditione, seu parito judicato, acquiratur illi, cui rescribitur jurisdictio. 178. 3

Reservatio, Reservatum.

Reservatio fructuum qualiter fiat resignanti. 418. & seq.
 Item reservatio pensionis. 428. & seq.
 vide v. *Pensio*.
 Reservatio est odiosa & restringenda. 346. 3
 Reservatio ex eo resultat, quod Papa mandat providendi de beneficio. 346. 2
 Reservatio resultante ex modo vacationis, is non venit clausulā illā: *vel quovis alio modo vacet*: simpliciter conceptā, 6. 5
 Reservatio resultante ratione mensis, vi dictæ clausulæ capi non potest vacatio per obitum, nisi factā mentione mensis. 6. 5
 Reservationis tamen, ubi in dicta clausula facta fuit mentio, venit omnis reservatio. 6. 4
 Ad reservationis, maxime, de qua loquitur regula 8. sufficit vacatio de facto tantum. 9
 Reservatio, ubi resultat ratione mensis, non potest capi beneficium ex vacatione per obitum, nisi facta sit expressa mentio de mense. 11
 Ad reservationem restringitur omnis gratia, dum narratus mensis apostolicis vacationis. 14. 1
 Reservatioem à Papa narrati in Brevis, si alijs non probetur, non sufficit, dum agitur de aliquo excludendo à possessione. 14. 4
 Ad reservationis effectum tempus vacationis est plene probandum. 15. 2
 Reservatio ratione mensis non presumitur. 15. 2
 Reservatioem ratione mensis probandi onus spectat ad provivum Apost. 15. 2
 Reservatio, ut sciret, sufficit vacatio ex persona habentis jus ad beneficium. 17
 Reservatio intrat, resignante moriente ante acceptationem resignantii in mente Apost. 33. 5
 Reservatio vacatur per resignationem comprehendit tantum vacaturum ex resignatione simplice. 236. 1
 Reservata sunt Papæ vacantia in mensibus papalibus, quomodocumque vacent. 4. 1
 Reservata qualiter sunt Papæ vacantia ob affectionem incomparabilis, & retentionem utriusque, remissive. 126
 Reservatur Papæ beneficium, super quo commissa simonia confidentialis. 201. 3
 Reservantur quoque Papæ omnia beneficia alia, quibus ob simoniam confidentialem privatur quis. 201. 4
 Reservata Papæ sunt vacantia ex resignatione ab eo admittā. 292. 1
 Reservata Papæ qualiter resignari possunt. 295.
 vide v. *Resignatio*.
 Reservata sunt Papæ beneficia resignata ob non factam resignationis & provisionis publicationem. 808
 Reservatum non est beneficium Papæ, quod vi decreti ad juncti in collatione à Papa facta de secundo dimitendum erat, dum is, qui dimittere debebat, permittit illud, & mortuus est ante adventum termini, quo dimittere debebat. 828
 Reservata Papæ sunt permutata coram Ordinario sine justa causa. 855
 Reservata Papæ reservatione speciali secretā, dum permittantur coram Papa, faciendā est mentio hujus reservationis; secus est de reservatis reservatione generali. 860. 2
 Reservatum manet beneficium per unionem ad vitam factam ab eodem tanquam per manus applicationem. 879. 2
 Reservata post eorum vacationem uniri nequeunt Seminariis; secus est de reservatis ante eorum vacationem;

limitanda tamen hæc ipsa, 889. 3. & 902. 3. & 4
 vide v. *Unio*.

Reservationem non tollit, sed ad tempus dormire facit unio ad vitam. 884. 4
 Reservationem impedit unio accessoria, tam facta quam faciendā. 882. 7
 Sub reservatione non venit unum, dum unio facta alicui loco pio, fabricæ &c. 883. 7
 In reservatione venit unum accessorie, non de per se, sed tanquam prædium & patrimonium alterius beneficii sub reservatione comprehensū. 883. 7
 Reservationis effectus non tollitur, nisi per solam provisionem Papæ. 902. 6
 A reservatis Clericos amovere possunt Ordinarii, & eorum reservationes recipere. 285. 1
 Reservata nequeunt permutari coram Ordinariis; quia nec coram Legatis de Latere. 285. 1
 Etiam, dum unum reservatum, & alterum non, 285. 3
 Reservata Papæ sunt beneficia electorum, aliter promotorum in Episcopos, etiam in Germania. 320. 3
 Reservata beneficia sunt Commenda. 327. 6
 Reservatum num sit Papæ beneficium vacans per obitum resignantis morientis intra 20. dies, ubi resignatio facta coram Papa, 346
 Reservatum non est, si resignatio facta coram Ordinario simpliciter, vel etiam permutacionis gratiā, 346. 3

Residentia, Residere.

Residentiam facere presumitur Clericus in sua Ecclesia. 25. 8
 Ad residentiam jure naturæ tenetur beneficiatus,posito, quod beneficia omnia ex juris communis dispositione residentiam requirant, & jus hoc contrariā consuetudine abrogatum non sit. 62. 3
 Sub residendi onere in hoc casu consecratur Ecclesia dedisse beneficium. 62. 3
 Residentiam olim requirebant omnia beneficia de jure communi; huic tamen juri modo contrariā consuetudine derogatum est; & hinc Ecclesia non consecratur amplius ea coaccedere sub hoc onere. 64. 3
 Residentia si est indispensabilis, pluralitas quoque beneficiorum residentialium est indispensabilis. 66. 4
 A residentia libera sunt vi consuetudinis generalis omnia simplicia, exceptis Canonicatibus. 109. 1
 Residentiam personalem incompatibilem requirentia sive de jure, sive ex fundatione, aut consuetudine, sunt incompatibilia. 109. 1
 Residentia onus imponi potest ex fundatione, statuto, aut consuetudine beneficii ab ea alijs liberis, vi dictæ generalis consuetudinis. 109. 1
 Residentia non inducitur in beneficio alijs ab ea libero si juramenti, quo aliquis juraverit se in illo residere. 109. 1.
 Residentia præcisā, non causativa, inducit incompatibilitatem. 109. 2
 Residentia quæ dicatur præcisā, quæ causativa. 109. 2
 Residentia præcisā num inserti possit ex eo, quod omnes fructus beneficii consistant in quotidianis distributionibus. 109. 2
 Residentia dum utriusque beneficii non est perpetua, vel non incidit in idem tempus, non inducit vacationem. 109. 2.
 Residentiam, non totius anni, sed paucorum mensium, vel etiam dierum requirunt Canonicatus Cathedralis in pluribus Germaniæ Ecclesiis. 110. 2
 Non residendi in merè simplicibus, quæ Canonicatus non sunt, consuetudo non damnatur à Tridentino ut irritabilis. 144
 In residentia mero jure humano requisita dispensante sine justa causa Papæ, potest quis curā conscientiam habere simul plura, præscindendo à sufficientia. 115.
 Residentia in Canonicatibus & dignitatibus non curatis inducitur solo jure canonico. 115
 In residentia personali cum curato ex causa justa dispensare potest papa. 111
 Residentia personalis, ut non requiratur in curatis, modo admittentur per Vicarium idoneum, induci potest consuetudine. 111
 Residere amplius admittā, resignatione non tenetur resignans, 115.

signans, et si ei reservati omnes fructus & stallus in cho-
ro. 250. 1
Residete teneat resignatarius, mox ut possessionem resi-
gnati beneficii accepit, beneficio residentiam exigente.
250. 2
A residentia excusat aëris intemperies. 407

*Resignatio, Resignare.**De Natura & Virtute Resignationis.*

Resignatio est dimissio spontanea beneficii proprii coram
legitimo Superiore id acceptante. 234. 1
Resignatio, renunciatio, cessio, dimissio beneficii qualiter
differant, 234. 2
Resignatio debet fieri sponte, liberè, & esse actus volun-
tarius: estque resignatio coacta nulla, 234. 3
Resignatio juris quasi per electionem, v. g. ad benefi-
cium, dici potius debet cessio, quam renunciatio.
234. 4
Resignatio, ut sit valida, fieri debet coram legitimo Superi-
ore. 234. 5. & 2
Resignatio non consistit in sola beneficiarii voluntate, sed
simul spectat ad Prælatum. 234. 6
Resignatio tacita non requirit auctoritatem Superioris.
234. 7
Resignationis vim non habet simplex dimissio. 148
Resignatio dividitur in tacitam & expressam. 235. 1
Resignatio tacita & presumpta quæ? 235. 1
Resignationis tacite exempla. 235. 1
Pro resignationis tacite exemplo minus rectè assignatur
initium à beneficio matrimonium. 235. 1
Item acceptio possessionis beneficii cum præhabito incom-
patibilis. 235. 1
Resignationis actus colligitur ex taciturnitate respectu ju-
ris ad rem, non verò juris in re. 235. 1
Resignatio aliquem beneficio suo, non est facile præsumen-
dum, 235. 1
Resignatio est remissio juris, adeoque species quedam do-
nationis. 235. 1
Resignationis tacite exemplum non est, dum beneficiarius
litteras provisionis suæ traderet Superiori. 235. 1
Resignatio expressa quæ? 235. 1
Resignatio expressa dividitur in puram seu simplicem, & in
conditionatam, 235. 2
Resignationes conditionatæ olim non erant in usu, & hinc
eatum in decretalibus & Clementinis nulla mentio; ho-
die dum usitate. 235. 2
Resignationum conditiones ad 4. capita reducuntur.
235. 3
Resignatione in manibus Papæ factâ simpliciter, qualiter
adhuc dicitur resignatio in favorem. 235. 3
Resignatio in favorem qualificata dicitur, dum quis resi-
gnat in favorem alterius, reservatâ sibi pensione vel
fructibus. 235. 3
Resignationis dum sit mentio in aliqua dispositione, venit
resignatio simplex, & non conditionata, nisi materia
subiecta aliud postulet. 236. 1
Sic per resignationem in favorem vacans non comprehen-
ditur in facultate conferendi vacantia per resignationem,
ubiendi primò vacaturum per cessum vel decessum, re-
grediendi ad vacaturum per decessum vel cessum.
236. 1
Vi resignationis in favorem nihil fit, conditione non im-
pleta. 236. 1
Resignationis tamen nomine venit tam pura, quam condi-
tionata, dum in reg., excipiuntur vacantia ex resigna-
tione. 236. 2
Resignationis nomine venit tam pura quam conditionata,
etiam facta permutationis gratiâ, dum dispositio utitur
verbis omnino generalibus, & ad utramque resignatio-
nem accommodatis. 236. 2
Resignatio facta ob utilitatem vel necessitatem Ecclesiæ est
favorabilis & condjuvanda; facta præcisè in favorem
personæ est odiosa. 237. 1. & 2
Resignationes recipere est merè gratiæ. 237. 2
Resignationes tamen de stylo solet Papa recipere ad vota
resignantium, 237. 2
Resignationis materia regulariter dicitur odiosa, & strictè
interpretationis. 237. 3
Resignatione inducitur vera vacatio beneficii. 238. 1
Resignatio admittit & perfecta est quedam mors civilis.
238. 1

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

Resignatio simplex abdicat omne jus in beneficio, & desti-
tuit resignantem omni titulo, etiam colorato. 238. 2
& 264. 1
Resignatione purâ amittitur quoque possessio naturalis ac
civilis, nec juvatur resignans aliquo interdicto possessio-
rio, nisi præviâ declaratione nullitatis resignationis.
239. 1
Distinguit tamen hoc ipsum, quia & absolute negat Bar-
bosa. 239. 1
Post resignationem spontaneam resignans non dicitur de-
jici possessione, 239. 1
Resignans, postquam spoliatus possessione, resignavit, est
restituendus. 239. 1
Resignans etsi cum dominio perdat possessionem, non ta-
men videtur cessisse detentationi, unde potest incumbere
re possessioni realiter & de facto; quia & incumbendo
animo continuandi, retinet naturalem. 239. 2
Resignans in manibus non Superioris amittit possessionem,
non amittit proprietatem. 239. 2. & 242. 1
Resignans spoliatus dictâ detentatione num sit restitu-
endus? 239. 2
Resignans dum absens est à loco beneficii, amittit quoque
dictam detentationem. 239. 2
Resignatio quoque conditionata admittit inducit vacatio-
nem. 240. 1
Resignatio permutationis gratiâ inducit quoque veram va-
cationem; non tamen ad effectum reservationis, sup-
pressionis, aut unionis. 240. 1
In resignatione conditionata contingit vacatio eodem tem-
pore, quo in simplici, nempe tuac, quando concurrat
consensus resignantis & Papæ. 240. 4
Resignans an habeat regressum ad beneficium, ubi expedi-
tis literis in forma *Dignum*, resignatarius iis non execu-
tis moritur, vel reperitur inhabilis. 240. 5. & 6
An à resignante in eo casu infirmitatis resignatarii
abdicat jus omne? 240. 5. & 6
An resignante moriente post admittam resignationem &
acceptationem resignatarii beneficium censetur vacare
per obitum, an per resignationem? 240. 6. & 7
Resignatio conditionalis non abdicat jus à resignante, nisi
purificatâ conditione per effectuationem resignationis
in resignatario. 240. 7
Resignans non amittit titulum, priusquam literæ Apost. in
forma *Dignum* fuerint executæ in favorem resignatarii.
240. 7
Resignante moriente, dictis literis nondum executis, dum
tamen constaret, gratiam resignationis esse justificabi-
lem in resignatario, beneficium dicitur vacare non per
obitum, sed per resignationem; quia &, si in hoc casu
resignatarius prius decessisset, maneret resignans sine
omni titulo. 240. 7
Resignans excidit iure & titulo beneficii, dum ex eius cul-
pa & facto accidit, jus nullum in beneficio quæsitum esse
resignatario. 240. 7
Resignans jus nullum abdicat, donec resignatarius conse-
cutus sit possessionem juxta Tond. 240. 7
In resignatione conditionata possessio non amittitur, quan-
diu conditio impleta non est, & beneficium quæsitum
resignatario. 241
Resignans tanquam possessor anterior obtinere debet in
possessorio non obstante possessione resignatarii. 241
Resignatione factâ propriâ auctoritate sine admisione Su-
perioris amittitur possessio, non titulus beneficii.
242. 1
Resignans talis antequam illa ejus dimissio acceptetur à Su-
periore, regrediens ad beneficium eget Superioris au-
thoritate ad novam possessionem apprehendendam.
242. 1
Resignans conditionatè scienter nulliter amittit titulum.
242. 2
Ex resignatione, resignatario reperto inhabili, vacat be-
neficium, nisi resignans probaverit, adhibitam à
se diligentiam in inquirendo de illius habilitate.
242. 3
Resignatio simoniacâ est nulla, & non tenet, etiam in præ-
judicium resignantis. 242. 4
Resignatio tamen hæc in tantum valet contra resignantem,
ut is, qui privari debet, beneficium resignatum à resi-
gnatario repetere non possit. 242. 4
Resignatione ineffectuâ ob ejus non publicationem, re-
sultat vacatio ex persona resignantis, resoluta in eo
omni jure quæsito, 242. 5
Resignatione in favorem ineffectuâ, eò quòd resignans

Index rerum

- mortuus intra 20. inducitur vacatio, non vi resignatio-
nis, sed per obitum. 242. 5
- Permutatione & resignatione nullâ ex falsa narrativa valoris amittit resignans & permutans titulum, efficiuntque beneficium affectum Papæ. 242. 7
- Resignatione beneficium, cuius titulo quis ordinatus, nullâ ex eo, quod id raticum, amittitur titulus, dum de facto resignans obtrunxerit aliud sufficiens ad sustentationem. 242. 8
- Resignatione nullâ in prædictis casibus, non solum amittitur titulus, sed & possessio naturalis ac Civilis. 242. 9
- Resignatione simplice admittâ resignans incumbere nequit amplius possessioni, aut ea, quæ sunt beneficium, administrare. 243. 1
- A resignatione tali acceptatâ mox conferri potest beneficium, resignante non citato. 243. 1
- Resignans in favorem incumbere potest possessioni, & pertinencia ad beneficium administrare, donec resignatarius capiat possessionem. 243. 2
- Resignans in favorem ante captam à Resignatario possessionem conferre potest beneficia, si quæ ratione resignati beneficium conferenda habet. 243. 2
- Resignatione consistente in solo mandato dato ad resignandum, non amittitur nec jus, nec possessio beneficium. 244
- Resignatione sortitâ plenè effectum, revocatus censetur procurator constitutus ad lites & negotia ratione illius beneficium. 245. 1
- Nisi resignans reservasset sibi fructus vel regressum, aut mansisset in possessione. 245. 2. & 3
- Item, nisi resignatio fuerit facta post litem contestatam quoad fructus & expensas, maxime, si resignans manserit in detentatione. 245. 4
- Resignatione factâ nulliter ob nulliter ei præstitum consentum, fructus interim spectare pergunt ad resignantem; secus tamen est, ubi resignatio facta nulliter, sustinetur tamen in præjudicium resignantis, 246. 1
- Resignatione validâ & perfectâ resignans percipere nequit fructus cedendos post resignationem. 246. 1
- Resignatione simplice admittâ à tempore admissionis resignans percipere nequit fructus. 246. 3. & 264
- Resignans in favorem percipere amplius nequit fructus post factam ei inscriptionem expeditarum literarum in favorem resignatarii; sed neque ad expeditionem illam usque, ejusve notificationem. 246. 5
- Resignans percipere potest fructus etiam à die datæ supplicæ, usque dum ejus consensus in Camera vel Cancellaria extendatur. 246. 6
- Resignans fructus percipere nequit usque ad consentum præstitum ab ipso resignatario. 246. 7
- In resignatione in favorem fructus percipere nequit amplius resignans ab eo momento, quo abdicatur ab eo jus & possessio, & ii acquiruntur resignatario, etsi is fortè eo ipso necdum jus in beneficio acquisierit, 246. 8
- Resignanti quamdiu non constat de jure translato in resignatarium, is potest tanquam possessor bonæ fidei percipere fructus. 246. 8
- In resignatione simplici fructus civiles, etiam qui cessi ante resignationem, sed necdum à resignante percepti, spectant ad successorem in beneficio, nisi resignans expressè illos sibi reservavit. 247. 1
vide v. *Fructus*.
- In resignatione in favorem fructus naturales uti & mixti, pendentes adhuc tempore hujus resignationis admittæ & acceptatæ, integri spectant ad resignatarium: contrarium sentiente Covar. maxime, in beneficiis curatis, vel exigentibus residentiam. 247. 2
- Secus est de fructibus illis illo tempore à solo jam separatim, etsi necdum in horreo reconditis; hi enim spectant ad resignantem. 247. 4
- Hinc resignans, si habere non potuit fructus exactos & maturos ante diem præstiti consensus, poterit illos petere & vendicare, etiam si resignatarius jam cepit possessionem. 247. 4
- Resignatio est mors civilis, & resignans dicitur mortuus quò ad beneficium. 248. 2
- Resignans tamdiu ad pensiones, census, collecta & cetera onera realia, solvenda seu præstanda tenetur, quamdiu fructus beneficium percipit. 248. 1
- Resignans putè admittâ resignatione non tenetur amplius solvere pensionem, aliâque onera beneficio imposita. 248. 2
- In resignatione simplice tenetur Successor in beneficio resignato eidem impositam pensionem solvere. 248. 2
- In resignatione puta, dum non statim conferretur beneficium resignatum, adventiente tempore solutionis, Oeconomus debet pensionem solvere ex fructibus. 248. 2
- Ex resignatione in favorem, càm admittâ à Superiore, & acceptatâ à resignatario, resignans liberatur onere solvendi pensionem, eo translato ab illo tempore in resignatarium. 248. 3
- Resignans à dicto tempore liberatur isto onere, etiam si ille ipse consentisset impositioni pensionis; quin & promississet sub fideiussione illam solvere, & obligasset se in forma Camera cum juramento. 248. 4
- Tenetur contra admittâ resignatione solvere pensionem, si post resignationem ad eam solvendam se obligasset. 248. 4
- Item tenetur solvere decursas ad diem resignationis usque non solutas. 248. 4
- Item, si mox à resignatione ad idem beneficium resumatur; secus si ex intervallo. 248. 4
- Item, si fructus percepti bona fide post admittam resignationem usque ad tempus notitiæ de hac admittatione. 248. 4
- Resignatione admittâ, quòd resignatarius tenetur solvere pensionem, qualiter ampliandum? 248. 5
vide v. *Resignatarius*.
- Resignatione admittâ resignans aliunde non obligatus ad horas, ad eas recitandas amplius non tenetur. 249. 1
- Tenetur tamen ad eas, dum interim, quo ei non constat de admittâ & acceptata resignatione, bonâ fide percipit fructus. 249. 1
- Resignans, cui loco pensionis assignati essent omnes fructus beneficium, an tenetur ad horas? 249. 1
- Resignans ratione beneficium obligatus residere, post admittam resignationem non tenetur amplius residere, idque, etiam si ei reservati omnes fructus, & stallus in Choro. 250. 1
- Resignans, cui ante resignationem Canonatus vel dignitatis commissa à Sede Apost. causa cognoscenda, sum post factam & admittam resignationem adhuc de ea cognoscere possit? 251
- Resignantis ritulum quando probare tenetur resignatarius, 253.
- Resignationem is, qui in ea se fundat, debet probare, 254.
- Resignatio beneficium & mors æquiparantur. 255. 2
- Resignans post resignationem non est legitimus contradictor ad effectum impediendi, ne procedatur vi executionis ad immisionem. 262. 3
- Resignanti post resignationem non licet litem prosequi, 262. 3

De Revocatione Resignationis.

- Resignari nequit idem beneficium secundò ab eodem. 263. 1
- Resignans secundò committit crimen stellionatus, 263. 1
- Resignatio secunda etiam facta coram Papa est nulla. 263. 2
- Quin & facta in favorem ejusdem, in quem primò facta resignatio. 263. 2
- Item facta, etsi primus resignatarius resignatione usus non fuisset per duos annos. 263. 2
- Item, etsi prima resignatio facta per procuratorem, 263. 2
- Resignatio tamen secunda valet in omnibus illis casibus, in quibus non fuit à resignante abdicatum jus per resignationem primam. 263. 3
- Resignationem simplicem admittam à Superiore resignans revocare nequit. 264. 1
- Resignationis spontaneæ exceptio impedit restitutionem possessionis. 264. 1
- Resignatio quamdiu admittam non est, resignans penitere potest cum effectu. 264. 2
- Etiam absque eo, quòd revocatio resignationis Superioris, cui jam pro ea admittenda supplicatum, intimata fuit. 264. 2
- In resignatione tacita hæc penitentia quoque locum habet. 264. 3

ad materiarum.

Post petram resignandi licentiam à Superiore, non vero post licentiam illam concessam est locus pœnitentia, sed cogi quis possit ad resignandum. 264. 3
 Resignans, quod post concessam licentiam resignandi pœnitere nequeat, procedit tantum de rigore juris. 264. 3
 Resignans post expressum consensum renunciandi in Cancellaria Apostolica, pœnitere potest ex stylo Curia, & recedere à renunciatione, etiam post obtentam licentiam renunciandi; secus tamen est in Episcopatibus, & beneficiis Consistorialibus. 264. 3
 In resignatione in favorem est locus pœnitentia, tam ad retinendum beneficium, quam resignandum illud alteri, etiam post supplicam præsentatam, admittam, subscriptamque à Papa. 265. 1
 Pœnitentiam illam non impedit præjudicium, quod creati videri possit resignatario. 265. 1
 Ad resignandum tamen seu præstandum consensum explicitum poterit is, qui præstitit consensum implicitè per portectionem supplicæ, compelli. 265. 2
 Vide v. *Consensus*.
 Resignans in favorem, etsi ante literas expeditas & publicatas, adeptamque à resignatario possessionem licitè incurbat possessioni, non potest tamen à resignatione rescire. 265. 3
 Resignatione facta per procuratorem, si post portectam & signatam supplicam, principali mortuo, tenetur præstare consensum in Camera, vel Cancellaria Apostol. 265. 5
 Resignans etsi post signatam supplicam, & præstitum parvum consensum juraverit, se non retractaturum, sed consensum formalem præstiturum in Camera vel Cancell. Apost. adhuc potest pœnitere. 265. 6
 Resignans potest revocare procuratorem etiam post præstitum ab eo consensum parvum. 265. 6
 In resignatione permutationis gratia pari modo est locus pœnitentia post supplicam admittam, & ante præstitum consensum in Cancell. 265. 6
 Resignante mortuo post admittam supplicam, ante præstitum consensum in Cancell. beneficium vacat per obitum illius. 265. 6
 Resignans post præstitum in Camera vel Cancellaria Apost. consensum, amplius pœnitere nequit cum effectu. 265. 7
 Resignatio per consensum illum formalem præstitum in Cancell. perficitur, & sine illo invalidatur ipso jure. 265. 7
 Consensus ille in Camera vel Cancell. præstandus, quare, quando, ubi, à quo, in quorum beneficiorum resignatione. 265
 Vide v. *Consensus*.
 Resignante mortuo, etiam post quatuor annos, præstari potest ille consensum per procuratorem, modò is vivo resignante portexerit supplicam, & resignans vivus non retractat. 266. 2
 Resignante mortuo, procurator præstare nequit consensum illum in Camera, si constitutus priùs post præstitam consensum ab ipso resignante. 266. 2
 Resignantis & resignatarii consensus (dum hic quoque necessarius est, v. g. dum resignatio fit cum reservatione pensionis) num simul præstandus in Camera vel Cancell. 266. 3
 Resignans pœnitere potest, donec uterque ille consensus sit in Camera vel Cancellaria extensus. 266. 3
 In resignatione tali conditionali reservativa pensionis vel regressus necessarius est consensus à resignatario præstitus in Cancell. 266. 3
 Resignationes Episcopatum sunt in Consistorio præsentibus Cardinalibus. 266. 6
 Resignatione perfecta resignans non potest repetere beneficium resignatum, & ad illud regredi. 270
 Resignatio inducit notorium defectum proprietatis. 270
 Resignatio tacita idem operatur, quod expressa in præjudicium resignantis. 270
 Resignans inconsultò, v. g. irâ & indignatione motus, potest beneficium repetere. 271
 Resignans dolo circumventus, vel vi metùe adactus repetere potest beneficium. 272
 Resignans post spoliationem repetere potest beneficium, etiam resignatum in favorem alterius, quam qui illum spoliavit. 273
 Resignans redire potest ad beneficium, in quo jus qua-

situm resignatario, dum non servatur conditiones 274
 Qui resignavit simpliciter, ad beneficium resignatum redire acquiri sine nova provisione, etsi illud nondum collatum alteri. 275. 1
 Idem est, dum resignatio conditionata habuit effectum. 275. 2
 Secus est, dum ea non habuit effectum. 275. 3
 Requiritur tamen & tunc declaratoria Superioris, declarantis posse illum redire. 275. 4
 Et dum possessio est occupata, non potest illam capere propria auctoritate. 275. 4
 Resignans potest agere spolio contra resignatarium, & restituitur, quoties per resignationem non est abdicatum jus. 275. 4
 Resignans acquiri redire ad beneficium, dum literis expeditis in forma *Dignum*, contingit resignatarium mori iis non executis. 276
 Resignans acquiri regredi ad beneficium, resignatario reposito minus idoneo. 277
 Nisi forte resignasset sub conditione suspensiva. 277
 Resignari potest beneficium laico suspensivè, dum initiatus fuerit Clericatus. 277

De Beneficiis resignabilibus.

Resignari possunt beneficia omnia, nisi specialiter hic & nunc prohibeatur aliquorum resignatio. 279. 1
 Resignatio simplicium facilius, non ita facilè parochialium, & difficilius adhuc prælaturatum, habentium ordinariam jurisdictionem admittitur. 279. 2
 Resignare potest Papa papatus; etsi graviter peccet faciendo id sine gravi causa. 280. 1
 Resignationis Papatus valor non dependet à ratiabitione & acceptatione Ecclesie. 280. 2
 Resignatio Papatus fieri potest per procuratorem. 280. 4
 Resignari potest Patriarchatus & Cardinalatus. 281
 Resignari potest Episcopatus, non tamen in favorem, etsi hæc resignatio, etiam simplex, non tam facilè admitti solcat. 282
 Resignatio hæc Episcopatus fit quandoque quoad regimen tantum, servata dignitate & potestate exercendi pontificalia. 282
 Resignari possunt Abbatis, tam regulares, quam seculares, uti & Prioratus. 283
 Resignari possunt officia Ecclesiastica, dum sunt beneficia. 284
 Resignari non possunt coram Ordinario beneficia Consistorialia, etiam ea, de quibus de stylo & consuetudine providetur non consistorialiter. 284
 Resignari tamen possunt coram Papa, etiam in favorem. 285
 Resignari possunt parochialis, sed romæ ex consuetudine Curia non admittitur ea resignatio, nisi parochialis ad aliquot annos possessa. 286. & 289. 3
 Resignationes parochialis & residentialium, præsertim cum pensione, in Curia non admittuntur, nisi apponatur tempus, quo possessa; quod si breve, rejiciuntur. 286
 In resignationis parochialis admissione habenda ratio plebis. 286
 Resignari potest parochialis etiam in sine anni, intra quem eam adeptus tenebatur fieri sacerdos. 286
 Resignari potest Vicaria perpetua. 287
 Resignari possunt Oratoria & Eremitoria. 288
 Resignari possunt prædialia data in ritulum. 290
 Resignari possunt patrimonialia, etiam in favorem; modò in eos fiat resignatio, quibus ex fundatione debetur. 290
 Resignari, etiam in favorem, & permutari possunt beneficia manualia. 291. 1
 Resignatio manualium in favorem, ut valida sit, debet exprimi manualitas. 291. 2
 Resignari etiam possunt in favorem operari solita. 292. 1
 Ex resignatione à Papa admittam Vacantia sunt eidem reservata. 292. 1
 Resignans quoad beneficium resignatum dicitur mori eo loco, ubi fit resignatio. 294. 1
 Resignari, etiam in favorem, possunt electiva. 293. 1
 In resignatione Electivorum simplice non requiritur consensus Electorum; secus est de resignatione in favorem. 293. 2

Index rerum

- Resignatio electivorum in favorem citra consensum, etiam subsequenter, Electorum à principio non est invalida; rescindenda tamen reclamantibus Electoribus, 293. 2
 Resignatio Electivorum in favorem, ubi sit in utilitatem Ecclesie, sufficit consensus majoris partis Electorum; si verò fiat in commodum personæ, consensus omnium requiritur, 293. 2
 Resignari, etiam coram Ordinariis, simpliciter possunt; inconsulto patrono, beneficia juris. non tamen ea resignata illo inconsulto possunt conferri, 294. 1
 Ad resignationem simplicem necessarius non est consensus collatoris inferioris, 294. 1
 Resignari possunt in favorem & permutari, etiam coram Ordinario, beneficia juris, 294. 2
 Resignatio hæc in favorem requirit consensum patroni laici, non Ecclesiastici, 294. 3
 Resignatio tam simplex, quam facta in favorem permutationis gratiæ, admittitur & effectuat, subsecuta collatione sine consensu patroni, non est irrita ipso jure, sed tenet merito jure, & semper est ratificabilis, & hæc ratificatione subsecuta irrevocabiliter convalescit, 294. 4
 Resignante mortuo ante istam ratificationem patroni beneficium taliter resignatum sine consensu patroni, etiam collatum jam alteri, vacat per mortem resignantis, 294. 4
 Resignatio, permutatio, collatio facta sine consensu patroni, hoc reclamaate intra tempus ad præsentandum datum, est annullanda, 294. 5
 Secus si intra dictum tempus non reclamavit, 294. 5
 Resignatio facta coram Ordinario permutationis gratiæ est ipso jure nulla, patrono reclamaate, 294. 5
 Per resignationem factam, si propositè patrono sine magna Ecclesie utilitate, vacat beneficium permutatum in poenam, & patronus potest liberè præsentare alium, 294. 8. 9
 Resignans conditionatè scienter nulliter per talem resignationem amittit jus, 294. 9
 Resignatio in favorem, vel permutationis gratiæ, quando fortiter non potuit effectum ob dolum vel culpam resignantis, resignatio, & ex ea secuta vacatio manet firma, 294. 9
 Resignatione solum rescindendâ rescissâ per contradictionem patroni resignans & permutans, dum non sunt in culpa, redire possunt ad beneficia, etiam patris invitis, 294. 9
 Resignantem scire jusp. non sufficit ad effectum culpæ re dolentis delictum inductivum amissionis beneficii, 294. 9
 Ad resignatum vel permutatum sine culpa nulliter regredi potest resignans sine novo titulo; non tamen sine licentia Superioris, seu declaratorii nullitatis, 294. 10
 Ob resignationis vel permutationis nullitatem non est admittenda nova præsentatio, nisi præcedat res judicata super culpata nullitate inductiva vacationis, 294. 11
 Resignari possunt reservata, tam coram Ordinario, quam Papa simpliciter, sed non in favorem, 295. 1
 Resignatio reservati permutationis gratiæ coram Ordinario inducit veram vacationem, 295. 4
 Resignari in favorem aut permutari nequeunt beneficia, super quibus concessa expectativa, 296
 Limitatur hoc ipsum, 296
 Resignari, etiam in favorem, possunt exempta, 297
 Resignari tamen non possunt, etiam simpliciter, exempta, hoc est, soli Papæ subiecta, coram Ordinariis, 297.
 Resignari nequeunt unita in favorem, antequam unio sortita suum effectum, 298. 1
 Ne quidem coram Papa, nisi factâ mentione unionis, 298. 2
 Resignationes unitorum cum narrativa unionis admittit solet Papa cum clausula suspensiva unionis, 298. 2
 Per resignationem purificatur unio, si dicta clausula omittatur, 298. 3
 Resignantes & permutantes redire possunt ad sua beneficia, dum unionis in resignatione facta non est mentio, quia ignorabatur, 298. 3
 Resignari adhuc potest & permutari beneficium, dum unio facta, vel potius faciendâ de proximè vacaturo, 298. 4
 Resignari adhuc possunt & permutari beneficia, dum unio facta etiam de certis beneficiis vacatur per cessum, vel decessum, 298. 5
 Resignari possunt in favorem beneficia Ecclesie non numerata, quæ non vacant, 298. 7
 Resignari possunt, etiam in favorem beneficia redditibus carentia, 298. 8
 Resignari possunt, etiam in favorem, data in Commendam perpetuam; secus est de datis in Commendam temporalem, 299. 1. & 2
 Resignari non possunt in favorem, super quibus alius habet regressum, nisi forrè regressus reservatus simpliciter cum clausula per Cessum vel Decessum, 300. & 301
 Resignari qualiter in favorem possunt, quorum, dum vacant, aliquis habet speciale indultum, 301.
 Resignari possunt in favorem hospitalia data in titulum; quin & data Clericis in administrationem, 302. 1. & 2
 Resignari possunt Præceptoræ Ordinum Militarium S. Joannis & Teutonicorum, etiam ad autum amovibiles, etiam in favorem, 302. 3
 Resignari acquidem simpliciter potest beneficium super quo non habetur nisi solum jus ad rem, 303. 1
 Resignari tamen potest illud ipsum jus ad beneficium, non tamen in favorem, 303. 2
 Resignatio juris ad beneficium, necesse non est, ut fiat in manibus Superioris, 304. 2
 Resignare quis potest, etiam in favorem, ante bullas & literas consecutas; Resignatio tamen illa non admittitur de facili, 304. 1
 Resignare multò magis quis potest, supplicatione solum signatâ per Papam, & nondum registratâ, 304. 1
 Resignare in favorem quis acquirit post signatam solum in favorem sui supplicam, 304. 1
 Resignare tamen potest resignatarius in favorem ante præstitum illum consensum formalem, 304. 1
 Resignare multò magis potest in favorem antequam litteræ sint plumbeatæ, 304. 3
 Resignare potest resignatarius in favorem reitè ante factam à se publicationem resignationis sui factæ, 304. 3
 Resignare quis potest beneficium ante ejus captam possessionem, 304. 3
 Resignari nequit beneficium, cujus titulo quis ordinatus, nisi aliunde congruè vivere possit, & narratâ hæc congruentiâ vivendi unâ cum illa qualitate beneficii, 305. 1 & 326. 2
 Resignatio talis facta sine dictâ mentione coram Ordinario abdicat jus à resignante, 305. 2. & 307. 2. & 3
 Resignationem enim talem admittens in eo casu Episcopus tenetur providere resignanti de alimentis, 305. 2
 Resignatio verò talis sine factâ illa mentione coram Papa non abdicat jus, 305. 2. & 307. 1
 De resignationis talis forma & substantia est, adeoque per nullum æquipollens supplabile, fieri utriusque nempe quoddam beneficium sit titolare, & quis aliunde vivere possit, mentionem, 305. 3
 Resignatio talis beneficii, facta etiam sub pensione congrua sustentationis, tacitâ istâ qualitate beneficii titularis, est invalida, 305. 3
 Resignationes beneficiorum titularium cum de stylo Curie admittantur, factâ solum mentione, quoddam aliunde quis vivere possit, 305. 5
 In resignationibus & privationibus inductis à jure non habet locum decretum prohibens resignari beneficium titolare, nisi aliunde habeat vivere, 305. 7
 Adhuc resignari acquirit tale beneficium, si aliunde non habeat vivere, et si quis juravit, se resignatum, aut non revocaturum procuratorem ad resignandum, 305. 8
 Resignari quoque nequit beneficium subrogatum ei, ad cuius titulum quis ordinatus, nisi aliunde habeat vivere, 306. 1
 Resignari etiam nequit à constituto in sacris Ordinibus beneficium aliud, nisi resignans aliunde habeat unde vivat, 306. 2
 Resignatio alienius constituti in sacris non admittitur in Curia, nisi cum clausula, quod resignans aliunde habeat commodè vivere, 306. 2
 Resignari potest à Clerico constituto solum in Minoribus beneficium, et si non habeat aliunde unde vivat, nullâ etiam factâ mentione, quod ad illius titulum sit ordinatus, etiam coram Ordinario, 306. 3
 Resignari nec licet, nec validè potest patrimonio ab ordinato ejus titulo Ordinibus sacris sine licentia Episcopi, Secus

ac materiarum.

Secus est, si resignans haberet beneficium, aut aliunde possit vivere. 306. 4. & 5
 Resignare, vel potius cedere quis potest beneficio litigioso in gratiam colligantis. 308. 1
 Cedere quis etiam potest simpliciter lite & causâ, tam coram Ordinario, quam Papa. 308. 2
 Resignari quoque simpliciter potest ipsum beneficium litigiosum. 308. 2
 Resignatione hac simplice litis factâ, potest provideri per Ordinarium, et tunc hæc collatio valida si facta, antequam colligans sui juris confirmationem a Papa obtinuerit. 308. 2
 Resignatione simplice litigiosa factâ, si alter colligans ingrediatur possessionem, non attendat. 308. 3
 Resignare potest colligans, dum alter colligans cessit liti ipsi, etiam in absentia Judicis coram Notario etiam non auctuario, modo fiat mentio de pendenza litis. 308. 2
 Resignatio litigiosa lite pendente, et si fieri possit coram Ordinario, is tamen illud conferre acquirit. 308. 2
 Resignari nequit litigiosum in favorem tertii lite pendente. 308. 3
 Resignatio talis facta coram Ordinario videtur fieri in fraudem. 308. 3
 Neque resignatur validè coram Papa in favorem beneficium litigiosum nullâ factâ liti mentione. 308. 4
 Resignatio litigiosa in favorem tertii, factâ liti mentione, est valida. 308. 4
 Non sufficit autem fieri liti mentionem sub generali, sed mentio debet fieri de processu & statu causæ. 308. 4
 Resignari potest in favorem tertii beneficium, cuius sola possessio litigiosa, non tamen in hoc casu cedi potest ipsa possessio. 308. 5
 Resignatio nunquam impeditur, quoties processus est nullus. 308. 5
 Resignatione factâ ante contestatam litem, resignatarius capere potest possessionem lite jam contestatâ, quod limitatur. 308. 6
 Resignans in casu contestatæ litis (super ipso titulo post resignationem continuare possit possessionem. 308. 6
 Resignatio tenet, & resignans dicitur possessor pacificus, etiam si his mora ante præstitum ab eo consensum majorum in Cancellaria. 308. 6
 Resignari tamen in favorem pensionarii qualiter possit pensio succedens loco beneficii. 309. 1
 Resignari propriè non possunt pensiones. 309. 4

De personis qua resignare possunt.

Resignare potest, etiam in favorem, ob crimen privandus, idque etiam per procuratorem. 310. 1 & 2
 Idque etiam cum pensione. 310. 3
 Item lite & accusatione pendente. 310. 4
 Item etiam conclusum in causa, & nihil restet, nisi profertenda sententia. 310. 6
 Item post latam sententiam privationis, à qua est appellatum. 310. 6
 Item ante privationem per tres sententias conformes subsecutâ, quod limitatur. 310. 6
 Item valet resignatio à tali facta, etiam si nullâ mentione factâ de crimine, accusatione, inquisitione, privatione. 310. 7
 Item, etiam si pro crimine condemnatus ad carceres perpetuos, & sententia hæc transferit in iudicatum. 310. 8
 Item valet à tali resignatio in favorem facta, etiam si ubi is sit impetratum à tertio beneficium suum in eventum privationis. 310. 9. & 13
 Quod ipsum tamen limitatur. 310. 11
 Post resignationem à tali factam ad privationem procedi non potest. 310. 13 & 311
 Resignatio à tali criminoso in favorem facta ante sententiam privationis, hac subsecutâ, an rescindi possit, & invalidari. 311
 Resignatio facta post privationis sententiam, à qua fuit appellatum, erit in pendente. 311
 Resignatio facta appellatione pendente, confirmata sententia privationis in gradu appellationis, erit invalida per viam retractionis tanquam ab initio. 311
 Resignare in favorem non potest privatus ipso iure, etiam ante sententiam declaratoriam. 312. 1
 Resignare conditionarè non potest ita privatus, ut sponte ante sententiam teneatur dimittere, secus, si ad id non teneatur. 312. 1
 Resignatio tamen talis per sententiam irritari potest. 312. 1

Resignatio facta ante sententiam declaratoriam, si ante hanc privatus est ipso iure, ab initio nulla est, contrarium tenent Castrop. 312. 1
 Resignare quoque propriè simpliciter nequit talis privatus ipso iure. 312. 2
 Resignari non possunt in favorem, quibus quis aliunde, quam ob crimen, v. g. ob obtentum incompatible privatus est ipso iure. 312. 3, & 125. & 148
 Resignare non potest prius obtenta promotus ad Episcopatum in favorem. 312. 3
 Resignare nequit in favorem privatus per sententiam hominis, dum hæc transit in iudicatum, et si aliàs executum necdum sit. 313. 1, & 2
 Resignatio tamen etiam talis valet facta cum clausulis apponi solitis: sive præmissa, sive alio modo vices; nisi forte jam ante alteri sit jus quaesitum in illo beneficio. 313. 3
 In hoc tamen casu, si talis cum dicta clausula resignasset reservatâ sibi pensione, hæc reservatio non valerit. 314
 Resignatio præiudicat sententia lata contra resignantem ante acceptatam à resignatario resignationem. 315. 5
 Resignare nequit in favorem non solvens pensionem, dum pensionarius egit contra eum, & voluit ab eo incutiri poenam privationis: secus, quamdiu is dictam poenam contra eum non intenterit. 315. 1, & 2
 Resignatio adhuc est valida, qua resignat is, in cuius provisione adjectum decretum non resignandi sine intimatione facta ei, à quo beneficium acceperat, dum is non egit ad beneficium. 316
 Resignari potest beneficium parochiale in favorem, in fine etiam illius anni, intra quem tenebatur possessor illius fieri sacerdos. 317
 Resignari potest beneficium, vi cuius tenetur promoveri quis ad Ordines, antequam id faciat. 318
 Resignare potest impetrans beneficium ab alio per annum quietè possessum, antequam vacet, & postquam vocavit (ut debet vi reg. de Annali) possessorem in iudicium. 318
 Resignare nam post possessionem exigui temporis beneficium residentialia in favorem cum pensione. 319. 2
 Resignari potest beneficium simplex residentialia in favorem mox à possessione, quin & ante eam. 319. 3
 Resignationes istiusmodi residentialium, uti & parochialium, non nisi post aliquot annos possessionis admittendi, stylos Datarie non obtinet nisi in iis, quæ fiunt coram Papa. 319. 3
 Cum animo resignandi mox, etiam cum pensione, num possit, aut liceat obtinere beneficium. 319. 4. & 5
 Resignari à promovendis ad Ecclesias Episcopales, vel Abbatias, aliisque Prælaturas, nequeunt eorum beneficia, antequam per talem promotionem vacent. 320. 1
 Resignare non potest suæ beneficia Episcopus electus nondum consecratus. 320. 3
 Resignationes factæ de quibuscumque beneficiis per promovendos ad quascunque Prælaturas inter tempus vacationis, & dictæ promotionis annullantur per Reg. Cancell. 320. 3
 Resignari igitur nequeunt à talibus promovendis etiam electiva in manus Capituli pro nova electione, non obstantibus Concordatis Germ. 320. 3
 Sic resignatio invalida est, dum Præpositi & Decani electi in Episcopos has Prælaturas resignant in manus Capituli ad novam eorum electionem. 320. 3
 Resignari quoque nequeunt à promovendis illis commendata. 320. 4
 Neque beneficia familiarium Cardinalium. 320. 5
 Resignatio quoque ab illis promovendis fieri nequit in manibus Papæ etiam simpliciter. 320. 7
 Resignatio tamen valet facta à promovendis, dum consensus præstitus post promotionem; supplicat verò porrecta & signata ante promotionem. 320. 8
 Resignatio quoque valet facta à promovendo ignorante se promovendum. 320. 9
 In resignationibus à promovendis illis factis coram Papa num opus sit ponere detogationem regulæ illius Cancell. de beneficiis vacaturis promovendorum. 320. 10
 Resignare nequeunt furiosi, amentes, nisi pro tempore lucidi intervalli, quo tempore resignata nequeunt repetere, valetudine redeunte. 321. 1. & 2
 Resignatio non præsumitur facta tempore lucidi intervalli. 321. 2
 Resignare aliquem non potuisse ob furorem asserens quid probare debeat. 321. 2

Index rerum

- Resignare potest senex, etsi eius resignatio difficilius admitteretur, 322
- Resignare potest minor excedens 14. annos sine auctoritate & consensu Curatoris. 324. 1
- Quin & ad resignandum constituere Procuratorem. 324. 2
- Resignare quoque potest minor 14. annis, sed ut valida sit resignatio, opus est auctoritate tutoris cum cognitione causae, & decreto Superioris. 324. 3
- Adversus resignationem factam à Minore qualiter eidem concedenda restitutio in integrum. 325
- Vide v. *Minor*.
- Resignatione facta inconsulto à Minore in favorem personae, sub cuius gubernio existit, v. g. praepetoris, est relictus. 325. 7
- Resignare beneficiis ingressurum religionem ante ingressum, non est consultum. 326. 1
- Resignare talis valide acquirit beneficium, cuius titulo ordinatus, si aliunde non habeat vivere. 326. 2
- Resignare quoque valide beneficium acquirit inuitu religionis incundae ingressurus Novitiatum, etsi iam esset admissus ad Ordinem. 326. 3
- Resignationem talem recipere non permittit Pius V. Ordinarius; quia loquitur de ingressuris religionem per professionem. 326. 3
- Resignationem talis ingressuri per habitus susceptionem recipere nequit Ordinarius, etsi statim ingrediatur, & habitum suscipiat. 326. 3
- Resignare num possit actu Novitius ante professionem beneficium titolare, vel aliunde non habens vivere, servata forma à Trident. praescripta? 327
- Resignari nequeunt beneficia in favorem pia causa. 328
- Resignare num possit Novitius ante duos menses praecedentes professionem beneficium non titolare, & dum aliunde habet, unde vivat. 328
- Resignatio facta à Novitio intra dictos duos menses non requirit consensum Superioris regularis. 328. 1
- Resignatione facta, & subsequente professione nulliter facta num Novitius egrediens à religione recuperet beneficium resignatum? 328. 2
- Resignare potest religiosus praelaturae etiam extraneae, quam legitimè habet de consensu Superioris, etiam sine consensu Superioris. 329
- Resignare possunt, etiam in favorem foeminae, v. g. Abbatissae, Priorissae. 330. 2
- Resignare possunt exempti, non tamen coram Ordinario, sed solum coram Papa. 331
- Resignare possunt infirmi, etiam morti proximi in favorem. 332. 1
- Resignatio infirmorum non admittitur in Curia, nisi resignans supervixerit 20. dies. 332. 2
- Resignans patronatum, sive coram Papa, sive coram Ordinario, si moriatur intra 20. dies, vacat per obitum, & non per resignationem. 335. 4
- Resignare mox à signata supplicata beneficium resignatum potest resignatarius. 335. 13
- Ad resignationem quamlibet extendit se regula de infirmis. 337. 1
- Sic extendit se ad resignationem factam ab infirmo per Procuratorem. 337. 1
- A resignatione facta per procuratorem constitutum etiam à sano, si non supervixerit 20. dies principalis ille, beneficium vacat per obitum. 337. 2
- Resignans per procuratorem, ut post praestitum per illum consensum parvum in portione supplicatae supervivat 20. dies, requiritur; non verò requiritur, ut supervivat post praestitum consensum formalem in Cancell. 337. 2
- Ad resignationem quoque ab infirmo factam simpliciter coram Ordinariis extendit se regula de infirmis. 337. 3
- Resignatio omnis facta tempore infirmitatis, & mortis instantis praesumitur vel ex hoc ipso fraudulenta. 337. 3
- Resignatio facta simpliciter ab infirmo habet adhuc speciem dispositionis testamentariae. 337. 3
- Resignare infirmo in mense Ordinarii simpliciter coram Ordinario, & dein intra 20. dies moriente in mense A. post. collatio spectat ad Papam. 337. 3
- In resignationibus ab infirmo factis permutationis gratia locum habet regula de infirmis, contrarium est in Gallia. 337. 4
- Item in resignationibus factis sub reservatione fructuum aut pensionis. 337. 6
- Resignante infirmo moriente post 20. dies à praestito suo consensu, intra tamen 20. dies à praestito consensu resignatarii in reservationem pensionis non intrat dicta regula, sed verè vacat beneficium per resignationem. 339
- Resignatio quoque ipsa, & non solum collatio, in vim illius facta irritatur per hanc regulam. 340
- Resignatio improbatà collatione, quae est illius finis, ipsa quoque improbatà censetur. 340
- Resignatione non facta in infirmitate, sed à sano, eo dein moriente intra 20. dies, ex quocunque casu num intret regula de infirmis? 341
- In resignatione, dum intra 20. dies ab ea defungitur resignans morte civili, num intret regula? 342
- Resignante privando, & dein moriente post resignationem intra 20. dies, intrat regula. 342
- Resignante intra 20. dies committente trimen, ob quod placatur capite, num intret regula? 342
- Resignantem esse mortuum intra 20. dies probare ad effectum huius regulae debet, & quidem probatione clara & plena is, qui per exceptionem huius regulae querit infirmare resignationem. 343. 1
- Resignatione etiam facta coram Papa, resignante moriente intra 20. dies beneficium vacans per hanc illius obitum num reservatum Papae? 345
- Resignatione facta in Curia beneficium vacat in Curia. 346. 2
- Resignatione facta coram Papa irrita ex quacunque deum causa non resultat ex hac manuum applicatione reservatio istius beneficii dein vacanti per obitum. 346. 2
- Resignatione facta coram Ordinario, sive simpliciter, sive permutationis gratia, & resignante dein mortuo intra 20. dies, beneficium non est reservatum Papae. 346. 3
- Resignatione facta in infirmitate minimè lethali, & quae admittitur cum hac clausula: *quatenus ex illa infirmitate moriatur*, resignans autem intra 20. dies moriatur ex alia infirmitate, non censetur derogatum regulae de infirmis. 349. 5
- Resignare secundà vice cum derogatione regulae de infirmis, non sanatur per hoc prima eius resignatio, dum is moritur intra 20. dies ab illa. 349. 6
- Resignandi privilegium habens cum derogatione dictae regulae à moderno Pontifice, si deinceps resignet sub alio Pontifice, fruatur adhuc illo privilegio. 349. 7
- De personis, quibus resignari possunt beneficia.*
- Resignari non nisi idoneis possunt beneficia. 350. 1
- Resignatio est nulla, nec per subsequentem resignatarii habilitatem revalidatur, dum is tempore datae & signatae supplicatae erat inhabilis. 350. 2
- Resignationem factam indigno admittendo Papa non tollit peccatum resignantis. 350. 3
- Resignans in favorem indigni peccat, & tenetur ad interesse Ecclesiae. 350. 3
- Resignaturus in favorem num tenetur resignare magis idoneo. 351
- Resignatio facta in favorem Laici est nulla. 351. 1
- Resignati nequit beneficium illi, cui nequit conferri. 351. 1
- Resignans in laicum habitum communi errore pro Clerico, non amittit jus suum, sicut id amittit resignans scienter in inhabilem. 353. 2
- Resignatio facta in favorem Clerici conjugati est nulla. 353. 3
- Resignatio, si facta eodem die, quo resignatarius factus est Clericus, praesumitur valida, quia praesumitur praecessisse clericatus. 353. 8
- Resignari potest laico hospitale dandum ei in titulum. 353. 6
- Item beneficium dandum illi non in titulum, sed in sustentationem pro servitiis Ecclesiae. 353. 7
- Resignari potest laico pro tempore datae, & praestitum consensu tali, si provisio eidem facta habeat hanc clausulam: *quamprimum clericali obarsere fuerit insignitus*. 353. 8
- A resignante in hoc casu abdicatur jus ante susceptum à resignatario Clericatum. 353. 1
- Resignatione admittis cum dicta clausula, resignans potest percipere fructus, usque dum resignatarius fiat Clericus. 353. 8
- Resignatio num adhuc in hoc casu suum effectum sortitur resignatario prius post mortem resignantis facto Clerico. 354
- Resignante ante impletionem conditionis mortuo dici nequit beneficium vacare per mortem. 354
- Resignatio, quamvis sortiri potest effectum suum, non

ac materiarum.

- non potest interim vacare beneficium per mortem. 354
- Resignatio facta ei, qui factus Clericus ab Episcopo non suo, & sine eius licentia, non subsistit. 355
- Subsistit tamen, si proprius Episcopus consenserit ante vel post actum, ratificando illum. 355
- Resignatio facta criminosa, dum crimen est tale, ut reddat indignum, est nulla. 356. 1
- Resignari nequit beneficium curatum latori ludorum prohibitorum. 356. 2
- Resignari nequit beneficium aleatorum. 356. 2
- Neque homicidæ, pe juro, hæretico, schismatico, sacrilego, usurario publico, apostata, reo lætæ majestatis. 356. 2
- Resignari nequit beneficium notorie infami. 356. 3
- Resignari nequit beneficium excommunicato, nisi in provisione facta in favorem excommunicati adit clausula: *æque ex quibusvis.* 357. 1
- Muldo misus excommunicato inafordescenti, cui dicta clausula non suffragatur. 357. 2
- Resignari nequit suspensus à beneficio. 357. 3
- Item irregulari. 357. 4
- Item mente capto. 358. 3
- Item penitus illicitato. 358. 4
- Resignari potest senibus. 358. 1
- Item infirmis, modo infirmitas non sit longi temporis impediens ea, quæ beneficium requirit. 358. 2
- Resignari nequit beneficium curatum iis, qui intelligibiliter loqui non sicut idioma loci. 359. 1
- Resignari nequit beneficium extero, ubi viget consuetudo, ne exteri ibi habeant beneficia. 359. 2
- Resignari nequeunt patrimonialia non oriundis ex tali urbe, regno. 359. 3
- Resignari nequit beneficium illegitimo, & tunc resignatio talis admittit à Papa ignorante hunc defectum, nulla. 360. 1
- Resignare nequit pater beneficium Titio, ut is deini illud resignet filio suo illegitimo. 360. 3
- Resignari nequit beneficiarius bigamo. 360. 4
- Resignari nequit neophyto recentem legem Christi professum. 361. 1
- Resignari potest etiam dignitas filio Judæi Christiano. 361. 2
- Resignari jure communi, non verò hodie dum, stante Tridentino, potest beneficium minori 14. annis. 362. 1
- Resignari nequit Canonatus minori 14. annis. 362. 2
- Neque minori 25. annis non attingit curatum. 362. 2
- Resignatum sibi beneficium acceptare absque Curatore potest minor excedens 14. annos. 362. 3
- Item resignare sine Curatore potest talis Minor subrevertatis resignanti fructibus, aut pensione. 362. 4
- Resignationes quoad resignatarium sunt favorabiles, et si omnes fructus reservari sint alteri. 362. 4
- Resignari beneficium seculari nequit regulari, & contra. 363
- Resignari in favorem Capituli vel Conventus potest beneficium, æquivalensque talis resignatio unioni. 364
- Resignare potest femina in favorem alterius femine prælatam. 365
- Resignari potest beneficium habenti dignitatem etiam Cardinalitiam. 366
- Resignari an possit beneficium præceptoribus, gubernatoribus, & similibus, habentibus potestatem supra resignantem. 367
- Resignari potest affinibus & consanguineis. 368
- Resignare tamen sine dispensatione Papæ non potest pater in filium. 368
- Resignare quis potest in filium antecessoris sui. 368
- Resignare quis potest simpliciter coram Ordinario eo animo, vel etiam manifestatione desiderii, vel interpositione precum, ut collator illud conferat à se designato, modo mens illa & spes non deducatur in pactum. 369
- Resignare dicta intentione & spe, etiam aliis non resignantibus, modo non intendat obligare Superiorem obligatione aliâ, quam auctoritatis, non est simoniacum. 369
- Resignata resignantium, vel etiam collatorum consanguineis, affinibus, familiaribus conferri nequeunt. 370. 1
- Hoc facientes quam poenam incurrant. 370. 2. & seq.
- De potentibus recipere resignationem.*
- Resignatio necessario faciendâ coram aliquo eam recipiente, seu auctorizante. 372. 1
- Resignatio essentialiter requirit auctoritatem & consensum Superioris. 372. 2
- In resignatione, seu cessione juris ad beneficium opus non est consensu Superioris. 373. 1
- Resignari sine auctoritate Superioris potest beneficium, in quo quis jus anceps, & probabiliter dubium habet. 373. 2
- Resignare, vel potius dimittere beneficium sine auctoritate Superioris potest intrusus. 373. 3
- Resignare, seu dimittere Episcopatum sine licentia & auctoritate Papæ nequit Episcopus, quantumcunque criminofus. 374. 1
- Resignare, seu dimittere beneficium sine licentia Superioris nequit criminofus, dum crimen est tale, propter quod solum privandus per sententiam. 374. 2
- Neque criminofus privatus ipso jure, dum requiritur sententia declaratoria. 374. 3
- Ad resignandum adhuc eget auctoritate Superioris, qui solum titulum putativum communiter existimatum retinet. 374. 3
- Resignare potest criminofus ipso jure privatus etiam titulo colorato, v. g. declaratus per sententiam incurrisse crimen, ob quod privatus ipso jure sine auctoritate Superioris. 374. 4
- Resignare non possunt irregulares sine Superioris auctoritate. 374. 5
- In resignatione tacita, quæ ab ipso jure induci censetur ob factum aliquod beneficiati, num opus adhuc illâ Superioris auctoritate. 375. 1
- Resignari, seu dimitti non nisi in manibus Superioris, & de eius licentia debet præhabitu incompatible cum de novo obtento. 375. 1
- Resignare emissurum professionem coram Superiore est consultius. 375. 3
- Resignatio tamen facta per professionem est valida, etsi facta ante illam sine licentia Episcopi sit invalida. 375. 3
- Resignare sine auctoritate Superioris, & resignare eo invito, sunt diversa. 375. 3
- Resignari nequit curatum invito Ordinario. 375. 3
- Resignari tamen possunt simplicia servitium aut residentiam non requirunt invito Superiore, non tamen eo inficere, & non requisito. 375. 3
- Resignationem talium non potest non admittere Superior. 375. 3
- Resignatio seu dimissio, quæ fit per initum Matrimonium, non videtur requirere licentiam, vel etiam requisitionem licentia Superioris. 375. 4
- Resignatio facta sine auctoritate legitimi Superioris est nulla, seu non tenet quoad præjudicium Ecclesiæ, seu Superioris, quatenus potest resignantem cogere ad retinendum beneficium, vel resignationem illam ratam habere. 376. 2
- Resignationem tamen talem approbasse censetur Superior, dum eam factam sciens non revocat intra 6. menses beneficiatum. 376. 2
- Resignans talis retinet proprietatem, adeoque ei opus non est novo titulo, dum permittitur permanere in beneficio. 376. 2
- Resignatio facta in manibus Clerici facilius ratificatur, quam facta in manibus laici. 376. 2
- Resignatio quoque talis sine Superioris legitimi auctoritate, non tenet in præjudicium resignantis, adeoque in eo verum jus retinet, donec à Superiore ratificetur illa resignatio. 376. 3
- Resignationem, quam quis fecit sine Superioris legitimi auctoritate, num cum effectu revocare possit resignans. 376. 3
- Ob resignationem taliter factam num beneficio privari possit resignans? 376. 3
- Resignatum sine auctoritate legitimi Superioris beneficium num Ordinarius conferre possit alteri? 376. 3
- Resignatione facta sine auctoritate legitimi Superioris amittitur possessio ante omnem Superioris declarationem. 376. 4
- Vide v. *Possessio.*
- In resignatione coram non Superiore facta, si dicatur: *Resigno, si Superiori meo placuerit*, suspenditur valor resignationis. 376. 4
- Ad resignationem num sufficiat petere resignandi licentiam, an insuper opus expectate consensum & approbationem Superioris. 377
- Resignatio non potest admitti nisi ab eo, qui habet potestatem beneficiarium delinquenti, seu amovendi à beneficio. 378. 1
- Resignationem admittere est actus jurisdictionis. 378. 1
- Resignationes

Index rerum

- Resignationes admittere non possunt omnes illi, qui beneficia conferre possunt. 378. 1
- Resignationes recipiendi privilegium strictè interpretandum. 378. 4
- Resignationes recipere adhuc nequit Vicarius Episcopi, etiam habet potestatem conferendi beneficia. 378. 2
- Resignationes recipere ad eum spectat, ad quem spectat institutio in beneficiis jure ordinario, non verò tantum ex privilegio. 378. 2
- Resignationes Canonicatum recipere solet Capitulum, dum independentè ab Episcopo confert. 378. 3
- Resignationes ut recipere quis possit, debet habere potestatem destituendi respectu hujus ipsius beneficii. 378. 4
- Resignatio nullatenus fieri potest coram laico. 379. 1
- Idque etiam si sit Rex, vel patronus. 379. 3. & 4
- Potest tamen id ei competere ex privilegio. 379. 3
- Resignationes recipere quocumque tempore competit Papa respectu beneficiorum omnium. 380. 1. & 2
- Resignationes ad favorem fieri nequeunt nisi coram Papa. 381. 1
- Neque etiam resignationes aliarum conditionata. 381. 2
- Resignatio conditionata facta coram alio, quam Papa, est simoniaca. 381. 2. & 727
- Resignanti purè Episcopus ex causa constituere potest pensionem. 381. 2
- Resignare tacite videtur, qui patitur suum beneficium conferri alteri. 381. 3
- Resignare quis nequit sub ea conditione, ut resignatum beneficium uniatur alicui ecclesie; potest tamen consentire, ut suum beneficium uniatur, vel conferatur alteri. 381. 3
- Resignatio sub conditione, quæ de jure inest, fieri potest coram Ordinariis. 381. 4
- Resignationem coram se factam sub conditione non potest inferior Papa, rejecta illa conditione, admittere tantquam puram. 382
- Resignationes, etiam puræ, quorum beneficiorum fieri nequeant nisi coram Papa. 383
- Resignari possunt purè coram Ordinario beneficia Papæ reservata. 383. 3
- Resignari non nisi coram Papa possunt exempta. 383. 4
- Resignatio Abbatis exempti in manus suorum Conventualium est nulla. 383. 4
- Resignationes recipiendi quam facultatem habeant Cardinales. 384
- Vide v. *Cardinalis*.
- Resignationes recipiendi quam facultatem habeant Legati Apostolici. 385
- Vide v. *Legatus*.
- Resignationes beneficiorum existentium in diocesis suorum Suffraganeorum recipere acquirit Metropolitanus. 385
- Resignationes beneficiorum omnium suæ diocesis recipere jure communi & ordinario spectat ad Episcopum, seu Ordinarium loci. 387. 1
- Idque etiam respectu reservatorum Papæ. 387. 1
- Resignationes quoque factas permutationis gratiâ reservatorum recipere possunt, non tamen ea permutationibus conferre. 387. 2
- Resignationes patronatorum recipere potest Episcopus, requisito tamen patroni consensu. 387. 3
- Item electivorum exigentium Superioris confirmationem. 387. 4
- Item ratione indulti spectantium ad collationem Cardinalis. 387. 5
- Item spectantium ad collationem aliorum, requisito tamen eorum consensu. 387. 6
- Resignationes beneficiorum suæ diocesis recipere potest Episcopus, etiam existens in Curia, non tamen ea tunc conferre, quia vacat per talem resignationem in Curia. 387. 7
- Resignationem tamen eorum admittens extra Curiam ea conferre poterit existens in Curia. 387. 7
- Resignationes quoque obrentorum per alium Episcopum recipere potest Episcopus, in cujus diocesi sita. 387. 8
- Item spectantium ad volentes intrare Religionem. 387. 9
- Resignationem Prælati inferioris sibi subiecti recipere potest Episcopus sine consensu Capituli. 387. 10
- Resignationes recipiendi, & beneficia conferendi potestates sæpe concurrunt in inferioribus Episcopo. 388. 1
- Resignationes recipere potest etiam factas permutationis gratiâ, qui jurisdictionem quasi Episcopalem in Ecclesia, vel territorio aliquo obtinet. 388. 2
- Item, qui citra talem jurisdictionem quasi Episcopalem ex privilegio, vel consuetudine habet potestatem destituendi beneficiarios. 388. 3
- Item, cui hoc competere etiam citra potestatem illam destituendi ex speciali privilegio. 388. 4
- Resignationes recipiendi facultas quæ competit Vicario Episcopi. 389
- Vide v. *Vicarius*.
- Resignationum receptio facta à Vicario quando valet, concedente hanc ei facultatem mortuo, aut eum revocante. 389. 5
- Resignationes recipiendi facultas quondam censetur concessa Vicario ab Episcopo. 389. 6
- Resignationes recipere an, & quando possit Coadjutor Episcopi. 390
- Vide v. *Coadjutor*.
- Resignationes an, & qualiter recipere possit Capitulum. 391
- Vide v. *Capitulum*.
- Resignationum receptio est jurisdictionis ordinariæ necessaria. 391. 3
- Resignationis receptio non est propriè alienatio. 391. 3
- In resignatione duo separari possunt, receptio resignationis, & collatio resignari, secus tamen est in resignatione permutationis gratiâ. 391. 4
- In resignatione permutationis gratiâ admisso habet vim tacitæ collationis. 391. 5
- Resignationes an, & qualiter recipere possint Abbates. 392
- Vide v. *Abbas*.
- Resignationes, præscindendo à consuetudine & privilegio, recipere nequeunt Praepositi, Decani, Archidiaconi, similesque Prælati in Ecclesiis secularibus. 393
- Resignationes sine speciali mandato recipere Auditores Rotæ non possunt, etiam recipere queant cessionem litis super beneficio coram ipsis pendente. 394. 1
- Neque Referendarii utriusque signaturæ, hoc est, gratiæ & justitiæ. 394. 2
- Neque Notarii Apostolice, sive intra, sive extra Curiam, nisi fortè recipiant resignationem nomine Superioris. 394. 3
- Resignatio tamen facta extra Curiam in manibus Notarii citi ratificabilis, & communiter ratificatur. 394. 3
- Resignatio fieri nequit coram iudice. 394. 4
- Neque fieri potest coram Executori à Papa deputato ad providendum de beneficio vacante, vel vacaturo, nisi fortè specialiter hanc quoque facultatem haberet in mandato suo. 395
- Resignare coram quo possint, ac debeant Abbates. 395
- Vide v. *Abbas*.
- Resignationes recipiendi facultatem habentes, an eandem committere possint alteri. 397
- Resignationis acceptatio, vel rejectio faciendi intra mensuram. 398

De Causis Resignationis.

- Resignatio, ejusque receptio requirit causam aliquam justam. 399. 1
- Resignatio tamen facta coram Papa sine causa est valida. 399. 2
- In resignatione facta coram Papa qualiter intercurrit causa. 399. 2
- Resignationem factam, & admittam cum causa in dubio rectè præsumitur. 400
- Idque præcipue in resignatione admittam à Papa. 400
- In resignationibus in favorem, aliter, ve conditionatis expressio causæ non est necessaria. 401. 1
- Resignatio facta coram Ordinario sola requirit expressionem causæ. 401. 1 & 412. 1
- Resignatio interveniens in permutatione fieri potest exprimitendo, vel non exprimitendo, eam sicut et causa permutationis. 401. 2
- Ad resignationem concedendam que sit causa sufficiens, in genere vix potest definiti. 402
- Ad id tamen causæ sufficientes potissimum sunt duæ: modum Ecclesiæ, & personarum, non tamen merè temporale. 402
- Resignationes litigiosorum facilius admittuntur, difficilius resignationes Curatorum. 402
- Resignati

Resignari potest Papam valide, non licet, sine causa. 403
 Ad resignandum Cardinalatum, quae causa sufficiens, relinquendum arbitrio Papae. 404
 Ad resignandum Episcopatum cause sex enumerantur. 405.1
 Ad resignandum cogi potest ob has causas Episcopus. 405.1
 Resignare debet Episcopus in manibus Papae, dum crimen vel defectus commissum in obtentione Episcopatus eandem invalidans occultum est, si vero notorium, cedere potest, non requisita Papae licentia. 405.2
 Resignandi Episcopatum quandam, & quanam senectus aut infirmitas sit causa sufficiens. 405.3
 Ad resignandum cogendi non sunt Episcopi decrepiti, & morbo incurabili laborantes; unde parum utiles Ecclesiae, sed dandus iis Coadiutor. 405.3
 Ad resignandum tamen à Papa cogi possunt Ecclesiae utilitate sic exigente. 405.3
 Resignandi praecipuum citius imponitur parochis ob senectutem, & diuturnam infirmitatem. 405.3
 Resignandi Episcopatum causa sufficiens est defectus scientiae. 405.4
 Ad resignandum tamen non compellendus, si spes est non longo tempore scientiam sufficientem acquiriturum; item, si longo usu experientiaque didicit ea facere, quae ad officium Episcopale spectant. 405.4
 Ad resignandum compellendus Episcopus, vel deponendus, si defectus scientiae taceat, ut impediatur executionem Patrocinii officii. 405.4
 Ad resignandum Episcopatum quae malitia plebis sit causa sufficiens. 404.5. & 6
 Resignare quandam scandali vitandi gratia debeat Episcopus. 405.7
 Ad resignandum quis cogi potest etiam Episcopatum ob irregularitatem supervenientem, si ea talis est, in qua Papa dispensare non solet. 405.8
 Resignandi Episcopatum iusta causa est acrius intemperies per totam diocesim. 407
 Item inimicitiae capitales, vel etiam dum Episcopus non potest sine vitae periculo accedere ad Episcopatum. 408
 Resignandi Episcopatum causa sufficiens non est ratio inspirationis divinae, humilitatis, vitae melioris, maxime contemplativae. 409
 Resignandi Episcopatum causa sufficiens non est ingressus in religionem. 410.1
 Resignari possunt dignitates aliae Episcopatu inferiores ob easdem causas, ob quas resignari potest Episcopatus. 411.1
 Resignatio eorum passim in Curia ex longè levioribus causis admittitur. 411.2
 Resignationes Curatorum in favorem, vel sub pensione vix aliam causam requirunt, etsi alia adesset, aut exprimeretur. 411.2
 Resignatio simplicium in Curia vix causam singularem requirit. 411.2
 Resignationis in favorem esse solet & sufficit affectio, qua quis amico, vel alteri bene vult. 411.3
 Resignatio simplex coram Ordinariis requirit causam, si quisque potest ex iisdem causis, ex quibus renunciari potest Episcopatu. 412.1. & 2
 Resignationis huiusmodi causa in specie enumerata in Constit. Pii V. 412.3
 Resignationem recepturus Ordinarius inquirere debet, num aliunde vivere habeat resignans, nisi forte resignans non sit in Ordinibus majoribus, aut resignatio fiat religionem ingrediendi causa. 413.1
 Resignationem recipiens Ordinarius non debet resignata conferre suis, aut resignantis consanguineis, affinis, familiaribus. 413.2
 Resignatio nulla est, si Ordinarius, etiam ignorans Constit. Pii V. admittat resignationes sine causis expressis in illa Constit. 415
 Multo magis, si id faciat, absque omni alia legitima causa. 415
 Resignans nec licet, nec valide potest beneficium sistendo in eo praecise sine aut obtineatur pinguius. 416.1 & 3
 Limitatur id ipsum. 416.2
 Resignans beneficium suum tenet, ut habentem expectativam ad proximè vacaturum impediatur à consecutione pinguioris, in poena suae fraudis privati & suo resignato, & altero, quod intendebat obtinere, utpote debito expectanti. 416.3

De Resignatione facta sub reservatione fructuum, vel pensionis.

In resignatione, quae quandoque resignanti reservari consueverit, 417
 Resignatio quandoque admittitur reservatis resignanti omnibus fructibus. 418
 Huius rei usus olim & hodie dum quis. 419
 In resignatione quorum beneficiorum concedi soleat reservatio omnium fructuum. 420
 Vide v. Fructus.
 Resignans reservatis solum ei fructibus non habetur particulari, sed tantum pro pensionario. 421.1
 Secus, si praeterea reservetur ei denominatio, stallum in Choro, vox in Capitulo. 421.1
 In quo casu jvatur regulà de annali, secus in primo casu. 421.2
 Resignatio num adhuc publicanda, dum praeter omnes fructus adhuc reservata denominatione, &c. 421.3
 Resignans quandam reservatos sibi fructus capere possit propria auctoritate. 424
 Resignatio non est simoniaca, sed adhuc licita, etsi inter resignantem & resignatium praecesserit tractatus de pensione annuatim solvenda. 435
 De resignando certo modo tractatus non est prohibitus, sed solum pactio firma. 435
 Resignare non potest aeger in manibus Papae inferioris cum reservatione pensionis pro suis alimentis. 446
 Resignatio quoque est nulla, dum reservatio ex causa resignationis est nulla. 507.1. & 2

De Resignatione facta per Procuratorem.

Resignatio fieri potest per Procuratorem. 672.1
 Resignatio tamen ab existente in Curia quoad praestandum consensum illum magnum in Cancellaria (secus est quoad illum praestandum in Camera) fieri acquirit per Procuratorem. 672.1
 Resignare qui per se possunt, omnes etiam resignare possunt per Procuratorem; & contra, qui id nequeunt per se, nequeunt quoque id per Procuratorem. 672.2
 Resignari per Procuratorem possunt beneficia omnia resignabilia, etiam summa. 672.3
 Resignatio quoque permutationis gratia fieri potest per Procuratorem. 672.3
 Ad resignandum etiam permutationis gratia, constitui potest Procurator laicus. 674.2
 Item Religiosus. 675
 Item Cardinalis. 676
 Ad resignandum idem beneficium constitui possunt plures Procuratores, vel in solidum, vel in simul. 677.1. & 2
 Pluribus constitutis in solidum, quilibet resignare potest absque interventus alterius. 677.2
 Secus si constituti in simul. 677.2
 In resignatione valide consentire possunt reliqui ex constitutis non in solidum, mortuo principali, postquam in eius vita unus illorum jam consenserat. 677.2
 Ad resignandum à resignante, & simul ad consecutendum in reservationem pensionis à resignatario idem constitui potest Procurator. 678
 Ad resignandum coram Ordinariis constitui potest Procurator per litteras privatas. 679.3
 Item ad porrigendam supplicam, seu praestandum consensum parvum; ad praestandum vero consensum magnum in Camera vel Cancellaria requiritur mandatum scriptum à Notario publico. 679.1 & 2
 Mandatum illud seu instrumentum quale esse debeat, ut vilius valide praestetur dictus consensus. 680
 Mandata istiusmodi procuratoria diligenter executioni traduntur à Notariis Cancellariae, largiores in iis admittendis sunt Notarii Camerae. 680
 Ad resignandum non sufficit Procurator constitutus cum libera & amplissima potestate, sed requiritur constitutus specialiter cum speciali mandato ad resignandum tale beneficium, vel talia beneficia. 681
 Ad resignandum omnia & quaecumque beneficia, quae constitutus habet, quandam valeat mandatum generale. 681
 Ad resignandum mandatum qualiter differat à mandato ad acceptandum beneficia. 681
 Ad resignandum mandatum quandam dicatur speciale. 681

resignatio

Resignatio facta per Procuratorem ante receptum ab eo mandatum non valet, et si contaret illud jam confectum, & ad se mittendum. 682
 In resignatione facta per Procuratorem ante receptionem mandati locum non habet rati habitio. 682
 Mandatum illud scriptum sufficit recipi à Procuratore per manus alterius, etiam resignatarii, & interese habentis. 683
 Resignationi coram Ordinario faciendæ, uti & consensui eidem præstato in Curia per portectionem supplicationis à Procuratore post acceptum mandatum illud non est præfixum certum à jure tempus. 684. 1
 In Gallia tamen mandatum procuratorium ad resignandum non recipitur post elapsum annum. 684. 1
 Vide v. *Procurator*.
 Consensus tamen ille magnus præstandus in Cancellaria, vel Camera Apostolica intra 6. menses, non ab accepto mandato, sed à portecta supplicatione. 684. 2
 Resignatio, dum fit in Curia, constitui potest Procurator ad præstandum consensum in Cancellaria post portectam jam per alium supplicam, eamque signatam à Papa. 685
 Resignatio facta per Procuratorem non trahitur ad diem, quo datum mandatum. 686
 Ad resignandum certo modo, formâ, conditione (quæ servanda, & quibus non servatis nulla est resignatio per Procuratorem) constitui potest Procurator. 687. 1
 Idque, etiam si conditio illa impetratu esset difficilis. 687. 2
 Exemplificatur hæc pluribus. 687. 2
 Ad resignandum in favorem personæ, cui voluerit ipse Procurator, constitutus Procurator non potest nominare seipsum. 687. 3
 Ad resignandum, si data duo mandata eodem die, loco, rebus, Notario, contraria tamen, necurrum valet, & resignatio facta in vi unius illorum est invalida. 688
 Resignatio facta per Procuratorem inhabili, dum is ei à mandante inculpabiliter ignorante inhabilitatem denominatus, non valet in ordine ad abdicandum jus à resignante, etiam dum Procurator conficius istius inhabilitatis. 689. 1
 Item non valet, dum Procurator constitutus ad resignandum, cui voluerit, resignat inhabili. 689. 2
 Resignatio num possit Procurator beneficium, dum constitutus ad concordandum super eo cum quibuscunque conditionibus. 690
 Ad resignandum constitutus Procurator, casu quo is habeat regressum ad illud beneficium, resignando illud etiam in favorem, sibi non præjudicat. 691
 Resignatio per Procuratorem facta præsumitur facta præcedente legitimo mandato. 692. 1
 Mandatum ad resignandum legitimum unde præsumatur & roboretur. 692. 2
 Mandatum ad resignandum cessat morte mandatarii, etiam ignoratâ à Procuratore, modò res adhuc sit integra. 693. 1. 2. & 4
 Mandante mortuo post portectam per Procuratorem supplicationem, potest is præstare consensum magnum in Cancellaria, etiam si mandans ante mortem mutasset mentem, modò id non fuerit Procuratori intimatum. 693. 4
 Secus est, si prius post portectam ab ipso principali supplicationem constitutus Procurator. 693. 4
 Per Procuratorem portectam fuisse supplicam, vivo adhuc principali, ad effectum, ut Procurator consensum magnum præstare possit in Cancellaria, vel Camera, quomodo id probetur. 693. 4
 Procurator in vim mandati dati per scripturam privatam vivo adhuc mandante porrigens supplicam, non potest dein consensum extendere in Cancellaria, mandante mortuo. 693. 4
 Procurator ad resignandum conditionatè, v. g. sub pensione constituenti reservanda, dum eo vivo porrexit supplicam, num eo dein mortuo extendere possit consensum in Cancellaria. 694
 Ad resignandum Procurator revocatur per hoc, quodd constitutus factus furiosus, modò res adhuc sit integra. 695
 Revocatus censetur Procurator per hoc, quodd constitutus prius beneficio, ad quodd resignandum constitutus. 696
 Ad resignandum Procurator datus etiam cum juramento de non revocando, revocari potest. 697
 Ad resignandum Procurator constitutus revocatur tacitè per constitutionem secundi, etiam hoc mandatum non recipiente. 698. 1. & 2

Ad resignandum in favorem Titii constitutus Procurator adhuc validè resignat, constituto alio Procuratore ad resignandum in favorem Caji, qui eo tempore jam mortuus erat. 698. 2
 Ad resignandum Procuratoris revocatio ut sit valida, debet fieri re adhuc integrâ. 698. 3
 Item debet ei ista revocatio sive tacita, sive expressa intimari: ita ut non sufficiat eam illi aliunde innovasse. 698. 4. & 8
 Intimatione tamen illâ opus non est, ubi constitutio Procuratoris facta per metum. 698. 5
 Item ubi per malitiam Procuratoris, aut resignationem recipientis intimatio fieri non potuit. 698. 6
 Item ubi ante intimationem revocationis factæ mortuus est principalis. 698. 7
 Ad resignandum coram Papa constituto Procuratore, num principalis per seipsum resignare possit coram Ordinario, & sic præveniendò Procuratorem, eundem revocare. 698. 9
 Intimatio illa revocationis fieri potest vel Procuratori, vel in Cancellaria, & in Camera, aliàs postquam ea facta in Cancellaria, adhuc Procurator validè resignabit in Camera. 698. 10
 Intimatio, dum non fit in Camera, aut Cancellaria, aut alteri Superiori recepturo resignationem, faciendâ ipsimet Procuratori, & si plures sint constituti, sive in solidum, sive non, singulis ea fieri debet. 698. 10
 Ad resignandum constitutum Procuratorem revocandi præxiis. 698. 10
 Revocationem illam Procuratoris sufficit intimari resignatario: item cum permutanti, si Procurator constitutus ad permutandum. 698. 12
 Ad resignandum constitutus Procurator, si postquam à Principali per literas justus est siltire, invalidè resignat, vel etiam eas literas accipiens post portectam supplicam invalidè consensum extendit in Cancellaria. 698. 11
 Resignationem præcessisse non censetur revocatio mandata ad resignandum, dum revocatio & resignatio factæ, seu consensum præstitus in Cancellaria eadem die. 699
 Ad resignandum constitutum Procuratorem revocans tenetur illi ad interesse ipsius, v. g. ad expensas pro executione mandati, aliâque damna, uti & parti, ubi interest, est non revocari mandatum. 700. 1
 Tenetur verò solum ad interesse intinsecum, in casu, quo licita est revocatio Procuratoris. 700. 3

De Resignatione facta vi, metu, dolo, post spolium.

Resignatio debet esse spontanea & voluntaria, id est, non extorta vi, metu, aut dolo. 701
 Resignatio cujuscunque beneficii & dignitatis metu à quocunque illato facta est nulla, seu caret omni robore firmitatis. 702. 1. & 1eq.
 Idque etiam si juramento sit firmata. 702. 5
 A quo tamen juramento resignans à Superiore absolvendus ad effectum, ut possit agere, petere, & redire ad beneficium taliter resignatum. 702. 5
 In resignationibus factis in Curia de stylo præstati juramentum, quodd metu aut dolo non interveniat; quo juramento non obstante, potest resignans agere metu, & debet super eo audiri. 702. 5
 Resignatio ex metu gravi facta non est nulla ipso jure, sed venit solum irritanda, impletor a nimirum officio Judicis, vel ope exceptionis, vel actione, quodd metus causâ. 703. 1. & 2.
 Resignatio tamen facta ab incarcerato à laica potestate ad resignandum est nulla ipso jure, juxta *Clem. multorum de penis*. 703. 1
 Inter resignationem & electionem metu factas, item inter matrimonium metu contractum hæc in parte magis differunt. 703. 1
 In restitutione ad beneficium metu resignatum num opus novâ collatione. 705. 2
 Resignans ex metu ante restitutionem Judicis non potest bona & conficiatâ tenere & ministrare in illo beneficio nec utri fructibus. 705. 3
 Nec potest titulo illius promoveri ad Ordines. 705. 3
 Nec

ac materiaram.

Nec sui privilegio regulæ de *viennali*, si post resignationem manserit per tricenium in possessione illius. 703. 3
 Ad resignationem extorquendam inferens metum est excommunicatus, & privatur beneficiis, si quæ habet. 703. 3
 Ad resignationem invalidandam metus mortis & cruciatum est iustus. 704. 2
 Item metus excommunicationis. 704. 3
 Item metus amissionis omniaum, vel majoris partis bonorum. 704. 4
 Item metus inductus ex præcepto commissario privationis dignitatis, vel carceris latum à Rege vel Principe. 704. 5
 Resignatio facta ab incarcerato, etiam ecclesiasticæ potestate, ut nulla sit, requiritur, quod incarcerationi sit iniusta, & facta in illum suam extorquendi resignationem. 704. 5
 Resignatio facta statim postquam quis carcere exivit, est valida, si constet cessare metum. 704. 5
 Resignatio adhuc dicitur merulosa, & hinc nulla, dum fratri vel consanguineo intrentur mors, incarcerationi, amissio bonorum &c. 704. 6
 Resignationem an & quando vitiet & annullandam reddat metus reverentialis. 704. 7
 Resignatio facta ad preces Episcopi quondam censetur merulosa, & annullanda. 704. 7
 Resignationem factam ex metu alleganti incumbit onus id probandi. 705. 1
 Metus ille quomodo probetur. 705. 2
 vide v. *Metus*.
 Ut resignatione merulosa rescindi possit, non requiritur factam fuisse protestationem. 706
 Resignanti an & quando profit talis protestatio in præjudicium tertii, v. g. qui de illo beneficio resignato per metum est provilus. 706
 In resignatione interveniens metus, non censetur per hoc purgatus, quod resignans per plures annos siluit, & non egit allegando metum, dum interea duravit eadem causa metus; secus, si ea interea cessaverat. 707
 Resignasse sponte ac liberè etiam dicatur in literis resignationis, adhuc allegari potest metus. 708
 Resignatio ex dolo facta est nulla, & jure damnatur. 709
 Resignatio facta dolo est ipso jure nulla. 710
 Resignationem dolo factam est probandum, & qualiter. 710
 vide v. *Dolus*.
 Resignatio, ut ex conjecturis præsumatur fraudulenta, opus est probare, quod ea cadat in utilitatem ejus, qui ad hoc dolo inducit. 711. 3
 Resignationis dolo factæ conjecturæ recensentur. 711. 4
 In resignatione facta vi eadem quoque locum habent, quæ dicta de resignatione facta metu quoad nullitatem. 712
 Non tamen, quæ quod ad hoc dicta de dolo. 712
 In resignatione vim passus restituendus, licet collatio jam facta alteri. 712
 In resignatione num. censetur vim passus, qui resignavit ob vexationes sibi illatas ab Episcopo. 713
 Resignatio facta post spoliationem est nulla in hoc sensu, quod veniat rescindenda. 714
 Resignasse sponte spoliatum verosimile non est, & est contra hoc præsumptio juris, non admittens contra se probationem. 714
 Per hujusmodi resignationem non resignatur possessio, sed proprietates. 714
 Resignans post spoliationem restitui potest ac debet, non obstante juramento. 714
 Resignans post spoliationem, ut restitui possit, probare debet se possidisse, cum spoliaretur, & jus saltem coloratum habuisse in illo beneficio. 715. 1
 Resignans talis agens spolio duram subit provinciam in probanda illa possessione præhabita. 715. 2
 Possessio illa quomodo probanda, tam cum agitur contra ipsum resignatarium, quam contra tertium aliquem. 715. 2
 Ad effectum illum restitutionis opus non est exacta probatione veri tituli, sed colorati sufficit, & qualiter is probetur. 715. 3
 Resignatio facta post spoliationem coram iudice competente valet, ita ut in eo casu non debeat restitui. 716
 Resignatio facta post spoliationem, ubi certò constat, eam factam sine vi & metu, valet, & nequit rescindi. 717
 Resignatione tamen etiam spontaneâ non obstante, adhuc danda restitutio, si resignatio facta in favorem illius, qui spoliavit. 717

Resignatio in dubio, si tunc facta sponte, an non, post spoliationem, non præsumitur facta sponte. 717
 Resignatio post spoliatioem facta per procuratorem ad resignandum constitutum sponte ante spoliationem valet. 718
 Ad resignandum constituto procuratore, principalis videtur beneficium resignandum habere pro derelicto. 718
 Resignatio facta post longum tempus à spoliatione, resignante nihil de spoliatione concesso, valet, & est firma; limitatur tamen hoc ipsum. 719
 Resignatio facta post spoliatioem, ubi resignans pepigisset cum spoliatore, se non acturum possessio adversus spoliatum, valet, & est firma. 720
 Resignanti post spoliatioem in favorem tertii, à quo non fuit spoliatus, conceditur restitutio. 721. 1
 Quod ipsum tamen limitatur. 721. 2
 Post resignationem spontaneam factam in eodem illo beneficio non est restituendus spoliatus. 722. 1
 Post resignationem factam, necdum tamen acceptatam, spoliatus potest agere spolio. 722. 2
 Post resignationem acceptatam persistens in possessione, & dein ea dejectus, potest agere spolio. 722. 3
 Secus, si ea dejectus ab ipso resignatario. 722. 4
 Resignatarius tamen talis spoliator puniendus ob violentiam. 722. 4

De resignatione, facta sub conditione, & simoniacæ.

Resignatio simoniacæ etiam vallata juramento, est nulla. 723. 1
 Idque etiam respectu resignantis, ita ut jus nullum ab eo addicatur, quamvis is in pœnam eo privari possit. 723. 1
 Ex resignatione simoniacæ secuta collatio non simoniaca est quoque nulla. 723. 2
 vide v. *Collatio*.
 Resignatio simoniacæ non est ipso jure nulla, sed solum irritanda per sententiam. 724. 2
 Resignatio omnis est simoniacæ, quæ sit sub aliqua conditione, pacto, modo, quæ de jure non insunt, sine auctoritate apost. 725
 A resignatione facta cum certa pactatione simoniam excludit beneplacitum apost. 726. 1
 Resignatio simoniacæ non est, dum datur temporale quid pro ea auctoritate papæ. 726. 1
 De resignando certo modo tractatus non est prohibitus. 726. 1
 Resignatio facta pro temporali sub beneplacito apost. est simoniacæ, dum ante obtentum illud beneplacitum conventio jam data executioni, v. g. pecunia soluta. 726. 3
 Resignare in favorem, & non aliter coram Ordinario, an sit simonia. 727
 Resignare coram Ordinario liberè, cum spe tamen, intentione, & supplicatione, ut detur certæ personæ non est illicitum. 728. 1
 Idque, etiam si sic in animo constitutus esset, ut si sciret, beneficium illi personæ non obtenturum, non resignaret. 728. 2
 Secus tamen est, si id ipsum tanquam conditionem in animo retineret, ita ut alias nollet resignare. 728. 2
 Resignare sub alia conditione, v. g. sub pensione coram Ordinario est simoniacum. 729.
 Resignare coram Ordinario ad effectum unionis sub conditione reservandorum sibi fructuum beneficii uniti, non est simoniacum, sed licitum. 730
 Non est hæc resignatio proprie, sed improprie ac fictæ, seu potius consensu, ut beneficium suum uniat alteri, in quo non intervenit pactum, sed possessor apposuit conditionem, quæ de jure incit. 730
 Resignare coram Ordinario sub conditione, quæ de jure vel de mente fundatoris incit, est licitum. 731
 Resignare sub conditione, quæ quidem de jure non incit, continet tamen aliquid aliàs de jure debitum resignanti, an & quando sit simonia. 732
 Resignare, ut resignans det resignanti aut alteri suum in electione vel præsentatione suffragium, est simoniacum. 733
 Resignatio est simoniacæ, non solum, dum datur temporale aliquid, sed & spirituale. 733.
 Resignare in favorem Titii, ut is resignantem moncat, ubi beneficium aliquod in Urbe Titii vacaverit, est simoniacum. 734
 Resignare Titio, ut is e contra mihi suum beneficium resignet, an & quando simoniacum. 735.
 vide v. *Simonia*.

Index rerum

- Resignare eâ lege in favorem nepotis Pauli, ut mihi resignet suum Paulus, est simoniacum. 735. 3
- Resignatio ex causa permutationis est simoniaca, si est triangularis. 735. 4
- Qualiter tamen, quod per talem resignationem inciditur, aliâ viâ licitâ obtineri queat. 735. 4
- Resignare sub onere dimittendi præhabitur non est simoniacum, si resignatum cum præhabito est incompatible. 736. 1
- Resignatio in favorem tertii coram Ordinario permutationis gratiâ, dum tertius ille non habet beneficium permutandum, est ipso jure nulla; quin & facta à sciente resignatario non habere beneficium, est simoniaca. 737
- Resignare cum pacto, ut resignatarius solvat expensas factas à resignante in consequendo illo beneficio, est simoniacum. 738
- Resignare cum pacto, ut resignatarius ferat expensas omnes faciendas, etiam à resignante, in expediendis literis Apost. super reservatione pensionis, est simoniacum. 739. 1
- Limitat hoc ipsum Azor. & Parisius: limitationem illam rejiciente Garcîa. 739. 2
- Resignare eâ lege, ut resignatarius solvat expensas factas à resignante in melioranda prædia beneficii, num sit simoniacum. 741
- Resignare eâ lege, ut resignatarius solvat certam summam in facta recta Ecclesie, aut domûs beneficalis, dum sic statuit fundator, non est simonia. 741. 3
- Resignare eâ lege, ut resignatarius solvat resignanti debita, quæ jam aliunde apud eum contraxerat, est simoniacum. 741. 3
- Resignare sub hac expressa lege, ut resignatarius conferat in reparandam Ecclesiam, vel ibi admittret sacramenta non est simoniacum, dum talia onera jam antecedenter sunt imposita beneficio, seu cuiusque successori à fundatore, ab Episcopo, vel ex conventionione capitularium, vel legitima consuetudine; secus, si ea antecedenter imposita non sunt. 742
- Resignare alicui ob recompensam præstitorum servitiarum an sit simoniacum. 743
- Resignare vel conferre beneficium ad consequendum quid temporale tanquam hæc, quando sit simoniacum. 744
- Resignare beneficium ut resignatarius habeat unde vivat, non est simoniacum. 744. 1
- Resignare, conferre, præsentare cum pacto, ut resignatarius collatarius &c. se gratum exhibeat, seu ex gratitudine temporale quid præstet est simoniacum. 745. 1
- Pro resignato vel collato beneficio dare temporale tanquam gratuitam compensationem est simoniacum. 745. 1
- Resignatio litigiosa facta propriâ auctoritate ob pecuniam, pensionem, vel aliud beneficium dandum colliganti, est simoniaca. 751. 3
- Resignatio compositionis gratiâ facta, ut renunciens aliud beneficium consequatur, est licita. 751. 4
- Ut resignet quis beneficio quietè possessio in colligantem super alio beneficio, ut is cedat liti, vel omne jus, quod habet ad litigiosum illud, requiritur auctoritas Papæ. 751. 4
- Resignare expectativæ pro pecunia, vel sub conditione adipiscendæ pensionis aut beneficii, est simoniacum. 752. 1
- Resignare pro temporali juri quæsito ad beneficium per præsentationem, est simoniacum. 752. 1. & 2
- Resignare expectativæ, ut detur aliud beneficium, non est simoniacum; modò fiat auctoritate Superioris. 752. 2
- Resignando qualiter committatur simonia confidentialis. 753
- Resignatio simoniaca tenet in præjudicium resignantis, ita ut per eam etsi ipso jure nullam perdatur à resignante jus omne in beneficio. 754. 1
- De resignationis publicatione.*
- Resignationis publicatio introducta primitus vi Regularum Cancell. ceptarum à Sixto IV. 758
- Dein abrogatâ ferè in totum Regula Cancell. & Constitutione Pii V. desuper factâ, stabilita plenè per Constitutionem Gregorii XIII. 758
- Hodie dum regula de publicandis non inseritur amplius Regulis Cancell. 758
- Constitutio illa Gregorii XIII. est in vitio observantia. 758
- Constitutio illa num recepta ubique, ac præcipue in Germania, 759. 1
- Num liger abique eo, quod promulgata & recepta in partibus? 759. 1
- Resignationes plurimæ per illam annullatæ. 759. 3
- Resignationum publicatio statuta ad obviandum fraudibus & malis ortis ex clandestinis resignationibus. 760. 1
- Fraudes & mala hæc evitanda reducuntur ad quatuor capita. 760. 2
- Resignationem publicandi dictum est favorabile potius quam odiosum & poenale. 761
- Comprehendit illud beneficiorum omnium, seu quorumcumque resignationes. 761
- Comprehenduntur consistorialia minora, quæ solent provideri extra consistorium; secus est de consistorialibus majoribus, vel etiam minoribus, dum providentur intra consistorium. 761
- Comprehenduntur reservata & devoluta. 764. 1 & 2
- In resignatione beneficiorum unitorum opus publicatione. 766
- In resignatione seu cessione juris super beneficio, sive jus illud sit in beneficio, sive ad illud. 768
- In resignatione hospitalium, etiam quæ concedi solent in administrationem & regimen laicis, opus est publicatione. 769
- Resignationem publicare tenetur resignatarii omnes, etiam Officiales & familiares Papæ, Cardinales, exempti, minores &c. 770
- Resignationem publicare tenetur resignatarius etiam secundus, sive primus publicari, sive non. 771
- Secus videtur, ubi is, qui ad publicandum tenetur, decesserit intra tempus datum ad publicandum, ita ut tunc successor non tenetur ad publicandum. 771
- Pluribus resignatariis idem terminus 6. mensium currit. 771
- Ob resignationis non publicationem impetrans beneficium tenetur hanc sibi factam gratiam publicare. 772
- Resignationes factæ intra Curiam coram Ordinario publicandæ à provisus de illis beneficiis intra sex menses à die provisionis. 774
- Resignatio dum facta coram Ordinario, & provisio à Papæ, adhuc opus est publicatione. 775
- Resignatio facta permutationis gratiâ, ab utroque permutantium est publicanda. 776
- Si ab uno eorum publicetur, ab altero non, qui non publicavit, amittit beneficium. 776
- Resignatio facta cum reservatione omnium fructuum, denominationis tituli, administrationis, stalli, publicanda. 777
- Item facta cum reservatione pensionis, accessus, præregressus, 778
- Resignatione factâ simpliciter in manibus Papæ, adhuc provisus à Papæ de eo beneficio publicare tenetur provisionem suam. 779
- Dum resignatione nullâ intercedente simpliciter dimissum est beneficium, illius ab alio adeptio non eget publicatione. 780
- Resignatio facta in Curia in favorem N. dum hic Resignatarius obtinuit gratiam in forma *Dignum* publicanda. 781
- Resignatione existente nullâ, adhuc opus publicatione. 782
- Resignatio etsi aliunde notoria, adhuc opus publicatione. 783
- Publicatio non tantum est de forma resignationis, sed etiam ei adjecta certa forma, & hinc per æquipollens impleri non potest. 783
- Resignationis publicatio faciendâ, etiam si Papæ, in cujus manibus facta resignatio, mortuus sit intra tempus ad publicandum. 784
- Resignationis factæ extra curiam publicatio faciendâ olim intra unum mensem, facta in Curia intra 6. menses; hodie verò facta in curia publicari debet intra 6. menses, si beneficium existat intra menses, si extra illos, intra novem. 785
- Resignatio facta coram Ordinario publicandâ hodie dum intra menses tres, si tamen collatio facta in hoc casu per Papam, dantur 6. vel 9. menses. 785
- A quo die incipiat currere dictum tempus. 786
- Currit minoribus 14. annis, dum ii ignorant sibi collatum beneficium resignatum. 787. 1
- Neque talis minor in hoc casu restituendus. 787. 2
- Resignati beneficii collationem sibi factam, ut quis publicare non tenetur, solet quandoq; à Papæ concedi. 788. 1
- Solet quoque prorogari resignatario ad 3. vel 4. menses tempus datum ad publicandum. 788. 2
- Solet

ac materiarum.

Solet quoque quandoque concedi prorogatio seu potius restitutio post elapsum præfixum terminum, & quomodo, 788. 3
 Restitutio tamen illa nihil operaretur, ubi interea alteri jus quæ situm in illo beneficio per collationem ei factam ab eodem Pontifice. 788. 3
 Restitutio hæc ad publicandum publicanda non est. 788. 3
 Quæ narranda & justificanda in obtentione istiusmodi restitutionis. 788. 3
 Publicatio faciendæ cum literis Apost. resignationis expeditis & exhibitis; & nequaquam fieri potest ante illas. 789.
 Publicatio hæc non fieri potest post possessionem beneficii captam in vi dictarum literarum. 790
 Publicatio hæc fieri potest die non festo, ubi tamen tunc frequens populus concurreret ad missarum solemniam. 791. 2
 Potest etiam fieri de nocte, ubi absit suspicio fraudis, & adest dicta frequentia. 791. 3
 Potest fieri post prandium, si tunc celebretur officia divina solemniter cum frequentia populi, de cetero faciendæ regulariter inter missarum solemniam. 791. 4
 Publicatio fieri debet in loco beneficii resignati. 792. 1
 In qua Ecclesia fieri debeat. 792. 2. & 883. 13
 In quo loco Ecclesiæ fieri debeat. 792. 3
 Facienda coram frequenti populo conveniente ad missarum solemniam, aliæ divinas. 793
 Facta in choro coram solis Canonici est nulla. 793
 Ad publicationem requiritur literarum originalium resignationis, aut earum transcripti authentici exhibitio. 794. 2
 Qualiter hæc exhibitio faciendæ. 794. 2
 An, & qualiter sufficiat publicationem fieri cum scriptura authentica, in qua sit mentio de literarum exhibitione. 794. 3
 Publicationem se fecisse cum dicta exhibitione literarum asserenti Notario creditur; quod ipsum limitatur. 794. 3
 In publicatione quæ exprimentur. 795
 In publicatione omnium dictorum exemplar qualiter assignandum in valvis Ecclesiæ, ibique relinquendum. 796. 1. & 2.
 Non requiritur, ut hoc exemplar sit authenticum. 796. 2
 Super his omnibus à Notario ad hoc rogato instrumentum consiciendum, & quid in eo narrandum. 797. 1. & 2
 Consiciendum illud cum interventu duorum testium, quorum in eo nomina exprimentur. 797. 3
 Instrumenti talis forma. 797. 4
 Publicatio facta cum literis subreptiæ obtentis adhuc valet absque eo, quod publicentur literæ revalidatorie obtentæ ex post à resignatario per gratiam *perinde valere*. 798.
 Publicatio hæc faciendæ à resignatario fieri potest per procuratorem habentem ab eo speciale ad hoc mandatum. 799.
 Publicatio hæc fieri acquirit per modum aliquem ei æquipollentem. 801. 1
 Hinc non sufficit petita ab Ordinario possessionem. 801. 2
 Nec eam captam coram Notario & testibus publicè, & de super confectum instrumentum. 801. 3
 Neque possessionis adeptio & continuatio, etiam ad decennium. 801. 4
 Publicacionem qui omisit, non juvatur regulâ *de annali aut triennali*. 801. 4. & 805
 Provisio, quæ quis de novo impetravit beneficium ob non factam publicationem à se amissam non æquivaleret publicationi, sed opus novâ istius provisionis publicatione. 801. 5
 A publicatione faciendæ excusat legitimum impedimentum. 802. 1
 Modò probetur, quòd tale fuerit, quod removeri nequiverit, adhibitaque ad illud removendam diligentiam, fuisseque causam immediatam omittæ publicationis. 802. 2
 Publicationem impeditus facere in loco debito non excusetur ab ea faciendæ absolute, sed tenetur adhuc eam facere in alio loco æquipollente non impedito. 802. 3
 In publicationis materia impedimentæ ad 3. classes revocantur. 803. 1
 Impedimentum iustum est bellum vel pestis in loco, ubi R. P. Louren. Fori Benef. Tom. III.

facienda publicatio; alii casus fortuiti non excusant à publicatione faciendæ. 803. 2
 Impedimentum iustum non est infirmitas, furor, error, oblitio, ignorantia. 803. 3
 Item dolus publicare debenti factus ab Adversario, et si impedimentum proveniens ex dolo præberet causam restitutionis in integrum, 803. 4
 Iustum tamen impedimentum est proveniens ex parte tertii, vi impedientis publicationem. 803. 4
 Impedimentum publicationis iustum an, & qualiter à patre causari possit filio. 803. 4
 Impedimentum iustum an & quomodo oriri ex eo possit, quòd supplicata detenta in Dataria, & hinc impedita expeditio literarum, sine quibus fieri nequit publicatio. 803. 5
 Impedimentum iustum an, & quando præbeat incarcerationi. 803. 5
 Publicare quis excusatur, quòd tempore Sedis papalis vacantis literas expedire nequiverit. 804
 Publicatio facta præsumitur ex triennali possessione. 805.
 Ob publicationem omittam, aut non legitime factam ipso facto annullantur resignatio omnesque gratiæ & dispositiones talium beneficiorum seu iurium, omnique inde secuta. 805
 Publicationem qui neglexit, nequit illud beneficium capere vigore clausulæ generalis: *vel alio quovis modo vacet*. 805
 Ob non factam publicationem resignatarius amittit omne jus, quòd habebat in tali beneficio, neque tamen etiam illud remanet apud resignantem, non tamen quo ad hunc in partem. 806
 Ob non factam publicationem resignatione existente nulla, remanet tamen validæ reservationis pensionum vel fructuum, aliorumque iurium factæ in favorem resignantis. 807
 Ob non factam publicationem beneficia illa resignata dicuntur vacare in Curia, & reservata suar Pontifici, etiam dum resignatio facta coram Ordinario, factaque pariter ab illo illius provisio. 808
 Ob non factam publicationem tale beneficium tanquam vacans à quovis impetrari potest, & quid in hac impetratione exprimentum. 809.
 Publicationem non esse factam concludenter probandum ab eo, qui ex hoc capite impetrat beneficium. 810. 1
 Publicationem factam extra tempus præfixum probare non sufficit ad impetrandum illud beneficium. 810. 1
 Publicatio facta præsumitur intra tempus. 810. 1
 Maximè, dum resignatarius quietè possedit per triennium, 810. 2
 Non facta publicatio legitime probatur per impetrantem confessionem partis. 811. 1. & 5
 Item per personas, per quas publicatio fieri debebat, & tamen per eas facta non est, vel qui de ea scire debebant, & tamen non sciunt. 811. 2
 Item ex literis non expeditis. 811. 4
 Aut iis non expeditis intra tempus, ut ad locum publicationis pervenire potuissent. 811. 3. & 5
 Ob non factam publicationem impetratæ literæ provisionis contraite debent clausulam: *vocato possessore*. 812.
 In hac non factæ publicationis materia qualiter elidi possit intentio aëtoris. 813
 Publicatio est iterabilis, & hinc productâ unâ minis validâ non concluditur ad objectum non factæ publicationis. 813
 Publicationem tamen minis validam producente reo, censetur hic fateri, se non habere aliam. 813
 Publicationem à se factam tenetur resignatarius exhibere, quoties Superior vellet eam videre. 814. 1
 Publicationem à se factam tenetur resignatarius probare, quoties ipse peteret gratiam suam canonizari ad effectum aliquem. 814. 2
 De publicatione qualiter docere debeat in casibus, in quibus ad hoc tenetur. 814. 3

Miscellanea de resignatione & resignante.

Resignans dicitur mori, quo ad beneficium resignatum eo loco, ubi fit resignatio. 25. 6
 Resignante mortuo intra 20. dies datur quidem vacatio per obitum, sed ficta & interpretativa, 31. 3
 h. 2. Refi-

Index rerum

Resignante mortuo intra 20. dies, Papa facere potest, ut beneficium censetur vacare per obitum illius, & quod quoad hoc resignatio habeatur pro non facta. 33. 3

Resignatio, resignante moriente intra 20. dies, habetur invalida respectu tertii, nempe collatoris, cui fraus parari praesumitur per illam resignationem. 33. 3

Resignatio facta ab infirmo moriente intra 20. dies habetur valida in odium resignantis, & invalida in favorem tertii, nempe collatoris, cui fraus patabatur. 33. 3

Resignatio dicta in odium resignantis habetur pro omnino perfecta & effecturata; idque magis per poenalem quamdam resolutionem, quam per, seu ob deficientem voluntatem talis resignantis. 33. 3

Per resignantis voluntatem, & non per resignationem, quandonam vacet beneficium. 33. 5

Resignatio facta a novicio suspenditur, donec proficiatur, & tunc non per professionem, sed per illam resignationem vacat beneficium illius. 34. 1

Resignatione in favorem facta non satisfit decreto de dimittendo praehabitu incompatible. 148

In resignatione facta permutationis gratia locum habet regula de publicandis resignationibus. 236. 2

Resignans beneficium gravatum pensione qualiter adhuc teneatur solvere pensionem. 547. 3. & seq. vide v. *Pensio*.

Resignatio si facta permutationis gratia coram Papa in favorem excommunicati, sine abolutione alias ad hunc effectum dari consueta, non valet ejus etiam admissio. 839. 1

Resignatarius.

Resignatarius vi adjectae clausulae: *sive praemissi* & *sive alio modo vacet*: capere potest beneficium, etiamsi illud vacet per obitum. 54. 4. & 6. 4

Resignatarius dum in vita resignantis non consensit resignationi aut reservationi pensionis, non potest id facere post mortem illius. 33. 5

Resignatio non nocet confessio de admissa simonia, vel etiam confidentia facta a resignante post resignationem. 203. 3

Resignatarius in effectu jus nullum consequitur a resignante. 240. 5

Resignatario invento inhabili, dum literae expeditae in forma *Dignum*: vel etiam Resignatario dictis literis accedum executis mortuo, num resignans remaneat destitutus omni jure, nec habeat regressum ad beneficium. 240. 5. 6. & 7

Resignatario debeatur fructus pendentes, vel percepti medio tempore a die praestiti consensu a resignante in Camera vel Cancellaria, est resignatarius ad tempus haeserit ad acceptandum. 246. 7

Resignatario ab eo momento, quo abdicatur a resignante jus & possessio, debentur fructus, etsi is non statim eo ipso quaesierit jus in beneficio. 246. 8

Resignatarius a momento admittit, & a se acceptatae resignationis debet solvere pensionem. 248. 4

Idque etiamsi eo invito imposita fuisset beneficio vel resignanti reservata, nihilque dicatur de successoribus in literis Apost. constitutibus pensionem; quin & licet nulliter facta resignatio, modò resignatarius fructus percipiat. 248. 5

Item tenetur solvere pensiones decursas tempore praedecessoris, seu resignantis mortui. 248. 8

Resignatarius tamen pensionem solvere non tenetur, casu quo sortuito non percipit fructus; quod ipsum limitatur. 248. 5

Idque etiam, si in literis dicatur: *etiamsi fructus non perciperit*: modò per multos annos non percipisset. 248. 8

Resignatarius num statim post collationem acceptatam ante possessionem captam teneatur ad horas? 249. 2

Resignatarius, cui merus titulus resignatus, reservatis fructibus omnibus resignanti, an teneatur ad horas? 249. 2

Resignatarius, mox ut possessionem beneficii resignati accepit, tenetur residere, beneficio residentiam exigente. 250. 2

In resignatarium transeunt omnia jura & commoda, quae competeant resignanti ratione illius beneficii. 252

Ad resignatarium transit instantia coepa per resignantem in eo statu, in quo reperitur. 252

Resignatarius potest petere a resignante omnia jura illius beneficii, puta, instrumenta, privilegia, concessionem, institutiones, locationes &c. 252

Resignatarius tenetur probare titulum resignantis, nisi re-

signans probetur triennis possessor; quod ipsum limitatur. 253

Resignatarius quando probare debeat valorem resignationis. 254

Resignatarius fundans se in resignatione valida debet probare affirmativam factae publicationis. 254

Resignatarius an teneatur stare locationi & conductioni factae per resignantem. 255. vide v. *Successor*.

Resignatarius tenetur stare transactioni factae per resignantem, modò adsit confirmatio Papae, & utilitas Ecclesiae. 256.

Resignatarius quando solvere debeat debita contracta per resignantem. 257

Resignatarius quando resignanti praestare debeat alimenta. 258.

Resignatarius tenetur purgare attentata per resignantem in causa beneficii resignati, nisi resignans attentasset post factam resignationem. 259

Resignatarius in jus resignantis subrogatur mediante resignatione. 259

Resignatarius an teneatur purgare spoliolum a resignante commissum in causa beneficii resignati. 260

Resignatario nocet confessio resignantis facta ab eo ante resignationem; secus, si facta post resignationem. 261. 1 & 2.

Contra resignatarium confessio facta post resignationem a resignante non probat ultimum statum beneficii. 261. 2

Resignatio nocet sententia lata contra resignantem in causa beneficii resignati. 262

Ampliatur & limitatur id ipsum. 262. 2. & 3

Resignatio non prodest sententia lata in favorem resignantis in causa beneficii resignati. 262. 3

Resignatio non prodest appellatio facta per procuratorem resignantis. 262. 3

In resignatarium secundum nihil juris transfertur, nec is titulum, nequidem coloratum, habet, & si possessionem cepit, est intrusus, & non jvatur regula de triennali; quod postremum tamen limitatur. 263. 1

Resignatarius potest jus, quod habet ex supplicatione registrata cedere in favorem alterius. 263. 2

Resignatarii quoque consensus in Camera vel Cancell. praestandus est necessarius in resignatione reservativa pensionis, regreatus &c. 266. 3

Resignatarius illum post mortem resignantis praestare nequit. 266. 2

A resignatario an simul cum consensu resignantis praestandus hic consensus. 266. 3

Resignatarius a Papa provisorius de beneficio manuali ei resignato ab eo amoveri nequit per suum Superiorem. 291. 2

Resignatario jus quaesitum in beneficio ante publicationem resignationis ei factae, quod jus in eventum non publicationis resolvitur. 304. 3

Resignatarius graciosè subrogatus ante litem, lite pendente, capere potest possessionem. 306. 6

Resignatarius, qui habuit gratiam ante litem, potest expedire literas lite pendente, vel etiam gratiam, si *Newstri*; vel novam provisionem impetrare. 308. 6

Resignatarius turus est, & contra illum non potest agere ad privationem pensionis, dum is vivente resignante non solvente pensionem contra illum non egit ad privationem. 315. 8

Resignatario mox a signata supplica acquiritur jus in beneficio, & illud de novo resignare potest. 315. 13

Resignatarius tunc censetur idoneus, ubi habuerit qualitates omnes ad beneficium requisitas a jure communi, specialibus statutis, fundatione. 350. 1

Resignatarii idoneitas debet adesse a principio. 350. 2

Resignatarius beneficium resignatum consequi nequit sine novo consensu resignantis, & nova provisione Papae, factus habilis, dum tempore resignationis erat inhabilis. 350. 2

Cum resignatario inhabili non videtur dispensare Papa providendo illi de illo beneficio. 350. 3

Resignatario reperto inhabili, beneficium providetur rursus ex vacatione per resignationem. 351

Resignatarius, cui resignatum curatum, vel aliud ex speciali statuto requirens sacerdotium, debet promoveri Sacerdos. 361. 2

Resignatarii consensus requiritur in reservatione omnium fructuum. 443

Resigna-

ac materiarum.

Resignatarij consensu quandoam egeat reservatarius in capiendis fructibus. 424.
Resignatarius resignatum sibi simoniacè beneficium retinere nequit. 723. 1

Restitutio.

Restitucionem in beneficialibus præterdere nequit, qui patitur defectum notorium tituli, seu proprietatis. 239. 1 & 715. 1
Restitutio in integrum qualiter competat minori resignanti. 325
vide v. *Minor & Resignatio.*
Restitutio in integrum locum non habet, nisi ubi translaturum dominium. 325. 1
Restitutio in integrum in spiritualibus regulariter non datur. 325. 2
In integrum non restituitur Ecclesia, nisi læsa. 325. 2
Restitutio ad beneficium de jure non competit privato eodem ipso jure ob delictum, dum aliunde eodem spoliatus esset. 179. 1
Restitutio danda non est ei, qui possidere non potuit, aut amplius non potest. 179. 1. & 715. 3
Restitutio, ubi quis justè privatus fuerat, extendit se ad beneficium, si illud interea nulli collatum; secus, si jam alteri collatum. 179. 2
Restitutio, ubi quis injustè privatus, debetur in integrum, hoc est, ad beneficium, etsi id jam collatum alteri, & omnia quæ prius tanquam annexa beneficio habeat, 179. 3
Restitucionem gratiosam inter & justitiæ magna differentia, 179. 2
Restitutio justitiæ aufert jus, etiam plenè quæsitum alteri. 179. 3
Restitucionis in integrum imploratio non suspendit executionem post 3. conformes. 179. 4
Restitucionis in integrum imploratio suspendit executionem, & non rescinditur cum clausula: *pario judicatio*, ubi non sunt 3. conformes; etsi alias ex statuto specialiter prohibita appellatio, & facultas dicendi de nullitate, 179. 4
Secus tamen est, ubi præventum in exequendo. 179. 4
Restitucionis petitione, ut præventum esse censetur, sufficit eam petitam esse, per solennem tamen libellum coram eodem Judice, qui sententiam tulit. 179. 4
Restitucionis fundamentum est læsio. 179. 4
Restitutio commissa, si perperam redintegratur, reponiturque in eo statu, in quo erat ante judicatum, 174. 4
Restitutio plenariè facta per principem, resolvitur vis omnis judicati. 180. 2
Restitucionem plenariè concedere privato potest Papa, resolvendo effectum privationis præcedentis usque ab illius principio, etiam respectu possessionis. 180. 2
Restitutio in integrum an concedatur, & qualiter minori adversus resignationem. 355
vide v. *Minor.*
Restitutio in integrum debetur minoribus graviter læsis, quoties contrarium non existat in jure. 325. 4
Item debetur illi graviter læso, etsi res non sit amplius integra. 325. 4. & 5
In restitutione justitiæ aufertur etiam jus plenè quæsitum alteri. 325. & 5
Restitucionem in integrum obtinere potest minor adversus paternam hæreditatem, etsi bona in emptores translata; quod tamen limitatur. 325. 4. & 5
Restitutio in integrum non debetur minoribus, ubi agitur de lucro. 325. 5
Restitutio gratiosa non recuperantur bona distracta in tertium. 325. 5
Restitucionem in integrum perere non impeditur minor per hoc, quod in beneficialibus habeatur pro majori, vel sustineat personam legitimam in judicio, 325. 5
Restitutio contra pacificum triennale possessorem beneficii resignati non obtinere possit minor. 325. 6
Restitucionem num præcisè ob negligentiam & fragilitatem ætatis sine dolo & facto tertii obtinere possit minor. 325. 7
Restitutio beneficii resignati minori 18, vel 20, annorum, in quo nulla considerari possit circumventio, negari solet. 325. 7
Restitucionis remedium, ut competat, requiritur læsio

P. Leuen. Fori Benef. Tom. III.

magna, & quæ dicatur magna. 325. 8
Restitutio ad beneficium num detur in casibus, in quibus non abdicatur jus. 325. 9
In restitutione hac beneficii facta minori num requiratur nova collatio. 325. 9
Restitutio est in pristinum statum restitutio. 325. 9
Restitutio in integrum justitiæ tantum restituit, quantum læsio abstulit. 325. 10
Restitutus recuperat statum pristinum in omnibus, v. g. locum in Collegio, stallum in choro; secus tamen est, dum restitutio est gratiosa. 325. 10
Restitutio in integrum datur etiam post quadriennium, dum est læsio enormissima; non tamen in beneficialibus, ubi talis læsio considerari nequit, 325. 11
Ad restitutionem super spolio in beneficialibus effectum sufficit, probari titulum coloratum, & qualiter is probetur. 715. 3
Restitutio ei danda non est, qui possidere non potuit, nec potest. 715. 3
Restitutio spoliato non concedenda, dum constat de notorio defectu proprietatis. 715. 3. & 722. 2
Item in omnibus casibus, in quibus objicitur alicui, quod jure privetur dominio & possessione. 715. 3
Restitucionem impedit juramentum, quo resignans post spoliacionem juravit, se non acturum spolio. 720
Restitutio adhuc conceditur resignanti post spoliium in favorem tertii, à quo non fuit spoliatus; quod tamen limitatur. 721. & 2
Restitutio pretij simoniacè accepti an, & cui facienda, 755
vide v. *Simonia.*
Restituendi onus ex jure naturæ non fundatur, nisi in læsa justitiæ commutativa. 755. 2

Rota.

Rota sententias extra eam latas non exequitur, nisi cognitæ carum justitiæ, passimque eas revocat, detestâ injustitiâ, sive ea nota sit, sive non. 179. 4

Sacerdotium.

Ad sacerdotium promoveri intra annum tenetur possidens quietè beneficium curatum, etsi nullus ex eo redditus percipiat interea. 101

Sacrilegus.

Sacrilegus impeditur consequi beneficium. 220
Sacrilegus est infamis & irregularis. 220.
Sacrilego cullibet non est statuta poena privationis ipso jure. 220
Sacrilego resignari nequit beneficium, 356. 2

Scandalum.

Scandali vitandi gratiâ quando resignandus Episcopatus. 405. 7.
Ob scandalum pusillorum cavendum quandoque cedere quis debet jure sibi competente, 405. 7

Schismaticus.

Schismatici quod ad poenam privationis beneficiorum æquiparantur hæreticis. 231. 2
Schismatici qualiter incurrant excommunicationem, & nequeant, etsi ad Ecclesiam redierint, sine dispensatione obtinere beneficia, remissivè. 231. 2

Scholaris.

Scholarem, & non Clericum, vocat Papa laicum, dum ei pensionem reservat. 511. 2
Scholaris qualitas in hoc casu verificatur in quibuscunque quantumcumque provecæ ætatis. 511. 2

Scientia.

Scientia vacationis debet esse indubitata, ad hoc, ut censetur elapsus terminus ad conferendum &c. 16
Scientia præsumpta non sufficit, ubi agitur de puniendo negligentiam. 16,
Scientia jurispar. in permutantibus & resignantibus non sufficit ad effectum culpæ redolentis delictum induktivum privationis beneficii. 294. 9
Scientiæ defectus est legitima causa deponendi aliquem ab Episcopatu. 405. 4
Scientia mediocri toleratur in pastore, perfectione charitatis suppleat defectum. 405. 4
Scientia

Index rerum

Scientiæ defectus quantus requiratur, ut Episcopus compellatur ad resignandum, aut deponatur. 405. 4

Scriptura.

Scripturâ probatur delictum, dum illud consistit in facto conjuncto cum scriptura, ut hæresis, simonia &c. secus, dum consistit in facto separato à scriptura, ut homicidium. 203. 3
 Scripturâ opus non est ad substantiam seu valorem pensionis. 496
 Scripturâ publicâ num opus ad constituendum procuratorem ad resignandum. 679
 Scripturâ delumptæ ex proprio archivio monasterii contententis sibi factam unionem, non probant. 932. 7
 Scriptura requiritur ad valorem unionis. 926
 Scripturæ archivii proprii ad favorem proprium non probant. 933. 2

Sedes Apostol.

Sede papali vacante, non redditur jus. 804
 Sede papali vacante, non currunt fatalia quarumcumque causarum, coram quibuscunque Judicibus Urbis Romæ pendendum. 804

Seminarium.

Pro Seminario sustentatione à Papa Clero de beneficiis indicta contributio cessat, cessante hac necessitate. 655. 2
 Seminario scholiarum uniri potest beneficium, non tamen nondum erecto. 888.
 vide v. *Unio.*
 Seminarium de proximè erigendum habetur pro jam effectualiter erecto. 888. 3
 Seminarium cæptum aequiparatur partui concepto, qui in beneficiabilibus habetur pro jam nato. 888. 3
 Seminarium ut erectum cessatur in ordine ad hoc, ut uniri ei possit beneficium, quid requiratur. 888. 3
 Seminario erecto, ut legitime fiat illa unio, quid eam præcedere debeat. 888. 4
 Seminario quæ possint, & quæ non possint uniri beneficia. 889. vide v. *Unio.*

Senex, Senectus.

Senex resignare potest, etsi ejus resignatio difficilius admittatur. 322
 Senex, licet non inter infirmos, inter debiles tamen numeratur. 341. 1
 In senibus debilibus moralis maturitas suadet, illos in officio manere. 405. 3
 Senes præsumuntur prudentiores junioribus, & virtute excellentiores. 405. 3
 Senectus, quâ quis impotens redditur exequendi officium pastorale, est causa sufficiens resignandi Episcopatum; secus est de ea, quæ non in totum dictam executionem impedit. 405. 3
 Senectus quænam det causam sufficientem, petendi & dandi licentiam resignandi Episcopatum, relinquendum Judicis arbitrio. 405. 3

Sententia.

Sententia lata contra resignantem ante acceptatam resignationem à resignatario præjudicat resignationi. 33. 5
 Sententia hominis est pronuntiatio Judicis ad finem controversiæ, aut absolvendo aut condemnando. 161
 Sententiæ legis virtus non minus consistit in puniendo, quam imperando & vetando. 161
 Sententia legis majorem vim habet quam sententia hominis, ferturque majore cum cognitione causæ quam illa. 162. 1
 Sententia legis fertur perpetuè ex suppositione facti liquidandi; sententia hominis ex supposito facti jam liquidandi; hæc expectat probationem ante se, illa post se. 162. 2
 Sententia legis non nisi ex suppositione delicti fertur, & poenam irrogat; adeoque de ejus justitia nequit dubitari. 161. 2
 Sententia hominis inmiti debet veritati facti, sistendo allegationi partium, adeoque facile decipitur, & de ejus justitia multum hæremus. 162. 2
 Sententiæ hominis præsumptio justitiæ conciliatur ex judicatio, dum bono publico inductum, ut res judicata habeatur pro veritate. 162. 2
 Sententia postquam transit in judicatum, tractandum

non est de ejus injustitia; idque etiam si transferit in judicatum obmissam appellationem. 161. 2
 Sententiæ legis, sive ipsa poenam irroget, sive irrogandam imperet, semper intendit id fieri ministerio Judicis. 162. 3
 Sententiæ Judicis declaratoria facti, dum poena imponitur ipso jure, semper est necessaria, & de essentia executionis tantum. 162. 3
 Sententiæ verò Judicis super poena necessaria est, & de essentia poenæ, dum lex jubet punire. 162. 3
 Sententiæ legis nullâ appellatione suspenditur, quò minus secum ferat executionem. 162. 4
 Sententiâ declaratoriâ facti seu delicti num opus sit in poenis, quæ non exigunt factum hominis ad exequendum. 163.
 Hæc opus non est in hoc casu, dum delictum notorium. 163.
 Sententiæ debet justificari ex actis, aliàs nihil probat. 981. 2
 Sententiæ legis irrogantis ipso jure privationem beneficii executio non suspenditur interea, dum factum executur pro obtinenda declaratoria, ubi eâ opus. 166. 1
 Ante sententiâ declaratoriam criminis, cui statuta privatio ipso jure, num teneatur quis dimittere beneficium. 167. vide v. *Pœna.*
 Ante sententiâ ipso jure privatus à lege bonis suis, auferuntur eorum possessionem & dominium. 167. 2
 Sententiâ declaratoriâ secutâ, privatum ipso jure perennem possidere non censeri intrusum, & non teneat dimittere, nisi ipsâ possessione spoliatur, & beneficium ei adimatur per executores, docet Covarr. 167. 2
 A sententiâ privationis tanquam à sententiâ hominis datur appellatio, sive is ex suppositione criminis notorii puniatur, sive simpliciter declarat factum, cui ipso jure statuta privatio. 173. 1
 Sententiæ executio in hoc casu interpositâ provocacione suspenditur. 173. 1
 A sententiâ privationis lata legitime ob crimen, ob quod quis privandus venit, mox vacat beneficium. 174. 1
 Sententiæ hæc perinde est, quâ formâ sit concepta; an per verbum *privamus*, vel verbum *deponimus*, vel in *perpetuum suspendimus*. 174. 2
 In sententiâ lata pro crimine, cui à jure statuta non est privatio, sed ea relicta arbitrio Judicis, nisi hoc ipsum exprimitur, privatio non censetur illata. 175
 Sententiarum conformitatem metitur ab identitate subiecti, super quo pronunciarum. 178. 3
 Idque, licet circa idipsum sententiæ sint dividuæ; v. g. si non convenient in articulo condemnationis ad expensas, ita ut tunc in ea parte, in qua sunt difformes, suspendatur vel excludatur judicatum. 178. 3
 In sententiâ conformitate constituenda non tam adhaerendum verbis, quam attendenda convenientia in substantialibus. 178. 3
 Sententiæ tres, ut sint conformes, non requirunt, ut sint tales immediate, nullâ intermediâ contrariâ. 178. 3
 Contra sententiâ priorem confirmatam objecta nullitas rejicitur difficilius, quam si objecta contra posteriorem è tribus. 178. 4
 Sententiâ supponitur ritè lata, adeoque justa. 178. 5
 Ex sententiis duabus conformibus, dum deducitur judicatum, præservatur quidem executio, non tamen referribitur cum clausula: *parito judicato*. 178. 6
 Sententiæ duæ conformes habent vim trium, ubi hoc statuto vel jure alio speciali inductum. 178. 6
 Sententiæ extra Rotam lras ea non exequitur, nisi ex illa earum justitiâ, easque passim revocat detectâ injustitiâ, sive ea nota sit, sive non. 179. 4
 Sententiæ lata in contumaciam pro delicto aliquo vis omnis & effectus evanescit, purgata contumaciâ. 180. 1
 Sententiâ contumacialis non probat delictum. 180. 1
 Sententiæ condemnatoriæ & absolutoriæ in materia beneficii diversitas. 181
 Sententiæ condemnatoriæ nomine venit etiam adjudicatoria, & canonicatoria. 181
 Sententiâ condemnatoriâ tribuitur jus victo, adjudicans ei beneficium, & jus in eo canonicans. 181
 Exigit excussionem tituli, & justificationem omnium habitatum. 181
 Sententiâ absolutoria simpliciter datur possessori vel reo ex non jure actoris. 181
 Pro ea obtinenda opus non est, reum præmittere ullam probationem. 181

ac materiarum.

Sententia absolutoria non tribuit jus aliquod reo; respectu autem actoris detrahit illi positivè apparentiam, si quam habuit, juris considerabilis. 181
 Sententia absolutoria non impeditur in petitorio ex possessore non suspensa. 181
 Sententia diffinitivè majore cum maturitate imponuntur. 195. 2
 Sententia super assassinio lata à Judice laico contra Clericum est nulla. 210. 3
 Sententia declaratoria assassinii per alium, quam ecclesiasticum lata non suffragatur impetranti beneficium ex hoc capite. 210. 3
 Sententia lata sunt quandoque verba quantumcumque in futurum concepta. 219
 Sententia contumacialis contra patrem in causa hæreseos lata non nocet filio in ordine ad pœnam privationis beneficiorum, & inhabilitatis ad ea. 232
 Sententiam contumaciam in causa hæreseos latam contra aliquem non sufficit justificare ex hoc capite impetranti beneficium, nisi antecedenter ei probata hæresis. 232
 Sententia lata in causa beneficii contra resignantem qualiter nocet resignatorio. 262
 Item qualiter lata in favorem resignantis prole resignatorio. 262. 3
 Sententia lata contra mortuum naturaliter est nulla, adeoque & lata contra mortuum civiliter. 262. 1
 Sententia privatur quis titulo & jure in beneficio mox, ac ea in judicium transit; non tamen privatur ante ejus executionem possessione. 313. 2
 Sententia sub quacunque forma lata, dum habet connexionem factam, est appellabilis. 595. 1
 Sic sententia declaratoria, esse locum regressivi ob non solutam pensionem, est appellabilis. 595. 1

Sequester. Sequestrum.

A Sequestro solvenda pensio, beneficio sequestrato. 552
 Sequestrum est odiosum, & à lege prohibitum. 551
 Sequestrum pro solutione pensionis imponere nequit Executor super fructibus beneficii, nisi post latam sententiam & condemnationem titularis. 391
 Sequestrum imponi nequit contra possessorem triennalem. 195. 2
 Sequestrum impostum beneficio, seu in ejus causa violans, occupando fructus sequestratos, incurrit ipso jure amissionem illius beneficii, non aliorum. 195. 1
 Idque, etiam si prætendatur, sententiam fuisse nullam. 195. 1
 Non verò, si temeritas illa occupationis fructuum sit aliqua ratione excusabilis. 195. 1
 Sequestrum, ut dicta pœna incuratur, debet imponi vigore sententiæ diffinitivæ. 195. 2
 Item debet esse impostum in causa beneficii super petitorio, vel possessore. 195. 2

Signatura.

Signatura supplicationis qualiter perficiat gratiam. 265. 1 & 496. & 497
 Signatura admissionis qualiter resignantem privet beneficio. 265. 1

Simonia. Simoniacus.

Simoniae præsumptionem habet, dum fructus ex beneficio non accepti primis annis cedunt capitularibus, & non reservantur beneficiario defuncto, ejusque hæredibus. 103
 Simonia non committitur in exactione annatarum. 189. 3
 Simoniae substantia consistit in pacto & conditio ultra præexistentem obligationem. 189. 3
 Simonia non fit, dum pecunia aliquid exigitur in collatione beneficiorum pro iadultra & ministerio ministeriorum. 189. 3
 Simonia nullas inducit pœnas juris ipso facto, nisi quæ committitur in Ordinibus, beneficiis, religionis ingressu. 200. 1
 Simonia nulla mentalis pœnas juris incurrit. 200. 2
 Simonia conventionalis nullas pœnas inducit ipso jure. 200. 3
 Simonia conventionalis mixta, in qua res spiritualis est tradita, sed non solum solutum pretium, num inducat omnes pœnas juris, ac si utrumque completa esset. 200. 4
 Simoniam committentes conferendo vel procurando beneficium alicui, ipso facto incurritur excommunicationem, non tamen privationem beneficiorum præhabitorum. 200. 5

Simoniam committentes circa officia eccles. pensiones, vicarias temporales, & similia, quæ beneficia non sunt, non incurritur excommunicationem. 200. 5
 Simoniam, à qua non nisi dimissis, quæ quomodolibet jam habebant beneficii, absolvi nequeunt, incurritur Examinatores, occasione examinis in concursu pro parochia habiti recipientes aliquid. 200. 5
 Ob simoniam commissam etiam à tertio, & ignorante ipso proviso, hic ipso jure existit privatus isto beneficio, & redditur ad illud inhabilis. 200. 6
 Ob simoniam occultè commissam ipso jure quis suspensus est, quoad beneficia præhabita; & simoniacus manifestus illis privandus est. 200. 6
 Ob simoniam commissam imponi potest multa pecuniaria. 200. 6
 Simonia confidentialis est species simoniae conventionalis. 201. 1. De hac simonia vide plura infra.
 Ejus definitio. 201. 1
 Subjacet pœnis & censuris, etsi nondum sit completa. 201. 2
 Adimpletur per solam promissionem, & sic interpositam fidem. 201. 2
 Inducit ipso facto utrique parti excommunicationem, irregularitatem, inhabilitatem ad omnia beneficia, reservationem papalem istius beneficii, super quo commissam, ejusdemque provisionem annullat. 201. 3
 Inter simoniam hanc confidentialem & reslem nulla est differentia quoad pœnam privationis beneficii, super quo commissam. 201. 2
 Pejor est omni aliâ simoniâ, & gravius punitur. 201. 3
 Inducit privationem omnium beneficiorum & dignitatum, etiam summorum. 201. 4
 An privationem præhabitorum inducat ipso jure ante omnem sententiam. 201. 4
 An inhabilitatem ad omnia alia beneficia inducat ipso jure ante omnem sententiam, etiam declaratoriam criminis. 201. 5
 Simonia confidentialis privat quoque pensionibus, omnibusque officiis Curia Romanæ. 201. 6
 Simonia confidentialis commissam non realiter, sed dum solum tractatum & conventum sub confidentia, nullo adhuc secuto effectu, non inducit illas pœnas constitutas à Pio IV. & V. 202
 Idque, etiam si secuta collatio, resignatio, &c. sed liberè, & non in vim confidentiæ. 202
 Imò, etiam si extraditum chirographum continens promissionem. 202
 Confidentia non videtur consummata per extraditionem dicti chirographi. 202
 Simonia commissam in collatione in ordine ad effectum impetrandi ex hoc capite collationis beneficium difficulter potest probari. 203. 1
 Simonia plena & concludens probatio requiritur ad effectum privationis beneficii habiti: leviores verò probationes sufficiunt ad repellendum aliquem ab affectu beneficii necdum obtenti. 203. 2
 Simonia ad dictam probationis effectum insufficienter probatur dicto unius testis cum fama, etsi hic fuerit socius criminis. 203. 2
 Item per supplicationem, in qua Titius petebat absolutiojem à simonia. 203. 2
 Simonia de cætero admittit omnes probationum species. 203. 3
 Probatur per notorietatem & evidentiam facti. 203. 3
 Simonia, etiam confidentialis, probatur per confessionem partium factam in judicio criminali; secus est de confessione facta extra judicium. Item de confessione emanata per Procuratorem; item de facta per resignationem. 203. 3
 Simonia, etiam confidentialis, probatur per instrumentum, in quo adest promissio, vel pactum. 203. 3
 Item per literas resignatarum scriptas resignanti claras & recognitas. 203. 3
 Simonia confidentialis probatur per testes; sed non nisi adstrictos à Judice sub juramento, & citatâ parte adversâ in eorum receptione. 203. 4
 Ad simoniam probandam admittitur quævis persona indistinctè, etiam criminosus, & aliàs inhabilis ad testandum. 203. 4
 Simonia est majus crimen aliis, & quàm majus hæresis. 203. 4
 Ad simoniam probandam admittitur laicus. 203. 4
 Non admittuntur hæretici, Pagani, Judæi, excommunicati, inimici, socii criminis & muneris simul, nimis animosè deponentes. 203. 4
 Neque admittuntur indifferenter criminosi omnes. 203. 4

Index rerum

- Simoniam non probatur per testes de auditu, etiam de publica voce & fama, et si ad sit unus testis. 203. 4
- In simonia crimine speciale est propter eius gravitatem, ut duæ probationes imperfectæ simul junctæ unam perfectam constituere possint. 203. 4
- In simonia probanda plene conjungi possunt plures præsumptiones; quia earum quæque semiplene probat. 203. 4
- Simoniam probari potest per conjecturas & præsumptiones evidentes, claras & concludentes, reum de crimine convincentes, idèque violentæ, & simoniam necessariò importare valentes. 203. 5
- Nec sufficit præsumptio, seu conjectura unica probata per unum testem ad plenam simoniae probationem; sed ad minimum requiruntur duæ per singulares testes probatae. 203. 5
- Sufficere etiam unam probatam per duos testes pro plena probatione, docent plures. 203. 5
- In simonia una præsumptio violenta sufficit ad condemnandum. 203. 5
- In simonia confidentiali minor requiritur probatio, quàm in alia simonia. 203. 5
- Pro simonia confidentiali non commissa ad pronuncian- dum, quænam præsumptiones movere possint Judicem. 203. 6
- Simoniam tollitur per admissionem Papæ. 350. 3
- Simoniam non est, resignare simpliciter coram Ordinario illâ spe, desiderio, precum interpositione, ut beneficium conferatur alicui à resignante designato, etiam alias non resignaturo, modò ab sit pactum. 369. & 728. 1
- Simoniam inter gravissima crimina reputatur. 374. 1
- Simoniacus, et si ipso jure privatus sit beneficio, ex quo tamen adhuc habet titulum putativum, renunciare non debet, nisi interveniente auctoritate Superioris. 374. 3
- Simoniacus, quamprimum de licentia Superioris dimittere debet beneficium, mox etiam ut illam ab alio circa obtentionem sui beneficii commissam cognoscit. 374. 3
- Simoniam vitium, quod esset in reservatione pensionis, tollitur per factum Papæ. 435
- De simonia dum agitur, subjectum pactationis necessariò est res spiritualis, aut spirituali annexa. 439. 3
- Simoniam quare committatur circa juspat. 439. 3
- Simoniam non committitur circa ea, in quibus non datur annexio inseparabilis cum spirituali; sed solum contiguitas quædam & adhesio, et si fiat incorporalia. 439. 3
- Simoniam num sit, fructuum ex antiquorum gratiâ in permutatione beneficiorum pinguiori ab Ordinario imponi pensionem. 445. 2
- Simoniam redoler pensio constituta privatâ solum auctoritate resignantis, & resignatarii. 454. 1
- Simoniacum est pactum, quo partes inter se conveniunt de solvenda pensione legitime reservata ante expeditas desuper literas Apost. 585. 8
- Simoniam num sit transferre pensionem clericalem pro pretio. 629. 2. & 3
- Vide v. *Pensio*.
- Simoniam est cassare, vel remittere pensionem pro pecunia, aliòve temporali. 664. 4. & 665
- Simoniacum an sit redimere pensionem anticipatis solutionibus, non interveniente auctoritate Papæ. 668
- Simoniacæ facta resignatio an, & qualiter sit nulla & 724
- Vide v. *Resignatio*.
- Simoniam in qua resignatione committatur. 725
- Simoniam à resignatione excludit auctoritas & beneplacitum Papæ. 726. 1
- Simoniam juris positivi impossibile est committi, ubi intervenit auctoritas Papæ. 726. 1
- Simoniam impingere Papæ est impossibile, etiam dum directè spirituale concedit pro temporali sine causa. 726. 2
- Simoniaci alioquin pacta purgans à simonia Papa qualiter spirituale separet à temporali, quod inferiores Papæ nequeunt. 726. 2
- Simoniam adhuc committitur etiam adhibita illâ clausulâ: *sub beneplacito Apost.* dum ante obtentum illud beneplacitum conventio jam mandata executioni, & v. g. pecunia jam soluta. 726. 3
- Simoniam num sit resignare coram Ordinario in favorem alicujus, & non aliter. 727
- Simoniam est dare mandatum ad resignandum coram Ordinario in favorem Titii, & non aliter. 727. 2
- Simoniam non facit sola spes. 728. 1
- Simoniam facit intentio accipiendi temporale pro spiri- 728. 2
- Simoniam non est, dum resignans ita in animo est constitutus, ut non resignaret, si sciret non conferendum personæ à se designatæ. 728. 2
- Secus est, si id pro conditione animo retineret, ita ut ad eum nolit resignare, si beneficium dictæ personæ non obtingeret. 728. 2
- Simoniam non est dare mandatum ad resignandum coram Ordinario libere, ad petendum tamen simul, ut certe personæ conferatur. 728. 2
- Simoniam est resignare coram Ordinario sub aliqua conditione, v. g. pensione. 729
- Simoniam non est resignare sub conditione, quæ de jure, vel voluntate fundatoris inest beneficio. 731
- Simoniam an, & quando sit resignare sub conditione, quæ quidem non inest de jure, continet tamen aliquid debitum resignanti. 732
- Sine simonia dari potest spirituale aliquid non ut pretium, sed ut medium ad tollendam injustam vexam. 732
- Simoniam est resignare, ut resignatarius det resignanti, aut alteri in resignatione, aut præsentatione suam suffragium. 733
- Simoniacum non solum est resignatio, dum datur pro ea aliquid temporale, sed & spirituale. 733
- Simoniam est, resignare in favorem Titii, ut in resignantem moncat, ubi beneficii aliquid in urbe Titii vacabit. 734
- Simoniam non est resignare Titio, ut in vice versâ resignet suum Cajo resignanti, dum plus non continet, quàm permutationem. 735. 2
- Simoniam juris humani est propriâ auctoritate permutare beneficia. 735. 2
- Simoniam est permutare coram Ordinario, ita ut de eius consensu inæqualitas proveniat compelleretur pecuniâ. 735. 2
- Item, si compenseur imposita pinguiori beneficio per Ordinarium pensionem. 735. 2
- Simoniacum est Petrum resignare in favorem nepotis Pauli, ut Paulus suum beneficium resignet Petro. 735. 3
- Simoniam est resignare permutationis gratiâ, dum resignatio est triangularis. 735. 4
- Simoniacum non est resignare sub onere dimittendi præhabitu, dum illud cum resignando est incompatibile. 736. 1
- Secus est, dum duo ista beneficia sunt comparabilia. 736. 2
- Simoniam non est, dum Episcopus confert alicui beneficium pinguius cum onere, ut renunciaret beneficium præhabitu tenente, et si alias inter hæc beneficia non sit incompatibilitas. 736. 2
- Simoniam non est dare beneficium sub conditione, ut fiat id, quod conformius est juri canonico, & utilis ad bonum Ecclesiæ regimen. 736. 5
- Simoniam est resignare beneficium permutationis gratiâ coram Ordinario, dum resignans scit, resignantem non habere beneficium. 737
- Simoniam est resignare cum pacto, ut resignatarius solvat expensas factas à resignante in consequendo illo beneficio. 738
- Simoniam est resignare cum pacto, ut resignatarius ferat omnes expensas à resignante faciendas in expeditione literarum Apost. super reservata ei pensione. 739. 1
- Quod limitatur à Parisiis, limitationem illam respiciente Garcîâ. 739. 1
- Simoniam est, dum in pactum deducitur, ut unus permutantium solvat omnes expensas faciendas pro expeditione Bullis ad utrumque petentibus. 739. 2
- Simoniam confidentialis est, dum in beneplacito Apost. expensa omnes faciende à solo resignatario, obtensa in supplicatione falsâ causâ, v. g. paupertate resignantis. 739. 2
- Simoniam non est, dum ex conventionione resignantis & resignatarii exprimitur major verò valor, ut obtineatur à Papa reservatio majoris pensionis super illo beneficio. 740
- Simoniacum num sit resignare eâ lege, ut resignatarius solvat expensas factas à resignante in beneficio jam obtento, v. g. in renovanda ecclesia, vel domo parochiali, in meliorandis fundis beneficiaribus. 741
- Resignare ea lege, ut resignatarius solvat certam summam impensam in facta tecta, non est simoniacum; sed conditio, quæ de jure inest, dum fundator talem summam solvendam statuit, quoties beneficium alicui confertur. 741. 3
- Simoniacum est resignare ea lege, ut resignatarius solvat resignanti debita, quæ jam aliunde apud eum contracterat. 741. 3
- Simoniam

ac materiaram.

Simoniam est resignare ea lege, ut resignatarius conferat in reparandam ecclesiam, admittit tibi Sacramenta, &c. si ea antecedenter beneficio, seu cuiusque successori imposita non sint; v. g. a fundatore, Episcopo, conventionione Capitularium, vel legitimam consuetudine. 742

Simoniam est resignare, vel conferre alicui beneficium ob recontemtam, seu remunerationem praestitorum servitorum, etiam independenter ab eo, quod id antecedenter fuerit deductum in pactum. 743

Simoniam non est, dum dominus, compensato integro pretio obsequio famuli, inclinatur occasione famularis ad conferendum vel resignandum eidem beneficium. 743. 2

Simoniam quando fit, resignare, vel conferre beneficium, aut dare spirituale ad consequendum quid temporale tanquam finem. 744

Simoniam non est, dare beneficium, ut datarius habeat, unde vivat. 744. 1

Simoniam est, facere seu dare spirituale ob commodum temporale tanquam propter finem principaliter intentum; secus, si intendatur principaliter bonum spirituale, & secundario temporale. 744. 2

Simoniacum quando fit frequentare Chorum propter distributiones. 744. 2

Simoniam quando fit celebrare ob stipendium. 744. 2

Simoniam quando fit velle baptizari nunc, quando est occasio accipiendi amplius donarii a patris. 744. 2

Simoniam committit dans de suo sine ulla obligatione dandi quid temporale frequentanti Chorum, dum scit illum id recipere ob commodum temporale ab eo principaliter intentum. 744. 2

Simoniam est dare temporale ad obtinendum spirituale, etiam tanquam ob finem minus principalem, si illud, quod datur, moveat & alliciat animum dantis ad illud spirituale conferendum; secus, si ad illud eum non moveat. 744. 2

Simoniam est dare alicui munus principaliter, ut donatarius decentius vivat, minus principaliter, ut is sibi conferat beneficium; quia dar, quod alliciat ad conferendum. 744. 3

Simoniam non est famulari alicui principaliter ad mercedem, secundario, & cum spe, ut sibi conferatur beneficium; quia solus famularis aequali mercede compensatus non movet dominum ad conferendum. 744. 3

Simoniam est dare tanquam gratuitam compensationem temporale quid pro spirituali, v. g. pro beneficio resignato, collato, vel praesentatione ad illud. 745

Simoniacum est resignare, conferre, praesentare cum pacto, ut resignatarius, collatarius, &c. se gratiam exhibeat, seu ex gratitudine det quid temporale. 745. 1

Simoniam, est desinatur sub terminis emptionis, & venditionis, & pretii; nomine tamen venditionis & pretii in hac materia intelligitur quilibet contractus onerosus, aut commutatio spiritualis pro temporali. 745. 3

Simoniam an, & quando contineant haec verba: *sum vir bonus, vero sibi gratias.* 745. 4

Simoniacum num sit recipientem spirituale danti illud facere donationem mere spontaneam, gratuitam, ac liberam. 746

Simoniam suspensionem habere donationes gratuitas factas occasione accepti spiritualis indicare, & eas ut tales damnare potest Ecclesia. 746. 1

Simoniaci erit talis donatio prohibita ob talem suspensionem ab Ecclesia. 746. 2

Simoniam definitio qualiter competere tali donationi. 746. 3

Simoniam juris humani, quod detur sive per hoc, quod actio, quae de se non erat simoniaca, reddatur vi prohibitionis Ecclesiae talis, per hoc, inquam, Ecclesiam non mutare rerum naturas, multis exemplis probatur. 746. 4

Ut simoniaca num defacto prohibita ab Ecclesia sit donatio pure liberalis facta occasione accepti alicujus spiritualis. 746. 5

Vide v. *Donatio.*

Ad simoniam praesumendam sufficit, si donum est pecunia, etiam modica, si non adfit causa honestans; secus, si pertinet ad cibum & potum. 746. 6

Donum temporale an sit mere gratuitum, an per modum pretii, vel etiam ex obligatione ultra antidotalem, in dubio uade praesumatur. 746. 6

Vide v. *Donatio.*

Ad simoniam inducendam per se sufficiens non est circumstantia temporis, nisi interveniat prohibitio Ecclesiae. 746. 6

Simoniam est praestare homagium pro obtinendo beneficio. 747. 1

Item praestare juramentum fidelitatis resignanti, vel collatori inferiori Episcopo pro beneficio consequendo. 747. 2

Secus est tali Praelato inferiori, vel Capitulo, dum hoc vel illud confer beneficium, praestare juramentum fidelitatis juxta statuta. 747. 3

Simoniam est a recepto de novo in Canonicum pro, vel in admissione in possessionem canonicatus; vel ad perceptionem distributionum ante vel post exigi, aut solvi temporale quid, modicum etiam, v. g. pecunia, partem fructuum primi anni, prandium, &c. in commodum Canonicoz istius ecclesiae. 748. 1

Simoniam est pro repellenda contradictione pacisci cum ceteris Canonicoz deservando eos indemnes ab omni damno & interesse ob receptionem de se factam. 748. 1

749. 5

Simoniacum non videtur dari a coacto sportulas pro collatione; item solvi Capitulo in admissione ad possessionem, quod solvi consuetum, dum ea aliter obtineri nequit. 748. 3

Sine simonia redimi potest pecunia, aliave re temporali vexa injusta facta in jure adimendo, quod quis habet in beneficio. 749. 1

Sine simonia redimi nequit vexa, dum jus illud non est liquidum & firmum; sed potest circa illud lis iuste moveri, aut exceptione infirmari. 749. 1

Sine simonia vexa etiam iniqua redimi nequit datione alicujus spiritualis. 749. 1

Simoniam committit vexatus iniquè in beneficio pingui, si ad redimendam vexam vexanti cedat beneficium tenue. 749. 1

Sine simonia redimere nequit vexam iniquam, qui non habens jus in beneficio impeditur in consecutione illius ab illo, qui positive habet concurrere ad illam, v. g. ab institutore, confirmatore, collatore, praesentatore, Electore; contrarium est quoque probabile. 749. 2

Secus est, si vexa inseratur ab eo, qui solum obesse potest in consecutione beneficii, v. g. vi vel dolo avertendo electorem, resignatorem, collatorem, confirmatorem, in famando injustè eligendum, confirmandum, praesentandum, dum illi adhuc nullum jus quaesitum. 749. 3

Simoniam non est redimere oblato aliquo temporali vexam, quae quidem est contra charitatem, non tamen contra justitiam, v. g. fit precibus vel muneribus apud Electorem, ne te eligat, apud resignatorem, ac tibi resignet &c. 749. 4

Simoniam non est in rigore loquendo, maximum tamen periculum illius incurritur, & ea in foro externo praesumitur dando aliquid Electoribus, resignaturo, &c. per preces vel munera alicujus erga tuum competitorum inclinatis, ut affectum taliter comparati deposant. 749. 4

Simoniam non est redimere pecunia vexam iniquam, qua quis quaesito jure certo & firmo in beneficio impeditur ab acquirenda ejus possessione, contrarium sententia Lotterio. 749. 5

Simoniam non est post consecutum plenè titulum dare aliquid pro denegatis injustè decimis. 749. 5

Simoniacum est pecunia redimere possessionem, dum ipse titulus vocaretur in dubium. 749. 5

Ad redimendam vexam etiam in casibus, ubi liquidè constat id licere, non deveniendum sine auctoritate Episcopi. 749. 6

Simoniam est, vexam justam factam in bonis, fama, vita redimere resignatione, vel collatione beneficii. 750. 1

Simoniam est resignare, vel conferre beneficium ea lege vexanti, ut abstineat non tantum à vexa iniqua de facto inferenda, sed & obligando illum, ne in posterum eam inferat. 750. 2

Simoniam non videtur, si citra tale pactum, & citra novam obligationem ad redimendam vexam de praesenti, seu ad vitandum de praesenti tantum malum, praesertim intentatum in vita, vel fama, detur, vel resignetur beneficium. 750. 3

Simoniam est resignare liti injustè super beneficio pro pecunia. 751. 1

Item resignare liti injustè intentatè pro aliquo temporali, et si datio temporalis veniat nomine expensarum. 751. 2

Item, si quis transigit propria auctoritate, ut una pars cedat liti, altera det quid temporale. 751. 2

Item, si quis promittat pro cessatione litis super beneficio aliud beneficium. 751. 2

Simoniaci

Index rerum

- Simoniaci in beneficalibus est omnis pactio & conventio, qua ex iure incerto redditur jus certum.** 751. 2
- Simoniaci est cessio beneficii litigiosi, vel etiam incerti & dubii, facta propria auctoritate ob pecuniam, pensionem, vel beneficium aliud dandum colligant.** 751. 3
- Simoniaci tamen non est, sed licita conventio & pactio onerosa ad componendam litem super beneficio, adeoque datio spiritualis, aut temporalis pro cessatione à lite, modo intercedat auctoritas Superioris.** 751. 4
- Cujus Superioris ad hoc sufficiat auctoritas** 751. 4
- Simoniaci est conventio, dum fiunt pacta aliqua licita, quæ ab inferiore Papa approbati, & alia, quæ non nisi à Papa approbati possunt, & omnia concipiuntur sub beneplacito Apost. & tamen postea confirmatio non peteretur nisi ab inferiore illo.** 751. 4
- Simoniaci est resignare expectativæ pro pecunia, vel cum conditione adipiscendæ pensionis.** 752. 1
- Simoniaci est resignare juri quæ sit ad beneficium, v. g. per præsentationem pro temporali.** 752. 1, & 2
- Simoniaci non est resignare expectativæ, ut detur aliud beneficium, si interveniat auctoritas Superioris.** 752. 2
- Simoniaci est permutare sua jura, quæ duo habeat ad beneficia, v. g. per præsentationem, sine Superioris auctoritate; sed nequit hæc permutatio fieri coram Ordinario, etiam cum consensu patronorum.** 752. 3
- Simoniaci confidentialis sic dicta à spe & fiducia, cui subest.** 753. 1
- Inducta jure humano, reservata Pontificibus.** 753. 1
- Committitur, beneficium resignando, præsentando, eligendo, confirmando, conferendo, &c. cum fiducia, hoc est, cum pacto tacito, vel expresso, ut is, cui illud procuratur, post aliquod tempus illud resignanti, conferenti, præsentanti, &c. aut alteri cedat, aut pensionem vel fructus ex eo præster.** 753. 1
- Simoniaci confidentialis materia est omne & solum beneficium ecclesiasticum.** 753. 2
- Committitur per actiones cujuscunque provisionis & acceptationis beneficiorum cum pacto tacito, vel expresso illam confidentiam accedendi, regrediendi ad idem beneficium, aut fructus, vel pensionem ex eo percipiendi includente.** 753. 3
- Non committitur in permutationibus, etiam si permutentur beneficia cum iisdem pactis regrediendi, &c.** 753. 4
- Committitur tamen ab Ordinario sub iisdem pactis permutationem auctorizante.** 753. 4
- Non committitur, si alteri procures beneficium, confidens illum illud tibi, aut amico tuo resignaturum, si nullam ei intendas obligationem imponere.** 753. 5
- Neque, si cum manifesta intentione obligandi resignaturum ad iterum resignandum, præstandam pensionem, &c. si insuper expressum, vel tacitum pactum non interveniat; contrarium tamen est probabilis.** 753. 5
- Simoniaci confidentialis non committitur nisi 5. modis, nempe pacificendo de reservatione fructuum, de præstanda pensione, de reservatione accessus, regressus, ingressus.** 753. 6
- Non committitur pacificendo de rebus aliis temporalibus, aut spiritualibus cedendis, præstandis, v. g. de beneficio alio resignando, de præstanda pensione ex alio beneficio, &c.** 753. 6
- Simoniaci confidentialem non committi, si resignans, collator, &c. sibi, non verò alteri reserret in illo beneficio pensionem, est probabilis; contrarium tamen probabilis.** 753. 6
- Simoniaci commissi in resignatione præjudicat resignanti, ita ut is amittat omne jus.** 754. 1
- Simoniaci commissi ab uno transigentium non nocet alteri innocenti.** 754. 2
- Simoniaci acceptum pretium pro conferendo, præsentando, &c. non secus collatione, præsentatione, jure naturæ restituendum danti, et si ab eo reperti nequeat.** 755. 1
- Secus verò collatione, &c. & vi illius obtento beneficio, temporale datum jure naturæ aut divini non est restituendum.** 755. 2
- Simoniaci accipiens pro spirituali temporale quid non peccat contra iustitiam.** 755. 2
- Simoniaci vendens ius par, vel rem aliam sacram, cujus possessio commoditatem temporalem adjunctam habet, non tenetur jure naturæ restituere pretium acceptum.** 755. 3
- Simoniaci pro pretio conferentes, præsentantes &c. secus collatione, præsentatione, &c. pretium acceptum jure divino restituere tenentur, non ratione simoniaci, sed injustitiæ in hoc commissæ.** 755. 4
- Simoniaci acceptum temporale pro resignatione, collatione, &c. jure ecclesiastico ante omnem Judicis sententiam in foro conscientie restituendum.** 755. 5
- Restituendum vi præcisè juris naturalis & divini ante Judicis sententiam ei, qui dedit.** 755. 5
- Simoniaci, sive iuste, v. g. pro resignatione; sive injuste, v. g. pro collatione, &c. acceptum pretium, in quantum restituendum ex jure positivo, restituendum non danti, sed ecclesiæ, in qua est beneficium; idque ante Judicis sententiam, & in foro conscientie.** 755. 7
- Probabile tamen etiam est, posse restitui danti ante Judicis sententiam.** 755. 8
- Restituendum juxta quorundam locorum consuetudinem pauperibus.** 755. 9
- Pro simoniaci alia extra materiam beneficiale pretium acceptum jure ecclesiastico restituendum non est ante Judicis sententiam.** 755. 9
- Simoniaci acceptum beneficium, vel res alia spiritualis permanentes, dum in hoc commissi non est iniustus, jure divino restituendum non est ante Judicis sententiam; quia nec jure ecclesiastico.** 756. 1
- Si simul commissi iniustus, dimitrendum beneficium ante Judicis sententiam, secus est de re alia spirituali accepta.** 756. 2
- In simoniaci criminis Juxta competens est solus ecclesiasticus.** 757
- Simoniaci est considerare dignitatem, jurisdictionem, limitè jus annexum beneficio, dum in permutatione inæqualium faciendâ compensatio per assignationem pensionis.** 827. 2
- Simoniaci est, in permutatione pinguioris beneficii permutati fructus excedentes propriâ auctoritate sibi reservare.** 827. 3
- Simoniaci est permutare beneficium propriâ auctoritate.** 846
- Simoniam solâ suâ lege inducere potest Ecclesiæ.** 846

Simulatio.

Ob simulationis crimen vacatio omnium beneficiorum simulatoris inducitur ipso jure absque omni declaratione, præter excommunicationem latam sententiæ, & inhabilitatem ad quavis beneficia. 224

Sodomia.

Sodomiam exercentes ipso jure privantur omni privilegio clericali, officio, dignitate, beneficio ecclesiastico, & per Judicem ecclesiasticum, degradari potestati seculari tradendi. 212. 1

An hæc poena respiciat utrumque forum. 222. 1

Sodomiam exercendi consuetudo num requiritur ad illam poenam privationis incurrendam. 212. 2

Item, num ad dictam poenam incurrendam requiritur hujus consuetudinis notoritas. 212

An Constitutio Pii V. dictam poenam irrogans sit in usu. 212. 3

Sodomia est unus ex præcipuis casibus, in quibus Ordinariis concessa facultas actualis degradationis. 212. 1

Sodomiam, dum occulta est, quoad exinde contractam inhabilitatem consequendi beneficia dispensare potest Episcopus. 212. 1

A sodomia, dum occulta est, Episcopus absolvere potest ejus confessarius. 212. 2, & 404. 2

Ob sodomiam incurrit Episcopus poenam depositionis, aut suspensionis in perpetuum sine spe relaxationis. 404. 2

Solennitas.

Solennitas eadem, quæ requiritur in executione actus, requiritur quoque, dum is exercendus per Procuratorem, 337. 2

Solennitas, etiam instrumento enuntiata, regulariter non præsumitur. 910. 1

Solennitates tamen adhibita; si enunciantur in decreto, vel actu Judicis, pro eo præsumitur, quod omnia solenniter sine acta. 910. 3, & 4

Limitatur tamen hoc ipsum. 910. 5

Solennitates, quæ requiruntur ad unionem faciendam. 912

Vide v. *Unio*.

Solennitates prærequiritas intervenisse in aliquo casu præsumitur ex lapsu 30 annorum. 920. 1

Solennitates an, & quæ requirantur ad dissolutionem unionis. 918

Vide v. *Unio*.

Solu.

ac materialium.

Solennitates eadem, quæ in unione, vel etiam aliis in alienatione rerum Ecclesiæ requiruntur, necesse sunt ad dismembrationem. 949.
 Solennitates has auctoritate suâ supplere potest Papa. 950. 1. & 2.
 Item Legatus Apost. nomine Papæ, & ex speciali delegatione faciens dismembrationem. 850. 3.
 Solennitates extrinsecæ adhibitz in dismembratione quando rectè præsumantur ex lapsu 30. annorum. 952. 1.
 Solennitates præsumptio ex nullo tempore inducitur, ubi apparet dehere causam legitimam actûs. 952. 1.
 Solennitates requisitz ad dismembrationem consistunt potissimum in vocacione certarum personarum, requisitâ dõque earum consensu. 954. 1.

Solutio.

Solutio anticipata dicitur non solum, si fiat pro futuris annis, sed etiam pro eodem anno ante collectionem fructuum. 255. 3.
 Solutio pretii conductionis anticipatè non liberat conductorem erga successorem in beneficio. 255. 3.
 Vide v. *Conductor, Locatio.*
 Solutio pensionis quo tempore præstanda. 561.
 Solutio pensionis faciendâ habito respectu quotæ, non decursu temporis, sed perceptum fructuum. 561.
 Solutio pensionis anticipata & posticipata quæ dicatur. 561. 3.
 Solutio in alia moneta seu specie pecuniæ, quàm de qua conventum, quando admittenda. 563. 1.
 Solutio unica pensionis qualiter suffragetur pensionario pro acquirenda possessione exigendi. 571. & seq.
 Vide v. *Pensio.*
 Solutio factâ per tertium nomine titularis qualiter gignatur illa possessio. 573.
 Vide v. *Pensio.*
 Solutio quidem regulariter probatur per quietantias, seu instrumenta, in quibus ea facta continentur, id tamen non procedit, nisi quietantia datæ, seu factæ sint ipsimet, contra quem agitur. 596. 3.
 Solutio pensionis factam quandonam plenè contra successorem probent quietantia. 576. 5. & 6.
 Solutio pensionis qualiter ad acquirendam possessionem exigendi probetur per schedulam bancariam. 576. 7.
 Solutio anticipatâ solvens pensionem Prælati, eo dein mortuo, non liberatur locatarius eandem solvere Prælati successori. 583.
 Solutio factæ præsumptio non intrat in favorem illius, qui pulsatus negat debitum. 666.

Spoliatus.

Spoliatus ipso jure bonis suis non tenetur pœnam exequi, & bona sua offerre sisco, etiam si id ipsum ei præcipiatur juxta Covar. 167. 2.
 Spoliatus beneficio, dum non est eo privatus ipso jure ob delictum, potest restitui, secus, si eo privatus ipso jure. 179. 1.
 Spoliatus non est restituendus ad beneficium, ubi notoriè constat de defectu proprietatis. 179. 1. & 715. 3.
 Spoliatus à resignante, vel alio prædecessore in causa beneficii num agere possit spolio contra resignantem, & aliumve prædecessorem. 260.
 Spoliatum beneficium post spoliationem resignasse sponte, non est verosimile. 714.
 Spoliatus, cum retineat proprietatem beneficii, non possessionem, hanc, & non illam resignat. 714.
 Spoliatus re dici nequit, qui eam non possidet. 715. 1.
 Spoliatus in beneficiis, ut restitui queat, debet justificare suæ possessionis titulum, secus est in profanis. 715. 1.
 Spoliatus non restituendus, dum ei obicitur, quòd sit jure privatus dominio & possessione. 715. 3.
 Spoliatus cedere potest actione spoliis in favorem spoliantis. 720. 1.
 Spoliatus promittere potest & pacisci, se non acturum spolio, idque etiam juratò. 720. 1.
 Spoliatus, si post factam ab eo spontaneam resignationem sterit in possessione, & eâ dejectus esset, potest agere spolio ad recuperandam possessionem, non obstante exceptione resignationis. 722. 3. & 4.
 Spoliatus quis post resignationem, necdum tamen acceptatam, potest agere spolio. 722. 2.
 Spoliatus consequitur damna, & expensas factas ob spolium. 722. 4.

Spolium.

Sub spolio Clericorum soli reditus beneficiorum comprehenduntur. 539. 3.
 Sub spolio non comprehenduntur reditus beneficii valorum 30. ducatorum non excedentis. 539. 3.
 Spolii nomine Camera Apostol. sibi vindicatur pensionarius mortuo pensiones decursas non exactas. 559. 1.
 Spolio, seu in judicio de spolio agere potest pensionarius, dum vel unicam solutionem recepit contra titularem negantem dein solutionem, quin & contra illius in illo beneficio successorem. 580.
 Spolii actio nunquam intelligitur cessa, nisi id expresse dicatur. 714. & 721. 1.
 Quoad actionem spolii subrogatus non censetur, qui est subrogatus quoad possessionem, nisi in subrogatione expressa fiat mentio de spolio. 721. 2.
 Actio spolii durat post cessionem spontaneam. 721. 1.
 Actio spolii non competit ei, qui sponte possessionem amisit. 722. 1.

Sponsalia.

Sponsalia non inducunt beneficii vacationem, ut nec amissionem per sententiam. 40. 1. & 2.
 Sponsalia contracta ab ecclesiastico dedecorant statum ecclesiasticum. 40. 2.

Spurius.

Cum spuriis & nothis difficilius dispensatur. 405. 2.

Status.

Status ultimus beneficii non probat confessio à resignante facta post resignationem. 261. 2.
 Status ultimus beneficii probatur etiam unicâ collatione, modò non probetur status antecessens contrarius ultimo. 271.

Statutum.

Statuta quarundam ecclesiarum non percipiendi ex beneficio fructus pro primis annis, cum contraria sint Tridentino, & post illud valeant, dum hi fructus reservantur defuncto, ejusque hæredibus, vel etiam dum ii citra talem reservationem & restitutionem cedunt Capitulo, aut Capitularibus. 103. & 104.
 Statuta talia, & consuetudines tales num retineri queant, obtinendo non receptionem Tridentini. 104. 2.
 Statutum, ut fructus non percipiatur, antequam beneficiatus sit in Ss. Ordinibus, est rationale. 103.
 Statutum, ut quis in eadem ecclesia habere possit duo differentia, v. g. dignitatem cum Canonicatu, num valeat. 135. 1.
 Statutum imponens onus recepto, vel recipiendo in Canonicum solvendi aliquid, etiam in usum pium, non valet, nisi à Papa ex certa scientia confirmatum. 743. 2.

Stylus.

Stylus Curie quate modò albus, modò niger. 320. 10.
 Stylo Datarie & Cancellarie magis standum, quàm stylo Rotæ. 520.
 Stylus Rotæ facit jus, etiam extra Curiam. 556. 3.
 Stylus Curie facit legem. 667. 1.

Subreptio.

Ad subreptionem sufficit, quòd aliquid tacitum, quo expresso non ita facile Papa concessisset gratiam. 866. 4.
 Subreptio qualiter tollatur per clausulam *motus proprii*. 535. 4.
 Subreptio non habet locum in Ordinariis. 5. 1.
 Neque habet locum in Legato, & Executore Apost. 5. 1.
 Subreptitia est gratia, dum non exprimitur id, quod expressum retraxisset à concedenda. 314.
 Quoad subreptionem in consideratione sunt causæ de præsentate, aut præterito existentes, reddentes difficiliorem Principem in concedenda gratia; non tamen quæ sunt de futuro potente contingere, vel non. 459.

Subrogatio. Subrogatus.

Subrogatus gratiosè ante litem, pendente lite capere potest possessionem. 508. 6.
 Subrogatio ad possessionem servit quidem ad effectum immisionis, non tamen ad effectum manutentionis; ut po-

te quæ exigit possessionem in petente, cum sit nova actio.

610. 1

Subsidium.

Subsidium charitativum quandonam solvere tenetur pensionarius. 541. 1. 2 & 3
 Vide v. *Pensionarius.*
 Subsidium charitativum solvere tenetur excommunicatus, suspensus; et si propter excommunicationem fructus nullos percipiat. 549. 1

Successor.

Succesor in beneficio per resignationem num etiam veniat, dum à fundatore statutum, ut post mortem beneficiarii substituatur persona talis qualicatis. 27. 2
 Succesor in beneficio resignato simpliciter tenetur solvere eidem impostam pensionem. 248. 2
 In succesorem singularem transit tanquam onus reale cum ipsa re pensio, census, & collecta, decimæ. 248. 2
 Ad succesorem in beneficio integro spectant fructus civiles necdum percepti a resignante pure. 247. 1
 Pro rata verò temporis in resignatione in favorem. 247. 2
 Ad succesorem non spectant fructus tempore mortis à solo separati, necdum autem exacti. 247. 4
 Succesor verbum comprehendit omnes & quoscunque possessores. 248. 3
 Succesor (sive is sit resignatarius, sive alius) an tenetur solvere pensiones decursas tempore prædecessoris mortui. 248. 3
 Ad succesorem in dignitate quando transeat delegatio seu commissio. 251
 Ad succesorem in beneficio transeunt omnia jura ac comoda, quæ ratione illius competebant prædecessori. 252
 In succesorem singularem transit instantia coepta per prædecessorem. 252
 Ad succesorem non transit ususfructus, dimissa dignitate, vi cuius illum habuisset. 252
 Succesor in beneficio tenetur stare locationi factæ per antecessorem nomine Ecclesiæ: secus, si locatio ab eo facta nomine proprio. 255. 1. & 2
 Idque sive sit succesor per resignationem, sive per obitum; sive per resignationem simplicem, sive in favorem. 255. 2
 Succesor in beneficio non potest repræsentare personam antecessoris; nec dici potest succesor universalis. 255. 2
 Succesor in beneficio non succedit in persona, vel jure cedentis; sed ex novo jure, quod creatur, & in eum transfertur ab habente conferre. 255. 2
 Succesor tenetur stare conditionibus prioris possessoris, quando ususfructus finitur factio usufructuarii. 255. 2
 Erga succesorem in beneficio non liberatur conductor, si anticipatò solverit pretium conductionis; agere tamen potest contra hæredes, & bona defuncti locatoris. 255. 3
 In successorum præjudicium factæ locationes per anticipatas solutiones sunt nullæ, quocunque privilegio non obstant. 255. 3
 Succesor repetere requirit pecunias anticipatò à conductore solutas Rectori defuncto, dum hæ impensæ in utilitatem Ecclesiæ, vel alimenta studentium ejusdem Collegii. 255. 3
 Succesor solvere debet debita contracta per antecessorem pro alimentis, maxime studentium. 255. 3
 Succesor tenetur servare pacta, & conventiones initas per prædecessorem pro necessitate Ecclesiæ. 256
 Succesorem ligant, quæ facta nomine dignitatis à prædecessore, modo cedant in utilitatem Ecclesiæ. 256
 Succesor solvere debet debita contracta pro necessitate personæ defuncti Rectoris. 257
 Secus est de debitis ab alio contractis voluntariè. 257
 Contra succesorem num agi possit spolio commissio ab antecessore. 260
 Succesor in beneficio gravato pensione acceptando illud censetur consentire pensioni, & cum pensionario contraxisse. 462
 Succesores omnes in tali beneficio cum ipso titulari à principio pro solvenda pensione constituerunt se debitores in solidum. 462
 Contra succesores illos omnes datur actio, non solum realis, sed & personalis, & obligatio pro terminis decursis, & non solutis. 426, & 556
 Vide v. *Pensio.*

Succesor titularis consentientis in pensionem num allegare possit excessum pensionis. 490
 Successori in dignitate non sunt reservandæ solvendæ expensæ factæ in electionem, seu promotionem illius. Idem est de expensis in onera illi dignitati annexa factis tempore vacationis. 553-3
 Succesores in solis fructibus gravati beneficii solvere tenentur pensionem. 556. 1
 Succesor in beneficiis absonum est metiri secundum jus hæreditarium. 556. 5
 Contra succesorem in beneficio datur actio realis & personalis, pro terminis decursis pensionis non solutis ab antecessore in casu adhibitæ, & probatæ diligentia contra antecessorem. 556. 5
 Succesor in beneficio flagitur usà cum antecessore consentiente pensioni reus, seu debitor ab initio solvendæ pensionis. 556. 5
 Succesores omnes in beneficio gravato unà cum titulari à principio pro solvenda pensione constituerunt se reos in solidum, & omnia bona sua & jura, ad eoque fructus omnes hypothecantur. 556. 5
 Contra succesorem, ut locus sit actioni tam reali, quam personalis, constare debet, antecessorem, ejusque hæredes non esse solvendo, & non dari exceptionem contra pensionarium de dolo vel negligentia in exigendo pensionem ab antecessore. 556. 6
 Successori intimandæ & exhibendæ literæ originales pensionis, carumque transumptum, ut agi possit contra illum pro terminis præteritis. 556. 8
 Succesorem ad illos terminos solvendo, dum compellit iudex, quid cavere debeat. 556. 9
 Succesor solvere non tenetur pro annis, quibus ob non expeditas literas pensionarius non exegit à titulari pensionem. 557. 2
 Succesor solvere tenetur pensionem pro illis annis, quibus eam non solvit antecessor; eò quod expeditæ quidem literæ, ex tamen illi non fuerint presentatæ. 558
 Succesor, & prædecessor in beneficiis reputantur una eademque persona. 571. 2
 Contra succesorem in beneficio, dum is negat solutionem, agere potest pensionarius spolio, si vel unicam ab eum antecessore recepit pensionem. 580. 1. & 2

Suffraganeus.

Suffragani Episcopi, seu promoti ad Episcopatum solum titularum, præhabita beneficiis & pensiones sine dispensatione retinere possunt. 151

Supplicatio.

Supplicatio in impetratione beneficii vacantis ob ingressum in religionem qualiter coarpienda. 59
 Supplicatio notata parvâ datâ ut plurimum remanet apud impetrantes, seu resignantes, & ab illis lacerari, vel retineri potest. 261. 3
 Post supplicam resignationis porrectam Papæ, ejusque manu signatam, est adhuc locus penitentia. 261. 1
 Supplicatio signata tantum potest lacerari, & alia signari in favorem aliterius. 304. 1
 Supplicatione solum signatâ, & nondum registratâ, potest fieri in favorem resignatio. 304. 1
 Supplicatione signatâ & registratâ ante expeditas literas resignatio in favorem difficulter admittitur. 304. 1
 Supplicatâ signatâ, gratia dicitur perfecta, non tamen simpliciter. 310. 8
 Supplicatâ signatâ, non acquiritur resignatio jus in beneficio, & gratia est perfecta ad effectum, ut à resignatario de novo resignari queat. 335. 13
 Supplicatio interposita à lege, & constitutione generalium suspendat interim exercitium illius, donec secunda iussio superveniat. 370. 5
 Supplicatio signata deservit ad faciliorem probationem gratiæ; non verò ad substantiam. 498
 Supplicatio signata ad perfectionem & certitudinem gratiæ non sufficit, nisi sit registrata. 496
 Per supplicationis registrationem, & non prius, resultare dicitur jus quæsitum. 496
 Supplicatio ante registrationem detinetur, & lacerari potest per Datarium. 496
 Supplicationis super gratia aliunde justificatæ per literas num præjudicet gratiæ. 496
 Supplicationis originalis de facili amissioni subjicitur amissio non tollit substantiam gratiæ. 496
 Non supplicationis, sed literarum gratiæ forma est attendenda ad effectum justificandi. 514. 1
 Suppli.

ac materiarum.

Supplicationes omnes, tam datæ, quàm non datæ, existentes apud datarium mox à morte Papæ jubentur sigillari, 804

Suppressio, Supprimere.

Supprimere potest Episcopus dignitatem, officium, præbendam, ejus fructus applicando non Capitulo, sed præbendis singulis certam assignando portionem; vel etiam in simul, & indistinctè omnibus, omniumque distributionibus. 891, & 972. 2
 Id tamen nequibis, dum bona Episcopi & Capituli sunt communia, veluti si Episcopus esset quoque suæ Ecclesiæ Canonicus. 891, 2
 Suppressio, seu extinctio tituli beneficalis, quid sit. 966. 1
 Suppressio alia temporalis, alia perpetua. 966. 2
 Suppressio perpetua subdividitur in extinctivam tituli, & in non extinctivam; sed hæc minus propriè est suppressio. 966. 2
 Suppressio evidenter tendit in diminutionem cultus divini, adeoque difficiliter permittitur. 967. 1
 Illius præcisæ causæ sunt necessitas, vel evidens ecclesiæ utilitas. 967. 1
 Illius causa unica & sola non est diminutio reddituum. 967. 1.
 Est tamen causa præcipua, & qualiter hæc diminutio accipienda. 967. 2
 Ad suppressionem quæ tenuitas præbendarum sufficiat. 967. 2.
 Tenuitas hæc ad hoc est sufficiens, dum ei per unionem aliorum simplicium succurri nequit. 967. 3
 Suppressionis seu diminutionis numeri Canonicatum in aliqua Ecclesia sufficiens causa foret, ubi hic excessus esset contra determinatorem fundatoris; Item, dum iste numerus foret effusus in nimiam multitudinem. 967. 3.
 Item causa sufficiens est decor & honor Cathedralis. 967. 4
 Item sustentatio fabricæ, aliisque pius usus. 967. 5
 Item unio, sive ut beneficium uniatur alteri. 967. 6
 Ad suppressionem sufficit eadem causa, quæ ad unionem. 967. 6
 Suppressio filia est unio. 967. 6
 Suppressio causa debet legitime & plenè probari. 968. 1
 Causa tamen hæc, ubi notoria est, non eget aliâ probatione. 968. 1
 Suppressio causa dum est diminutio reddituum, ea specialiter probanda. 968. 2
 Qualiter dicta diminutio probanda. 968. 2
 Ad suppressionem præter causam requiritur copulative solennitas. 969. 1
 Ad suppressionem requiritur consensus Ecclesiæ, cujus beneficium supprimitur. 970. 1
 Item patronorum, etiam ecclesiasticorum. 970. 2
 Item collatorum, etiam inferiorum. 970. 3
 Suppressio supponit beneficium existens in statu collativo, seu legitime erectum. 971
 Suppressio aliquorum simplicium in Cathedralibus & Collegiatis facere potest Episcopus; non verò in aliis Ecclesiis vi decreti Trid. sess. 24. c. 15. 972. 1. & 2
 Decretum illud Trid. explicatur pluribus. 972. 2. & seq.
 Supprimere dignitatem num possit Episcopus. 972. 7
 Ad supprimendas præbendas procedere nequit Episcopus, nisi prius tentata alia via succurrendi earum tenuitati. 972. 8
 Suppressio aliquot præbendarum pro augendis distributionibus quotidianis facere potest Episcopus, & quanta debeat esse illarum præbendarum tenuitas. 972. 10
 Suppressio non facienda de beneficiis vacantibus in mense Apost. 972. 11
 Suppressio, etsi permittatur, ut subveniatur tenuitati Canonicatum, ea tamen non permittitur in præjudicium Sedis Apost. 972. 11
 Suppressio in favorem sui aut mensæ Capituli facere nequit Episcopus. 972. 12
 Suppressio fieri debet, sine præjudicio possidentis suppressendum; adeoque quidem fieri potest eo vivente, non tamen sortiti effectum ante cessum vel decessum illius. 972. 14
 Suppressio præbendarum adhuc fieri potest, etsi auctoritate Apostolica certus earum numerus determinatus in aliqua Ecclesia, ubi post illam constitutionem notabiliter diminuti earum redditus. 972, 13
 R. P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

In suppressionibus ad tempus illud Tridentini decretum non habet. 972. 15
 Suppressio in vim aliorum decretorum Tridentini facere potest in omnibus casibus, in quibus potest unire Episcopus. 972. 16
 Sic eam facere potest, ubi nimia multitudo beneficiorum gignit confusionem, etsi redditus dimiui non sint. 972. 16
 Sic licet vi cap. 15. sess. 24. nequeat extinguere præbendas, nisi in Cathedralibus & Collegiatis insignibus ad augendas distributiones, poterit tamen id aliunde, etiam in aliis Ecclesiis, exigente alio augmento necessario cultus divini. 972. 16
 Sic potest suppressio, dum ejus auctoritate unà cum redditibus destruitur Ecclesia. 972. 16
 Supprimere nequit parochialem, ut ea convertatur in Collegiatam. 972. 16
 De suppressionis factæ ab Episcopo validitate dum hæstitur, vel ne hæstitur, pro ejus confirmatione solet recurri ad Papam. 972. 16
 Suppressio in causa & casu expresso à Trid. sess. 24. c. 15. nemo facere potest præter Episcopum. 973. 1
 Extra verò illam causam & casum suppressiones facere possunt Prælati ii & eorum beneficiorum, qui & quæ unire possunt. 973. 2
 Ad suppressionem requiritur cognitio causæ tanquam solennitas. 969. 2
 Item consensus Capituli Cathedralis. 969. 3
 Item Capituli Collegiatæ, cujus beneficia supprimuntur. 969. 3
 Consensus illum Cathedralis non sufficit intervenire post suppressionem; secus est de consensu Collegiatæ. 969. 3
 De suppressionis forma non est consensus ille interessatorum ut talium. 969. 3
 Consensus etiam ille pro forma requisitus non est necessarius, dum suppressio fit per Papam. 969. 3
 Consensus ille præsumitur adhibitus, dum tantum temporis effluxit, ut cessantur adhibere solennitates. 969. 3

Suspensio.

In suspensione contempti beneficii est quis privandus, 205
 In suspensione contumacialiter perseverans, num privandus beneficii. 205
 Suspensionis tempore ingerens se administrationi beneficii, à quo suspensus, est ipso jure eo privatus, 205

Suspensus.

Suspensus privandus beneficiis in suspensione acceptis, 205.
 Suspensus beneficium validè conferri nequit. 205
 Suspensus beneficiis præhabitis non est privatus. 205
 An is privandus perseverans in suspensione. 205
 Suspensus ab officio ipso jure non privatur fructibus. 207. 1
 Suspensus à beneficio resignari nequit beneficium. 377. 3
 Suspensus pari modo ac excommunicatus est incapax pensionis. 524. 5
 Suspensus dum nullos ob suspensionem fructus percipit, num solvere teneatur pensionem. 549

Sustentatio, vide Alimenta.

Ad sustentationem congruam quandonam beneficium sufficiat, in genere vix statui potest, 71. 1
 Sustentatio hæc congrua taxanda prudentum arbitrio, maxime supremi Judicis Papæ. 71. 2
 Ad arbitrium hoc formandum tam à Judice, quàm à se ipso attendendæ circumstantiæ personæ, num nobilis, literata, in dignitate constituta, tenuis valetudinis &c. 71. 3
 Item qualitas Ecclesiæ, in qua situm beneficium, an sit celebris, insignis, illustis. 71. 4
 Item qualitas beneficii. 71. 5
 Pro sustentatione enim congrua plus designari debet Canonico quàm simplici beneficiato, & minus quàm dignitati. 71. 5
 Item attendi debet circumstantia loci, an beneficium in urbe, vel oppido, vel in loco, ubi est annonæ caritas. 71. 6
 Sub sustentatione honesta comprehenditur etiam sustentatio familiaris, & quoniam veniant nomine familiaris. 71. 6
 vide v. *Emilia*.

Index rerum

Ad sustentationem nobilis & literati plus requiritur, 71. 7
 Sustentatio amplior non debetur nobili quàm Clerico, quàm
 ne cogatur mendicare. 71. 7
 Sustentatio amplior ad suscipiendos Ordines non requiritur
 à T. id. quàm ne ordinatus cogatur mendicare. 71. 6
 Ad sustentationem gum sufficiens sit beneficium, habenda
 non est ratio bonorum patrimonialium. 72
 Sustentatio splendidior & opulentior debetur neporibus
 Papa. 74. 2
 Sustentatio splendidior debetur alicui jam ante eveccti ad
 statum illustriorem, non tamen evehendo per collatio-
 nem plurium beneficiorum. 47. 2

Tempus.

Tempus vacationis quò ad effectum reservationis est plead
 probandum. 15. 2
 Tempus torum ad eligendum & presentandum electori-
 bus ac patronis redintegratur à morte electi vel presentari.
 17
 Tempus vacationis est illud momentum, quo cedit vel de-
 cedit beneficiatus, 24
 Tempus vacationis momentaneum est, & indivisibile. 24.
 Tempus vacationis, & non tempus, quo illa duravit, attendi-
 tur in ordine ad reservationem. 24
 Tempus longum, ut presumatur intervenisse consensus ad
 validitatem actus requisitus, sunt anni decem, 266. 7
 Tempus longum sunt 10. anni. 535. 3
 Tempus, quo debita, & quo solvenda pensio. 501. 1
 Tempus ad publicandam resignationem quantum. 785
 A quo die incipiat currere, 786
 An currat Minor, ignorant beneficium resignatum sibi,
 collatum. 787
 Tempus à statuto indultum ad faciendam insinuationem
 donationis non currit ignorant. 787. 1
 Tempus statutum à lege non currit ignorant, v. g. tempus
 ad eundem hereditatis, nisi forte ad sit decretum irritans.
 787. 1
 Tempus currit etiam ignorant, dum agitur de favore ani-
 marum. 787. 1
 Tempus 99. annorum sufficit pro antiquitate instrumento-
 rum, etiam in terminis probandæ unionis, 932. 4
 In tempore tanto unus annus plus vel minus parum impor-
 tat. 932. 4
 Tempus antiquum respectu testium dicitur, quod excedit
 60. annos. 932. 4
 Tempus licit, seu quo caput contradici, detrahendum est,
 dum ambigitur de antiquo tam in testibus, quàm instru-
 mentis. 932. 4
 Ex temporis lapsu qualiter presumantur adhibita solemnita-
 tes ad actum requisitæ. 952. 4
 vide v. *Disinembratio.*

Testamentum.

Testamentum factum à moribundo loquelâ destituro per
 nutus sustinetur. 616. 3
 Testamentum blanditiis & persuasionibus in favorem alicuius
 extortum per hoc non vitatur. 616. 9
 Testamenti, cujus non revocatio jurata, revocatio adhuc
 valet. 697. 4
 Testamentum nulliter jam factum, si ex post Papa concessit
 privilegium testandi sustinetur, ita ut valeat ipso
 jure absque nova declaratione. 798

Testis.

Testes in materia simonia confidentialis non probant nisi
 à iudice adstricti juramento, & in eorum receptione citati
 parte adversa. 203. 4
 Testium dicta pro nihilo habentur, si pars, cujus interest,
 non fuit vocata. 203. 4
 Testes extra materiam confidentiæ opus non est citari ad
 prestandum testimonium, sed sufficit produci eos ad
 iudicem. 203. 4
 Testes criminosi, & alii inhabiles sufficiunt ad probandam
 simoniam. 203. 4
 Testes minus idonei fidem faciunt in criminibus, quæ so-
 lent occultè committi, vel etiam ratione difficultatis
 alterius probationis. 203. 4
 In testes in criminalibus admittuntur minores 25. annis
 meretrices, leaones, aliique infames. 203. 4
 In testes ad probandam simoniam non admittuntur hæretici,
 pagani, Judæi, excommunicati, socii criminis & mu-
 neris simul, inimici. 203. 4
 Testi unico, etiam maximæ dignitatis, non adhibetur fides,
 203. 4

Testes singuli sufficiunt ad probandas presumptiones &
 conjecturas de confidentia positas in constituto. Fil. V.
 203. 4
 Testis unus dicto, ut in certis casibus, non verò ut in o-
 mnibus casibus stetur, statueri potest Papa. 203. 4
 Testibus duobus contentibus plus creditur quàm mille te-
 stibus singularibus. 203. 4
 Testium scientia qualiter tendat vel ad plenam, vel ad se-
 miplenam probationem. 534. 6
 Testis, nisi rationem seu causam suæ scientiæ specificet,
 dictum illius manet obscurum, & non debet attendi.
 534. 6
 Testes super valore beneficii debent bene esse informati
 de bonis & creditibus, uti & de expensis & oneribus ordi-
 nariis beneficii. 534. 6
 In testes non admittuntur regulariter domestici & fami-
 liares; secus est, ubi veritas aliter haberi requirit. 534. 4
 Per testes familiares qualiter probetur valor beneficii,
 534. 8
 Per testes qualiter probetur facta solutio pensionis. 569. 4
 Testibus probatur metus, magisque creditur, testibus
 deponentibus de metu, quàm mille deponentibus de
 spontanea voluntate. 705. 2

Titulus.

Ad tituli exhibitionem cogendus non est possidens ali-
 quandiu plura compatibilia. 90. 1
 Ad titulum & dispensationem papalem exhibendam cogi
 potest possidens plura incompatibilia. 90. 1
 Titulus hic, si in eo casu intra terminum ad exhibendum
 præsumitur, non exhibetur, possessor præsumitur illa
 plura possidere injustè. 90. 1
 Per tituli dispensationis non ostensionem factam Ordina-
 rio ab habente incompatibilia vacant ex ipso jure. 188
 Titulus apostolicus est multiplicabilis, etiam extitit ab
 inferiore accepto. 193. 6
 Tituli apostolici validitate supposita, si insuper procure-
 tur alius, cautela est nimia arguens fraudem. 193. 6
 Titulus saltem coloratus in beneficiis necessarius est,
 ut restitui quis possit, quoad possessionem. 239. &
 715. 1
 Titulum & jus resignantis quando probare teneatur resig-
 natarius, nequidem coloratum, tribuit secunda resignatio
 ejusdem beneficii. 263. 1
 Titulum beneficii consequitur quis post signatam suppli-
 cam, non est tamen is in suo esse perfectus ante expedi-
 tionem literarum. 304. 1
 Titulo opus non est ad Ordines minores. 306. 3
 Ad titulum coloratum seu purum requiritur, ut cum
 acceperit legitimam Superioris auctoritate, et si non verum
 ob occultum defectum. 374. 3
 Titulus talis dimitti sine auctoritate Superioris nequit.
 374. 3
 A titulo spirituali separari nequeunt fructus, seu jus ad
 fructus auctoritate Ordinarii. 445. 2
 Titulus aliquis num & qualiter exhibendus in iudicio sum-
 marissimo possessorio retinendæ. 587. 4
 Titulus coloratus ad effectum restitutionis in spolio in be-
 neficialibus qualiter probandus. 715. 3
 Sufficit ad hoc probatio levis. 715. 3
 Titulus beneficii ut conservetur & non extinguatur, sem-
 per sumenda presumptio. 881. 2

Tractatus.

Tractatus antecedens inter resignantem & resignatium
 de solvenda annuali pensione non reddit resignationem
 simoniacam. 435
 Tractatus de resignando certo modo non est prohibitus.
 435. & 726. 1. & 729.
 Tractatus non includunt firmam aliquam conventionem.
 729.
 Tractatus Episcopi cum Capitulo de necessitate usque ad
 faciendam unionem est solemnitas requisita ad valorem
 unionis. 913

Transactio.

Transactiones omnes factæ à momento commissi crimi-
 nis, cui ipso jure statuta privatio beneficii tam circa be-
 neficium quàm fructus, sunt nullæ. 166. 1
 Secus, ubi reus privandus solum per sententiam. 166. 2
 Trans-

ae materiaram.

Transactio non possit bona Ecclesie sine juris solemnariis dimiti apud possessorem. 199. 8
 Transactio facta per resignantem stare tenetur resignatarius, idem est de alio successore, modo transactio facta in utilitatem Ecclesie, & ad huc confirmatio Papae. 258 vide v. Successor.
 Transactio potius fit inter Ecclesias seu dignitates, quam personas. 256

Translatio.

Translatio acceptata (vel etiam ubi ea sit invito translatore ex gravi causa) vacat prior Ecclesia, etiam ante captam possessionem alterius, ubi translatus sit Episcopus, vel alius Prelatus, qui propriè dicatur sponsus Ecclesie, 160.
 Translationes Parochorum factae in concursu de reatu ad pinguiorem parochiam licitae sunt, & licitè desiderari possunt. 416. 2
 Translationes quoque similes Episcoporum factae ex nominatione Regis vel Papae providentia sunt licitae, & appeti possunt. 416. 2
 Translatio vera num sit, dum Episcopus alicui conferre beneficium pinguius cum onere dimittendi prae habitum tenuit. 776. 2. & seq.

Tribunal.

Tribunalia magna in delictis scandalosis puniendis quandoque transcedunt rigorosos juris caucellos, & arbitrium dilatant.

Tridentinum.

Tridentini decreta omnia continent decretum irritans, 89
 Tridentino ob eius auctoritatem specialiter derogari non solet. 89
 Tridentino ut derogetur, sufficit derogatio generalis, et si specialis & individua eius mentio non fiat. 89
 Tridentinum num constituerit, ut obtento secundo beneficio sufficiente aut insufficiente ipso facto amittatur primum sufficiens. 91. 2
 Tridentinum ex incompatibilitate beneficiorum inducens vacationem beneficiorum non comprehendit incompatibilitatem ortam præcisè ex unius sufficientia. 91. 2
 Tridentinum statuit unam tantum singulis conferendum sufficiens. 91. 2
 Tridentinum num obstat consuetudò quarundam Ecclesiarum non percipiendi in beneficio fructus pro primis annis, dum hi conservantur defuncto, eju, que hæredibus, vel absque illa reservatione & refusione cedunt Capitulo, vel Capitularibus? 103. & 104
 Tridentinum receptio num obtendi possit ad retinendas tales consuetudines & statuta. 104. 2. & 3
 Tridentinum receptum esse in provincia aliqua aut Concilio provinciali non obstat, non receptioni illius particulari, & in specie Capituli alicujus, seu Ecclesie, 104. 2

Turnus, Turnarius.

Turnarius à Capitulo habet potestatem instituendi, vel potius nominandi, ita ut à Capitulo ipso fiat institutio, 391. 1
 Turnus non minus collatione facta vi permutationis consumitur, quam per collationem ex quacunque alia vacatione, 876
 De turni consumptione remissivè. 876

Tutor.

Tutores habent Minores 14. annis. 324
 Sine tutoris consensu resignare nequit Minor 14. annis. 324. 3.

Vacatio, Vacare.

Vacatio beneficii triplex est, de facto tantum, de jure tantum, de facto & jure simul. 2. 1
 Vacatio beneficii ejusdem de facto contingere potest per mortem ubique, & vacatio de jure per mortem alterius. 2. 1
 Non est vacatio de facto tantum, dum quis collationem sibi factam necdum accepit. 2. 1
 Vacare de facto dicitur beneficium; non verò de jure, dum beneficium diu absens, nullo constituto Vicario, nescitur, ubi sit. 2. 1
 Vacatio de facto & de jure simul est verior, naturalior, potentior, & de ea propriè intelligenda verba cujuslibet dispositionis, 2. 4

P. Lauren. Fori Benef. Tom. III.

Vacationis modi sunt 2. tantum: naturalis, & civilis, per mortem scilicet naturalem, vel civilem beneficii, 3
 Vacat omni nominæ simpliciter prolato non venit vacatio per obitum, de qua in reg. de infirmis. 329. 4
 Vacationis nomine simpliciter prolato venit vacatio, tam per mortem civilem, quam per naturalem. 4. 1
 Vacationis modus omnis comprehenditur in dispositione de vacaturo. 4. 1
 Item in supplicatione & impetratione, dum in ea sit mentio de vacatione simpliciter. 4. 1
 Vacationis nomine in reg. 8. venit tam vacatio in jure tantum, quam de facto tantum, uti & vacatio de jure & de facto simul. 4. 2
 Vacationis nomine in dubio intelligitur vacatio de jure, & de facto simul, sive omnimoda vacatio. 4. 3
 Vacatio, dum narratur Papae facienti gratiam, is supponit beneficium vacare omnimodè. 4. 4
 Vacatio tamen non intelligitur, nisi de jure tantum, ubi mentio facta de possessione alterius. 4. 4
 Vacationis nomine in materia ambitiosa (qualis est impetratio beneficiorum) non venit vacatio facta & qualificata, sed vera. 4. 5
 Vacatio per mortem civilem non comprehenditur in impetratione per cessam, vel decessum. 4. 5
 Vacationis uno modo expresso, non veniunt alii modi vacationis in materia odiosa, qualis est impetratio beneficiorum; secus est in non odiosa. 5. 1
 An id ipsum procedat in gratis motu proprio concessis, & in rescriptis Ordinariorum. 5. 1
 Vacationis uno modo expresso non venit alter, etiam in favorabilibus, dum verbum *vacatio* profertur ab homine; quod ipsam limitatur. 5. 2
 Secus est in dispositione juris, etiam in odiosis, dum in modis non expressis militat eadem ratio. 5. 2
 Vacationis modo illo expresso, quo vacare beneficium communis est opinio, num veniat & alius modus, & sic valeat impetratio, si illo modo expresso non vacet beneficium. 5. 3
 Vacationis modo expresso non vacante beneficio, num valeat gratia, & veniat alter modus, dum verisimiliter præsumitur Papa concessurus gratiam, etiam alio modo vacante beneficio. 5. 4
 Vacationis modo certo expresso comprehenditur modus omnis alius vacationis, dum apponitur clausula: *sive præmissis, sive alio quovis modo vacet.* 5. 4
 Vacationis modo non expresso, & habendo modum non expressum pro expresso, num conferre possit collatores Papae inferiores. 5. 4
 Vacationis modus ex alia persona non expressa non comprehenditur dicta clausula: *sive præmissis, sive alio quovis modo vacet.* 6. 1
 Item comprehenditur illa solum omnis modus vacandi de præsentè, & non de futuro. 6. 2
 Vacationis modus non venit alius vi dictae clausulae, si datus dispositivè certus modus vacandi. 6. 3
 Ad Vacationis certum modum dum Papa restringit gratiam, manet elisa vis dictae clausulae. 6. 4
 Vacationis modus expressus, dum omni modo sit falsus, arguitur per dolum extorta dicta clausula, adeoque manet vis illius elisa. 6. 4
 Ad vacationis modum quemcumque quandomam liceat vi dictae clausulae recurrere provio. 6. 4
 Vacationis modus, ex quo resultat reservatio, non comprehenditur dicta clausula simpliciter concessa, nullà facta alicujus reservationis mentione. 6. 5
 Vacationis tamen omnis modus qualemcumque impotens reservationem venit, ubi in dicta clausula facta mentio reservationis. 6. 5
 Vacationem futuram quandoque comprehendit verbo *vacare* prolato in præsentè, & e contra quandoque vacatione de præsentè verbo *vacare* prolato in futuro, quandoque etiam ab eo prolato in præterito comprehenditur vacatio futura. 7. 1
 Vacatio de jure tantum sufficit, ut beneficium provideri & impetrari possit. 8
 Vacatio de facto tantum sufficit ad effectum reservationis, maxime, de qua loquitur 8. regula. 9
 Ad vacationis narrativam verificandam sufficit illam probare de facto. 9. 1
 Vacatio per obitum illius ex duobus litigantibus super beneficio, qui in possessione beneficii decedit nullà habet ratione, an jus bonum, nec ne habuerit, attenditur. 9. 1

Index rerum

- De vacatione de facto tantum intelligenda est quoque 8.
regula Cancell. quae limitatur. 9. 2
- Vacatio de facto ad effectum dictae regulae non sufficit,
dum, qui beneficium de facto tenebat, erat notorie in-
trusus, vel violentus occupator. 9. 2
- Vacatio positivè exprimens in impetratione & provi-
sione beneficii, & in hac expressione consistit praecipue
honestas gratiae. 10. 1
- Vacationis modum exprimere, etsi olim necesse non fuerit
(ut nec modò in Gallia ut Tomd.) nunc tamen vi
reg. 46. id necesse est, estque provisio aliàs nulla, 10. 2
- Vacationis modi, dum plures sunt, sufficit exprimere unum.
10. 3
- Vacationis modum necesse non est exprimere, dum provi-
detur tanquam de devoluto. 10. 4
- Vacationis mensis sub poena nullitatis exprimendus in om-
nibus gratis beneficiis. 11
- Non vacatio seu plenitudo beneficii de facto narranda, dum
nempe illo vacante de jure quis illud possideret. 12
- Quod tamen intelligendum de possessione seu occupatione
colorata. 12
- Non vacationis tamen etiam illius taciturnitas non vitiat
gratiae substantiam, sed solum illam partem gratiae,
quae datur Executores, 12
- Vacatio prout narrata, ita est verificanda, 13. 2
- Vacatio tempore data verificanda. 13. 2
- Vacationem narratam verificare de facto sufficit ad evi-
dendam subtractionem, 13. 3
- Vacationem vericare de facto sufficit eo modo, quo in li-
teris narratur, 13. 4
- Vacationis modum expressum sufficit esse verum de facto,
etsi non sit verus de jure. 13. 4
- Nisi forte ageretur de inferendo perpetuum praedictum
Ecclesiae. 13. 4
- Vacationis modum expressum verificare opus non est in
collatore ordinario apponere clausulam: seu alio quo-
vis modo. 13. 4
- Vacationis modus expressus in collatore ordinario non vi-
detur causa taxationis. 13. 4
- Vacationis modi plures, dum aequè dispositivè, sed ex ea-
dem persona alternativè narrantur, satis est alterutrum
verificari, dum verò plures narrantur copulativè omnes,
saltem de facto, verificari debent. 13. 5
- Vacatio in mense Apost. narrata nisi verificetur, saltem de
facto, capi nequit beneficium, etiam ex clausulis gene-
ralibus. 14. 1
- Vacationis mensis etiam citrà necessitatem cum exprimen-
di expressus est verificandus. 14. 2
- Vacationis mensis probatio debet esse plena. 14. 3
- Limitatur id ipsum. 14. 4
- Vacatio, etiam simpliciter considerata, non praesumitur,
nisi probetur. 15. 1
- Vacationis tempus quoad effectum reservationis est plenè
probandum. 15. 2
- Vacationis notitia in ordine ad hoc, ut censetur elapsus
terminus ad praesentandum & conferendum debet esse
indubitata. 16
- Vacationis scientiam vel ignorantiam ex quibus arbitrari
debeat Judex. 16
- Vacatio non inducitur ex persona habentis solum jus ad be-
neficium. 17
- Vacatio prior non extinguitur per electionem ante confir-
mationem, aut per praesentationem ante institutionem,
& hinc non vacat beneficium per obitum electi aut praesentati.
17
- Vacatio ex persona habentis jus tantum ad beneficium indu-
citur, non tantum in ordine ad effectum, ut inaret re-
servatio, sed & ad alios. 17
- Vacationes duas induci ex una eademque persona est im-
possibile. 18. 1
- Vacatio duplex non datur, una per resignationem, altera
per obitum, dum infirmus resignans moritur ante
diem post resignationem; sed una tantum per obitum,
18. 2
- Vacatio num inducatur morte Commendatarii perpetui,
18. 3, & 29
- Vacatio non inducitur morte commendatarii, sed vacatio
prima quasi reviviscit. 18. 3
- Vacatio juris ut prius respectu ipsius tituli conservatur, si-
milique datur ex persona commendatarii vacatio de fa-
cto. 18. 3
- Adeoque vacatio solida, hoc est, de jure, & de facto resul-
tat ex cessatione commendae. 18. 3
- Vacatio non consumitur per provisionem in forma digni-
tatis. 19. 1
- Vacatio non consumitur per provisionem de facto, hoc
est ipso jure nullam. 19. 2
- Sic non consumitur per praesentationem, etiam secunda in-
stitutione; item per collationem, factam contra men-
tem fundatoris. 19. 2
- Vacatio non consumitur per legitimam collationem non
acceptatam. 19. 3
- Consumitur, seu expirat per collationem acceptatam ante
captam possessionem. 19. 3
- Item per signaturam supplicationis registratam ante expe-
ditionem literarum, etiam cum omni effectu, etiam re-
spectu reservationis, & affectionis, qua prius affectum
beneficium. 19. 3
- Secus tamen est, ubi haec signatura, seu rescriptum esset in
forma signum. 19. 3
- Vacatio non consumitur per commendationem beneficii.
19. 4
- Vacatio prior consumitur, & nova impeditur per unionem
beneficii cum alio. 19. 5
- Vacatio prior non reviviscit, rescissa unione. 19. 5
- Vacatio prior perseverat, unione declarata nulla. 19. 5
- Vacatio non extinguitur per unionem non extactivam ti-
tuli, seu non factam in perpetuum. 19. 5
- Vacatio Sedis Episcopalis per confirmationem, vel provi-
sionem Apostolicam hodie dum non extinguitur ante ex-
peditas desuper literas Apostol. & Capitulo praesentatur.
20
- Idem est de vacatione Sedis Abbatialis. 20
- Vacatio beneficiorum manualium contingit per obitum,
resignationem, amotionem. 21
- Vacatio beneficii ex natura sua perpetui, collati per Pa-
pam ad certum tempus, contingit elapso illo termino;
uti etiam per mortem Papae; ubi illud consuevit ad be-
neplacitum suum. 21
- Vacatio vera ad effectus juris, praesertim reservationis, &
affectionis non datur in beneficio manuali. 21
- Vacatio beneficiorum de mensa non datur. 22
- Vacatio ecclesiarum Cathedralium & Regularium durare
non debet ultra trimestre; Vacatio verò Praetularum
ecclesiae Collegiatæ durare potest ad semestrem. 23
- Vacationis tempus propriè est illud, quo beneficiatus ce-
dit, vel decedit. 24
- De vacationis principio, & non de processu temporis intel-
ligitur, dum dicitur beneficium vacare de tali tempore;
24
- Vacationis tempus momentaneum est, & indivisibile. 24
- Vacationem durare, & beneficium vacare sunt diversa. 24
- Vacationis tempus, non autem tempus, quo ea duravit, at-
tribuitur in ordine ad reservationem. 24
- Vacationis locus is est, ubi est persona beneficiati, dum
agitur de vacatione orta ex facto illius negativo; dum
verò agitur de vacatione orta ex facto positivo; vi cuius
ipso jure privatus est beneficio; locus vacationis is est,
in quo factum illud committitur, & non, ubi fertur sen-
tentia; secus, si factum tale, ob quod privandus per sen-
tentiam. 25. 1
- Vacatio contingit ibi, ubi beneficiatus moritur. 25. 1
- Item ubi apprehenditur possessio; ob quam captam vacat
prius habitum. 25. 3
- Idque etiam, dum apprehenditur possessio per procurato-
rem; secus, si per amicum aliumve, postea prius ratifi-
canda à principali; tunc enim ibi vacare dicitur benefi-
cium illud prius, ubi praestatur rati habitio illi. 25. 3
- Vacatio contingit ibi, ubi quis passus privationis senten-
tiam. 25. 4
- Item ibi, ubi beneficiatus contrahit matrimonium, etiam
per procuratorem. 25. 5
- Item ubi fit resignatio. 25. 6
- Vacatio dicitur contingere in curia, dum quis resignat suum
beneficium, etiam permutationis gratia in manibus sui
Ordinarii, tunc forte in Curia praesentatur; secus, si fiat co-
ram Ordinario ultra 2. dietas à Curia. 25. 6
- Vacatio ibi contingit, ubi fit cessio, seu resignatio beneficii
per procuratorem. 25. 6
- Vacatio ibi contingit, ubi praestatur rati habitio permuta-
tionis, vel cessionis factae forte per amicum beneficiati.
25. 6
- Vacatio non contingit ibi, ubi constitutus procurator ad re-
signandum. 25. 6
- Vacatio beneficiorum reservatorum & affectionum dicitur
contingere in Curia. 25. 7
- Vacatio

Vacatio in dubio præsumitur ibi, ubi beneficiatus habet domicilium. 25. 8
 Vacatiois modus præcipuus est per mortem naturalem. 26. 1
 Vacatio datur morte habentis solum jus in beneficio. 28
 Vacatio per obitum decedentis in possessione attenditur ad effectum juris conferendi. 28
 Vacatio inducitur per obitum illius ex litigantibus, qui obit in possessione, non attento, an boni jus habeat, nec ne. 28
 Vacatio quoque decedentis in possessione attenditur in ordine ad reiterationem. 28
 Vacatio non inducitur morte privati ipso jure beneficio; secus de privando, dum nempe is moritur post admissionem criminem ante sententiam. 30
 Vacatio non inducitur morte habentis regressum ad beneficium dimissum. 31
 Vacatio manualis inducitur per obitum habentis istud. 32
 Item per obitum concedentis illud, vel etiam aliis perceptum ad beneplacitum suum. 32. 2
 Vacatio per obitum, & per resignationem in multis, & in ordine ad plures effectus æquiparatur. 33. 1
 Differunt tamen etiam in plurimis, & quod vacat per resignationem, dici nequit vacare per obitum resignantis. 33. 2
 Vacatio datur quidem per obitum, sed si facta seu interpretativa, resignante moriente intra 20. dies. 33. 3
 Vacatio per obitum ut consecratur, & ac si resignatio nulla facta fuisset, facere potest Papa, resignante moriente intra 20. dies. 33. 3
 Vacatiois hic modus per obitum est fictus, adeoque non comprehenditur sub regulis, aliisque dispositionibus, & concessionibus, loquentibus de vacatione per obitum. 33. 3
 Vacationem dictam esse veram vacationem per obitum, & comprehendendam in regulis, dispositionibus, consentent alii. 33. 4
 Vacatio inducitur per obitum resignantis in favorem, eo moriente ante admissionem resignationis, vel etiam post eam, ante tamen præstitum consecratur in Camera, vel Cancellaria. 33. 5
 Item non implicis conditionibus, sub quibus resignavit. 33. 5
 Item eo moriente ante acceptationem resignatarii. 33. 5
 Item eo moriente, antequam resignatarius consentiat reservationi fructuum, vel pensionis. 33. 5
 Vacatio per obitum resignantis ut inducatur in Gallia, tria requiruntur. 33. 5
 Vacatione per obitum inducitur & narratur qualiter probandus obitus. 34
 vide v. *Obitus*.
 Vacationem omnium beneficiorum habitorum ipso jure abque omni sententia, etiam declaratoria, inducit matrimonium contractum. 36. 1. & 2
 Vacatio hæc non inducitur ob delictum, sed ob assumptum statum incompatibilem. 36. 2
 Vacatio tamen beneficiorum, quæ Græci moris sui constituta habent, non inducitur matrimonio. 37
 Vacationem beneficiorum, ut nec penam amissionis beneficii per sententiam inducitur sponsalia. 40
 Vacatio beneficiorum non inducitur ob matrimonium nulliter contractum. 43. 1
 Contractum tamen, nempe ob matrimonium à sciente contractum nulliter induci privationem beneficii ipso jure, tenent alii. 43. 3
 Vacatio beneficiorum non inducitur, dum matrimonium nullum est ob defectum consensûs ipsius beneficiati; secus tamen est, ubi defectus consensûs est ex parte mulieris, vel etiam si ipse beneficiatus fictè consentit. 44. 1
 & seq.
 Vacatio non inducitur, dum beneficiatus scienter contrahit matrimonium per verba de præsentem cum impubere. 45
 Vacatio ipso jure inducitur ob matrimonium contractum clandestinè. 46
 Vacatio ipso jure inducitur ob matrimonium nulliter contractum, quia beneficiatus erat in Ordine sacris. 46
 Vacatio ut inducatur, indubitanter probari debet ipsum factum matrimonii contracti aut attentati, nec sufficit probati sponsalia. 49. 1. & 2
 Nec sufficit latam sententiam pro validitate matrimonii, si pendet causa restitutionis in integrum. 49. 2
 Vacatio beneficiorum habitorum in statu seculari ipso jure inducitur per professionem religiosam tacitam vel expressam. 50. 1
 Secus est de professione, quam emittunt equites quorundam Ordinum militarium. 50. 2
 vide v. *Professio*.

R. P. Leuren. *Feri Benef. Tom. III.*

Vacatio non inducitur professione nullâ. 51
 Vacatio beneficiorum habitorum tempore novitatus non inducitur per ingressum religionis in Societate JESU. 52
 Sed vacat ea modò vi resignationis, quæ ea ante emissâ vota simplicia resignare debent, dum ea olim ad professionem ulque retinere poterant. 52
 Vacatio beneficiorum non inducitur per ingressum in monasterium, seu novitatum. 54
 Vacatio beneficiorum à Novitio resignatorum ante professionem inducitur, non per securam illam professionem, sed per resignationem, et si hæc suspensa ulque ad professionem. 54
 Vacatio beneficiorum Novitii adhuc non intrat, consueto novitatus tempore cum, vel sine causa prorogato. 55
 Vacatio inducitur ipso jure per militiam secularem. 59. 1 & 644. 5
 vide v. *Militia*.
 Idque, etiam si factus miles constitutus in sacris. 59. 2
 Limitantur hæc ipsa. 59. 3. & 644. 5
 Vacatio beneficiorum non inducitur captivitate. 60. 1
 vide v. *Captivitas*.
 Vacatio seu privatio beneficiorum non inducitur per incarcerationem perpetuam, dum de illa privatione nihil dictum in sententia. 60. 2
 Vacatio beneficii præhabiti sufficientis non inducitur ipso facto, & quidem vi Trid. ob assecutionem secundi simplicis non residentialis. 91. 2
 Vacatio beneficii præhabiti insufficientis non inducitur per assecutionem secundi sufficientis. 91. 2
 Vacationem primi sufficientis ipso jure induci ob assecutionem secundi insufficientis docet Garcias. 91. 3
 Vacatio ipso jure inducitur per assecutionem secundi, dum fundator statuit, ut habens à se fundatum assequi nequeat aliud. 93
 Vacatio duorum beneficiorum insufficientium præhabitorum non ipso jure inducitur per assecutionem tertii sufficientis. 94
 Vacatio plurium & omnium incompatibilium cum dispensatione præhabitorum inducitur ipso jure per assecutionem novi beneficii. 95
 Idque etiam, si collatio novi illius beneficii sit invalida. 95
 Vacatio duorum incompatibilium habitorum ex dispensatione non inducitur per assecutionem tertii, dum habenti ista duo desuper concessa facultas dimitendi ex illis unum, & loco illius recipiendi aliud, & is ex duobus illis resignat unum, reservatis sibi illius fructibus. 96
 Ad vacationem ipso jure inducendam per assecutionem secundi non sufficit hujus collatio valida, etiam acceptata; sed requiritur insuper ejus possessio, nisi per ipsum provisum sit, quò minus eam acceperit. 79. 1. & 2
 vide v. *Possessio*.
 Neque tamen adhuc vacatio inducitur, dum provisus pro possessione capienda contra intrusum, præsertim non monitus ad hoc, nullam facit diligentiam. 79. 2
 Ad vacationem illam inducendam requiritur, ut beneficium secundum obtentum sit pacificè tam quo ad titulum, quam ejus possessionem. 97. 3
 vide v. *Possessio*.
 Vacatio non inducitur obtentione & possessione secundi beneficii litigiosi. 98
 Ad vacationem præhabiti non requiritur, ut id quoque pacificè quoad titulum & possessionem obtineatur. 99
 Vacatio beneficii secundi litigiosi non inducitur per hoc, quòd quis ante illam litem finitam accipiat possessionem pacificam primi, quam ante obtentionem secundi accedum habebat. 99
 Vacatio primi beneficii non statim inducitur ab obtenta pacificè collatione & possessione secundi, sed expectandum insuper per 2. menses. 100. 1
 vide v. *Possessio*.
 Ad vacationem illam impediendam possessio adhuc dicitur in continente, seu limite suo turbari, dum intra bimestre ab ea capta moveretur lis. 100. 1
 Vacatio inducta censetur non à puncto temporis, quo elapsi dicti duo menses, sed à principio captæ possessionis. 100. 2
 Ad vacationem præhabiti inducendam requiritur, ut possessio pacifica sit etiam fructuosa, sive ut quis sit in pacifica possessione percipiendi fructus ex secundo beneficio. 101

Vacatio prahabiti non datur intra annum, vel etiam bican-
 nium, quo obtinens secundum rector caret illius fru-
 ctibus applicandis fabricæ. 101
 Vacatio prahabiti non inducitur pro toto vite tempore
 illius, cui fructuum major pars secundi beneficii ad vi-
 tam reservata. 10. 1
 Vacatio illa non impeditur, etsi ex secundo fructus pro
 primo anno nulli percipiatur, modò post mortem be-
 neficiati obveniant illi, aut ejus hæredibus. 10. 2
 Vacatio illa num impeditur pro illo anno, dum isti fru-
 ctus cedunt capitulo, non refundendi defuncto, ejusve
 hæredibus? 104
 Vacatio prahabiti inducitur per possessionem secundi de
 facto, & non de jure, seu captam reipsa injustè & per-
 peram scieat; secus, si inscienter v. g. cum ignorantia
 nullitatis tituli. 105
 Vacatio prahabiti ut inducatur, requiritur, utrumque
 beneficium collatum in perpetuum, sive in titulum, sive
 in Commendam. 106
 Vacatio ipso jure modò post Trid. non olim inducebatur
 prahabitorum, ad obtentionem secundi, dum ambo re-
 quirunt residentiam præcisam. 110. 1. & 2
 Sed ante Concil. Lateran. sub Alexand. III. unum ex iis re-
 lictâ optioe, dimitrendum; tempore verò dicti Concil.
 sub Alexand. IV. obtinens secundum incompatible, pri-
 vandus veniebat per sententiam. 110. 1
 Vacatio prahabiti curati inducitur ipso jure, & secundi cu-
 rati per sententiam, dum quis ambo simul retinere con-
 tendit. 110. 2
 Vacatio prahabiti non inducitur ratione residentie, dum
 residentia utriusque non est perpetua, vel non incurrit in
 idem tempus. 110. 2
 Vacatio utriusque beneficii residentialis ipso jure induci-
 tur, dum quis ipso jure utrumque retinere contendit.
 111.
 Vacatio prahabiti curati ante Conc. Lateran. 3. non induce-
 batur ipso jure per affectuionem secundi curati, nequi-
 dem, si utrumque quis retinere præsumebat, sed debe-
 bat unum, quod malebat dimittere. 123. 1
 Vacatio non ipso jure, sed per sententiam secundi curati in-
 ducebatur tempore dicti Concil. 123. 1
 Vacatio ipso jure prahabiti curati & secundi quoque, dum
 quis utrumque retinere intendebat, inducebatur tempore
 Concil. 4. Lateran. vide c. de multa. 123. 1
 Ut autem vi hujus cap. inducatur dicta vacatio, requiritur,
 utrumque esse strictè curatum. 123. 1
 Vacatio eadem inducitur vi Extrav. Execrabilis, & ulter-
 rius extenditur, ut nimirum locum habeat, dum unum
 est largè curatum, vel etiam dignitas, personatus, officium
 sine cura, 123. 1
 Quæ quoad vacationem illam statuta in c. de multa, &
 Extrav. Execrab. in suo vigore perseverant post Trid.
 123. 2
 Ultra quæ tamen constituit Trid. ut eadem vacatio eodem
 modo locum habeat in aliis beneficiis undecunque in-
 compatilibus. 123. 2
 Non extendere se Trident. ad alia, quam ad quæ se ex-
 tendunt c. de multa, & Extrav. Execrab. sentiunt alii.
 123. 2
 Vacatio prahabiti ipso jure non inducitur ob affectuionem
 alterius uniformis in eadem Ecclesia, sed ad summum
 cogi quis potest ad dimitrendum alterutrum. 138. 2
 Vacatio prahabiti regularis ad affectuionem alterius simi-
 lis inducitur ipso jure, & nisi statim dimitatur, induci-
 tur quoque vacatio secundi. 145. 1
 Vacatio utriusque ipso jure inducitur vi decreti de dimit-
 tendo primum additi in provisione secundi, nisi intra
 duos menses dimitatur primum. 146
 Vacatio beneficiorum omnium inducitur ipso jure post ad-
 cepti Episcopatus confirmationem & possessionem. 149
 Vacatio Episcopatus, vel etiam Abbatie num inducatur
 per affectuionem alterius beneficii? 144
 Vacatio prahabitorum à promotio in Episcopum non indu-
 citur nisi post confirmationem illius. 155. 1
 Inducitur tamen ante illam, si quis ante illam se injustè,
 validè tamen, consecrari fecisset, & administrationi im-
 miscuisset. 155. 1
 Vacatio non inducitur prahabitorum ante pacificam &
 fructuosam possessionem Episcopatus. 155. 2
 Vacatio illa quoque inducitur ipso jure, dum electus con-
 firmatus fuit morosus in adipiscenda possessione, & se
 intra 3. menses à confirmatione non fecerit consecrari,
 155. 2.
 Vacatio illa prahabitorum tempore promotionis censetur

induci à puncto promotionis ad effectum, ne ea promo-
 tus resignare sur permutare possit. 155. 2
 Vacatio illa prahabitorum mox inducitur post promotio-
 nem ante etià captam à cons. mato possessionem, ubi Pa-
 pa in promotione, hoc est confirmatione decretis, vacante
 beneficia ex tunc; secus, si tale decretum non adit. 155. 7
 Ad ea tamen redire possit promotus sine nova collatione
 non obstante illo decreto, & villius capta ab alio eor-
 um possessione, ubi promotus capere nequiret Episco-
 patûs possessionem. 155. 7
 Vacatio prahabitorum, præsciendo ab illo decreto, ita-
 rim consequitur ante lapsum 3. mensium datorum à jure
 ad suscipiendam consecrationem, ubi ante possessionem
 consecratus est, vel mox à consecratione sum sit posses-
 sionem. 155. 4
 Expectandus tamen est lapsus istorum 3. mensium, si pos-
 sessionem non accepit, nec ante consecrationem, nec ita-
 rim post. 155. 4
 Ad vacationem hanc inducendam requiritur adeptio pos-
 sessionis & consecrationis, vel loco consecrationis lapsus
 trimestris istius. 155. 4
 Ad eam inducendam post consecrationem adhuc expectan-
 da possessio, sine qua non vacat. 155. 4
 Post possessionem vel expectanda vel consecratio, vel tri-
 mestre datum ad illam. 155. 4
 Vacatio illa tamen inducitur ante possessionem, ubi per
 promotum stetit, quò minus capta. 155. 4
 Vacatio illa prahabitorum durante illo tempore, ad quod
 dispensatum cum promotio ad differendam consecratio-
 nem, num inducatur? 157.
 Quoad vacationem, quod dictum de promotis in Episco-
 pum, idem dicendum de promotis ad Abbatiam regula-
 rem vel secularem, similè mve & æquivalentem Abbatie
 prælaturam. 158
 vide v. Abbatia.
 Vacatio prahabitorum simplicium non inducitur per promo-
 tionem ad Cardinalatum, curata tamen nec retinere,
 nec de novo obtinere potest sine dispensatione. 159
 Vacatio prioris Ecclesie inducitur etiam ante captam pos-
 sessionem Ecclesie alterius, ad quam Episcopus, aliusve
 Prælatus, qui propriè dicitur sponsus Ecclesie, transfer-
 tur, mox ut consentit in hanc translationem, vel etiam
 ubi ea ex gravi causa sit invito illo 160. 1. & 2
 Quin & inducitur ab illo tempore, quo Episcopus ab istius
 Ecclesie, à qua transferitur, vinculo absoluitur in Consti-
 storio Papæ, etiam ante expeditionem literarum apostol.
 super ea translatione. 160. 4
 Cujus olim erat contrarium, cum prior Ecclesie non vacat
 ante literarum illarum expeditionem, & inhibitionem
 factam Capitulo. 160. 3
 Vacatio utriusque Ecclesie num contingat ipso jure, dum
 auctoritate propria Episcopus transit ad aliam ecclesiam?
 160. 5
 Vacatio beneficiorum subjacet sententie privatorie tam
 legis, quam hominis. 161
 Vacatio beneficii inducitur ab eo momento, quo crimen
 admissum, cui amissio à lege statuta ipso jure, 166. 1
 Vacatio nullatenus in illo casu inducitur per obitum, dum
 fortè interea, quo pro obtinenda declaratoria, ubi ea
 necessaria, discutitur factum, delinquens moreretur,
 sed privatione. 166. 1
 Secus est, ubi is solum venit privandus per sententiam.
 166. 2
 Vacatio beneficii ipso jure, per quæ verba inducatur. 171
 Vacatio mox inducitur, ac lata sententia privationis ob cri-
 men, ob quod quis privandus. 174. 1
 Vacatio beneficii induci nequit per sententiam privationis
 nullam, 178. 1
 vide v. Exceptio.
 Vacatio non tam nova inducitur, quam prior perseverat
 ob non servatam in ejus provisione formam præscri-
 ptam à Trid. 184
 Vacatio beneficii ob non promotionem intra annum num
 inducatur ipso jure, etiam ante omnem sententiam ob-
 claratoriam? 185
 Vitatio hæc evirabitur ob non impedimentum legitimum,
 etiam propria culpa contractum: Item ob dispensatio-
 nem, quoad hanc promotionem faciendam, 185. 2
 Vacatio beneficiorum qualiter inducatur ob non residen-
 tiam? 186
 Vacatio beneficiorum olim non inducebatur per delatio-
 nem publicam, & continuatam habitis laicalis, secus est
 modò ob Bullam Sixti V. cujus virtus in privando con-
 gregati nequit, sub prætextu, quòd non sit receptus. 187
 Vaca-

- Vacatio beneficiorum incompatibilium habitorum ex dispensatione inducitur ipso jure ob non offensam hanc dispensationem Ordinario id expolcenti. 188
- Vacatio inducitur ipso jure ob non solutas Camerae Apostolicae annatas. 189
- Vacatio praeceptorum non inducitur ob non expressum verum valorem in impetratione novae gratiae, sed haec solum resolvitur. 191
- Sic vacatio beneficii resignari non inducitur expresso falso valore, sed durat illud penes resignantem. 191
- Vacatio praeceptorum, & de novo obtenti à Papa cujuscumque beneficii ipso jure inducitur, dum hujus capituli possessio ante expeditas literas Apostolicas. 193. 1
- Vacatio illa locum non habet in provisis ab inferioribus, utpote in quos non cadit illa necessitas literarum. 193. 3
- Vacatio illa respectu obtenti de novo non verò praeceptorum locum habet possessione capti nulliter. 193. 4
- Vacatio tam praeceptorum quam de novo, obtenti intrat, etiam si provisorius Apostolicus sibi insuper faciat provideri de eodem beneficio ab inferioribus, & in vi illius capiat possessionem ante literas Apostolicas. 193. 6
- Vacatio beneficii, de quo etiam legitime provisorius, capiat possessionem violenter, & propria auctoritate, inducitur ipso jure. 194
- Secus est, si in capienda possessione illa non adhiberet violentiam ei, qui est in possessione. 194
- Vacatio beneficii super quo, seu in cujus causa impostum sequestrum (non aliorum) inducitur ipso jure ob violationem sequestrum a litigante. 195. 1
- vide v. *Sequestrum*.
- Vacatio beneficiorum ipso jure inducitur ob detractionem scripturarum spectantium ad Camerae Apostolicas. 196
- Item ob detractionem honorum palatii Apostolici. 196
- Vacatio beneficiorum habitorum ipso jure incurritur ob falsificationem literarum Apostolicarum. 197
- Priusquam tamen haec poena incurritur debet reus in iudicio de hoc crimine convinci. 197
- Vacationem beneficiorum non inducit crimen falsi in genere, vel etiam commissum circa literas non Apostolicas. 197
- Vacatio beneficiorum non inducitur ipso jure, dum male promotus ad Ordines majores in eisdem ministrare praesumit, sed solum privandus talis per sententiam. 198
- Vacatio beneficiorum, quorum bona alienantur sine consensu Papae, non aliorum, inducitur hoc ipso facto sine declaratione aliqua, dum alienatores sunt Episcopo & Abbate inferiores? 199. 1
- Vacationem beneficiorum etiam eorum, super quibus commissi, nulla simonia conventionalis inducit ipso jure. 200. 3
- Vacatio beneficii ut ipso jure inducatur ob simoniam, necesse est, illam utrimque completam esse. 200. 5
- Vacatio praeceptorum ipso jure non inducitur ob simoniam realem commissam. 200. 6
- Noque ob excommunicationem. 204. 1
- Vacatio non inducitur ob supervenientem beneficio irregularitatem. 208. 1
- Vacationem beneficiorum homicidium deliberatum, etiam patris, Clerici &c. non inducit ipso jure.
- Vacatio tamen beneficiorum habitorum ipso jure inducitur occisione, percussione, molestatione &c. Cardinalium tam respectu occisoris, quam eum juvenantem, recipientium. 209. 2
- Idem est de occidentibus, percurrentibus Episcopum, respectu beneficiorum habitorum in ejus Ecclesia. 209. 2
- Item de occidentibus Rectorem Ecclesiae, vel alium beneficium respectu beneficiorum ab occisore habitorum in eadem Ecclesia. 209. 2
- Item de occidentibus, vulnerantibus in Curia Romana litigantes, eorumque Judices, Advocatos, Notarios. 209. 2
- Vacatio ipso jure non inducitur ob percussorem, vulneratorem &c. aliarum personarum, etiam Clericorum. 209. 3
- Vacatio beneficiorum ipso jure inducitur ob assassinium. 210. 2
- Vacatio beneficiorum quorumcumque inducitur ipso jure ob procreationem abortivam. 211
- Vacationem beneficiorum qualiter ipso jure inducat sodomia. 212. vide v. *Sodomia, Privatio*.
- Vacationem beneficiorum non inducit pollutio. 213
- Vacatio beneficiorum non inducitur ob perjurium, etiam factum in iudicio. 218. 1. & 2
- Vacatio beneficiorum non inducitur ob quodlibet sacrilegium ipso jure. 219
- Vacatio quomodo inducatur ob blasphemiam. 219
- Vacatio non inducitur ipso jure ob furtum, usuram, & similia crimina, sed solum per sententiam. 221
- Vacatio ipso jure inducitur ob incarcerationem Clerici, usque dum hic resignet ei beneficium. 222
- Vacatio ipso jure ante degradationem non inducitur ob duas missas, & auditas confessiones ante presbyterium. 222
- Vacatio omnium beneficiorum ipso jure inducitur ob crimen simulationis. 224
- Vacatio omnium beneficiorum inducitur ipso jure ob crimen laesae majestatis humanae. 225
- Non tamen laesae majestatis Principis alicujus secularis. 226. 2
- Vacatio beneficiorum praeceptorum num ipso facto inducatur ob haeresim. 228
- vide v. *Haeresis*.
- Ex vacatione ob haeresim provisorius capere nequit possessionem, privato seu intruso non citato. 228
- Vacatio vera inducitur per resignationem. 238. 1
- Ad vacationem illam inducendam requiritur consensus simulaneus resignantis, & recipientis resignationem. 238. 3
- Vacatio quoque inducitur resignatione conditionata admissa, etiam facta permutationis gratia. 240. 1
- Vacatio permutationum nulla inducta censetur ad effectum reservationis, suppressionis, aut unionis. 240. 1
- Vacatio, resignatione conditionata admissa, non inducitur simpliciter, sed ut resignata conferantur resignatorio cum conditionibus appositis. 240. 3
- Vacatio in resignatione conditionata contingit eodem tempore, quo in resignatione simpliciter, nempe eo momento, quo concurrunt consensus resignantis & Papae. 240. 4
- Vacatio an censetur ex obitu, an ex resignatione, dum ca admissa à Papa, & acceptata à resignatorio, necdum tamen huic facta collatione, resignans moritur. 240. 6 & 7.
- Vacatio per resignationem conditionatam, tum demum consummatur, cum resignarius factam sibi collationem beneficii resignati acceptat. 240. 6
- Vacatio ex resignatione inducitur, resignatorio recepto inhabili, nisi resignans probet adhibitam à se diligentiam in inquirendo de habitate. 242. 5
- Vacatio ipso jure non resultat in resignatione facta simoniace. 242. 4
- Vacatio resultat ex resignatione ineffectuata, & non valida ob non publicationem illius, per resolutionem juris quae in resignatorio. 242. 5
- Vacatio dicta resultat tanquam per mortem civilem resignarii, & ex ejus, & non ex resignantis persona. 242. 5
- Vacatio, resignante in favorem moriente intra 20. dies, non contingit ex resignatione, utpote nullius, sed per obitum ex persona resignantis. 242. 6
- Vacatio beneficii inducitur per resignationem in personam, dum spectro positive patrone, resignatum est sine magna Ecclesiae utilitate. 294. 8
- Vacatio beneficii remanet firma, quando resignatio in favorem, vel permutationis gratia non potuit sortiri effectum propter dolum, vel culpam resignantis. 294. 9
- Vacatio vera inducitur per resignationem permutationis gratia factam coram Ordinario. 295. 4
- Vacatioque illa est per resignationem, & non per obitum, tali permurante mortuo. 295. 4
- Vacatio beneficii, ad cuius titulum quis ordinatus Ordinibus sacris, inducitur ob ejus resignationem factam coram Ordinario, non facta mentione esse titolare, & haberi aliunde vivere; secus est de eo resignato coram Papa, à non habente aliunde vivere. 307. 1. & 2
- Vacatio praeceptorum non inducitur per promotionem ad Episcopatus solum titulares in partibus infidelium. 320. 2
- Vacatio inducta per regulam de infirmis, est vera vacatio per obitum. 344
- Vacatio in Curia inducitur resignatione & vacatione in Curia. 346. 2
- Vacatio dicitur secuta in Curia vi destinationis, quae quis instituit procuratorem ad resignandum in Curia, secuto actu resignationis quoad ipsum constituentem. 346. 2
- Vacatio beneficii resignati in favorem Capituli ulterior contingere nequit. 364

Valor.

Valor beneficii de novo obtinendi exprimens in impetratione illorum, non verò valor præhabitorum. 87. 1
 Valor verus in Germania non exprimitur, sed solum quòd excedat redditus annuus 24. ducatorum. 87. 2
 Valore præhabitorum vero non expresso, ea non vacant in impetratione novæ gratiæ, sed hæc solum resolvitur. 191.
 De valore exprimens Regula Cancell. 61. locum non habet in provisione Ordinarii, sed solum in gratiis Papæ, Legatorum ejus, & Cardinalium. 192. 1
 Item locum non habet in Canonicatibus Germaniæ & Hispaniæ. 192. 2
 Valor ille exprimens in beneficiis motu proprio collatis, 192. 3
 Valor ille ad invalidandam gratiam perinde est, num minor, an verò major vero sit expressus. 192. 4
 Valor ille est pars gratiæ, & non solum demonstrationis causâ adjunctus, 192. 4
 Valor expressus est justificandus, etiam nullo contradicente. 192. 5
 Valor singulorum præhabitorum distinctè narrandus. 192. 6
 Valor probandus plenè & concludenter ad tempus gratiæ. 192. 6
 Valorem exprimens & justificandi iste rigor laxatur, dum in supplicatione inseritur clausula facultatis augendi & miuendi. 192. 7
 Valoris quoque expressi levissima probatio sufficit, dum agitur solum de valore præhabitorum. 192. 7
 Valoris quoque præhabitorum probandi nulla est necessitas, ubi offertur eorum dimissio. 192. 7
 Valoris expressio faciendi ideo tantum, ne fraus fiat annata. 192. 7
 Ad valorem quoque beneficii de novo impetrati justificandum sufficit probatio semiplena. 192. 7
 Valoris in hoc casu excessus non facile præsumitur. 192. 7
 Valor pro constituenda pensione concludenter probandus, uti & ab eo, qui objicit falsum valorem expressum in fraudem annatæ, & ex hoc capite impetrat. 192. 8
 Valorem hanc concludenter probandi praxis. 192. 8
 Valor, dum solum in minimo fuit narratus falsò, non statim corruit in totam pensionem. 489
 A valore narrato probando pensionarium liberat consensus titularis in pensionem, non tamen liberatur ab eo probando contra successorem dicti titularis. 490
 Valor pensionis qualiter probandus à pensionario. 534. vide v. Pensionarius.
 Valor beneficii qualiter probetur plenè per scripturas authenticas, vel etiam per testes, 534. 6, & 7
 Valor beneficii, dum intenditur per modum objectis contra gratiam, qualiter probandus. 534. 8, & 9
 Valorem majorem vero exprimi ex conventionione resignantis & resignarii, ut obtineatur super illo beneficio pensio, aut major pensio, non est simonia. 740
 Valorem verum, quem habet beneficium unà cum ei annexis, si expressus fuerit, etsi nulla mentio facta annexorum, gratia non est subreptitia. 925. 1
 Valor verus beneficiorum in unione eorundem faciendâ per Papam, ejusve Legatum, est exprimens: secus in unione faciendâ per Ordinarium. 925. 1
 Valorem beneficiorum ignorare præsumitur Papa ejusque Legatus, non verò Ordinarius. 925. 1

Variatio.

Variatio personis maximè Eccles. prohibita. 263. 1. & 270

Venditio.

Venditio secundum se solum non transfert dominium. 199. 2
 Venditio & similes contractus sunt quidem causæ transferendi dominium, non tamen concludunt ad ipsum actum translationis, qui perficitur traditione rei. 199. 2

Vexa.

Vexa iniqua in adimendo jure, quod quis habet in beneficio, potest sine simonia redimi pecuniâ aliâve re temporalis. 749. 1
 Vexa illa, ut sine simonia redimi possit temporalis aliquo, requiritur, ut jus illud sit liquidum & certum, saltem juxta judicium peritorum; item ut sit firmum, contra quod excipi nequit. 749. 1

Vexa etiam iniqua redimi nequit datione alicujus spiritalis. 749. 1
 Vexam iniquam oblato temporali sine simonia redimere nequit, qui non habens jus in beneficio impeditur ab illo, qui positive ad illius consecutionem concurrere potest, v. g. ab institutore, confirmatore, præsentatore, electore. 749. 2
 Secus est, si vexa inferatur à potente solum obesse, & non professe positive. 749. 3
 Vide de hoc plura 749. 4. & seq. & v. Simonia. 749. 3

Vicaria.

Vicaria perpetua resignari potest, & permutari. 289

Vicariatus Episcopi.

Vicariatus hic non est dignitas perpetua. 106
 Hinc per illum non perditur beneficium præhabutum, 106

Vicarius.

Vicarius dum constituendus in una Ecclesia inter se unitarum, ex redditibus illius Ecclesie non alterius est sustentandus. 884. 2, & 880. 1
 Vicarii nati Episcopi sunt Archi-Diacoconus, & Archipresbyter. 892. 1

Vicarius Generalis.

Vicarius Episcopi habens specialem potestatem conferendi, potest conferre omnibus, quibus potest Episcopus, adeoque & jam habentibus beneficium sufficiens. 92
 Vicarius Generalis Episcopi sine hujus speciali mandato infringere nequit privationem beneficii. 177
 Vicario Episcopi, dum expresso hujus dignitatis nomine committitur causa, transit hæc commissio ad illum in Vicariatu succedentem. 251. 3
 Vicarius ex necessitate habere non tenetur Episcopus, 257.
 Vicarius Episcopi defuncti non potest petere salarium non conventum à successore in Episcopatu pro servis præstitis ejus antecessori. 257.
 Vicarius Episcopi sine ejus speciali mandato dare non potest ordinato Ordinibus sacris titulo patrimonii facultatem alienandi illud; & si id fecisset sine tali mandato, vel cum tali mandato, sine sufficiente tamen causa, tenetur illi succedere de alimentis. 306. 5
 Vicarius Episcopi resignationes recipere nequit, etsi haberet potestatem beneficia conferendi. 378. 2
 Vicarius generalis Episcopi sine speciali mandato recipere nequit resignationes beneficiorum. 389. 1
 Vicario huic ab Episcopo committi potest hæc facultas. 389. 2
 Vicario Apostolico, quem quandoque constituit Papa ad gubernandam Ecclesiam, donec causa Episcopi decidatur, potest recipere resignationes. 389. 3
 Vicarium generalem cum potestate conferendi beneficia, eorundemque resignationes recipiendi constituit potest administrator Apostolicus. 389. 4
 Vicario data facultas recipiendi resignationes non transit ad Vicarium succedentem. 389. 4
 A Vicario habente facultatem recipiendi resignationes, facta receptio mortuo Episcopo, valet, saltem, si Vicarius mortem illum ignoravit. 389. 5
 A Vicario facta receptio resignationis post expressam ejus revocationem ab eo ignoratam valet. 389. 5
 Vicarius recipere potest vi talis facultatis sibi datæ resignationes omnium beneficiorum sicut ipse Episcopus. 389. 5
 Etiam existens extra diocesim, 389. 5
 Item, etsi sit irregularis, aut aliter inhabilis, modo reputetur habilis. 389. 5
 Vicario concessâ simpliciter facultate recipiendi resignationes, non censetur concessa facultas resignata conferendi. 389. 6
 Vicario factâ potestate recipiendi resignationes permutacionis gratiâ, poterit eadem permutantibus conferre. 389. 5. & 849. 1
 Vicarius factâ sibi potestate recipiendi resignationes non potest adhuc destituere beneficiarios. 389. 5
 Vicario non censetur adhuc hæc potestas collata ab Episcopo per amplissimas clausulas, nisi sit facta mentio expressa de hac receptione. 389. 6
 Uti nec potestas conferendi aut destituendi. 389. 6
 Vicarius Episcopi pensionem reservare nequit. 449
 Vic.

ac materiarum.

Vicarius Episcopi aum veniat, du n ad exequendam pen-
sionis translationem deominatus est à Papa Ordinari-
us. 617. 3
Vicarius Episcopi ex generali commissione, & ex amplissi-
ma facultate sibi data ab Episcopo faciendi omnia & sin-
gula, quæ potest Episcopus, adhuc conferre nequit be-
neficia, sed eger ad hoc speciali mandato. 681
Vicarius Episcopi sine speciali concessione non potest au-
thoritate permutationes. 849. 1
Quandonam id specialiter concessum, aut non concessum
conferatur. 849. 1
Vicario suo Episcopus delegare non potest facultatem be-
neficii alicujus particularis vacaturi resignationem reci-
piendi, & faciendi collationem. 852
Vicarius generalis sine speciali commissione unire nequit
beneficia, idque etiam concessa facultas conferendi.
906. 1 & 2

Vis. Violentia.

Vis & metus æquiparantur in omnibus, quoad inducendam
actui nullitatem. 712
Vis reddat resignationem annullandam. 712
Vis, quia delictum est, non præsumitur, sed probanda. 712
Vis seu violentiæ species probanda. 712
Vis probatur per Testes. 712
Vis cui illata, ei competit actio spoliæ. 712
Vim passus in resignatione, restituendus, etsi beneficium il-
lud jam collatum alteri. 712
Vim passus in resignatione, num censetur is, qui resignavit
ob vexationes, quibus gravabatur ab Episcopo. 713

Visitator. Visitare. Visitatio.

Visitare possunt formam, sed visitationem committendo
alteri. 330. 1
Visitatoris exigentis literas collationis ab eo, qui benefici-
um 30. annis possedit, exactio reputatur calumniosa.
715. 3

Vita.

Vita hominis de jure præsumitur durare ad octavum annos,
584. 2

Vnio. Unire. Unium.

Per unionem beneficii cum alio consumitur prior vacatio,
& nova impeditur, uti & collatio. 19. 5
Unioni nihil magis repugnat, quam suppositio status col-
lativi. 19. 5. & 883. 3
Unione rescissa non reviviscit prior vacatio. 19. 5
Unione non facta in perpetuum, seu non extinctiva tituli,
non extinguitur vacatio. 19. 5
Unionis factæ in perpetuum dissolutione contingit novum
& aliud beneficium. 19. 5
Unio facta æquæ principaliter, seu non extinctiva tituli, non
impedit incompatibilitatem, secus est de unione facta
merè accessorie, ad eam quæ extinctiva tituli. 130. 3. & 4
Uniones beneficiorum revocari, impediri, suspendi nequeunt
per resignationem. 298. 1
Unioni nunquam locus foret, si eam necesse sortitæ effectum,
unita resignari possent in favorem. 298. 1
Unium beneficium non magis transferti potest in alium
per resignationem, quam res subjecta restitutioni aliena-
ri. 298. 1
Unionum suspensio solet fieri à Papa in resignationibus in
favorem, & permutationibus coram eo factis, cum narra-
tiva unionis. 298. 2
Per unionem talem suspensionem non creatur considerabi-
le præjudicium ei, cui unium beneficium. 298. 2
Unio purificatur per resignationem, si clausula suspensiva
unionis omittatur. 298. 2
Unionis mentione non facta in resignatione, vel permuta-
tione, quis ignorabatur, resignantes redire possunt ad
sua beneficia, & sic pro illa vice unio necdum habebit
locum, secus, si à scientibus unionem de ea facta non
est mentio. 298. 3
Unio sortitur effectum per resignationem simplicem vali-
dam, vel etiam scienter factam nulliter. 298. 3
Unione facta de certo beneficio, acquiritur jus ad illud,
sicut per reservationem de certo aliquo beneficio. 298. 4
Unio facienda de proximè vacaturo non capit beneficium
resignatum in favorem, aut permutatum. 298. 4
Unione facta de certo beneficio vacaturo per cessum, vel
decessum, illud ipsam adhuc potest resignari in favo-
rem, & permutari. 298. 5
Unio extinguitur titulus, & nomen beneficii. 298. 6

Unione sortitæ effectum, unita resignari, permutari, & per
se impetrari nequeunt, quod limitatur. 298. 6. & 883.
8. & 9
Unium resignans nihil resignat. 335. 11
Unita num cadant sub regula de infirmis. 335. 11
Unio beneficii, quæ sit beneficio pleno sine præjudicio pos-
sessoris cum clausula: si & postquam per istius cessum
vel decessum vacaverit, non est conditionalis. 335. 4
Unio fieri potest absque consensu possidentis beneficium
uniendum. 730
Unio ista dicto possessori non præjudicat. 730. & 886
De unione quinam extent in jure textus. 877. 1
De unione quinam specialiter tractantur. 877. 2
Unionis beneficiæ definitio. 878. 1
Unio in potiore suo significato continet in se suppressio-
nem & extinctionem tanquam accidentia & præam-
bula. 878. 2
Unio aliàs valde differt à suppressione & extinctione. 879. 2
Unionem propriè talem non infert omnis annexio, appli-
cario, vel etiam incorporatio. 878. 2
Unio qualiter differt à dismembratione. 878. 2
Unio non semper infert subjectionem beneficii uniti. 878. 2
Unio alia perpetua, alia temporalis. 879. 1
Unio temporalis seu ad vitam inventa est ad hoc, ut quis
retinere possit beneficia incompatibilia. 879. 1. & 335. 11
Hanc habet vim dispensationis super incompatibilitate, &
habetur pro palliata dispensatione. 879. 1
Item est species quædam reservationis. 879. 1
Unio ad vitam ratè conceditur hodie, refragante Tri-
dentino. 879. 1
Unio alia est conjunctiva, seu conservativa beneficiorum ti-
tolorum, alia subjectiva seu extinctiva tituli uniti.
879. 2
Unio extinctiva tituli propriè censetur unio beneficiæ.
879. 2
Unio alia est æquæ principalis, alia accessoria. 879. 3
Unio perpetua fit potissimum 3. modis. 880. 1
Primo accessorie, seu per viam subjectionis. 880. 1
Hac unione sic facta, beneficium evadit membrum, subje-
ctum inferiori, accessorium illius, cui unitur. 880. 1
In nullo sic accessorie quando constituendus vicarius. 880. 1
Secundo unio perpetua fit æquæ principaliter. 880. 2
In hoc casu unita non coalescunt in unum corpus, nec unum
alteri subijciuntur, sed unumquodque sua jura & privilegia
retinet. 880. 2
Item remanet unumquodque cum suis juribus, & bonis fe-
ratis, & non communicatis. 880. 2
Et unius Ecclesiæ beneficii non tenentur supplere defe-
ctum servitii in altera. 880. 2
Unio fit quandoque æquæ principaliter quidem, ita tamen,
ut ex duobus fiat unum beneficium, ad quod communica-
centur bona, jura, privilegia, consuetudines ad invicem.
880. 3
Hic unionis modus parùm frequens est, & est non tam be-
neficiorum unio, quam illorum extinctio, & novi bene-
ficii erectio. 880. 3
Unio in dubio præsumitur facta æquæ principaliter. 881. 1
Unio num facta accessorie, num æquæ principaliter, unde
dignoscatur. 881. 2
Unium accessorie esse præsumitur illud, quod est minus
dignum. 881. 2
Unionis subjectivæ, seu accessorie factæ effectus non de-
notatur per omnem actum in portatorem superioritatem
aliquam, vel respectivè subjectionem. 881. 2
Unio præbendæ Canonialis facta dignitati, officio, & ce-
ejusdem Ecclesiæ, etiam videatur facta accessorie, non sit
tamen per viam suppressionis & incorporationis, sed ut
duo beneficia obtinentur. 881. 3
Uniones de jure communi sunt odiosæ & restringendæ, &
strictæ interpretationis. 882. 1
Unio tamen æquæ principalis est minus odiosa & præjudi-
cialis, quam accessoria. 882. 2
Unionum effectus pro diversitate eorum sunt diversi. 883. 1
Unio accessoria primariò operatur extinctionem, non so-
lum nominis, sed & tituli beneficii sic uniti. 883. 2
Effectus que illud alterius, cui unitur, prædium, membrum,
scabellum. 883. 2
Amittitque omnia sua vincula & obligationes, quas aliàs
secum ferebat. 883. 2
Concediturque in naturam illius, cui unitur, assumptis il-
lius privilegiis, qualitatibus. 883. 2
Ac curatum, unium ita simpliciter evadit simplex. 883. 2
Vide v. Parochialis. 19

Unio ad vitam et si facta accessorie, non extinguit titulum beneficii sic uniti. 883. 2
 Unitum accessorie beneficium non possidetur ut titulus, sed ut prædium tituli. 883. 3
 Unione accessoria extinguitur vacatio præcedens. 883. 4
 Unio accessoria sortita suum effectum impedit omnem posterum vacationem de per se illius beneficii uniti. 883. 4
 Unio hæc facta de non vacante non impedit pro prima vice vacationem. 883. 4
 Unitum accessorie non datur collatio, sed collato principali, censetur collatum & illud, & capta possessione censetur & capta possessio sic uniti. 883. 7
 In unio accessorie locum non habet regula de triennali, quod tamen limitatur. 883. 6
 Habet tamen in illo locum regula de annali. 883. 6
 Unio accessoria impedit reservationem. 883. 7
 Vide v. *Reservatio*, Item impetrationem illius. 883. 8
 Unio accessoria extinguit jus patronatus. 883. 10
 Unio accessoria impedit incompatibilitatem, faciendæ ut beneficium, quod aliis cum illo, cui unitur, esset incompatibile, simul cum eo ab uno haberi possit. 883. 11
 De unio accessorie non est opus facere mentionem in impetratione alicujus beneficii. 883. 12
 De unio accessorie introducta lis, non est lis super beneficio. 883. 14
 Unionis literæ non dicitur literæ de beneficio, sed de proprietate, & re profana. 883. 14
 Unionis causa non est causa beneficii. 883. 14
 Unionis æquæ principalis alius non est effectus, quam ut Rector unius beneficii sit quoque Rector alterius. 884. 1
 Unio æquæ principaliter beneficii, eorum que jura ac privilegia non aliter communicantur inter se, quam in persona. 884. 2
 Unio æquæ principaliter non coalescunt in unum corpus, seu sunt unum unitate permissionis, sed unum unitate compositionis, seu unum compositum. 884. 2
 Unio æquæ principaliter verè vacat conferri, resignari potest, sed non separatim ab eo, cui unitur. 884. 3
 Unio æquæ principaliter, dum eorum collatio spectat ad diversos, ab uno solo conferri nequeunt. 884. 3
 Unio æquæ principaliter, vel etiam æquæ principaliter, monasterium Abbas, a quo Episcopo confirmandus, dum illa monasteria sunt diversarum diocesium. 884. 3
 Unio æquæ principalis non impedit reservationem. 884. 4
 Neque unio ad vitam. 88. 4. & 90. 6
 Unio ad vitam est species alicujus reservationis, & causæ afflictionis. 884. 4
 Unio æquæ principalis, unum & unio ad vitam facit quidem illa beneficia alias incompatibilia esse comparabilia, non tollit tamen incompatibilitatem eorum cum aliquo tertio. 884. 5
 Unio æquæ principaliter vacarent ambo ad affectationem tertii alicujus incompatibilis cum eorum uno. 884. 5
 Unio æquæ principaliter amoborum faciendæ mentio in impetratione alicujus tertii. 884. 6
 In quo unio æquæ principaliter, vel etiam quoad vitam, residere debeat eorum possessor. 885
 Unio non obstante, Rector beneficii uniti potest illud resignare in favorem. 886
 In quo casu unio suspenditur, & hæc suspensio non infert præjudicium Ecclesie, in cuius utilitatem facta. 886
 Uniones beneficiorum fieri possunt locis piis ac religiosis in eorum dotem, augmentationem, conservationem. 887
 Unio beneficii fieri potest seminario. 888. 1
 Non tamen seminario necdum erecto, sive dum nondum sunt acti Scholares, & Magistri ad docendum constituti in domo aliqua. 888. 2
 Idque etiam cesset omnis suspicio fraudis. 888. 3
 Unio facta seminario jam constituto, non statim deficit deficientibus ibi ad tempus Scholaribus & Magistris. 888. 3
 Unio illa ut fieri possit seminario, quid requiratur ad hoc, ut seminarium erectum censetur. 888. 3
 Unio illa ut legitime fiat, quid præter erectionem seminarium eam præcedere debeat. 888. 4
 Ad unionem illam non requiritur consensus Capituli, sed 4. ex eo deuratorum consilium. 888. 4
 Unio potest Episcopus seminario, & incorporare aliquot beneficia simplicia cujuscunque qualitatis & dignitatis, sine calculo divini dimissionis, & præjudicio illa obtinentium, esto beneficia illa sint affecta, vel reservata. 889. 1

Uniones illæ & applicationes impediri nequeunt, aut suspendi per ipsorum beneficiorum resignationes. 889. 1
 Unio non potest Episcopus seminario omnia diocesis sue beneficia simplicia. 889. 3
 Unio non possunt seminario curata. 889. 3
 Neque simplicia exigentia residentiam. 889. 3
 Neque Canonici Collegiarum, et si naturâ suâ non exigant residentiam. 889. 3
 Neque, quæ sunt juris patronatus, etiam ecclesiastici. 889. 3
 Neque, quæ jam annexa sunt monasteriis. 889. 3
 Neque, quæ post eorum vacationem fuerunt reservata. 889. 3
 Neque litigiosa. 889. 3
 Neque spectantia ad collationem inferiorum. 889. 3
 Unio potest Episcopus seminario vacantia in mensibus Apostolicis, etiam post eorum vacationem, si vacantia in mensibus ordinariis, & suam vacationem spectantia ipse prius univert. 889. 3
 Unio monasteriis, & locis Religiosorum beneficia potest Episcopus. 890. 1
 Et quidem quantum est de jure communi, Episcopus unio potest omnia beneficia sue diocesis, præter Cathedralis, & Religiosorum Ecclesias. 890. 1
 Unio hæc potestas Episcopi valde restricta per Tridentum. 890. 2
 Sic unio nequit curata monasterii dignitatibus, beneficiis simplicibus, Hospitalibus. 890. 2
 Neque etiam partem aliquam fructuum parochialis unio potest dictis locis, aut beneficiis. 890. 2
 Extenditur quoque hoc ipsum ad parochiales, quæ certos limites non habent, sed solum per certas familias distinguuntur. 890. 2
 Unio hæc hodie dum passim videntur parochiales & incorporati monasteriis, collegiis Regularium, credendum, eas uniones factas vel ante Tridentum, ab Episcopis, vel post illud interveniente auctoritate Papæ, 890. 2
 Unio, ut fiat mensæ seu massæ capitulari, etiam simplicis beneficii, requiritur auctoritas Papæ. 891. 1
 Unio beneficii simplex etiam sua mensæ acquiri Episcopus. 891. 1
 Unio tamen potest simplicia dignitatis, vel præbendæ Capituli, quia & omnibus præbendis, saltem distributivè sumptis, ubi eæ ita sunt tenues, ut unâ cum distributivè non sufficiant ad congruam sustentationem. 891. 1
 Unio quoque hæc ab eo fieri potest distributionibus quotidianis. 891. 2
 Unio in casu, quo fieret præbendis simul omnibus & distributionibus, adhuc non censetur fieri Capitulo, aut mensæ Capitulari. 891. 2
 Uniones quoque fabricæ, seu sacristiæ, etiam Cathedralis, facere potest Episcopus. 891. 3
 Unio non potest etiam distributivè præbendis, aut distributionibus Episcopus simplicia regularia, aut etiam parochialia, secularia. 891. 4
 Unio potest Episcopus dignitatibus tam Cathedralis, quam Collegiarum alia simplicia. 892. 1
 Non tamen videtur Episcopus posse unio simplicia dignitatis in Cathedrali, vel Collegiata non habenti vocem in Capitulo. 892. 1
 Neque simplicia Capellaniis ecclesie Cathedralis. 892. 1
 Neque curata dignitatibus. 892. 2
 Per unionis tamen viam potest Episcopus curam animarum incumbentem toti Capitulo transferre in dignitatem, vel Canoniciatum obtinentem in ea Ecclesia. 892. 2
 Canonici unio possunt alia simplicia, non verò curata, aut alii canonicatus aut dignitates per Episcopum. 893.
 Unio possunt per Episcopum parochialibus aliis parochiales, seu curatæ. Item simplicia residentiam non requiritæ. 894. 1. & 2
 Non tamen dignitates, aut canonicatus nisi per modum suppressionis. 894. 3
 Unio simplicibus possunt simplicia, non tamen curata, dignitates, aut canonicatus. 894.
 Unio magis dignum non potest minus digno. 895.
 De unio Cathedralibus hodie dum in Consistorio rarius agitur. 896. 1
 Uniones hæc frequenter in Italia occurrentes sunt Tridentino antiquiores. 896. 1
 Uniones hæc, dum factæ videntur post Tridentinum, non tam sunt durarum Cathedralium, quam unio, quæ nullius diocesis erat, vel in diocesi Prælatum exemptum cum jurisdictione in Clerum & populum habebat. 896. 1
 Unio

ac materiarum.

- Unio Cathedralium, five ea sit æque principalis, five recessoria, à nullo alio, quam Papa fieri potest. 896. 2
- Uniri non possunt alii primæ dignitates in Cathedralibus, & principales in Collegiatis nisi à Papa. 897
- Unire beneficia unius diocesis beneficiis, aut locis piis aliterius diocesis, etiam ex qualicumque causa nequit Episcopus. 898. 1
- Nisi forte idem Episcopus duas dioceses possideret inter se unitas, ita ut in unum corpus coalescant, & quoad regimen pro una computentur. 898. 2
- Uniri per Ordinarium nequit liberum beneficio juris patronatus; quod tamen limitatur. 899
- Uniri nequeunt manualia, non facta mentione manualitatis; Ætque hæc unio tacitâ manualitate, nulla. 900. 1
- Uniri potest monoculare alteri de consensu illius collatoris monocularis; secus non factâ mentione monocularitatis. 900. 2
- Uniendo omnia non exempta potestas de jure communi competit Episcopo. 901. 1
- Quin & exempta in hoc sensu, quod spectent ad collationem inferiorum collatorum, cum eorundem consensu uniri potest. 901
- Unionem ad vitam nullius beneficii facere potest Episcopus. 901. 2
- Unire potest Episcopus devoluta ad Sedem Apostolicam casus devolutionis contingit. 902. 1
- Secus, si devolutio facta ob propriam Episcopi negligentiam. 902. 2
- Unire nequit Episcopus reservata reservatione firmâ, continuâ, & constante. 902. 3
- Secus est de reservatis reservatione non perpetuâ, sed solum ratione loci, temporis, modò eorum unio facta ante ipsorum vacationem. 902. 4
- Unio tamen de taliter reservatis facta ante eorum vacationem, hæc subsecutâ, non impedit, quò minus spectet beneficium ad solius Papæ provisionem. 902. 4
- Unio de taliter reservatis in quo sensu dicatur sortita suum effectum ante illorum vacationem. 902. 4
- Unionis talis executio differtur, donec reservatio consumpta. 902. 4
- Unionis effectivatio, quæ in ejus perfectione & essentia consumitur, longè diversa est ab ejus executione. 902. 4 & 928. 1
- Unire quoque potest Episcopus reservata non perpetuò post eorum vacationem, ita tamen, ut unio effectum non fortitatur quoad executionem, donec consumpta reservatio per provisionem Apostolicam. 902. 5
- Secus tamen est, ubi decretum reservationis non est simplex, sed insuper etiam facultatem uniendo implicite, vel explicitè ab inferioribus auferret. 902. 6
- Unio venit etiam somnic dispositionis. 902. 6
- Unio beneficii facta post vacationem illius in mense Apostolico, ad vitam, non impedit, quò minus post obitum illius maneat reservatum. 902. 6
- Unio ad vitam non facit Prelatum. 902. 6
- Uniendo potestas competit Episcopo privativè ad alios eo inferiores. 903. 1
- Nisi sint Prelati habentes jurisdictionem quasi Episcopalem. 903. 2
- Uniendo potestas non infertur ex potestate instituenti. 903. 3
- Uniendo tamen potestas competere potest inferioribus non habentibus jurisdictionem quasi Episcopalem ex privilegio Apostolico, præsumpto ex immemoriali, vel vero. Item ex præscriptione quadragenaria. 903. 3
- Unire beneficia dioecesium suarum Suffraganeorum nequit Metropolitanus. 904. 1
- In quo casu tamen id possit Metropolitanus. 904. 2
- Uniones beneficiorum suarum provinciarum facere potest Legatus de latere, & in hoc derogare juripatronatus Ecclesiasticis, non requirendo consensum patroni. 905. 1
- Secus est de Legatis aliis. 905. 1
- Uniones ad vitam facere nequit Legatus, etiam de latere. 905. 1
- Unire nequit beneficia sine speciali commissione Vicarius generalis, contrarium sententibus aliis. 906. 1
- Idque, etiam si illi concessa facultas conferendi. 906. 2
- Unio naturam beneficii immutat. 906. 2
- Uniendo potestas major est potestate conferendi. 906. 2
- Unire nequit Coadjutor, excepto casu, quo datur Episcopo ob imbecillitatem mentis. 907
- Unire sede plenâ nequit Capitulum. 908. 1
- Nec unio sibi directè & principaliter faciendæ præbere consensum. 908. 1
- Neque unire sibi sede vacante. 908. 2
- Unire tamen sede vacante potest aliis locis piis, aut beneficiis. 908. 3
- Uniendo potestas est jurisdictionis non voluntaria, sed accidentalitè. 908. 3
- Unio facta sine causa est ipso jure nulla. 909. 1
- Unio implicat alienationem tituli. 908. 3
- Unio facta ex falsa causa, etiam à Papa, & motu proprio est ipso jure nulla. 909. 2
- Ut uniones perpetuæ factæ à 40. annis examinari possint tanquam à Papa delegatis, & quæ obtentæ subreptitiè, irritæ declarentur, statuit Tridentinum. 901. 2
- Unionem factam à Papa ipso jure vitari subreptitiè. 902. 2
- Unio regulariter præsumi debet facta ex justa causa, 910. 1
- Unionis tamen causa non præsumitur vera, etsi Episcopus, vel Legatus uniens de ea attestetur. 910. 1
- Nisi causas allegans simul enunciet, se earum adhibuisse cognitionem, & veras reperisse. 910. 3
- Et quidem, nisi causæ & solennitates requisitæ exprimantur in specie, & nominatim. 910. 4
- Ad unionem licitam & validam requiritur quoque causæ diligens cognitio facta per Ordinarium. 911
- Ad unionem, etsi sine cognitione causæ procedere possit Papa, id tamen non facit. 911
- Unionem dum facit Papa, exigitur, ut etiam de causa inquiratur in partibus. 911
- Unio non aliter à Papa committitur faciendæ delegato, seu Executori, quam si vocatis vocandis reperit causas esse veras. 911
- Ad unionem requiritur causa duplex, nempe evidens & præcisa necessitas, & utilitas Ecclesiæ. 912. 1. & 2
- Quando adesse censetur dicta necessitas. 912. 3
- Quando adesse censetur dicta utilitas. 912. 4
- Unione dum augetur cultus divinus, sufficiens est causa eam faciendi domibus Religiosorum. 912. 4
- Ad unionem requiruntur solennitates duæ, nempe vacatio illorum, qui laici possent, & tractatus, quo disquirantur causæ necessariæ. 913
- In unionibus faciendis omnes solennitates supplet auctoritas Papæ legitime interposita. 913
- Unio faciendæ per Episcopum requirit consensum Capituli Cathedralis. 914. 1
- Idque etiam dum Episcopus uniri tanquam sedis Apostolice delegatus. 914. 2
- Requiritur hic consensus de forma, ad quod non sufficit adhibere consilium Capituli. 914. 3
- Non sufficit consensus singularium, sed requiritur consensus capitulariter. 914
- Isque expressus. 914. 5
- Etiam, postquam jam præstitus consensus patronorum laicorum. 914. 6
- Etiam in unione faciendâ dignitatibus, & præbendis ipsiusmet Capituli. 914. 7
- Consensum huic præstari post unionem non sufficit. 914. 8
- Consensus Capituli in unionem non requiritur in gratiam Capituli, sed in gratiam Ecclesiæ. 914. 8
- Unio, ubi est consuetudo immemorialis, vel quadragenaria cum titulo, fieri potest sine dicto consensu Capituli. 914. 9
- Unionem Episcopus facere potest sine consensu Capituli, ubi id requisitum nollit sine justa causa consentire. 914. 10
- Ad unionem impediendam sufficit contradictio unius de Capitulo, ubi est justa causa contradicendi. 914. 10
- In unione faciendâ per Legatum Apostolicum, non requiritur consensus Capituli, dum is uniri ex commissione speciali Papæ, secus dum uniri potestate suâ ordinaria. 915
- De unionis factæ per Episcopum nullitate ob non requisitum consensum Capituli opponere potest quilibet, cujus interest non valere unionem. 916
- Ad unionem Canonice ecclesiæ Collegiatæ faciendam per Episcopum, requiritur quoque præter consensum Capituli Cathedralis consensus istius Capituli Collegiatæ. 917. 1
- Idem est de consensu alterius Ecclesiæ habentis collegium Clericorum representantium quasi Capitulum. 917. 2
- Ad unionis valorem non requiritur consensus, aut vocatio Rectoris, seu possessoris beneficii uniendo. 918. 1
- Idque à fortiore de Rectore, non beneficii, sed Ecclesiæ, in qua est beneficium uniendo. 918. 2
- Nec obstant clausulæ Trident. ut vocatis vocandis sians uniones. 918. 3
- Vocandus tamen Rector beneficii, ejusque consensus requirendus, si unio cederet in ejus præjudicium. 918. 4
- Per

Per unionem regulariter Rector non patitur præjudicium. 918. 1
 Contra unionem, si Rector præfens allegaret justam causam, audiendus est. 918. 6
 Unio ne quidem necessariò intimanda Rectori. 918. 7
 Ad unionem non requiritur vocatio & consensus defensoris beneficii, is tamen, ubi sponte comparuerit, allegando justam causam, audiendus. 919
 In unione faciendâ per Legatum vocandus non est Episcopus, dum ad ejus collationem spectat beneficium unendum. 920. & 922. 2
 Ad unionem faciendam non requiritur consensus, aut vocatio plebis, aut Domini loci. 921
 In unione faciendâ vocandi sunt, & eorum consensus requirendus, in quorum præjudicium cedit unio, aliàs vel uno illorum neglecto, unio est ipso jure nulla. 922. 1
 Tales sunt collatores, patroni, electores beneficii unendi. 922. 2
 Unio extinguitur jus conferendi, præsentandi, eligendi. 922. 2
 In unione intervenisse hanc interessatorum citationem & consensum non præsumitur, etiam dum id Episcopus unicus asserit. 922. 2
 Unio non solum probanda, dum facta ab inferiore Papa, sed & consensus ille interessatorum. 922. 2
 Ad unionem tamen procedi potest, ubi illi interessari citationi non comparuerint, aut sine justa causa consensum negant. 922. 2
 Unio non dicitur ille consensus (secus ac est de consensu Capituli) subsequi potest. 922. 2
 Ad unionem ante omnes necessarius est consensus patroni tam laici, quam Ecclesiastici. 923. 1
 Item illius, cui Ecclesia unenda, quoquo modo subest. 923. 1
 Per unionem Ecclesia minuitur quodammodo capite. 923. 1
 Unio manebit valida, dum patronus sciens eam factam non contraxerit intra 4. menses. 923. 1
 Ad unionem requiritur consensus omnium omnino patronorum. 923. 2
 Idque etiam in unione ad vitam. 923. 3
 Secus tamen est, ubi unio hæc fieret, beneficio adhuc pleno. 923. 3
 In unione, etiam faciendâ per legatum, requiritur consensus patronorum, etiam merè Ecclesiasticorum. 923. 4
 Unio facta auctoritate Papæ valet sine consensu patroni, etiam laici, dum juripatronatus derogavit. 923. 4
 In unionis executione non sunt vocandi, qui ei jam consenserunt. 924
 In unione faciendâ per Papam, ejusve Legatum, exprimentus verus valor unitorum, secus est in unione faciendâ per Ordinarium. 925. 1
 Item exprimentus litigiositas. 925. 2
 Unio necessariò fieri debet in scripto. 926. & 932. 2
 In unionis scripto seu instrumento optimum est adhibere testes, non demeritos unientis, ad excludendam suspicionem fraudis. 926
 Pro unione faciendâ, & cur recurratur ad Papam. 927
 Unio etiam facta à Papa vivente adhuc possessore beneficii, non sortitur suum effectum quoad executionem, nisi post mortem illius possessoris. 928. 2
 Unio facta tam de beneficio pleno, quam vacante in ordine ad effectum dispositionis Tridentinæ, & regulæ 12. Cancell. non sortitur suum effectum, nisi postquam vigore illius unionis capta est possessio beneficii uniti. 928. 3
 Limitatur hoc ipsum. 928. 3
 Non tamen requiritur possessio fructuosa. 928. 4
 Neque tamen sufficit possessio litigiosa. 928. 5
 Unionis validitas in dubium vocari nequit post lapsum temporis immemorialis, quo fuit observata. 929. 1
 Unionis præsumptio resultat à longissima observantia. 929. 2
 In unione intervenisse consensum Capituli, aliâ que solennitates, præsumitur ex diuturnitate temporis. 929. 2
 Nimirum ex lapsu 30. annorum cum possessione, & observantia continuata per totum illud tempus. 929. 3
 Quæ præsumptio, etiam ex lapsu longissimi temporis, cessat, postquam ex instrumento unionis constat eas solennitates adhibitas non fuisse. 929. 4
 Unio potest præscribi 40. annorum observantia cum titulo, saltem putativo, vel immemoriali sine titulo. 930. 1. & 2
 Ad unionem verò æquè principalem præscribendam sufficit quadragenaria sine titulo cum bona fide. 930. 1
 Unio in jure odiosa reputatur. 930. 2. & 931. & 937
 Unio non præsumitur, sed probanda ab asserente illam. 931
 Unio probanda plenè, ac concludenter, ita tamen, ut æquè principalis leviores probationes admittat. 932. 1

Unio etiam unio accessoria, dum de ea solum agitur indenter. 932.
 Unio probatur legitime per literas, seu instrumentum unionis. 932. 2
 Item in casu harum literarum deperditarum probatur per testes, qui eas viderint. 932. 3
 Item per antiquorum instrumentorum aliorum enuntiationes. 932. 4
 Pro hac antiquitate sufficiunt 9. anni. 932. 4
 Proceditque ipsum, etiam si unio non expressè & clarè, sed virtualiter enunciaretur. 932. 5
 Unio per dictas enunciativas non probatur, nisi eæ habeant originem à diversis personis, saltem duabus. 932. 6
 Item, nisi enunciativæ istæ antiquorum instrumentorum sint à personis non suspectis. 932. 7
 Sic unio non probatur per enunciativas procedentes tantum ab Episcopo uniente. 932. 7
 Neque etiam per enunciativas ipsius partis interessate prætendentes unionem. 932. 7
 Sic unionem non probant scripturæ desumptæ ex proprio archivio monasterii, contententis beneficium sibi unitum. 932. 7
 Unio non probatur per enunciativas antiquorum instrumentorum, nisi concurrat longissima possessio unionis. 932. 8
 Unio probatur ex diuturnitate temporis, nempe immemorialis, aut 40. annorum cum titulo putativo. 932. 9
 Probatio hæc quadragenaria cum titulo debet esse de viro, nec sufficit probati quodtagenariâ cum fama tituli. 932. 9
 Unio non probatur per confessionem partis adversæ. 932. 10
 Et ne quidem, etsi ea adminiculetur partis adversæ, dum agitur de canonizatione unionis, seu ad declarandum beneficium esse unitum. 932. 10
 Confessio tamen illa valet ad perpetuum silentium imponendum impugnant unionem. 932. 10
 Ad unionem probandam sufficient quoque probationes adminiculatae, sed eæ sunt difficiles, quia adminicula & conjecturæ debent esse univoca, non referibilia ad juxtapatronatus aliâve subjectionem. 933. 1 & 2
 Unio probandæ adminicula quondam magni faciendâ. 933. 2
 In unionis materia adminiculorum variorum æquè vocorum exempla. 933. 2
 Unio in resignationibus in favorem à Papa suspensioleat. 934. 1
 In unionum suspensione, quamvis generali, à Papa facta in resignationibus in favorem venire nunquam solet suspensio unionum factarum in vim decretorum Tridentini. 934. 2
 In unionis factæ seminario suspensione præzis, ut in hac fiat de ea unione mentio. 934. 2
 Unionem factam dissolvere potest, qui eam fecit. 934. 1
 Fallit hoc ipsum in iis, qui non nisi ex consuetudine, aut privilegio unire possunt. 934. 2
 Uniones omnes dissolvere potest Papa, & Episcopus eas, quas ipse facere potest, nisi à Capitulo sede vacante. 935. 1
 Uniones factas ab Episcopo dissolvere potest Legatus, & econtrâ factas à Legato potestate ordinariâ dissolvere potest Episcopus. 936. 2
 Uniones factas à Papa potestate ordinariâ dissolvere potest Episcopus, secus est de factis à Papa ex penitentie potestatis. 936. 2
 Uniones factas ex speciali commissione à Legato de latere dissolvere potest Episcopus. 936. 2
 Non tamen beneficiorum exemptorum, etsi has dissolvere possit Legatus de latere. 936. 2
 Ad unionis dissolutionem requiritur causa justa. 937. 1
 In unione dissolvenda eadem requiruntur causæ, quæ in faciendâ. 937. 1
 Unio ubi incipit esse noxia ecclesiæ, dissolvi jure potest. 937. 2
 Unio, cessante causâ, v. g. paupertate ecclesiæ, dissolvi potest, non tamen necessariò dissolvenda. 937. 2
 Unionis dissolvendæ causa est probanda, etsi non ita clare ac unionis faciendæ. 937. 2
 Ad unionis dissolutionem requiritur solennitas. 938. 1
 Nempe cognitio causæ, consensus Capituli, vocatio interessatorum. 938. 1
 Ad hanc dissolutionem vocandus Rector, seu qui beneficium unitum possidet, secus si dissolutio non habet effectum, nisi post mortem illius. 938. 2
 Itè vocandus Vicarius, qui ecclesiam unitâ administrat. 938. 2
 Item defensor beneficii, dum sic dissolutio vacante beneficio. 938. 2
 In unione dissolvenda venit alienatio, & ecclesia vacans habere debet defensorem, qui unionem defendat. 938. 2
 Item vocandus patronus, seu is, qui per unionem juspatronatus. 938. 2

ac materiaram.

Non amittat, ad eum enim, dissoluta unione, redit hoc jus. 938. 2
 Uniones & incorporaciones quorumvis beneficiorum quo modo ipso iure solvantur sine opera Episcopi, ob non soluta quindennaria. 939
 Uniones a suis prædecessoribus factas revidere potest Episcopus, & si minus canonice fiat, dissolvere. 940. 1
 Uniones 40. annis ante Trident. factas examinare etiam concilium potestatem non det Episcopis, possunt tamen id id vi juris communitis. 940. 1
 Idem est de unionibus post Trident. factis, & sortitis effectum. 940. 1
 Ad uniones anteriores Tridentino examinandas quare constituitur solum a Trident. Episcopis 40. anni. 940. 2
 De unionibus a dicto tempore ante Trident. constitutis non sortitis effectum quid statuerit Trident. 940. 3
 Curata unita monasteriis, aliterve piis locis, aut beneficiis quot annis visitanda ab Ordinariis, & procurandum; ut per vicarios debite administrantur juxta decretum Tridentino. 940. 4
 Uniones sortite suum effectum quoad executionem non subjacent regulæ 12. Cancell. revocatorie unionum. 941. 1
 Idque etiam, si unio in parte solum sortita effectum. 941. 2
 Solæ uniones igitur factæ quidem, sed non sortitæ effectum, auctorem faciendæ, in vim mandati apostolici comprehenduntur dicta regulæ, ita ut, si interea moriatur Papa, irritæ fiat vi regulæ illius mox promulgatæ à sequente Pontifice; secus tamen, si ante hanc promulgationem sortitæ fuissent effectum. 941. 3
 Unionum non effectuarum vi dictæ regulæ annullandorum species enumerantur. 941. 4
 Uniones factæ per Ordinarium, aut Legat. Apost. non sortitæ suum effectum, nisi comprehendantur dicta regulæ. 941. 5
 Uniones factæ in vi decretorum Tridentini non effectuatæ excipiuntur ab ista regulæ. 941. 6
 Item uniones factæ pro fundatione, dotatione, augmento, conservatione piorum locorum ad fidei augmentum, & bonorum artium cultum. 941. 7
 Item factæ ex causa dotis necessitate loci, aut rei alicujus piæ. 941. 8
 Idque, si unio facta pro dote beneficii jam erecti, sive in ipsa erectione. 941. 9
 Unio, quæ sit principaliter pro nova erectione dignitatis, vel beneficii, dicitur accessoria, tanquam dos beneficii alterius de novo erecti. 941. 9
 Unio quotiescunque sit pro augmento alicujus beneficii dicitur facta pro augmento cultus divini. 941. 9
 Uniones tamen factæ, non tam ex causa dotationis necessitate, quam ex causa commodioris solum sustentationis, subjiciuntur dictæ regulæ. 941. 10
 Uniones factæ ad augmentum cultus divini non comprehenduntur illa regulæ. 941. 11
 Quod ipsum videtur restringendum ad augmentum necessarium cultus divini. 941. 11
 Unio facta in vim contractus, vel ex causa onerosa, vel in recompensationem, vel ex causa remuneratoria ob servitia vel merita extraordinaria, non comprehenditur dicta regulæ. 941. 12
 Regula illa locum non habet, dum unus Ordo in totum supprimeretur, & ejus beneficia alteri applicentur. 941. 13
 Uniones factæ in augmentum cultus divini, ne successu temporis revocentur, aut de eorum revocatione dubitari contingat, quæ adversus eam regulam adhiberi possit, & solent cautela. 942
 De unione faciendâ mandatum, ubi beneficium vacat petessum, vel decessum, non impeditur à regulâ mensuram, ubi regula revocatoria unionum locum non habet; secus si ea locum habet. 944
 Secus etiam est, dum unio foret æque principalis, vel etiam de vicario perpetuo institutio in beneficio accessorie unita. 944

Unione non extinctivâ tituli dissolutâ, beneficium non dicitur de non esse redire ad esse, seu de novo creari, ut non sit necessaria auctoritas Papæ in reductione illa beneficii ad suppressi ad pristinum statum, cetera ex illa suppressione intervenissent. 945. 1
 Unione extinctivâ tituli dissolutâ, beneficium unitam dicitur de non esse ad esse, haberetur que pro novo beneficio. 945. 1
 Ad dissolutionem illam, & creationem novi beneficii sufficere videtur auctoritas Ordinarii. 945. 2
 Unione illâ extinctivâ tituli dissolutâ, num resurgat iterum jus patronatus, cui prius illud beneficium fuerat subjectum. 945. 2

Votum.

Vota simplicia in Societate constituunt propriè Religionem. 52
 Ante vota illa simplicia emissa, beneficia Ecclesiastica & pensiones resignare debent Novitii Societatis. 52
 Per vota Coadjutorum in Societate ipso iure vacant beneficia habita in saeculo, uti & pensiones. 52
 Per vota ista idem non minus, quam professi per sua, redduntur incapaces bonis, vel jura acquirendi. 52
 Votum factum ab Episcopo ingrediendi religionem est nullum, si is adhuc utilis est Ecclesiæ suæ. 410. 3
 Votum illud num teneatur nihilominus aperire Papæ. 410. 3
 Ad votum implendum teneatur & resignare Episcopatum, qui ante illum voverat religionem ingredi. 410. 3
 Votum tale factum ante Episcopatum valet, nec commutari potest in statum Episcopalem. 410. 3
 Votum de dispensatione voti non petenda non valet. 702. 5

Usurarius.

Usurarii non privantur ipso iure beneficiis. 221
 Usurarius publicus est incapax beneficii obtinendi, & hinc nullum ei resignari potest. 356. 2
 Usurarius publicus est infamis. 356. 2

Ususfructus, Ususfructuarius.

Ususfructus finitur morte naturali, vel civili. 252
 Ususfructus, dum finitur facto ususfructuarii, successor tenetur stare conditionibus prioris possessoris. 255. 2
 Ususfructuarii & beneficiarii æquiparatio etiam admittatur passim, non tamen in omnibus procedit. 255. 2
 Ususfructuarius, dum renunciat in favorem proprietarii, vel alterius, successor ille jus & causam habet à renunciante. 255. 2
 In ususfructu distinguitur jus formale à causali. 430. 2
 Ususfructui quomodo assimilatur & dissimiletur pensio. e. 430. 2
 Ususfructus commercium non impeditur ex ipsius intrinseca natura, sed ob jus & interesse proprietarii. 430. 2
 Ususfructuarius, licet à sua persona separare nequeat jus ususfructus, potest tamen commoditatem perceptionis fructuum in alium transferre. 627. 1
 Ususfructus extinguitur ob bannum capitale. 641. 1
 Ususfructus cessat propter avaritiam fundi acquisitæ. 654. 1
 Ususfructus soler quandoque cum proprietate confundi, & consolidari. 654. 1
 In quo casu, si ususfructuarius cogatur proprietatem dimittere, remanebit illi ususfructus. 654. 1
 Ususfructuario instituto hærede universali à Domino legante fundum, in quo habebatur ususfructus, Titio, hæres ille, ususfructu non relicto, debet fundum illum consignare legato. 654. 1
 Ususfructus extinctio, vel remissio facta per ipsum ususfructuarium facta in præjudicium alterius non valet. 664. 5
 Ususfructus extinctio fieri nequit per ususfructuarium in favorem proprietarii, in præjudicium ejus, cui cessus est. 664. 5

F I N I S.

in
bibliotheca

PARLAMENT
DE
MAGISTRIS

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]